

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2010
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 9. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 102/ - druhé čtení
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/4/ - vrácený Senátem
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 133/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry /sněmovní tisk 98/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z

přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ - druhé čtení

8. Návrh poslanců Petra Nečase, Karla Schwarzenberga, Radka Johna, Miroslavy Němcové, Miroslava Kalouska, Kristýny Kočí, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 11/ - druhé čtení
9. Návrh poslanců Pavla Drobila, Pavola Lukši a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/ - druhé čtení
10. Návrh poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/ - druhé čtení
11. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 26/ - druhé čtení
12. Návrh poslanců Petra Hulinského, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 101/ - první čtení podle § 90 odst. 2
13. Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Vladimíra Koníčka, Pavla Kováčíka, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ - první čtení podle § 90 odst. 2
14. Návrh poslanců Stanislava Křečka, Miroslava Váni a dalších na vy-

dání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 144/ - první čtení podle § 90 odst. 2

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, a další související zákony /sněmovní tisk 159/ - první čtení podle § 90 odst. 2
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 165/ - první čtení podle § 90 odst. 2
17. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek /sněmovní tisk 169/ - první čtení podle § 90 odst. 2
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení podle § 90 odst. 2
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - první čtení podle § 90 odst. 2
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník /sněmovní tisk 188/ - první čtení podle § 90 odst. 2
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 135/ - první čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 177/ - první čtení

23. Vládní návrh zákona o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 178/ - první čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 184/ - první čtení
25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 189/ - první čtení
26. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 7/ - první čtení
27. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 8/ - první čtení
28. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona o zrušení listinných akcií na majitele a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 22/ - první čtení
29. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - první čtení
30. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 78/ - první čtení
31. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 79/ - první čtení

32. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Vlasty Bohdalové, Jaroslava Krákory, Hany Orgoníkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - první čtení
33. Návrh poslanců Martina Peciny, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - první čtení
34. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 100/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - první čtení
38. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Václava Votavy, Jiřího Paroubka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - první čtení
39. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 28/ - první čtení podle § 90 odst. 2
40. Senátní návrh zákona o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu a o změně zákona č. 170/2002

Sb., o válečných veteránech, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o protikomunistickém odboji) /sněmovní tisk 117/ - první čtení

41. Návrh zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 29/ - první čtení podle § 90 odst. 2
42. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2
43. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/ - první čtení podle § 90 odst. 2
44. Návrh zastupitelstva kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. /sněmovní tisk 38/ - první čtení
45. Návrh zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 112/ - první čtení
46. Návrh zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví /sněmovní tisk 113/ - první čtení
47. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění a doplňuje zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 118/ - první čtení

48. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 122/ - první čtení
49. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví /sněmovní tisk 146/ - první čtení
50. Návrh nařízení Rady o ujednáních o překladu pro patent Evropské unie /kód dokumentu 11805/10, KOM(2010) 350 v konečném znění/ /sněmovní tisk 187-E/
51. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru Regionů a parlamentům členských států - Přezkum rozpočtu EU /kód dokumentu 15285/10, KOM(2010) 700 v konečném znění/ /sněmovní tisk 191-E/
52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 8. června 2010 v Praze /sněmovní tisk 14/ - druhé čtení
53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Austrálií o sociálním zabezpečení, podepsaná v Canbeře 16. září 2009 /sněmovní tisk 18/ - druhé čtení
54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o změně Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 3. června 2010 v Podgorice /sněmovní tisk 19/ - druhé čtení
55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Libanonskou republikou pozměňující Dohodu mezi Českou republikou a Libanonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. března 2010 v Bejrútu /sněmovní tisk 20/ - druhé čtení

56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o změnách Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 4. června 2010 v Bělehradě /sněmovní tisk 34/ - druhé čtení
57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko ke Smlouvě mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 8. září 2009 /sněmovní tisk 35/ - druhé čtení
58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Pekingu dne 28. srpna 2009 /sněmovní tisk 36/ - druhé čtení
59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 18. listopadu 2009 v Rijádu /sněmovní tisk 39/ - druhé čtení
60. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 24. srpna 2009 v Taškentu /sněmovní tisk 40/ - druhé čtení
61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. srpna 2009 v Praze /sněmovní tisk 41/ - druhé čtení
62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Estonskou republikou o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi

Českou republikou a Estonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 24. října 1994 v Tallinnu, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 42/ - druhé čtení

63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Gruzii o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 29. srpna 2009 v Tbilisi /sněmovní tisk 43/ - druhé čtení
64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 81, o inspekci práce v průmyslu a v obchodě, a Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 129, o inspekci práce v zemědělství /sněmovní tisk 44/ - druhé čtení
65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bulharské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti a při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti, podepsaná dne 30. listopadu 2009 v Bruselu /sněmovní tisk 49/ - druhé čtení
66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o předávání a přebírání osob pobývajících neoprávněně na jejich území, podepsaná dne 17. září 2009 v Praze /sněmovní tisk 50/ - druhé čtení
67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 54/ - druhé čtení
68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o údržbě a opravách silničních mostních objektů a úseků silnic na česko-slovenských státních hranicích /sněmovní tisk 55/ - druhé čtení
69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 56/ - druhé čtení

70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Návrh na přístup České republiky k Dodatkovému protokolu k Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR) týkajícímu se elektronického nákladního listu /sněmovní tisk 57/ - druhé čtení
71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 58/ - druhé čtení
72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o společných státních hranicích ze dne 4. ledna 1996, podepsaná dne 13. května 2010 v Bratislavě /sněmovní tisk 59/ - druhé čtení
73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Makedonie o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 9. února 2010 v Praze /sněmovní tisk 60/ - druhé čtení
74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Arménskou republikou o předávání a přebírání protiprávně pobývajících osob, podepsaná dne 17. května 2010 v Jerevanu /sněmovní tisk 61/ - druhé čtení
75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Statut Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie /sněmovní tisk 62/ - druhé čtení
76. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol mezi Českou republikou a Marockým královstvím o změně Dohody mezi Českou republikou a Marockým královstvím o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 19. března 2010 v Rabatu /sněmovní tisk 71/ - druhé čtení
77. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi

Českou republikou a Indickou republikou, podepsaná v Praze 8. června 2010 /sněmovní tisk 72/ - druhé čtení

78. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Syrskou arabskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 25. března 2010 /sněmovní tisk 73/ - druhé čtení
79. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o centralizovaném celním řízení týkající se přerozdělení ponechaných vnitrostátních nákladů na výběr při uvolňování tradičních vlastních zdrojů do rozpočtu Evropské unie /sněmovní tisk 86/ - druhé čtení
80. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Španělským královstvím o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 140/ - první čtení
81. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 141/ - první čtení
82. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a Radou ministrů Albánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 142/ - první čtení
83. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Jihoafrickou republikou na straně druhé, kterou se mění Dohoda o obchodu, rozvoji a spolupráci /sněmovní tisk 151/ - první čtení
84. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu se sjednáním Dohoda o převozu těl zemřelých /sněmovní tisk 152/ - první čtení
85. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou re-

publikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 8. října 2010 v Praze /sněmovní tisk 160/ - první čtení

86. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Běloruské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Minsku dne 11. srpna 2010 /sněmovní tisk 161/ - první čtení
87. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrhu na přístup k Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska /sněmovní tisk 171/ - první čtení
88. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsané na 24. Kongresu Světové poštovní unie /sněmovní tisk 172/ - první čtení
89. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Austrálie o leteckých službách /sněmovní tisk 181/ - první čtení
90. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Dohoda o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 9. září 2002 v New Yorku /sněmovní tisk 182/ - první čtení
91. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 102/ - třetí čtení
92. Návrh střednědobých výdajových rámců na léta 2012 a 2013 /sněmovní tisk 103/
93. Návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011 /sněmovní tisk 110/
94. Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2011 a střednědobý výhled na roky 2012 a 2013 /sněmovní tisk 137/
95. Dotační programy zemědělství pro rok 2011, poskytované podle § 2

a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (vládní návrh) /sněmovní tisk 179/

96. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - třetí čtení
97. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - třetí čtení
98. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry /sněmovní tisk 98/ - třetí čtení
99. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ - třetí čtení
100. Návrh poslanců Petra Nečase, Karla Schwarzenberga, Radka Johna, Miroslavy Němcové, Miroslava Kalouska, Kristýny Kočí, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 11/ - třetí čtení
101. Návrh poslanců Pavla Drobila, Pavola Lukši a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/ - třetí čtení
102. Návrh poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/ - třetí čtení
103. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a

odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 133/ - třetí čtení

104. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 26/ - třetí čtení
105. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu
106. Návrh na volbu člena Rady České televize
107. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
108. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře
109. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
110. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky
111. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2009 /sněmovní tisk 12/
112. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010 /sněmovní tisk 10/
113. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2009 /sněmovní tisk 13/
114. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden - červen 2010 /sněmovní tisk 95/
115. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2010 /sněmovní tisk 96/
116. 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České

republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010 /sněmovní tisk 121/

117. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2009 /sněmovní tisk 15/
118. Zpráva o finanční stabilitě 2009/2010 /sněmovní tisk 16/
119. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2010 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2010) /sněmovní tisk 51/
120. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 21/
121. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009 /sněmovní tisk 37/
122. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2009 /sněmovní tisk 64/
123. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2009 /sněmovní tisk 147/
124. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2009 /sněmovní tisk 69/
125. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2009 /sněmovní tisk 123/
126. Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2009 /sněmovní tisk 114/
127. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2009 /sněmovní tisk 75/
128. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1.1.2010 do 30.6.2010 /sněmovní tisk 89/
129. Návrh usnesení organizačního výboru pro Poslaneckou sněmovnu ke zřizování podvýborů v 6. volebním období

130. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2010 /sněmovní tisk 149/
131. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2009 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2009 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 150/
132. Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury ČR za období 2009 - 2010 /sněmovní tisk 166/
133. Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady Grantové agentury České republiky
134. Kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu z kontrolní akce č. 08/38 - Peněžní prostředky určené na programy podpor výroby energie z obnovitelných zdrojů energie a úspor energie
135. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
136. Ústní interpelace
137. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 115 ve výběrech Poslanecké sněmovny
138. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
139. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení
140. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 184/ - druhé čtení
141. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny

142. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - druhé čtení
143. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - třetí čtení
144. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2011 /sněmovní tisk 196/
145. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení
146. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek /sněmovní tisk 169/ - třetí čtení
147. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení
148. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 184/ - třetí čtení

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2010
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 9. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 7. až 17. prosince 2010**

Obsah:

Strana:

7. prosince 2010

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Slib poslance

Řeč poslance Jeronýma Tejce 69

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Usnesení schváleno (č. 161).

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	72
Řeč poslankyně Ludmily Bubeníkové	73
Řeč poslankyně Milady Halíkové	73
Řeč poslance Davida Ratha	74
Řeč poslance Jana Vidíma	77
Řeč poslance Vladislava Vilímce	77
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	78
Řeč poslance Pavla Kováčika	81
Řeč poslance Davida Ratha	82

Schválen pořad schůze.

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/4/ - vrácený Senátem
- Řeč poslankyně Karolíny Peake 84
Řeč poslance Jaroslava Krupky 84

Řeč senátora Václava Vlčka 85

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jeronýma Tejce 86

Usnesení schváleno (č. 162).

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 133/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	89
Řeč poslance Vladislava Vilímce	90
Řeč poslance Jeronýma Tejce	91
Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	91
Řeč poslance Stanislava Křečka	92
Řeč poslance Alfréda Michalíka	92
Řeč poslankyně Karolíny Peake	93
Řeč poslance Jeronýma Tejce	94
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	95
Řeč poslance Jeronýma Tejce	97
Řeč poslance Petra Braného	97
Řeč poslance Miroslava Opálky	99
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	100
Řeč poslance Miroslava Opálky	101
Řeč poslance Jaroslava Plachého	101
Řeč poslance Vladislava Vilímce	102
Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	102
Řeč poslance Stanislava Křečka	103
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	103
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	103
Řeč poslankyně Karolíny Peake	103
Řeč poslance Miroslava Opálky	104

Usnesení schváleno (č. 163).

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	105
Řeč poslance Pavla Kováčíka	105

Usnesení schváleno (č. 164).

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	107
Řeč poslance Pavla Kováčíka	109

8. Návrh poslanců Petra Nečase, Karla Schwarzenberga, Radka Johna, Miroslavy Němcové, Miroslava Kalouska, Kristýny Kočí, Petra Tluchoře, Petra Gazdika a Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 11/ - druhé čtení

Řeč poslance Petra Tluchoře	109
Řeč poslance Stanislava Křečka	110
Řeč poslance Jana Chvojky	110
Řeč poslance Jeronýma Tejce	110
Řeč poslance Pavla Hojdy	112
Řeč poslance Jeronýma Tejce	112

9. Návrh poslanců Pavla Drobila, Pavla Lukši a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Pavla Drobila	112
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	113

10. Návrh poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	115
Řeč poslankyně Milady Emmerové	115
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	116
Řeč poslance Miroslava Opálky	116
Řeč poslance Martina Vacka	117
Řeč poslance Miroslava Jeníka	117
Řeč poslankyně Milady Emmerové	118
Řeč poslance Miroslava Opálky	118

14. Návrh poslanců Stanislava Křečka, Miroslava Váni a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 144/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Stanislava Křečka	119
Řeč poslance Stanislava Polčáka	119
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	119
Řeč poslance Stanislava Polčáka	120

Usnesení schváleno (č. 165).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, a další související zákony /sněmovní tisk 159/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	122
Řeč poslance Michala Doktora	123

Usnesení schváleno (č. 166).

17. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek /sněmovní tisk 169/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	127
Řeč poslance Pavla Suchánka	127
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	128
Řeč poslance Stanislava Polčáka	130
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	130
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	132
Řeč poslance Marka Bendy	132
Řeč poslance Františka Laudáta	132
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	133
Řeč poslance Františka Laudáta	136
Řeč poslance Michala Doktora	137
Řeč poslance Jiřího Dolejše	138
Řeč poslance Jiřího Paroubka	139
Řeč poslance Pavla Suchánka	140
Řeč poslance Michala Doktora	141
Řeč poslance Jiřího Paroubka	142
Řeč poslance Josefa Cogana	142
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	143
Řeč poslance Pavla Suchánka	145

Usnesení schváleno (č. 167 – 1. část).

Řeč poslance Marka Bendy	145
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 167 – 2. část).

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	146
Řeč poslance Pavla Kováčka	147
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	148

Usnesení schváleno (č. 168).

8. prosince 2010

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	150
Řeč poslance Petra Gazdíka	151
Řeč poslance Jeronýma Tejce	151
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	152
Řeč poslance Pavla Svobody	152
Řeč poslance Petra Gazdíka	152
Řeč poslance Jana Vidíma	153

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 102/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	154
Řeč poslance Pavla Suchánka	155
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	156
Řeč poslance Miroslava Opálky	157
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	158
Řeč poslance Václava Votavy	159
Řeč poslance Petra Braného	160
Řeč poslance Václava Klučky	161
Řeč poslance Stanislava Grospiče	162
Řeč poslance Ivana Ohlídala	163
Řeč poslankyně Marty Semelové	164
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	166
Řeč poslance Vojtěcha Adama	166
Řeč poslance Stanislava Křečka	167
Řeč poslankyně Dany Váhalové	168
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	169
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	170
Řeč poslankyně Milady Emmerové	170
Řeč poslance Jiřího Šlégra	171
Řeč poslance Jana Látky	171
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	173
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	174
Řeč poslance Martina Peciny	174
Řeč poslankyně Anny Putnové	175
Řeč poslance Ladislava Skopala	176
Řeč poslance Josefa Novotného st.	177

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	178
Řeč poslance Václava Zemka	179
Řeč poslance Jana Látky	179
Řeč poslankyně Dany Váhalové	180
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	180
Řeč poslance Pavla Hojdy	180
Řeč poslance Pavla Suchánka	182
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	182

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

83. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Jihoafrickou republikou na straně druhé, kterou se mění Dohoda o obchodu, rozvoji a spolupráci /sněmovní tisk 151/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR	
Karla Schwarzenberga	183
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	185

Usnesení schváleno (č. 169).

90. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Dohoda o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 9. září 2002 v New Yorku /sněmovní tisk 182/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR	
Karla Schwarzenberga	185
Řeč poslance Pavla Holíka	187

Usnesení schváleno (č. 170).

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry /sněmovní tisk 98/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	188
Řeč poslance Radima Fialy	188

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	189
Řeč poslance Václava Votavy	190
Řeč poslance Michala Doktora	190
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	191

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 184/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	192
Řeč poslankyně Ludmily Bubeníkové	193
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	194

Usnesení schváleno (č. 171).

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	195
--	-----

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník /sněmovní tisk 188/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	196
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	198
Řeč poslankyně Marty Semelové	199
Řeč poslance Stanislava Křečka	201

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	206
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	208

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Václava Klučky	210
Řeč poslance Stanislava Grospiče	210
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	212
Řeč poslankyně Jany Černochové	213
Řeč poslance Jiřího Petru	214
Řeč poslance Václava Klučky	214
Řeč poslankyně Jany Černochové	214
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	215
Řeč poslance Jaroslava Krupky	215
Řeč poslance Stanislava Křečka	216
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	218
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	218
Řeč poslance Stanislava Křečka	218

Usnesení schváleno (č. 172).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	220
Řeč poslance Václava Horáčka	221
Řeč poslance Jiřího Petru	222
Řeč poslance Václava Horáčka	222

Usnesení schváleno (č. 173).

137. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 115 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Petra Gazdika	223
Řeč poslance Petra Braného	224
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	226
Řeč poslance Petra Gazdika	227
Řeč poslance Jana Bauera	227

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	228
Řeč poslance Petra Gazdika	228

Usnesení schváleno (č. 174).

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 135/ - první čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	228
Řeč poslance Karla Šidla	230

Usnesení schváleno (č. 175).

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 177/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	232
Řeč poslance Michala Doktora	233

Usnesení schváleno (č. 176).

23. Vládní návrh zákona o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 178/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	234
Řeč poslance Michala Doktora	235

Usnesení schváleno (č. 177).

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 189/ - první čtení

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	237
--	-----

Řeč poslance Pavla Hojdy	238
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 178).

26. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 7/ - první čtení

Řeč poslance Marka Bendy	239
Řeč poslance Jeronýma Tejce	240
Řeč poslance Stanislava Polčáka	241
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	242
Řeč poslance Jeronýma Tejce	243

Usnesení schváleno (č. 179).

9. prosince 2010

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Petra Tluchoře	247
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	248
Řeč poslance Petra Tluchoře	248
Řeč poslance Petra Gazdika	248
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	248
Řeč poslance Petra Gazdika	249

135. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Davida Ratha	250
---------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	256
Řeč poslance Martina Peciny	263
Řeč poslankyně Marty Semelové	263
Řeč poslance Davida Ratha	264

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	266
Řeč poslance Ivana Ohlídala	267
Řeč poslance Vojtěcha Adama	267
Řeč poslance Michala Doktora	268
Řeč poslance Davida Ratha	270
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	271
Řeč poslance Martina Peciny	271
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	276
Řeč poslance Davida Ratha	278
Řeč poslance Michala Doktora	278
Řeč poslance Davida Ratha	279

50. Návrh nařízení Rady o ujednáních o překladu pro patent Evropské unie /kód dokumentu 11805/10, KOM(2010) 350 v konečném znění/ /sněmovní tisk 187-E/

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	280
Řeč poslankyně Ivany Weberové	282
Řeč poslance Jana Bauera	284

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jana Bauera	287
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	288
Řeč poslankyně Ivany Weberové	290
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	292
Řeč poslankyně Ivany Weberové	293
Řeč poslankyně Milady Emmerové	294

Usnesení schváleno (č. 180).

51. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru Regionů a parlamentům členských států - Přezkum rozpočtu EU /kód dokumentu 15285/10, KOM(2010) 700 v konečném znění/ /sněmovní tisk 191-E/

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	297
Řeč poslance Jana Bauera	299
Řeč poslankyně Dany Váhalové	301
Řeč poslance Jiřího Dolejše	303

Řeč poslance Jana Bauera	306
Řeč poslance Michala Doktora	308
Řeč poslance Jiřího Dolejše	310
Řeč poslance Jana Bauera	310

Usnesení schváleno (č. 181).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

136. Ústní interpelace

Řeč poslance Jiřího Paroubka	314
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	315
Řeč poslankyně Dany Váhalové	318
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	319
Řeč poslance Jaroslava Vandase	321
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	321
Řeč poslance Ladislava Šincla	324
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	324
Řeč poslance Jeronýma Tejce	327
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	328
Řeč poslance Ivana Ohlídal	331
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	332
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	335
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	335
Řeč poslance Jaroslava Vandase	336
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	337
Řeč poslance Jaroslava Vandase	338
Řeč poslance Jiřího Paroubka	338
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	339
Řeč poslance Jiřího Paroubka	340
Řeč poslance Václava Klučky	341
Řeč poslance Jana Látky	342
Řeč poslankyně Marty Semelové	343
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	343
Řeč poslance Karla Šidla	346
Řeč poslance Miroslava Opálky	347
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	348
Řeč poslance Václava Zemka	350

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	350
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	351
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	353
Řeč poslance Jana Látky	353
Řeč poslance Václava Klučky	354
Řeč poslankyně Marty Semelové	355
Řeč poslance Jana Látky	356
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	357
Řeč poslance Jana Látky	358
Řeč poslance Jiřího Paroubka	358
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	359
Řeč poslance Václava Klučky	361
Řeč poslance Jiřího Paroubka	362
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	363
Řeč poslance Jiřího Paroubka	364
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	365
Řeč poslance Jiřího Paroubka	366
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	370
Řeč poslance Jiřího Paroubka	371

52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 8. června 2010 v Praze /sněmovní tisk 14/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	374
Řeč poslankyně Květy Matušovské	374
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	374

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Austrálií o sociálním zabezpečení, podepsaná v Canbeře 16. září 2009 /sněmovní tisk 18/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	375
Řeč poslankyně Renáty Witoszové	376

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o změně Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 3. června 2010 v Podgorice /sněmovní tisk 19/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	376
Řeč poslance Petra Gandaloviče	377
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	377

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Libanonskou republikou pozměňující Dohodu mezi Českou republikou a Libanonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. března 2010 v Bejrútu /sněmovní tisk 20/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	378
Řeč poslance Robína Böhnische	378
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	378

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o změnách Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 4. června 2010 v Bělehradě /sněmovní tisk 34/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	379
Řeč poslance Petra Gandaloviče	379
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	380

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko ke Smlouvě mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 8. září 2009 /sněmovní tisk 35/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	380
Řeč poslance Petra Gandaloviče	381
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	381

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Petra Gazdíka	381
----------------------------------	-----

58. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Pekingu dne 28. srpna 2009 /sněmovní tisk 36/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	382
Řeč poslankyně Květy Matušovské	382
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	383

Usnesení schváleno (č. 182).

59. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 18. listopadu 2009 v Rijádu /sněmovní tisk 39/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	384
Řeč poslance Pavla Holíka	384
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	384

Usnesení schváleno (č. 183).

Pokračování v projednávání bodu

52. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 8. června 2010 v Praze /sněmovní tisk 14/ - druhé čtení

Usnesení schváleno (č. 184).

Pokračování v projednávání bodu

53. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Austrálií o sociálním zabezpečení, podepsaná v Canbeře 16. září 2009 /sněmovní tisk 18/ - druhé čtení

Usnesení schváleno (č. 185).

Pokračování v projednávání bodu

54. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o změně Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 3. června 2010 v Podgorice /sněmovní tisk 19/ - druhé čtení

Usnesení schváleno (č. 186).

Pokračování v projednávání bodu

55. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Libanonskou republikou pozměňující Dohodu mezi Českou republikou a Libanonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně inves-

tic, podepsaný dne 20. března 2010 v Bejrútu /sněmovní tisk 20/ - druhé čtení

Usnesení schváleno (č. 187).

Pokračování v projednávání bodu

56. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o změnách Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 4. června 2010 v Bělehradě /sněmovní tisk 34/ - druhé čtení

Usnesení schváleno (č. 188).

Pokračování v projednávání bodu

57. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko ke Smlouvě mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 8. září 2009 /sněmovní tisk 35/ - druhé čtení

Usnesení schváleno (č. 189).

60. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 24. srpna 2009 v Taškentu /sněmovní tisk 40/ - druhé čtení

Řeč	ministra	financí	ČR	Miroslava	Kalouska	388
Řeč	poslance	Václava	Kubaty			388
Řeč	poslankyně	Miloslavy	Vostré			389

Usnesení schváleno (č. 190).

61. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. srpna 2009 v Praze /sněmovní tisk 41/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	390
Řeč poslance Petra Gandaloviče	390
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	390

Usnesení schváleno (č. 191).

62. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Estonskou republikou o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Estonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 24. října 1994 v Tallinnu, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 42/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	391
Řeč poslankyně Jany Fischerové	391
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	392

Usnesení schváleno (č. 192).

63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Gruzii o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 29. srpna 2009 v Tbilisi /sněmovní tisk 43/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	393
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	393
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	393

Usnesení schváleno (č. 193).

64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 81, o inspekci práce v průmyslu a v obchodě, a Úmluva Mezinárodní

organizace práce č. 129, o inspekci práce v zemědělství /sněmovní tisk 44/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	394
Řeč poslance Miroslava Opálky	394

Usnesení schváleno (č. 194).

67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 54/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	395
Řeč poslankyně Květy Matušovské	395

Usnesení schváleno (č. 195).

68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o údržbě a opravách silničních mostních objektů a úseků silnic na česko - slovenských státních hranicích /sněmovní tisk 55/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	396
Řeč poslance Robína Böhnische	396

Usnesení schváleno (č. 196).

69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 56/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	397
Řeč poslankyně Květy Matušovské	397

Usnesení schváleno (č. 197).

70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Návrh na přístup České republiky k Dodatkovému protokolu k Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR) týkajícímu se elektronického nákladního listu /sněmovní tisk 57/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 398
Řeč poslance Františka Novosada 398

Usnesení schváleno (č. 198).

71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 58/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 399
Řeč poslance Roma Kostřici 399

Usnesení schváleno (č. 199).

75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Statut Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie /sněmovní tisk 62/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 400
Řeč poslance Robina Böhnische 400
Řeč poslance Cyrila Zapletala 400

Usnesení schváleno (č. 200).

76. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol mezi Českou republikou a Marockým královstvím o změně Dohody mezi Českou republikou a Marockým královstvím o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 19. března 2010 v Rabatu /sněmovní tisk 71/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 401
Řeč poslankyně Jany Fischerové 401

Řeč poslankyně Miloslavy Vostřé 401

Usnesení schváleno (č. 201).

77. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Indickou republikou, podepsaná v Praze 8. června 2010 /sněmovní tisk 72/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 402
Řeč poslankyně Gabriely Peckové 402

Usnesení schváleno (č. 202).

78. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Sýrskou arabskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 25. března 2010 /sněmovní tisk 73/ - druhé čtení

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 403
Řeč poslankyně Renáty Witoszové 403

Usnesení schváleno (č. 203).

79. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o centralizovaném celním řízení týkající se přerozdělení ponechaných vnitrostátních nákladů na výběr při uvolňování tradičních vlastních zdrojů do rozpočtu Evropské unie /sněmovní tisk 86/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 404
Řeč poslankyně Květy Matušovské 404

Usnesení schváleno (č. 204).

80. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Španělským královstvím o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 140/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 405
Řeč poslankyně Jany Fischerové 405
Řeč poslance Václava Klučky 405

Usnesení schváleno (č. 205).

81. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 141/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 406
Řeč poslankyně Gabriely Peckové 406
Řeč poslance Václava Klučky 407

Usnesení schváleno (č. 206).

82. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a Radou ministrů Albánské republiky o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 142/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 408
Řeč poslankyně Květy Matušovské 408
Řeč poslance Václava Klučky 408

Usnesení schváleno (č. 207).

84. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu se sjednáním Dohoda o převozu těl zemřelých /sněmovní tisk 152/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 409
Řeč poslankyně Kristýny Kočí 409

Usnesení schváleno (č. 208).

85. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 8. října 2010 v Praze /sněmovní tisk 160/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 410
Řeč poslance Roma Kostřici 410

Usnesení schváleno (č. 209).

86. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Běloruské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Minsku dne 11. srpna 2010 /sněmovní tisk 161/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 411
Řeč poslance Petra Gandaloviče 411

Usnesení schváleno (č. 210).

87. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na přístup k Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska /sněmovní tisk 171/ - prvé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 412

Usnesení schváleno (č. 211 – 1. část)

Řeč poslankyně Květy Matušovské 412

Usnesení schváleno (č. 211 – 2. část).

88. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 24. Kongresu Světové poštovní unie /sněmovní tisk 172/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 413
Řeč poslankyně Renáty Witoszové 413

Usnesení schváleno (č. 212).

89. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Austrálie o leteckých službách /sněmovní tisk 181/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 414

Usnesení schváleno (č. 213 – 1. část).

Řeč poslankyně Květy Matušovské 414

Usnesení schváleno (č. 213 – 2. část).

10. prosince 2010

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslankyně Ludmily Bubeníkové 416
Řeč poslance Jeronýma Tejce 417
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 417
Řeč poslance Jiřího Papeže 418
Řeč poslance Jana Vidíma 419

96. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - třetí čtení

Řeč poslance Pavla Kováčika 420

Usnesení schváleno (č. 214).

97. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 215).

139. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 422
Řeč poslance Petra Braného 422
Řeč poslance Františka Dědiče 423
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 423
Řeč poslance Jana Bauera 423
Řeč poslance Michala Babáka 423
Řeč poslance Igora Svojáka 424

103. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 133/ - třetí čtení

Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové 425
Řeč poslance Bohuslava Sobotky 426
Řeč poslance Petra Gazdíka 427
Řeč poslance Jeronýma Tejce 427
Řeč poslance Bohuslava Sobotky 428
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 429
Řeč poslance Miroslava Opálky 430
Řeč poslankyně Karolíny Peake 430

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	431
Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	431
Řeč poslance Jeronýma Tejce	432
Řeč poslance Miroslava Opálky	432
Řeč poslance Vladislava Vilímce	433

Usnesení schváleno (č. 216).

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 165/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	438
Řeč poslance Borise Šťastného	439

Usnesení schváleno (č. 217).

Řeč poslance Marka Šnajdra	440
----------------------------------	-----

112. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010 /sněmovní tisk 10/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	441
Řeč poslance Václava Klučky	442

Usnesení schváleno (č. 218).

113. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2009 /sněmovní tisk 13/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	442
Řeč poslance Antonína Sedi	443

Usnesení schváleno (č. 219).

114. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden - červen 2010 /sněmovní tisk 95/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	444
Řeč poslance Antonína Sedi	445

Usnesení schváleno (č. 220).

115. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2010 /sněmovní tisk 96/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	446
Řeč poslance Zdeňka Boháče	447

Usnesení schváleno (č. 221).

116. 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010 /sněmovní tisk 121/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	448
Řeč poslance Romana Váni	449

Usnesení schváleno (č. 222).

27. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 8/ - první čtení

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	450
Řeč poslance Stanislava Polčáka	452

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Pavla Kováčika	455
Řeč poslance Stanislava Polčáka	456

Řeč poslance Jeronýma Tejce	456
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	457
Řeč poslance Františka Laudáta	459
Řeč poslankyně Karolíny Peake	461
Řeč poslance Marka Bendy	462
Řeč poslance Jeronýma Tejce	463
Řeč poslance Martina Peciny	464
Řeč poslance Stanislava Polčáka	464
Řeč poslance Jiřího Paroubka	465
Řeč poslankyně Karolíny Peake	466
Řeč poslance Marka Bendy	467
Řeč poslance Petra Gazdíka	467
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	467
Řeč poslance Jiřího Paroubka	468
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	468
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	469
Řeč poslance Stanislava Polčáka	471
Řeč poslance Jiřího Olivy	472
Řeč poslance Pavla Kováčika	473
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	473
Řeč poslance Stanislava Polčáka	474

Usnesení schváleno (č. 223).

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	475
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	476

28. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona o zrušení listinných akcií na majitele a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 22/ - první čtení

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	476
Řeč poslance Igora Svojáka	477
Řeč poslance Václava Votavy	478
Řeč poslance Michala Doktora	480
Řeč poslance Jaroslava Plachého	481
Řeč poslance Davida Šeicha	482
Řeč poslance Václava Votavy	484
Řeč poslance Jeronýma Tejce	484
Řeč poslance Jaroslava Plachého	485
Řeč poslance Petra Braného	485

Řeč poslance Igora Svojáka	486
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	486

Usnesení schváleno (č. 224).

14. prosince 2010

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Vidíma	491
Řeč poslance Václava Mencla	491
Řeč poslance Davida Ratha	492
Řeč poslance Pavla Kováčika	493
Řeč poslance Pavla Suchánka	494
Řeč poslance Petra Gazdíka	494

145. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	497
Řeč poslance Pavla Suchánka	497

140. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 184/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	498
Řeč poslankyně Ludmily Bubeníkové	498
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	499

Usnesení schváleno (č. 225).

142. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	500
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	500
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	501

Usnesení schváleno (č. 226).

39. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 28/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč senátora Vítězslava Jonáše	501
Řeč poslance Tomáše Úlehly	503
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	503
Řeč poslance Petra Gazdíka	503
Řeč poslance Tomáše Úlehly	504
Řeč poslance Petra Gazdíka	504

Usnesení schváleno (č. 227 – 1. část).

Řeč senátora Vítězslava Jonáše	505
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 227 – 2. část).

11. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 26/ - druhé čtení

Řeč senátora Karla Korytáře	506
Řeč poslance Karla Šidla	507
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	508
Řeč poslance Karla Šidla	509
Řeč poslance Františka Laudáta	510
Řeč poslance Stanislava Humla	511
Řeč poslance Petra Bendla	512
Řeč poslance Karla Šidla	513
Řeč poslance Václava Cempírka	513
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	514
Řeč poslance Františka Laudáta	514
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	515

Řeč poslance Stanislava Humla	515
Řeč poslance Cyrila Zapletala	516
Řeč poslance Jana Čechlovského	516
Řeč senátora Karla Korytáře	516

Usnesení schváleno (č. 228).

41. Návrh zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 29/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Josefa Novotného ml.	517
Řeč poslance Stanislava Humla	518
Řeč poslance Karla Šidla	519
Řeč poslance Petra Bendla	519

Usnesení schváleno (č. 229).

44. Návrh zastupitelstva kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. /sněmovní tisk 38/ - první čtení

Řeč pana Drahoslava Oulehly	520
Řeč poslance Otto Chaloupky	521
Řeč poslance Františka Laudáta	522

Usnesení schváleno (č. 230).

45. Návrh zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 112/ - první čtení

Řeč hejtmána Pardubického kraje Radko Martínka	523
Řeč poslance Jana Chvojky	524
Řeč poslance Stanislava Polčáka	525

Usnesení schváleno (č. 231).

46. Návrh zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví /sněmovní tisk 113/ - první čtení

Řeč hejtmána Pardubického kraje Radko Martínka	526
Řeč poslance Radima Fialy	529

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslankyně Květy Matušovské	530
Řeč poslance Radima Fialy	530
Řeč hejtmána Pardubického kraje Radko Martínka	531
Řeč poslance Jeronýma Tejce	532
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	533
Řeč poslance Michala Doktora	533
Řeč poslance Jeronýma Tejce	535
Řeč poslance Michala Doktora	536
Řeč poslance Františka Laudáta	536
Řeč poslance Jeronýma Tejce	537
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	537
Řeč poslance Stanislava Humla	538
Řeč poslance Martina Peciny	539
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	540
Řeč poslance Václava Klučky	540
Řeč poslance Richarda Dolejše	541
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	542
Řeč poslance Richarda Dolejše	542
Řeč poslance Václava Klučky	543
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	543
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	543
Řeč poslance Františka Bublana	544
Řeč hejtmána Pardubického kraje Radko Martínka	544

Usnesení schváleno (č. 232).

12. Návrh poslanců Petra Hulinského, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 101/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Petra Hulinského	547
Řeč poslance Vladislava Vilímce	548
Řeč poslance Petra Hulinského	549

13. Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Vladimíra Koníčka, Pavla Kováčika, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	550
Řeč poslance Vladislava Vilímce	550
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	551
Řeč poslance Vladislava Vilímce	552
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	552

Usnesení schváleno (č. 233).

30. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 78/ - první čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce	553
Řeč poslance Michala Babáka	556
Řeč poslance Michala Doktora	556
Řeč poslance Stanislava Křečka	561
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	561
Řeč poslance Jeronýma Tejce	564

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	564
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	564

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Miroslava Opálky	570
Řeč poslance Viktora Paggia	570
Řeč poslance Michala Doktora	571
Řeč poslance Michala Babáka	572
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	572
Řeč poslance Michala Babáka	573
Řeč poslance Martina Peciny	573
Řeč poslance Michala Babáka	574
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	574

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

15. prosince 2010

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	576
Řeč poslance Františka Laudáta	578
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	578
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	580
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	582
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	583
Řeč poslance Pavla Kováčika	584
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	585
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	586
Řeč poslankyně Karolíny Peake	587
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	588
Řeč poslance Pavla Kováčika	588
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	589

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Ludmily Bubeníkové	591
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	591
Řeč poslance Jana Vidíma	592

Řeč poslance Igora Svojáka	593
----------------------------------	-----

91. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 102/ - třetí čtení

Řeč poslance Pavla Suchánka	593
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	594
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	596
Řeč poslance Františka Laudáta	597
Řeč poslance Jiřího Paroubka	598
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	603
Řeč poslance Jeronýma Tejce	604
Řeč poslance Miroslava Opálky	604
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	604
Řeč poslance Václava Klučky	604
Řeč poslance Stanislava Polčáka	605
Řeč poslance Jiřího Paroubka	605
Řeč poslance Martina Peciny	605
Řeč poslance Jeronýma Tejce	606
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	606
Řeč poslance Petra Tluchoře	606
Řeč poslance Davida Ratha	607
Řeč poslance Petra Gazdika	608
Řeč poslance Davida Ratha	608
Řeč poslance Davida Šeicha	608
Řeč poslance Davida Ratha	614
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	615
Řeč poslance Michala Haška	618
Řeč poslance Martina Peciny	621

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jiřího Koskuby	623
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	626
Řeč poslance Jiřího Dolejše	627
Řeč poslance Davida Ratha	628
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	629
Řeč poslance Pavla Suchánka	630

Usnesení schváleno (č. 234).

Řeč poslance Pavla Suchánka	631
Usnesení schváleno (č. 234/1).	
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	638
92. Návrh střednědobých výdajových rámců na léta 2012 a 2013 /sněmovní tisk 103/	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	639
Řeč poslance Pavla Suchánka	640
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	640
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	641
Řeč poslance Martina Peciny	644
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	645
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	645
Řeč poslance Pavla Suchánka	648
Usnesení schváleno (č. 235).	
Řeč poslance Petra Tluchoře	649
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.	
93. Návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011 /sněmovní tisk 110/	
Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	650
Řeč poslance Jana Babora	650
Usnesení schváleno (č. 236).	
94. Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2011 a střednědobý výhled na roky 2012 a 2013 /sněmovní tisk 137/	
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	654
Řeč poslance Františka Sivery	655
Řeč poslance Petra Bendla	657
Řeč poslance Františka Laudáta	659

Řeč poslance Pavla Hojdy	662
Řeč poslance Antonína Sedi	663
Řeč poslance Jaroslava Plachého	664
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	666
Řeč poslance Pavla Hojdy	667
Řeč poslance Františka Sivery	667
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	667
Řeč poslance Františka Sivery	670
Usnesení schváleno (č. 237).	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	671
95. Dotační programy zemědělství pro rok 2011, poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (vládní návrh) /sněmovní tisk 179/	
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	671
Řeč poslance Pavla Kováčíka	672
Řeč poslance Ladislava Skopala	673
Řeč poslance Pavla Kováčíka	674
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	675
Řeč poslance Ladislava Skopala	676
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	676
Řeč poslance Pavla Kováčíka	677
Usnesení schváleno (č. 238).	
144. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2011 /sněmovní tisk 196/	
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	678
Řeč poslance Ladislava Skopala	679
Usnesení schváleno (č. 239).	

16. prosince 2010

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

135. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Josefa Šenfelda	682
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	684
Řeč poslance Vladimíra Konička	686
Řeč poslance Jiřího Šulce	687
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	692
Řeč poslankyně Milady Halíkové	694
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	696
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	698
Řeč poslance Miroslava Opálky	702
Řeč poslance Pavla Kováčka	702
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	703
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	704
Řeč poslance Ivana Ohlídala	706
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	707
Řeč poslance Ivana Ohlídala	708

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

65. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bulharské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti a při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti, podepsaná dne 30. listopadu 2009 v Bruselu /sněmovní tisk 49/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	711
Řeč poslance Františka Novosada	712

Usnesení schváleno (č. 240).

Řeč poslance Petra Skokana	712
----------------------------------	-----

66. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o předávání a přebírání osob pobývajících neoprávněně na jejich území, podepsaná dne 17. září 2009 v Praze /sněmovní tisk 50/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	713
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	714

Usnesení schváleno (č. 241).

72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o společných státních hranicích ze dne 4. ledna 1996, podepsaná dne 13. května 2010 v Bratislavě /sněmovní tisk 59/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	715
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	716

Usnesení schváleno (č. 242).

73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Makedonie o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 9. února 2010 v Praze /sněmovní tisk 60/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	717
Řeč poslance Františka Novosada	717

Usnesení schváleno (č. 243).

74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Arménskou republikou o předávání a přebírání protiprávně pobývajících osob, podepsaná dne 17. května 2010 v Jerevanu /sněmovní tisk 61/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	718
Řeč poslance Františka Novosada	719

Usnesení schváleno (č. 244).

131. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2009 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2009 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 150/

Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	720
Řeč poslance Marka Šnajdra	721

Usnesení schváleno (č. 245).

120. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 21/

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	722
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	724

Usnesení schváleno (č. 246).

Řeč poslance Davida Kádnera	725
-----------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

30. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 78/ - první čtení

Řeč poslance Jiřího Koskuby	725
Řeč poslance Stanislava Polčáka	727
Řeč poslance Jeronýma Tejce	729
Řeč poslance Stanislava Polčáka	730
Řeč poslance Martina Peciny	730
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	733

Řeč poslance Michala Babáka	735
Řeč poslankyně Ivany Weberové	735
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	736
Řeč poslance Jeronýma Tejce	736

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

105. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Řeč poslance Jana Vidíma	738
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	738
Řeč poslance Jana Vidíma	739

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

106. Návrh na volbu člena Rady České televize

Řeč poslance Jana Vidíma	739
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

107. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Řeč poslance Jana Vidíma	740
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

108. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Řeč poslance Jana Vidíma	741
--------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

109. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Jana Vidíma	742
--------------------------------	-----

110. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky
Řeč poslance Jana Vidíma 742
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
138. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
Řeč poslance Jana Vidíma 743
Usnesení schváleno (č. 247).
141. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny
Řeč poslance Jana Vidíma 745
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.
Řeč poslance Jana Vidíma 746
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Pokračování v projednávání bodu
106. Návrh na volbu člena Rady České televize
Řeč poslance Petra Tluchoře 747
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu
108. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře
Řeč poslance Petra Tluchoře 747

- Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu
107. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
Řeč poslance Petra Tluchoře 747
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu
105. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu
Řeč poslance Petra Tluchoře 747
Usnesení schváleno (č. 248).

Pokračování v projednávání bodu
110. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky
Řeč poslance Petra Tluchoře 747
Usnesení schváleno (č. 249).

Pokračování v projednávání bodu
141. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny
Řeč poslance Petra Tluchoře 747
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

136. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Marty Semelové	748
Řeč poslance Karla Šidla	749
Řeč poslance Václava Zemka	750
Řeč poslance Miroslava Opálky	750
Řeč poslance Jiřího Paroubka	750
Řeč poslankyně Karolíny Peake	754
Řeč poslance Karla Šidla	754
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	755
Řeč poslance Václava Klučky	758
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	758
Řeč poslance Adama Rykaly	760
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	761
Řeč poslance Michala Babáka	763
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	763
Řeč poslance Jiřího Petru	764
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	764
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	767
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	767
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	768
Řeč poslance Jiřího Paroubka	768
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	769
Řeč poslance Jiřího Paroubka	770
Řeč poslance Petra Hulinského	770
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	771
Řeč poslance Viktora Paggia	772
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	772
Řeč poslance Ivana Ohlídala	774
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	775
Řeč poslance Petra Braného	777
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	778
Řeč poslankyně Marty Semelové	781
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	781
Řeč poslance Davida Kádnera	783
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	784

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Františka Novosada	785
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	786
Řeč poslance Antonína Sedi	787
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	788
Řeč poslankyně Marty Semelové	790
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	791
Řeč poslance Jiřího Paroubka	792
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	793
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	795
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	796
Řeč poslance Antonína Sedi	798
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	798
Řeč poslance Václava Klučky	799
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	800
Řeč poslance Adama Rykaly	801
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	802
Řeč poslance Petra Hulinského	803
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	804

17. prosince 2010

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Petra Gazdíka	809
Řeč poslance Jeronýma Tejce	809
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	811
Řeč poslance Jana Vidíma	811
Řeč poslance Pavla Kováčika	811
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	812

102. Návrh poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Opálky	813
Řeč poslance Martina Vacka	813
Řeč poslance Miroslava Jeníka	814
Řeč poslance Miroslava Opálky	814

Řeč poslance Martina Vacka	814
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	815
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	816
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	816
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	816
Řeč poslance Daniela Kortehe	817
Řeč poslance Martina Vacka	818
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	818

Usnesení schváleno (č. 250).

148. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 184/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Ludmily Bubeníkové	820
---	-----

Usnesení schváleno (č. 251).

143. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - třetí čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	821
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 252).

146. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek /sněmovní tisk 169/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 253).

98. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry /sněmovní tisk 98/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	823
Řeč poslance Vladislava Vilímce	823

Usnesení schváleno (č. 254).

99. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	825
Řeč poslance Václava Votavy	825
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	825
Řeč poslance Martina Peciny	828
Řeč poslance Václava Votavy	829

Usnesení schváleno (č. 255).

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	832
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	832

100. Návrh poslanců Petra Nečase, Karla Schwarzenberga, Radka Johna, Miroslavy Němcové, Miroslava Kalouska, Kristýny Kočí, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 11/ - třetí čtení

Řeč poslance Petra Tluchoře	833
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	834
Řeč poslance Borise Šťastného	836
Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové	836
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	836
Řeč poslance Petra Gazdíka	837
Řeč poslance Petra Bendla	837
Řeč poslance Petra Skokana	838
Řeč poslance Stanislava Křečka	838
Řeč poslance Marka Bendy	838
Řeč poslance Davida Ratha	839
Řeč poslance Petra Tluchoře	843
Řeč poslance Davida Ratha	844
Řeč poslance Petra Gazdíka	844

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	844
Řeč poslance Davida Ratha	845
Řeč poslance Marka Šnajdra	845
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	846
Řeč poslance Jeronýma Tejce	846
Řeč poslance Jiřího Paroubka	847
Řeč poslance Pavla Kováčíka	847
Řeč poslance Marka Bendy	848
Řeč poslance Davida Ratha	848
Řeč poslance Richarda Dolejše	849
Řeč poslance Marka Šnajdra	849
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	850
Řeč poslance Petra Tluchoře	850
Řeč poslance Jeronýma Tejce	852
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	852
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	853
Řeč poslance Petra Tluchoře	856
Řeč poslance Jiřího Paroubka	857
Řeč poslance Pavla Kováčíka	857
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	858
Řeč poslance Stanislava Polčáka	858
Řeč poslance Stanislava Křečka	860
Řeč poslance Jeronýma Tejce	860
Řeč poslance Martina Peciny	860
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	861
Řeč poslance Jeronýma Tejce	863
Řeč poslance Petra Tluchoře	863
Řeč poslance Stanislava Polčáka	863
Řeč poslance Jeronýma Tejce	864
Řeč poslance Petra Tluchoře	865
Řeč poslance Pavla Kováčíka	865

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Stanislava Křečka	866
Řeč poslance Petra Gazdíka	867
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	868
Řeč poslance Petra Tluchoře	868
Řeč poslance Pavla Kováčíka	869
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	870
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	871
Řeč poslance Pavla Kováčíka	872

Řeč poslance Petra Tluchoře	872
Řeč poslance Petra Gazdíka	872
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	873
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	873
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	873
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	874
Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera	874
Řeč poslance Petra Gazdíka	875
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	875

Pokračování v projednávání bodu

108. Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Řeč poslance Jana Vidíma	876
--------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

106. Návrh na volbu člena Rady České televize

Řeč poslance Jana Vidíma	876
--------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

141. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Jana Vidíma	876
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 256).

Pokračování v projednávání bodu

107. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Řeč poslance Jana Vidíma	876
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 257).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka.

**Začátek schůze Poslanecké sněmovny
7. prosince 2010 ve 14.00 hodin
Přítomno: 186 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 9. schůzi Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní.

Dovolte, abych vám oznámila, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 9. schůze Poslanecké sněmovny dne 25. listopadu roku 2010. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 26. listopadu tohoto roku.

Já vás nejprve všechny požádám, abyste zasedli do svých lavic, protože dnešní schůzi budeme zahajovat slibem našeho nového kolegy. Proto ještě jednou důrazně všechny žádám, aby přišli do jednacího sálu. (V sále je velmi rušno.) Ještě chvíli počkám, aby mohli přijít všichni, kteří jsou v předsálí. Poprosím organizační odbor, aby zajistil – a, už tady je pan místopředseda.

Dámy a pánové, ještě než přikročíme k určení ověřovatelů této schůze, dovoluji, abych umožnila novému kolegovi složit poslanecký slib.

Slib poslance

Vážené kolegyně, vážení kolegové, přistoupíme tedy ke slibu nového poslance za Štěpánku Fraňkovou, která se vzdala svého poslaneckého mandátu.

Nejprve požádám předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Jeronýma Tejce, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetl u stolu předepsaný slib – (zvýšeným hlasem:) ovšem až poté, až se všichni uklidníte a sednete si a budete věnovat pozornost tomu, že skládá slib náš nový kolega. Tak teprve poté budeme moci pokračovat. Já vás důrazně žádám o to, abyste věnovali pozornost tomuto okamžiku.

Nyní poprosím pana předsedu mandátového a imunitního výboru o to, aby nás informoval o příslušných krocích, které tento výbor učinil.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, paní poslankyně, páni poslanci, dne 30. listopadu tohoto roku byl předsedkyni Poslanecké sněmovny doručen notářský zápis, kterým se vzdala mandátu poslance paní poslankyně Štěpánka Fraňková. To tedy znamená, že dnem 30. listopadu 2010 zanikl paní poslankyni poslanecký mandát a též den vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Miroslavu Petráňovi.

Mandátový a imunitní výbor na své 8. schůzi dnešního dne přijal usnesení číslo 31, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c) jednacího řádu Poslanecké sněmovny zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny paní Štěpánce Fraňkové, a současně konstatoval, že na tento uvolněný poslanecký mandát nastupuje náhradník pan Miroslav Petrání, je muž dne 30. listopadu vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí nyní pan poslanec Miroslav Petrání poslanecký slib.

Prosím pana poslance, aby předstoupil před Poslaneckou sněmovnu, a zároveň prosím paní předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby přijala slib nového poslance.

Prosím, paní poslankyně a páni poslanci, abyste povstali. (Děje se.)

Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

(Poslanec stvrzuje slib podáním ruky předsedkyni Sněmovny a slovem „slibuji“. Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dovolte, abych mezi námi uvítal pana poslance Miroslava Petrání a popřál mu v práci zde hodně úspěchů.

Náhradní karty jsou: pan poslanec Karel Černý má náhradní kartu číslo 6 a pan poslanec Adam Rykala náhradní kartu číslo 11.

Přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze. Navrhují, abychom určili poslance Jiřího Krátkého a poslance Stanislava Polčáka. Má někdo jiný návrh? Pokud ne, budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, určit ověřovateli schůze pana poslance Krátkého a Polčáka, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 1. Přihlášeno 162, pro hlasovalo 146, proti nula. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli naší 9. schůze určili poslance Jiřího Krátkého a Stanislava Polčáka.

A teď tu máme omluvy. Máme tu žádosti o omluvy neúčasti z jednání Sněmovny, tak mi dovolu, abych vám je přečetl.

Pan poslanec Kováčik má náhradní kartu číslo 12.

A teď ty omluvy. Od 16.30 se omlouvá z pracovních důvodů Robin Böhnisch, omlouvá se ze zdravotních důvodů Jan Farský, Petr Jalowiczor a Jana Kaslová, na zahraniční cestě je Jan Hamáček. Od 17 hodin se omlouvá paní poslankyně Kateřina Klasnová. Pak se omlouvá paní poslankyně

Vladimíra Lesenská. Od 15. hodiny se omlouvá Viktor Paggio, zahraniční cesta je důvodem absence pana poslance Antonína Sedi. A pak tu mám ještě omluvu Ladislava Šincla.

Pan poslanec Jiří Paroubek má náhradní kartu číslo 19.

A jsou tady také omluvy členů vlády. Omlouvá se ministr zdravotnictví Leoš Heger, omlouvá se ministr financí Miroslav Kalousek a z pracovních důvodů se omlouvá také ministr obrany Alexandr Vondra.

Nyní přistoupíme k pořadu 9. schůze, jehož návrh máte na pozvánce samozřejmě uveden. Já vám na úvod sděluji, že jsme obdrželi dopis, paní předsedkyně tedy obdržela dopis, kterým zástupce navrhovatelů poslanec Václav Zemek bere zpět sněmovní tisk 143, proto si škrtněte bod číslo 14 návrhu pořadu. O tom se nehlasuje. Takže to si, prosím ještě jednou, škrtněte – sněmovní tisk 143, bod 14, můžete si škrtnout.

Pokud jde o celkový průběh projednávání návrhu pořadu schůze, dnešní grémium se rozhodlo vyhovět žádostem ministrů.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg požádal o pevné zařazení bodu 84 návrhu pořadu, to je sněmovního tisku 151, a bodu 91 návrhu pořadu, sněmovního tisku 182, na středu 8. prosince jako první a druhý bod odpoledního jednání, samozřejmě se předpokládá až po skončení projednávání státního rozpočtu.

Ministr zdravotnictví Leoš Heger požádal o pevné zařazení bodu 17 návrhu pořadu, sněmovního tisku 165, na pátek 10. prosince jako první bod po bloku třetích čtení.

Pak je tu návrh ministra financí. Miroslav Kalousek požádal o pevné zařazení bodu 5 návrhu pořadu, sněmovní tisk 98, a bodu 6 návrhu pořadu, sněmovní tisk 129, na středu, tyto dva body, které máme dnes v úvodu, na středu 8. prosince jako bod třetí a čtvrtý odpoledního jednání po bodech místopředsedy vlády Karla Schwarzenberga, které jsem právě přečetl. To je tedy také zítřek odpoledne.

Dále grémium navrhuje bod 10 návrhu pořadu, sněmovní tisk 133, projednat dnes jako první bod bloku druhých čtení. To jsou platy ústavních činitelů. Je tady návrh tento bod projednat dnes jako první bod bloku druhých čtení. Bod 11 návrhu pořadu, to je sněmovní tisk 26, zařadit pevně na úterý 14. prosince jako poslední bod po již pevně zařazených bodech, které předkládá Senát a kraje. To jsou, tuším, pozemní komunikace. Tento bod 11 až na úterý 14. prosince jako poslední bod.

Nakonec připomínám, že ve čtvrtek 9. prosince bychom jednali i po 19. hodině a projednávali bychom pouze body z bloku „smlouvy“, druhé a první čtení smluv.

To je vše z porady vedení Sněmovny.

Nyní vás prosím, paní poslankyně a páni poslanci, abyste se k návrhu pořadu vyjádřili i vy. Mám tady písemné přihlášky. Jako první tady mám

paní poslankyni Kateřinu Konečnou, dále Ludmilu Bubeníkovou, Miladu Halíkovou, pana poslance Davida Ratha a Jana Vidíma. To jsou písemné přihlášky k pořadu schůze. Prosím Kateřinu Konečnou, aby přečetla svůj návrh jako první.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne. Dovolte mi navrhnout zařazení nového bodu do programu naší schůze, a to Informace vlády o výsledcích summitu NATO v Lisabonu.

Summit NATO v Lisabonu schválil tzv. novou strategickou koncepci, která zásadně mění politiku NATO a deklaruje závažné globální cíle. Z tohoto důvodu je třeba začít debatovat o formě a rozsahu naší účasti. Vzhledem k tomu, že některé informace, které byly poskytnuty ze strany zahraničních médií i českých politiků, jsou natolik závažné, že by měly zaznít podle mého názoru také na půdě zákonodárního sboru, a vláda se navíc zavázala při svém jednání, že bude postupovat v součinnosti s centrálou NATO, rádi bychom znali odpovědi vlády České republiky a stanoviska, ke kterým se zavázala, a to především v oblastech:

- jaká je strategie dalších akcí v Afghánistánu k požadavku na účast armády v těchto operacích,
- jakým způsobem bude budován protiraketový deštník, zda to bude deštník NATO pro státy NATO,
- jaký bude reálný vztah Ruska a NATO při výstavbě tohoto deštníku,
- jaký bude vztah ke globální protiraketové obraně USA a zapojení České republiky do této obrany.

Informace o tom, že cena deštníku bude kolem 200 mil. dolarů, se mi zdá podhodnocená, a proto se nabízí také objasnění vlády, kolik vybudování tohoto deštníku bude stát české daňové poplatníky.

Dále bychom se také rádi vlády zeptali na to, jak v nové doktríně NATO, když se hovoří o celosvětovém jaderném odzbrojení, a z nám dostupných informací však není jasné, zda Spojené státy ponechají své jaderné zbraně v Evropě a do kdy, a to jsou všechno otázky, které z tohoto summitu vyllynuly, a já si myslím, že jsou natolik závažné a důležité pro občany České republiky, že by o nich měl být informován i Parlament České republiky. Proto navrhujeme zařadit tento nový bod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, paní poslankyně, omlouvám se, že jsem nezachytil, kam zařadit a kdo by měl tu zprávu předložit.

Poslankyně Kateřina Konečná: Zprávu by měl předložit premiér vlády, který zastupoval na summitu NATO vládu České republiky.

Navrhujeme ji zařadit na příští týden ve středu odpoledne jako první bod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Příští týden středa odpoledne první bod. Dobře. To byl návrh paní poslankyně Konečné.

Teď poprosím paní poslankyni Ludmilu Bubeníkovou.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Dobré odpoledne, vážené dámy a pánové. Žádám o zařazení bodu číslo 25 z návrhu pořadu této schůze jako pátý bod na zítřejší odpoledne, tedy ve středu 8. 12.

Důvod. – Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. – Směrnice Evropského parlamentu a Rady zavazuje členské státy, aby do 23. února 2011 uvedly svoji národní legislativu do souladu s touto směrnicí. Nezajištění této harmonizace by bylo kvalifikováno jako porušení povinnosti členského státu vůči společenství. Směrnice má být transponována v režimu plné harmonizace. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bod 25 navrhuje jako pátý bod zítra odpoledne. Dobře. Děkuji.

Další je paní poslankyně Milada Halíková, pak poslanec David Rath. Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové poslanci, obracím se na vás se žádostí o zařazení tisku číslo 163, kterým je návrh zákona o nájemném z bytu a jeho sjednávání na tuto schůzi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je nový bod?

Poslankyně Milada Halíková: Ano. Uvedený návrh v tisku 163 vychází důsledně ze zásady dohody při uzavírání nájemní smlouvy a má řešit –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, paní poslankyně, já se moc omlouvám. Mně jde o to – to, že ten zákon tam není, pokud byl řádně navržen, mohlo být způsobeno tím, že ještě nemá lhůtu na to, aby mohl být zařazen. Vy v této chvíli víte, že ten návrh má splněné lhůty a nic nebrání jeho zařazení? Víte to, dobře, tak se omlouvám. Prosím.

Poslankyně Milada Halíková: Ještě jednou. Návrh vychází ze zásady dohody při uzavírání nájemní smlouvy a má řešit jak nájemné, tak platby za služby spojené s bydlením obecně.

Jsem si vědoma, že vláda předkládá vlastní návrh novely občanského

zákoníku, kterým chce reagovat také na situaci po skončení účinnosti části zákona o jednostranném zvyšování nájemného ke konci tohoto roku. Jsem přesvědčena, že projednání obou předloh umožní najít co nejlepší způsob, jak se s touto situací vyrovnat, a to především tak, aby se možným soudním sporům předcházelo, a k tomu celý předložený návrh směřuje. Chtěla bych zdůraznit, že ho považuji za hodný zřetele právě koaličními stranami, které vyhlásily program šetření. Návrh by měl totiž zabránit tomu, aby miliardy korun ze státního rozpočtu putovaly na výplatu dalších sociálních dávek, především příspěvku na bydlení a doplatku na bydlení pro osoby a domácnosti, které mohou být nadměrně zatíženy rostoucími výdaji na bydlení a jejichž nárok na tyto dávky po Novém roce může značně vzrůst.

Navrhuji, vážené kolegyně a kolegové, zařadit tisk 163 do bloku prvních čtení, a to před tisk 188, tedy v danou chvíli jako bod 20 navrženého pořadu jednání. Děkuji za vaši podporu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně, mně je to velice líto, ale musím vám sdělit, že tento návrh lhůty splněné nemá. Stanovisko vlády přišlo druhého a musí tady být deset dní, aby mohl být návrh zařazen. Dnes je sedmého, takže od druhého to deset dní není, takže dnes opravdu ještě ten návrh zařazovat nemůžeme a nemůžeme o něm ani hlasovat. Takže taková je situace.

Pak vám ještě sdělím, že pan poslanec Jeroným Tejc má náhradní kartu číslo 10 a paní poslankyně Emmerová náhradní kartu číslo 20.

A pak bych už žádal poslance Davida Ratha, další pak bude přihlášený poslanec Jan Vidím.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já bych si dovolil navrhnout bod – nejspíš zítra jako první pevně zařazený bod – bod Informace premiéra a ministra zdravotnictví o chystaných způsobech řešení finanční krize ve zdravotnictví a jejich přímých důsledcích, kterými jsou chystané a probíhající odchody a výpovědi lékařů.

Dámy a pánové, myslím si, že ta situace skutečně je do značné míry velmi vážná a Poslanecká sněmovna by měla vést debatu, měla vést diskuzi, měla vést dialog, v jakém stavu se zdravotnictví nalézá, co mu hrozí a jak je vláda připravena čelit té finanční krizi, do které se české zdravotnictví začíná propadat. Toto chceme především proto, protože zatím z mediálních výstupů z vlády nevyplývá, že by vláda měla jakékoli jasné povědomí o tom, co chce s tou situací dělat. Ze všech mediálních výstupů je evidentní, že vláda tápá, je bezradná a s řešeními, o kterých uvažuje, lze s úspěchem pochybovat, zda budou mít jakýkoli efekt.

Doposud nezaznělo, nezazněl jediný návrh, o kterém by se dalo říci, že je schopen a má potenci stabilizovat finanční krizi v českém zdravotnictví

a čelit hrozbě odchodů lékařů do zahraničí. My bychom rádi zde vedli debatu s vládou, co hodlá udělat třeba s lékovou politikou. Já nevím, jestli jste to zaznamenali, ale díky tomu, že vláda zaspala a neprodloužila končící ustanovení Janotova balíku, které končí ke konci tohoto roku, dojde díky tomu ke skokovému zdražení všech léků o 7 až 8 %. Já jsem nezaznamenal, zatím, žádné aktivity vlády v této oblasti. Přitom jde o nemalé finanční prostředky. 7 až 8 % z objemu léků je v řádu nějakých 6 miliard korun.

My bychom rádi vedli s touto vládou zde, na půdě Poslanecké sněmovny, dialog a debatu o tom, jak je možné rychle do systému pojištění a do našich nemocnic, především do našich nemocnic, získat finanční prostředky. Sociální demokracie navrhuje celou řadu opatření. Jsou jednoduchá a administrativně dobře proveditelná. Navíc v sobě skrývají to kouzlo, že mohou rychle přinést nemalé finanční prostředky. Rádi bychom slyšeli názor vlády třeba na to, aby tato Poslanecká sněmovna na návrh vlády s podporou opozice snížila provozní náklady zdravotních pojišťoven.

Dámy a pánové, VZP na svoji činnost potřebuje 3 %, ostatní zdravotní pojišťovny víc. Někde kolem 4 %, možná i nad 4 %. Letos ve zdravotním pojištění máme nějakých 200, necelých 270 miliard. Z toho si spočítejte tuto částku a pohybujeme se někde zhruba okolo 10 miliard ročně. Co za to zdravotní pojišťovny poskytují, víme – skoro nic! Pro své klienty vůbec nic, pro zdravotnická zařízení většinou chaos. Platíme drahé IZIPy, za ten už pojišťovny utratily miliardu, dočítám se, že to má šest lékařů. Pěkné. Za miliardu šest lékařů občas zapíše něco na internet. Dobrý úspěch! Podívejme se ale na ostatní. Dočetl jsem se, že další zdravotní pojišťovna za ostrahu svých budov bez výběrového řízení uzavírá smlouvu zhruba na čtvrt miliardy. Opět – bez zájmu. O různých časopisech, ať se jmenují Jistota, Pohoda nebo Svět pojištěnce nebo Zdravý pojištěnec, nebo já nevím, jak se to všechno jmenuje, pak nemá cenu ani mluvit, že tam jdou další stovky milionů. A takhle bychom mohli brát krok po kroku – budovy, úředníky, software, hardware, auta, Mořské koníky...

Jsem přesvědčen, že kdybychom našli konsensus a snížili provozní náklady zdravotních pojišťoven v extrému až na polovinu, což by bylo hodně tvrdé, ale řekněme v kompromisní variantě o nějakých 30 %, tak máme okamžitě zhruba 2 miliardy k dispozici ročně, přitom třeba jen ti lékaři chtějí 3 miliardy. Takže prakticky požadavky našich zdravotníků máme skoro celé pokryté jen tím, kdybychom ušetřili na zbytečných nákladech zdravotních pojišťoven. A nic by se nestalo, naopak systému by to pomohlo, protože já nevím, jestli víte, ale zdravotní pojišťovny za ty peníze – nejenom že utrácejí za takovéto pochybné aktivity, ale navíc vyvinuly velmi komplikovaný, tedy drahý a naprosto nepřehledný systém úhrad, v kterém se nevyzná nikdo. Lékaři, nemocnice, managementy a dokonce ani sami pojišťováci

nám nejsou schopni říct, kolik vám zaplatí, když vyléčíte to či ono či uděláte tu či onu operaci nebo ten či onen výkon. Protože pokaždé vám za něj zaplatí úplně něco jiného, protože to všechno podléhá nekonečně složitým vzorcům, kterým nikdo nerozumí. A kde v podstatě jenom jako cvičené opice dodají nějaká čísla a ze stroje vypadne nějaké jiné číslo. A to všechno stojí neuvěřitelné peníze, jednak na správu tohoto chaotického systému a jednak i na tom, že ten systém je naprosto nepředvídatelný. Takže v jedné nemocnici za operaci slepého střeva dostanou 10 tisíc, v jiné 8, v další 12, a dokonce v té první, kde dostali 10, třeba další rok dostanou 7. A nikdo neví proč, nikdo neví jak a nikdo si neumí nic zkontrolovat. A tohle všechno stojí těch 10 miliard. Čili místo, kde by se dalo skutečně šetřit, a já chci vést s vládou seriózní debatu o tom, jak lze tyto prostředky najít.

Druhým naším návrhem, nevím, jestli jste zaznamenali, ale díky špatnému přerozdělování na účtech zaměstnaneckých pojišťoven leží zhruba podle státního závěrečného účtu nějakých 14 miliard korun – může to být 16 ve finále, může to být 12. Ale je to neuvěřitelný balík peněz, který tam navíc leží dlouhodobě. Proč? Protože pro zaměstnanecké pojišťovny, respektive vydělává ta pojišťovna, která má mladé a zdravé. Optimální pro pojišťovnu mít klientelu složenou z lidí mezi 20 až 30 lety, kteří slušně platí a málo stůňou. Takže dámy a pánové, my na jednu stranu čelíme krizi, finanční krizi ve zdravotnictví, kdy VZP nemá peníze, nemůže platit nemocnicím, nemocnice nemohou oplatit dobře zdravotnickému personálu, prodlužují splatnosti všem svým dodavatelům, a v této situaci nám v systému zdravotního pojištění leží 14 miliard a nikoho to nevzrušuje! Prostě všichni se tváří, jako kdyby na těchto 14 miliard zapomněli. Já bych byl velmi rád, kdyby tady pan ministr zdravotnictví a pan premiér vysvětlili svůj plán – zda vůbec nějaký mají – jak tyto finanční prostředky zmobilizovat a dostat k pacientům.

Dostat do nemocnic, dostat do ordinací. Protože k čemu nám je ležících 14 miliard na účtu zaměstnaneckých pojišťoven, když zbytek systému se topí v dlužích a v problémech? A ten systém se začíná topit v dlužích. V dlužích se dnes topí prakticky všechny nemocnice. Do deficitu se nám začíná propadat Všeobecná zdravotní pojišťovna.

Tady je vidět porucha v řízení systému. A já jsem nezaznamenal, že by vláda měla nějaký plán – a ono to není nic složitého, recept existuje a je docela jednoduchý – jak mobilizovat těchto zbytečně zakonzervovaných 14 miliard a postupně třeba během dvou let je dostat skutečně k pacientům, kteří jsou skutečně nemocní. Co máme ze 14 miliard, které leží bez užitku na účtech zdravotních pojišťoven, když se nám celý systém zdravotnictví propadá ve dluhu?

Dámy a pánové, chtěli bychom také vést s vládou debatu, proč se nezabývá zvýšením pořádku v lékové politice a v politice nákupu zdravotnick-

ého materiálu. Jestli si to dobře pamatuji, tak za léky utrácíme dnes někde kolem 80 až 90 miliard ročně. Neuvěřitelný nárůst! Opět často zcela zbytečně. A stále náklady na léky každoročně rostou nějakých 8 až 10 %. Totéž se týká zdravotnického materiálu. Já jsem nezaznamenal, bohužel, že by vláda s kýmkoliv debatovala o tom, že má plán, má recept, jak udělat pořádek třeba v lékové politice, kde se bez problémů dá v příštím roce také uspořít nemalá finanční částka.

V neposlední řadě, kdyby tyto věci nestačily, tedy snížení provozních nákladů pojišťoven, transformace zbytečně ležících 14 miliard do zdravotnického systému, pořádek v lékové politice a ve zdravotnickém materiálu, tak můžeme debatovat i o tom, co může udělat stát vůči svým pojištěncům, za které platí málo. Ale možná ani to by nebylo potřeba, kdybychom realizovali ty první dva nebo první tři kroky, o kterých jsem tady mluvil.

O tom všem bychom rádi mluvili s vládou. My bychom skutečně chtěli tady slyšet, jak vláda chce čelit odchodům lékařů, co s tím udělá. Ona se nemůže tvářit jako dnes, že problém neexistuje nebo že třeba odejde jen málo lékařů nebo třeba že jich odejde hodně, ale ono to nějak dopadne. Čili já bych skutečně žádal tuto Poslaneckou sněmovnu, aby podpořila můj návrh a zítra jsme měli čas o těchto zásadních klíčových věcech vést debatu s ministrem zdravotnictví a s premiérem. Situaci považuji za velice vážnou. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď bych požádal pana poslance Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, paní a pánové, podstatně kratší a stručnější vystoupení. Chci požádat velectěnou Poslaneckou sněmovnu o pevné zařazení čtyř bodů, a to bodů, které jsou v našem pořadu schůze uvedeny pod pořadovými čísly 113 až 117, pro jistotu přečtu čísla sněmovních tisků: 10, 13, 95, 96 a 121. A chtěl bych Sněmovnu požádat o pevné zařazení těchto bodů, jedná se o soubor zpráv a informací, na pátek 10. prosince jako prvních pět bodů po již pevně zařazených bodech. Zdůvodňuji tento svůj návrh přítomností předkladatele, kterým je ministr obrany. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže pátek 10. prosince po pevně zařazených bodech. Body jsou to 113 až 117. Dobrá.

Pan poslanec Vladislav Vilímc, připraví se Zdeňka Horníková.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovolím si předložit návrh na pevné zařazení bodů. Navrhují pevně zařadit body 12, sněmovní tisk 101, a bod 13, sněmovní tisk 154,

na úterý 14. 12. 2010 po bodech již pevně zařazených, čili navržených organizačním výborem k pevnému zařazení, pokud jsem dobře počítal, jako body 13 a 14 pořadu úterního jednání.

Důvodem mého návrhu je vyčkat projednání vládního návrhu zákona o platech ústavních činitelů, jedná se o tisk 133, který je ve druhém čtení, a teprve poté se vyrovnat s dalšími tisky, 101 a 154, týkajícími se téhož zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď prosím paní poslankyni Zdeňku Horníkovou.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezké odpoledne, pane předsedající, dámy a pánové, já k vám teď předstupuji s prosbou o předřazení bodu číslo 21, sněmovní tisk číslo 188, a žádám pana předsedajícího, zda by bylo možné tento tisk zařadit pevně jako první bod ve středu po projednání druhého čtení státního rozpočtu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, vy říkáte ve středu teď? (Poslankyně Horníková souhlasí, že tento týden.) Ale tam už máme pevně zařazované body.

Poslankyně Zdeňka Horníková: V tom případě upřesním – po již pevně zařazených bodech. Děkuji pěkně.

Dovolte mi, dámy a pánové, abych vám velmi krátce vysvětlila, proč vás žádám o zařazení tohoto bodu. Jedná se o novelu občanského zákoníku, který řeší problematiku nájemného. Ti z vás, kteří seděli v Poslanecké sněmovně, ale i ti, kteří se dívali doma na televizi, zřejmě zjistili, že 31. prosince t. r. končí zvláštní předpis, tj. zákon číslo 107, který Poslanecká sněmovna přijala v roce 2006. Tímto zvláštním předpisem tehdy Poslanecká sněmovna pravila: Dáváme pravidla pro zvyšování nájemného. Tento předpis končí 31. prosince 2010. Po této lhůtě již není žádný právní předpis, který by nadále upravoval výši nájemného. My jsme již tehdy měli připomínky k tomu, že de facto zakonzervujeme výši nájemného od 1. 1. 2011, de facto nastavíme znovu regulaci a hlavně vystavíme jak vlastníky, tak nájemníky do velmi nepříjemné situace, jak zvýšit, příp. snížit stávající nájemné, protože žádný právní předpis v tuto chvíli nebude platit. My jsme prodloužili lhůtu zákona 107 pouze pro velká krajská města a města kolem nebo nad 10 000 obyvatel ve Středočeském kraji, ale většina měst zůstává bez jasného právního předpisu.

Já bych chtěla velice poprosit o zařazení tohoto bodu, protože tento tisk už bývalým poslancům není neznámý. Vláda se tímto tiskem nebo touto problematikou zabývala už v roce 2008, minulé volební období jsme zde

měli téměř totožný tisk pod číslem 805, který problematiku řešil. Bohužel Poslanecká sněmovna se nedostala k projednání tohoto tisku, přestože všichni jsme si vědomi, jak naléhavé projednání tohoto tisku je. Tento tisk, bych řekla, je nesmírně férový.

A teď vám řeknu jednu nepříjemnost, kterou můžete sdělit všem u vás doma, ať jsou to vlastníci nebo nájemníci. V případě, že po 1. lednu a při nepřijetí této novely se budou odvolávat k soudu a budou žádat zvýšení či snížení nájemného, a především zvýšení, a soud nebude konat a nebude konat měsíce, roky, tak v okamžiku podání žádosti o zvýšení nájemného se nájemné postupně nasčítává až do okamžiku rozhodnutí soudu. A pak může dojít k velmi nepříjemné situaci.

Chci ještě upozornit na jednu drobnost, i když je to drobnost v řádu desítek miliard. Vlastníci domů a bytů podali stížnost ke štrasburskému soudu. Podobnou stížnost podali i polští občané. Těm bylo z valné části již vyhověno. Soud rozhodl. To rozhodnutí, které se bude týkat České republiky, může přijít v řádu několika měsíců. A proto si myslím, že český Parlament jako seriózní a zodpovědný do té doby by určitě měl konat a tímto zákonem se zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Rozumím. Děkuji. Ptám se, jestli jsem někoho nepřečetl nebo jsem zapomněl ještě na někoho, kdo chtěl navrhnout změnu programu. Pokud ne, budeme zřejmě hlasovat. (Gongování.)

Prosím, aby se všichni dostavili. Obdržel jsem ještě jednu omluvu – od poslance Jiřího Krátkého, který se omlouvá ze dne 7. 12. z důvodů zdravotních ze sněmovny.

Prosím ještě jednou, aby se všichni dostavili ke hlasování. Budeme tedy postupovat, budeme hlasovat o návrzích tak, jak jsem je vlastně tady už postupně četl. Nejdříve návrhy z grémia. (Gongování.) Můžeme se do toho pustit.

První, o čem budeme hlasovat, byl návrh pana místopředsedy Schwarzenberga. Jedná se o body, které bychom projednávali zítra až po schválení státního rozpočtu. Rozumí se – všechno, co teď navrhujeme na středu, je až po projednání státního rozpočtu.

První jsou tedy body 84 a 91 návrhu pořadu, tisky 151 a 182 – zařadit právě na zítra, na středu 8. 12., jako první a druhý bod odpoledne.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Z prvních lavic ODS se ozývá: Až po rozpočtu.) Já jsem to říkal. Hlasujme. Omlouvám se panu poslanci, ale bylo to řečeno před hlasováním. Dobře. Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 přihlášeno 182, pro 151, proti 3. Bylo to přijato.

Stejně tak... Nebo ne, tohle je návrh na pátek 10. 12. Je to žádost ministra Hegera, bod 17 návrhu pořadu, tisk 165.

Pan poslanec Dolejš Jiří se mi tady neustále hlásí. A já už se ptám, jestli opravdu nechce mluvit. Není to tak. Není. Je to pouze... Děkuji.

Takže, ještě jednou. Bod 17 návrhu pořadu, tisk 65, zařadit na pátek 10. 12. jako první bod po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 3. Přihlášeno je 183, pro hlasovalo 146, proti 3, takže tento návrh byl také přijat.

Pak ještě tady máme z grémia návrh, kterým je žádost ministra Kalouska. Body 5 a 6 toho dnešního návrhu pořadu, tisky 98 a 129, zařadit také na středu, až zítra, 8. 12., jako 3. a 4. pevně zařazený bod, samozřejmě po skončení rozpočtu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 4. Přihlášeno je 183, pro hlasovalo 146, proti 4, takže i tento posun byl přijat.

A pak je tu návrh, stále ještě z grémia, bod 10 návrhu pořadu – to jsou platy, sněmovní tisk 133 – projednat dnes jako první bod v bloku druhých čtení, což je tuším druhý bod.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, platy takto zařadit dnes, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 5. Přihlášeno je 184, pro hlasovalo 149, proti 6, takže návrh byl také přijat, takže ty platy budou dnes jako, tuším, druhý bod.

Dále tady je návrh, stále ještě z grémia, bod 11 návrhu pořadu – tj. pozemní komunikace, sněmovní tisk 26 – zařadit pevně na úterý 14. prosince, tedy až příští týden, jako poslední bod po již pevně zařazených bodech, které předkládá Senát a kraje. To je návrh.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, posunout pozemní komunikace takto až na příští týden, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 6. Přihlášeno je 184, pro hlasovalo 147, proti 1, takže toto je v tom případě poslední hlasování z grémia.

Nyní budeme hlasovat o návrzích, které byly navrženy tady už poslanci.

První návrh – paní poslankyně Kateřina Konečná. Ta navrhovala, abychom příští týden ve středu odpoledne jako první bod, také po projednání státního rozpočtu, vyslechli a projednali informaci vlády České republiky o výsledcích summitu NATO v Lisabonu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 7. Přihlášeno je 184, pro hlasovalo 69, proti 57. To bylo zamítnuto.

Pan poslanec Kováčik se hlásí o slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, hezký dobrý den. To hlasování o tomto návrhu, tak jak dopadlo, a je škoda, že tak dopadlo, má jenom dvě možná odůvodnění. Buď poslanci a poslankyně vládní koalice nechtějí vědět, jak to dopadlo a jak to tam naše vláda hrála, nebo to vědí a nechtějí, aby to věděla opozice a s ní i občané. Obávám se, že B je správně, ale potom je to jenom smutná zpráva o tom, jak se před Vánocemi v České republice – a nejen před Vánocemi – zachází s demokracií. Já vám, kolegyně a kolegové, děkuji za tuto zprávu. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další bod, o kterém budeme hlasovat, je návrh paní poslankyně Bubeníkové. Jedná se o bod 25, sněmovní tisk 184, občanský zákoník, který navrhuje paní poslankyně Bubeníková zařadit jako pátý bod odpoledne tuto středu, jestli to je možné. Už tam je pátý? Tak to uděláme jednoduše – po pevně zařazených bodech prostě budeme hlasovat o bodu 25, občanském zákoníku. Je to návrh paní poslankyně Bubeníkové.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tisk 184 na tuto středu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 8. Hlasování má číslo 8. Přihlášeno je 186, pro hlasovalo 115, proti 32, takže to bylo přijato, zařazeno na tuto středu.

Pak tady byl návrh pana poslance Davida Ratha. Pan poslanec David Rath navrhoval zařadit informaci o – prosím, pan poslanec Rath, kdyby mne poslouchal – je to informace premiéra a ministra zdravotnictví o chystaných způsobech řešení krize ve zdravotnictví. Jedná se tedy o odchody lékařů. A jestli jsem to pochopil, vy jste navrhoval, abychom to zařadili také na středu tento týden po pevně zařazených bodech. (Poznámky z lavic.) Ale pan poslanec Rath souhlasí s tím, první po pevně zařazených bodech.

Omlouvám se, poprosil bych pana poslance, kdyby to upřesnil, protože tady jsou o tom nějaké dohady, jak to vlastně bylo míněno. Prosím.

Poslanec David Rath: Pane předsedající, jako první bod po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Tak jsem to vlastně říkal správně. Informace premiéra a ministra zdravotnictví o chystaných způsobech řešení krize ve zdravotnictví.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku – zařadit ve středu po pevně zařazených bodech. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 9. Přihlášeno 186, pro hlasovalo 75, proti 96, takže tento návrh byl zamítnut.

Budeme hlasovat další návrh. To byl návrh pana poslance Vidíma. Ten se týká bodu 113 až 117, to jsou všechno informace o nasazení sil, vojenských přeletů, průletech, takže to je série tohoto typu zpráv. Plány vojenských cvičení a podobně. Takže jsou to body 113 až 117. Pan poslanec Vidím navrhoval body zařadit na pátek 10. prosince po pevně zařazených bodech. Takže by to byly body až tuším 12, 13 a podobně. Ne, omlouvám se. Body 113 až 117 na pátek 10. prosince po pevně zařazených bodech. Takhle je to přesně, to hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10. Přihlášeno 186, pro hlasovalo 140, proti žádný, takže tohle bylo přijato.

Další je návrh pana poslance Vladislava Vilímce, požaduje pevné zařazení bodu 12 a 13, což jsou také platy. Takže pan poslanec Vilímc navrhoje pevné zařazení bodu 12 a 13 na úterý 14. 12. po pevně zařazených bodech. Je to jasné?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tohle zařadit takto, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 11. Přihlášeno je 186, pro hlasovalo 104, takže to bylo přijato.

Pak tu máme hlasování, poslední návrh poslanecký, byla paní poslankyně Zdeňka Horníková. Paní poslankyně Zdeňka Horníková navrhovala bod číslo 21, což je tisk 188, je to opět občanský zákoník, týká se to nájemného z bytů. Paní poslankyně Horníková navrhovala zařadit tento bod 21 na středu po pevně zařazených bodech, teď zítra. Takže tento občanský zákoník, nájemné z bytů, paní poslankyně Horníková, středa po pevně zařazených bodech, číslo 21.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 12. Přihlášeno 186, pro hlasovalo 105, bylo to přijato. Takže i tento poslední návrh, poslanecký takřkajíc, byl přijat.

Teď už nám zbývá hlasovat o celém návrhu pořadu 9. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl nám původně předložen a tak jak jsme ho nyní upravili schválenými návrhy. Takže budeme hlasovat o celém pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento pořad schůze stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 13. Přihlášeno 186, pro hlasovalo 112, proti 40, pořad schůze byl schválen.

Než přistoupíme k projednávání návrhu zákona vráceného Senátem, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorovi Václavu Vlčkovi v Poslanecké sněmovně. Doufám, že je přítomen pan senátor Vlček. V každém případě bychom měli tedy nyní hlasovat o souhlasu s jeho vystoupením.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s vystoupením senátora Václava Vlčka v Poslanecké sněmovně, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 14. Přihlášeno je 185 poslanců, pro hlasovalo 166, proti nikdo. Zvu pana senátora mezi nás. Vítám ho.

Dobrý den, pane senátore a můžeme se tedy pustit do projednávání prvního bodu.

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/4/ - vrácený Senátem

Návrh zákona byl Senátem vrácen s pozměňovacím návrhem, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 45/5.

Nyní poprosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženému pozměňovacímu návrhu nejdříve vyjádřila paní poslankyně Karolína Peake. Prosím všechny o klid a paní poslankyni prosím, aby se vyjádřila k tomu, co jsme obdrželi ze Senátu, jako první. Poprosil bych vás, kolegové, protože se jedná o významnou věc a měli bychom pochopit, o co se jedná, tak vás prosím, abyste se všichni buď usadili anebo šli debatovat ven. (Zvoní zvonce.) Promiňte, prosím o klid a paní poslankyni, aby řekla své. Prosím.

Poslankyně Karolína Peake: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážený pane senátore, vážená vládo, dámy a pánové. Dnes projednáváme tisk, který nám vrátil Senát a který jsme zde projednávali zkraye našeho volebního období. Tím tiskem, který jsem předkládala já společně s kolegyní Kristýnou Kočí, a požádalo nás o tento předklad Ministerstvo pro místní rozvoj, jsme se snažili napravit chybu, která se stala na konci minulého volebního období, a snažili jsme se ji napravit co nejrychleji. Jen krátce shrnu, co se stalo. Šlo o to, že v zákoně o veřejných zakázkách v paragrafu zabývající se základními předpoklady pro účastníky na veřejných zakázkách byly zavedeny limity, které byly v rozporu s pravidly volné soutěže, volného trhu Evropské unie, a tedy v rozporu nejen s Lisabonskou smlouvou, ale dalšími předpisy Evropské unie.

Byly jsme zde tenkrát s kolegyní Kristýnou Kočí vysmívány a napadány, že prvním naším krokem v Poslanecké sněmovně je rušení takzvané protikorupčních opatření. Nyní nám dal za pravdu nejen Senát svým pozměňovacím návrhem, dala nám za pravdu i Evropská unie, což je trošku Pyrrhovo vítězství. Evropská unie zavedla s Českou republikou vytýkáci řízení pro porušování pravidel volného trhu. Jakkoliv si vážím názoru Senátu a vážím si satisfakce, kdy Senát se v podstatě vyjádřil v tom smyslu, že návrh, tak jak byl původně předložen, byl legislativně správný a legislativně čistý, ctím dohodu, které jsme dosáhli na poli Poslanecké sněmovny s českou sociální demokracií, a stojím si na návrhu, na předkladu, jak vyšel z Poslanecké sněmovny a jak byl v Poslanecké sněmovně schválen.

Pro tuto chvíli děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji paní poslankyni. Ptám se, jestli se chce k předloženému návrhu Senátu vyjádřit také zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Jaroslav Krupka. Vidím, že ano. Poprosím pana poslance Krupku, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych v podstatě navázal svým vystoupením na svého předřečníka, v tomto případě na paní poslankyni Peake, která v podstatě uvedla všechny argumenty, které nás vedly v první fázi, kdy se tento materiál projednával v Poslanecké sněmovně, že jsme navrhli podobu, která byla schválena ve třetím čtení. Bylo to mimo jiné odůvodněno tím, že se hledala určitá kompromisní snaha i napříč politickým spektrem, abychom právě vymýtili dohady, že tady někdo je protikorupční, anebo naopak někdo je aktivně bojující proti korupci a někdo méně. Myslím si, že to se podařilo bez ohledu na to, že sociální demokracie, byť byla účastna na kon-

strukci tohoto návrhu, jej aktivně nepodpořila. Věřím, že v případě, padne-li návrh na téma, že budeme hlasovat o návrhu, který přišel z Poslanecké sněmovny, i tato část politického spektra se k tomu názoru přikloní. Já, přestože jsem přesvědčen, že žádné řešení není dobré, a v podstatě navazuji i na to, co řekli zástupci Senátu, nebo v materiálu, který jsme obdrželi, jsem přesvědčen, že to, co bylo dohodnuto, by v tomto případě mohlo být hlasovatelné, čili i já se připojuji k názoru paní poslankyně Peake.

Ještě bych dodal jednu důležitou věc. Na margo toho, pokud se ozvou hlasy, že skutečně se nic nedělá ve směru zákona o zadávání veřejných zakázek, mohu potvrdit jednak z role zpravodaje, jednak jako člen výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který je gesčním ve vztahu k Ministerstvu pro místní rozvoj, které zase má v gesci tento zákon, že už vznikla na půdě Ministerstva pro místní rozvoj pracovní skupina, která se zabývá přípravou novely zákona, a to komplexní. Věřím, že připomínky, které možná mohou padnout i ze strany Senátu, budou v relativně krátké době zakomponovány tak, aby veřejnost nenabyla dojmu, že skutečně nemáme zájem bojovat s korupcí, ale právě naopak vytvoří se relativně dostatečný prostor na to, aby novela zákona byla kvalitní a nebyla zpochybnitelná z jiných a dalších zdrojů.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám rozpravu, do které bych jako prvním udělil slovo senátorovi Václavu Vlčkovi. Další přihlášky nemám. Prosím.

Senátor Václav Vlček: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, slyšel jsem v předsálí, že máte před sebou dlouhý program. Vyslechl jsem své předřečníky, máte navíc k dispozici naše odůvodnění – usnesení Senátu k návrhu zákona, který projednáváme. Proto vás nebudu zdržovat citací tohoto tisku, neodpustím si však ještě jednou zopakovat alespoň základní nedostatky, které jsme v Senátu shledali.

A to jsou následující. Dodavatel má k prokázání základní kvalifikace předložit seznam statutárních orgánů, nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele. Ustanovení hovoří pouze o povinnosti dodavatele předložit seznam a nevyvozuje žádné důsledky ze skutečnosti, zda skutečně v předloženém seznamu budou takové osoby uvedeny. Předložením pravdivého seznamu je povinnost zadavatele vedoucí k naplnění základních kvalifikačních předpokladů splněna. Záměr předkladatelů nemůže být zcela naplněn, neboť pracovníci, kteří v době přípravy zadání veřejné zakázky pracovali u zadavatele, třeba i v rozvodu-

jících pozicích, nemusí být vždy zaměstnání na pozici statutárního orgánu. V mnoha případech pracovníci zadavatele přecházejí do jakékoliv manažerské pozice u dodavatele, kde jsou lépe finančně honorováni.

Druhý bod se týká toho, že dodavatel má předložit aktuální seznam akcionářů s podílem akcií vyšším než 10 %. Ani toto ustanovení nepovede podle názoru Senátu ke kýženému výsledku, kterým je transparentnost při zadávání veřejných zakázek. Senát má naopak za to, že problém diskriminace při účasti na veřejných zakázkách jak zahraničních, tak i domácích akciových společností s akciemi na majitele v listinné podobě přetrvává. Vycházíme-li ze stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj a Ústavu pro ochranu hospodářské soutěže ke stávajícímu znění zákona o veřejných zakázkách, bude seznam aktuální k datu vyhotovení a musí být vyhotoven v lhůtě podle § 57 odst. 2 zákona, tj. nesmí být starší než 90 kalendářní dnů od posledního dne, ke kterému má být kvalifikace prokázána. Takovýto seznam akcionářů má význam pouze v okamžiku jeho vyhotovení, v době posuzování kvalifikace již může mít velmi malou vypovídací hodnotu, neboť může dojít ke značným změnám ve složení akcionářů, například prodejem akcií na burze. Možnost přezkoumání správnosti tohoto seznamu zadavatelem je ryze teoretická. Je-li akciová společnost vlastněna několika tisíci akcionáři, spíše nemožná.

A nyní, jak jsme hlasovali. V závěrečném hlasování se z 55 přítomných senátorů pro vrácení návrhu zákona v Poslanecké sněmovně ve znění přijatých pozměňovacích návrhů vyslovilo 46 senátorů, proti nebyl nikdo. Se schválenými pozměňovacími návrhy vyslovil v Senátu zástupce předkladatele, paní poslankyně Karolína Peake, souhlas.

Vlastním obsahem pozměňovacích návrhů jsou vypuštěna ustanovení o povinnosti předložit seznam společníků nebo členů, jde-li o právnickou osobu, písmeno k) v § 53, předložit seznam zaměstnanců nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele a byli v pozici s rozhodovací pravomocí pro rozhodování o veřejných zakázkách, písmeno e), a mají-li dodavatelé vydány pouze akcie na jméno a předložili aktuální seznam akcionářů, písmeno m). V návaznosti na to je pak upraveno i ustanovení o prokazování kvalifikace. Znamená to tedy vrátit se k původnímu znění návrhu zákona tak, jak byl předložen Poslanecké sněmovně.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi. Mám zde jednu přihlášku do rozpravy, a to od pana kolegy Jeronýma Tejce. Má tedy slovo jako první. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kole-

gové, musím říci, že jsem byl velmi překvapen, když jsem se dozvěděl, že Senát tento návrh zákona vrátil, protože tady jsme slyšeli mnoho o tom, jaká rizika může přinést protahování schvalování tohoto předpisu, a když jsme jako klub sociální demokracie zavetovali projednávání tohoto zákona ve zrychleném čtení, tak aby mohly být přidány pozměňovací návrhy, tak jsme v zásadě tady vedli velkou diskusi na tomto plénu o tom, co to může způsobit a jak zdržení v řádu dnů nebo týdnů může ohrozit ekonomiku České republiky. Musím říci, že z tohoto pohledu mě jednání Senátu překvapilo, ale je to jeho suverénní rozhodnutí a my se samozřejmě dnes k němu musíme nějakým způsobem postavit.

Když tady mluvil pan senátor o tom, že v zásadě ustanovení, ke kterému jsme došli jednáním a kompromisem o tom, že zde zůstala zachována povinnost, byť se modifikovala, že bude předložen seznam statutárních orgánů nebo členů statutárních orgánů, kteří v posledních třech letech pracovali u zadavatele, že to v zásadě nic neřeší, protože tam mohou být lidé, kteří jsou na vysokých pozicích a nejsou členy statutárních orgánů, a přesto u zadavatele pracovali, tak já s ním souhlasím. Ale ten důvod a možnost dosažení kompromisu byla právě v tom, že jsme okruh osob zúžili. Zúžili jsme ho právě na členy statutárních orgánů.

A co se týká oněch akciových společností a povinnosti předkládat seznam akcionářů s podílem akcií vyšším než 10 %, jsem přesvědčen, že toto ustanovení na jedné straně dává povinnost informace, výrazným způsobem přispívá k transparentnosti, a přitom není diskriminační, tak jak mohlo být považováno jako diskriminační ono ustanovení, které vyřazovalo všechny společnosti s akciemi na majitele, třeba i s akciemi, které byly zaknihované a z nichž bylo možné onoho majitele vyčíst.

Jsem přesvědčen, že znění, které bylo nakonec dojednáno v Poslanecké sněmovně a které tady bylo schváleno, je maximem možného v tom smyslu, že zachovává alespoň prvky, které vedou k transparentnosti, a na druhé straně umožňuje a umožňovalo tehdy rychlé projednání tohoto návrhu zákona. Za klub sociální demokracie potvrzuji, že budeme hlasovat pro onu sněmovní verzi, na jejíž formulaci jsme se podíleli. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Zeptám se, zda se hlásí ještě někdo další do rozpravy k tomuto bodu. Pokud ne, rozpravu končím a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednání v řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 45/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 45/5.“

Počkám chvíli, než se dostaví naši kolegové do jednacího sálu, a teprve potom zahájím hlasování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 15. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem usnesení tak, jak jsem vás s ním seznámila, tedy ve znění schváleném Senátem. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 15, přítomno 184, pro 2, proti 87. Tento návrh přijat nebyl.

Konstatuji, že návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme nepřijali, a proto budeme hlasovat znovu a tentokrát podle § 97 odst. 5. jednacího řádu Poslanecké sněmovny a k přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101. Prosím, aby bylo nastaveno kvorum. Už se tak stalo.

Návrh usnesení tedy zní takto: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 45/4.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 16. Kdo je pro návrh tohoto usnesení? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 16, přítomno 185, pro 151, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji panu senátorovi, děkuji též paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat dalším bodem, který jsme si schválili jako druhý v dnešním pořadu. Je to

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 133/ - druhé čtení

Poprosím, aby z pověření vlády tento návrh uvedl ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. (V sále je velký hluk.) Prosím všechny kolegy, aby věnovali pozornost tomuto bodu a tomuto úvodnímu vystoupení. Všechny ostatní záležitosti, které se netýkají projednávaného bodu, prosím řešte mimo jednací síň!

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte, abych vám stručně připomněl důvod, pro který vláda předložila návrh zákona, kterým se do konce roku 2014 stanoví výše platové základny pro určení platu a některých náhrad představitelům státní moci a některých státních orgánů a soudcům a pro určení platu státních zástupců.

V souvislosti s nezbytnými úspornými opatřeními ve veřejných rozpočtech bylo nutné nalézt takové řešení, které by umožnilo snížit platy představitelů všech tří státních mocí, které jsou hrazeny ze státního rozpočtu, avšak takové řešení, aby neodporovalo principům proporcionality úpravy platů u soudců, kteří požívají zvýšené ústavní ochrany. Navržené řešení úpravy do konce roku 2014 odráží toto výjimečné postavení soudců a současně koresponduje s obecnými úspornými opatřeními nejen ve státním rozpočtu na rok 2011, ale i ve střednědobém výhledu na léta 2012 a 2013, resp. do konce volebního období.

Domníval jsem se, že tyto důvody pro předložení vládního návrhu zákona jsou zcela zřejmé a že jsem je dostatečně objasnil v prvním čtení. Bohužel při projednávání v ústavněprávním výboru se ukázalo, že tomu tak zcela není, neboť tento výbor navrhuje přijmout opatření pouze na rok 2011. Při takovém řešení by však bylo nezbytné v průběhu příštího roku zpracovat a znovu projednávat totožný návrh zákona, který by respektoval střednědobý výhled, nebo by bylo nutné ve prospěch platů představitelů státní moci ubrat prostředky na jiné výdaje státního rozpočtu. Přitom připomínám, že se obecně pro léta 2012 a 2013 nepředpokládá zvýšení

objemu prostředků na platy, který má být v roce 2011 snížen oproti roku 2010 o 10 %.

Dovolte ještě pár slov k diskusi v prvním čtení, která se týkala zejména zhoršeného postavení státních zástupců. Vláda v návrhu zákona musela vycházet z nálezů a odůvodnění Ústavního soudu, který s účinností od 30. září 2010 zrušil snížení platů soudců v roce 2010. Ústavní soud zdůraznil výjimečné ústavní postavení soudců, ze kterého vyplývá užší manévrovací prostor při snižování jejich platů oproti představitelům moci zákonodárné a výkonné, a zejména pak oproti jiným zaměstnancům státu. Je proto pochopitelné, že zatímco rozdíl platových základů představitelů moci zákonodárné a výkonné, i státních zástupců, zůstává konstantní po celé období 2011–2014, rozdíl platových základů soudců a státních zástupců se v tuto chvíli rozevírá v neprospěch státních zástupců. Není tomu tak proto, že by si vláda nevážila práce státních zástupců, ale proto, že nemají stejné ústavní postavení jako soudci, jak konstatoval Ústavní soud.

Přesto současná vláda uložila ministru práce a sociálních věcí a ministru spravedlnosti, aby znovu posoudili úpravu výše platů státních zástupců a v průběhu 1. čtvrtletí roku 2011 navrhli její změnu. Tato změna však bude záviset i na nálezů Ústavního soudu, protože ten by měl návrh státních zástupců posoudit, resp. návrh na ústavnost snížení jejich platů v roce 2010, v nejbližší době.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, z uvedených důvodů si vás dovoluji požádat o podporu vládního návrhu zákona bez úprav. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru a ústavněprávnímu výboru. Usnesení výborů nám byla rozdána jako sněmovní tisky 133/1 a 133/2. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru rozpočtového, pana poslance Vladislava Vilímce.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pány, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru k projednávánému tisku zákona. Rozpočtový výbor usnesením ze sedmé schůze dne 2. listopadu 2010 doporučuje schválit tento tisk se změnami a doplňky, které jsou jako pozměňovací návrhy obsaženy ve sněmovním tisku 133/1. Jedná se o změny spočívající ve zrušení možnosti užívat bezplatně prostředky veřejné hromadné dopravy, tedy změny spočívající v omezení takzvaného naturálního plnění pro vyjmenované veřejné činitele. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Nyní

prosím zpravodaje výboru ústavněprávního, pana poslance Jeronýma Tejce, o slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené kolegyně a kolegové, ústavněprávní výbor přijal usnesení na své schůzi 10. listopadu a doporučil Poslanecké sněmovně, aby úprava pro příští rok byla v zásadě shodná s tím, jak navrhuje vláda, nicméně aby byla zakotvena zákonem pouze pro rok příští a na roky další byla tato úprava řešena samostatně. Týká se ten návrh a to usnesení paragrafu 3a. Myslím, že všichni jej máte k dispozici v písemné podobě, a tudíž si dovoluji pouze dodat, že tento návrh zároveň znamená podporu výboru zákonu jako celku s tímto pozměňovacím návrhem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu. Mám nyní do obecné rozpravy jednu písemnou přihlášku, a to od paní kolegyně Klasnové. Pak jsem viděla s faktickou poznámkou, tedy po tomto vystoupení s faktickou poznámkou pan kolega Křeček. Poté... Ano, a paní kolegyně Peake. Dobře. Snažím se si to zapsat.

Prosím, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážení kolegové a kolegyně, já bych ráda jménem vedení Sněmovny a jménem šéfů všech poslaneckých klubů ve Sněmovně přednesla následující pozměňovací návrh, který se týká zrušení duplicity náhrad na cestování, respektive zrušení bezplatného používání prostředků hromadné dopravy a zároveň proplácení vnitrostátních letů poslancům a senátorům.

Já jsem ráda, že už tady i z rozpočtového výboru byla shoda, že bezplatné používání prostředků hromadné dopravy se jeví jako nadbytečné privilegium vzhledem k dostatečně vysokým paušálním náhradám, které pokrývají potenciální náklady na veřejnou dopravu. Stejně tak považujeme za neopodstatněné proplácení vnitrostátních letů, neboť opět tyto můžou být senátory a poslanci hrazeny z paušálních náhrad. Navíc v řádech jednotek milionů zatěžují i rozpočet Poslanecké sněmovny a rozpočet Senátu. Domnívám se, že obojí nejen že se stalo jaksi terčem kritiky veřejnosti, ale především v době, kdy se řeší dopady ekonomické krize na veřejný rozpočet, kdy se léčí veřejné finance a hovoří se o dluhu, tak tento návrh má dopad především symbolický právě ve vztahu voličů a nás volených zástupců. Proto tento návrh vlastně ruší bezplatné užívání veřejné dopravy bez dalšího a stejným způsobem se ruší i právě náhrada prokázaných výdajů poslanců a senátorů na vnitrostátní lety.

Co se týká paragrafového znění, tak to přečtu v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní místopředsedkyni. Prosím pana kolegu Křečka o faktickou poznámku. Poté pan kolega Michalík přihlášen do řádné rozpravy. Poté pan kolega Tejc.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, mě trochu překvapila poznámka pana ministra o tom, že je překvapen tím, že ústavněprávní výbor přijal omezení účinnosti tohoto zákona jenom na jeden rok. Já bych ho chtěl ujistit, a všichni členové ústavněprávního výboru mi to potvrdí, že na schůzi ústavněprávního výboru náměstek pana ministra nás ujistil, že s tímto vlada počítá, že chce příští rok se k tomuto zákonu vrátit, udělat nový zákon, a pod touto informací ústavněprávní výbor také schválil to, že to platí jenom na jeden rok, protože příští rok vlada toto upraví vzhledem k soudcům a k notářům nově. Takže nebyl to nějaký náš výmysl, nebyla to snaha prostě něco omezit nebo zvýšit svoje nároky, ale reagovali jsme na to, co nám vlada prostřednictvím náměstka ministra sdělila. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Nyní prosím tedy pana poslance Alfréda Michalíka, který se přihlásil do obecné rozpravy. Rozumím tomu dobře? Prosím.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, předem se přihlašuji k tomu, že vlastně se jedná o střet zájmů, protože jednáme o zákonu, který se dotýká i mě, takže podle zákona tento střet zájmů ohlašuji. A za druhé předem říkám, že nebudu bránit, aby tento zákon prošel, ale chci vyjádřit několik připomínek v obecné poloze, které mi na způsobu, kterým byl tento zákon navržen a projednáván, vadí.

Poznámky budou dvě. První se netýká přímo tohoto zákona, ale týká se jiného, který nepřímou souvisí, a to je zdaňování náhrad. Ty byly řešeny jiným zákonem. Pan ministr našel skvělou metodu, jak dostat tyto věci do zákonů – buď se vyhlásí legislativní nouze, nebo je načte přílepky poslanec. Podařilo se nám to, že máme zdaněny náhrady na cestovné, stravné, vypočtené z našich platů, a vlastně tímto říkáme něco, co se mi zdá, že je zcela nenormální, protože vlastně zdaňujeme cestáky, diety a náklady spojené s naší funkcí, které byly řešeny formou paušální finanční náhrady. Jestli někomu vadila paušálnost, tak se můžeme vrátit k tomu, že budeme dokládat všechny náklady jízdenkami a doklady. A nebo někomu vadila výše, a pak tuto výši snížíme. Ale prosím vás, zdanit cestáky je, jak říkáme my Ostraváci, taková ekonomická cypovina, že jsem už dávno neviděl podobnou.

Druhá poznámka se týká už tohoto zákona 133, kde se jednalo o našich platech. Já mám to štěstí, nebo tu smůlu, že jsem tady v parlamentu 15 let,

tudíž měl jsem tu možnost osobně sledovat, jak se vyvíjí platy ve Sněmovně, v Senátu i v jiných státních orgánech. Stav je takový, že po těchto 15 letech je plat poslance cca 55 tis. korun, což je plat, který má dneska skoro každý účetní v Praze, a je to plat, který je daleko nižší než platy vyšších úředníků na všech ministerstvech, nemluvíme o zaměstnancích státních úřadů, NKÚ, úřad pro dohled, atd., co jsou úřady státní moci. Tyto platy díky tomu, že jsme byli permanentně sledováni tiskem a voliči, mám na mysli naše platy, v minulosti byly buď zastropovány, zablokovány, zmrazeny. A ten vývoj byl takový, že dneska jsme na tom, na čem jsme, a platy, které kdysi byly srovnatelné s našimi, jsou na osmdesáti pěti, stotísíkových úrovních. A nikomu to nevadí. To už nemluvíme o platech na krajských úřadech a na některých velkých obcích.

Ten vývoj, který tady vedl k tomu, co popisují, bohužel směřuje k ničemu, co mi dovolu, abych možná s nadsázkou charakterizoval tak, že směřujeme do doby, kdy funkce poslance v českém parlamentu bude funkce čestná, protože plat poslance vadí našim voličům a našemu tisku, a že vlastně tím pádem předem říkáme, že poslanec a senátor jsou osoby, které budou tvořit legislativní rámec naší republiky, ale zdarma. Takže směřujeme k tomu, že poslanci budou potomci šlechtických rodů, kteří zrestituovali majetek u nás, budou to majitelé velkých firem a jejich manželky, které plat ve Sněmovně berou jako kapesné a které je posílají na charitativní účely, anebo to budou poslanci, poradci bohatých průmyslníků naší země, poradci Bakalů, Pitrů a jiných, kteří vlastně tady tento kšeft budou brát jako vedlejšák, tudíž příjem pro ně nebude důležitý. To je bohužel tak chmurná vize pro mne, že před tím si dovolu z politických patnácti let tady v parlamentu varovat. V žádné jiné zemi Evropy není poslanec a jeho postavení tak dehonestováno jako u nás.

Prosím vás, zamyslete se nad tím, protože směřujeme k tomu, že být poslancem bude za trest. (Potlesk z lavic nalevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Michalíkovi. Nyní byl řádně přihlášen pan kolega Jeroným Tejc.

Pardon, paní kolegyně Karolina Peake. Prosím.

Poslankyně Karolína Peake: Děkuji, paní předsedkyně. Já jsem na jednání ústavněprávního výboru šla po jednání s panem ministrem Drábkem a s kolegy z koaličních stran s tím, že jsme si vědomi nevýhodného postavení státních zástupců a nevýhodného vývoje jejich platového postavení. Proto jsme se tak i domluvili, že bychom na ústavněprávním výboru požadovali vyslání jakéhosi signálu státním zástupcům, že si tohoto jejich postavení jsme vědomi, stejně tak jako jsme si vědomi jejich důležitosti při boji proti korupci, tedy jedné z priorit této vlády. Chtěla jsem

navrhnout na ústavněprávním výboru to, abychom sice žádným způsobem nezasáhli do rozpočtu, ale abychom alespoň dali jasný signál v tom smyslu, že bychom plat státním zástupcům, v uvozovkách, uzamkli pouze na příští rok, a nikoliv i na ty tři roky následující. Usnesení ústavněprávního výboru nakonec bylo širší a v tomto smyslu v podstatě upravilo platy pro všechny veřejné činitele, respektive pro všechny reprezentanty státní moci.

Pokud by nemělo projít usnesení ústavněprávního výboru, v podrobné rozpravě budu předkládat pozměňovací návrh, kterým opět požádám o uzamčení platů státních zástupců pouze pro rok 2011, a tímto vyslání jasného signálu vlády i této Sněmovny, že příští rok budou znovu řešeny platy státních zástupců a nemusí na toto nové řešení státní zástupci čekat další čtyři roky. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Karolíně Peake. Nyní prosím pana poslance Jeronýma Tejce. Dále je přihlášen pan kolega Petr Braný do rozpravy.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já se nebudu vyjadřovat k platům poslanců a senátorů, tady skutečně jsem také jako ostatní kolegové ve střetu zájmů a v zásadě ten návrh na snížení budu podporovat. Nicméně musím se vyjádřit k jiné věci, a to jsou platy státních zástupců, o kterých tady již bylo hovořeno.

Já myslím, že vše má své meze. A vláda podle mého názoru ve vztahu ke státním zástupcům tuto mez již svým návrhem překračuje. Je to doveditelné z několika čísel. Plat státních zástupců po řadu let nerostl, protože byl zmrazen na rozdíl od ostatních platů ve veřejné správě. Tudíž se dostáváme do situace, kdy pokud k tomuto návrhu, který teď by měl být přijat na návrh vlády, přistoupíme, pokud jej schválíme, tak plat státního zástupce bude v roce 2015 shodný s platem v roce 2005. A v zásadě se dá dopočítat, že k lednu 2015 by byl snížený tento plat zhruba o 26 % oproti očekávání a oproti nárůstu ve veřejné sféře, z něhož bychom tento plat měli vypočítávat.

Já jsem přesvědčen a toto stanovisko jsem hájil na půdě ústavněprávního výboru, že bychom neměli zajít tak daleko, a pokud tedy chceme snižovat platy politikům, tak to učiňme, nicméně pokud snižujeme platy soudců a státních zástupců, přistupujeme k tomu rozumně. A v případě státních zástupců snižme jejich plat o 10 % méně, než navrhujeme snížit plat soudcům. Jednoduše řečeno – pokud soudcům plat snižujeme o určitou částku, zachovejme rozdíl, který tady byl dohodnut a garantován i minulými právními úpravami, tedy že rozdíl mezi platem soudce a státního zástupce nadále zůstane 10 % a nůžky mezi těmito dvěma platy se nebudou dále rozevírat.

Myslím, že není nutné vést další debatu o tom, kdo má být více nezávislý, jestli to má být soudce, nebo státní zástupce, jestli soudci nakonec uspějí v případě, že podají ústavní stížnost proti tomuto návrhu zákona, a státní zástupci nikoliv, protože se budou potýkat s tím, zda jsou, nebo nejsou součástí moci výkonné. Já jsem přesvědčen, že státní zástupci si nezaslouží snížení reálně o 26 % podle toho očekávaného platu, který jim měl náležet k 1. 1. 2015, že si to nezaslouží, protože se potýkají každodenně s řadou problémů, které musí řešit. Státní zástupci často jsou vystavováni těžkým rozhodnutím. Jsou možná nejen oni, ale často i jejich rodiny v určitém stresu z toho, co se může stát, když oni žalují různé zločince z násilných trestných činů. A myslím, že bychom neměli v této situaci zajít tak daleko, abychom platy snižovali více, než jak nás nutí situace státního rozpočtu.

Jsem přesvědčen, že v tomto případě snížení 10 % oproti navrhovanému platu soudců by bylo správných rozhodnutím v této situaci. Proto ten pozměňovací návrh jsem předložil a máte jej na svých lavicích a v podrobné rozpravě se k němu přihlásím.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. O slovo se přihlásil také pan ministr Jiří Pospíšil, který, hodlá-li využít možnosti hovořit přednostně, má nyní možnost. Pan kolega Braný bude hovořit poté.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já chci jenom velmi stručně reagovat na téma, které zde nyní probíráme, a to je otázka platu státních zástupců a soudců. Svůj příspěvek myslím absolutně nekonfrontačně a chci tak reagovat trochu na své předřečníky.

Vedeme již poslední půlrok diskusi o tom, jak má být stanovena odměna soudců a státních zástupců. Tu diskusi jsme také vedli na ústavněprávním výboru, kde jsme o tomto tématu napříč politickým spektrem velmi věcně debatovali. Já zde chci říci, že tomuto tématu věnovala velkou pozornost také vláda. Nicméně situace je trochu složitější, a to z toho důvodu, že zatímco o ústavní stížnosti proti snížení platu v případě soudců již Ústavní soud rozhodl a fakticky ono snížení zrušil, tak je třeba upozornit na fakt, že obdobné ústavní stížnosti takřkajíc leží na Ústavním soudu též v případě státních zástupců a dosud nebylo rozhodnuto. Tedy situace u státních zástupců je trochu nejistá a fakticky nyní čekáme na rozhodnutí Ústavního soudu. Myslím si, že je korektní na to rozhodnutí počkat i z toho důvodu, co tady říkal můj pan předřečník. Tedy Ústavní soud pravděpodobně se také bude zabývat otázkami, které souvisí výrazně s platovými poměry soudců a

státních zástupců, tedy s principem nezávislosti těchto profesí. A protože chceme řešit otázku státního zastupitelství koncepčně, myslím, že je dobré, když budeme znát pohled Ústavního soudu i ve vztahu k principu nezávislosti výkonu této profese.

Vláda se tedy nakonec rozhodla, že v případě státních zástupců dojde k určitému snížení platu, ale – a to je třeba zde korektně říci – jasně uložila svým usnesením ministrovi spravedlnosti a ministrovi práce a sociálních věcí, že se mají touto otázkou zabývat fakticky poté, co bude o ústavní stížnosti, kterou podali státní zástupci, rozhodnuto a bude připravena koncepční právní úprava, která odměňování státních zástupců bude řešit.

Chci zde říci, že o této věci již jedná s budoucím nejvyšším státním zástupcem panem doktorem Zemanem a počítám s tím, že na počátku příštího roku, v první třetině příštího roku, budou navrženy změny, které by měly koncepční jasný charakter, poté co zde bude v zásadě také rozhodnutí Ústavního soudu.

Já chci říci, že tato vláda nechce rozvířat nůžky mezi platovými poměry soudců a platovými poměry státních zástupců. Osobně jsem přesvědčen, že dlouhodobě by měl být zachován poměr, který zde má jistou tradici, byť může být i poměr jiný. Je to spíše otázka tradice a zvyklosti, nikoliv jiných pravidel, kdy plat státního zástupce tvoří přibližně 90 % platu soudce, tedy je cca o 10 % nižší.

Chci tedy říci, dámy a pánové, a nechci ten návrh odůvodňovat, protože to činil navrhovatel, pan ministr práce a sociálních věcí, ale chci říci za Ministerstvo spravedlnosti, že my jsme připraveni od počátku příštího roku s novým nejvyšším státním zástupcem se této otázce velmi seriózně věnovat a připravit ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí takové změny, které budou koncepční, budou dlouhodobé, povedou k tomu, že bude nastaven poměr mezi platem soudce a státního zástupce, a nepovede to k tomu, že platy těchto ústavních činitelů budou takto ad hoc měněny. Jsem přesvědčen, že je třeba tomu věnovat pozornost, je třeba tomu věnovat systémový úmysl.

Na druhou stranu je třeba říci, a to zde korektně také říkám, že Ministerstvo spravedlnosti zkrátka a dobře bude mít na příští rok nižší rozpočet. Je to dáno ekonomickou situací této země. To nemusím zdůvodňovat. Je to téma, o kterém se zde permanentně bavíme. Je to ostatně jeden z hlavních úkolů a cílů této vlády nelehkou ekonomickou situací veřejných rozpočtů řešit.

Myslím si, že je správné, že ten návrh na příští rok počítá s určitým poklesem jak u soudců, kde to je symbolické pouze na jeden rok, tak u státních zástupců, kde to tedy legislativně formálně není omezeno na jeden rok, ale současně je zde usnesení vlády, které jasně říká, že to musíme řešit, že to budeme řešit. Já tedy předpokládám, že úprava, která je zde

dnes na stole, by měla být v průběhu příštího roku nahrazena případným systémovým jiným řešením.

Dámy a pánové, naším cílem tedy je předložit vám úpravu, která bude reagovat na problémy veřejných rozpočtů, na druhou stranu nebude podlamovat platy soudců a státních zástupců, a já jsem přesvědčen, že návrh, který dnes před vámi leží, splňuje obě tato kritéria, splňuje obě tyto podmínky, tedy jej můžeme podpořit, a pak se s novým nejvyšším státním zástupcem a obecně s odbornou veřejností bavme o tom, jak tyto věci v příštím roce systémově řešit.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Nyní s faktickou poznámkou pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych si dovilil krátce zareagovat na pana ministra. No, problém je v tom, že já zde nehájím svůj návrh proto, abych jej obhájil před Ústavním soudem. Já tady nenavrhují menší snížení platů státních zástupců proto, aby nebylo napadnutelné u Ústavního soudu, ale protože jsem přesvědčen, že je správné.

Pokud pan ministr hovoří o tom, že je potřeba vyčkat nejdříve na rozhodnutí Ústavního soudu, které rozhodne o platech státních zástupců, pak tedy nechápu logiku, proč navrhuje jejich snížení tak razantním způsobem. Samozřejmě, můžeme se bavit o tom, co ještě unese a neunese státní rozpočet, ale v případě, tuším, 1200 – možná mě pan ministr spravedlnosti opraví – 1200 státních zástupců si myslím, že ten zásah není tak zásadní. To, co je ještě důležité, je, že jestli vláda má nedostatek prostředků, pak má pořád ještě možnost využít progresivního zdanění a zvýšit daně nejbohatším. Já myslím, že i to je způsob, jak získat prostředky do státního rozpočtu nejenom škrtáním.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní tedy má slovo pan kolega Petr Braný. Prosím.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, vážená vlado, já už jsem k tomuto tisku 133 hovořil dost podrobně v předchozím prvním čtení, ale přesto, když poslouchám tu debatu, několik poznámek jsem nucen říci i nyní.

Za prvé, klub KSČM, a v tom se to od prvního čtení nemění, vidí návrh na snížení platů ústavních činitelů jako projev, který si žádá doba z hlediska solidarity s občany a s tím, co jsme tady předvedli. Nechci to komentovat, hovořili tady o tom předřečníci, to je ta politika škrtání a určité naděje v něk-

terých těchto škrtech, že to povede k lepším výsledkům v letech příštích. Nemyslím si to, ale rozvádět to nebudu.

Víte, my tu sklízíme jeden náš rest a jeho ovoce, což se teď projevuje, to je to, že jsme nezakotvili platy ústavních činitelů do nějakého rámce. Já jsem přesto vznesl dotaz a znovu připomenu panu ministru práce a sociálních věcí, že jsem se v prvním čtení tázal, jestli ministerstvo uvažuje nějak vážně vázat nejenom všechny platy ústavních činitelů, ale i ve veřejné správě, samosprávě na jasná a pochopitelná kritéria. To se zatím neučinilo.

A co se nestalo? Vláda ve snaze ukázat, že škrtaťme i sobě – teď hovořím o ústavních činitelích, ne o soudcích a státních zástupcích – mimo ústavních soudců, kteří samozřejmě patří do naší kategorie – přijala nějaký postup. Mně to připadá trochu jako kulturní revoluce, když Mao Ce Tung vyhlásil „palme na štáby“. My jsme teď začali dělostřelectvo a najednou zjišťujeme, že ejhle – vedle ústavních činitelů jsou tu nějaká další kritéria, která musíme zhodnotit, musíme se s nimi popasovat. Dnes o tom hovořil pan ministr spravedlnosti. A ejhle, jsme v pasti.

Já tady nebudu za žádnou kategorii lobbovat ani říkat, jestli je to tak, nebo onak, ale měli jsme se nejprve vyrovnat s tím, jak my, ústavní činitelé, budeme v této věci postupovat.

A podívejte se – vedle tohoto tisku 133 je tu tisk 154 poslanců KSČM – jenom připomenu, máme ho ještě před sebou, jsou to příplatky za funkce ve Sněmovně, samozřejmě jejich snížení – a potom je tu tisk 101, pod kterým jsou podepsáni sociálně demokratičtí poslanci, a to je otázka veřejné dopravy a to, aby tato doprava nebyla bezplatná pro nás, ústavní činitele. Všechno jsou to zajímavé podněty. A co se nestalo? Vláda u veřejné dopravy, to je tisk 101, řekla „ano, je to dobré“. A ejhle, v koalici se zamysleli a dali to jako pozměňovací návrh do tohoto tisku 133. U našeho návrhu, poslanců KSČM, z hlediska funkčních požitků jejich snížení vláda doporučila a to se neřeší jako iniciativa koaličních poslanců do tohoto tisku. Já nejsem cimplrich, ale z toho si dělám závěr, že je-li něco z opozice a je-li to trochu rozumné, tak budiž, to je nebývalý posun, přepracují to poslanci vládní a dají to do druhého čtení, jak se říká, už když jenom jednáme a máme tu pár dnů na nějaké další úvahy o věcech, které počítají poslanci, kteří nejsou tak informováni, že budou na pořadu jednání a v daném tisku, ale abychom nezpůsobili – hovořím z hlediska vládních koaličních poslanců – že snad projde nějaký koaliční návrh. U KSČM nevím, jaké bude zdůvodnění, jaké bude projednávání, ale už to vidím, jak postupujeme do druhého čtení s tímto návrhem a jak si dokážeme my, kterých se to týká, snížit funkční požitky a kde též jsou právem vznášeny některé kritiky. Takže jestli takto budeme postupovat dále, tak to také nevidím jako nevhodnější z hlediska legislativní tvorby norem.

Vedle toho všeho, co bylo řečeno ústavněprávním výborem a přijato, že by se měly ty věci do roka schválit tak, aby platily, a v průběhu roku 2011 opravdu systémově v tom udělat jasné rozhodnutí, tak to též doporučuji podpořit. Protože jinak tu budeme mít různé tvorby, nechci říkat přímo lidové, to bych urážel asi lidovou tvořivost, a myslím si, že bychom se měli i zamyslet v této souvislosti nejenom o tom, jak si snížíme my dále naše příjmy a požitky, ale zejména například uvažovat cestou opačnou.

Určitě pan ministr také o tom uvažuje, i když myslím není připraven něco takového předkládat zde, jak zvýšit minimální mzdu. Jestli nepohneme s minimální mzdou, tak budeme stále ve velmi složité situaci. A už se tady vyskytovala v jiných souvislostech při projednávání zejména toho balíčku v legislativní nouzi. Nechci to opakovat a všichni přítomní si to pamatují.

Takže ještě jednou, pane ministře, jestli jste ochoten a máte nějaké poznatky o tom, jak resort pracuje na tom, co jsem posledně nazval velkou sňahou pana předchůdce, pana Škromacha, ale nebylo dotaženo do závěru, to jest vázat nejenom platy ústavních činitelů a ve veřejné správě, samosprávě na jasná kritéria a k tomuto potom přijmout toto. Protože tady nebude – jenom jednoduše se toho nezbavíme tím, že řekneme, že platy, které dnes řešíme, jsou rozpočtové a ty jsou mimorozpočtové, protože jdou z rozpočtu samospráv, například jedna kategorie platů, ale i tam vlastně vyhláškou určuje vláda, potažmo Ministerstvo financí, ty mantinely těchto platů a požitků i pro samosprávy.

Takže tolik z mé strany. A jinak klub KSČM je připraven podpořit všechny návrhy, které jednoznačně řeknou, že chceme být solidární v této situaci, a dejme si na to jeden rok, abychom si řekli potom, jak budeme systémově postupovat v této oblasti, a nebylo to tématem nekonečných diskuzí, které teď předvádíme kvůli Janotovu balíčku. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan kolega Miroslav Opálka se hlásí do diskuze. Nyní prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, při prvním čtení tohoto návrhu zákona jsem vznesl na pana ministra dotaz ve faktické poznámce, aby nám oznámil, jaká je výše příjmů – čili vrchních ředitelů a náměstků na jednotlivých ministerstvech. V minulosti byl plat poslance stanovován podle základny nejvyššího platového tarifu plus 100 % osobních příplatků zaměstnance ministerstva. Od toho jsme ustoupili, přešli jsme na koeficient průměrné mzdy v nepodnikatelské sféře, ten snižujeme, ale přesto bych byl rád, a já jsem vyzval pana ministra, když to neřekl při prvním čtení, aby tak učinil při čtením druhém nebo na výboru. Na výboru, jak jsem slyšel, tak neučinil, takže ho vyzývám,

aby nám to sdělil dnes, abychom viděli, jak se nám rozešly platy poslanců, senátorů s platy vrchních ředitelů, náměstků. A možná by nebyla od věci ani poznámka, kolik takto honorovaných osob vlastně na ministerstvech celkem je. Děkuji, pane ministře, dopředu za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Jsme stále v obecné rozpravě a já se zeptám, zda se do této rozpravy ještě někdo z vás chce přihlásit. Pokud ne, tak obecnou rozpravu končím. Pardon. Pan ministr Drábek, takže nekončím obecnou rozpravu, pan ministr nyní vystupuje v rámci obecné rozpravy. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Paní předsedkyně, děkuji za udělené slovo, budu skutečně velmi stručný, protože na většinu těch příspěvků odpověděl kolega Pospíšil, za což děkuji a plně se ztotožňuji s jeho vystoupením a nemá smysl, abych to opakoval. Takže budu reagovat na ty poslední dvě v podstatě výzvy nebo apely na mě.

Pana poslance Braného – ano já si myslím, že skutečně je potřeba přistoupit k tomu, aby byly platy vázány na jasná kritéria, nakonec jasně to ukazuje i ta dnešní diskuze. Ale k tomu jednání výboru. Já si myslím, že tam skutečně došlo ke smíšení dvou věcí, o kterých byla diskuze. A myslím si, že to jasně vyjadřuje i ta mýlka v tom, co tam podpořil nebo nepodpořil můj první náměstek. Jednoznačně stanovisko ministerstva bylo takové, že jsme připraveni, a usnesení vlády nám to dokonce ukládá, předložit tak, jak tady řekl ministr spravedlnosti, v prvním čtvrtletí příštího roku novou úpravu platů státních zástupců. Ano, toto je naprosto jednoznačné, já se k tomu úkolu hlásím ve spolupráci s ministrem spravedlnosti, potřebujeme k tomu znát výsledek jednání Ústavního soudu, nález Ústavního soudu v této věci, protože pokud bychom ten návrh předložili a poté teprve přišel nález Ústavního soudu, myslím si, že by to byl metodicky velmi špatný postup.

Co se týká otázky pana poslance Opálky, ta odpověď je naprosto jednoduchá, transparentní. Přece pro všechny zaměstnance ministerstva platí ustanovení zákoníku práce a následně nařízení vlády, kde jsou jednotliví náměstci a vrchní ředitelé zařazeni do platových tříd, tedy až na výjimky do těch nejvyšších platových tříd, takže to odstupňování dnes podle délky praxe je naprosto jednoznačné, k tomu možnost stanovení osobního ohodnocení až do výše 100 %. Tedy nechci se teď vracet k těm diskuzím o platech ve státní sféře a jejich vymezení na příští rok, ale je to právě jedna z těch velmi kontroverzních záležitostí, kdy plat úředníka, i těch nejvyšších úředníků ve státní správě, není jednoznačně definován podle toho, jaká práce je přidělena a jakou práci má ten člověk za úkol odvádět, ale také podle toho, a ve velmi výrazném rozsahu, jak dlouho pracuje, tedy jak dlouho má započitatelnou praxi ve státní správě. Tedy odpověď panu

poslanci Opálkovi je jediná, pokud je potřeba, tak vytisknu tu tarifní tabulku s těmi jednotlivými 12 platovými stupni, tak aby bylo možné deklarovat těch 12 čísel, která platí pro úroveň vrchních ředitelů a náměstků všech ministerstev.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře, pan kolega Opálka. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Pane ministře, tak máte ještě třetí pokus ve třetím čtením. Já vás žádám, abyste nám oznámil, jaký je největší tarif státního úředníka plus 100 % – bez rozdílu, jestli ho někdo bere, nebo nebere. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Miroslav Opálka. Já se teď ještě jednou zeptám, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy... Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu, zahajuji rozpravu podrobnou. Do ní mám přihlášku zatím od pana kolegy Jaroslava Plachého, poté pan kolega Vilímec, pan kolega Křeček. Pan kolega Plachý, prosím.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych načel víceméně legislativně technický pozměňovací návrh k tisku 133.

V části první článku I se doplňuje nový bod 3, který zní: Bod 3. V § 7 se doplňuje odstavec 5, který zní: „(5) V případě úmrtí představitele přechází nárok na odchodné, které by mu jinak náleželo, na jeho dědice.“ Poznámka pod čarou x: „Doba uvedená v odstavci 1 se neuplatňuje.“

Poznámka pod čarou x zní: „x § 460 a následující občanského zákoníku.“

Dámy a pánové, dovoluji mi krátké odůvodnění. Jak známo, občanský zákoník – pardon, pracovní zákoník se na poslance nevztahuje. Nelze tedy odškodnit pracovní úraz, ani pracovní úraz s následkem smrti. Přitom poslanci se dostávají v souvislosti s výkonem mandátu často někdy i do velmi významných rizik. Jedná se především o monitoring krizových oblastí, jako je např. Afghánistán a krizové země všeho druhu, monitoring voleb, kde často hrozí občanské nepokoje. Pokud by poslanec, který je takto vyslán Sněmovnou na zahraniční cestu, zahynul, nedostanou jeho nejbližší vůbec nic, ačkoliv de facto položil svůj život za vlast. Proti tomu paradoxně ten poslanec, který byl dokonce donucen vzdát se svého mandátu z důvodu toho, že udělal nějakou ostudu, odchodné dostane.

Dámy a pánové, věřím, že k aplikaci navrhovaného ustanovení nikdy nedojde. Kdyby však k tragické události došlo, bude pozdě na novelizaci zákona. Proto vám děkuji za podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego Plachý. A nyní prosím zpravodaje pana kolegu Vilímce o jeho pozměňovací návrhy.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych podal s ohledem na navrhovanou účinnost tohoto sněmovního tisku, a tedy nutnost urychleného projednání a také projednání ve třetím čtení v pátek návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení ve smyslu § 95 odst. 1 jednacího řádu Poslanecké sněmovny – na 48 hodin. To je první návrh.

Druhý návrh spočívá v jiném nastavení účinnosti zákona. Přestože projednání ve druhém čtení probíhalo ve zkrácené lhůtě 15 dnů, tak s ohledem na to, že v prvním čtení projednání tohoto tisku bylo vetováno, resp. bylo vetováno projednání podle § 90 odst. 2, může za určitých okolností dojít k obtížnému stíhnutí časové lhůty při dalším projednávání zákona především v Senátu včetně podpisu prezidenta tak, aby mohl tento zákon vejít v účinnost k 1. lednu 2011. Z tohoto důvodu navrhuji vázat účinnost zákona na první den kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Pozměňovací návrh vám byl rozdán do lavic a já se formálně k tomuto pozměňovacímu návrhu hlásím. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Čili k návrhům, o nichž budeme hlasovat ještě nyní po skončení podrobné rozpravy, patří váš návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin. Zaznamenala jsem to dobře? (Poslanec Vilímc souhlasí.) Dobře.

Nyní paní místopředsedkyně Klasnová, poté pan kolega Křeček.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, paní předsedající. Já bych ráda načetla pozměňovací návrh, který spočívá v následujícím:

Část první se mění takto: Za novelizační bod 2 se přidává bod 3, který zní:

1. V § 6 odst. 1 v písmenu j) na konci se čárka nahrazuje tečkou a písmeno k) se ruší.
2. V § 10 odst. 1 se slova „ch) a k)“ nahrazují slovy „a ch)“.
3. V § 19 odst. 1 se slova „d) a k)“ nahrazují slovy „a d)“.
4. § 33b se ruší.
5. V § 2 odst. 2 se ruší text „a naturální plnění“.

6. V § 9 odst. 1 v písmenu b) se za text „náhrada podle § 5 odst. 1 písm. b)“ vkládá text „a c)“.

7. V § 9 odst. 1 v písmenu c) se slova „d), e), h) a ch)“ nahrazují slovy „e), h) a ch)“ a ruší se text: „náhrada výdajů za použití letecké dopravy náleží jen při cestách na zasedání komory Parlamentu a jejího orgánu, k nimž byl pověřen předsedou komory Parlamentu nebo výborem komory Parlamentu se souhlasem předsedy komory Parlamentu“. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní místopředsedkyni Klasnové. Nyní se hlásí o slovo pan kolega Křeček. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já jsem byl pověřen panem Jeronýmem Tejcem, abych se formálně přihlásil k jeho pozměňovacímu návrhu, který byl rozdán písemně a kterým se stanoví platová základna pro soudce a státní zástupce od 1. ledna 2011 do roku 2014. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Nyní je přihlášen pan kolega Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já bych vás chtěl jenom upozornit, že návrh pana poslance Vilímce není hlasovatelný, neboť navrhovatelem tohoto návrhu je vláda, a nikoliv pan poslanec Vilímc.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám za toto upozornění. Pan ministr Drábek nyní.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedkyně, to je přesný důvod, pro který se hlásím. Chtěl bych jako navrhovatel navrhnout zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin podle § 59 odst. 1. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Paní kolegyně Peake chtěla též vystoupit v podrobné rozpravě? Prosím.

Poslankyně Karolína Peake: Ano, děkuji. Ráda bych jen načetla mnou avizovaný pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona.

Novelizační bod 2 zní: Za § 3 se vkládá nový § 3 a, který včetně nadpisu zní: „§ 3a Platová základna v roce 2011. Od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 činí platová základna 46 557 korun.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan kolega Opálka, další přihlášený do podrobné rozpravy.

Poslanec Miroslav Opálka: Ano. Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych si dovilil načíst pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu paní kolegyně Klasnové, a to tak, že v zákonu č. 236/1995 Sb. § 9 odst. 1 za b) se vkládá nový bod číslo 1, který zní: „v místě sídla komory Parlamentu 10 % platové základny“. Ostatní body se přečíslovají.

Vycházím z toho, jak nás paní místopředsedkyně Poslanecké sněmovny informovala, že je třeba šetřit, je tedy třeba rozvrhnout spravedlivě i náhrady. Pokud v Praze stojí městská hromadná doprava na rok 4750 korun a pendolino z Ostravy do Prahy za měsíc 5600, je třeba i v této věci udělat určitou nápravu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Hlásí se prosím ještě někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí. Končím tedy podrobnou rozpravu. Přivolávám naše kolegy, protože nás čeká v rámci tohoto projednávání zákona hlasování o zkrácení lhůty tak, jak bylo předneseno panem ministrem Drábkem. A

O návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 17.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 17. Kdo souhlasí s návrhem na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 17, přítomno 177, pro 94, proti 10. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vyrovnali se vším, co bylo možno absolvovat v rámci druhého čtení tohoto vládního návrhu zákona. Poděkuji panu ministrovi, poděkuji též panu zpravodaji. Můžeme se věnovat dalšímu bodu.

Zahajuji projednávání bodu

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, pane ministře, o vaše slovo.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o krmivech.

Hlavním cílem navrhované úpravy je zjednodušení a dosažení souladu mezi právními předpisy Evropské unie a vnitrostátní úpravou. Jedná se o implementaci nařízení Evropské rady z června 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, nařízení, které vstoupilo v platnost 20. září 2009 a nabylo platnosti 1. září letošního roku. Toto nařízení nahrazuje dosavadní směrnice Evropské unie, která stanoví požadavky na výrobu, uvádění do oběhu a používání krmiv a doplňkových látek, které jsou transponovány do zákona o krmivech, a proto jsou v předkládaném návrhu zákona odstraněna všechna ustanovení, jejichž problematiku řeší toto nové nařízení, které je přímo použitelné.

Dále jsou v předkládaném návrhu novely zákona obsaženy změny ve vymezení pojmů, které vycházejí z citovaného nařízení a dalších předpisů Evropské unie. Některé pojmy byly duplicitně definovány přímo použitelnými předpisy Evropské unie a zákonem o krmivech, a proto byly ze zákona vypuštěny.

Návrh novely obsahuje také sankce za porušení ustanovení nařízení, protože stanovení sankcí je v tuto chvíli dáno do kompetence členských států. Problematika správních deliktů byla zpracována v souladu se zásadami regulujícími správní trestání tak, aby samotné sankce byly účinné, přiměřené a odrazující.

Redukci si vyžádaly i samotné formulace zmocňujících ustanovení, jejichž prostřednictvím ministerstvo ztransponovalo podrobnosti a technické údaje směrnice do prováděcího právního předpisu, neboť tyto podrobnosti jsou nyní zahrnuty do příloh nového nařízení. Tím dojde k redukci prováděcích vyhlášek k zákonu o krmivech.

Přijetí navrhované právní úpravy si nevyžádá zvýšení nároku na finanční prostředky ze státního rozpočtu ani z ostatních veřejných rozpočtů.

Tento vládní návrh zákona byl projednán zemědělským výborem Poslanecké sněmovny na 5. schůzi 18. listopadu 2010 a ten doporučil Poslanecké sněmovně, aby s ním vyslovila souhlas bez připomínek.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru. Usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 53/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje tohoto výboru, pana poslance Pavla Kováčka.

Poslanec Pavel Kováček: Paní předsedající, paní a pánové, mně nezbyvá než potvrdit slova pana ministra, který obsah zpravodajské zprávy

vlastně přednesl za mě. Takže potvrzuji, že zemědělský výbor 18. minulého měsíce po semináři, který uspořádal k tematice tohoto návrhu zákona, přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, schválit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Písemnou přihlášku nemám žádnou, proto se vás ptám, zda chce někdo vystoupit a hlásí se do rozpravy. Není-li tomu tak, končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou, opět bez písemných přihlášek. Hlásí se ale pan zpravodaj Pavel Kováčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dovoluji si ve druhém čtení navrhnout jednu drobnou změnu ještě nad to, co bylo schváleno v zemědělském výboru, a to: V článku IV Účinnost se slova „d-nem 1. ledna 2011“ nahrazují slovy „1. dnem měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení“.

Jedná se tedy pouze o změnu účinnosti tak, jak bylo dohodnuto i se zástupci navrhovatele. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Pan ministr Fuksa. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedkyně, já bych navrhl, aby mezi druhým a třetím čtením opět došlo ke zkrácení projednávání na 48 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji vám. A ještě se zeptám znovu, zda chce někdo vystoupit v rámci podrobné rozpravy. Pokud tomu tak není, končím podrobnou zprávu. (Gongování.) Přivolám naše kolegy, aby mohli přijít k hlasování, a je zde žádost o odhlášení. Já vás tedy nejprve všechny odhlásím. Prosím přítomné i přicházející, aby se přihlásili svými kartami.

Myslím si, že budeme moci hlasovat. Pan zpravodaj nám shrne, o čem budeme hlasovat. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčík: Ano. Děkuji. Paní předsedající, paní a pánové, v podrobné rozpravě byl přednesen jeden pozměňovací návrh, a to pozměňovací návrh, který jsem přednesl já a který se týká navrhované změny účinnosti, a dále byl přednesen návrh na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Tento návrh přednesl za předkladatele

pan ministr Fuksa. Doporučuji, abychom prvně hlasovali o pozměňovacím návrhu, který jsem přednesl já a který mění účinnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ale o tomto návrhu bychom hlasovali až ve třetím čtení, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčík: Ano. Přesně tak.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď budeme hlasovat...

Poslanec Pavel Kováčík: Jiné pozměňovací návrhy ani jiné návrhy nepadly, takže...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pouze o tom zkrácení lhůty.

Poslanec Pavel Kováčík: Pouze o tom zkrácení lhůty, ale o tom budeme hlasovat již teď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Domnívám, že už všichni stačili přijít do jednacího sálu, zahajuji tedy hlasování pořadové číslo 18 a táži se, kdo je pro, aby byla zkrácena lhůta pro třetí čtení na 48 hodin. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 18 bylo přítomno 134, pro 115, proti 6. Tento návrh jsme schválili.

Tím končí druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Končí s poděkováním jak panu ministrovi, taktéž panu zpravodaji.

Můžeme zahájit další bod. Tím dalším bodem je

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - druhé čtení

I tento vládní návrh uvede z pověření vlády ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím vás, pane ministře, abyste tak učinil.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedkyně, děku-

ji za slovo. Vážení poslanci a dámy poslankyně, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, takzvaného plemenářského zákona.

Opět cílem vládního návrhu zákona je zachovat vedení plemenné knihy starokladubského koně. Jedná se o jedinečné plemeno historicky spjaté s Národním hřebčínem v Kladruzech nad Vltavou (?), jehož kmenové chovné stádo bylo prohlášeno podle zákona o státní památkové péči za součást národní kulturní památky hřebčín Kladruhy nad Labem. Podle stávající právní úpravy plemennou knihu starokladubského koně může vést pouze Národní hřebčín Kladruhy, státní podnik. Vzhledem k transformaci státního podniku na státní příspěvkovou organizaci umožní navrhovaná novela převzetí této činnosti státní příspěvkovou organizací Národní hřebčín Kladruhy nad Vltavou (?).

Dále se tímto zákonem zrušuje povinnost testovat hybridní prasata, dále v souladu s nařízením Evropské komise z roku 2008 se mění některé povinnosti při předávání průkazu koně, o kterém jsme tady podrobně hovořili při prvním čtení. V souladu také s Evropskou směrnicí Ministerstvo zemědělství vypracovává a aktualizuje seznam uznaných chovatelských sdružení a chovatelských podniků prasat a jeho zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Zřizuje se příloha plemenářského zákona obsahující seznam neplemenných ryb, které již nejsou aktuální. Dosavadní pojem neplemenné ryby se nahrazuje širším pojmem, a to „živočichové pocházející z akvakultury“. A je to v souladu s evropskými právními předpisy a veterinárním zákonem. Plemenářský zákon nyní bude pouze odkazovat na prováděcí vyhlášku k veterinárnímu zákonu, která obsahuje úplný seznam těchto vodních živočichů.

V oblasti odborné způsobilosti se pro testování a posuzování zvířat a pro provádění inseminace zohledňuje princip, kdy dostatečně dlouhá praxe v oboru, což je pět let, je adekvátní náhradou dosaženého formálního vzdělání.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny v listopadu 2010 a doporučil Poslanecké sněmovně, aby s ním vyslovila souhlas bez připomínek.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru. Usnesení tohoto výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 83/1. I tentokrát je zpravodajem výboru pan poslanec Pavel Kováčik a já ho prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Kováčik: A i tentokrát, kolegyně a kolegové, odkáži na řeč pana ministra. Ano, má pravdu. Skutečně na 5. schůzi dne 18. minulého měsíce schválil zemědělský výbor tento návrh zákona bez připomínek. Musím říci, že z okruhu osob kolem bývalého vedení Kladruhu se mi dostalo zprostředkovaně, řekněme, určitých pochybností k tomuto návrhu, zejména ke způsobu změny vedení plemenné knihy. Nicméně jako zpravodaj musím říci, že jsem dodneška neobdržel žádný pozměňovací návrh z pera poslance nebo poslankyně, který by se k tomuto problému vyjadřoval konkrétně a navrhoval nějakou změnu. Čili do této chvíle žádné změny, žádné pozměňovací návrhy nepřišly. Pokud tak nepřijde v podrobné rozpravě tohoto druhého čtení, tak samozřejmě zemědělský výbor navrhuje schválit bez připomínek. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji zpravodaji panu poslanci Pavlovi Kováčikovi. Otevírám obecnou rozpravu a nemám žádnou písemnou přihlášku. Táhne se tedy, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí nikdo, obecnou rozpravu končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou, opět bez písemných přihlášek. A opět se zeptám, zda se někdo hlásí do této podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, končím také podrobnou rozpravu a vlastně tím končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi a děkuji též panu zpravodaji.

Dámy a pánové, dalším bodem je

8.

**Návrh poslanců Petra Nečase, Karla Schwarzenberga, Radka Johna, Miroslavy Němcové, Miroslava Kalouska, Kristýny Kočí, Petra Tluchoře, Petra Gazdika a Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů
/sněmovní tisk 11/ - druhé čtení**

Prosím, aby návrh za navrhovatele uvedl pan kolega Petr Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Dovolte mi, abych v zastoupení pana premiéra Nečase zde uvedl návrh na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o rozsahem malou změnu, která ovšem je, řekněme, velmi silně poptávána a dlouho se o ní diskutuje. Jedná se o úpravu, která mění

postavení institutu poslanecké imunity, samozřejmě senátorské a zároveň i soudců Ústavního soudu. Jak jsem říkal, rozsahem je úprava velmi malá, nicméně svým dosahem, myslím, je velmi zajímavá.

Nebudu to dlouho uvádět, myslím, že všechny podrobnosti zde uvedl pan předseda Nečas při projednávání v prvním čtení. Proto v tuto chvíli dám prostor pro rozpravu ve druhém čtení. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru a mandátovému a imunitnímu výboru. Usnesení výboru byla rozdána jako s-němovní tisky 11/2, 11/3. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, ústavní výbor projednal na své schůzi návrh usnesení, dostali jste ho na lavice, jak předpokládám. Ústavněprávní výbor vyslovil s tímto návrhem souhlas a doporučuje ke schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Poprosím také zpravodaje mandátového a imunitního výboru pana poslance Jana Chvojku, aby nás informoval o rozhodnutí tohoto výboru.

Poslanec Jan Chvojka: Dobrý podvečer, dámy a pánové, vážená paní předsedkyně. Mandátový a imunitní výbor dne 4. listopadu 2010 na své 6. schůzi projednal návrh zákona a doporučuje návrh zákona ke schválení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu. Písemné přihlášky nemám žádné. Ptám se, zda se hlásíte někdo z vás. Pan kolega Jeroným Tejc, obecná rozprava, první vystoupení. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Dovolil bych si avizovat pozměňovací návrh k tomuto tisku, který se pokusím teď velmi krátce zdůvodnit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nenecháte to na podrobnou rozpravu?

Poslanec Jeroným Tejc: Nechtěl jsem zdržovat potom podrobnou rozpravu, ale určitě se k tomu můžeme vrátit. Nebude to dlouhé, takže vystoupím až v podrobné rozpravě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře, takže teď ještě do obecné rozpravy hlásí se někdo? Nehlásí-li se nikdo, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan kolega Jeroným Tejc je tady, nyní má možnost přednést svůj návrh.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji, na druhý pokus se pokusím odůvodnit pozměňovací návrh, který vám byl rozdán.

My jako sociální demokraté souhlasíme s omezením trestněprávní imunity tak, jak je to v návrhu navrženo. Myslím, že je to omezení, které říká, že už nebude takzvaná doživotní trestněprávní imunita, tedy že bude možné poslance stíhat i po ukončení mandátu, pokud nebyl vydán, je správné, a v zásadě se na tom shodneme.

Pokud se týká přestupkové imunity, tak já také nevidím důvod, proč by kdokoli z nás měl požívat nějaké výsady například při páchání dopravních přestupků. Nicméně navrhuji pozměňovací návrh, který zní takto: „Za přestupky, které poslanec nebo senátor spáchal v souvislosti s výkonem svého mandátu, podléhá jen disciplinární pravomoci komory, jejímž je členem, pokud zákon nestanoví jinak.“

V zásadě se jedná o to, že je zachovávána přestupková imunita pouze tam, kde by se toho přestupku onen poslanec nebo senátor dopustil v souvislosti s výkonem mandátu. Je to tedy výrazně omezeno, v zásadě můžeme hovořit především o přestupcích v případě porušení shromažďovacího práva. Nejde tedy o to, aby nám poslanci nebo senátoři záměrně porušovali zákon, ale jde o to, aby opozice nebo i koalice byla chráněna před výkonnou mocí v případě, že by docházelo k jejímu zneužívání. Nejde o to, abychom vyvíňovali kohokoli, ale jde o to, aby poslanci a senátoři nebyli šikanováni třeba právě neustálým přestupkovým řízením v případě, že se zúčastní demonstrace, v případě, že vysloví svůj názor na veřejnosti, a myslíme si, že tato úprava by mohla být určitým kompromisem, tak abychom skutečně vyřešili problém, který tady dlouhá léta je a na který veřejnost poukazuje, byť se za posledních mnoho let žádný případ, kdy by se poslanec odvolal k mandátovému a imunitnímu výboru pro přestupek, nestal. Ale proto si dovoluji navrhnout tento pozměňovací návrh, který je na lavicích a ke kterému se tedy tímto i přihlašuji.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Není žádná. Končím podrobnou rozpravu. Ale pan kolega Hojda s faktickou poznámkou. Chtěl jste ještě v rámci podrobné rozpravy, pane kolego? Tak jsem ji neskončila, ale ještě je zde faktická poznámka pana kolegy Hojdy.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, ale chtěl bych se zeptat, jak bude stanovena hranice, kdy poslanec vykonává mandát a kdy ho nevykonává.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka, na kterou následuje vystoupení pana poslance Jeronýma Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Já jsem si samozřejmě vědom toho, že definice není a ani nemůže být s ohledem na to, že formulujeme ústavu, zcela přesná, nicméně myslím, že na posouzení každého z orgánů bude, kde hranice je, kde končí, a především konečný verdikt vynese soud a případně Ústavní soud. A tady si myslím, že ochrana je dostatečná. Pokud orgány moci veřejné, výkonné orgány nebudou daný přestupek považovat za něco, co je v souvislosti s výkonem mandátu, což myslím, že skutečně je velmi úzká skupina činů, tak budou konkrétního poslance v přestupkovém řízení stíhat a on se může různými opravnými prostředky a samozřejmě i stížností k Ústavnímu soudu nakonec z takového jednání vyvinut. Nicméně, jak říkám, skupina činů je tak úzká, že si myslím, že k žádným takovým případům by ani dojít nemělo. Pokud dojde, bude to skutečně na zvážení soudu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Zeptám se, zda někdo chce ještě vystoupit v rámci podrobné rozpravy. Nikdo se nehlásí, končím podrobnou rozpravu a končím také druhé čtení tohoto návrhu zákona s poděkováním panu poslanci Tluchořovi a všem zpravodajům.

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Je to

9.

**Návrh poslanců Pavla Drobila, Pavola Lukši a Kristýny Kočí
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb.,
o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů
(zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 90/ - druhé čtení**

Poprosím, aby za navrhovatele uvedl tento návrh pan kolega Pavel Drobil.

Ministr životního prostředí ČR Pavel Drobil: Paní předsedkyně,

vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na minulé schůzi Poslanecké sněmovny jsme v prvním čtení projednali návrh zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, a zákon č. 13/1997 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a přikázali jsme tento k projednání výboru pro životní prostředí. Výbor pro životní prostředí návrh zákona projednal na svém zasedání dne 4. 11. 2010 a přijal k tomuto návrhu zákona komplexní pozměňovací návrh. Jménem předkladatelů návrhu zákona, to jest paní poslankyně Kristýny Kočí, Pavola Lukši a jménem svým vám sděluji, že s komplexním pozměňovacím návrhem, který k tisku č. 90 přijal výbor pro životní prostředí, se ztotožňujeme a doporučujeme vám zákon, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb. a zákon č. 13/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ke schválení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 90/2. Prosím o slovo zpravodajku výboru paní poslankyni Kateřinu Konečnou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, vážení páni ministři, dovoluji vám velmi krátce seznámit s tím, jak tento tisk putoval Poslaneckou sněmovnou. My jsme sice zkrátily lhůtu na projednávání, ale vzhledem k tomu, že nebyl variabilní týden, nejednala Poslanecká sněmovna, tak druhé čtení tohoto návrhu zákona máme před sebou dnes.

Chtěla bych říct, že výbor se sešel akčně na svém jednání hned 4. listopadu, tak abychom mohli v projednání pokračovat, kdy byl přijat komplexní pozměňovací návrh, za který bych chtěla panu ministrovi Drobilovi poděkovat, za jeho přípravu, protože de facto umožnil to, abychom o tomto návrhu mohli dále jednat vzhledem k tomu, že návrh, který byl původně předložen, měl vážné nedostatky z pozice legislativní, a myslím si, že by jeho projednávání bylo velmi složité.

Výbor se jako celek ztotožnil s tímto komplexním pozměňovacím návrhem a já bych byla ráda, abychom poté v rámci podrobné rozpravy vzali komplexní pozměňovací návrh za základ projednávání, ke kterému budeme načítat další pozměňovací návrhy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Otevíráme tedy obecnou rozpravu bez písemných přihlášek. Proto se tážím, zda se někdo hlásíte, ale není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Zahajuji podrobnou rozpravu. Paní kolegyně Konečná se hlásí o slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Dovolte mi vám navrhnout, aby

Poslanecká sněmovna rozhodla, že komplexní pozměňovací návrh, který vám byl předložen jako sněmovní tisk 90/2, usnesení výboru pro životní prostředí č. 12 ze dne 4. listopadu 2010, bude brán jako základ pro další jednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili o tom rozhodneme teď hlasováním. Zahajuji hlasování pořadové číslo 19. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem, že bude tento komplexní pozměňovací návrh brán jako základ pro další jednání? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 19 přítomno 146, pro 106, tak jsme schválili náš další postup.

Žádám ty, kteří chtějí vystoupit v rámci podrobné rozpravy se svými návrhy, aby se přihlásili. První je paní poslankyně Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Dovolte mi se přihlásit ke třem pozměňovacím návrhům, které vám byly rozdány na stůl a byly konzultovány se sněmovní legislativou. Jedná se o pozměňovací návrhy ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu. Tyto tři návrhy mají podobný obsah, měly by vylepšit celý tisk ještě tak, aby nedocházelo ke zbytečným nejasnostem.

První pozměňovací návrh se týká emisních plateb, které nebyly řešeny v komplexním pozměňovacím návrhu, bez čehož bychom vlastně nemohli zákon uvést v platnost a v realizaci.

Druhý pozměňovací návrh se poté týká vozidel, která jsou nutná k fungování měst a na která se pozapomnělo v komplexním pozměňovacím návrhu.

Třetí pozměňovací návrh, jak ho máte předložen, je pozměňovací návrh Svazu průmyslu a dopravy, který žádá, aby byly tyto připomínky vzhledem k podnikům přijaty.

Ke všem těmto pozměňovacím návrhům vám bylo rozdáno také velmi podrobné zdůvodnění toho, proč by k jejich přijetí mělo dojít. Myslím, že to nemusím dále zdůvodňovat, a pevně věřím, že ve třetím čtení správně rozhodneme o tom, jak tyto pozměňovací návrhy budou přijaty.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu končím, a tím také končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji jak panu navrhovateli, panu poslanci Drobilovi, tak také paní zpravodajce, paní poslankyni Kateřině Konečné.

Jsmu u dalšího bodu. Je jím

10.

Návrh poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/ - druhé čtení

Prosím, aby návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Martin Vacek. Prosím o zprávu o panu poslanci Vackovi. Má někdo informaci o panu kolegovi? Je na cestě, takže máme chvilinku počkat, pár vteřin. (Čeká se na pana poslance Vacka.)

V případě, že tady pan kolega není, určitě by se mohl této role ujmout někdo z dalších navrhovatelů. Paní kolegyně Chalánková, pan kolega Jeník. Paní poslankyně Chalánková. Prosím tedy o úvodní slovo navrhovatelů ve druhém čtení.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych zahájila druhé čtení sněmovního tisku 131, který pojednává o zřízení úřadu práce. Byli jste seznámeni se záměrem vzniku tohoto úřadu práce, který by měl být centrálním úřadem pro agendu politiky zaměstnanosti a také pomoci v nezaměstnanosti. Praktická realizace celé této problematiky by měla být právě náplní práce tohoto nově vzniklého úřadu práce. Důležité, kromě úspory finančních prostředků, je také systémové vyrovnání nerovnoměrně rozmístěných úřadů práce různě historicky vzniklých v jasně definovanou síť pracovišť s plnohodnotnými kompetencemi pro klienta. Zároveň by mělo dojít také k souladu s krajským uspořádáním tohoto úřadu práce.

Dovolte mi, abych za skupinu předkladatelů vyslovila návrh na souhlas s tímto záměrem zákona o úřadu práce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 131/2. Prosím nyní o slovo zpravodajku výboru paní poslankyni Miladu Emmerovou.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, předkládám vám 25. usnesení výboru pro sociální politiku z 5. schůze ze dne 25. listopadu 2010 ke sněmovnímu tisku 131. Po úvodním slově zástupce skupiny předkladatelů poslance Martina Vacka, zpravodajské zprávě poslankyně Milady Emmerové a po rozpravě výbor pro sociální politiku:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby

vyslovila souhlas s návrhem poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, sněmovní tisk 131, se změnami a doplňky, které byly následně schváleny;

II. zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Tolik tedy usnesení výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní dvě písemné přihlášky. Nejprve dostane slovo paní poslankyně Jitka Chalánková, poté pan kolega Miroslav Opálka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych zde vyjádřila postoj poslaneckého klubu TOP 09. Vyslovujeme souhlas s tímto zákonem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan kolega Miroslav Opálka. Prosím o vaše slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové. Současný model, který doposud funguje, vycházel při svém konstituování z obdobných modelů, které fungují a fungovaly v zahraničí. Problematika zaměstnanosti je totiž problém ryze regionální až mikroregionální, nikoliv krajský, jak se snaží nastítnit nový návrh. Proto je i dnes výstavba úřadů práce rozdělena podle objektivních vlivů, a to na malé a velké. Je tedy operativní a minimálně zatěžuje centrum.

Nový návrh v podstatě transformuje současnou sekci zaměstnanosti na Ministerstvu práce a sociálních věcí na generální ředitelství Úřadu práce ČR a chod státní správy dle mého přesvědčení zkomplikuje. I když se v důvodové zprávě hovoří o službách pro klienty, zákon dává důraz pouze na organizační uspořádání, takzvané škatule, škatule, hejbejte se! Hlavní mistr pro navržené změny byl odzkoušen už v problematickém projektu Institutu trhu práce. Jde tedy o ovlivňování centralizovaných toků peněz, které nakrmí některé soukromé firmy, a o nově zřizované funkce. Dovolím si tvrdit, že i přechodné vstupní náklady se automaticky promění na náklady permanentně vyšší a poroste tlak na nové a nové personální pozice v centru a v krajích i na náklady na nové programové a hospodářské vybavení. Doufám, že podhodnocený ekonomický rozbor nebude nakonec dorovnáván na úkor sociálních dávek.

Projednáváme tedy návrh, který je zbrklý, je však politickým rozhodnutím. O tom svědčí i fakt, že předloha byla navržena v rámci § 90 k takzvanému zrychlenému projednávání, ale jen usnesení výboru pro sociální politiku přineslo, jak jistě vidíte, bohaté usnesení.

Považuji současný model za pružnější, který více odpovídá potřebám než model navrhovaný. Z toho důvodu znovu navrhuji zamítnutí předloženého tisku 131, neboť i politická rozhodnutí musí v praxi zachovat předpoklady stability a funkčnosti.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Byl to tedy návrh na zamítnutí. O něm budeme hlasovat na začátku třetího čtení. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pan kolega Martin Vacek má slovo.

Poslanec Martin Vacek: Vážená paní předsedající, vážená vlado, dámy a pánové, já bych chtěl za klub Věcí veřejných vyslovit podporu tomuto návrhu a požádat vás také o podporu od vás. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o další přihlášky. Pan kolega Jeník.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážená paní předsedající, vážená vlado, dámy a pánové, já bych jenom krátce zareagoval na to, co tady bylo před chvílí řečeno, a jenom bych připomněl auditoriu, že tato myšlenka na národní úřad práce či na generální úřad práce, podle názvosloví, není nová. Tato myšlenka byla zpracována již v minulém volebním období jako jeden z nástrojů na zefektivnění činností úřadů práce. Zítra budeme projednávat státní rozpočet. Budeme se zabývat škrtů, které jsou v tisku nazývány od orangutaních až po devastující apod. Děláme je proto, abychom dohromady dali státní finance a ozdravili je. Ale mimo škrtů se také státní rozpočet dotýká úsporných opatření. Tento zákon by měl také napomoci k zefektivnění činnosti úřadů práce tak, aby přinesl v této oblasti úspory. Jinak struktura fungování zůstává v podstatě velmi podobná. Jedná se skutečně o organizační a právní změny, kdy místo 77 samostatných úřadů s „ičem“ tady bude jeden úřad, a kopíruje a v podstatě navazuje na strukturu České správy sociálního zabezpečení, která je takto organizována již řadu let, a myslím si, že v našem státě působí velmi dobře.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Ptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, obecnou

rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Paní poslankyně Milada Emmerová se hlásí. Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážení poslanci a poslankyně, i když stanovisko vlády k návrhu zákona o Úřadu práce ČR bylo souhlasné, přesto mě zaujal určitý odstavec, kde vláda doporučuje zvážit, zda by ustanovení o účinnosti návrhu zákona nemělo být koncipováno jiným způsobem, aby nemohla nastat hypotetická situace, že zákon nabude účinnosti bezprostředně po svém vyhlášení, aniž by byla dána dostatečná legisvakanční lhůta pro přípravu na jeho aplikaci.

Z tohoto důvodu předkládám návrh paragrafu 40 týkající se účinnosti. V § 40 se slova „prvním dnem kalendářního čtvrtletí, které následuje“ nahrazují slovy „prvním dnem šestého měsíce následujícího“. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Emmerové. Pan kolega Opálka, jestli mě teď poslouchá... Pan kolega Opálka by v podrobné rozpravě měl zopakovat svůj návrh, který dal v rozpravě obecné, abychom měli...

Poslanec Miroslav Opálka: Znovu tedy, jestli je třeba v podrobné rozpravě, návrh na zamítnutí dávám stejně jako v prvním čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Tím jsme splnili tuto povinnost. Zeptám se ještě přece jenom, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Podrobnou rozpravu končím. Končím také druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji paní poslankyni Chalánkové a děkuji též paní zpravodajce, paní poslankyni Miladě Emmerové.

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Je to bod číslo

14.

Návrh poslanců Stanislava Křečka, Miroslava Váni a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 144/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že bylo předloženo veto tří poslaneckých klubů – ODS, TOP 09 a Věcí veřejných. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 144/1.

Nyní tedy dostane slovo navrhovatel, nebo jeden z navrhovatelů, a to pan poslanec Stanislav Křeček, aby tento návrh uvedl. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní předsedající. Po překvapující zprávě, že tento návrh byl zavetován k projednání v devadesátce, sděluji, že jde o velmi jednoduchou úpravu zákona číslo 159 z roku 2006. Nebudu vás urážet podrobným zdůvodněním, každý si to může snadno ověřit.

Je to novela § 5 zákona, ve které jsme chtěli odstranit to, že toto ustanovení je v praxi obcházeno jednak tím, že uvedení veřejní funkcionáři formálně nezastupují v orgánech právnické osoby kraj či obec, nýbrž zastupují jinou, krajem či obcí neovládanou osobu, jednak tím, že působí v orgánech osob, v nichž nemá podíl kraj nebo obec, ale osoba krajem nebo obcí ovládaná.

Doporučuji tento návrh k vašemu uvážení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. O slovo nyní požádám zpravodaje pro první čtení a tím je pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, budu velmi stručný, pokud se týká tohoto návrhu zákona. Myslím, že pan poslanec Křeček jako zástupce navrhovatelů jej odůvodnil přiléhavými slovy. Skutečně tento návrh zákona sleduje cíl zamezit obcházení, praxi, která je zaviněna trochu nedokonalým ustanovením zákona, kdy dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstev územně samosprávných celků, a to jak vyšších, tak i obecních a městských, jsou prostřednictvím různých dalších právnických osob jmenováni do řídicích či dozorčích orgánů právnických společností, v nichž mají obce, města či kraje svůj podíl, a získávají za to odměnu. Tím se vlastně obchází stávající znění zákona o střetu zájmů.

Vláda k tomuto tisku vyjádřila připomínky, nikoli nesouhlas. Z toho i já vyvozuji i vlastním úsudkem skutečně, že tento návrh zákona je způsobilý dalšího projednání, a rovněž nemám nic proti tomu, aby bylo toto čtení zákona posunuto dále v legislativním procesu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do obecné rozpravy žádnou písemnou přihlášku. O slovo se hlásí pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Kolegové a kolegyně, vážená vládo, chtěl bych jenom připomenout pro pořádek, že velká část tohoto návrhu, který je součástí tohoto tisku, již byla v Poslanecké sněmovně předložena, a to v minulém volebním období Poslanecké sněmovny, kdy tyto návrhy byly součástí zákona o regulaci lobbingu. Zákon o regulaci lobbingu, který poslanecký klub sociální

demokracie předložil na sklonku minulého volebního období, obsahoval také příslušnou novelizaci, která znemožňovala obcházet ustanovení zákona o střetu zájmů nepřímou delegací. Bohužel tehdy ten návrh zákona nebyl doprojednáán v rámci minulého volebního období, a tím pádem nebylo možné prosadit ani toto ustanovení. Proto se poslanci sociální demokracie rozhodli návrh předložit i v novém funkčním období Poslanecké sněmovny.

Já bych rád, vzhledem k tomu, že se objevila veta pro projednávání tohoto návrhu zákona v jednom čtení... Musím říci, že tomu vůbec nerozumím, a ta veta nebyla nijak zdůvodněna. Já bych uvítal, kdyby zástupci ať už Věcí veřejných nebo TOP 09, kteří tento návrh zákona vetují, nám sdělili, proč k tomu došlo, proč ten návrh zákona nemůže být rovnou schválen, jestliže má takto všeobecnou podporu. Ale pokud tedy tato veta již byla podána, tak bych chtěl navrhnout zkrácení lhůty pro projednání tohoto návrhu zákona o 30 dnů, to znamená na 30 dnů. Prosím, aby o tomto návrhu potom bylo hlasováno.

Já se domnívám, že je v zájmu celé politické scény, aby tato zpřísňující právní úprava byla přijata, a myslím si, že by bylo dobře, kdyby nedocházelo k nějakým průtahům při projednávání tohoto návrhu zákona a Poslanecká sněmovna se s ním vypořádala co nejdříve. Velmi mě mrzí, že strany, které vstupovaly do této Poslanecké sněmovny pod hesly zlepšení politické kultury a omezení některých výhod, nyní hlasují pro veto při projednávání takto užitečné právní normy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Bohuslav Sobotka. Pan kolega Stanislav Polčák je další, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Ještě jednou, vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Pokud jde o uplatnění veta, k tomu já nemohu asi nic blíže říci než to, že vláda vyjádřila legislativní připomínky k návrhu zákona, a myslím si, že tyto připomínky by bylo vhodné projednat v rámci čtení ve výboru. Minimálně první dva body stanoviska vlády by bylo možné promítnout do vlastního textu této novely, která skutečně je prospěšná. V tom má pan kolega Sobotka určitě pravdu.

Je ovšem otázkou, jestli slovíčko „působí“, které je v tom zákoně formulováno, je nejšťastnější, jestli nemá být zvolena nějaká širší varianta a jestli také, když se zpřísňují tyto podmínky pro členy zastupitelstev územně samosprávních celků, nestojí za to podívat se i na odstavec první, který s-měřuje na poslance a senátory. Vláda k tomu toto své stanovisko dala, a kdybychom hlasovali v devadesátce, jak se tady tedy říká, tak bychom již vůbec nemohli předložený návrh zákona změnit. Z tohoto důvodu, nikoli že

bychom chtěli destruovat či bránit projednání a schválení v prvním čtení, tak z tohoto důvodu odstranění těchto legislativně technických připomínek, které si, myslím, zasluhují projednání ve výboru, to veto bylo podle mého názoru uplatněno a takto já tomu rozumím. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Hlásí se prosím někdo další do obecné rozpravy k tomuto návrhu zákona? Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu tedy končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru a já se zeptám, zda má někdo jiný návrh na přikázání... Není to mu tak, proto za malou chvíli budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 20. Kdo souhlasí s přikázáním tohoto zákona ústavněprávnímu výboru? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 20. Přítomno 160, pro 147, proti nikdo.

Druhé hlasování bude o návrhu pana poslance Bohuslava Sobotky na zkrácení lhůty k projednání ve výboru na 30 dnů.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 21. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty k projednání ve výboru. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 21. Přítomno 162, pro 69, proti 39. Tento návrh přijat nebyl.

Konstatuji, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru, a tím končí první čtení tohoto sněmovního tisku, tedy tisku 144. Děkuji jak navrhovateli, tak též zpravodaji.

Budeme se moci věnovat dalšímu bodu a já předávám řízení paní místopředsedkyni Parkanové.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat. Dalším bodem našeho programu je

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, a další související zákony /sněmovní tisk 159/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Jak již jsem řekla, bylo navrženo, abychom s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas právě již v tomto čtení.

Nyní prosím, aby se z pověření vlády v zastoupení nepřítomného a omluveného ministra financí Miroslava Kalouska ujal tohoto návrhu a uvedl jej pan ministr Jaromír Drábek a dávám mu slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ještě jednou dobré odpoledne, paní předsedající, kolegyně, kolegové.

Cílem této technické novely daňového řádu je napravení nedostatku zákona z důvodu zamezení vzniku mezer v aplikační praxi. Tyto nedostatky by ve svých důsledcích mohly vést ke zbytečným sporům nebo by mohly mít nepříznivý dopad na inkaso daňových příjmů. Novela se omezuje pouze na nesporné technické nedostatky zákona, nikoliv na koncepční náměty či věcné změny zavedených institutů.

Z navržených úprav je nejdůležitější úprava prodloužení lhůty, která by při aplikaci jazykového výkladu mohla znamenat, že daňovým subjektům, které požádají těsně před koncem lhůty pro podání daňového přiznání o její prodloužení, bude automaticky vyhověno.

Změny ostatních zákonů, které se navrhuje novelizovat, navazují na skutečnost, že nový daňový řád, který je obecným procesním předpisem, změnil některé vazby mezi těmito zákony a daňovým řádem. Cílem novely je zacetit případné mezery, které by mohly s účinností k 1. 1. 2011 vzniknout, a dále odstranit některé duplicity. Zvláštním případem je rozšíření možnosti využití hromadného předpisného seznamu, který je v daňovém řádu předvídan u stanovení daně z nemovitostí a nově také u stanovení místních poplatků.

Co se týká zákona o územních finančních orgánech, důvodem novelizace je technický nedostatek ve věci pověření k úkonům jménem státu. Dále je navržena změna zákona o správních poplatcích, která pouze zefektivňuje výkon správy daní na úseku správních poplatků.

Tolik velmi stručně k této technické novele.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně panu ministrovi – předkladateli. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj, kterým pro první čtení byl určen pan poslanec Michal Babák. Vidím, že pan poslanec Michal Babák zde není přítomen. Vyčkáme, jestli se nachází někde na cestě. V případě, že ne, tak poprosím, aby jeho kolegové zvážili, zda by se jeho role ujal někdo z nich.

Zatím nevidím, že by pan poslanec signalizoval svůj příchod, a tak mi asi nezbude, než vyhlásit pětiminutovou přestávku a tuto vyhlásuji. (K řečníšti přichází poslanec Michal Doktor.)

Já dám velmi ráda hlasovat o změně v úloze v osobě zpravodaje a jsem ráda, že se k tomu přihlásil, byť se tedy nepřihlásil příliš viditelně pro mne. Poprosím Sněmovnu, aby se hlasováním vyjádřila k tomu, že zpravodajem k tomuto tisku bude pan poslanec Doktor. (Reakce ze sálu.)

Jestli mí kolegové opravdu chtějí být takoví procedurální puristé, tak já těch pět minut dodržím a možná, že přijde i pan poslanec Babák. Pět minut přestávka.

(Jednání přerušeno v 17.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.12 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat. Dostavte se, prosím, zpět do jednacího sálu. Pokračovat budeme tím, že se hlasováním vyjádříme ke změně v osobě zpravodaje, protože jak vidím, pan poslanec Michal Babák zde není přítomen. Chci se ujistit, že nabídka pana poslance Doktora trvá. (Ano.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby úlohu zpravodaje splnil pan poslanec Doktor. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 22 z přihlášených 103 poslanců 95 pro, proti 1. Návrh byl přijat.

Já vám děkuji. Prosím pana poslance Doktora, aby se ujal role zpravodaje.

Poslanec Michal Doktor: Tak snad na okraj a na úvod – já myslím, paní místopředsedkyně, že stav projednávání této věci je v podstatě kumulované dobro Poslanecké sněmovny. Vy jste mě svým způsobem odměnila za to, že jsem se málo viditelně přihlásil k roli náhradního zpravodaje, a poslanci zase odměnili vás, trvali na pětiminutové pauze, kterou jste jim přislíbila.

Já jako zpravodaj k projednáváné věci, kterou je novela daňového řádu, řeknu zhruba následující informaci. Myslím, že už v úvodu zahájení projednávání tohoto bodu jste sdělila, že navržené projednávání je v režimu takzvaného zrychleného projednávání podle § 90, a nebyl jsem doposud zpraven, že by některý z poslaneckých klubů zpochybnil tento zrychlený režim. Prosím, abyste mě ujistila, že je tomu tak.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, je to tak.

Poslanec Michal Doktor: Myslím, že jsou si všichni vědomi toho, že v procesu tohoto projednávání není možné podávat jiné pozměňující návrhy než ten, který mám přichystán. Je mou povinností zpravit Poslaneckou sněmovnu, že vzhledem k efektivnímu riziku, které spočívá svým způsobem

v projednávání této věci na půdě Senátu a lhůtě, která je stanovena pro projednávání věcí schválených Poslaneckou sněmovnou na půdě horní komory, je nutné nově formulovat účinnost, která je vyjádřena v návrhu zákona, který přednesl a představil v zastoupení pan ministr Drábek.

Proto je třeba procesně se vyjádřit za prvé s tím, že Sněmovna hlasováním rozhodne o tom, že setrvává v režimu takzvaného zkráceného projednávání, a pak prosím o to, abyste mi dala prostor pro předložení a nové formulování lhůty, resp. účinnosti, která je takto v zákoně nastavena v tuto chvíli chybně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Takže teď si myslím, že je to procesně tak – doufám, že se nemýlím – že navrhuji hlasovat o tom, resp. tento návrh můžete přednést vy, paní místopředsedkyně, že rozhodneme hlasováním o tom, že Sněmovna setrvává v režimu zrychleného projednávání, a já posléze navrhuji jediný pozměňující návrh, a sice úpravu účinnosti tak, aby byla nově nastavena takto: Účinnost je navržena prvním dnem měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já dávám o vašem návrhu, tak, jak jste jej přednesl, hlasovat. (Poslanec Doktor se obrací od mikrofonu směrem k předsedající a o něčem se s ní domlouvá.) Chcete to hlasovat dvakrát? Jako oddělený návrh, nebo dohromady? (Poslanec Doktor odpovídá mimo mikrofon směrem k předsedající.) Pane zpravodaji, prosím, kdybyste se ještě natočil ke mně, já bych s vámi chtěla jednu věc ještě zkonzultovat. (Ozývá se smích z levé strany sálu. Předsedající se radí s poslancem Doktorem.)

Vážení kolegové, já slyším ten smích z levé části sálu, nicméně si myslím, že není příliš na místě. Jestli si myslíte, že konzultovat něco s kýmkoli, tím spíše se zpravodajem, je věc, která člověka nějakým způsobem dehonestuje, tak to byste se tedy opravdu mylili. Pokud se chcete zasmát ještě jednou, prosím, máte možnost, ale myslím si, že to o ničem nevyovídá než o vás.

Pane zpravodaji, prosím, budeme hlasovat o vašem návrhu – ještě jednou.

Poslanec Michal Doktor: Máme před sebou rozhodnutí o tom, že Sněmovna setrvává v režimu zkráceného, resp. zrychleného projednávání podle § 90, jak je navrženo zástupcem předkladatele, resp. vládou.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: O tomto návrhu dávám h-

lasovat. Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 23, z přihlášených 145 poslanců pro 92, proti 18. Tento návrh byl přijat. Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Michal Doktor: Přednáším jediný pozměňující návrh, kterým je změna účinnosti. Účinnost bude tedy nově formulována takto: Účinnost následuje prvním dnem měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: (Po poradě se zaměstnankyněmi KPS:) Vyhláшуji přestávku 15 minut a prosím pana zpravodaje, aby se sem dostavil.

(Jednání přerušeno v 17.18 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.33 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně, kolegové, budeme pokračovat. Já opět poprosím pana poslance Doktora, aby se své role ujal tím, že se posadí na své místo, a otvírá obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Přihlášku písemnou nemám žádnou, tuto rozpravu tedy ukončuji a ptám se, zda návrhové a zpravodaj chtějí vystoupit se závěrečným slovem – nepředpokládám to, nechtějí, a nyní tedy rozhodneme podle § 90 odstavec 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení. Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 159 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti němu? Hlasování pořadové číslo 24. Z přihlášených 155 poslanců pro 95, proti žádný. Návrh byl přijat.

Zahajuji podrobnou rozpravu a do té se hlásí pan zpravodaj poslanec Doktor. Dávám mu slovo.

Poslanec Michal Doktor: Hlásím se s pozměňovacím návrhem avizovaným, který se týká účinnosti. Mohu-li tedy zmínit účinnost formulovanou v předloze zákona takto: „Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.“

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ptám se, kdo dále chce vystoupit v podrobné rozpravě. Nehlásí se nikdo, a proto končím i podrobnou rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu, který přednesl pan zpravodaj, tedy návrhu, který se týká účinnosti zákona. Kdo podporuje návrh přednesený panem zpravodajem? Prosim stiskněte tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování číslo 25. Z přihlášených 156 poslanců pro 113, proti žádný. Návrh byl přijat.

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Nejdříve přednesu návrh usnesení, hned potom přivolám další kolegy a kolegyně.

„Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, a další související zákony, podle sněmovního tisku 159, ve znění pozměňovacího návrhu.“

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 26. Z přihlášených 161 poslanců pro 132, proti žádný. Návrh byl přijat a já mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji poslanci Doktorovi. Končím projednávání tohoto návrhu, a když je tak pln dobré vůle, tak se ho rovnou zeptám, protože pana poslance Babáka stále není vidět, zda by se pan poslanec Doktor nechtěl ujmout role zpravodaje i v následujícím tisku. Pokud ne, tak zkusím lákat ještě nějakého jiného kolegu. (Poslanec Doktor usedá ke stolku zpravodajů.)

Zahajuji tedy projednávání následujícího bodu, kterým je

17.

Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek /sněmovní tisk 169/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, a prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl pan ministr Drábek v zastoupení ministra financí Miroslava Kalouska, který je řádně omluven. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s předloženým návrhem zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části skutečného schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek.

Účelem tohoto dluhopisového programu je úhrada části skutečného schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek. Hlavním důvodem nárůstu skutečného schodku státního rozpočtu oproti rozpočtovanému schodku byl výpadek příjmů a růst výdajů státního rozpočtu způsobený zejména výrazným reálným propadem hrubého domácího produktu v roce 2009 o 4,1 % hrubého domácího produktu v souvislosti s finanční a hospodářskou krizí. Tímto návrhem zákona se plní usnesení vlády číslo 293 ze dne 19. dubna 2010, kterým bylo rozhodnuto o vydání státních dluhopisů ve výši 185 844 199 000 korun na vypořádání části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009.

Zákon číslo 423/2009 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2009, mimo jiné určil objem státních dluhopisů určených k financování schodku státního rozpočtu v původně předpokládané výši 37 680 190 000 korun. Předloženým návrhem zákona se navrhuje, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schválila zákon o státním dluhopisovém programu v objemu 148 162 009 000 korun, kterým se vytvoří dlouhodobý právní rámec pro emisi dluhopisů na financování části skutečného schodku státního rozpočtu v roce 2009, který byl vyšší než rozpočtovaný. Tyto dluhopisy byly již na trhu emitovány na základě § 34 zákona číslo 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, který představuje krátkodobé právní povolení emisní činnosti. Objem dluhopisového programu je dán rozdílem mezi celkovou výší potřeby krytí skutečného schodku státního rozpočtu v objemu 185 844 199 000 korun a rozsahem platného zákonného povolení v objemu 37 680 190 000 korun.

Jedná se o zákon čistě technického charakteru, který nezakládá žádné zvýšení státního dluhu, neboť ke zvýšení dluhu již došlo v roce 2009 se vznikem skutečného schodku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Pan poslanec Doktor byl sice ochotný ujmout se náhradní role zpravodaje, nicméně zpravodajem určeným pro první čtení je pan poslanec Pavel Suchánek a ten přítomný je, a proto prosím jeho, aby se této úlohy ujal.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já nebudu opakovat čísla, která zde řekl pan ministr. Vláda požádala o projednání podle § 90. V případě, že by tento požadavek byl zavetován, tak v po-

drobné rozpravě navrhu zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na pět dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosim na kolik? Já jsem neslyšela. (Poslanec Suchánek potvrzuje mimo mikrofon pět dnů.) Děkuji.

Otevírá obecnou rozpravu. Hlásí se do ní pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Pan zpravodaj mě poněkud předběhl. Paní místopředsedkyně, já bych rád jménem dvou poslaneckých klubů – ČSSD a KSČM – uplatnil veto proti zrychlenému projednávání tohoto návrhu zákona. To tedy za prvé.

Za druhé. Myslím, že stojí za to, abychom se u tohoto tisku přece jen zastavili, protože ono to není úplně technická záležitost, jde o profinancování poměrně rozsáhlého nárůstu veřejného dluhu, ke kterému došlo v roce 2009.

Já bych jen chtěl připomenout, že pro státní rozpočet na rok 2009 hlasovali poslanci ODS, KDU-ČSL a Strany zelených. Díky hlasům těchto poslanců byl schválen státní rozpočet na rok 2009, který tvrdil, že schodek státního rozpočtu nepřekročí 38 mld. korun. Realita, která potom byla na konci roku 2009, když odečtu rozpočtové triky, které byly realizovány s tzv. rezervními fondy, tak skutečný deficit se přiblížil 224 mld. korun v roce 2009.

Chtěl bych to připomenout také proto, že to je absolutně unikátní situace. Myslím si, že pan ministr financí Kalousek, který v té době zastupoval ve vládě Mirka Topolánka KDU-ČSL, ještě tedy nebyl členem nové politické strany TOP 09, byl tam za lidovce, tak ministr financí Kalousek je ministr, který se dopustil vůbec historicky největší chyby z hlediska návrhu rozpočtu a reálného výsledku. Já jsem se díval na jednotlivé státní rozpočty od roku 1990 po revoluci v roce 1989 a musím říci, že naprostá většina ministrů financí dosáhla lepšího výsledku hospodaření, než byl povolený schodek státního rozpočtu. Tzn. statisticky většina ministrů financí byla schopna dosáhnout lepšího výsledku, než byl povolený schodek. Několika ministrům se povedlo povolený schodek překročit, bylo to zejména v situaci, kdy končila tzv. druhá vláda Václava Klause, tehdy se to týkalo ministra financí Kočárníka, resp. ministra financí Pilipa, a pak následoval ministr financí Kalousek, který skutečně dosáhl absolutně největšího historického rozdílu mezi schváleným schodkem státního rozpočtu a rozpočtovou realitou, která se teď tedy smutně přepisuje tímto dluhopisovým programem do celkového objemu veřejného dluhu.

Když už jsem se díval na tu historii, je možná dobré připomenout, že pokud se nasčítají státní rozpočty za pravicových vlád, které přišly po září roku 2006, kdy odešla sociální demokracie do opozice, tak celková suma

nárůstu veřejného dluhu už se přiblížila 440 mld. korun. To je poměrně rychlé tempo od roku 2007 – 440 mld. korun nového veřejného dluhu. A jestli tahle politika bude pokračovat, a zdá se, že v příštích letech pokračovat bude, tak na konci volebního období této vlády se veřejný dluh České republiky přiblíží velmi těsně 2 bilionům korun. To je skutečně velmi výrazný nárůst veřejného dluhu.

Já bych chtěl jenom připomenout, že hlavním heslem pana Kalouska, už tedy jako lídra nové politické strany TOP 09, bylo, že chce zastavit nárůst veřejného dluhu a že to udělá bez toho, aniž by zvyšoval daně. Ukázalo se, že ani jedno nebude pravda. K žádnému zastavení nárůstu veřejného dluhu nedochází a jedním z důkazů je právě projednávaný návrh zákona, který zvyšuje veřejný dluh. A rozhodně nedošlo k tomu, že by se nezvyšovaly daně. O tom koneckonců vypovídá také návrh státního rozpočtu, který budeme projednávat zítra a který počítá se zvýšením daní v celé řadě oblastí, a vláda se netají i svými dalšími plány v této věci.

Já si myslím, že je chyba, že naše legislativa nepočítá s nějakou formou sankce v situaci, kdy je takto dramatický rozdíl, dramatický rozdíl v řádu stovek procent mezi povoleným schodkem státního rozpočtu a skutečným výsledkem hospodaření vlády. Takto dramatický rozdíl mezi 38 mld. korun a 224 mld. korun. Ona žádná sankce neexistuje ani v případě neschválení státního závěrečného účtu. Asi by stálo za to, abychom do budoucna hledali nějaké možnosti, jak novelizovat rozpočtová pravidla tak, aby alespoň při schvalování státního závěrečného účtu nebo při schvalování dluhopisových programů v takovéto situaci zde existovala byť politická sankce pro vládu, která takto dramatickým způsobem nedodržela limit výdajů, resp. schodek státního rozpočtu.

Chtěl bych také připomenout, že už na podzim roku 2008 při schvalování rozpočtu na rok 2009 tady na tomto místě proběhla debata o tom, zda cíl 38 mld. korun je realistický, nebo realistický není. Tehdy sociální demokracie jasně poukazovala na to, že se blíží hospodářská krize, že vláda předkládá smyšlený návrh rozpočtu, který počítá s fiktivními příjmy, a jednoznačně se ukázalo, že máme pravdu. Důkazem toho, že jsme tehdy jako sociální demokraté měli pravdu, je i tento dluhopisový program, který zvyšuje takovým dramatickým způsobem veřejný dluh. Tedy účet 440 mld. korun je skutečně vysoký účet pro pravicového ministra financí, který tvrdil, že jeho cílem je rozpočtová omezitelnost a snižování veřejného dluhu a snižování veřejného zadlužování.

Je škoda, že tady pan ministr financí Kalousek není. Ale já bych byl velmi rád, kdyby se alespoň dostavil na jednání rozpočtového výboru tak, aby byl přítomen projednávání tohoto návrhu zákona, neboť on byl ministrem financí v době, kdy došlo k takto dramatickému nárůstu veřejného dluhu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Ptám se, kdo se dál hlásí do obecné rozpravy, a současně zde mám dvě faktické poznámky. S tou první se přihlásil pan poslanec Novotný Josef mladší. (Nechce vystoupit.) Ne, tak si ho odmažu, a vyzývám pana Stanislava Polčáka, pokud se hlásí s faktickou poznámkou, mikrofon je jeho. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, je pro mě překvapivé zjištění, když z úst sociálního demokrata, bývalého ministra financí pana Bohuslava Sobotky, slyším varování před dvoubilionovým dluhem České republiky. Doposud jsme tedy slyšovali z úst představitelů sociální demokracie spíše polehčené úsměvy nad výší státního dluhu, resp. deficitu veřejných financí.

Nicméně pokud bych měl zhodnotit výši dluhu, který tedy zapříčinily vlády pravicové, resp. jak je tady podsouváno panu ministru Kalouskovi, nebo snad tedy výši dluhu, kterou způsobila vláda sociální demokracie, myslím si, že opravdu, pane ministře, resp. bývalý ministře Sobotko prostřednictvím paní předsedající, vy máte určitě návrh.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo se hlásí? S faktickou poznámkou? S řádnou, s řádnou přihláškou. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že ta věc je velmi jednoduchá. Stačí se podívat do statistiky. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, 440 mld. korun během tří let se ještě nikomu nepovedlo. To je prostě absolutní rekord a v historii se to ještě nestalo.

Ale já chci poukázat na jinou věc. Já chci prostě poukázat na politickou odpovědnost ministra financí v situaci, kdy tentýž ministr financí tady v Poslanecké sněmovně obhajoval státní rozpočet se schodkem 38 mld. korun a výsledek je fakticky 224 mld. korun schodku na konci příslušného rozpočtového roku, aniž vláda během roku provedla jakákoliv opatření, která by fakticky směřovala k nějaké redukci toho deficitu. Státní rozpočet se během roku 2009 v zásadě vyvíjel volným pádem a vláda nepřijala během roku žádná opatření, kterými by schodek redukovala.

A když se podíváte velmi jednoduše – a můžete si zkontrolovat všechny státní rozpočty, které já jsem předkládal jako ministr do této Poslanecké sněmovny – vždycky státní rozpočet skončil s menším schodkem, než byl schodek povolený schváleným zákonem o státním rozpočtu. V době, kdy já jsem byl ministr financí, nikdy stát nepřekročil schválený schodek a pokaždé jsme se do toho schodku vešli, resp. schodek byl nižší než deficit povolený zákonem o státním rozpočtu. Proto jsme se také za vlády sociální demokracie nikdy nedostali do takovéto trapné situace, abychom museli dodatečně schvalovat takto rozsáhlý dluhopisový program na úhradu

schodku státního rozpočtu. A žádný z ministrů financí ve vládách sociální demokracie se za osm let nedostal do takto trapné situace, aby v Poslanecké sněmovně sliboval schodek 38 mld. korun a na konci byl výsledek fakticky 224 mld. korun. To se prostě nestalo. A můžete si to velmi jednoduše zkontrolovat. Tak to je.

Pouze bych chtěl upozornit na to, že poslední sociálně demokratický rozpočet tady byl připraven ještě na podzim roku 2006 a od toho se tehdy distancoval ministr financí Tlustý a nehlasoval pro něj. Tak ten skončil nejnižším schodkem v posledních letech. Deficit byl skutečně velmi nízký a v roce 2007 na základě toho posledního rozpočtu připraveného ještě za vlády sociální demokracie jsme se téměř přiblížili vyrovnaným rozpočtům. A kdyby potom nedošlo, počínaje rokem 2008, jednak k hospodářské krizi, jednak k tomu dalšímu nesmyslnému snižování daní, tak dneska veřejné rozpočty nebyly v té situaci, v jaké jsou.

Já tady nechci obvinít pana ministra Kalouska jenom z toho, že výrazně překročil schodek státního rozpočtu, který povolila Poslanecká sněmovna, ale on prostě i svými dalšími chybami v oblasti daňové politiky... A nebyla to jenom jeho chyba, tehdejšího lidovce, ale byla to chyba celé tehdejší Topolánkovy vlády. Tak v daňové politice tehdy vláda udělala vážné chyby – tím, jak se snížily daně pro nejbohatší, jak se snížily daně firmám. Dneska vidíme na stavu státního rozpočtu, jaké to mělo velmi negativní dopady na příjmovou stranu státního rozpočtu, příjmovou stranu veřejných rozpočtů.

A musíme realizovat škrty, které – já věřím – tady nikomu v Poslanecké sněmovně nejsou příjemné. Musíme ale realizovat škrty, které jsou především velmi nespravedlivé. A bereme rodinám s dětmi a chudým rodinám s dětmi sociální příspěvek místo toho, abychom napravili chyby, které v daňové politice udělal bývalý i současný ministr financí Miroslav Kalousek. Nechci mluvit o tom, že to je lidovecký dluh. Stejně jako nechci mluvit o tom, že je to dneska dluh TOP 09, jestliže pan Kalousek zde reprezentuje novou politickou stranu.

Ale v každém případě by stálo za to, aby i pravicové strany, pravicové strany, které tvrdí, že nechtějí tuto zemi zadlužovat, měly schopnost elementární sebereflexe a podívaly se na účty, které po sobě nechávají v jednotlivých rozpočtových letech, počínaje rokem 2007. A ten součet není veselý. Je to bohužel těch 440 mld. nového veřejného dluhu, který České republice od té doby přibyl.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dále jsou do obecné rozpravy přihlášení páni poslanci Laudát, Benda, Doktor. Hlásí se pan ministr. A u pana poslance Bendy si chci ověřit, zda s faktickou, nebo řádnou. S faktickou. Pan ministr a faktická jsou na stejné úrovni, tak se, prosím, domluvte. Pan ministr.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Paní předsedající, kolegyně, kolegové, budu skutečně velmi stručný. Nicméně, vypadá to, že pan poslanec Sobotka si myslí, že jsme všichni ztratili paměť. Já si myslím, že je naprosto jednoznačné... (Z lavic před řečnickým pultem se ozývá, že rozum.) Tak rozum, jak mě tady někteří upozorňují, si netroufám hodnotit.

Myslím, že si všichni pamatujeme, že vlády sociální demokracie vytvářely masivní rozpočtový schodek při růstu ekonomiky přesahujícím 5 % HDP. To, že všechny státy v Evropě se velmi obtížně vypořádávají s důsledky ekonomické krize, je prostě fakt. A rozhodně to není záležitostí chybného nastavení rozpočtu v roce 2009.

A chtěl bych jenom upozornit a osvěžit paměť, byť jsem nebyl členem této ctihodné Poslanecké sněmovny, že když se diskutovalo o rozpočtu na rok 2009, sociální demokracie navrhovala přehodnocení predikce růstu HDP na rok 2009 z předpokládaných o něco více než 4 % na plus 3 %. To znamená, jestli tady dnes někdo vyčítá to, že ekonomické predikce byly mylné, myslím si, že by si měl sáhnout i do svých vlastních slov, která tady před pár měsíci říkal. Prostě je potřeba konstatovat, že rozpočet na rok 2009 byl konstruován ve chvíli, kdy nebylo možné predikovat růst nebo pokles ekonomiky v roce 2009 reálnými čísly. Tak se to stalo nejenom v České republice, ale i v řadě dalších zemí.

To, že vláda, která tento rozpočet předkládala, ho měla možnost naplňovat jenom několik málo měsíců, myslím, je dobré také připomenout.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S faktickou poznámkou pan Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já jsem chtěl jenom fakticky, protože slovní ekvilibristiky pana kolegy Sobotky kolem rozpočtu a výši zadlužení já neumím. Ale vyčítat vládě, kterou jsme 8. dubna shodili, že nepřišla s rozpočtovou úpravou, mně fakt přijde vysoce komické. Jenom aby pan poslanec Sobotka nezapomínal na to, že vláda, která tady tehdy byla, slibovala, že přijde s úpravami rozpočtu, až bude jasné, jak je hluboká krize, a kdo a proč a v jakém čase a jak nesmýslně tuto vládu sundal.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Laudát a po něm pan poslanec Doktor.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já budu velice stručný, protože vítr z plachet mně částečně vzal pan kolega Drábek.

Skutečně, je veliký rozdíl, zda děláte sekeru nebo vytváříte sekeru za

3-, 4-, 5- až 7,5procentního růstu, nebo v podstatě v krizi, která nemá obdoby od velké hospodářské krize ke konci 20. let. To jsou docela zásadní rozdíly. A já bych jenom těm, kdo mají krátkou paměť, připomněl, že když se připravoval jakýsi protikrizový balíček, jakási opatření, tak to byla sociální demokracie, která chtěla nalévat peníze i na podporu výroby nebo nákupu aut a podobně. Takže ta sekera veřejných financí by byla podstatně větší.

A byla to, bohužel, nejen sociální demokracie, která na posledním zasedání v červnu roku 2006 schválila spolu s dalšími populisty celou řadu zákonů, které vedly k tomu, že při nástupu Topolánkovi vlády prudce rostly státní výdaje v oblasti sociální. Myslím si, že ne všechny byly oprávněné. Nebyly tam vymyšleny brzdy. A nebýt skutečně finanční a ekonomické hospodářské krize, domnívám se, že i při těch všech politických přemetech v naší zemi dneska už bychom se pohybovali kolem vyrovnaného rozpočtu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má pan poslanec Doktor a po něm pan poslanec Sobotka – pokud jste se nepřihlásil s faktickou. S přednostním právem, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Já myslím, že je dobré, abychom tady skutečně, zejména tehdy, pokud projednáváme zákon o státním dluhopisovém programu za rok 2009, se drželi fakt a drželi se čísel. Velmi jednoduchá fakta, pokud jde o pád Topolánkovi vlády. Vždyť přece ten pád nezpůsobila sociální demokracie. Ona ho nikdy nemohla způsobit. Chtěl bych upozornit na to, že my jsme neměli většinu v Poslanecké sněmovně. I kdybychom se přetrhli jako všichni sociální demokraté – jako že vy jste některé zkorumpovali, to znamená přeběhli na druhou stranu. Ale kdybychom se všichni přetrhli, tak nikdy by Topolánkova vláda nepadla. Topolánkova vláda padla díky hlasům poslanců vládní koalice! Pro pád Topolánkovi vlády hlasovali vládní poslanci! Ze Strany zelených a dokonce z ODS! Kdyby pro pád vlády nehlasovali vlastní poslanci bývalé vládní koalice, tak by nikdy Topolánkova vláda nepadla!

A proč se to stalo, to je věc ODS, to je věc Strany zelených a tehdejší koalice, že nebyla schopna udržet své poslance pohromadě, že se vlastně rozložila, rozpadla a důsledkem toho rozložení a rozkladu tehdejší vládní koalice byl také pád Topolánkovi vlády, který byl, chci připomenout, o jeden hlas – a nebyl to hlas sociálního demokrata, který o tom rozhodl. Byly to hlasy bývalých poslanců ODS, byly to hlasy bývalých poslankyň za Stranu zelených. To byl důvod pádu vlády Mirka Topolánka. Rozklad, který nastal

v tehdejší vládní koalici a který se tehdejšímu premiérovi už nepodařilo v žádném případě zastavit. Koneckoněc sama ODS se premiéra Topolánka ještě před volbami zabavila, takže ani už ODS nevedl do dalších voleb do Poslanecké sněmovny.

Druhá důležitá věc se týká roku 2006. Já musím říci, že mne osobně velmi pobavil pan poslanec Laudát, který býval poslancem za ODS, dnes je poslancem za TOP 09, když zde hovořil o populistech, kteří na konci volebního období v roce 2006 zde navrhovali rozpočtově náročné návrhy. Tak já bych chtěl připomenout panu poslanci Laudátovi, že tím největším populistou byl přesně na tomto místě, kde stojím, tehdejší poslanec Severa. Byl tehdy poslancem za KDU-ČSL, dneska je tuším zaměstnancem TOP 09, a tento pan Severa, který je vysokým zaměstnancem TOP 09 a členem – předpokládám – TOP 09, tak tento pan Severa zde navrhl zdvojnásobení rodičovského příspěvku. Ze 3600 korun na 7500. To byl největší fiskální návrh, který se tady během celého roku 2006 na půdě Poslanecké sněmovny objevil. Předkladatelem na tomto místě byl pan Severa. Je to zajímavé, že pan Laudát o něm hovoří jako o populistovi, a přitom pan Severa je dneska členem stejné politické strany TOP 09 a je snad dokonce generálním sekretářem strany TOP 09.

Tak bych rád požádal pana poslance Laudátu, dříve člena ODS, dnes člena nové politické strany TOP 09, zdali by vyřídil panu Severovi, že ano, je to velký populist, ovšem bylo by dobře, kdybyste si to vyříkali v rámci TOP 09.

Tehdy to bylo tak, že pan Severa to zde navrhl za lidovce, pan Kalousek to podpořil za lidovce a ten návrh tady v opakovaném hlasování v Poslanecké sněmovně prošel, ačkoli sociální demokraté se dvakrát či třikrát v hlasování snažili tento návrh zastavit, protože jsme si byli vědomi toho, že je rozpočtově riskantní. Ale tehdy na něm tehdejší lidovec Kalousek a tehdejší lidovec Severa trvali, hlasovali pro něj a nakonec Poslanecká sněmovna tento návrh schválila.

Čili když jsme u toho populismu, tak by bylo dobré, abychom věci pojmenovávali pravým jménem. Nemluvme anonymně. Za každým návrhem, který se zde hlasuje v Poslanecké sněmovně, musí být vždy podepsán nějaký konkrétní poslanec a pod tímto rozpočtově rizikovým návrhem, který zde byl projednáván v roce 2006, byl podepsán pan Severa. To nebyl vládní návrh, to byl poslanecký návrh, který se tady objevil až ve druhém čtení. Nebyl rozpočtově z kalkulován a je to zvláštní, že tehdy ho podporovali jak pan Kalousek, tak pan Severa.

A myslím si, že takovou hezkou tečkou za celým tímto příběhem – omlouvám se, že jsem vás tím příběhem zdržel, ale to téma tady otevřel pan poslanec Laudát – tak hezkou tečkou za celým tím příběhem potom byly billboardy, které vylepil tehdejší předseda KDU-ČSL Miroslav Kalousek, a

na těch billboardech byl pan Kalousek s tím, že splnil slib a zvýšil rodičovský příspěvek na 7500 korun! Čili po České republice byly billboardy s dnešním strážcem rozpočtové odpovědnosti panem Kalouskem, který se chlubil, že vybojoval pro maminky 7500 korun! Byl to tentýž ministr Kalousek, který po volbách v roce 2006, už tehdy ve vládě potom Mirka Topolánka, začal tento příspěvek snižovat jako absolutní rozpočtovou nezodpovědnost minulých socialistických vlád.

Čili to je příběh, ve kterém hlavní roli hraje dnešní sekretář TOP 09 pan Severa a dnešní místopředseda TOP 09 pan Kalousek, a je to skutečně příběh o předvolebním populismu. Ale rozhodně to nebyl předvolební populismus levice a rozhodně to nebyl předvolební populismus sociální demokracie, ale byl to předvolební populismus pana Kalouska a byl to předvolební populismus pana Severy. Tak to prostě je.

A pokud jde o ty dluhy – myslím, že si to můžete všechno krásně zkontrolovat, je to velmi jednoduché. Vlády sociální demokracie měly velký problém. Musely se vyrovnat se ztrátami, které zde zanechaly zkrachovalé firmy a banky, které byly těsně před krachem. My jsme byli ve velmi podobné situaci v té době, jako je třeba dneska vláda v Irsku. Prostě po minulých vládách, které zde byly, vládách ODS, přišla vláda sociální demokracie v roce 1998 a zjistila, že bankovní sektor, který byl špatně regulován, špatně regulován, má zabudovanou obrovskou ztrátu. A teď se vláda mohla rozhodnout: buď by ty banky nechala padnout do konkurzu, což by samozřejmě mělo fatální negativní hospodářské škody, anebo se rozhodla banky sanovat a privatizovat. Čili podobně jako dneska v Irsku. A ztráty, které jsme platili, podobně jako dneska platí Irsko, tak my jsme je platili v letech 1998 až 2006. Byly to ztráty České konsolidační agentury, protože veškeré špatné bankovní pohledávky, firemní pohledávky, úvěry byly přesunuty do odpadní jímky, která se jmenovala Česká konsolidační agentura. Tam skončilo nejhorší černé svědomí vlád ODS v 90. letech a my jsme každý rok ze státního rozpočtu museli 20, 30 miliard korun vynakládat každý rok jenom na sanování této ztráty České konsolidační agentury. Když jsem spočítal, kolik nás stála ztráta České konsolidační agentury v letech 2002 až 2006, tak to bylo téměř 90 miliard korun jenom výdaje státního rozpočtu na sanaci ztrát České konsolidační agentury. Veřejný dluh v letech 2002 až 2006 narostl o 250 mld. korun, ale z toho 90 mld. korun byly ztráty České konsolidační agentury.

A jenom poslední poznámka: Vyčítat vládám sociální demokracie, že jsme měli hospodářský růst 4, 5, 6, 7 procent, myslím, že to asi nepovede k tomu, abychom se vám za ten hospodářský růst omlouvali! My se vám prostě nebudeme omlouvat za to, že v dobách vlády sociální demokracie rostla ekonomika, rostly reálné příjmy obyvatel! Ten hospodářský růst jsme totiž založili našimi správnými rozhodnutími! Byly to vlády sociální

demokracie, které ozdravily finanční sektor, byly to vlády sociální demokracie, které přilákaly zahraniční investice v důsledku politiky investičních pobídek a byly to vlády sociální demokracie, které přivedly Českou republiku do Evropské unie!

Chtěl bych jenom připomenout, že když se hlasovalo o vstupu do Evropské unie, tak ODS nebyla schopna dát jednoznačně kladné stanovisko před referendem o vstupu do Evropské unie. A právě to, že jsme dokázali ozdravit finanční sektor, zavést politiku investičních pobídek a prosadit vstup do Evropské unie i proti tehdejší ODS, vytvořilo základy pro silný hospodářský růst České republiky! To je realita. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Laudát, řádně přihlášení jsou páni poslanci Doktor a Paroubek. Pane poslanče Laudáte.

Poslanec František Laudát: Děkuji, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, budu doufat že stručněji. Mně to přijde jak dohadování o tom, který zub na té cirkulárce prst uřízl a který ne. Protože skutečně je to opravdu, když všichni poslanci tehdejší sociální demokracie tady hlasovali pro pád Topolánkovy vlády a že se k tomu přidala Jakubková, Zubová, která pak byla na kandidátce pro volby, které se nakonec nekonaly. Pak už zase na kandidátce nebyla. A pak samozřejmě známé trio Tlustý – Schwippel – Raninec.

Nevím, já se prostě domnívám, že to mohl být i hlas pana Sobotky, který způsobil pád Topolánkovy vlády, stejně tak jako každý další z těch sto dalších, jestli se nemýlím, myslím, že jich bylo 101, nebo dokonce 102. Nevzpomínám si.

Za další. K tomu, co se stalo s bankami, já bych jenom připomněl, že v nějaký okamžik tady zaznělo, že Václav Klaus chtěl, abychom začali s privatizací bankovního sektoru, a byla to zase tehdejší sociální demokracie ve spojení myslím s lidovci, kteří chtěli chránit rodinné stříbro, až to skončilo tak, že byla zastavena usnesením Sněmovny, nebo zakázána privatizace bankovního sektoru. A pak už se privatizovalo, takže se budoucím nabyvatelům ještě sanovaly dluhy stávajících českých bank, takže tak skončilo takzvané rodinné stříbro.

Za další. Pokud někdo zcela vážně myslí, že hýbe celou ekonomikou Evropy z Prahy, když celá nejenom Evropa, ale i svět roste, tak asi bude růst i tento středoevropský a český prostor, když to všechno padá, když jsme výrazně proexportní politika, to snad nikdo nemyslí vážně toto hlásat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má pan poslanec Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Já bych chtěl poprosit vážené kolegy a kolegyně, i když dámy se myslím zcela symbolicky této debaty nezúčastňuji. Ono to má své hluboké racio. Pánové, mí kolegové, kteří se tu natrásali a předváděli, jako by snad ještě doufali, že není tak zle, že si mohou dovolit nějaký čas navíc, který mohou trávit tím, že si budou předkládat různé navzájem vykonstruované účty, protože ať už tady uvádí kdokoli jakákoli čísla, pakliže neuvádí měřitelnou základnu, ke které se dluhy srovnávají, a to je bohatství společnosti, respektive hrubý domácí produkt a jeho růst v daném roce, tak tady prostě žongluje s čísly, fabuluje, pohříchu v mnoha případech i lže a toho se tady bohužel někteří řečníci, povážlivě minimálně jeden tedy dopouštěl velmi často.

Pokaždé, když kráčí pan kolega Sobotka k řečnickému stolu, tak si říká, kterou z těch starých vinylových desek, které jsem tady slyšel už tisíckrát, založí do přehrávacího zařízení. Dneska jich založil zrovna šest najednou, asi to byly ty malé rychloběžky, a zahustil všechna svá dogmata do jediného vystoupení.

Já chápu, že jej jaksi láká vypořádat se řečnickým způsobem sobě vlastním například s návrhy poslanců z roku 2006. Tady já si neodpustím říci, že jsem jeden z těch tří poslanců, kteří hlasovali proti rozpočtu toho roku. Jakkoli ho připravoval kolega Sobotka a jako ministr financí byl potrestán pan poslanec Tlustý tím, že jej tady obhajoval, protože navrhopvat pro rok 2006, kdy byl předpokládán růst hrubého domácího produktu tuším 6,4 %, deficitní rozpočet, je prostě nemravné a zvrácené. A to, že se poslanci ve velké většině spokojili s něčím takovým, to je chyba rozhodování a o-brovská setrvačnost, s níž se zčásti pereme ještě dnes, protože řada reforem byla od toho roku odkládána, odkládána, odkládána a měla stále vyšší cenu a na druhou stranu obsluha státního dluhu, již de facto a v důsledku projednáváme, je také výsledkem určité setrvačnosti.

Já nevím, o co kolegům ze sociální demokracie jde. Jde o to prodlužovat tuto debatu? Já mám v hlavě ustanovení, základní úvodní odstavec zákonů, které byly předkládány v souvislosti s financováním dluhů z období pana kolegy Sobotky, které začínaly touto větou: „A protože je Česká republika v postavení dlužníka, který není schopen dostát svému závazku jiným způsobem než tím, že si vezme nové dluhy, je povinná předložit dluhopisový program.“

My už jsme po léta v situaci, kdy staré dluhy splácíme novými a pohříchu budujeme dluhy nové. Prosím o jednu jedinou věc, protože snad má parlament ještě takovou vážnost, že jsou debaty zde alespoň zčásti brány vážně a svým způsobem ovlivňují ještě veřejné mínění, abychom alespoň

dětem nebo studentům středních škol nevzkazovali a nevysílali ten naprosto amorální a nepřijatelný signál, kdy je kladeno rovnítko mezi léta hospodářského růstu a zadlužování, kdy zadlužování je relativizováno očekáváním inflace, respektive něčeho, co je přijatelný hospodářský růst, protože v dobách, kdy se daří v každé rodině, peníze zůstávají stranou a v dobách, kdy se nedaří, uspořené peníze se používají. Česká republika už několik let jdoucích za sebou hospodaří jen a jen s dluhy. A všichni, jak tu sedíme, víme, že ty dluhy zaplatí daňoví poplatníci bez ohledu na to, z jakého období a od jaké vlády pocházejí.

Prosím ale o jednu jedinou věc. Jakékoliv zpomalování projednávání toho, co máme před sebou k rozhodnutí, jakékoliv signály zesměšňující postavení České republiky jako kredibilního dlužníka znamenají jednu jedinou věc, že se zbavujeme výhody inkasa premie, premie za něco, co je vnímáno na trzích s dluhopisy jako premie za stabilitu. Dluhopisové programy a schopnost České republiky obsluhovat svůj dluh relativně lacino ve srovnání s jinými zeměmi, zejména zeměmi stejné velikosti, je zbytečně zpochybňováno.

Nehraje si, prosím, kolegové, s ohněm. To, že vykládáte ve smyslu své ideologie a svých dogmat lidem hlouposti – oni na to přijdou, oni to dokonce budou muset zaplatit! Ale nevzkazujte prosím našim věřitelům, že jsme země, která si je ochotna a schopna zahrávat s ohněm, že jsme lidé, kteří si neuvědomují, že existuje jeden jediný nástroj, jak zaplatit dluhy tohoto státu, alespoň krátké období, respektive je profinancovat, a to jsou peníze lidí, kteří si naše státní dluhopisy ještě kupují. Nechovějme se jako hlupáci! (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Dolejš, po něm řádně přihlášení pánové poslanci Paroubek a Suchánek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Skutečně fakticky, protože jsme v situaci, kdy bychom měli dluhy platit, a ty dluhy vznikly v minulosti. Dluhy se dělají už zhruba deset dvanáct let, jestli se dobře pamatuji. Takže pokud dnes rozhodujeme o placení dluhů, tak si uvědomme, nejen že se u dluhů střídaly různé vlády, ať už to byla sociálně demokratická, nebo vláda ODS, ale také že ty dluhy budou platit občané, a to je také základ sociální stability státu, to je také základ perspektivy ekonomiky.

A nevtahujte do toho KSČM. Já si pamatuji, že jsme pouze jednou v dějinách českého parlamentu, české sněmovny podpořili státní rozpočet. Byl to rok 1999 za vlády Miloše Zemana, kdy hrozilo, že rozpočtové provizorium skutečně rozvrátí řízení veřejných financí. V poslední době jsme dvakrát nabídli vládě přepracovat dluh.

Jinak bohužel všechny vlády, které se pochlubily státním rozpočtem, tak jej sestavovaly tak, že jsme dnes tam, kde jsme, a to navzdory krizi, protože dluhová tendence začala dávno před krizí a účty jsou vystavovány také lidem dávno před krizí. Soutěžení v daních začal také úplně někdo jiný, než jenom tato vláda. Uvědomte si to, a pokud hledáte řešení, dneska to není o řešení, zítra to bude o řešení, kdy budeme řešit státní rozpočet. Zítra budou lidi protestovat proti řešení, které navrhuje vláda. Dnes to není. Takže radši přemýšlejte, zpytujte a více táhněte za jeden provaz, třeba občas i s tou opozicí. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má pan poslanec Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já musím říci, že mě překvapuje tahle debata, protože přece u tohoto zákona nejde o nějakých 150 tisíc, ale pokud si dobře pamatuji to číslo – 149 mld. korun, a překvapuje mě nepřipravenost zejména poslanců vládní koalice – dobře pan ministr, já chápu, je tady alternujícím za pana ministra financí, takže to ho omlouvá – nepřipravenost poslanců vládní koalice argumentovat. A samozřejmě to dává možnost panu Sobotkovi, předsedovi klubu sociální demokracie, aby argumentoval tím, čím je jediné možné argumentovat u takové debaty, a to jsou čísla. A to on udělal.

Takže na jedné straně čísla, na druhé straně dojmy. Upřímně, za ta léta, pochopitelně, každému z nás ta čísla se tak trochu splétají, ale vzhledem k tomu, že jsem se připravoval na zítřejší debatu o státním rozpočtu, já ta čísla zopakuji. Abych podpořil pana Sobotku a aby bylo jasné, jak se ty rozpočty vyvíjely.

Takže za tři roky pravicových ministrů financí – 2007, 2008 a 2009 – schodek 279 miliard korun a kromě toho spálení rozpočtových rezerv, které vytvořila vláda sociální demokracie, ve výši dalších 146 miliard korun. Za tento rok musíme očekávat schodek rozpočtu nějakých 150 až 160 miliard korun. Zatím jsem optimističtější číslo nikde neviděl. Když sečtu tato tři čísla, tak se dostávám k číslu někde mezi 575 až 585 miliard korun. Za čtyři roky! Takže to je to číslo, kdy pan Sobotka hovořil o 440 miliardách. A když k tomu připočtu ještě ten odhad tohoto roku, tak se dostávám na takto obudné číslo. To jsou fakta, to nejsou dojmy!

Jak to bylo s těmi sociálně demokratickými schodky? Já myslím, že je to takové deja vu každé debaty o významném rozpočtovém materiálu, proto je také připomenutí. V té době hospodářského růstu, jak jste tady o tom hovořili, o 6procentním hospodářském růstu, ten byl v roce 2005, 2006, a díky tomu, že určité síly setrvačnosti v ekonomice platí, působí, tak se prod-

loužil i do roku 2007, a pak nám nějak upadl, zchřadl. Takže v těch letech 2005 až 2007 to bylo přes 6 %.

Takže v roce 2005 byl schodek státního rozpočtu nominálně 56 miliard. Z této částky, pánové, ovšem bylo 45 miliard rozpočtových rezerv, které jste pak mohli použít, abyste si snížili schodky státního rozpočtu. Takže 45 miliard rozpočtových rezerv. Kromě toho, a o tom tady také pan Sobotka hovořil, 30 miliard korun bylo vynaloženo na krytí ztráty konsolidační agentury, čili suma sumárum 75 miliard korun. Takže kdyby nebylo těchto dvou výdajů, tak by ten schodek byl... Tak by schodek neexistoval. Byl by tady přebytek.

V roce 2006, kdy ten schodek na první pohled vypadá obludně – přes 97 miliard korun, ale z téhle té částky opět bylo 46 miliard korun rezerv a 20 miliard korun ke krytí ztráty konsolidační agentury. Takže ten faktický schodek je něco přes 30 miliard korun! Kdybychom takovýto schodek měli teď, v tomhle roce, tak bychom byli nadšení. V tom příštím roce to vypadá na 135 miliard korun a desítky tisíc lidí budou zítra v ulicích.

Takže dámy a pánové, chce se to příště lépe připravit, pokud jde o čísla. (Potlesk z levé části sněmovny.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má pan zpravodaj, pan poslanec Suchánek.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Já bych se ve svém krátkém příspěvku vrátil k číslům, o kterých tady mluvil pan kolega Paroubek. V době hospodářského růstu 6 %, a budou to kupecké počty bez vlivu zákonů nových a tak dále, v roce 2006 byl schodek 96 miliard při růstu 6 %. Kdybychom si vzali tato čísla jako základ, tak znamená jeden bod nárůstu HDP je 16 miliard korun a jako základ si vezmeme 96 miliard korun. V roce 2009 byl propad HDP 4,7 %, což je rozdíl 10,7 procentního bodu. Když si vynásobíme 16 miliardami, jsme na 170 miliardách korun. A kdyby vláda hospodařila jako sociální demokracie, tak už jenom díky tomu jsme za rok 2009 na schodku 266 miliard korun. K tomu musíme připočítat prudký skokový nárůst sociálních dávek z roku 2006, a kdo je prohlašoval, tady nebudu rozebírat, což je 60 miliard korun, které v roce 2006 nebyly. Jsme na 326 miliardách korun dluhu.

Chci tím jenom říct, že kdyby vláda hospodařila jako sociální demokracie, tak bychom dnes neschvalovali schodek 148 miliard korun nebo dluhopisy, ale 248 miliard korun.

Děkuji. (Potlesk z pravé části sněmovny.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan zpravodaj, pan poslanec Suchánek byl posledním přihlášeným. Já se ptám, zda se

ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Vidím někoho, technickou, pana poslance Doktora. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Já se omlouvám, že jsem pro přihlášení se k faktické nevyužil hlasovacího zařízení. Já bych rád reagoval na některé části vystoupení pana kolegy Jiřího Paroubka. Tak ve vystoupení obou pánů kolegů zazněla zmínka o tzv. transformačních nákladech souvisejících s bilancí České konsolidační agentury.

Suchá čísla. Statistická metoda ESA 95 prostě nic takového nezná. Můžete se podívat do bilance Ministerstva financí, podívejte se na bilanci jednotlivých let zpátky. Podle této metody, podle které jsou jednotně měřeny všechny dluhy všech evropských zemí, nic takového neexistuje. Tím nechci zlehčovat faktický problém, který v bankách byl a který souvisel s odloženou privatizací. Zdůrazňuji slovo odloženou. Protože ti poučenější z vás, a mezi ně by měl patřit pan kolega Sobotka, protože je tady déle než pan poslanec Paroubek, vědí, že podpora tzv. Zemanovy sociální demokracie a v té chvíli vítězné strany ve volbách v roce 2006 menšinové vládě Václava Klause byla založena právě a jen na tom, že nepřekročitelným limitem toho dokumentu a té dohody byl fakt, že bude odložena veškerá privatizace českého bankovního sektoru. To prosím najdete v názorech, stanoviscích a vystoupeních Miloše Zemana a pana tehdejšího ministra obchodu a průmyslu Grégra. Ti pánové chtěli budovat nový národní kapitalismus a toto byla nepřekročitelná podmínka.

Trápit se tady s tím, že ta privatizace odložená měla daleko větší důsledek a bohužel její cena překračuje 210 miliard korun, můžeme několikrát zpět, ale fakticky nic neřeší, protože jsou to dluhy plynoucí z politických rozhodnutí dvou největších politických subjektů. Připouštím, Občanské demokratické strany, ale naprosto nepominutelně také sociální demokracie a vašich bývalých kolegů.

A poznámka poslední. Zazněla zde výtky. Zazněla zde výtky, že kolegové, respektive poslanci vládní koalice nejsou připraveni na debatu věcnou. Já myslím, že ona se tady vůbec nevede. Že tady není dokonce učiněn ani pokus o vážnou debatu. Ve vážné debatě totiž řečník řekne číslo –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, já se vám omlouvám. Vy jste se přihlásil k faktické, nicméně pokud se budete chtít přihlásit znovu, rozprava je stále otevřena. Ale musím z procedurálních důvodů vás upozornit, že čas k faktické poznámce již vypršel.

Poslanec Michal Doktor: Já jsem si toho vědom a dokončím své vystoupení. Jenom ukončím ty věty. (Předsedající: Ano.)

Prosím kolegy ze sociální demokracie, aby se odvolávali výhradně na údaje Ministerstva financí a uváděli prameny, na nichž se odvolávají ve svých vystoupeních. Nic jiného korektnímu a respektovanému řečníku nesluší.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Zda se ještě někdo chce přihlásit, prosím. Pan poslanec Paroubek. Řádná přihláška.

Poslanec Jiří Paroubek: Tak já musím bohužel konstatovat, že pan kolega Doktor, prostřednictvím předsedající, nepřinesl žádná fakta. Naopak v našich vystoupeních, myslím tím mne a pana Sobotku, ta fakta byla. Číselná fakta, bytelná fakta.

Já přece jenom ještě pro jistotu zopakuji těch 575 až 585 miliard korun schodku za čtyři roky včetně 146 miliard korun rozpočtových rezerv, které byly spáleny v průběhu posledních tří let.

Pokud je o bankovní sektor, samozřejmě že je možné připomínat tento předvolební slib Miloše Zemana, ale já si myslím, jak to říkal Konrad Adenauer, proč bych měl ještě dneska říkat hlouposti, které jsem říkal včera, jestliže přišel na to jako předseda vlády, že se zmýlil. Zjistil, jaký je stav bankovního sektoru.

Já jsem dnes zpětně velmi rád, že k té privatizaci bankovního sektoru došlo. Protože to bylo správné rozhodnutí, ale samozřejmě generovalo určité náklady. A ty náklady vznikly také díky určité politice, bankovnímu socialismu a tak dále z 90. let. A to nebyly vlády sociální demokracie, které tuhle tu politiku prosazovaly.

Pánové, zpytujte své svědomí. Zítra budeme mít ještě možnost podrobněji o těch věcech debatovat.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, to byla poslední přihláška, nyní už vyčerpaná. Prosím, pan poslanec Cogan.

Poslanec Josef Cogan: Já vás všechny zdravím. Já jsem tady nebyl ani v roce 1998, kdy si myslím, že se začal ten rozpočet degradovat, kdy prostě stát začínal jít špatným směrem. Nebyl jsem tady ani v roce 2006, kdy se to zvrhlo do neuvěřitelných rozměrů. Myslím si, že v podstatě to, co tenkrát vzniklo, bylo problematické, a doufám, že do budoucna se z toho poučíme. A možná tady bylo řečeno, že jste u toho byli víc těch konkrétních lidí. A já doufám, že třeba to, co tady bylo řečeno, odkaz na Adenauera, byl tady odkaz na v podstatě skoro vyrovnaný rozpočet, že by mohl být, že bychom mohli projevit do budoucna tím, že bychom právě ten vyrovnaný rozpočet uzákonili. Možná bychom mu mohli dát i ústavní platformu, když to přeženu, protože jak jsem pochopil, kolegové ze sociální

demokracie se tomu nebrání, protože oni nám tady v té diskusi řekli, že oni mají opravdu blízký vztah k dobrému hospodaření. A já si myslím, že můžeme hledat ten prostor a ty věci.

Já si samozřejmě myslím, pokud by to bylo tak, tak opravdu pak bych považoval – myslím, že předseda vlády zavedl novou jednotku, která má nějakou stupnici, tak si myslím, že právě kolegové ze sociální demokracie ukázali poměrně vysokou míru, řekl bych tak devět až deset na té stupnici, pokud bude stupnice pokrytectví těch deset.

Takže já jenom doufám, že pokud dojde k tomu, že se budeme do budoucna koukat na to, jak ty rozpočty vyrovnat, tak že opravdu asi tímhle směřem půjdeme, protože bylo tady řečeno, že příští rok bude dluh 132 miliard, se prohloubíme. Ale kolik z toho zaplatíme jenom dluhovou službu? Téměř polovinu. Kdyby se ty chyby neudělaly v roce 1998, v roce 2006 a v jiných letech, tak jsme možná tu dluhovou službu neměli a možná bychom ten rozpočet měli třeba i vyrovnaný.

A jenom doufám, že se z toho poučíme a do budoucna se budeme všichni snažit o to, aby ten rozpočet byl vyrovnaný. Já si myslím, že pro socialisty obecně je Keynes velká osobnost, a myslím, že ho uznáváte. Tak já bych jenom byl rád, kdybyste třeba řekli, že to opravdu pro vás osobnost je a že se budete chovat tak, jak třeba on tu teorii má, i když já s ním plně nesouhlasím, dá se říct. Nebo kdybyste se zavázali, že třeba keynesiánská teorie je pro vás přijatelná věc v hospodaření státu dlouhodobém, to znamená v hospodaření na budoucí léta, tak bych byl strašně rád. Možná mi tady k tomu něco řeknete. A pokud byste se k tomu přihlásili a řekli byste, že v době třeba krize se samozřejmě dojde nebo může docházet k deficitu, ale zas v době hospodářské prosperity šetříme na budoucnost, tak já budu jenom vřele rád, když se k tomu přihlásíte. A myslím, že bude dobře potom i v celé naší zemi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě někdo další si přeje vystoupit v obecné rozpravě? Ano, pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl především poděkovat za tuhle věcnou rozpravu, protože ona je skutečně věcná. Nejsou tady žádné osobní útoky, nikdo, kdo tady vystupuje, není zcela zjevně podnapilý. Prostě ta debata je věcná a já si toho velmi vážím.

Ta historie ale nezačala v roce 1998, když sociálně demokratické vlády musely prostě začít řešit některé problémy transformace. Transformace probíhala v devadesátých letech, byly tam chyby, které následně byly vyjádřeny ve ztrátách. A v době, kdy jsem byl na Ministerstvu financí, tak jsem požádal odborné útvary, aby vyjádřily náklady, které stála transfor-

mace a které bylo potom potřeba sanovat z hlediska veřejných rozpočtů, a ty celkové náklady vysoce překročily půl bilionu korun, které musely být sanovány v důsledku ztrát a chyb transformačního období, zejména tedy v letech 1990 až 1998.

A já vám řeknu jednu věc, která je velmi důležitá. Ony ty náklady v těch devadesátých letech nebyly vidět také proto, že tehdy Česká republika nevykazovala skutečný stav veřejných rozpočtů v souladu s evropskou metodikou. Na tu evropskou metodiku přešla až vláda Miloše Zemana počínaje rokem 2001. Teprve počínaje rokem 2001 začala Česká republika zveřejňovat údaje o svých veřejných rozpočtech v mezinárodně srovnatelných číslech. Bylo to v souvislosti s přípravou na vstup do Evropské unie. Proto je velmi obtížné hodnotit období před rokem 2001 prostě proto, že je obtížné se dostat k relevantně srovnatelným číslům, která se týkají celkového veřejného dluhu a také ročního schodku státního rozpočtu.

Nepochybně ty transformační náklady ovlivňovaly hospodaření státu ještě deset let poté. V roce 2006 Česká republika musela zaplatit ze svého státního rozpočtu 20 miliard korun za garanci, kterou poskytli v roce 1996 tehdejší ministr financí Ivan Kočárník na deset let. Na deset let v roce 1996 poskytli Ivan Kočárník garanci, která byla splatná v roce 2006 a tehdy těch 20 miliard korun jsme museli zaplatit ze státního rozpočtu. Samozřejmě že to byly také náklady, které v daném roce prohloubily rozpočtový schodek ještě po deseti letech.

Já myslím, že je dobré si uvědomit, že to hospodaření státu v devadesátých letech nebylo transparentně vykazováno. Dluhy se vršily v polostátních firmách, jako byly České dráhy. Dluhy se vršily v bankách, nikde nebyly evidovány, nikde nebyly vykazovány. Dluh z devadesátých let byl potom zviditelněn a zveřejněn teprve za vlády Miloše Zemana v rámci standardní metodiky, kterou jsme přijali v rámci přípravy na vstup do Evropské unie.

A poslední věc, kterou bych chtěl říci, pokládám ji za důležitou. Já si myslím, že jestliže my tady dnes máme pravicovou vládu, která má velkou většinu v Poslanecké sněmovně, tak přece tato pravicová vláda vůbec nemusí slibovat někde v nějaké zářné růžové budoucnosti vyrovnané rozpočty a zákon o věčně vyrovnaných rozpočtech. Vždyť přece ta pravicová vláda, jestliže je takto rozpočtově odpovědná, tak by přece ty rozpočty měla předkládat. Měla by je předkládat jako vyrovnané a neměla by vršit další dluhy. Vždyť přece vy jste vyhráli ty volby, v součtu jste je vyhráli tím, že jste slibovali, že nebudete vršit žádné dluhy a že nebudete zvyšovat daně. Ale ani jednu z těchto věcí neplníte.

Čili já bych doporučoval zástupcům pravice v této Poslanecké sněmovně, aby přestali mluvit o věčně vyrovnaném rozpočtu, o ústavní reformě, která zajistí věčně vyrovnané rozpočty, a využili v těch příštích letech

většinu 118 hlasů v Poslanecké sněmovně k tomu, aby začali konečně ty vyrovnané rozpočty předkládat. To, co máme na příští rok, schodek přes 130 miliard korun, v žádném případě není věčně vyrovnaný rozpočet.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. To byl poslední přihlášený v obecné rozpravě, poslední řečník. Já se ještě jednou ubezpečím, že nikdo další se do obecné rozpravy nehlásí. A protože tomu tak je, tak obecnou rozpravu ukončuji.

Protože byla podána námitka dvou poslaneckých klubů proti postupu podle § 90 odstavce druhého, tak se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému. Já se ptám, zda se někdo hlásí a chce navrhnout jiný výbor. Žádný jiný návrh na přikázání jinému výboru není.

Lhůta? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Jak jsem avizoval v obecné rozpravě, chtěl bych navrhnout zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na pět dní.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak budeme tedy hlasovat nejdříve o tom, že tento návrh projedná výbor rozpočtový. Prosím, kdo je pro? Zahajuji hlasování. Kdo je proti?

Hlasování číslo 27. Z přihlášených 156 pro 129, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Pan zpravodaj již v rozpravě a teď znovu zopakoval svůj návrh na zkrácení lhůty k projednání na pět dní. O tomto návrhu dám též hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 28 z přihlášených 156 pro 76, proti 32. Tento návrh byl zamítnut.

Mohu konstatovat, že návrh zákona byl přikázán... (Hlasy ze sálu.) Bude námitka. Počkáme si na výsledky hlasování. (Předsedající chvíli čeká na kontrolu hlasování.) Hlásí se někdo? Pan poslanec Marek Benda má slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já se velmi omlouvám. Všichni jste mě, myslím, viděli, jak se tady snažím hlasovat pro návrh. Přesto hlasovací zařízení zaznamenalo, že jsem se zdržel hlasování. Zpochybňuji toto hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Budeme hlasovat o

přijetí námítky pana poslance Bendy. Nejdříve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o námitce, kterou vznesl pan poslanec Benda.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 29 z přihlášených 137 pro 111, proti 7. Námitka byla přijata.

Můžeme znovu hlasovat o návrhu pana zpravodaje Suchánka na zkrácení lhůty k projednávání na pět dní.

Zahajuji toto hlasování. Prosím, abyste stiskli tlačítko ano v případě, že tento návrh podporujete. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 30 z přihlášených 146 poslanců pro 87, proti 41. Návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému a lhůta na jeho projednání byla zkrácena na pět dní. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Myslím, že můžeme přikročit ještě k jednomu následujícímu bodu našeho programu, kterým je

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Nyní prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr průmyslu a obchodu pan Martin Kocourek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, z pověření vlády před vás předstupuji s odůvodněním návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Cílem předkládaného návrhu zákona je transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2009/48/ES ze dne 18. června 2009 o bezpečnosti hraček.

Nová směrnice o bezpečnosti hraček reaguje na značný technický pokrok, který umožnil konstrukci nových druhů hraček. To s sebou však při-

neslo rovněž rizika, která nebyla v době tvorby původní úpravy známa. Je tedy nutné stávající úpravu revidovat, aby byla nadále zajištěna vysoká úroveň ochrany spotřebitele, v tomto případě dětí. S tím je spojena nutnost zefektivnit provádění a prosazování pravidel bezpečnosti a specifikovat oblast působnosti úpravy.

Většina ustanovení směrnice je transponována v připravovaném nařízení vlády, kterým se stanoví technické požadavky na hračky. Pro úpravu nových oblastí v nařízení vlády je ovšem nutné, aby zákon č. 22/1997 Sb., kterým je nařízení vlády prováděno, obsahoval též odpovídající zmocňovací ustanovení a další náležitosti. Směrnice například nově zavádí právní instituty, jako jsou pozastavení účinnosti rozhodnutí o autorizaci nebo možnost orgánu dozoru dát autorizované osobě podnět k přezkumu jí vydaného certifikátu. Ukládá též nové druhy povinností jednotlivým hospodářským subjektům, jakož i autorizovaným, resp. notifikovaným osobám. Jejich implementaci je nutné provést přímo na úrovni zákona, nikoliv prováděcího právního předpisu.

Předkládaný návrh zákona je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a je v plném rozsahu slučitelný s právem Evropských společenství.

Navržený způsob transpozice nepřekračuje rámec směrnice a pohybuje se důsledně na minimální úrovni potřebné pro plnou transpozici.

Závěrem si vás, vážené poslankyně a vážení poslanci, dovoluji požádat o vyslovení souhlasu s návrhem zákona již v prvním čtení v souladu s ustanovením § 90 odst. 2 zákona o jednání v Poslanecké sněmovně, a to s ohledem na lhůtu pro transpozici směrnice do našeho právního řádu, která je stanovena na 20. leden 2011. Je totiž žádoucí, aby navrhovaná právní úprava nabyla platnosti co nejdříve, v každém případě do uvedeného termínu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dříve než dám slovo zpravodaji, hlásí se s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Kováčík. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážená vládo, paní a pánové, jakkoliv nepopíráme závažnost projednávaného tématu nebo navrhovaného tématu, jakkoliv víme, že je třeba přijmout nějaké řešení, přece jenom je třeba, aby tematika byla projednána ve výborech. Podle mého soudu si takovéto závažné věci nemůžeme nechávat na od boku vystřelené projednání podle § 90 odst. 2. Koneckonců, když to začne platit od 1. března nebo od 1. dubna, pořád ještě stíháme onen termín.

Takže mi dovoluji, abych z tohoto místa v tomto okamžiku vznesl veto d-

vou klubů, klubu KSČM a sociální demokracie, na projednávání podle § 90 odst. 2. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, bereme na vědomí. Já prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Zbyněk Stanjura, aby se ujal své úlohy.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že základní informace k tomu přednesl pan ministr.

Pro pana kolegu Kováčika – lhůta pro transpozici je 20. ledna 2011, tak není jedno, jestli bude v březnu, v dubnu nebo v květnu. Pak platí šest měsíců od přijetí pro účinnost. Je tam navrženo, myslím, 20. července 2011. Nicméně veto bylo vzneseno. Těším se na pozměňovací návrhy ze strany kolegů z obou klubů, které to vetovaly.

V podrobné rozpravě navrhnou zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na pět dní. Když takto lhůtu zkrátíme, jsme schopni jako Česká republika stihnout lhůtu pro transpozici, která je 20. ledna příštího roku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Prosím, abyste mě vnímal, pane zpravodaji... Pane zpravodaji, já bych vás ráda upozornila, že protože bylo vzneseno veto dvou klubů, tak vás chci požádat, abyste tento návrh na zkrácení lhůty přednesl potom v obecné rozpravě, protože podrobná rozprava v takovém případě se nekoná.

Pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Já paní předsedající děkuji za slovo. Samozřejmě vnímám tu trošičku ironie ve slovech pana zpravodaje, ale já zcela neironicky chci poznamenat, že vláda funguje již několik měsíců a podobné návrhy nám skutečně mohly být předloženy dříve, už jenom proto, abychom třeba i ve zkrácené lhůtě se jimi mohli zabývat ve výborech. Já jsem nikdy neřekl, že bych chtěl bojovat proti zkrácení lhůty nebo že bych chtěl brzdit přijetí té transpozice. Takže, prosím pěkně, pro příště – závažná témata předkládejme dříve, nevynechávejme Poslaneckou sněmovnu, poslance a poslankyně z toho procesu jenom tím, že prostě a jednoduše to odpinkneme podle § 90 odstavec 2.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. To byla replika, faktická poznámka pana poslance Kováčika a já nyní v tuto chvíli po vystoupení pana zpravodaje otevírám obecnou rozpravu a ptám se, kdo se do rozpravy hlásí. Hlásí se pan zpravodaj a poté s faktickou poznámkou pan poslanec Grospič.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já zopakuji, co jsem řekl ve své úvodní zprávě zpravodaje – navrhuji zkrátit lhůtu pro projednání ve výborech na pět dnů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Faktická – pan poslanec Grospič. Ne.

Kolegyně, kolegové, kdo se dál hlásí do obecné rozpravy. Pokud nikdo, tak tuto rozpravu uzavírám. Ptám se, zda si pan předkladatel a pan zpravodaj přejí vystoupit se závěrečnými slovy. Není tomu tak a my se nyní můžeme zabývat předloženými návrhy.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému. Ptám se, zda někdo navrhuje ještě nějaký další výbor. Nevidím žádný takový návrh, a proto přistoupíme k hlasování o návrhu organizačního výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování číslo 31. Z počtu přihlášených 144 poslanců pro 133, proti žádný. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana zpravodaje na zkrácení lhůty k projednání na pět dní.

Zahajuji o tomto hlasování a ptám se vás, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování číslo 32. Z počtu přihlášených 144 poslanců pro 95, proti 12. I tento návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému, lhůta pro jeho projednání byla zkrácena na pět dní.

Kolegyně a kolegové, blíží se 19. hodina a já v tuto chvíli přeruším projednávání naší schůze do zítřejší 9. hodiny ranní. Já jsem přerušila a musím se zeptat, zda pan poslanec Němeček trvá na svém přihlášení do faktického... Netrvá. Tak to nás ta tlačítka dneska nějak zrazují.

Dámy a pánové, já vám přeji hezký večer, sejdeme se zítra v 9 hodin a zahájíme schůzi pevně zařazeným bodem. Na shledanou, děkuji.

(Jednání skončilo v 18.54 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

8. prosince 2010 v 9.00 hodin

Přítomno: 177 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, prosím, abyste zasedli do svých lavic, abych mohla zahájit druhý jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a oznámili mi, kdo má kartu náhradní.

Nejprve vás seznámím s omluvami z dnešního jednání. Omlouvají se z poslanců: Jan Farský zdravotní důvody, Jan Hamáček zahraniční cesta, Michal Hašek bez udání důvodu, Petr Jalowiczor zdravotní důvody, Jana Kaslová zdravotní důvody, Jiří Krátký zdravotní důvody, Jan Látka pracovní důvody, a to od 14.30 hodin, Antonín Sedla zahraniční cesta, Josef Šenfeld se omlouvá z dopoledního jednání, a to pro osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvá z dopoledního jednání pan ministr Jiří Besser, Josef Dobeš z pracovních důvodů, pan ministr Radek John – ale ten je tady, čili ta omluva asi neplatí – za chvíli půjde do Senátu, takže ve chvíli, kdy tady nebude, je omluven pro neodkladné jednání Senátu. Dále se omlouvá pan místopředseda vlády Karel Schwarzenberg a též pan ministr Alexandr Vondra. Ještě jedna omluva mi byla doručena a ta je od pana ministra Kamila Jankovského.

Pan poslanec Kováčik má náhradní kartu číslo 5.

Já vás jenom upozorním, že na dnešní jednací den máme nejprve pevně zařazený bod číslo 1. Je jím státní rozpočet České republiky na rok 2011. Je to sněmovní tisk 102, druhé čtení. Dále bychom pokračovali pevně zařazenými body. Jsou to body 83, 96, 7, 24 a 20. Poté bychom pokračovali dalšími body z bloku zákony první čtení. (Hluk v sále.)

To, co tady teď čtu – a bohužel mě neposloucháte – je to, co vám poslouží, abyste věděli, jaký bude program, abyste věděli, kdo je zpravodajem, byl tady přítomen, byl připraven, abychom pak nevyhlašovali pauzy, až ho budeme potřebovat. Vidím, že stejně se to mívá účinkem, takže pak nás ty pauzy neminou. Dobře. To bylo upozornění, které jsem vám chtěla říci v tuto chvíli.

Nyní zde mám jednu přihlášku od paní poslankyně Zdeňky Horníkové, a to k pořadu schůze. Poté je přihlášen pan kolega Gazdík. Prosím, paní poslankyně Zdeňka Horníková.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dobré ráno, vážená paní předsedající, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás požádala o pevné zařazení bodu číslo 19. Je to sněmovní tisk 183, vládní návrh zákona o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a

techniků, činných ve výstavbě. Poprosila bych o zařazení tohoto bodu na dnes, středu 8. prosince, a to za pevně zařazené body, to znamená jako bod číslo 8. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan kolega Gazdík má návrh k pořadu schůze. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Dobré ráno, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si přednést návrh na zkrácení lhůty pro projednání ve výborech o 30 dnů u tisku 115, spotřební daně, a zařazení do druhého a třetího čtení na pořad této schůze. Druhé čtení tisku 115 pak prosím, aby bylo zařazeno dnes po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon. Přejete si zařadit tisk 115, zkrácení lhůty? Já jsem vás neslyšela.

Poslanec Petr Gazdík: Předně zkrátit lhůtu na projednání ve výborech o 30 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Neslyším na mikrofon vůbec nic.

Poslanec Petr Gazdík: Prosím o zkrácení lhůty pro projednání ve výborech o 30 dnů u tisku 115, spotřební daně, zařazení druhého a třetího čtení na pořad této schůze a druhé čtení tohoto tisku zařadit dnes po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se ještě někdo další hlásí k pořadu schůze. Pan kolega Tejč. Prosím.

Pan kolega Babák má náhradní kartu číslo 8.

Nyní hovoří pan poslanec Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážené kolegyně a kolegové, já si dovoluji navrhnout spíše technicky nový bod, a to změny v orgánech Sněmovny. On není zařazen do programu schůze, nicméně s ohledem na to, že nám příšli noví kolegové v průběhu posledních týdnů, tak bych si dovilil požádat o to, abychom tento bod zařadili do bloku voleb, a následně by bylo možné vyhlásit příslušné nominační lhůty. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nový bod změny v orgánech Sněmovny zařadit do bloku voleb.

Pan kolega Koniček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, já se domnívám, že návrh pana poslance Gazdíka je nehlasovatelný. Dnes můžeme maximálně zařadit bod, který se bude jmenovat zkrácení lhůty, a ty další návrhy až zítra.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, my už jsme jednali s panem poslancem, který se chystá upřesnit svůj návrh. Takže nyní pan kolega Svoboda.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji. Dámy a pánové, dovoluji, abych navrhl změnu programu, a to na středu hned první tři body po třetím čtení státního rozpočtu zařadit za sebou bod 29, tisk 47, bod 37, tisk 138, a bod 42, sněmovní tisk 33. Vzhledem k tomu, že se jedná o stejnou problematiku, navrhuji tyto body zařadit všechny za sebou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, promiňte. Vy žádáte na dnešek, tedy na středu? Příští středu žádáte zařadit body 29, 37 a 42, a to na kdy? (Poslanec Svoboda odpovídá mimo mikrofon.) První tři body po třetím čtení státního rozpočtu.

Pan kolega Gazdík upřesní svůj návrh.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, pání poslanci, omluvte, prosím, nezkušeného poslance. Dovoluji si tedy požádat po upřesnění pouze o zařazení bodu „návrh na zkrácení lhůty pro projednání ve výborech o 30 dnů“ u tisku 115, spotřební daně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se ještě někdo s návrhem k pořadu schůze? Pokud nikdo, budeme hlasovat o návrzích, které byly předneseny.

První návrh vnesla paní kolegyně Zdeňka Horníková, která navrhuje zařazení bodu číslo 19, sněmovní tisk 183, na dnes, tedy 8. 12., za pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 33 a táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 33 přítomno 150, pro 94, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Druhý je návrh pana kolegy Gazdíka. Je to návrh na zkrácení lhůty u sněmovního tisku 115 pro projednání ve výborech na 30 dnů – ale nevíme, na kdy jste to myslel, pane kolego. Na kdy to zařadíme, tenhle bod?

Poslanec Petr Gazdík: Prosím o zařazení po pevně zařazených bodech dnes.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dnes po pevně zařazených bodech. O tomto návrhu zahajuji hlasování pořadové číslo 34. Rozhodneme teď. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 34. Přítomno 156, pro 91, proti 11. Tento návrh byl přijat.

Nyní pan kolega Tejc, který navrhuje zařazení nového bodu změny v orgánech Poslanecké sněmovny, a to zařadit do bloku voleb.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 35. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 35. Přítomno 158, pro 133, proti 4. Návrh byl přijat.

A nyní poslední z vznesených návrhů, je to návrh pana poslance Svobody. Ten navrhuje zařadit body 29, tisk 47, bod 37, tisk 138, bod 42, tisk 33, po třetím čtení státního rozpočtu, tedy příští středu. Upozorňuji pana kolegu, že jsou tam již čtyři pevně zařazené body, které souvisejí se státním rozpočtem. Proto vám navrhuji, aby vaše body byly body číslo pět, šest a sedm. Souhlasíte? Dobře.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 36. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 36. Přítomno 160, pro 107, proti 3. Také tento návrh jsme schválili.

Oznamuji vám, že pan poslanec Černý má náhradní kartu číslo 11.

Vypořádali jsme se se všemi návrhy, které se týkaly změny pořadu schůze.

Pan poslanec Vidím, předseda volební komise, má nyní slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, vzhledem k tomu, že Poslanecká sněmovna zařadila do pořadu schůze bod změny v orgánech Poslanecké sněmovny, vyhlášení lhůty pro podávání návrhů do tohoto bodu, a to do úterka 14. prosince do 19 hodin s tím, že tento bod nebude moci být projednáván v tom volebním bloku ve středu, ale nejdříve ve čtvrtek.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Oznamuji, že náhradní kartu číslo 2 má pan kolega Jeroným Tejc pro d-

nešní den. A to jsou snad všechna upozornění, která měla zaznít, a my se budeme nyní věnovat schválenému pořadu schůze.

Zahajuji projednávání bodu číslo

1.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 102/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek a já vás prosím, pane ministře, abyste se ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já jsem poměrně obsáhle uvedl návrh státního rozpočtu v prvním čtení a přišlo by mi jako mrhání vaším časem, kdybych teď trochu jinými slovy a v trochu jiné struktuře tuto materii představoval podruhé.

Chtěl bych poděkovat všem gesčním výborům za projednání jejich kapitol. Chtěl bych poděkovat rozpočtovému výboru.

Samozřejmě předpokládám, že i dnes padnou některé pozměňující návrhy, kterými ten či onen poslanec bude chtít pozměnit tu či onu prioritu. Až na výjimky ke všem těmto návrhům, jistě dobře míněným, si dovoluji říct jednu obecnou větu: Kde nic není, ani smrt nebere. Nicméně suverénem jste vy. Vy budete ve třetím čtení rozhodovat o rozpočtových prioritách, neboť to je vrcholná, suverénní pravomoc Poslanecké sněmovny. Zdůrazňuji Poslanecké sněmovny, protože se jedná o zákon pouze de iure, nikoliv de facto. De facto je zákon o státním rozpočtu exekutivní normou, nicméně tak důležitou exekutivní normou, že je povýšen na zákon, který schvaluje Poslanecká sněmovna. A proto ho schvaluje jenom Poslanecká sněmovna, neboť vláda, jejíž je to norma, se odpovídá pouze Poslanecké sněmovně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře, že vás přerušuji.

Dámy a pánové, já vás důrazně všechny žádám, abyste zasedli do svých lavic, věnovali pozornost úvodnímu slovu ministra financí. Cokoliv, co potřebujete řešit, řešte mimo tento sál, pokud nehodláte sledovat toto úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji, paní předsedkyně. Chtěl jsem pouze dodat, že vláda se zpovídá pouze Poslanecké sně-

movně, nikoliv Parlamentu jako celku, a proto návrh o státním rozpočtu, který je de facto exekutivní normou povýšenou na zákon, schvaluje pouze Poslanecká sněmovna, nikoliv Parlament jako celek. A proto jste pouze vy tím suverénem, který teď bude navrhovat některé změny, před kterými logicky obecně varuji, neb jsem vázán hájit vládní návrh, a pak o nich budete také hlasovat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi.

Návrh byl rozhodnutím předsedkyně Poslanecké sněmovny přikázán k projednání rozpočtovému výboru, jehož usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 102/2. Prosím nyní o slovo zpravodaje tohoto výboru pana poslance Pavla Suchánka.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo a dobrý den. Já bych chtěl jen požádat všechny předkladatele pozměňovacích návrhů, kteří vystoupí u tohoto pultíku, aby všechny svoje návrhy, i ty, co byly rozdány do lavic, dávali potom mně, abychom je mohli shromažďovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to bylo slovo zpravodaje výboru.

K předloženému návrhu zákona otvírám nyní podrobnou... otvírám nyní obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy mám dvě přihlášky. První přihlášku podal pan poslanec Stanislav Grospič, druhou pan kolega Jiří Paroubek. Doufám, že nebylo nějakého omylu, tady v tom úvodním zmatku jste mi sem nosili přihlášky. Já jsem se je snažila řadit tak, jak jste je přinášeli, takže doufám, že do obecné rozpravy se nikdo jiný kromě dvou jmenovaných pánů nehlásí.

Pokud tomu tak je, prosím nyní o úvodní slovo k úvodní rozpravě pana poslance Stanislava Grospiče. (Jmenovaný nereaguje. Krátká odmlka.)

Dámy a pánové, ještě si musíme upřesnit podle jednacího řádu, jak může probíhat druhé čtení zákona o státním rozpočtu. Uvedl zákon navrhovatel, po něm vystoupil zpravodaj rozpočtového výboru. A teď podle § 105 odstavec 2 se o návrhu zákona o státním rozpočtu a usnesení – a usnesení rozpočtového výboru k němu koná podrobná rozprava. Předkládají se pozměňovací, popřípadě jiné návrhy, které potom budou předány atd. Před třetím čtením vytisknuty a předány všem poslancům.

Čili podrobná rozprava. Podrobná rozprava. Pokud tedy se s tím mám vyrovnat v tuto chvíli, tak vám navrhuji, že bychom začali těmi přihláškami, které byly podány do podrobné rozpravy.

První z nich je přihláška od pana poslance Miroslava Opálky. Teď ale

ještě před vaším vystoupením, pane poslanče, předseda vlády požádal o slovo.

Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi v souvislosti s projednáváním druhého čtení návrhu státního rozpočtu, abych také zmínil některé širší souvislosti, které pak mají samozřejmě konkrétní dopad na konkrétní položky návrhu státního rozpočtu.

Jak jistě víte, po ustavení této vlády dvě ze tří klíčových ratingových agentur, Standard and Poor's a agentura Fitch, okamžitě zlepšily ratingový výhled do České republiky na výhled pozitivní. To se samozřejmě velice pozitivně odrazilo i na finančních trzích. Tady bych chtěl připomenout velkou poptávku po českých desetiletých eurobondech, které se velmi dobře a velmi kvalitně prodávaly na finančních trzích. Česká republika získala velkou míru důvěryhodnosti. Včera prezentovaná tabulka, kterou zveřejnil Financial Times, ukazuje z 19 členských zemí Evropské unie Českou republiku jako šestou nejdůvěryhodnější v rámci posuzování na finančních trzích. To má samozřejmě svůj nesmírně pozitivní vliv i na úrokovou míru českých státních dluhopisů. Tady bych chtěl připomenout, že ta momentální je zhruba 62 setin procenta nad úrovní těch nejqualitnějších, což jsou dluhopisy vydávané Spolkovou republikou Německo. Mimochodem výrazně nižší než například téměř šestiprocentní úroveň, za kterou se prodávají portugalské dluhopisy, irské dluhopisy, nebo téměř jedenáctiprocentní úroveň, za kterou se prodávají řecké dluhopisy. Tato 3,62 procenta je velmi kvalitní výsledek.

Budeme-li pokračovat v této zodpovědné rozpočtové politice, tak to má pozitivní dopady v tom, že se mimo jiné zlevňuje obsluha českého státního dluhu. Proto je v tuto chvíli možné i snížit v důsledku těchto pozitivních kroků a rozpočtové odpovědnosti, kterou provádíme, i částku, která je určena na dluhovou službu, a můžeme tuto částku ve výši 1 mld. korun přesunout na podporu vysokého školství, kde, jak jistě víte, došlo k velmi výraznému škrtu. Já jsem přesvědčen, že pokud budeme pokračovat touto cestou, a tady máme první pozitivní výsledek naší cesty, to znamená zodpovědná politika vlády a většiny v této Poslanecké sněmovně se odráží v naší pozici na finančních trzích a umožňuje zlevňovat správu českého státního dluhu, můžeme tyto ušetřené prostředky přesouvat tam, kde mají největší multiplikační efekt. A já jsem přesvědčen, že právě tou oblastí, která má největší multiplikační efekt z hlediska budování dlouhodobé konkurenceschopnosti této země, je podpora výzkumu, vývoje inovací a školství, tedy vzdělávacího systému.

Proto si právě v návaznosti na tento krok dovoluji dát pozměňovací

návrh, ve kterém v kapitole 333 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy navrhuji zvýšit výdaje ve specifickém ukazateli věda a vysoké školy, v tom vysoké školy o 1 mld. korun, a zároveň v kapitole 396 Státní dluh snížit výdaje ve specifickém ukazateli obsluha státního dluhu o 1 mld. korun. Je to krok, který je pozitivní pro konkurenceschopnost této země a tuto 1 mld. si právě díky tomu, že provádíme zodpovědnou politiku, můžeme dovolit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu předsedovi vlády. A nyní má slovo pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji paní předsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych navázal na pana premiéra, protože ta vytvořená vata bude větší. Dovolil jsem si připravit také pozměňovací návrh, a to v té první oblasti na posílení neinvestičních transferů pro sociální služby.

My už třetí rok rozpočtujeme ve státním rozpočtu částku, která nebude stačit na pokrytí sociálních služeb, a já si dovoluji tedy v alternativě první o 1 mld., pokud tedy neuspěje, tak v alternativě druhé o 0,7 mld. navýšit tuto částku, a to na úkor snížení státního rozpočtu v kapitole státní dluh.

Jedná se o státní dotace poskytované prostřednictvím krajů na podporu sociálních služeb dle § 104 zákona číslo 108/2006 Sb., o sociálních službách. Tyto prostředky jsou každoročně, jak jsem již zmínil, navyšovány prostřednictvím rozpočtových opatření. I když je financování sociálních služeb vícezdrojové a podílí se na nich jak kraje tak obce, tak klienti i různí sponzoři, lze s jistotou předpokládat, že nemalé snížení rozpočtované částky pod skutečnost roku 2009 i očekávanou skutečnost z tohoto roku přinese v této sféře snížení péče i omezování činnosti řady poskytovatelů. Možná někteří i zaniknou. Aby k tomu nedocházelo, předkládám tento první pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh se týká programu grantové podpory sloužící k podpoře projektů nestátních neziskových organizací, které vyvíjejí svou činnost v oblasti péče o zdravotně postižené a chronicky nemocné občany a podporu pro projekty Českého červeného kříže, a to zákona č. 126/1992 Sb. Za roky 2008 až 2010 byl tento grantový program redukován o 42,9 mil. korun, což představuje snížení o 37,3 %. Má-li však být poslán Českého červeného kříže, ale i dalších organizací v této oblasti úspěšně realizováno, je nepodmínitelná podpora jejich činnosti 70 mil. korun ročně.

Z tohoto důvodu jsem si dovolil předložit návrh na navýšení položky program grantové podpory Ministerstva zdravotnictví o 32 mil. korun na úkor obsluhy státního dluhu. Věřím, že tato podpora z vaší strany bude zvážena a že ve třetím čtení budete pro tyto návrhy hlasovat. V druhém pří-

padě jde samozřejmě o částku z pohledu cifer, které tady jednotliví ministři předkládají, nepodstatnou, ale myslím si, že v této oblasti velmi důležitou.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Druhou přihlášenou do podrobné rozpravy je paní poslankyně Vlasta Bohdalová, po ní pan kolega Votava. Celkem mám v tuto chvíli 11 přihlášených do podrobné rozpravy. Čili na řadě je ta druhá. Paní kolegyně Bohdalová má slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych i já se připojila k přednesení pozměňovacího návrhu k tisku 102, návrhu státního rozpočtu. Výbor pro vědu, vzdělání, mládež a tělovýchovu přijal dvě usnesení. Jedno se týká ohledně navýšení prostředků na vysoké školy a druhé usnesení, které bych tady chtěla načíst, je usnesení, které se týká finančních prostředků, které budou v příštím roce uvolněny na platy učitelů. Protože pan ministr školství vybojoval 2,1 mld. na platy učitelů, vysokoškolsky vzdělaných pedagogů, tak je snaha, aby se tyto peníze přímo dostaly k těmto lidem. Ovšem nám se zdá, nejenom členům školského výboru, ale i odborné veřejnosti, s kterou jsem diskutovala, že nově vzniklý zákonný ukazatel, který rozděluje platy pedagogů na platy nepedagogů, se dost dobře v praxi nedá realizovat. Dá se dobře realizovat na školách, které mají 300 žáků a více, ale na malých školách nebo školských zařízeních se těžko dají tyto peníze rozpočítávat. Proto mi dovolte, abych načetla pozměňovací návrh, který vám buď byl, nebo ještě bude rozdán.

Tedy pozměňovací návrh k návrhu zákona o státním rozpočtu, sněmovní tisk číslo 102, ke kapitole 333:

V příloze číslo 4 k zákonu o státním rozpočtu České republiky na rok 2011, část Ukazatele kapitoly 333 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, průřezové ukazatele strana 26, vypustit nový průřezový ukazatel „výdaje na krytí mzdových nákladů pedagogických pracovníků regionálního školství včetně příslušenství“.

Pokud by tento návrh prošel, zůstaly by všechny mzdové prostředky do školství v hromadě a poradili by si s tím ředitelé škol a krajské úřady. Jsou to všechno velice schopní lidé a já věřím a jsem přesvědčená, že tak jak by tato situace vypadala, že ty 2,1 mld. doputují tam, kam mají, to znamená k těm vysokoškolsky vzdělaným pedagogům. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni a prosím pana kolegu Václava Votavu, který má nyní příležitost přednést svoje návrhy. Po něm bude hovořit pan poslanec Petr Braný.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, v první řadě bych se chtěl připojit k pozměňovacímu návrhu pana poslance Josefa Smýkala, který byl rozdán na lavice, a to vzhledem k tomu, že pan kolega je hospitalizován v nemocnici, a nemůže se tedy ke svému pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdán na lavice, osobně tady připojit. Je to pozměňovací návrh označený v té sadě jeho pozměňovacích návrhů jako pozměňovací návrh číslo 1. Takže se k tomu návrhu připojuji. Jedná se o přesun z kapitoly 355 do kapitoly 327.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. (Poslanec Votava: A nyní bych si dovolil...) Pardon, já jsem myslela, že už končíte. Ne, prosím.

Poslanec Václav Votava: Ne, ne, ne, ještě nekončím, paní předsedkyně. Nyní bych načetl svůj pozměňovací návrh, a to k návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2011. Jedná se o kapitolu 398 Všeobecná pokladní správa.

Za první nová položka dotace na projekty pro rozvoj Brdská, usnesení vlády číslo 117/2008 a 1353/2007, ve výši 200 mil. korun. Za druhé snížení položky realizace státních záruk za úvěry přijaté Českomoravskou záruční bankou o 200 mil. korun.

Tolik tedy načtení pozměňovacího návrhu a nyní bych si dovolil jeho zdůvodnění. Minulá Topolánková vláda slíbila brdským obcím v zanedbaném území kolem vojenského výcvikového prostoru 1 mld. 250 mil. korun na jejich rozvoj. Ta měla jít do výstavby vodovodů, kanalizací, čistíček odpadních vod, ale i do rekonstrukcí základních škol či obecních bytů. Bylo vždy zdůrazňováno, že tyto obce si zaslouží pozornost vlády, jsou zanedbány, a tak je třeba jim pomoci bez ohledu na to, zda radar stát bude, či nebude. Když však nová americká administrativa na radar rezignovala, všechny sliby rázem splaskly jako mýdlová bublina a obce v tom zůstaly stejně jako dříve. Některé na tom byly dokonce ještě hůře než dříve. Nadělaly si totiž dluhy za přípravu projektů, na které měly slíbené peníze, v dobré víře, že peníze dorazí. Po interpelacích na předsedu vlády Fischera i ministra financí Janotu, aby nenechali toto území na holičkách a splnili sliby dané jejich předchůdci, došlo k dohodě ministra financí Janoty s Plzeňským a Středočeským krajem na uvolnění částky 200 mil. korun na financování spoluúčasti obcí u již připravených projektů. Na další čerpání zhruba 1 mld. korun měl potom být vytvořen speciální integrovaný dotační program, v němž budou peníze z národních a evropských zdrojů a který bude určen výhradně pro brdské obce. Domnívám se, že vláda, pokud chce být vládou důvěryhodnou, by se měla přihlásit k závazkům předchozí

Fischerovy vlády, koneckonců i ke slibu vlády Mirka Topolánka, a dohodu o uvolnění 200 mil. korun ze státního rozpočtu také naplnit a realizovat.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Votavovi. Prosím nyní o slovo pana kolegu Petra Braného, po něm je přihlášen pan poslanec Václav Klučka.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, já ve svém pozměňovacím návrhu, který máte před sebou na stole k tisku 102, řeším v podstatě problematiku aspoň částečného vyrovnání výdajů na výkon státní správy v samosprávách mimo Prahy. To jsou dvě položky. Ne že bych něco proti Praze měl, ale tak se nazývá ta položka. Pak je samostatná státní správa pro Prahu. Vede mě k tomu zejména – jak jsem podal tento pozměňovací návrh a jeho konstrukce – diskuse v rozpočtovém výboru, které se zúčastnil pan ministr financí. Při této diskusi jsme se mimo jiného přeli středně vášnivě o položku „státní dluh, úroky“, kdy já jsem přesvědčen, že tam je rezerva jednoho až dvou rozpočtů Ministerstva kultury v této položce. Pan ministr mi samozřejmě vysvětloval, že se mýlím ne až tak hluboce, ale pravil: ano, zatím to vypadá, jak vy říkáte, příznivě, ale co bude v roce příštím? Ale bude-li to podle vašeho, což je možné, tak bude mít vláda koncem roku radost, že jí tam zbyly ty miliardy. Takže já reaguji na tuto radost vlády, aby se s ní podělila.

Můj pozměňovací návrh k rozpočtu na rok 2011:

Za prvé navrhuje 1 mld. přesunout z kapitoly 396 Státní dluh, z úroků na státní dluh přesunout do kapitoly VPS a vytvořit tak rezervu na příspěvek na výkon státní správy obcím s výjimkou hlavního města Prahy v částce té 1 mld. Můj pozměňovák má pro to bod A. Pak je bod B a ten bych žádal hlasovat společně: K § 2 tohoto zákona se doplňuje nový odstavec 4, který zní – pane ministře, doufám, že mě někde posloucháte. Je to vlastně zvýšení určitých pravomocí ministra a bylo by to:

„(4) Ministr financí se zmocňuje překročit finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům obcí s výjimkou hlavního města Prahy v rozpočtované položce § 1 odst. 8 tohoto zákona o 1 mld. korun z rezervy kapitoly Všeobecná pokladní správa, rozpočtované pro tento účel.“

Takže v části A předpokládám, že bychom tak učinili, tu rezervu, a část B, že by bylo na ministroví, který by se rozhodl, zda a jak ji použije na dotaci. Vycházím z toho, že bude v průběhu roku vědět, jak se vyvíjí hospodaření a jak se daří zejména té kapitole 396. Jsem si vědom toho, že zde budou, myslím, kolega Adam a možná někteří další dávat návrhy přímo, aby už starostové věděli, s jakou částkou navýšení můžou v příštím roce počítat, ale je mi jasné, že tady asi bude velmi složité prosadit nějaké přímé

změny. Myslím, že toto by byla jedna z cest, která by umožnila a dala by určitou naději zejména určité kategorii obcí, že nebudou tyto věci takto řešeny a doplácet jenom ze svého. A nechci tu rozebírat celou tematiku, o které se diskutovalo zejména v prvním čtení v rozpočtovém výboru, jak to vypadá právě v kapitole státní správy.

Pro třetí čtení bych chtěl ještě uvést, že se nebráním případné legislativně technické úpravě mého návrhu. Tolik návrh, který předkládám. Děkuji za pozornost a vaši podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Branému. Slovo nyní bude mít pan kolega Václav Klučka, po něm pan poslanec Stanislav Grospič. Pan kolega Klučka je pátým vystupujícím, počet přihlášek se rozrostl nyní na 16. Takže pan kolega Klučka má slovo.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedkyně, členové vlády, kolegyně, kolegové, není tomu tak dávno, co jsem tady u toho řečníště řekl, že nevím, jak to dělá pan poslanec Opálka prostřednictvím předsedající, že je vždycky první v rozpravě. Mně už teď nezbyvá, abych jeho návrh, který podal na podporu grantové podpory Ministerstva zdravotnictví, jen slovně podpořil. Taky musím říci, že k tomuto návrhu jsem podjatý, protože jsem byl bezpříspěvkovým dárcem krve a mé číslo dárcovství skončilo na 120, takže má obhajoba této oblasti je mírně podjatá.

Musím vám ale říct, že bez podpory grantové Červený kříž tuto oblast nezajistí. Není schopen provádět ani propagaci této věci a může to skončit tím, že už první dodavatel zboží, kterým krev určitě je, za to bude chtít platit. Zvýší se nám náklady ve zdravotnických zařízeních. Nebudou to už bezpříspěvkoví dárce krve, kteří jsou vázáni tím, co organizuje dobrovolná organizace Červeného kříže. Navíc Červený kříž v sobě zahrnuje i činnost pátrací služby. To je služba kynologů, která je svým způsobem zařazena i do integrovaného záchranného systému. Červený kříž spolupracuje s Vodní záchrannou službou, rovněž z těchto grantových projektů. Já prosím velmi o to, abychom věnovali této věci skutečně pozornost. To je část první mého vystoupení.

V druhé části, kde musím rovněž říct, že jsem podjatý, budu mluvit o Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska a podám samostatný pozměňovací návrh. Nebojte se, není to návrh, který by boural státní rozpočet v oblasti desítek milionů korun, bude to návrh jednoduchý, v jednotkách milionů korun, které velmi pomůžou, velmi pomůžou tomuto sdružení podporovat činnost 75 tis. dobrovolných členů, kteří jsou v hasičských jednotkách na úrovni dobrovolné veřejné práce.

My, dámy a pánové, v této chvíli snižujeme státním rozpočtem oblast Hasičského záchranného sboru v kapitole Ministerstva vnitra, my snižu-

jeme rozpočet Hasičskému záchrannému sboru o 36 % v provozu, my snižujeme rozpočet Hasičskému záchrannému sboru o 67 % v investicích. Takhle bych dál mohl pokračovat v platech apod. Bude to mít za následek skutečnost, že Hasičský záchranný sbor i v tom provozu bude mít své problémy, nebude mít už takovéto počty příslušníků na příslušné první stupně výjezdů, budou muset spoléhat víceméně i na činnost dobrovolných jednotek, kterým tím, že jsme snížili prostředky v grantech, vlastně snižujeme oblast odborné přípravy, výcviku těchto jednotek, oblast výchovy mladé generace pro to, aby dále mohlo dobrovolné hasičstvo v úrovni tohoto státu působit.

Já nebudu dále tuto věc více rozvádět, myslím, že je docela jednoduchá k pochopení.

Navrhuji snížit na kap. 396 Státní dluh položku obsluha státního dluhu o 8, slovy osm mil. korun a navýšit o tuto částku kapitoly 314 rozpočtu Ministerstva vnitra, § 5512, položku 520222 – neinvestiční transfery občanským sdružením. Protože jsem dobrovolným hasičem, upřímně vám dopředu za tuto podporu děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Prosím nyní o slovo pana kolegu Stanislava Grospiče, po něm je přihlášen pan poslanec Ivan Ohlídál.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolte, abych se ve svém vystoupení přihlásil k pozměňovacímu návrhu, na základě kterého navrhuji, aby z kapitoly 307 Ministerstva obrany z prostředků věnovaných na zahraniční vojenské mise byla přesunuta 1 mld. korun na kapitolu 313 Ministerstva práce a sociálních věcí na položku aktivní politika zaměstnanosti.

Vzhledem k tomu, že vláda ve svém návrhu rozpočtu hovoří a neustále cituje – a to jak pan ministr financí, tak předseda vlády pan Petr Nečas – o nutnosti úsporných opatření a celkovém ponižování prostředků včetně platů zaměstnanců veřejné správy, domnívám se, že by měla vláda i velice úsporně přistoupit ke svým zahraničním vojenským dobrodružstvím České republiky, ponížít tuto částku věnovanou na tyto vojenské akce a převést je na praktičtější věci, kterou je aktivní podpora politiky zaměstnanosti, tedy tvorba nových pracovních míst, která může přinést nejen sociální stabilitu v České republice, ale i vyřešit otázku snižující se příjmové stránky státního rozpočtu a odvodů na sociální a zdravotní včetně důchodového pojištění.

Chci v této souvislosti připomenout, že poprvé za 21 let od novodobé převratové historie to byla právě tato vláda, která vyhnala lidi do ulic, kteří dnes stávkují proti této politice vlády. A také bych chtěl říci, že právě

v tomto roce je stále nezaměstnanost v České republice srovnatelná s nezaměstnaností na území bývalých Čech předválečného Československa, že dnes stále je v České republice téměř 685 tis. lidí skutečně nezaměstnaných hledajících práci. A snahy vlády, proti kterým demonstrují dnes odbory, o snížení platů zaměstnanců veřejné správy, o restrikcii stavebního spoření, deregulace nájemného, dražších energií, změny důchodů, snížení příjmů o 10 %, zvýšení daní, nákladů na bydlení, zdravotnictví a dávky, jak velice pěkně např. popisují včerejší Bakalovy Hospodářské noviny, tedy noviny pána, který aktivně podporuje politiku všech tří stran současné vládní koalice, pak se domnívám, že by takováto změna, která by přesunula finanční prostředky z kapitoly Ministerstva obrany na kapitolu Ministerstva práce a sociálních věcí na podporu nových pracovních míst, aktivní politiku zaměstnanosti, měla a má své vysoké opodstatnění. Byl by to dobrý signál lidem v České republice.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím nyní pana kolegu Ivana Ohlídala, po něm je přihlášena paní poslankyně Marta Semelová.

Poslanec Ivan Ohlídál: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, na poslední schůzi školského výboru jsem podal pozměňovací návrh, který se týkal toho, že rozpočet Ministerstva školství by měl být navýšen o 1 mld. ve prospěch specifického ukazatele vysokých škol a vědy, konkrétně šlo o navýšení ve prospěch běžných výdajů vysokých škol. Tento pozměňovací návrh byl na školském výboru přijat jednomyslně, dokonce i poslanci koalice pro něj hlasovali. Bohužel rozpočtový výbor z jakýchsi důvodů tento můj pozměňovací návrh neschválil. Proto jsem se rozhodl podat tento pozměňovací návrh, mírně poopravený, ve druhém čtení zákona o státním rozpočtu pro rok 2011.

Můj návrh jste dostali písemně včera na lavice a jistě jste si všimli, že mohu být spokojen, protože tento můj pozměňovací návrh si zřejmě osvojil úplně přesně pan premiér, jak jsem dnes poznal z jeho návrhu. Je to prostě tak, můj návrh byl dřívější. Ale to není podstatné. Podstatné je, že tento návrh tady padl, protože skutečně kdyby k tomu nedošlo, tak vysoké školy, veřejné vysoké školy by se dostaly do velmi komplikované situace. Stačí uvést jenom pár argumentů. Například od roku 1999 stoupá meziročně počet studentů na veřejných vysokých školách přibližně o 6,6 %, zatímco bohužel nominální výdaje na jednoho studenta neustále klesají, od roku 2007 do roku 2010 klesly o 9 %. A dokonce podle návrhu současného rozpočtu na rok 2011 by i meziročně, mezi roky 2010 a 2011, měl klesnout opět tento údaj o 9 %. Když by se vzala dokonce kumulo-

vaná inflace, tak tento pokles by byl celkově o 20 % za ty poslední čtyři roky.

Samozřejmě, tato skutečnost by nesmírně postihla veřejné vysoké školy. Dostala by je doslova do krizového stavu. Osobně si myslím, že by muselo dojít k prudkému poklesu úrovně výuky na vysokých školách, muselo by dojít i k personálním změnám. Jsem přesvědčen, že většina veřejných vysokých škol by musela propouštět učitele. Samozřejmě, nejsou to jenom argumenty, které se týkají vzdělávací činnosti, ale bohužel dochází k výraznému poklesu investičních výdajů na vysokých školách, pokud by byl přijat návrh rozpočtu pro Ministerstvo školství v té výši, jak byl zveřejněn.

Samozřejmě dochází také k výraznému snížení výzkumu a vývoje. To znamená, přesněji řečeno, výdajů na výzkum a vývoj, pokud opět by nedošlo ke změně pomocí pozměňovacího návrhu. Jenom meziročně, mezi roky 2010 a 2011, by mělo dojít k poklesu výdajů o 9,6 %, i když vysoké školy obstarávají podle vědecké databáze Web of Science 53 % výsledků, vědeckých a výzkumných výsledků, v České republice.

Daly by se jmenovat ještě další důvody a další argumenty ve prospěch tohoto pozměňovacího návrhu. Proto bych si na závěr dovolil vás, vážené poslankyně a vážení poslanci, požádat o to, aby tento pozměňovací návrh byl schválen. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím nyní o slovo paní kolegyni Martu Semelovou. Po ní je přihlášen pan poslanec Vojtěch Adam.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré dopoledne. Paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, můj pozměňovací návrh se týká přesunu 16 mil. korun z kapitoly 355, což je Ústav pro studium totalitních režimů, do kapitoly 335 Ministerstva zdravotnictví za účelem navýšení dotace Českému červenému kříži. To je můj první pozměňovací návrh.

Český červený kříž je jedinou humanitární organizací, k jejíž každoroční finanční podpoře se stát zavázal zákonem. Na rozdíl od jiných evropských zemí nemá příležitost provozovat výdělečné aktivity, a je proto závislý na dotacích. V letech 1994 až 1996 se státní dotace pro Český červený kříž pohybovala mezi 75 mil. až 101 mil. korun, v letech 2000 až 2008 mezi 41 mil. až 62 mil. korun. O rok později došlo k redukci na 37,5 mil. korun, v tomto roce na 26 mil. a pro rok 2011 předpokládá Ministerstvo zdravotnictví částku 14 mil. korun. To znamená, že mezi rokem 2009 a rokem 2011 by šlo o snížení o 62 %, což je z hlediska společensky prospěšných aktivit Českého červeného kříže likvidační návrh. Ten by tak musel výrazně omezit, resp. zastavit aktivity, jako např. nábor a oceňování bezplatných dárců

krve, ozdravné pobyty pro zdravotně oslabené děti ze sociálně slabých rodin, výuku poskytování první pomoci dětí ve školách a pro veřejnost, ale také pátrací službu ČČK, která je jednou z podmínek uznání národní společnosti Červeného kříže Mezinárodním výborem v Ženevě a je nezbytná pro české občany při spojování rodin, hledání pohřešovaných dětí atd. Nutno zdůraznit, že tyto aktivity jsou posláním Českého červeného kříže z mezinárodně platných dokumentů, které Česká republika přijala na mezinárodním fóru.

Z uvedených důvodů považuji za nutné navýšit dotaci alespoň o 16 mil. korun, které doporučuji přesunout z kapitoly, jak už jsem říkala, 355 Ústavu pro studium totalitních režimů.

Druhý pozměňovací návrh se týká přesunu 80 mil. korun z kapitoly 355 Ústavu pro studium totalitních režimů do kapitoly 313 Ministerstva práce a sociálních věcí pro posílení rozpočtů krajů, konkrétně hlavního města Prahy.

Jde o alespoň dílčí řešení velice znepokojivého stavu v oblasti financování sociálních služeb na území hlavního města Prahy v roce 2011. Pro tento rok je plánován celkový objem finančních prostředků určených na financování sociálních služeb v Praze ve výši 446,4 mil. korun, resp. podle mých informací po jednání s Ministerstvem práce a sociálních věcí 450 045 000 korun. V tomto roce činil celkový objem finančních prostředků v této oblasti 498,8 mil. korun. K tomu, aby byl zajištěn alespoň stávající rozsah sociálních služeb pro rok 2011, je v rámci dotačního programu potřeba minimálně 527 mil. korun. Navrhovaná částka, která je zhruba o 80 mil. korun nižší, by dostala organizace poskytující sociální služby do velmi vážných finančních problémů. Je třeba vzít v úvahu i specifickou strukturu sociálních služeb v hlavním městě a vysoký podíl registrovaných sociálních služeb, což vyplývá z velké koncentrace osob, jež jsou na nich životně závislé.

Vzhledem k prognózám demografického vývoje a k ekonomické situaci je navíc zřejmé, že bude nutné rozsah těchto služeb dále navyšovat. Jak vyplývá z regresní analýzy Ministerstva práce a sociálních věcí, hlavní město oproti ostatním krajům obdrželo podstatně méně finančních prostředků na financování sociálních služeb v přepočtu k celkovému objemu poskytovaných služeb. Finanční objem navržený Ministerstvem práce a sociálních věcí pro příští rok je značně podhodnocený a nekorresponduje se zákonem o sociálních službách. Jejich zajištění, které bude navíc akutně potřebné i vzhledem k asociálním škrtům, jež tato vláda bez ohledu na občany provádí, nebude možno v příštím roce realizovat.

Proto navrhuji přesunout 80 mil. z kapitoly Ústavu pro studium totalitních režimů. Myslím si, že se jedná o zcela zbytečný ústav, který očerňuje je slušné lidi, který účelově politicky vykládá a zkresluje historii, jak na to

upozorňují i skuteční historici. Navíc existují jiné vědecké ústavy, které se historii mohou věnovat mnohem objektivněji.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Nyní je přihlášen pan poslanec Vojtěch... Pan ministr financí. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám. Jenom stručně. Samozřejmě mně příliš nepřísluší komentovat pozměňující návrhy, neboť o tom bude rozhodovat Sněmovna jako suverén. Nicméně vzhledem k tomu, že tady byl brán v obhajobu rozpočet hl. m. Prahy – také chápu, že členka koalice, této pražské, se o ten rozpočet zajímá. Nicméně jsem hluboce přesvědčen, že když rozpočet hl. m. Prahy škrtne takové priority jako dopravu dětí zadarmo, popř. nepostaví dva či tři sociální byty, tak se pak s rozpočtovým problémem sociálních služeb nepochybně vyrovná.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan ministr financí. Nyní pan kolega Vojtěch Adam. Po něm je přihlášen pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Vojtěch Adam: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já navází volně na pozměňující návrh pana poslance Braného. Vystupuji tady v dvojaké roli, protože jsem starostou ORP, tedy obce s rozšířenou působností, a pozměňovací návrh, který předkládám, se týká činnosti obcí s rozšířenou působností.

Navrhují z kapitoly 396 Státní dluh, úroky státního dluhu, přesunout částku 1 mld. korun pro posílení dotace pro výkon státní správy kapitoly 398 Veřejná pokladní správa.

Zdůvodnění je asi takové. Snížení dotací pro výkon státní správy o signalizovaných 17,6 % znamená výrazné ohrožení obecních rozpočtů, zejména obcí s rozšířenou působností. Efektivita státní správy spojená s její reformou musí být v korelaci s možnostmi obcí. Snížení příspěvku o celých 17,6 % je výrazně nad rámec 10procentních, takzvaných platových, úspor.

Přijetí mého pozměňovacího návrhu by pomohlo rozpočtům obcí, které vykonávají v přenesené působnosti státní správu. Situace je bohužel taková, že povinnosti, které stát ukládá obcím, jsou stále větší, ale jejich finanční zabezpečení naopak nedostatečné. Domnívám se, že v Poslanecké sněmovně sedí starostové měst a obcí a jsou dokonce součástí koaliční vládní strany, a tak musí dobře vědět, o co jde a o čem mluvím.

Děkuji předem za podporu mého návrhu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče.

Prosím nyní o slovo pana kolegu Stanislava Křečka, po něm je přihlášená paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já se opět vracím k rozpočtu hlavního města Prahy. Chápu, že pro pana ministra financí takové drobnosti jako doprava zdarma nebo výstavba sociálních bytů nejsou podstatné, ale ujišťuji vás, že pro mnoho obyčejných lidí ano.

Praha by tímto návrhem rozpočtu přišla asi o 163 mld., takže předkládám tyto návrhy v možná naivním předpokladu, že jej podpoří všichni poslanci, alespoň poslanci pražští, bez ohledu na umístění ve svém politickém spektru.

První pozměňovací návrh se týká dotace na výkon státní správy. Navrhujeme, aby v ustanovení § 1 odst. 9 návrhu zákona, číselná hodnota 966 264 000 korun tam byla uvedena, se mění na 1 142 307 000 Kč, tedy jednu miliardu.

Za druhé příloha 1 k návrhu ukazatel výdaje státního rozpočtu celkem, položka finanční vztah k rozpočtu hlavního města Prahy, kde číselná hodnota je 966 264 tam uvedená, se mění na 1 142 307.

Příloha 4 k návrhu zákona kapitola 398, podíl specifické ukazatele výdaje, položka finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu hlavního města Prahy, číselná hodnota 966 264 tam uvedená se mění na 1 142 307.

Příloha 7 k návrhu zákona, položka úhrny, číselná hodnota 966 264 tam uvedená se mění na 1 142 307 Kč.

Konečně příloha 8 k návrhu zákona, článek 2 bod a) Výkon působnosti dle § 31 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, věta ve znění „Výchozí částka k příspěvku zajištěné výše uvedeným propočtem se násobí koeficientem 0,842“ se vypouští.

Příloha 8 k návrhu článku 2 bod b) Výkon působnosti dle § 31 odst. 2 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, se věta „Výchozí částka příspěvku zajištěná výše uvedeným koeficientem se násobí koeficientem 0,824“ se rovněž vypouští.

Druhý pozměňovací návrh se týká finančního podílu na penězích z Evropské unie. Tady navrhujeme, aby příloha 3 k návrhu zákona, položka kapitola 317 Ministerstvo pro místní rozvoj, číselná hodnota ke dni podání návrhu 32 217 793 tam uvedená se zvyšuje o číselnou hodnotu 233 530.

Příloha 4 k návrhu zákona, kapitola 317, oddíl Souhrnné výdaje, položka výdaje celkem. Číselná hodnota tam uvedená se zvyšuje o číselnou hodnotu 235 530.

Příloha 4 k návrhu zákona, kapitola 317, oddíl Specifické výdaje, položka podpora regionálního rozvoje a cestovního ruchu, číselná hodnota tam uvedená se zvyšuje o číselnou hodnotu 235 530.

Konečně příloha 4 k návrhu zákona, kapitola 317, oddíl Průřezové ukazatele, položka výdaje spolufinancované z rozpočtu Evropské unie bez společné zemědělské politiky celkem. Číselná hodnota tam uvedená se zvyšuje o číselnou hodnotu 235 530.

Konečně příloha 4 k návrhu zákona, kapitola 317, oddíl Průřezové finance, položka výdaje spolufinancované z rozpočtu Evropské unie bez společné zemědělské politiky celkem, v tom ze státního rozpočtu, číselná hodnota tam uvedená se zvyšuje o číselnou hodnotu 235 530.

To jsou mé dva pozměňovací návrhy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Křečkovi. Prosím nyní o slovo paní kolegyni Danu Váhalovou, po ní je přihlášena paní poslankyně Jitka Chalánková.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobrý den, vážené dámy a pánové. Přistupujeme k druhému čtení vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011. Předtím, než uvedu konkrétní návrh, který se týká obnovení spolufinancování regionálních operačních programů, chtěla bych ho trochu vysvětlit.

Příští rok 2011 nebude jednoduchý. Podle posledních údajů Eurostatu dochází totiž k výraznému zpomalení růstu ekonomiky Evropské unie. Například Německo ve druhém kvartálu roku 2010 mělo růst 2,3 %, ale ve třetím kvartálu činil jenom 0,7 %. S ohledem na to, že česká ekonomika je životně závislá na exportu a zejména na vývoji v Německu, domnívám se, že předpokládaný růst 2,3 HDP uvedený v tomto návrhu za rok 2011 není reálný. Naopak hrozí další možný propad růstu ekonomiky, jelikož tento rozpočet nejen že nepřináší žádné prorůstové impulsy, ale svými škrtů tento růst ještě ohrožuje.

Z mého pohledu proto nemohu souhlasit se sociálními škrtů a zejména škrtů v investičních výdajích států na výstavbu infrastruktury. Podle tabulky číslo 2 Výdaje státního rozpočtu, odvětvové třídění dle rozpočtové skladby, dojde v oddílu Doprava ke snížení výdajů z 86,4 mld. korun v roce 2010 na 57,4 mld. korun v roce 2011. To představuje snížení výdajů o 34 %. Přitom všichni víme, jak je tento sektor důležitý pro podporu růstu ekonomiky a zajištění zaměstnanosti v České republice.

Pokud se dále podíváme na rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2011, zjistíme z předkládací zprávy, že hlavní identifikované riziko předloženého návrhu je od roku 2011 nedostatek prostředků na spolufinancování projektů operačního programu Doprava. Cituji doslova: „V roce 2011 již nebude možné pokrýt celý objem způsobilých prostředků na spolufinancování ze zdrojů Evropské investiční banky, neboť bude již plně rozdělena alokace na probíhající projekty operačního programu

Doprava. I přes dočerpávání alokovaných prostředků Evropské investiční banky na stávající projekty do 30. června 2012 bude nutné pro nové projekty operačního programu Doprava zajistit nový zdroj spolufinancování v odhadované výši přibližně 20 mld. korun, který na jednotlivých akcích bude možno kombinovat se stávajícím zdrojem spolufinancování. S ohledem na nutnost financování akcí v horizontu dalších let je nutné pro roky 2011 až 2015 zajistit nový zdroj spolufinancování v předpokládané výši 20 mld. pro dokončení čerpání operačního programu Doprava, a to již od počátku roku 2011.“

Vezmeme-li tedy do úvahy, že ve státní rozpočtu je zabudováno další faktické ztížení čerpání prostředků z evropských fondů v podobě zrušení spolufinancování státního rozpočtu České republiky ve výši 7,5 % na regionálních operačních programech od roku 2011, můžeme tedy s lítostí konstatovat, že podoba navrženého rozpočtu ohrožuje čerpání peněz z Evropské unie. Přitom tyto jedinečné a neopakovatelné prostředky mají právě vytvářet tyto prorůstové faktory, které v sobě navržený rozpočet na rok 2011 nemá.

Obávám se, že tato vláda, která se nazývá vládou rozpočtové odpovědnosti, se postupně stává vládou hospodářské neodpovědnosti.

V této souvislosti navrhuji obnovení celkového spolufinancování státního rozpočtu České republiky ve výši 7,5 % na regionálních operačních programech od roku 2011. Zároveň navrhuji, aby se o výše uvedené spolufinancování snížila vládní rozpočtová rezerva z kapitoly Všeobecná pokladniční správa. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Prosím paní kolegyni Jitku Chalánkovou. Další přihlášenou je paní poslankyně Milada Emmerová. Pan ministr financí. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se moc omlouvám. Pouze technicky a spíš procesně. Kdybych byl záluďný, tak bych počkal na třetí čtení a ve třetím čtení bych shodně se zpravodajem prokázal, že takto předložený pozměňovací návrh je nehlasovatelný. Snažím se na to paní poslankyni upozornit ještě teď, aby případně našla jinou bilancující položku, neboť zákonem č. 218/2000 Sb. je stanovena minimální výše vládní rozpočtové rezervy. V zákoně o státním rozpočtu je navržena v minimální výši, to znamená snížení pod zákonnou mez je nehlasovatelný pozměňovací návrh. Chcete-li, paní poslankyně, navrhnout Poslanecké sněmovně navýšení výdajů na kofinancování regionálních operačních programů, musíte najít jinou bilancující položku. Tak jak jste to přednesla, je to nehlasovatelné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře, za toto upřesnění. Prosím nyní paní kolegyni Jitku Chalánkovou.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych přednesla pozměňovací návrh na posílení prostředků na slevy na jízdném.

Členové vládní koalice jsou si plně vědomi situace skutečně sociálně potřebných. Proto dovoluji, abych v kapitole 327 Ministerstvo dopravy navrhla zvýšit výdaje ve specifickém ukazateli ostatní výdaje spojené s dopravní politikou státu o 100 mil. korun a zároveň v kapitole 396 Státní dluh snížit výdaje ve specifickém ukazateli obsluha státního dluhu o 100 mil. korun.

Odůvodnění: Aby nedošlo k zatížení plným jízdným osob, jako jsou zdravotně postižení, důchodci, žáci a studenti, kterým je nyní přiznávána sleva, navrhuje se přesun prostředků k posílení výdajů Ministerstva dopravy na tuto problematiku.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Paní kolegyně Milada Emmerová je další, která nyní vystoupí v podrobné rozpravě, a po ní pan poslanec Jiří Šlégr.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji si předložit pozměňovací návrh kapitoly 307 Ministerstvo obrany, kde se snižuje částka výdajů u specifického ukazatele výdaje na zabezpečení činnosti Armády České republiky o 1,2 mld. korun a o tuto částku navyšuje v rámci kapitoly 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí výdaje u specifického ukazatele neinvestiční nedávkové transfery.

Tento návrh odůvodňuji takto. Jde o částku, o kterou státní rozpočet v příštím roce vydá méně prostředků z důvodů snížení příspěvku na péči v prvním stupni, to je lehká závislost při nesoběstačnosti, podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, u něhož na základě zákona č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, dochází k jeho snížení z dosavadních 2 tisíc korun na 800 korun měsíčně. O takto uspořené částce se navrhuje navýšit prostředky pro územní samosprávné celky určené na financování sociálních služeb. Pozměňovací návrh tak nemá dopad na celkovou bilanci státního rozpočtu.

A nyní ke znění tohoto návrhu. Příloha č. 4 se mění takto:

1. Ukazatele kapitoly 307 Ministerstvo obrany se mění tak, že u specifického ukazatele výdaje na zabezpečení činnosti Armády České republiky se číslo 22281021 nahrazuje číslem 21081021.

2. Ukazatele kapitoly 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí se mění tak, že u specifického ukazatele neinvestiční nedávkové transfery se číslo 7253256 nahrazuje číslem 8453256.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Také vám děkuji, paní kolegyně. Prosím nyní pana poslance Jiřího Šlégra. Po něm je přihlášen pan kolega Jan Látko.

Poslanec Jiří Šlégr: Dobrý den, paní předsedající, páni ministři, kolegyně, kolegové. Dovoluji si přijít s pozměňovacím návrhem k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011, sněmovní tisk 102.

V kapitole 398 Všeobecná pokladní správa, část ostatní výdaje, ve znění podpora zastřešujících občanských sdružení působících v oblasti českého sportu a tělovýchovy 270 mil. korun navrhuji tuto změnu: podpora činnosti zastřešujících občanských sdružení, a to ČSTV, ČOS, Orel, ATJSK, ČOV, ČASPV, Autoklub ČR, SSSČR, ČSS, působících v oblasti českého sportu a tělovýchovy 270 mil. korun.

Činím tak proto, že si myslím, že dokud to nepodpoříme, tak to bude mít fatální dopad na tyto sdružení a organizace. Děkuji za podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím nyní o slovo pana kolegu Jana Látku. Po něm je přihlášen pan poslanec Josef Novotný ml. a poté ještě další čtyři kolegové, čili je před námi celkem teď pět vystoupení z přihlášených. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, státní rozpočet na rok 2011 v jeho současné podobě nepovažuji za příliš zdařilý, protože nedostatečně zohledňuje potřeby nejohroženější části našich občanů, což jsou především zdravotně a sociálně hendikepovaní občané, senioři, mnohdy také mladé rodiny s dětmi.

V rozpočtu se nejen nepočítá s navýšením financí na příspěvky na péči pro postižené občany, či na další příspěvky pro služby sociální péče, ale suma na tyto příspěvky se ještě snižuje. Asi nikdo z nás se nemůže divit, že se právě pravicová vláda chová tak přehlíživým způsobem k této vrstvě obyvatelstva. Propad příspěvku na sociální služby však zaskočil i největší pesimisty.

V návrhu státního rozpočtu na rok 2010 byla výrazným způsobem snížena částka na dotace pro poskytovatele sociálních služeb – ze 6,8 mld. korun v roce 2009 byly pro rok 2010 navrhovány pouze 3 mld. korun. Tento

dramatický pokles by způsobil kolaps celé sítě sociálních služeb a ohrozil by desetitisíce klientů, kteří jsou na poskytování sociálních služeb závislí. V roce 2007 vstoupila Česká republika do období transformace sociálních služeb. Došlo k výraznému navýšení finančních vstupů do systému a jednotlivé druhy sociálních služeb jsou zřizovány na základě zákona s jasně stanovenými pravidly. Došlo k výraznému posílení úlohy klienta v celém sociálním systému a v této oblasti jsme se přiblížili standardu v Evropské unii. Pokud by tedy došlo v návrhu rozpočtu k avizovanému snížení dotace, bylo by zřejmé, že bychom se dostali zpět před rok 2007 a došlo by k rozpadu především terénní sociální péče, protože navrhované prostředky by stačily pouze k financování minimální lůžkové kapacity.

Vážená vládo, kolegyně, kolegové, v posledních letech dochází k neustálému snižování dotací pro poskytovatele sociálních služeb a není již možné, aby došlo k dalšímu poklesu prostředků pro dotační řízení. V roce 2008 činily dotace 7,3 mld. korun, v roce 2009 byla uvolněna částka 6,8 mld. korun a v roce 2010 pak nakonec rovněž 6,8 mld. korun. Obracím se proto na vás s žádostí o podporu poskytovatelů sociálních služeb pro rok 2011.

Sociální služby jsou oblastí, jež má nesporný potenciál v rozvoji a růstu, a to jak v oblasti kvality, dostupnosti, tak spektru nabídky služeb. Současný trend humanizace poskytovaných služeb a důraz na individuální přístup a práci s uživatelem dle jeho individuálně určených potřeb je nepochybně směrem nejen k efektivním službám z pohledu ekonomického.

Bohužel se oblast sociálních služeb v posledních letech potýká z hlediska financování s trendem, jenž jakýkoliv jejich vnitřní potenciál odsuzuje ke stagnaci, která znemožňuje poskytovatelům trasovat své služby směrem k očekávané kvalitě a rozvoji potenciálu směřujícímu k naplnění poptávky po adekvátním spektru služeb. Poskytovatelé sociálních služeb jsou značně omezeni v záležitostech investičních, nejen materiálních, ale především personálních, a postupně ztrácejí možnost formovat službu na očekávané profesionální úrovni. Pokud však bude dnešní trend pokračovat, je velmi pravděpodobné, že dojde k rezignaci poskytovatelů sociálních služeb na jakoukoliv formu rozvoje, či dokonce vlastní existenci.

Stejně jako většina krajů chci podpořit systémové změny, které povedou k humanizaci pobytových zařízení sociálních služeb a jejich transformaci ve služby umožňující uživatelům setrvání v jeho přirozeném prostředí a aktivní zapojení do společnosti. Tyto systémové změny rovněž předpokládají rozvoj sítě sociálních služeb na komunitní úrovni. Uvědomme si, vážení, že např. výstavbu komunikací, silnic, dálnic je možno třeba o rok odložit. Ne tak ovšem potřeby sociálních služeb a jimi poskytované péče pro většinu potřebných.

Osoby, které potřebují tuto pomoc, jsou velmi zneklidněny a bojí se bu-

doucích měsíců. Pokusme se těmto potřebným, kterými jsou především senioři či zdravotně postižení, kteří si dlouhá léta a desetiletí platí svá sociální pojištění, zajistit důstojné a klidné stáří či potřebnou péči.

Vážení! Domnívám se, že pokud nemá dojít k výraznému omezení, či dokonce ohrožení poskytované péče u většího množství lidí, nemůže částka pro rok 2011 na dotace pro poskytovatele sociálních služeb, kraje, obce i neziskové organizace, klesnout pod částku 7 mld. Kč. Věřím, že význam existence služeb pro ty, již se bez podpory vzhledem ke svému věku, zdravotnímu hendikepu či sociálnímu statutu neobejdou, má význam i pro vás a při schvalování návrhu rozpočtu tuto oblast podpoříte.

Navrhují proto navýšení částky na sociální služby pro rok 2011 na celkových 7 mld. Kč. Toto navýšení navrhuji na úkor kapitoly Všeobecná pokladní správa. Zároveň bych chtěl i vás všechny požádat o podporu tohoto návrhu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci a prosím o slovo nyní pana kolegu Josefa Novotného mladšího, po něm je přihlášen... Ještě paní kolegyně Chalánková s faktickou poznámkou. Faktická poznámka, prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Ano, když dovolíte, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a vážení kolegové. Pracovala jsem čtyři roky jako náměstkyně hejtmana Olomouckého kraje právě pro oblast sociálních služeb. Byl zde nastaven projekt do institucionalizace pobytových sociálních služeb, a nějakým způsobem byl nastaven.

Po krajských volbách v roce 2008, kdy zvítězila ve všech krajích sociální demokracie, došlo k předání tady těchto projektů i vedení sociální péče v krajích právě této politické straně. A dovoluji mi – za uplynulá dva roky mám hluboké zkušenosti s tím, že právě proces transformace a organizace sociálních služeb v krajích nepostupuje tím žádoucím směrem poskytování sociálních služeb uživatelům v jejich přirozeném sociálním prostředí. To, jakým způsobem dotace kraje poskytují a jakým způsobem financují své vlastní příspěvkové organizace na rozdíl od těch ostatních poskytovatelů, a nenastavují rovné podmínky všem poskytovatelům bez ohledu na zřizovatele... Dovolte, abych hluboce nesouhlasila se svým předřečníkem. (Potlesk poslanců klubů VV, TOP 09 a ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Děkuji vám, paní kolegyně. S pozměňovacím návrhem přichází pan kolega Josef Novotný mladší, po něm je přihlášen pan poslanec Martin Pecina.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych přečetl a načelil pozměňovací návrh. Je to návrh, který už tady několikrát zazněl, přesto považuji za nutné tady znovu ještě v jiné podobě ho načíst.

Takže pozměňovací návrh k vládnímu návrhu na vydání zákona o státním rozpočtu na rok 2011. Jedná se o zajištění udržitelnosti, rozsahu a kvality poskytovaných sociálních služeb. Navrhujeme následující úpravy v rámci státního rozpočtu.

Navýšení ve prospěch kapitoly státního rozpočtu č. 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí, ukazatel neinvestiční nedávkové transfery o částku 900 mil. korun ze 6 mld. 100 mil. korun na úhrnnou částku 7 mld. korun v oblasti sociálních služeb, a tím navýšení celkového ukazatele na úhrnnou částku 8 mld. 153 mil. korun, na vrub návrhu kapitoly 398 Všeobecná pokladní správa, ukazatel ostatní neinvestiční výdaje 900 mil. korun.

Zdůvodnění asi už není potřeba tady uvádět, protože ohledně sociálních služeb a jejich zajištění jsme toho tady slyšeli již dosti. Takže děkuji za slovo a děkuji za podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Prosím nyní o slovo pana poslance Martina Pecinu, po něm je přihlášená paní poslankyně Anna Putnová.

Poslanec Martin Pecina: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych přednesl pozměňovací návrh k návrhu státního rozpočtu, který zní:

V kapitole 396 Státní dluh se snižuje specifický ukazatel výdaje, úroky státního dluhu a s tím všechny ostatní související položky o částku 2 mld. korun. Proti tomu se kapitola 314 Ministerstvo vnitra navyšuje o 2 mld. korun, z toho rozpočet Policie České republiky o miliardu 300 mil. korun a rozpočet Hasičského záchranného sboru o 700 mil. korun.

Dovolte, abych tento návrh krátce zdůvodnil.

Mně se v posledních měsících staly dvě dost zvláštní věci. Ta první zvláštní věc se odehrála na výboru pro obranu a bezpečnost, kde nám pan ministr John představoval rozpočet Ministerstva vnitra. Poté co jsme se začali tázat, jak je možné, že se některé položky, které vypadají byť i obligatorní, např. položky na vytápění, položky na elektrickou energii, snižují třeba až o 50 %, tak nám pánové generálové, šéfové policie a Hasičského záchranného sboru sdělili, že ten rozpočet není reálně nastaven vzhledem k tomu, že to je tzv. R1 a tu dvojku, jakoby ten upravený rozpočet, to, podle čeho se skutečně budou řídit, tak to že bude vypadat jinak. A sdělili nám, že pokud tedy policie nedostane 1,3 mld. korun, tak bude muset snížovat stavy nad rámec toho, co je dnes schváleno, a obávám se, že nad

rámec toho, co je reálné, protože propouštět příslušníky ve služebním poměru není jednoduché. A pokud Hasičský záchranný sbor nedostane 700 mil. korun, tak bude také snižovat stavy, což je zejména u Hasičského záchranného sboru skutečně na pováženou. U nich to půjde, protože každý rok nějaké penzum lidí odchází, ale půjde zhruba o 300 až 350 příslušníků Hasičského záchranného sboru, kteří budou muset odejít, tak aby Hasičský záchranný sbor měla na vytápění svých služeben, hasičských stanic, aby měl na benzin do svých vozidel, do hasičských stříkaček, aby prostě mohl dělat výjezdy.

Čili tu situaci jsme na výboru pro obranu a bezpečnost považovali za natolik alarmující, že jsem se rozhodl předložit tento pozměňovací návrh, a věřím, že zvítězí v této Sněmovně zodpovědnost a tento návrh podpoříte.

Druhá velmi zvláštní věc se mi stala dneska ráno. Já jsem tady potkal dva mladé poslance, a nevím, ze které byli strany, a ptal jsem se jich, jestli skutečně takto koncipovaný rozpočet hodlají podpořit, a oni mi řekli: „Vy jste přece ekonom, tak vy víte, jak to je.“ Tak já říkám ano, pro ty, kteří nedoplňují své ekonomické vzdělání samostudiem, tak bych doporučil se podívat na situaci Irska. Možná bych pana ministra financí poprosil, aby nám tedy vysvětlil, jaký je tedy rozdíl v situaci ČR a Irska, protože já ho nespátřuji, vyjma toho, že jsme o rok zpoždění oproti Irsku. Irsko shodou okolností 9. 12. loňského roku přijímalo rozpočet a drastická rozpočtová opatření, která jako by z oka vypadla tomu, co budeme zde přijímat my pravděpodobně, a po roce se dostali do takové situace, že včera konkrétně zvýšili daně a přirozeně musí přijímat další drastická opatření, neboť první drastická škrtání vedla ke snížení růstu hrubého domácího produktu. Naopak – ne ke snížení růstu, ale k poklesu! Očekávali dvouprocentní růst, zhruba jako to očekáváme my, a přišel dvouprocentní pokles.

Možná bych pana ministra – ale bude na to dost času při obecné rozpravě, při třetím čtení. Na druhou stranu bych poprosil všechny poslance z pravé strany politického spektra, kteří mě možná poslouchají, aby se podívali na případ Irska, abychom o tom při třetím čtení skutečně mohli diskutovat, proč jdeme s fázovým posunem zhruba roku, který má před námi Irsko předstih a mělo i při příchodu krize, proč jdeme přesně irskou cestou a nepoučíme se ze států, které se s krizí vyrovnaly úspěšným způsobem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také panu poslanci. Nyní prosím o slovo paní poslankyni Annu Putnovou. Po ní je přihlášen pan poslanec Ladislav Skopal.

Poslankyně Anna Putnová: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, dámy a pánové, já jsem dnes s potěšením vyslechla návrh pana

premiéra, kterým chce posílit kapitolu pro vysoké školy, kapitolu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o částku 1 mld. Tímto svým vystoupením značně vlil krve do žil našemu výboru, který usnesením ze dne 25. listopadu 2010 tento pozměňovací návrh také předkládá.

Ano, vysoké školy jsou podfinancovány. Ale vysokým školám chybí ještě něco mnohem zásadnějšího než jenom peníze, a to je koncepce. V současné době podávají vysoké školy dlouhodobé záměry na léta 2011 až 2015. Musím říct, že jsme v situacích, kdy se musíme nutně chovat jako chytré horáky, které se snaží vytvářet koncepci v naprosto nejistých podmínkách. To, co vysoké školy v současné době prožívají, můžeme charakterizovat jako tekuté písky. Snažíme se připravovat svoje dlouhodobé záměry na všechny možné varianty řešení.

Proto si dovoluji předložit doprovodné usnesení k našemu usnesení ze dne 25. listopadu 2010 v tomto znění: „Poslanecká sněmovna žádá vládu k vypracování strategie rozvoje vysokých škol.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Prosím nyní pana kolegu Ladislava Skopala. Po něm je přihlášen pan poslanec Josef Novotný starší.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, vážení ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu svému a Michala Haška, který vám byl rozdan do lavic ke sněmovnímu tisku č. 102. Jenom bych ho stručně okomentoval.

Již v Lucerně na svém sezení zemědělci zcela jasně dali najevo, že současný rozpočet je z pohledu tohoto resortu velice nedostatečný, protože například v přímých platbách, kde je potřeba dorovnat 4,8 mld., je nula a to se nestalo ještě v žádném roce po vstupu do EU. Vždycky to dorovnání bylo minimálně 70procentní a vyšší a dále se jednalo v rámci rozpočtu a z větší části se vždycky dorovnávalo až do 100 %. Rovněž národní dotace jsou na 50 procentech a z hlediska zemědělství je to nedostatečné. Nikdo se v rámci zemědělství nebrání, a v Lucerně to padlo, tomu, že i zemědělci, a v zemědělství je potřeba šetřit – 10, 20 možná 30 %, ale těžko tomu bude, když budeme šetřit a neudržíme zemědělství, více jak 50 %, což v tomto rozpočtu zcela jistě je.

Co je nejhorší, chybí nám dorovnání hlavně v Programu rozvoje venkova, zhruba 700 mil., a tam je to o to horší, že v podstatě pokud neseženeme peníze na toto dorovnání, nedostaneme peníze z EU, a tam doufám, že i pan ministr financí nemá zájem, aby tok peněz z EU do ČR nešel tím tempem, jakým do zemědělství jde, protože si myslím, že budeme jeden z

mála resortů, který vyčerpá evropské dotace a evropské peníze v plné výši v tomto období do roku 2013.

Závěrem bych chtěl říct, že zemědělci nepotřebují žádné dotace, pokud je nebudou dostávat zemědělci v okolních zemích, ať už je to Polsko, Slovensko, Rakousko. V Polsku třeba na přímé platby již je schváleno 50 % a naši zemědělci nejsou schopni konkurovat bez těchto finančních prostředků. A určitě nikdo nemáme zájem, aby naše krajina pustla a do budoucna abychom místo krásných lánů tam měli bodláky.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Prosím tedy pana poslance Josefa Novotného z Věcí veřejných.

Poslanec Josef Novotný st.: Vážená paní předsedkyně, pane premiére, páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládám pozměňovací návrh ke státnímu rozpočtu, ke sněmovnímu tisku 102. A chtěl bych, abychom v kapitole 396, tj. státní dluh, tuto částku snížili o částku zhruba 1,5 mld. korun. Měli bychom toho dosáhnout zprůhledněním procesu odpouštění daňových nedoplatků, příslušných penále a vratek neoprávněně čerpaných státních dotací.

Musím říct, že podporuji snahu vlády šetřit, řešit situaci, která je skutečně krizová, a řešit státní dluhy. Víím o tom, že letošní státní rozpočet přes veškerou snahu – bolestivé škrt, retroaktivní změny zákonů, které tady bohužel musíme dělat – tak se blížíme stejně ke 200 mld. korun. Je to hrozné, snažíme se, co to jde. Jsme velmi nepopulární a musíme jít i do věcí, které jsou pod pokličkou a se kterými nevím, jak si jinak pomoci, a volím tuto formu vzhledem k naprosté bezmoci řešit situaci, která v odpouštěcím procesu na Ministerstvu financí funguje a kterou jsem řešil ještě jako senátor, a několik let se marně snažím dosáhnout nápravy.

Řeknu konkrétní případ, o jaký se jednalo. Upozornil jsem na zhruba dvoumilionovou dotaci podezřelé firmy, která tuto dotaci čerpala neoprávněně, porušila všechna závazná pravidla, takže na mé upozornění dotace byla finančním úřadem vrácena s jednoznačným stanoviskem, že došlo k neoprávněnému čerpání, a podnikatel odpovědný za tuto firmu byl obviněn z úvěrového podvodu, následně odsouzen všemi druhy soudů a v uplynulých měsících i soudem nejvyšším. Čili je pravomocně odsouzen za úvěrový podvod. Okamžitě dotaci vrátil. A obávám se, že toto je jediný argument, který má Ministerstvo financí pro to, aby, jak jsem následně zjistil, mu dotaci vrátilo zpět. Z této dotace Ministerstvo financí odečetlo pouze podnikatelovy dlužné daně, což je úplně neuvěřitelné, že v ČR Ministerstvo financí dotuje dlužné daně. Snažil jsem se s tímto neprůhledným procesem na Ministerstvu financí pohnout. Setkal jsem se s naprostým nepochopením

jako senátor, jako člen Parlamentu, abych se dostal k argumentům, kterými byly podloženy tyto nestandardní kroky. Snažil jsem se zjistit, jaké důvody vedly ministerské úředníky k tomuto kroku. Nejistil jsem ani složení komise, která to dělá, ani pravidla, podle kterých to dělá. Bylo mi dokonce sděleno, že žádná pravidla nejsou, že se to dělá podle individuálního uvážení. A takto probíhá 95 % všech vratek.

Vy jistě znáte, v novinách proběhlo, zde sedící kolega se ženil v hotelu, jehož majiteli byly odpuštěny daně. Víím, co v Senátu kolegové zařizovali tímto způsobem. Je to prostě malá domů, která probíhá naprosto bez veřejné kontroly. Nikdo neví, jak se tyto věci skutečně dělají, jaké jsou důvody k tomuto odpouštěcímu procesu a jaká rozhodnutí, která následují, se použijí.

Já bych v podstatě skončil s tím, že pokud nedostanu uspokojivou odpověď na případ, který jsem předal panu ministroví, včetně příslušných podrobností – a zároveň bych chtěl upozornit ještě na jednu věc. V tomto bolestivém rozpočtu není zdanění hazardu. My se tomu vyhýbáme, přestože to je v koaliční smlouvě a zdanění hazardu by mohlo být velkým přínosem v řádu několika miliard korun, který by opět mohl snížit státní dluh. Já nenavrhují žádné přerozdělování. Navrhují posílit rozpočet, snížit zadlužování a samozřejmě na rozdělování jsou tady jiní. Je tady spousta možností.

Na závěr řeknu naprosto závažnou věc. Jako člen vládní koalice, pokud nedostanu jasnou odpověď, jak se bude řešit zdanění hazardu pro rozpočet příštího roku a zároveň jak se bude řešit ztransparentnění procesu odpouštění daní, penále a dalších věcí, tak mám velký problém hlasovat příští týden o státním rozpočtu na příští rok.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr financí se nyní hlásí o slovo. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pane poslanče, já teď samozřejmě nedokážu odpovědět na ten konkrétní případ. Udál se v roce 2006. Já vám po prověření pošlu písemnou odpověď nebo se pokusím dát vám vyčerpávající odpověď ústně.

Jen obecně. Za celou svoji první i druhou misi ministra financí jsem nikdy neodpustil daň, byť jsem k tomu zákonem zmocněn. Někdy jsme zmírňovali tvrdost, co se týče odpouštění penále, ale nikdy jsem neodpustil daň. Jiná věc je zmírňování tvrdosti v navrácení dotací a vyměřených penále. Myslím, že každý starosta, který sedí ve Sněmovně, ví, o čem mluvím. Například když se mu zpozdlila kolaudace o týden, tak dostal 30 mil. vratku dotace a 30 mil. penále. V tomto případě rozkladová komise Ministerstva financí takováto pochybení odpouští buď úplně, nebo

částečně podle bodovacího systému, který na Ministerstvu financí existuje.

Ještě zpět k té věci. Hovořil jste o neprůhledném odpouštění daní. Znovu opakuji: Nikdy jsem neodpustil daň, a tato feudální pravomoc, kterou ministr financí ze zákona o správě daní a poplatků má, mě samotnou existencí dráždila do té míry, že v novém daňovém řádu, který jsem předkládal Poslanecké sněmovně a pak byl ještě za mého předchůdce schválen i v Senátu, v novém daňovém řádu, který je platný a bude účinný od 1. 1. 2011, už tato feudální pravomoc ministra financí ani nikoho dalšího z ministerstva není zakotvena, takže už to ze zákona ani nebude možné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní pana poslance Václava Zemka, který je přihlášen do podrobné rozpravy. Po něm se dvěma upřesněními pan kolega Látko, paní kolegyně Dana Váhalová a zatím poslední přihlášený je Bořivoj Šarapátka.

Poslanec Václav Zemek: Vážená paní předsedající, členové vlády, dámy a pánové, chtěl bych se přihlásit ke svému včerejšímu pozměňovacímu návrhu, který jste dostali do svých lavic. Týká se změn v kapitole 315 Ministerstvo životního prostředí. Navrhují přesun částky 50 mil. z položky ostatní výdaje ministerstva do položky program péče o krajinu.

Nyní bych si dovilil v krátkosti zdůvodnit svůj návrh. Program péče o krajinu patří dlouhodobě k nejúspěšnějším a veřejností k jednomu z nejpozitivněji vnímaným programům Ministerstva životního prostředí. Jedná se zde o různé drobné úpravy v krajině, o péči o zvláště chráněná území a cenné přírodní lokality. Z tohoto programu čerpají především obce, drobní vlastníci, v menší míře potom občanská sdružení a spolky. V minulých letech došlo k výraznému snížení objemu prostředků v tomto programu a se snížením se počítá i v příštím roce, ale toto snížení už je téměř fatální a došlo by k narušení péče o tato zvláště chráněná území. Proto navrhují tuto změnu. Stejně jako máme kulturní dědictví, máme i přírodní dědictví, které spravujeme pro své potomky. Bylo by chybou, kdyby nám tyto cenné lokality zanikly.

Proto si vás dovoluji požádat o podporu svého návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Prosím nyní pana poslance Jana Látku, aby upřesnil svůj pozměňovací návrh. Po něm je přihlášená paní kolegyně Jana Váhalová.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi jenom doplnit dle požadavku pana ministra můj pozměňovací návrh. Já jsem hovořil o navýšení částky pro so-

ciální služby pro rok 2011 na celkových 7 mld. Toto navýšení navrhuji na úkor kapitoly Všeobecná pokladní správa, kapitola státní dluh, položka úroky státních dluhů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Prosím paní poslankyni Danu Váhalovou. Po ní pan kolega Bořivoj Šarapatka.

Poslankyně Dana Váhalová: Ještě jednou dobré dopoledne. Děkuji za slovo, paní předsedající. Já tedy na základě doporučení pana ministra Kalouska stahuji svůj původní pozměňovací návrh a navrhuji doprovodné usnesení k návrhu státního rozpočtu na rok 2011, a to ve znění: „Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky o obnovení spolufinancování regionálních operačních programů, a to ve výši 7,5 % ještě v průběhu roku 2011.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní kolegyně. Prosím pana poslance Bořivoje Šarapatku. Poté mám ještě avizovanou přihlášku od zpravodaje, pana poslance Pavla Suchánka.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, pan poslanec Zemek mi trochu odvál vítr z plachet, když podal návrh týkající se programu péče o krajinu, protože vystupují se stejným bodem. Chtěl bych tuto věc podpořit, protože za poslední tři roky došlo ke snížení částek v tomto programu zhruba z 200 mil. na 138 mil. a pro příští rok je navrhováno 106 mil. korun. V podstatě se to může řešit způsobem, který nastínil pan poslanec Zemek, přesunutím 50 mil. z příslušného rozpočtu, nebo rozpočtovým opatřením. V každém případě řešení, aby se ty peníze dostaly do programu péče o krajinu, podporuji. Do třetího čtení bychom měli najít mechanismus, jestli půjde o přesun, nebo o rozpočtové opatření.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Hlásí se ještě pan kolega Pavel Hojda. Jestli pan zpravodaj nechtěl vystoupit s přednostním právem? (Nechtěl.) Dobře, takže nyní pan kolega Pavel Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já jsem se původně hlásil do rozpravy obecné, s tím, že přiznávám, že podle zákona ve druhém čtení není rozprava obecná. Přesto bych chtěl reagovat na některé věci, které vyplývaly právě ze druhého čtení ve vý-

borech, v rozpočtovém výboru, a myslím si, že je zapotřebí se k nim vyjádřit.

Jedná se o následující. V hospodářském výboru byl přijat pozměňovací návrh, který reagoval na to, že pro Leteckou amatérskou asociaci a Aeroklub byly sníženy prostředky na výkon státní správy, a to takovým způsobem, že byly sníženy proti sníženým prostředkům na rok 2010, s tím, že v roce 2010 tyto prostředky byly dorovnány. Takže to celkové snížení bylo prakticky o víc jak 20 %.

S ohledem na to, že výkon státní správy je zapotřebí zajišťovat a rozpočtový výbor tuto položku neschválil – dozvěděl jsem se následně, že Ministerstvo dopravy tuto položku nějakým způsobem dokryje pro rok 2011, to bych chtěl poděkovat pracovníkům Ministerstva dopravy a i ministroví dopravy, jestli se snažili hledat nějakým způsobem dorovnání těchto prostředků, bohužel to asi bude poslední poděkování panu ministru dopravy.

To je k otázce týkající se prostředků na výkon státní správy v oblasti amatérského letectví a Aeroklubu.

Pak zde padl taky pozměňovací návrh, který přednesl pan poslanec Šlégr. Týká se navýšení pro sportovní asociace, pro sportovní organizace. Samozřejmě je to chvályhodné. Já bych se spíš vyjádřil k jiné věci.

Opět nebylo schváleno v rozpočtovém výboru, a to je otázka státní podpory sportu, která se předává, anebo vždycky předávala prostřednictvím ČSTV. Byla připravena určitá změna, že se tyto podpory sportům nebudou dávat prostřednictvím ČSTV, ale jednotlivým sportovním svazům, které jsou organizovány pod ČSTV. Důsledek tohoto opatření kromě toho, že samozřejmě byly sníženy prostředky, s čímž se byly ochotny celý svaz a jednotlivé svazy vypořádat, ba dokonce se vypořádaly tak, že členské příspěvky v průměru vzrostly o 100 %, někde i o více, tak nastane situace, že přestože v jednotlivých okresech za ČSTV a pro jednotlivé odborné sportovní svazy pracuje vždy jeden, maximálně tři pracovníci uvolnění, kteří zajišťují veškerou činnost pro jednotlivé sportovní svazy organizované pod ČSTV, tak nastane situace, že si bude muset každý sportovní svaz zřídit svého pracovníka. To asi je úplně špatný postup. Navíc ČSTV tím, že toto opatření přišlo na poslední chvíli, nemělo možnost provést takovou reorganizaci, aby doopravdy mohly být prostředky rozděleny tak, aby to nepoškodilo a nezvýšilo náklady činnosti ČSTV.

No a poslední věc jenom k tomu, co tady přednesla paní poslankyně Váhalová. Ono se to samozřejmě bude týkat také rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury, ale bylo tady řečeno, že Státní fond dopravní infrastruktury je ponížen o více jak jednu třetinu. Dostáváme se opravdu do situace, kdy se musí zastavit stavby. A přestože by to bylo možné řešit ve státním rozpočtu a přerozdělením a přidělem do rozpočtu Ministerstva do-

pravy, tak aby mohlo Ministerstvo dopravy zajistit i spolufinancování z evropských zdrojů, ale samozřejmě i pomoc ve spolufinancování v krajích, tak bohužel to zajištěno nebude. Já věřím, že pokud se najdou rezervy ve státním rozpočtu, že kromě těch návrhů, které tady byly do sociální oblasti, do oblasti podpory v oblasti tělesně postižených, kde prostě je to nejtříživější, že se najdou i prostředky na to, aby se posílil Státní fond dopravní infrastruktury.

Nepodávám žádný návrh, ale přesto jsem potřeboval se k tomuto vyjádřit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Nyní tedy prosím předsedu rozpočtového výboru, který chtěl vystoupit ještě v rámci podrobné rozpravy.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Já bych jenom chtěl napravit svoji drobnou chybu z prvního vystoupení a chtěl bych se přihlásit k usnesení rozpočtového výboru číslo 90 z 1. prosince k tomuto tisku, aby ho bylo možno projednávat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona o státním rozpočtu.

Dovolte mi, abych vás ještě seznámila se dvěma omluvami z dnešního jednání, které mi byly doručeny. Jedna je od pana ministra Leoše Hegera, druhá od pana poslance Martina Vacka.

A náhradní karty – Michal Doktor číslo 12, Jiří Šlégr číslo 17.

Nyní má slovo předseda poslaneckého klubu Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, vážená vládo, já bych rád požádal jménem poslaneckého klubu sociální demokracie o dvouhodinovou přestávku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 13 hodin. Ale musíme si zorganizovat práci podrobněji. Ve 13 hodin se seje tedy organizační výbor. Poslanecká sněmovna bude pokračovat ve svém jednání ve 14 hodin 30 minut.

(Jednání přerušeno v 10.56 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14:32 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, dámy a pánové, dovoluji vám, abych vám popřál příjemné odpoledne a zahájil odpolední jednání Sněmovny, tuším, že máme pevně schválené body, které jsou v této chvíli dané v pořadu schůze, takže budeme postupovat podle schváleného programu.

Jenom vám sdělím, že ke mně dospěly některé omluvy. Omlouvá se poslanec Milan Šťovíček z jednání Poslanecké sněmovny dnes a také tady mám omluvu – pracovně se omlouvá ministr Kamil Jankovský – ale ten se omlouvá pouze z dopoledního jednání, takže to už neplatí.

Tak a teď co máme před sebou. Podle schváleného pořadu schůze ve středu 8. prosince pokračujeme tak, že prvním bodem našeho odpoledního programu je

83.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi
Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně
a Jihoafrickou republikou na straně druhé, kterou se mění
Dohoda o obchodu, rozvoji a spolupráci
/sněmovní tisk 151/ - první čtení**

Já poprosím místopředsedu vlády a ministra zahraničí Karla Schwarzenberga, aby přednesl úvodní slovo. (Hluk v sále.)

Tak, vážení kolegové, prosím vás o klid v jednací síni a pan ministr má slovo. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Pane předsedo, pozvolna se naplňující poslanecké lavice. (Trvalý hluk v sále.)

Jihoafrická republika je země s demokratickým politickým systémem a je významným hráčem na africkém kontinentu a má tudíž –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, nevím jak vás, mě rozhodně zajímá, co pan ministr říká o Jihoafrické republice a návrhu, který je předkládán! Pokud vám to nepřipadá, tak prosím, abyste šli debatovat jinam, ale já bych rád vyslechl to, co pan ministr říká, a prosím, všechny, kteří podobně jako já mají zájem, aby sledovali jeho vystoupení a nevěnovali se, pokud možno, ničemu jinému. Děkuji za pochopení.

Omlouvám se, pane ministře. Prosím, ještě jednou.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Děkuji, pane předsedo.

Jihoafrická republika jako země s demokratickým politickým systémem a zároveň významný hráč na africké pevnině má nadstandardní vztahy s Evropskou unií. Tyto vztahy jsou zakotveny v Dohodě o obchodu, rozvoji a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Jihoafrickou republikou na straně druhé, která byla podepsána 11. října 1999 v Pretorii a vstoupila v platnost 1. května 2004. Česká republika se stala smluvní stranou Dohody o obchodu, rozvoji a spolupráci v roce 2004 v návaznosti na příslušné ustanovení aktu o přistoupení k Evropské unii. V Dohodě o obchodu, rozvoji a spolupráci je zakotven požadavek její revize během pěti let od vstupu v platnost. Dohoda o první revizi, jejíž celý název zní Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Jihoafrickou republikou na straně druhé, kterou se mění Dohoda o obchodu, rozvoji a spolupráci, byla podepsána dne 11. září 2009 v jihoafrickém Kleinmondu a nyní se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s její ratifikací.

Z pohledu evropského práva se jedná o takzvanou smíšenou dohodu, jež je sjednávána Evropskou unií a zároveň i jejími členskými státy. Bude uzavřena poté, co ji schválí všechny členské státy Evropské unie v souladu se svým ústavním pořádkem a až souhlas s jejím uzavřením vysloví i Evropský parlament. Revizní dohoda se týká některých ustanovení o rozvojové a hospodářské spolupráci. Nově se do smluvních vztahů mezi Evropskou unií a Jihoafrickou republikou doplňuje ustanovení o boji proti terorismu, Mezinárodním trestním soudu, zbraních hromadného ničení, žoldnících, ručních a lehkých zbraních.

Dohoda o obchodu, rozvoji a spolupráci obsahuje taky část k obchodním vztahům, revize této části však byla odložena vzhledem k dosud neuzavřeným jednáním o Dohodě o hospodářském partnerství, tzv. Economic Partnership Agreements /EPA/ mezi Evropskou unií a členskými zeměmi regionálního integračního sdružení jihoafrických států, kam patří i Jihoafrická republika.

Tato dohoda je v souladu s právním řádem České republiky a se závazky, vyplývajícími z členství v Evropské unii a z jiných platných smluv a také je v souladu se zásadami mezinárodního práva. Dohoda nebude mít dopad na státní rozpočet a nepředpokládá se přijetí žádných vnitrostátních právních předpisů k jejímu provádění.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, nyní bych požádal paní zpravodajku pro prvé čtení poslankyni Lenku Andrášovou, jestli by doplnila vystoupení pana ministra. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Andrášová: Určitě, děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jen, mně nezbyvá nic jiného, než potvrdit tady to, co pan ministr přednesl. Přednesl téměř vyčerpávající zprávu, já už nemám co dodat, snad jen to, že JAR patří mezi ty země, kde ještě stále máme ambasádu, tudíž určitě je relevantní a dobré, když tuto dohodu projednáme na našem zahraničním výboru, kam tedy doporučuji tuto zprávu a tento sněmovní tisk předat a tam ho projednat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Otevírám obecnou rozpravu k tomu, co bylo předneseno. Nikdo se do obecné rozpravy nehlásí, pak tedy obecnou rozpravu můžeme ukončit a budeme se zabývat rovnou návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Ptám se, jestli kromě zahraničního výboru ještě někdo navrhne nějaký další výbor. Tuhle smlouvu. Není o to zájem, takže budeme hlasovat pouze o přikázání výboru zahraničnímu.

Prosím, zahajují hlasování. Kdo je pro, přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Je někdo proti?

Hlasování má pořadové číslo 37. Přihlášeno 167, pro hlasovalo 125, proti žádný. Takže to bylo přijato. Tento návrh byl přikázán a ukončuji projednávání bodu 83.

Další bod je bod 90. Je to

90.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Dohoda o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 9. září 2002 v New Yorku /sněmovní tisk 182/ - prvé čtení

Prosím znovu místopředsedu vlády Karla Schwarzenberga, aby tento tisk uvedl.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda předkládá k vyslovení souhlasu s přístupem Dohodu o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu. Jedná se o mezinárodní smlouvu, která je navázána na Římský statut Mezinárodního trestního soudu, jehož se Česká republika stala smluvní stranou dne 1. října 2009.

Hlavní důvod pro přístup České republiky k této dohodě je podobněji upravit právní vztah České republiky k této nezávislé mezinárodní instituci, jejíž právní subjektivitu jsme přístupem k Římskému statutu uznali. Jinými slovy, cílem této dohody je zaručit Mezinárodnímu trestnímu soudu efektivní výkon jeho funkcí na území České republiky a ve vztahu k českým občanům, kteří by vstoupili do právního vztahu se soudem, tak, aby byla zaručena nezávislost Mezinárodního trestního soudu. (V sále je velký hluk)

Mezinárodní trestní soud je samostatná a na Spojených národech nezávislá mezinárodní organizace, tudíž na její činnost nelze přímo aplikovat výsady a imunity v rámci mezinárodních dokumentů týkajících se Spojených národů. Dohoda upravuje zejména výsady a imunity v oblasti finanční včetně daňové, v oblasti sociálního zabezpečení... (Řečník vychází.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte. Mohl bych požádat přítomné o ztišení? Děkuji. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Děkuji. Dohoda upravuje zejména výsady imunity v oblasti finanční, včetně daňové, v oblasti sociálního zabezpečení, v oblasti vízové, trestněprávní. Tyto výsady a imunity se týkají zejména soudu samotného, žalobce, soudců Mezinárodního trestního soudu, tajemníka soudu, obhájce a dalších osob, které se účastní řízení před soudem. Ustanovení dohody nejdou nad rámec obdobných dohod, které Česká republika s mezinárodními institucemi uzavírá. Česká republika učiní v souladu s článkem 23 písm. a) a písm. b) prohlášení, které omezí určité výsady a imunity pro osoby s trvalým pobytem na území České republiky. Jedná se zejména o vyloučení imunity týkající se imigračních omezení a vyloučení daňového privilegia právního zástupce a osoby pomáhající obhájci.

Dohoda o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu vstoupila v platnost dne 22. července 2004. V současnosti je smluvní strana dohody 64 států. V Evropské unii není smluvní stranou pouze do teď Česká republika a Malta. Česká republika učinila na revizní konferenci Římského statutu Mezinárodního trestního soudu, která se konala ve dnech 31. května až 11. června 2010 v ugandské Kampale, čestný závazek do konce roku 2010 zahájit vnitrostátní proces projednávání přístupu k této dohodě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já také děkuji panu ministrovi. Teď bych poprosil pana poslance Holíka, který je zpravodajem určen

pro první čtení. Jestli by nám sdělil postoj k tomu prvnímu čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, vláda předložila návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Dohoda o výsadách a imunitách Mezinárodního trestního soudu přijatá dne 9. září 2002 v New Yorku. Obsah této dohody byl přednesen, a proto navrhuji, aby tato dohoda byla přikázána k projednání zahraničnímu výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu k dohodě o výsadách a imunitách. Kdo se hlásí do rozpravy? Nikdo takový není, takže můžeme rozpravu ukončit a opět se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům. Znovu přichází v úvahu výbor zahraniční, jak byl navržen organizačním. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. Není žádný jiný návrh, takže budeme hlasovat.

Kdo bude souhlasit s tím, aby návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 38. Přihlášeno je 173, pro hlasovalo 130, proti nikdo. Přikázání bylo provedeno. Návrh byl přikázán výboru zahraničnímu. Můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Ještě sdělím, že poslanec Huml mě požádal o omluvu po 16. hodině. Děkuji panu ministrovi.

Další návrh už patří ministru Kalouskovi. Je to bod číslo

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry /sněmovní tisk 98/ - druhé čtení.

Jsme tady ve druhém čtení, takže otevíráme blok druhých čtení tímto tiskem. U tohoto návrhu bych požádal ministra Kalouska, aby ho uvedl. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dovoluji, abych poděkoval rozpočtovému výboru za projednání předlohy, kterou jsem prezentoval již v prvním čtení. Jenom velmi stručně si dovoluji připomenout, že se jedná o implementaci směrnice CRD o dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrovými družstvy a pojišťovnami. Tato legislativní předloha byla zpracována ve spolupráci s orgánem dohledu, tedy s Českou národní bankou, a vláda ji plně podporuje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Takže návrh jsme přikázali rozpočtovému výboru. Poprosím poslance Radima Fialu, aby nám k tomu řekl stanovisko ve druhém čtení. Vy jste to tedy asi projednali?

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru. Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Król, zpravodajské zprávě poslance Radima Fialy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů v dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry, schválila se dvěma pozměňovacími návrhy, jejichž znění jste obdrželi v písemné formě do lavic.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu poslanci. Otevírám obecnou rozpravu, do té se nehlásí nikdo, takže obecnou rozpravu můžeme ukončit. A máme tady tedy rozpravu podrobnou, kterou otevírám, a do té se hlásí zpravodaj pan poslanec Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji ještě jednou za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, chci v podrobné rozpravě načíst pozměňovací návrh, který řeší legislativně technickou chybu v usnesení rozpočtového výboru č. 78 ze dne 24. 11. 2010, kde došlo k legislativně technické chybě, a to v novelizačním bodu č. 13. Došlo k záměně čísel bodu a odstavce.

Nové znění novelizačního bodu č. 13 odst. 2 přechodných ustanovení zní: 2. Obchodník s cennými papíry zajistí, aby odměny vyplácené osobám uvedeným v bodě 3 ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona byly v souladu s ustanoveními tohoto zákona upravujícími systém odměňování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo další do podrobné rozpravy k tomuto návrhu. Nikdo se dál... Prosím, takže ještě jed-

nou se bude hlásit nebo ještě se znovu hlásí do rozpravy pan poslanec Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Tak ještě jednou, dámy a pánové.

2. Obchodník s cennými papíry zajistí, aby odměny vyplácené osobám uvedeným v čl. 5 v bodě 3 ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona byly v souladu s ustanoveními tohoto zákona upravujícími systém odměňování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou se ptám, jestli se hlásí někdo další. Pokud ne, můžeme rozpravu ukončit. Tedy ukončuji podrobnou rozpravu a pokud už ani pan ministr, ani zpravodaj nic nemají, nevidím už v této chvíli nic k hlasování. V tom případě můžeme ukončit druhé čtení návrhu, pokud nic nenamítáte. Děkuji ministrovi a zpravodaji a končím projednávání bodu číslo 6.

A máme tu bod číslo 7, to je

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ - druhé čtení

Prosím pana ministra Kalouska znovu o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. I zde si dovoluji poděkovat rozpočtovému výboru za projednání. Bohužel došlo k situaci, kterou jsem avizoval již při prvním čtení, že do dnešního dne se nepodařilo Ministerstvu financí získat výjimku ze směrnice 6 Evropské unie od příslušné komise týkající se revers charge na pohonné hmoty. Tento režim je tedy možno uplatnit pouze na komodity, které 6. směrnice umožňuje, jako je zlato, šrot, stavební práce. Bude to významný příspěvek v boji proti daňovým únikům.

U pohonných hmot bohužel stále ještě vyjednáваме o výjimce, a proto si po dohodě se zpravodajem dovoluji požádat Poslaneckou sněmovnu, aby podpořila pozměňovací návrh, který bude načten a který toto ustanovení vypustí z této předlohy, protože by bylo v rozporu se 6. směrnicí Evropské unie. Mrzí mě to, ale snad až příště.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, nicméně budeme pokračovat v projednávání tohoto návrhu. V prvním čtení jsme ho přikázali

k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení máme rozdáno jako 129/1. Já bych požádal Václava Votavu jako zpravodaje příslušného výboru, aby se vyjádřil. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny projednal na své 7. schůzi dne 25. listopadu 2010 tuto materii. Přijal k tomu usnesení č. 83 a já vás s ním seznámím.

Po úvodním slově náměstka ministra financí Minčíče, zpravodajské zprávě poslance Votavy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, schválila s připomínkami. Ty připomínky jsou uvedeny v usnesení, nebude je číst. Jedná se zhruba o devět bodů neboli devět pozměňovacích návrhů. Toť vše.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji vám, zpravodaji. Otevřu obecnou rozpravu, do které mám písemnou přihlášku pana poslance Michala Doktora. Aha, do podrobné, takže to nemám do obecné. Nemám písemnou přihlášku, jediné že by se přihlásil někdo z poslanců nyní. Takže ještě jednou – máme obecnou rozpravu k tomuto návrhu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Není nikdo, takže obecnou rozpravu ukončím.

Otevírám rozpravu podrobnou a tady bych dal slovo poslanci Michalu Doktorovi.

Poslanec Michal Doktor: Já ve svém vystoupení navážu na slova pana ministra financí. Předstupuji před vás proto, abych odůvodnil pozměňovací návrh, k němuž se hlásím, neb vám byl rozdán v písemné formě na lavice, což je forma, která mě zprošťuje povinnosti číst ho. Zároveň se tím zbavuji jistého rizika, abych se nedopustil při čtení některých těch složitých formulací způsobené chyby, která by ve věci, kterou navrhuji, byla velmi nežádoucí.

Pan ministr financí uvedl ve své řeči onen procedurální fakt, který souvisí s tím, že Poslanecká sněmovna bude muset na základě návrhu jednoho z poslanců, resp. poslankyně Poslanecké sněmovny, vypustit ustanovení revers charge, kterým se snažilo Ministerstvo financí zabránit poměrně řekneme nepřehlednému objemu daňových úniků v oblasti správy daní a poplatků, jak spotřební daně, tak DPH, v oblasti pohonných hmot. Protože do dnešního dne nebyla udělena výjimka, tak jak zde bylo řečeno, a já jsem tady v naprosté shodě s panem ministrem financí alespoň v tom ohledu, že to ustanovení by, jakkoli výjimky by neměly

zaplevelovat a znepřehledňovat právní řád té které země, tak tato výjimka z pohledu evropské praxe by spíše prospěla našemu daňovému prostoru, a praxe, kterou je spravována daň, daň z přidané hodnoty a DPH v oblasti zdaňování a výběru daně z pohonných hmot, je podle mého názoru velmi těžkopádná a vysloveně vybízí k tomu, aby správa daní byla takto komplikovaná.

Navrhuji tedy tento systém v souvislosti s tím, že návrh Ministerstva financí bude vypuštěn, nahradit tato ustanovení jiným režimem, a sice režimem, který administrativně jednoznačnějším způsobem popíše povinnosti, resp. stanovení základu daně a povinnosti subjektů související s odvodem daně právě v oblasti pohonných hmot.

Myslím, že není nutné, abych četl a představoval jednotlivá ustanovení, která se v jednom případě týkají § 36 a nově formulovaného znění odstavce číslo 1 a ve druhém případě § 41.

Na tom návrhu je, myslím, důležité to, že postupuji ve shodě s Ministerstvem financí, a je zřejmé, že úprava, ke které takto dojde, byť je to individuální reakcí na zjištěný fakt, tak nynější právní stav je takový, že při dodání zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, tzv. daňový sklad, a v souvislosti s tímto dodáním není uvedeno do volného daňového objemu, do základu DPH, nevstupuje tedy hodnota samotné spotřební daně. To je ten konflikt, kdy dodavatelé a obchodníci pohonných hmot mohou hrát a hrají se státem takovou tu nepřehlednou hru, kdy ne zcela jasně zákon upravoval konstrukci daňového základu, a toto je napříště napraveno.

Předkladatel, jak Ministerstvo financí, tak já, předpokládáme, že tak bude napříště zabráněno daňovým únikům v intervalu od 0,5 miliardy do 2,5 miliard korun. Problém tzv. kolotočových firem je řešen jinou částí tohoto zákona, kterým je novelizován zákon o dani z přidané hodnoty.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, já také děkuji. Do rozpravy se přihlásila paní poslankyně Helena Langšádlová, tak ji prosím, aby vystoupila.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji si vám v písemné formě předložit několik dílčích pozměňovacích návrhů k projednávanému návrhu zákona, které se týkají zejména posunutí termínu účinnosti zákona z 1. ledna na 1. dubna 2011, úpravy povinnosti věřitele oznámit dlužníkovi informaci o postoupení pohledávky, přesunu některých působností z Ministerstva financí na Generální finanční ředitelství, upřesnění lhůty k podání daňového přiznání, klasifikace produkce a řešení mechanismu vypořádání odpočtu daně s

ohledem na navrhované posunutí účinnosti zákona a uplatňování odpočtu daně.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kdo další do podrobné rozpravy? Nikdo se nehlásí. V tom případě můžeme podrobnou rozpravu ukončit.

Zeptám se ministra a zpravodaje, jestli mají něco, co by ještě sdělili. Pokud tomu tak není, myslím, že ani hlasovat není o čem, takže můžeme ukončit druhé čtení tohoto návrhu. Končím projednávání bodu 7.

Máme tu bod

24.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 184/ - první čtení

Vládní návrh předloží místo ministra Martina Kocourka pan ministr Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo. Pan ministr Kocourek se omlouvá, protože se účastní projednávání v Senátu. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji, abych v zastoupení pana ministra Kocourka jako náhradní kocour (smích v sále) odůvodnil návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Návrh představuje transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2008/122/ES o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení, o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně. Pokládám za důležité uvést, že se v daném případě jedná o transpozici směrnice s plnou harmonizací.

Předkládaná právní úprava v souladu se směrnicí klade důraz především na potřebnou informovanost spotřebitele, a to i ve fázi nabídky nebo jakékoliv reklamy. Dostatečná informovanost spotřebitele je totiž nezbytným předpokladem pro to, aby mohl učinit kvalifikované rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že závazky v oblasti timeshare jsou obvykle uzavírány na dlouhou řadu let, je v zájmu právní jistoty přiznáno spotřebiteli

právo na odstoupení od smlouvy do 14 dnů od jejího uzavření. Poskytovatel také nesmí dříve, než uplyne lhůta pro odstoupení, přijmout od spotřebitele zálohu ani jiné plnění.

Základní součástí návrhu jsou změny některých právních předpisů, které jsou nezbytné pro zajištění výkonu dozoru. V souladu se směrnicí je třeba stanovit vhodné, dostatečně účinné a odrazující sankce za nedodržení uvedené právní úpravy. Na základě veřejné konzultace bylo proto rozhodnuto o doplnění soukromoprávní úpravy úpravou veřejnoprávní, která umožní provádět státní dozor nad touto oblastí podnikání. K tomuto rozšíření došlo v zákoně o ochraně spotřebitele a v zákoně o regulaci reklamy. Novelizován je také zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním.

Základní články směrnice navrhujeme transponovat do občanského zákoníku a nahradit jimi dosavadní úpravu této problematiky. Tím je pak zajištěna kontinuita úpravy v právním řádu.

Děkuji vám, že jste mě vyslechli.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já bych teď požádal paní zpravodajku poslankyni Ludmilu Bubeníkovou, která je zpravodajkou pro první čtení, aby se také vyjádřila k tomuto návrhu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Vážený pane předsedající, vážená vládě, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych doplnila některé informace, o kterých se již zmínil pan ministr Kalousek.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady číslo 2008/122/ES byla přijata s přihlédnutím ke stále narůstajícímu podílu cestovního ruchu na trhu společenství a zavazuje členské státy, aby do 23. února 2011 uvedly svoji národní legislativu do souladu s touto směrnicí. Nezajištění této harmonizace by bylo kvalifikováno jako porušení (?) členského státu vůči společenství. Směrnice má být transponována v režimu plné harmonizace.

Navrhovaná úprava bude přínosem především pro spotřebitele již z důvodu lepší informovanosti a lépe tak umožní spotřebiteli posoudit, zda navrhovaná smlouva odpovídá jeho požadavkům, ale i možnostem. Dostatečná znalost věci usnadní nesporně jeho rozhodování o uzavření smlouvy.

Podstatnými náležitostmi musí být určení smluvních stran, stejně jako přesný popis služby, nově je stanoveno, jaké detaily musí být ve smlouvě uvedeny –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, zase je tady moc velký hluk. Každý si tady chodí sem tam, postává tady, debatuje, jako kdy-

by to nebyla Sněmovna. Přátelé, uvědomme si, kde se nacházíme. Probíhá projednávání návrhu občanského zákoníku, poměrně významné novely, tak vás prosím, aby se tady poměry trochu zklidnily. Děkuji za pochopení. Prosím, můžete pokračovat.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Děkuji, pane předsedající. Pro nabídky timesharových produktů bude typická větší transparentnost, z čehož vyplývá pro spotřebitele lepší informovanost. Negativem mohou být vyšší náklady pro poskytovatele a náklady na propagaci a administrativu.

Součástí zákona jsou i změny některých právních předpisů. O tom se již zmínil pan ministr Kalousek.

Doporučuji návrh k propuštění do dalšího čtení a žádám vás, kolegyně a kolegové, a to s ohledem na transpoziční lhůtu stanovenou do 23. února příštího roku, o zkrácení lhůty pro projednání předloženého návrhu v hospodářském výboru na čtyři dny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy tedy budete žádat o zkrácení lhůty k projednávání. Dobře, ano. Děkuji.

Otevírám obecnou rozpravu. Možná byste to mohla zopakovat ještě v rozpravě, ten návrh na zkrácení lhůty.

(Hlas mimo mikrofon: V podrobné.) Jsme v prvním čtení. Takže poprosím ještě.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Takže zopakuji svůj požadavek a prosím, aby lhůta na projednání v hospodářském výboru byla zkrácena na čtyři dny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, vy jste to přednesla. Děkuji.

Prosím, do rozpravy se hlásí paní poslankyně Bebarová-Rujbrová.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Můj návrh směřuje pouze k otázce přikázání. Jsem přesvědčena, že tak základní norma, jakou je občanský zákoník, by měla být předmětem jednání ústavněprávního výboru, a navrhuji, aby mu byla přikázána.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, nechám to hlasovat. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Žádná další přihláška není. Můžeme obecnou rozpravu ukončit.

Nevím, jestli chce něco říct ministr. Už nechce říct, není už nic k tomu.

Tak se budeme zabývat všemi těmi návrhy, které tady zazněly, postupně. Nejdřív tedy ty příkazy k projednání výborům.

Máme tady návrh organizačního výboru, který navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru hospodářskému. To budeme hlasovat nejdřív.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro, přikázat hospodářskému výboru toto projednání občanského zákoníku? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 39. Přihlášeno bylo 177, pro hlasovalo 129, proti 1, takže to bylo přijato.

Pak tu byl návrh paní poslankyně Bebarové-Rujbrové, která navrhovala, abychom tento zákon přikázali k projednání výboru ústavněprávnímu. Takže to teď budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, projednat v ústavněprávním výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 40. Přihlášeno 176, pro hlasovalo 60, proti 49. Tento návrh přijat nebyl.

Nesmějte se tam tak strašně, prosím, na pravé straně! (Výbuch hlasitého smíchu. Zleva naopak upozornění předsedajícím.) Je tady návrh odhlásit, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme hlasovat návrh na to, aby lhůta projednávání byla zkrácena na čtyři dny, to byl ten poslední, takže ten hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zkrátit lhůtu k projednávání v hospodářském výboru na čtyři dny, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 41. Přihlášeno je 148, pro hlasovalo 90, proti 51, takže to zkrácení na čtyři dny bylo schváleno.

A to je asi vše. Teď tedy můžeme ukončit projednávání bodu číslo 24. Pan ministr Kalousek se hlásí o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jen velmi krátce. Děkuji všem, včetně strašlivě se smějícím, i jménem pana ministra Kocourka upřímně děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To trošku rušíte mé napomenutí, pane ministře.

Nyní budeme projednávat bod číslo

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník /sněmovní tisk 188/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je to zase první čtení, takže znovu tady máme návrh občanský zákoník. Já vás upozorním, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas v prvním čtení. Mám tady k dispozici veto padesáti poslanců sociální demokracie, které tady dávám k dispozici ke kontrole. Takže to veto nám znemožňuje projednávat to podle § 90 odstavec 2. Takže to budeme projednávat ne pouze v jednom dni.

Prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Takže prosím pana ministra, aby se ujal slova jako první.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Vážený pane místopředsedo, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, dovoluji mi, abych stručně uvedl tento bod.

Návrh novely občanského zákoníku byl ve vládě po řádném připomínkovém řízení předložen již v září 2008. Vláda po projednání a schválení novely občanského zákoníku, konkrétně hlavy sedmé oddíl čtvrtý tohoto zákona, předložila vládní návrh zákona Poslanecké sněmovně dne 16. dubna 2009. Organizační výbor Poslanecké sněmovny projednání návrhu novely doporučil, určil zpravodaje a navrhl přikázat k projednání výborům. Poslanci obdrželi tento návrh jako tisk 805.

Poslanecká sněmovna však tento materiál do skončení funkčního období neprojednala. Návrh novely občanského zákoníku byl proto vládě opětovně předložen, a to 13. září 2010, v podstatě ve stejném znění jako v návrhu, který schválila předchozí vláda. V textu novely byly provedeny pouze nezbytné legislativně technické úpravy včetně účinnosti novely, která reaguje na změnu zákona číslo 107/2006 Sb. Je navrhována šestiměsíční legisvakanační lhůta. V důsledku prodloužení platnosti zákona číslo 107/2006 Sb., o jednostranném zvyšování nájemného z bytu, pro některá vybraná města v České republice nastane možnost obrátit se na soud s návrhem na určení výše nájemného po 31. 12. 2012.

V rámci vládního projednání však došlo k dalším úpravám posunujícím postavení nájemců, především zařazení vnuků zpět do první skupiny oprávněných z přechodu nájmu, zakotvení ochrany osob žijících s nájemcem, pokud je nájem na dobu výkonu práce pro pronajímatele a nájemce

zemře v souvislosti s výkonem této práce, rozšíření okruhu osob, k jejichž přijetí do bytu nelze požadovat souhlas pronajímatele.

Dne 16. listopadu 2010 vláda přijala usnesení číslo 814, kterým schválila návrh novely občanského zákoníku a uložila vypracovat konečné znění a navrhla Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s vládním návrhem vyslovila souhlas.

Cílem návrhu novely je posílit smluvní volnost pronajímatelů bytů při nakládání s jejich majetkem, avšak při zachování nezbytné ochrany nájemníků.

Mezi hlavní body návrhu patří výslovné zakotvení možnosti obrátit se na soud s žádostí o stanovení výše nájemného v místě a čase obvyklém v případě, že nedojde k dohodě o jeho výši mezi nájemcem a pronajímatelem.

Dále je navrhováno omezení doby nájmu po přechodu nájmu v případě smrti nájemce na vyjmenované osoby, to jsou osoby žijící s nájemcem, jako například manžel, partner, rodič, sourozenec, zeť, snacha, dítě a vnuk, případně další osoby, pokud bydlí v bytě se souhlasem pronajímatele, na dobu dvou let. Pronajímatel s nájemcem se samozřejmě mohou dohodnout jinak. Sociální klauzule má chránit po přechodu nájmu osoby, které dovršily 75 let, nebo naopak nedovršily 18 let. V těchto případech by omezení nájmu na dva roky po přechodu nájmu nebylo uplatněno. Návrh zároveň vylučuje přechod nájmu v případě, že nájemce trvale opustí domácnost.

V neposlední řadě se navrhuje také upravit institut výměny bytů, který se ve standardní soukromoprávní úpravě nájmu bytů v jiných zemích nevyskytuje. Důvodem je také skutečnost, že výměny v praxi představují značný potenciál pro černý trh s byty. Výměna bytů bude realizována pouze na základě souhlasu všech zúčastněných, když projev vůle pronajímatele již nebude možné nahradit rozhodnutím soudu.

Dále se navrhuje zrušení části druhého prováděcího předpisu k občanskému zákoníku, zákon č. 102/1992 Sb. Tento právní předpis upravuje působnost obcí při zajišťování bytové náhrady, vymezení pojmu služební byty a byty zvláštního určení a stanoví působnost orgánů místní správy k provádění některých ustanovení občanského zákoníku. Nadále zůstane zachována účast obcí při zajišťování bytové náhrady a byla zrušena část, která upravuje služební byty a byty zvláštního určení. Pojem bytu zvláštního určení je definován v návrhu předkládané novely a institut služebních bytů by byl prakticky zrušen. Návrh počítá pouze s možností uzavřít nájem bytu na dobu výkonu práce nájemce pro pronajímatele s tím, že v intencích této úpravy byl upraven i zánik nájmu v těchto bodech.

Další změnou je rozšíření ohlašovací povinnosti nájemce, která se nově dotýká nejen poskytování informací o změně počtu osob, které se v bytě nacházejí, ale i dalších údajů, které mají závažné dopady do existujícího nájemního vztahu, například vznik společného nájmu manželů, kdy dosud

pronajímatel nemá možnost získat informace o změně osob na straně nájemce.

Stejně tak z praxe vyplývá potřebnost úpravy, která by zajistila práva pronajímatele v případě dlouhodobé nepřítomnosti nájemce v bytě. Návrh zároveň umožňuje dohodu v nájemní smlouvě, že pro přijetí další osoby do bytu je potřeba souhlas pronajímatele. To neplatí, jedná-li se o vyjmenované osoby. Týká se to rovněž: manžel, partner, sourozenec, rodič, s-nacha, zeť, vnuk nebo nájemcovo dítě, popřípadě další osoby hodné zvláštního zřetele.

Další navrhované úpravy mají za cíl některá stávající ustanovení upřesnit směrem k jednoznačnosti, popřípadě napravit dílčí chyby, které se ve stávajícím textu nedopatřením vyskytují.

Dámy a pánové, závěrem bych chtěl říci, že nepřijetí novely občanského zákoníku bude mít nepochybně nepříznivý dopad na další vývoj v občanskoprávních vztazích v oblasti nájmu bytů. Bude mít samozřejmě i nepříznivý vliv na vztahy smluvních stran při pokusu o dohodu při změnách nájemného na nájem bytu. Nepřijetí novely občanského zákoníku by mohlo negativně ovlivnit i rozhodování Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku, kde jsou projednávány stížnosti majitelů domů v České republice.

K tomuto návrhu lze jistě namítnout, že deregulaci bylo možné řešit i výpovědí bez udání důvodu s delší výpovědní lhůtou. Taková úprava však nemá v českém právním řádu obdoby, ani navrhovaný kodex občanského práva s ní nepočítá. Znamenala by zásadní zásah do koncepce úpravy skončení nájmu, ostatní výpovědní důvody by v podstatě ztratily význam. Její největší nevýhodou je však její sociální dopad. Vláda se proto rozhodla jít sociálně smířlivější cestou, která zároveň nenabourává koncepci úpravy nájmu bytu obsažené v současném, ale i připraveném občanském zákoníku.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu ministrovi. Zpravodajkou pro prvé čtení je poslankyně Zdeňka Horníková, takže ji požádám, aby vystoupila nyní po panu ministrovi. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se zhostila role zpravodaje k tisku 187, novele občanského zákoníku. Myslím, že pan ministr zde velmi podrobně, jasně vysvětlil smysl této novely, a proto mi dovoluji pouze pár slovy, abych podpořila tuto novelu.

Ti, kteří seděli v Poslanecké sněmovně v roce 2006, byli účastní přijetí zákona 107, zákona o jednostranném zvyšování nájemného, kdy jsme se

jasně domluvili, že v této zemi je potřeba ukončit regulaci nájmu, dát pravidla k deregulaci, a všichni jsme si v roce 2006 byli vědomi toho, že v roce 2010 zvláštní předpis 107 skončí. Ale málokdo z nás, kteří jsme tu seděli, bohužel – nebo někteří z nás si neuvědomovali, že až tento právní předpis skončí, nebude zde žádná jeho právní náhrada. A dostáváme se do určitého období vakua, kdy máme určitou výši nájmu, z mého pohledu jsou to stále regulované nájemy, a nemáme jasné daná pravidla pro další možnost zvyšování, případně snižování nájmu.

Právě novela občanského zákoníku by jasně měla říci to, co zde pan ministr také zdůrazňoval. Tato novela silně posiluje jak vlastníky, tak zachovává práva nájemníků. Nastavuje rovnovážný stav mezi vlastníky a nájemníky, protože do této chvíle vlastníci byli silně upozaděni. Takže tato novela jednak říká, jakým způsobem postupovat dál při úpravě nájemného, a jasně říká: Buď se vlastníci a nájemníci dohodnou – a dohoda je vždy preferována a na prvním místě. Pokud se nedohodnou, pak nastupuje soud. Jasně je toto uvedeno v této novele a myslím si, že je velká škoda, že se nám nepodařilo tuto novelu přijmout dříve, a tím jsme se vystavili nepříjemné situaci, že k 1. lednu nebudeme mít jasnou právní úpravu.

To, o čem tady hovořil pan ministr, o jednotlivých kapitolách a bodech, které se týkají jak výše nájmu, tak přechodu nájmu, tak služebních bytů atd., v tuto chvíli jako zpravodaj nebudu rozebírat. Jsem připravena vystoupit v rozpravě. A chtěla bych vás, pane předsedající, požádat, zda bych v rozpravě mohla přednést návrh na zkrácení lhůty k projednání. Myslím, že zde jasně pan ministr uvedl, že tato novela by měla být projednána v co nejkratší době, protože od 1. ledna se dostáváme do právního vakua a nemáme předpis, který by upravoval výši nájmu, a proto budu navrhopvat zkrácení na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byla zpráva zpravodajky paní poslankyně Horníkové a teď už otevřeme obecnou rozpravu, do které mám písemné přihlášky paní poslankyně Semelové, poslance Křečka a poslance Grospiče. Takže to jsou tři písemné přihlášky do rozpravy. Přihlásila se také zpravodajka do rozpravy. Poprosil bych paní poslankyni Semelovou jako první.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, atmosféra a nálady stávkujících a demonstujících, mezi nimi všichni poslanci za KSČM dnes byli, svědčí o tom, že občané mají oprávněné obavy z budoucnosti. Náklady na přežití významně rostou, příjmy klesají. A bydlení je jeden z hlavních, jeden z velmi palčivých problémů, který každý z našich spoluobčanů pociťuje. Stále

větší skupina nájemníků přestává být schopna platit včas nájemné spolu s plněním za užívání bytu, neboť po zaplacení za bydlení jim nezůstává dostatek finančních prostředků na živobytí. Mnozí nájemníci platí opožděně z důvodu mimořádných a neočekávaných existenčních výdajů, například v souvislosti s nemocí živitele rodiny, ztrátou zaměstnání nebo insolvencí zaměstnavatele, který měsíce nevyplácí mzdu, a z řady jiných důvodů. Existují, bohužel, i stále častější případy těch, kteří již nejsou schopni ze svých příjmů financovat asociálně narůstající náklady na bydlení vůbec.

Lze důvodně předpokládat, že ukončení regulace, k němuž na velké části území dojde dne 1. ledna 2011, současně s pokračující deregulací v zákonem stanovených městech postihne existenčně značnou část nájemců bytů a bude mít velmi vážné sociální dopady.

Mimo jiné v případech soudních sporů o výši nájemného budou soudy rozhodovat o nároku pronajímatele zpětně ke dni podání žaloby pronajímatelem. Nepochybně takovéto spory budou trvat řadu let a v případě úspěchu pronajímatele bude soudní výrok obsahovat právo na zaplacení navýšeného nájemného, jakož i nárok na zaplacení příslušenství.

Kdo z nájemců nezaplatí nájemné nebo úhradu za plnění poskytované za užívání bytu do pěti dnů po splatnosti, je povinen ve smyslu § 697 občanského zákoníku zaplatit pronajímateli poplatek z prodlení, který je podle § 121 odst. 3 občanského zákoníku příslušenstvím pohledávky. Výše poplatku z prodlení přitom činí za každý den prodlení 2,5 promile dlužné částky, nejmeně však 25 korun za každý, i započatý měsíc prodlení. Pro upřesnění, skrývá se tu poplatek likvidačního charakteru ve výši 91,25 % ročně, který má pronajímatel právo na nájemci spolu s dlužnou jistinou požadovat. To fakticky znamená, že existuje nemalá skupina nájemců, kteří po určitém čase nejsou vůbec schopni zaplatit příslušenství pohledávky v takové výši stanovené právním řádem. Proti tomu nájemce z bytu, je-li v postavení věřitele, může požadovat úroky z prodlení. Jejich výše po novelizacích citovaného nařízení vlády v současné době odpovídá částce ve výši reposazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 7 procentních bodů. Tedy v současnosti 3/4 % reposazba České národní banky k 7. 5. 2010 navýšená o 7, což celkem činí 7,75 % ročně.

Podle mého názoru jde o nerovnost založenou zákonem. Ústavní soud to však v roce 2006 viděl jinak, když ve svém nálezu dospěl k závěru, že stávající zákonná úprava není v rozporu s principem rovnosti. Ani obecné soudy nemají s takovýmto výkladem práva problémy. Kdo tím trpí, je bezpochyby zřejmé. Jsou to nájemci. Myslím proto, že je právě nyní velmi naléhavé nastolit v dané věci skutečnou rovnost, o níž nebude pochybnost, a nalézt spravedlivější a sociálně únosnější řešení.

Možná jsou dvě řešení. Buď změnit občanský zákoník, a změna, která by zcela zrušila poplatky z prodlení a zachovala pronajímatelům i nájemcům bytů pouze právo uplatňovat úroky z prodlení, avšak jen ve stejné a především nikoliv likvidační výši, nebo změnit vládní nařízení, kdy by ve výši těchto odlišných příslušenství se sjednotily a stanovily jednotné výpočty určené v mezích nynější výše úroků z prodlení. Takovéto opatření by nevyžadovalo ani jednu korunu ze státního rozpočtu a ve svém důsledku by umožnilo mnohým nemajetným nájemcům udržet si střechu nad hlavou.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím, to bylo vystoupení paní poslankyně Semelové. Nyní bych poprosil pana poslance Křečka jako dalšího písemně přihlášeného. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji vám, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nacházíme se v situaci, která nemá obdoby v činnosti Sněmovny, a to je to, že vláda nám předkládá k projednání dva občanské zákoníky protichůdného znění a my je máme oba projednat. Vůbec si nedovedu představit, a je pro mne velkým zklamáním postoj ministra spravedlnosti, že prostě na jednu stranu nám předkládá k projednání novelu nového občanského zákoníku, včera jsme se dozvěděli, že ústavněprávní výbor vyjždí na výjezdní zasedání, kde se má tento občanský zákoník projednat, a současně kromě ministra spravedlnosti ještě ministr pro místní rozvoj si předloží také novelu občanského zákoníku – a obě tyto normy jsou diametrálně v rozporu.

Se vši naléhavostí upozorňuji, prosím vás, že komise projednávající tento nový občanský zákoník, tato ustanovení, která tady pan ministr předkládá, odmítla. A to z celé řady důvodů, mimo jiné taky pro rozpor s ústavou. Já na to v průběhu upozorním.

Takže situace, kdy máme projednávat dva občanské zákoníky, každý jiného znění, nechápu, jak si to vláda tedy představuje. Možná, že je jí to jedno, že si tam každý předkládá, co chce, ale nerozumím tomu.

Musím přiznat, že panu ministru pro místní rozvoj se podařilo přesvědčit, a znovu to předvedla paní zpravodajka, že tato změna občanského zákoníku souvisí s ukončením regulace nájmu od 1. ledna. Dámy a pánové, absolutně ne! Nemá s ukončením regulace vůbec, ale vůbec nic společného. Ukončení regulace se týká jenom jednoho ustanovení, které říká, že když se nájemci nedohodnou, rozhodne soud. Ale to tady přece máme od roku 2005 na základě nálezu Ústavního soudu. Není-li právní předpis, rozhodne o nájmu soud. Přece v roce 2005 až 2007, všichni to možná znáte, soudy rozhodovaly o nájemném, stanovovaly nájemné místně obvyklé, nebyl v tom přece žádný problém. Někteří majitelé požádali,

pár desítek. Čili nepotřebujeme k tomu žádnou změnu. Není pravda, že ukončení regulace vyžaduje přijetí tohoto zákona. I kdyby tomu tak bylo, i kdyby opravdu toto jediné ustanovení mělo být, tak kde je těch 33 dalších velmi podstatných a zásadních změn, které pan ministr předkládá a které s demokracií vůbec nemají nic společného, a snad si to nemyslí ani paní zpravodajka.

Domnívám se také, že celá řada těch, kteří třeba tuto změnu obhajují, neví vůbec, co v zákoně je. Takovým klasickým příkladem je článek pana Rusnoka – dobré odpoledne, pane poslanče, zdravím vás prostřednictvím předsedajícího – který nám tady sděluje, možná, že jste to četli: novela občanského zákoníku zavádí povinnost hlásit pronajímateli změny počtu osob v bytě. No nesmysl, prosím vás! Takovouhle povinnost mají nájemci už mnoho let, dokonce pod hrozbou výpovědi z nájmu bytu, běžně to funguje, žádné výpovědi nejsou v tomto smyslu dávány, čili nic nového v tomto smyslu se nezavádí, jenom se do toho zavádí bramboračka. A já vám, až se k tomu dostanu, řeknu, v čem to je.

Obávám se, že tyto návrhy jsou neodstranitelné ve výboru, a to především pro neuvěřitelnou záležitost – protože pan ministr se rozhodl zrušit služební byty. Prosím vás, to je tak závažný institut, který byl v občanském zákoníku za republiky, byl teď, počítá s ním nový občanský zákoník a pan ministr prostě se svými pomocníky se rozhodne, že prostě zruší služební byty, že ten pojem prostě nebude existovat. Příště přijde pan ministr kultury a zruší nám společné jmění manželů, proč ne, protože je to k ničemu... No takhle se dá přistupovat k právu? Když dělám takovou zásadní změnu, copak v té vládě nezavolám ministru spravedlnosti a neřeknu, jak vy to máte, jak s tím počítáte v budoucí úpravě? Ne, prostě navrhu zrušení služebních bytů způsobem prostě neuvěřitelným. Já jsem o tom dost psal, přece jenom se jim zdálo moc to nějak zrušit, tak vymysleli, že jestliže někdo zemře v práci na základě pracovního úrazu, tak se nemusí vystěhovat hned do dvou let, což má být tedy výhoda, takže železničáři, kterému vlak ujede nohu, tak ten se musí vystěhovat do měsíce ze služebního bytu, ten, kdo umře, zahynul, tak tam rodina může být ještě dva roky. Tohle označil profesor Eliáš, který stanovil občanský zákoník, za surovost. Takovýto návrh se nám předkládá, zrušení služebních bytů jako mírnix týrnix. Prostě neuvěřitelné!

Já bych přešel k jednotlivým ustanovením, jen k několika, které nejvíce křičí, je jich 33, nechci vás obtěžovat.

§ 689 říká podle nové novely: Pronajímatel má právo požadovat, aby v bytě žil jen takový počet osob, který je přiměřený velikosti bytu a nebrání, aby byt osoby mohly řádně užívat.

Pane ministře, co to je – má právo požadovat? Právo je od toho, aby řikalo, co mám právo činit nebo nemám činit, a ne to, co mám právo

požadovat. Mám právo požadovat, aby venku bylo hezky. No a co? Tak majitel bude požadovat a co dál z toho plyne? Jak bude zabraňovat přeplnění bytu? Když mladí manželé bydlí v bytě 1+1, narodí se třetí dítě, byt je přeplněn, no to bych prosil, že je přeplněn! – ale co z toho plyne? To si tam to dítě nesmí přinést nebo jaké kroky? To se majitel postaví do dveří a zabráni tetičce, která přijela na návštěvu, aby nepřepřlňovala? Proč takovéto věci? Co to je – přiměřeně velikosti bytu? Máme nějakou normu, která to bude říkat? Kdyby tady bylo napsáno, že na nájemníka připadá 8 metrů, jestliže je víc než... (nesrozumitelné), tak by to byla pěkná blbost, ale aspoň by to bylo konkrétní ustanovení. Ale zavádět do občanského zákoníku, že pronajímatel má právo požadovat přiměřenou velikosti bytu – to přece nikdo neví, co je. Nevyplyvají z toho ani žádná práva, ani povinnosti, jenom tím zaplevelujete právní řád nesmyslným ustanovením.

Další ustanovení. Pronajímatel má právo vyhradit si v nájemní smlouvě souhlas s přijetím další osoby do bytu.

Toto, prosím vás, legislativní komise (nesrozumitelné) odmítla jako protiústavní. Občané si nemohou dohodnout cokoli. Pan Rusnok ve svém známém článku píše, že si to můžou dohodnout, a když na to nepřistoupí, tak ne. Kdyby tomu totiž tak bylo, kdyby si občané mohli dohodnout cokoli, tak by nám stačily místo takovéhle dlouhé bichle tři paragrafy – občané si dohodnou cokoli, komu se to nelíbí, ať se obrátí na soud, a platí to od 1. ledna. To by byl celý občanský zákoník. K čemu by to bylo? (Smích a potlesk zleva.) Čili nemohou si dohodnout cokoli. Nemohou, protože jsou tady ústavní práva, která nelze vyloučit. Čili ani dohodou majitele a nájemce si nemohou vyloučit ústavní právo na soukromý život, na rodinný život. S jedinou výjimkou, kterou uznává i nový občanský zákoník – jestliže pronajímatel pronajímá byt, který je vybaven nábytkem. Pak samozřejmě je to něco jiného, je to jiný stav, tam si skutečně může vyhradit, ale jinak aby pronajímatel vylučoval, s kým bude vést společnou domácnost? Znovu říkám, komise to odmítla, nebude to v novém občanském zákoníku – tedy může to být, vy si to můžete prosadit, ale každá příští vláda to samozřejmě zruší.

Další ustanovení: Při vzniku nájmu nájemce oznámí pronajímateli počet osob v bytě.

To je to, co jsem říkal, co tam je, ale kde ta novela do toho zavádí bramboračku, já vám řeknu, v čem. Dneska je ta povinnost vázána, že nájemce je povinen sdělit osoby, které s ním žijí v bytě ve společné domácnosti. Je to jasné. Vyloučeny jsou návštěvy, kdo žije ve společné domácnosti, musí se ohlásit. Nový občanský zákoník říká, že musí oznámit ty osoby, se kterými vede rodinný život. Ale co říká novela? Novela říká, že musí oznámit pronajímateli počet osob v bytě. Teď v tuto chvíli. Počet osob v bytě. Bez rodinného života, bez společné domácnosti, počet osob v bytě.

Pan ministr několikrát a pan kolega Rusnok – já ho tady cituju jako z bible – říká, že se to nevztahuje na osoby, které v bytě jsou dva měsíce. Kde jste to sebral, pane poslanče se souhlasem předsedajícího? Ta dvouměsíční lhůta tam je, ale na oznámení těchto změn! Ten majitel, pronajímatel, je povinen do dvou měsíců oznámit, že k té změně došlo, ne že ta návštěva může trvat dva měsíce, jak jste se nám mnohokrát snažili vnutit. Nic takového tam není, to by muselo znít úplně jinak. Čili skutečně se tam vytváří dojem, aby pronajímatel požadoval v jakékoli chvíli počet osob. A tady prosím vás upozorňuji, nevím, jestli jste si toho všimli, byl-li by přijat tento zákon, všichni nájemci v České republice, regulovaní, neregulovaní, tržní, netržní, všichni by museli oznámit svým pronajímatelům, s kým žijí v bytě. To se na to podívejte, prosím vás, to je změna 30 v tomto zákoně. Všichni by museli oznámit nově, s kým žijí v bytě.

Tohle, dámy a pánové, bylo v Praze naposledy za heydrichiády! Od té doby nikdy nikdo nepožadoval, aby všichni nájemci byli povinni oznámit svým pronajímatelům, v tuto chvíli s kým žijí v bytě. Představte si magistrát Prahy, Plzně, Liberce, Brna, jak jsou zavaleny stovkami oznámení nájemníků, kteří píšou, že v bytě žijí s manželkou a s dvěma dětmi... K čemu to je, prosím vás? Proč takhle šikanujete lidi? Proč tohle přijímáte? Vždyť ti lidé přece tohle běžně hlásí, není v tom žádný problém a musí to znova všichni oznamovat? K čemu by to, prosím vás, bylo? Tady už předřečnice upozornila – jaká je sociální situace? Lidem se nežíje dobře, zvyšuje se nájem, zvyšují se jim ceny všeho možného, a ještě jim ukládáte takováhle nesmyslná opatření, která vůbec k ničemu nejsou, nikdo je nepotřebuje, je to jenom šikanující.

Perličkou je další ustanovení, § 3. Jestliže nájemce ví předem o své dlouhodobé nepřítomnosti spojené se složitou dosažitelností své osoby, oznámí tuto skutečnost pronajímateli, současně určí osobu, která po tu dobu zajistí možnost vstupu do bytu, pokud to bude nezbytně nutné. Pokud takovou nájemce neoznačí, je tou osobou pronajímatel.

Tak já vynechám diskuse o tom, co to je dlouhodobá nepřítomnost spojená se složitou dosažitelností osoby. Když bude někdo dva měsíce na Seychelách, je to dlouhodobá nepřítomnost? Je to složité dosažení osoby? To já tedy nevím. Jak si to v praxi představuje pan kolega Rusnok, vám tady přečtu: Bude to fungovat, jestliže hrozí vznik škody na majetku nebo zdraví např. v případě požáru, prasklého potrubí apod. Takže přátelé v případě požáru nebo prasklého potrubí pronajímatel nejprve nalistuje, jestli nájemce oznámil osobu, která mu zajistí přístup do bytu, pak se s tou osobou spojí – no takhle to má fungovat, prosím vás? Tohle přece v praxi nemůže nikdy fungovat! Nehledě na to, jestliže je případ požáru, prasklého potrubí, jestli je třeba nezbytně do toho bytu vstoupit, no tak pak je jedno, jestli jsem z toho bytu dlouhodobě pryč, nebo jestli jsem pryč jedno

odpoledne, v každém případě do toho bytu musí okamžitě někdo vstoupit. Proč tohle zavádět – copak to nefunguje? Jestliže něco takového je, zavolá pronajímatel policii, policie otevře byt a je to vyřízené. Proč zavádíme takovéhle šílenosti, abych oznamoval. Jak dlouho předem? Jestli já dnes oznámím pronajímateli, že za rok odjedu, platí to? Neplatí? Nebo 14 dní před svým odjezdem? Jak to bude dlouho platit, prosím vás? Jestli je to dlouhodobá nepřítomnost – já řeknu, že to otevře strýček František – copak já vím, jestli za rok ještě ten Franta bude naživu nebo jak bude fungovat, přece takovéhle věci vůbec nemohou, prosím vás, v praxi existovat. A jenom tím sekýrujeme lidi, zaplevelujeme občanský zákoník nesmysly, které nemohou být.

Vrcholem ministerské legislativy je sdělení o tom, že nájemní smlouva nemusí být doručena. Dámy a pánové, dneska základní ustanovení § 711 říká, že pokud dostanete výpověď, výpověď musí být doručena a musí obsahovat některá ustanovení. To, že výpověď musí být doručena, se ze zákona vypouští. Hned druhý odstavec tedy říká, to jste tam zapomněli asi, že do 60 dnů od doručení – které v prvním odstavci bylo vypuštěno – může nájemce podat žalobu. Čili kromě neuvěřitelného amatérismu ještě postavíte nájemce a pronajímatele do těžko řešitelné situace. Jestli vypustíme ustanovení, že výpověď musí doručit, tak co? Já vím, že jsou úvahy o dojití atd., ale prosím vás, dojití je hmotněprávní předpis a doručení je procesní předpis, to jsou odlišné věci a nemůže se s nimi takto zacházet. I nový občanský zákoník, znovu říkám, říká, že výpověď musí být doručena. Nebude-li doručena, tak od kterého okamžiku budou ti lidé dávat tu 60denní žalobu?

Prostě jedna šílenost za druhou. Nechci to dále rozvíjet, už jsem asi mluvil dlouho. Vráťm se k nájemnému.

Já nechci vytýkat to ustanovení, které určuje, že budou o nájmu rozhodovat soudy. Tomu se asi prostě nevyhneme. Ať je máme. Nevytýkám také příliš moc to, že ministerstvo nepřipravilo zákon o místně obvyklém nájemném, protože nový občanský zákoník říká: Soudy určují nájemné podle místně obvyklého nájemného. Co je to místně obvyklé nájemné, stanoví zákon. To říká. Ten zákon chybí. Ministerstvo ho neudělalo. Já mu to nevyčítám. Neudělal to nikdo. Neudělali jsme to ani my. Je to naše hrubá chyba. Já to uznávám. Když už ale upravujeme to, že o nájemném budou rozhodovat soudy, proč se nepřevzalo to, co je navrženo v novém občanském zákoníku? V něm se říká v § 2088, že se navrhuje zvýšení nájemného a soud rozhodne do výše srovnatelného nájemného, obvyklého v daném místě, pokud navržené zvýšení spolu s tím, k němuž došlo v posledních třech letech, nebude vyšší než 20 %. To je návrh v novém občanském zákoníku. Proč jste to tedy nepřevzali do tohoto ustanovení?

Nemluví o výměně bytu. Je pravda, má pan ministr pravdu, že

výměny bytů nejsou obvyklým institutem evropského práva. Ale u nás? Prosím vás, vždyť ti staří lidé zůstávají ve velkých bytech! Já zastupuji před soudy tři lidi, kteří chtějí jít do menšího bytu, a pronajímatel jim nedá souhlas. Tak jim i tuto možnost vezmeme, aby z těch velkých bytů vypadli?

Jen tak obecně, na jaké nízké úrovni je ten zákon připravován. Je ustanovení § 694, které říká, že rozhodování soudů o místně obvyklém nájemném se nepoužije pro určení nájemného u družstevního bytu. No, předkladatelé této novely zřejmě nevědí, že v družstevních bytech bydlí nejen družstevníci, ale také nájemníci. A na ty se to nutně vztahovat tedy musí, protože jinak by u nich neměl kdo nájem zvyšovat.

Dámy a pánové, s ohledem na to, že to vůbec nesouvisí s deregulací – po 1. lednu budou o nájmu rozhodovat soudy bez zákona, se všemi zmatky, které vzniknou, nedá se s tím nic dělat – není opravdu žádný spěch. Je třeba to vzájemně projednat. Otázkou ale je, jestli opravdu potřebujeme lidi s tím šikanovat. Proč nepočkáme na novelu velkého občanského zákoníku? Proč budeme tyto věci měnit a za pár měsíců je budeme znovu měnit v souvislosti s tímto občanským zákoníkem?

Čili takovýto postup já považuji za krajně neuvážený, jenom za sekýrování lidí. A navrhuji, abychom tuto předlohu vrátili předkladateli k novému dopracování. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já teď omluvím pana poslance Čechlovského, který se omlouvá po 16. hodině a také na zítřek dopoledne, a poprosím paní místopředsedkyni, aby mně na chvíli umožnila vystoupit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S přednostním právem vystoupí pan místopředseda Zaorálek. Další, řádně přihlášený v rozpravě je pan poslanec Stanislav Grospič. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dovolte mi, vážení kolegové, také se krátce vyjádřit k předkládané novele, i když nejsem poslancem příslušného výboru ani bytová problematika není mé metier. Přesto se zabývám – musím se bohužel stále zabývat – otázkou bytů OKD. Samozřejmě, že mě velice zaujalo, když jsem zjistil, že se má tady dnes ve zrychleném režimu projednat novela občanského zákoníku, takže poměrně rozsáhlá novela, kterou jsme měli vlastně v průběhu jednoho dne zvládnout ve Sněmovně, a zájmal jsem se tedy o dopady, které by měla tato novela v případě, že by byla schválena, právě na práva nájemníků v těch kauzách, kterými se zabývám a které se týkají nemalého počtu lidí. Ono je to 150 000 lidí, ale ono je pravděpodobně ještě daleko víc, kterých se to týká. A proto mi připadá, že mám celkem povinnost říci, co mi z té analýzy vyplývá.

Já se obávám, že kdyby skutečně tato novela byla přijata, vážně by to krátilo práva nájemníků ve velmi konkrétních věcech. Uvedu několik příkladů. Došlo by jednak k vážnému omezení práva nájemníků v oblasti přechodu nájmu, tzn. tam, kde jde o přechod v případě úmrtí apod. Došlo by k vážnému omezení. Dokonce by došlo i ke zrušení platnosti některých smluv. A pokládám také za velice nešťastné to, že by ti nájemníci byli vystaveni žalobám a možnému přezkoumávání výše nájmu prakticky nepřetržitě, protože tam vlastně není žádné omezení. Ten majitel by mohl opakovaně dávat návrhy a opakovaně je posílat k soudu. Takže mně připadá, že to, co by byl první předpoklad – že by se stanovila nějaká lhůta, ve které by návrh musel být podaný, já nevím, jestli tříměsíční apod., a zároveň si dovedu představit, že by mohlo být i omezení časové – v jaké době by se změny nájmu konaly. Představa, že budou žít v takové nejistotě, že neustále, opakovaně, jim budou předkládány návrhy smluv s dalšími zvýšeními nájmu, mi připadá, že není ve světě civilizovaném věc vůbec zcela běžná. To prostě je něco, co by tady velice zvýšilo nejistotu nájemního bydlení. A podle mě v časech, které vůbec nejsou pro lidi jednoduché. Takže ta představa, která je tam zakomponovaná, permanentních žalob, a dokonce bez stanovení času, kdy by měli na to prostor se dohodnout, je, myslím, chyba.

A stejně tak mně připadá nešťastná ta, řekněme, nejasná specifikace v oblasti služebních bytů, o čemž tady mluvil pan poslanec Křeček. Vlastně to je věc, která opravdu by také konkrétně snížila nebo by ohrozila... Je to prostě riziko pro nájemníky v bytech OKD, jak tam tu situaci sleduji.

Domnívám se, že to, co by bylo třeba udělat, a na to je třeba určitý čas... Takový příklad. Když nájemník investoval do toho bytu, on se ocitl ve velice nepříznivé situaci. Představte si, že teď, díky tomu, že on investoval, byt je v lepším stavu, a majitel mu proto zvýší nájemné. A on nemá žádnou možnost obrany. Chápete? Tomu, který neinvestoval, dá nyní menší nájem. Podívej se, v čem bydlíš? A ten, který naopak investoval, za to dostane vyšší nájemné. No, vy kýváte hlavou (směrem ke koaličním poslancům), ale jak tomu chcete zabránit? To je prostě situace, která vznikne. Mně připadá, že pokud se do té úpravy zákona nějakým způsobem toto nezohlední, tak prostě ten nájemce chráněn nebude.

Podobně to, co jsem už řekl – omezit nějak tu možnost podávání žalob na nějaký časový limit. To je, myslím, také věc, o které by stálo za to jednat.

Mně prostě připadá, že nejhorší je, když se přijde a řekne se: Nemáme čas, musíme to udělat do 1. ledna. A najednou tedy uděláme rozhodnutí, která budou mít důsledky, se kterými se budeme seznamovat až potom. Já tedy si myslím stejně jako pan poslanec Křeček, že tady se jedná o rozhodnutí, která bychom měli velmi důkladně zvážit. A já si dokonce ani nemys-

lím, že... Já tady mluvím o nájemcích. Ale já si nejsem jist, že tohle je výhodné také pro majitele. Já jsem mluvil s majiteli, kteří mi řekli, že představa, že budou chodit k soudu a permanentně se soudit, pro ně také vůbec není příjemná.

Samozřejmě, je to vaše oblast. Nevím, jak jste s majiteli bytů o tom mluvil. Já vám ale mohu říci, že jsem mluvil s takovými, kterým se vůbec nezdá, že toto je pro ně výhodná situace. A já jako laik vám řeknu, že představa, že se bude chodit k soudům a že prostě budeme posílat k soudům všechny a že budou zavalené soudy... To budou kauzy – já nevím, jestli a tři, čtyři roky. No, to by se snad nelíbilo nikomu. V takových poměrech bych já žít nechtěl. A tady bych se bez ohledu na to, z jakých jsme politických stran, chtěl snažit bavit o řešení, které by se tomu vyhnulo nebo by to nějak minimalizovalo. Jinak se toho prostě obávám. To je – opakuji – nevýhodné jak pro majitele, tak pro nájemce.

A nejhorší je, že to prostě sfoukneme za jeden den. Rozumíte? To mi připadá, že opravdu neodpovídá tomu, jak vážná věc to je. Bydlení – a řekněme nájemní bydlení je poměrně pořád ještě velká porce toho způsobu, jak se tady bydlí. Prostě to je věc nesmírně vážná, pro řadu lidí dokonce existenční, nebo dokonce je to něco, co je pro ně strašně vážné. A mně připadá, že tohle odbyť během několika hodin ve Sněmovně v jednom dni prostě neodpovídá vážnosti věci. Já bych se moc přimlouval za to, abychom s tím nespěchali. Nemyslím si, že je to tak, že toto musíme zvládnout a teď stihnout v tom nejkratším čase. Je pravda, že čas je tady zmeškaný. To je, bohužel, pravda. Ale to nedoženeme tím, že teď v závěru roku zrychlíme.

Proto se přimlouvám za to, abychom poskytli čas na to, abychom se všemi těmi důsledky, o kterých mluvím, tady zabývali. Jinak si myslím, že nebude Sněmovna zodpovědná vůči těm tisícům a statisícům lidí, kterých se tyto výsledky, tyto zákony, bezprostředně dotknou.

Děkuji za trpělivost a za to, že jste poslouchali.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S přednostním právem se přihlásil pan předkladatel, pan ministr Jankovský. Máte slovo, prosím.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Takže vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, já jsem tady slyšel celou řadu výtek k této předkládané novele a u některých těch výtek bych se zastavil.

Ta první, u které bych se rád zastavil, je to, co tady říkal pan místopředseda, tzn. že ta novela není ani výhodná pro majitele domů, že majitelé budou lítat k soudu a že je to bude obtěžovat. Ano, bude. Protože majitelé domů v případě, že přikročíme k tomu, co si majitelé domů před-

stavují, to znamená, že tam vložíme ustanovení o výpovědi bez udání důvodu s dvouletou výpovědní lhůtou, tak tím způsobíme v tuto chvíli deformaci trhu. Já tady řeknu jednu věc: Nikdo si nemůže představovat, že trh, který od 1. ledna deregulujeme, je najednou them se vším všudy. To přeci zdaleka není pravda. V tomto okamžiku, jestliže se bavíme o cenách v místě a čase obvyklém, budeme se bavit o tom, že tady máme v lednu smlouvy, které jsou uzavřeny po 1. lednu, to znamená už v tom deregulačním režimu, máme tady uzavřené nájmy, které uzavírají obce, to znamená obecní byty, máme tady nájmy, které budou uzavřeny v tom běžném režimu, z hlediska třeba realitních kanceláří, a v okamžiku, kdy tímto bychom dali nástroj majitelům domů: podepiš tuto cenu, nebo dostaneš výpověď, a během – do dvou let, se musíš vystěhovat, tak já jsem velmi přesvědčen, že řada těch nájemníků bude tak vystrašená, že podepíše smlouvu jakoukoli, jenom aby tu výpověď nedostala. Tím paradoxně budeme ten trh naprosto deformovat. Deregulace nájemného je něco, co neproběhne v žádném případě za jeden den. Deregulace je něco, co nám prostě probíhá, a já to připodobňuji k tomu, jako když máme dvě úrovně vody a potom je slejeme do jedné, tak nám se to nestane během jednoho okamžiku. Takže já se domnívám, že ty návrhy, že stanovíme v budoucnu maximální meziroční nárůst, to si všechno umím představit. Ale v okamžiku, až se mi to, ta deregulace postaví tak, že ten trh se mi vyrovná. Dříve rozhodně ne.

Dvě zmínky ke služebním bytům: Co to je služební byt. Služební byt je byt, který je přidělen k výkonu funkce. Nic jiného to není. To znamená, že služebním bytem rozumím byt, který přidělují někomu na tu dobu, kdy vykonává určitou funkci. Ta ustanovení, která jsou tady v této předkládané novele, samozřejmě vůbec nevylučují možnost, aby si každý zaměstnavatel určil podmínky podle svého – podle svého režimu. Toto je jenom obecné ustanovení, které se vztahuje jakoby na to, aby celá novela byla v jedné logice věci.

Další věc, která tady je, která tady zazněla, zmínka o tom, výtku k tomu, že musím hlásit v době své nepřítomnosti někoho, kdo tomu majiteli případně otevře byt. Já si myslím, že řada z vás se dostala do situace, kdy bydlela v bytě a na stropě se vám objevila malá skvrna od proteklé vody. A co jste dělali, když ten byt byl zavřený? Běhali jste, volali jste, sháněli jste, kdo tam bydlí, kdy ten majitel přijede, nikdo z vás si kvůli té malé skvrnce vody nedovolil zavolat požárníky a vyrazit dveře, a čekal a čekal s kýblem na podlaze. Takže já si myslím, že tohle to je úprava, která je naprosto, naprosto legitimní.

Nájemníci do bytu: Já, pokud tady na jedné straně říkám, že nechceme těm majitelům dávat do ruky nástroj k šikaně, k šikaně nájemníků, tak na druhé straně musíme samozřejmě respektovat, že ten byt má konkrétního

majitele a že ten majitel má právo vědět, kolik lidí v dotyčném bytě bydlí. Mimo jiné i proto, že na základě počtu osob bydlících v bytě se propočítávají nepřímé náklady na provoz bytu. Takže z toho důvodu si myslím, že i tato úprava je oprávněná.

Já si myslím, že to je tak z těch hlavních připomínek všechno, takže děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Klučka chtěl reagovat fakticky, jestli jsem to správně pochopil, takže má dvě minuty na faktickou. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, tady bylo slyšet hodně věcí.

Pane ministře, když mám na stropě skvrnu, tak ty hasiče zavolám. Přijede policie a otevře ten byt, to funguje. Toto funguje. Nemáte pravdu, že to nefunguje! Toto funguje.

Pokud jde o to, že tento zákon je nesmírně složitým, nesmírně vágním, můžeme o něm diskutovat. Já se dívám tomu, že navrhuje čtyři pět dnů na projednání ve výborech. To prostě je podhodnocení. (Hlas ze sálu: „Ne, ne, ne!“) Já jsem slyšel tady tyhle ty názory... Jestli navrhuje 40 dnů, klidně diskutujeme. Jestli navrhuje zkrácenou lhůtu, prosím pěkně, není to dobré. Vše.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní pan poslanec Grospič je další přihlášený a pak paní poslankyně Chalánková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych se zeptal na začátku vlády, co vlastně dělala dosud, když věděla, jaký stav může nastat odblokováním deregulace nájemného, a koho vlastně hájí zájmy, když předkládá takto rychle a ještě v zrychleném čtení chce přijmout zásadní novelu občanského zákoníku a upravit – vstoupit do úpravy nájemného bydlení. Koncem, nebo ne koncem, ale před koncem minulého volebního období vznikl v Poslanecké sněmovně podobný stav. Bylo předloženo několik novel občanského zákoníku, které se navzájem ve svých ustanoveních vylučovaly, ale na všech měla bývalá Topolánková vláda zájem, aby byly projednány a aby byly přijaty. Teď vzniká podobný stav. Vláda usilovně pracuje na novém občanském kodexu, ale má zájem urychleně přijmout zásadní úpravy té stávající úpravy občanského zákoníku. Možná, že to je právě proto, že chce docílit takového správního stavu, který by výrazně vyšel vstříc majitelům bytů a snížil ochranu, a tím vytvořil i poměrně velkou právní ne-

jistotu pro nájemníky. Možná ta hrozba soudem a evropským soudem jde právě výrazně od vlastníků bytů, zejména zde v Praze, a je směřována proti nájemníkům a má vytvořit psychózu zastrašení a nejistoty z toho, co se může dít od 1. ledna.

Vládní novela tedy má řešit situaci po skončení účinnosti 1. části zákona o jednostranném zvyšování nájemného. V důvodové zprávě se uvádí, že cílem je postupně narovnávat spolu s postupnými kroky k nápravě cenových deformací z roku 2010, resp. roku 2012, také a především vztahy nájemců a pronajímatelů snižováním do té doby nepřiměřeně široké ochrany nájemce.

Zásadní změnou je vložení zejména nových odstavců § 696, a to zejména odstavce 2, kde se hovoří, že nedošlo-li ke sjednání nájemného dohodou a neodpovídá-li nájemné v místě a čase obvyklému nájemnému, rozhodne soud na návrh pronajímatele nebo nájemce o určení nájemného, které je v daném místě a čase obvyklé. V rozhodnutí soud též stanoví, od kdy se nájemné určuje; výši nájemného soud určí nejdříve ke dni podání návrhu k soudu. Toto ustanovení se nevztahuje na určení nájemného u družstevních bytů.

Vláda rezignovala na definici pojmu „obvyklé nájemné“ a v důvodové zprávě se odvolala na zákon číslo 151/1997 Sb., o oceňování majetku, který pokládá za dostatečný. Možná dostatečný právě ve vztahu k vlastníkům bytů, ale nikoliv nájemcům. Toto stanovisko nelze tedy sdílet, protože už nyní se ukazují např. problémy v tzv. cenových mapách, které chce vypracovat ministerstvo a které nejsou nijak závazné. V důvodové zprávě vláda připouští nepřímý dopad na státní rozpočet, který se projeví v nárocích na výplatu sociálních dávek, v příspěvku na bydlení, doplatek na bydlení pro osoby a domácnosti nadměrně zatížené rostoucími výdaji na bydlení. Tendence zejména soukromých pronajímatelů zvyšovat nájemné je patrná však již nyní, a tak se dávky v době vládního šetření mohou zvýšit právě touto činností vlády, tímto konáním vlády o několik miliard korun.

Chci zde říci, že právě Komunistická strana Čech a Moravy předložila vlastní návrh řešení, které je obsaženo v tisku 163 a které má tomu zabránit a zároveň stanovit jasnější pravidla vypočítávání nájemného.

Vládní novela obsahuje i další změny. U § 688 je právo užívat společné prostory a zařízení domů, jakož i právo požívat plnění, jejichž poskytování je s užíváním bytu spojeno, pouze na nájemce. Současná úprava, kdy je toto právo přičteno jak nájemci, tak osobám, které s ním žijí ve společné domácnosti, se však jeví z hlediska praxe jako podstatně lepší.

Dále je v novele časově omezeno doba nájmu po přechodu nájmu. Tvrdost tohoto dopadu nelze zmírnit ani vloženou tzv. sociální klauzulí, že se toto omezení nevztahuje na osoby starší 75 let a na děti do 18 let, pokud se pronajímatel nedohodne jinak.

Novela ruší institut služebních bytů, což je velice podstatné, a zavádí možnost uhradit nájem bytu na dobu výkonu práce nájemce pro pronajímatele. Je to probourání do dlouhodobých zásad našeho občanského práva. Nicméně je třeba i o otázce tzv. školnických bytů a práva na bytovou náhradu.

Ruší se v návrhu také měsíční lhůta pro vrácení kauce původnímu nájemci a vše se ponechává na dohodě obou stran. Prý bylo dle tvrzení předkladatelů vrácení kauce ve lhůtě jednoho měsíce v mnoha případech nesplnitelné. I zde mohou nastat spory.

Zavádí se právo pronajímatele požadovat, aby v bytě žil jen přiměřený počet osob, a zabránit jeho tzv. přeplněnosti. Oznamovací povinnost se nadále nemá vztahovat na počet osob, ale má vymezovat identitu osob, které užívají byt spolu s nájemcem. A nesplnění této povinnosti by se mohlo napříště rozšířit o založení výpovědního důvodu bez přivolení soudu.

Vláda navrhuje ze zřejmého jí zvlášť odůvodněných důvodů, aby Sněmovna vyslovila s novelou souhlas již v prvním čtení. Nabízí se otázka, jaké další zásadní kodexy a zásahy do právního řádu České republiky budou tímto způsobem předkládány Poslanecké sněmovně, když se tak děje i v tak důležité otázce, jako je otázka nájmu bytů, a když se tak děje paralelně, zatímco je připravován nový občanský kodex.

Navrhují tedy proto zamítnout předložený návrh již v prvním čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal paní poslankyni Horníkovou, která chtěla reagovat hned na vystoupení pana poslance Grospiče. Tak ji prosím. Ona může vystoupit samozřejmě kdykoliv. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Já vám děkuji, pane předsedající. Já vám slibuji, že do svého vystoupení zahrnu i to, co jsem chtěla říct v rozpravě, ale chtěla bych se omluvit teď všem poslancům, kteří zde v minulém volebním období nebyli.

Připomínám všem poslancům, kteří zde byli, a myslím si, že to je právě předřečník: Vážení přátelé, v roce 2006 jsme přijali zákon o jednostranném navyšování nájemného vědomi si toho, že k této novele jako ruku v ruce musí přijít novela občanského zákoníku. Já tady zodpovědně prohlašuji, že sociální demokraté, kteří vládli, jasně slíbili novelu občanského zákoníku. Ten slib nedodrželi. Ta novela občanského zákoníku zde měla být dávno, je to prostě rest. Není to náš rest, je to rest úplně jiné vlády.

Co dělala tato vláda? Vzala to, co zde na stole leží už dva roky, přátelé. Na každé schůzi Poslanecké sněmovny v minulém období jsem předstupovala jako poslanec a žádala jsem tuto Sněmovnu, aby na projednání zařadila tisk 805, který upravuje vztahy mezi vlastníkem nájemníkem, aby

se zabývala problematikou, která je klíčová. Lidé si zaslouží mít jasná pravidla. Protože, přátelé, oni po nás nechtějí, abychom řešili jejich problémy. Lidé, kteří bydlí v nájemních bytech, a majitelé, kteří pronajímají tyto byty, majitelé stojí o nájemníky, nájemníci stojí o byty, ve kterých chtějí bydlet. A jestli po nás, po Poslanecké sněmovně, něco chtějí, tak jasná pravidla hry – a to je občanský zákoník. Prosím, dejme jim jasná pravidla hry. Je tady smluvní svoboda. Něco, čemu se říká dohoda, na té stavíme, tak dejme pravidla hry a nechme je se dohodnout. Obě strany vědí, že pokud se nedohodnou, půjdou k soudu. Jestli tam půjdou dobrovolně, nebo nedobrovolně z jedné či druhé strany, je to jejich věc.

A teď slovo zpravodaje. Já mám pocit, že jsme si trochu spletli podrobnou rozpravu ve druhém čtení. Nedovolila bych si nikdy hodnotit vystoupení svých kolegů, ale jenom chci upřesnit. Je mi jasné, že bylo podáno veto vůči projednávání tisku podle § 90. Proč si tato vláda dovolila dát § 90, je jasné. Toto znění tisku – ke všem svým kolegům, kteří seděli v minulém Poslanecké sněmovně – všichni ho dva roky znáte. Omlouvám se těm, kteří zde sedí několik měsíců a nemohli se s takto závažnou novelou seznámit. Je myslím v pořádku, že neprojednáme tento tisk v devadesátkovém režimu, ale že zkrátíme lhůtu na projednání tak, abychom si splnili to, co máme vůči občanům, kteří čekají na jasná pravidla hry, jak mají vypadat nájemní smlouvy staré i nové, protože se dostávají do nového režimu od 1. ledna.

Já tedy tímto dávám návrh na zkrácení projednávání tohoto tisku na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším přihlášeným v rozpravě je paní poslankyně Chalánková. A pak pan poslanec Krupka. Vy jste se hlásila fakticky? Tak se moc omlouvám. Paní poslankyně Černochová tady má opravdu faktickou. Já jsem si myslel, že to bylo jen přehmátnutí, tak se omlouvám. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Krásný podvečer, dámy a pánové. Já bych si dovolila jako člověk, který strávil 12 let svého života na radnici městské části Praha 2, nesouhlasit s tím, že funguje skutečnost, že ve chvíli, kdy se objeví, a byl tady zmíněn, flek na stropě, se stane to, že policie či hasiči přijedou a byt otevřou. Tohle nefunguje a každý z nás, kdo nějakým způsobem má zkušenost z komunální politiky, tak mi dá za pravdu. Policie, pokud není podezření, že by v tom bytě byla nějaká zraněná osoba, mrtvá osoba, že by tam došlo k nějakému trestnému činu, ten byt prostě neotevře.

My jsme jako městská část měli případ, kdy zanášel odpadky jeden nájemce byt takovým způsobem, že nájemníci byli dva roky terorizováni tím-

to nájemcem, a bohužel ani tehdy, když se už v domě objevily krysy a ten pán v tom bytě zemřel, tak ani za této skutečnosti policie ani hasiči ten byt nezpřístupnili a nemohli jsme se tam jako pronajímatel dostat. Takže jsme museli pojmout podezření, že v tom bytě přece jenom může být nějaké uhynulé zvíře, aby nám tam šel alespoň hygienik.

Takže se omlouvám, ale skutečně si vážím práce Policie České republiky i hasičů, ale v tomto případě nemají žádnou zákonnou pravomoc byt za těch okolností, tak jak to tady bylo zmíněno, otevřít.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď mám dvě faktické – pan poslanec Jiří Petrů a pak pan poslanec Václav Klučka. Tak to šlo po sobě. Prosím.

Poslanec Jiří Petrů: Dámy a pánové, já mám opravdu velmi krátkou faktickou poznámku. Rád bych požádal pana ministra pro místní rozvoj, zdali by mohl odpovědět na tu základní otázku, kterou tady přednesl pan dr. Křeček: proč bude v lednu ústavněprávní výbor projednávat velkou novelu občanského zákoníku a na druhé straně dnes máme projednávat ve zrychleném řízení novelu současného občanského zákoníku, přitom věci týkající se nájmu, jsou diametrálně jinak nebo odlišně řešeny. Toto je základní dotaz – proč k tomu dochází, z jakých důvodů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a pan poslanec Klučka je další faktická.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane předsedající, prostřednictvím vás ke kolegyni Černochové. My si v hrozně věcí rozumíme, ale tady musím říct, že je rozdíl mezi policií pražskou a třeba opavskou, mezi přístupem k této věci. Pokud hrozí nebezpečí obecného ohrožení kupř. tím, že někde teče voda, tak policie, paní kolegyně, tam vstoupí i s těmi hasiči. Hasiči nemůžou sami, musejí čekat na policii. Jestli chcete důkazy takového konání, přednesu vám je osobně. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budeme pokračovat... Nebudeme. Paní poslankyně ještě chce reagovat? Prosím, tak ještě jednou paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Tady nebyla řeč o havárii, ale pouze o nějaké skvrně či fleku na stropě. Když je to havárie a hrozí samozřejmě nebezpečí a škody na majetku, kterými je přesně tato havárie definována, tak pak má pan poslanec Klučka pravdu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, už se sblížila stanoviska. Ještě velikost skvrn. A paní poslankyně Chalánková, omlouvám se. Už je tady, prosím, teď už můžete, ano.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já jsem nevěděla, jestli už můžu. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych krátce zareagovala na oblast sociální. Minimálně od roku 2006 se setkávám s velmi zoufalými situacemi rodin, zejména rodin s dětmi, které mají velké problémy platit si své bydlení, a tito lidé nežijí v bytech s regulovaným nájmem, nemají šanci se do takových bytů dostat. A právě pro ně musí být nastaven zcela jiný mechanismus. Existence bytů s regulovaným zájmem jejich situaci v žádném případě neřešila a neřeší. Proto připravujeme ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí úplně jiný systém dávek, které jim pomohou platit úhrady za bydlení a které by nepřesáhly 25 až 30 % jejich výdajů právě na bydlení z jejich příjmů. Tito lidé žijí v zoufalé situaci, která jim neumožňuje dosáhnout na běžný trh s byty, a proto tyto dávky půjdou za nimi, nikoliv za majiteli domů nebo za developery. Tyto dávky půjdou za těmi sociálně potřebnými, kteří mohou žít třeba i v jiném místě, než je jejich trvalé bydliště, mohou bydlet také v jiném místě, jejich faktický pobyt je jinak nastaven. Takže tito lidé mají skutečně složitou situaci a v dnešní době vydají za bydlení horentní sumy a žijí v sociálně vyloučených komunitách a existence bytů s regulovaným nájmem jim nikdy nebyla ku prospěchu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď pan poslanec Krupka je další přihlášený.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, mně trochu vzal vítr z plachet pan ministr, který už odpověděl na některé věci, a koneckonců i moje kolegyně paní Horníková, která tady uvedla, že tento materiál tady není poprvé, a samozřejmě noví poslanci za to nemohou, ale zejména ti staří a zejména ti, kteří tady vystupovali, určitě měli možnost se s tímto seznámit a na tyto věci reagovat.

Já bych chtěl zdůraznit, že ten materiál, který byl předložen, je v podstatě vyvážený a ta vyváženost, to slovo, by bylo také nutné brát z toho pohledu postavení mezi nájemcem a vlastníkem, protože velice často tady slyšíme slovo nájemce, je třeba chránit nájemníky, ale v některých případech je třeba se podívat i na tu druhou stranu, na stranu vlastníků i na jejich jistá práva, která by ale neměla být zneužitelná. Já si myslím, že každý z nás se setkává s případy, kdy máme korektního nájemce a korektního vlastníka. Můžou být případy nekorektních vlastníků, na které někdy poukazuje zejména to levé spektrum, a korektních nájemníků. Ale pak

máme i korektní vlastníky a nekorektní nájemníky. A myslím si, že každý z nás v určitých regionech se setkává řekněme s případy, kdy v bytech je deset nájemníků a bez souhlasu vlastníka, pouze se souhlasem nájemníka se tam může přistěhovat dalších deset lidí. A myslím si, že i o tomto bychom měli veřejně hovořit a nestrkat hlavu do písku.

Současně s tím bych chtěl zdůraznit, že se to nedělá na poslední chvíli, ale prostřednictvím předsedajícího bych se možná obrátil na pana kolegu Křečka, který tady právě v těchto intencích vystupoval, a připomenul mu, že i s kolegyní Horníkovou možná před rokem já sám osobně právě z důvodů, které jsem tady řekl, jsem byl za vámi, zdali bychom byli schopni tuto novelu otevřít a prosadit, ale narazili jsme na zajímavý názor, který jste vy tady prezentoval, že tím chceme omezovat právo volit, protože to je ústavní právo a protože chceme omezit případně i bydlení toho člověka na té které adrese, kterou si sám svobodně zvolí, že se přistěhuje k někomu do toho bytu. A jestliže se potom dostaneme do takových těch diskusí, tak vy pak můžete kdykoli říkat, že se to dělá na poslední chvíli a spěchá se na to, proč na to spěcháme. My jsme před rokem už tuto novelu mohli projednávat, mohli jsme to projednávat před dvěma roky. Jestliže zmiňujete a stavíte proti tomu i otázku projednávání, jak jsem před chvílí slyšel od pana kolegy, velké novely, tak je třeba si uvědomit, že – a pánové, právě vy dva předřečníci jste matadoři v této Poslanecké sněmovně a víte, že občanský zákoník, který se bude projednávat, bude poměrně velká a rozsáhlá záležitost, a já sám, který jsem tady relativně krátce, nevěřím, že je to otázka řádově měsíců. To bude záležitost, která tady bude hodně dlouho ležet.

Takže z toho pohledu to, že sem přišla po několika pokusech během několika let tato relativně krátká novela, byť souhlasím se zásadním dopadem, není nic neobvyklého a časově je naprosto logické, že je třeba, aby se tento problém a tento materiál tady projednal.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to byl poslední přihlášený. Ještě pan poslanec Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji. Nechci zdržovat, jenom několik krátkých poznámek.

Má pravdu paní kolegyně Horníková, že už v minulém období se podobná novela předkládala a nikdy nebyla zařazena na program, protože jsme si ji nepřáli. My jsme ji prostě nechtěli, to nebylo lajdáctví. My jsme prostě nechtěli, aby se projednávaly věci, které zhoršují diametrálním způsobem postavení nájemníků. Tam byly ještě horší věci.

Služební byt. No samozřejmě, že služební byt je byt po dobu výkonu práce. Nikdo by neměl služební byty, kdyby mu tam důchodci zůstali až do

smrti. To je přece jasné, to bylo za republiky taky. Ale je přece rozdíl mezi smlouvou na dobu určitou na rok a smlouvou na dobu výkonu práce. A ten rozdíl je v tom, že na tu dobu určitou je ta doba předvídatelná. Každý ví, co je rok, kdy rok končí a kdy musí z bytu vypadnout. Ale na dobu výkonu práce, to je přece něco jiného. To může skončit za týden, ale taky za dvacet let a musí tam být trochu jiný režim, aby se ti lidé na to mohli připravit, zejména pokud to skončilo třeba pracovním úrazem nebo z důvodů zdravotních nemohl tu práci vykonat. To je ten rozdíl a nelze to prostě smýt, že je to na dobu určitou.

Skvrnka na stropě. No jistě, to je přesně tak. Ale pak mi řekněte, proč se skvrnka na stropě v zákoně upravuje jenom v případě dlouhodobé nepřítomnosti, kterou jsem předvídal. Jestli je skvrnka na chodbě, tak ta přece mi vadí, když ten nájemník je na dva dny pryč, ne když je dva roky pryč, čili to musí být přece v těchto případech stejná úprava, a ne jiná úprava v době, kdy dlouhodobě je nepřítomen.

Počet osob v bytě. No, samozřejmě že pronajímatel má právo znát počet osob v bytě, jejich narození, rodinný stav, ale to už tam dneska je. Jenom vy tam vypouštíte, že to jsou osoby, které žily delší dobu, a říkáte „stav osob v bytě“. Proč? Přece ten počet osob musí být od určité doby, ne když přijede tchyně na neděli, abych to hned hlásil, protože majitel řekne, že jsem nehlásil počet osob.

Sociální dávky – tady paní kolegyně řekla 30 %. No, to je starý sen majitelů domů, že prostě oni stanoví nájemné a stát to doplatí lidem do těch 30 %. Ale prosím vás, na to nemá ani Kuvajt, natož Česká republika! Představte si průměrné důchody 10 tisíc, tržní nájem v Praze za šedesátimetrový byt je dneska 13–15 tisíc, tak si představte, co by ten stát doplácel jako sociální dávku lidem, kteří celý život poctivě pracovali. Proč oni by měli být najednou v režimu sociálních dávek sociálně potřebným, když to nejsou osoby sociálně potřebné?

Když se deset lidí přestěhuje, říká (nesrozumitelné), no, to je velký problém. Já chápu, že to je velký problém, ale nelze tomu zabránit tím, že napíšu, že majitel má právo požadovat. Tím, že má právo požadovat, jsem těch deset lidí přece nevyřešil.

A konečně práva majitele a nájemníka. Prosím vás, to není tak jednoduché. Jestliže pronajímatel pronajme byt, vzdává se dispozičního práva s tím bytem. V Anglii se dokonce nájemní právo prodává. Když mi zbývá, já nevím, deset let nájmu, tak to mohu prodat. A nový občanský zákoník, který budeme projednávat, dokonce počítá s tím, že se nájemní právo dědí! Jestliže nájemník zemře, tak nájemní právo zdědí jeho dědici. To není tak jednoduché, jako se tady vžilo, že nájemné je trochu lepší káznice a že majitel prostě na to dohlíží a má právo dispozice. Tak to není v Evropě, prosím vás! Je vlastníkem toho bytu, ale dispozičního práva s

bytem se vzdal a má ho nájemník (nesrozumitelné). (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr bude reagovat.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Já bych nechtěl reagovat na všechno.

Byly tu na mne dvě otázky. Jedna otázka – co dělala tato vláda v létě. V létě se seznamovala s tím, co neudělala ta předchozí. Jestli si pamatujete, nebo jestli jste mě poslouchali, tento návrh novely šel do vlády dva měsíce poté, co jsem vstoupil na ministerstvo, takže si nemyslím, že tam došlo k nějakému prodloužení.

Potom to, proč nečekáme na velkou novelu. Právě proto, že se obávám, že ta velká novela určitě není otázkou týdnů nebo měsíců. Slyšeli jsme, že to může trvat opravdu dlouho. A protože tu věc řešit musíme, na tom se, myslím, koneckonců shodneme všichni, tak proto jsme tuto malou novelu předložili teď.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy, která je stále ještě otevřena. Není tomu tak. Mohu ukončit obecnou rozpravu, když se nikdo nehlásí.

Slovo má paní zpravodajka.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane předsedající, já se ujmu své role zpravodajky, abych konstatovala, že po diskusi, které se účastnilo několik kolegů poslanců, jste diskusi uzavřel, a v diskusi padl za prvé návrh na zamítnutí zákona v prvním čtení, za druhé padl návrh na propuštění do druhého čtení, přikázání do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a návrh na zkrácení lhůty k projednávání na 30 dní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže bychom o tom všem měli hlasovat. Ještě pan poslanec Křeček. Možná nesouhlasí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Křeček: Souhlasí, ale podali jsme návrh na vrácení k přepracování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak přece jen nesouhlasí. Byl dán návrh na vrácení a na zamítnutí. Ano.

Poslanec Stanislav Křeček: Ano, a dávám ještě návrh na to, aby

zákon byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. Proboha, je to občanský zákoník! Kdo jiný by to měl dělat než ústavněprávní výbor?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Zagongoval jsem, aby se všichni vrátili do sněmovny. Budeme hlasovat o řadě návrhů. Ještě to shrnu. Nejdříve se budeme muset vypořádat s návrhem na vrácení navrhovateli k dopracování, pak budeme hlasovat o zamítnutí, pak o přikázání výboru pro regionální rozvoj, výboru ústavněprávnímu a nakonec o zkrácení lhůty na 30 dní. Jako první bude vrácení k přepracování. Takový je postup. Všichni se dostavili, můžeme začít hlasovat.

První hlasování bude o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vrácení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 42, přihlášeno 163, pro hlasovalo 61, proti 83. Tento návrh na vrácení neprošel.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Pan poslanec Sobotka chce odhlásit, takže vás všechny odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili. Pokud se to všem povedlo – všichni jsou přihlášení? (Hlasy ze sálu: Ne!) Není tomu tak. (Chvilí čeká.) Povedlo se úplně všem.

Hlasujeme o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto předloženého návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 43, přihlášeno 155, pro zamítnutí hlasovalo 60, proti 88, takže návrh na zamítnutí neprošel.

Budeme hlasovat o návrhu na přikázání, nejdříve na přikázání předloženého návrhu k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto přikázání, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 44, přihlášeno 156, pro 148, proti 3, takže přikázání výboru pro regionální rozvoj bylo schváleno.

Budeme nyní hlasovat ještě o přikázání předloženého návrhu k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro ústavněprávní výbor, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 45, přihlášeno 156, pro hlasovalo 150, proti 4, takže toto přikázání bylo také schváleno a návrh projedná také ústavněprávní výbor.

Pak tu byl návrh na zkrácení lhůty k projednávání na 30 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednání na 30 dní, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 46, přihlášeno 156, pro hlasovalo 94, proti 58. Zkrácení na 30 dní bylo schváleno.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán, zkrácení schváleno. To je asi všechno, co můžeme v tuto chvíli dělat. Takže ukončuji projednávání tohoto návrhu zákona... zákoníku... zákona. Zákona.

Dovolte mi, abych tedy teď omluvil ještě z důvodu neodkladných pracovních povinností pana ministra Johna, který se dnes od 17. hodiny omlouvá z jednání Sněmovny. Tak.

A teď prosím paní místopředsedkyni.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat následujícím bodem našeho dnešního programu a tím je

19.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, ovšem mám zde veto padesáti poslanců.

Nyní prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr pro místní rozvoj pan Kamil Jankovský. Prosím.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tohle je poněkud lehčí materiál.

Předložený návrh novely zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v platném znění, byl zpracován na základě usne-

sení vlády číslo 411/2009, kterým vláda uložila ministrům spravedlnosti, financí, pro místní rozvoj a ministryni zdravotnictví vypracovat a vládě předložit návrh legislativních opatření ke zkvalitnění státního dohledu nad činností profesních komor.

Navrhovaná novela zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v platném znění, základní koncepci tohoto zákona nemění, pouze posiluje kontrolní vliv státu prostřednictvím účasti jeho zástupců v Autorizační radě České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, tedy orgánu, který má komplexní a zásadní vliv na dodržování zákonnosti a kvality při udělování autorizace k výkonu odborných činností ve výstavbě. Navíc opravňuje členy Autorizační rady účastnit se průběhu autorizačních zkoušek a ukládá komorám písemně sdělovat členům Autorizační rady den, místo a čas konání zkoušek. (V jednacím sále je opravdu značný hluk.) Při volbě řešení byl respektován především princip jeho přiměřenosti k povaze a závažnosti daného problému, respektive k riziku ohrožení veřejného zájmu v případě zachování stávajícího stavu.

Návrh zákona je v souladu s českým právním řádem a je plně slučitelný s právem EU.

Navrhovaná úprava nemá dopady na obyvatelstvo, podnikatelskou sféru a nevyžaduje požadavky na finanční prostředky z veřejných rozpočtů, protože náklady na činnost komor jsou kryty z jejich příjmů především členskými poplatky a veškeré funkce v orgánech těchto komor jsou čestné.

To je za mne asi v tuto chvíli vše. Je to skutečně technická novela, která upravuje způsob zastoupení v těchto orgánech a jejich další činnost.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Dřív než dám slovo panu zpravodaji, kterým je pan poslanec Václav Horáček, tak bych vás chtěla všechny požádat o to, abyste se pokud možno ztišili. Myslím to úplně na všechny včetně předsedů poslaneckých klubů. Prosím, respektujeme své kolegy. Děkuji pěkně.

Pan zpravodaj má slovo.

Poslanec Václav Horáček: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo.

Dámy a pánové, pan ministr Jankovský zde podrobně popsal vládní návrh, kterým se mění zákon číslo 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.

Vzhledem k jednoduchosti a malému rozsahu navrhované právní

úpravy jsme mysleli, že budeme jednat podle § 90 odstavce 2. Protože bylo uplatněno právo veta, tak budu navrhopvat, aby bylo propuštěno do druhého čtení, zkrácení lhůty na 50 dní a přikázání k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně, pane zpravodaji. Požádám vás, abyste poté, až otevřu obecnou rozpravu, své návrhy ještě jednou přednesl.

Nyní tedy tuto obecnou rozpravu otevírám a ptám se, kdo se do ní hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petru: Dámy a pánové, vážená paní místopředsedkyně, chtěl bych pouze krátce zdůvodnit uplatnění veta proti projednání změny zákona číslo 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve zrychleném řízení podle § 90.

Tímto materiálem se mění § 29 citovaného zákona a umožňuje ministrovi pro místní rozvoj jmenovat na dobu tří let členy jak Autorizační rady České komory architektů, tak Autorizační rady České komory inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Zároveň dává ministrovi pro místní rozvoj pravomoc odvolávat členy autorizačních rad. V předloženém zdůvodnění vládního návrhu se na jedné straně hovoří o dvou variantách řešení a je konstatováno, že legislativní opatření bylo konzultováno se zástupci dotčených komor a komory považují za nejvhodnější takzvanou nulovou variantu. Na straně druhé je v předloženém materiálu prezentováno stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj takové, že nulová varianta nepřipadá v úvahu. Tento poměrně silný nesoulad si jistě zaslouží časový prostor k řádnému projednání ve výboru. Proto podal poslanecký klub veto proti zrychlenému projednávání. Tolik pro vysvětlenou.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Kdo dál se hlásí do obecné rozpravy? Mohl by možná pan zpravodaj, který avizoval určité návrhy již ve své zpravodajské zprávě.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vzhledem k tomu, co tady bylo řečeno, navrhuji propuštění do druhého čtení, zkrácení lhůty na 50 dnů a přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já si jenom ověřím – zkrácení lhůty na 50 dní, ano? Děkuji pěkně. (Ano.) Zkrácení lhůty na 50 dní. Rozumíme si naprosto přesně.

Já se podívám po sále, zda se hlásí někdo z místa ještě do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Tuto obecnou rozpravu končím.

Ptám se pana ministra a pana zpravodaje, zda si ještě přejí vystoupit se závěrečným slovem. Není tomu tak. Můžeme tedy přistoupit k hlasování. Nejdříve se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání.

Organizační výbor a taktéž pan zpravodaj navrhli přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Já se vás chci zeptat, zda někdo chce navrhnout ještě jiný výbor, který by se tímto tiskem z rozhodnutí Sněmovny měl zabývat. Žádný jiný návrh nevidím, proto budeme hlasovat o návrhu organizačního výboru, o tom, že tento tisk projedná výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování a žádám ty, kteří tento návrh podporují, aby stiskli tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování číslo 47. Z přihlášených 154 poslanců pro 111, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Další návrh, o kterém hlasováním rozhodneme, je návrh na zkrácení lhůty k projednávání na 50 dní.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti tomuto návrhu?

Konstatuji, že v hlasování číslo 48 z počtu přihlášených 154 poslanců pro 89, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že návrh tohoto zákona byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, lhůta pro jeho projednání byla zkrácena na 50 dní. Děkuji panu předkladateli a panu zpravodaji a končím projednávání tohoto tisku.

Přistoupíme k dalšímu bodu našeho programu. Tím je bod číslo

137.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 115 ve výborech Poslanecké sněmovny

Prosím, aby tento návrh uvedl pověřený člen. Prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, novela převážně obsahuje návrh změny vyplývající ze schválené směrnice Rady, kterou jsou členské státy Evropské unie povin-

ny transportovat do svého daňového práva k datu 1. ledna 2011. Proto ten návrh na zrychlené řízení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují tedy všeobecnou rozpravu. Poprosím vás, pane poslanče a pane předsedo, byl jste prvním vystupujícím, ujměte se, prosím, role zpravodaje pro tento bod. (Poslanec Braný ukazuje, že je zpravodaj.) Vy jste zpravodaj? Tak to tady nemám nikde uvedeno. Cítíte-li se být vy zpravodajem, tak doufám, že se nedopustíme žádné procedurální nepatříčnosti, když to takto uděláme.

Zahajují tedy všeobecnou rozpravu, pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Petr Braný: Vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo a vůbec neberu osobně snahu změnit zpravodaje – ba naopak. Přesto bych se vyjádřil k tomu, co je teď požadováno, aby Sněmovna učinila.

Tisk č. 115 tady prošel prvním čtením, byly stanoveny nějaké postupy a teď se zase dostal do takového stadia, kdy jsme najednou zjistili, že Evropa říká no, no, no! Nečinite dobře! Víte, ono stačí, když jsme zahájili ten proces. My jsme ho zahájili. Myslím si, že ty pohnutky jsou asi širšího rázu. V minulosti, když jsme dělali technický líh a taky se dělalo takové to zkrácení, zkrácení zkráceného, pak jsem odstoupil jako zpravodaj, to už činit nebudu. Dvakrát opakovaný žert už není žertem. Ale pamatujete, když jsme to to přijali, dnes jsme velmocí dovozu technického z Jižní Ameriky. Ale to je druhá věc.

Takže bych jenom chtěl tady upozornit, že toto spěchání nevidím úplně jako nutné. Když se na to podíváte – proces jsme zahájili a to, co je tam nejpodstatnější, to jsou spotřební daně z cigaret. Co navrhujeme, od 1. 1. 2012, že to máme řešit. Nechci to rozvádět, jde vlastně o rozumný postup, abychom splnili sazbu roku 2014, jsme se zavázali, tak aby nebylo osm korun najednou zvýšení na cigarety, zhruba řečeno, tak je to rozfázováno. Ale začíná to tímto termínem.

Obdobně jsou některá další opatření, která jsou také datována, to je například nafta, na kterou jezdí autobusy, směsná, kdy se to zpracovává s 12 až 15 procenty vody. To je též až od 1. 1. 2012. Takže snad je tady otázka, to je naše, Nejvyššího správního soudu, 30 litrů lihu pro vlastní potřebu vypáleného. Ano, tak tam děláme úpravu, budiž, tam bychom mohli zasadit ránu tomuto problému. A jak mne informují, roste stále více dovoz ze Slovenska přístrojů na pálení. Rozumím tomu, ale to je snad jediné, co jsem to... A potom jsou tam některé věci na diskusi.

Tak když to shrnu, tak v podstatě není ten důvod až tak akutní. Samozřejmě, Sněmovna může činit cokoli, ale proč jako zpravodaj k tomu chci ještě dále hovořit, je to, že na rozpočtovém výboru se stanovil termín, do kterého se budou podávat pozměňovací návrhy, protože ta materie je

velmi široká, zasahuje všechny možné komodity. Tak to, co bylo řešeno v termínu, se řešilo, a v podstatě nepřišlo nic do termínu, ale byly podány pozměňovací návrhy po termínu. A v rozpočtovém výboru jako zpravodaj jsem podporoval, a to byl jak návrh pana kolegy Doktora, který řeší některé věci, reaguje na zákon na zrušení předzásobení, ale protože kvantifikace byla velmi podrobná jenom z jeho strany, tak bylo třeba, aby byla kvantifikace příslušných ministerstev, jestli je to pravda a jestli čísla odpovídají realitě, aby to bylo objektivizováno. To jsme neměli na stole, tak jsem doporučil jako zpravodaj to neřešit v jednání rozpočtového výboru a toto postoupit Ministerstvu financí, aby tak učinilo.

A druhý byl pan Babák a spol., ještě někdo tam byl, omlouvám se, kdo tam ještě byl podepsán z Věcí veřejných, to bylo snížení spotřební daně na naftu o 2,45 koruny, což by ještě bylo do limitu 330 eur za kubík, ale problémem byl, že též tam nebyla žádná kvantifikace, co by to udělalo. Ale byla to reakce na to, že dnes je propad ve spotřební dani z hlediska nafty. A jak mám informace, větší firmy, když můžou, tak svým řidičům kamionů dávají jednoznačný pokyn: Běda vám, jak nenatankujete v okolních zemích a přijedete s prázdnou nádrží do vnitrozemí. Takže na to byla ta reakce.

Takže to jsou možné návrhy, které jsou před námi do tohoto čtení, když teď to urychlujeme. Ale na druhé straně vím, že ještě budou některé další asi návrhy. Takže si nejsem jist a můj požadavek zní, a nedělám si velké iluze, že zkrácení projde, tak aby, můj požadavek, aby Ministerstvo financí s předstihem dalo, ale nevím, s jakým předstihem, když to zkrácení asi bude velmi rychlé a bude tady snaha to rychle projednat, aby dalo svoje stanoviska, abychom opravdu tady zase nedělali rozstřely, které potom vedou někdy k tomu, že se sami divíme, co se nám podařilo přijmout.

Takže suma sumárum jako zpravodaj jsem tím překvapen, ale od toho tu nejsem, abych vyjadřoval své pocity překvapení. Ale je to problém složitější.

Nejvíce mne u toho trochu zaráží to, že já jsem jenom řekl v podrobné rozpravě v prvním čtení, kde jsou ty problémy. To je jedna otázka, ty spotřební daně, zejména nafta. A druhá věc jsou kolem piva. Nejsem žádný lobbista tohoto, ale to není jenom spotřební daň u piva, kterou jsme zavedli do Janotova balíčku. Pro ty, kteří se tím nezaobírají, tak 24 koruny na jeden stupeň na hektolitr. A my jsme dali 32 korun. To je o 33 % se zvedlo a pivovary, když mají desítku, tak mají 9,9, každý započatý, aby platili, tak platí 32 krát 9 za hektolitr. A tato daň už je nad některými evropskými standardy, samozřejmě. A to, čím se můžeme chlubit, českým pivem, tak je trochu hendikepován. Ale on není jenom tou daní, on je hendikepován tím, že vratné obaly u nás, přepravka je 100 korun, dvě eura je třeba v Německu, necelá, tak je to i tři koruny u nás láhev, tam je to nižší. A co se neděje, že už některé řetězce dovážejí pilsenské pivo a prodávají ho třeba

za 15 korun, protože neporušují nákupní cenu, nejdou pod nákupní cenu a je to v rámci Evropské unie, protože mají jiné parametry na toto. A dokonce i turistika, že naši už si dovážejí vlastně i při tomto jenom jednoduchém obchodě, z hlediska lahví a přepravek je to ještě více zajímavé. Takže snad nechceme, aby naše pivovary měly tady prodej přes zahraničí, a viděl jsem například, protože jsem z Budějovic z Budvaru, tak se využívá, že není nijak stanovena, tak je malinká přelepka na německé etikety Budvaru, malinká, tu nevidí člověk, i když má oči jak rys, a je tím splněn i požadavek, že tam je český popis na lahvi a ty se tady objevují.

Takže to také jsem myslel, že bude trošku k diskusi. Teď vidím, že to nebude na příslušných jiných výborech a nebo v jiné souvislosti, když hovoříme o těch přepravkách, kdy už proběhly diskuse a bylo to tu řešeno.

Takže já bych žádal všechny ty, kteří budou podávat pozměňovací návrhy, aby je podali elektronicky, aby je podali na patřičné místo včas, aby to nebylo jenom, jak se říká, rozdáváno, a potom se ministerstvo velmi složitě dostávalo k těmto návrhům, ale aby byly ministerstvem návrhy sledovány a s potřebnou kvalitou byla vydávána vyjádření.

Takže tolik k tomu. Jinak tento zákon, když projde, tak je očekávaný přínos 2,4 mld., abychom věděli, je očekáváno vládou 2,4 mld., ale až v roce 2012, jenom abychom věděli, na co pospícháme.

Tolik moje stanovisko jako zpravodaje k návrhu zkrátit lhůty. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, to tedy byla zpravodajská zpráva pana poslance Braného. Nyní otevírám obecnou rozpravu. Jako první se do ní přihlásil ministr financí pan Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Cítím povinnost vysvětlit Poslanecké sněmovně upřímně, proč se na ni obracím s touto prosbou o poměrně výjimečné zkrácení novely tohoto zákona. Je to prostě povinná transpoziční norma, kdy členské státy jsou povinny ji transponovat s platností k 1. lednu 2011. Ono většinou se tolik neděje, když se to o několik měsíců zpozdí, ale my jsme teď v situaci infringementu kvůli zaměstnaneckým penzijním fondům a z nezávazných konzultací jednoznačně vyplývá, že pokud tuto normu, která je poměrně ostře sledovaná, nebudeme implementovat k danému datu, tak to budeme mít v rámci infringementu složitější.

Prosíme Poslaneckou sněmovnu, abychom v tomto případě dodrželi povinnou transpoziční lhůtu, neboť pak naše pozice, co se týče možných sankcí za nesplnění transpozice o penzijních fondech, bude poněkud snazší, než když zanedbáme lhůtu i v tomto případě. O nic jiného nejde. Děkuji za pochopení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo do obecné rozpravy, a proto tuto rozpravu ukončuji. Přistoupíme k rozpravě podrobné a v té prosím, aby byl podán návrh, který byl avizován i panem předkladatelem a který je vlastně smyslem celého tohoto bodu. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si navrhnout zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na pět dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Byl podán návrh na zkrácení lhůty pro projednání na pět dnů. Já se ptám, kdo dál ještě chce vystoupit v podrobné rozpravě. Nevidím nikoho, kdo by se hlásil, a proto tuto rozpravu ukončuji. Nepředpokládám, že by pan zpravodaj nebo pan předkladatel chtěli vystoupit ještě jednou, a můžeme tedy hlasovat o návrhu usnesení.

Tímto usnesením bude návrh: „Poslanecká sněmovna zkracuje lhůtu pro projednání sněmovního tisku 115 ve výborech na 5 dnů.“ Ještě jednou opakují – zkrácení ve výborech na 5 dnů.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 49 z počtu přihlášených 151 poslanec pro bylo 72, proti 5, zdrželo se 22 poslanců. Návrh byl zamítnut.

Já předpokládám, že po kontrole hlasovací sjetiny se, jak avizuje, hlásí paní poslankyně. Chvilíčku počkáme, až bude hlasovací listina zkontrolována. Hlásí se pan poslanec Bauer. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Vážené dámy a pánové, já se velice omlouvám. Hlasoval jsem pro. Jak jsem byl informován, na sjetině mám křížek. Zpochybňuji tímto hlasování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, budeme hlasovat o námitce, kterou přednesl pan poslanec Bauer. Já vás teď všechny odhlašuji.

V tuto chvíli budeme hlasovat o této námitce.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tuto námitku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 50 z přihlášených 130 poslanců pro 101, proti 5. Námitka byla přijata.

Budeme znovu hlasovat o návrhu usnesení. Prosím, čili s faktickou poznámkou pan Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Paní a pánové, já bych nerad způsobil nějaký zmatek, ale protože uplynulo od přikázání přece jen 30 dnů, tak návrh na zkrácení na pět dnů je nemožný. Hlasování by bylo v podstatě zmatečné, nechť tedy navrhovatelé zváží, jestli to má být 35 dnů, 36 dnů, ale určitě ne 5 dnů, když už 30 dnů od přikázání uplynulo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně poslankyně, poslanci, omlouvám se, myslel jsem pět dnů ode dneška, takže na 35 dnů prosím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zazněl návrh. Je námitka kohokoliv z přítomných poslankyň a poslanců, abychom takto postupovali dále? Nevidím žádnou námitku.

Můžeme tedy hlasovat o tomto modifikovaném návrhu, pokud je s ním takto všeobecný souhlas.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 51 z přihlášených 139 poslanců pro 86, proti 11. Návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že návrh usnesení byl schválen a ukončit projednávání tohoto bodu. Děkuji.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 135/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh v zastoupení pana ministra dopravy Víta Bárty uvede pan ministr Jankovský. Prosím ho, aby se ujal slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

Důvodem předložení návrhu zákona, kterým se mění tento zákon o pozemních komunikacích a některé další související zákony, je zejména nutnost provést transpozici směrnice 2008/1996/ES o řízení bezpečnostní silniční infrastruktury do českého právního řádu a naplnit tak požadavky plynoucí z členství České republiky v Evropské unii.

Dále je obsahem navrhované novely též právní úprava čistě vnitrostátních pravidel vycházející z dlouhodobé odborné diskuse o vyhodnocení praktických zkušeností s fungováním zejména systému elektronického mýtného.

Transpoziční část předkládané novely obsahuje zcela novou úpravu provádění auditu bezpečnosti pozemních komunikací, což je posouzení dokumentace stavby pozemní komunikace a stavby samotné z hlediska zajištění bezpečnosti silničního provozu při následném užívání této pozemní komunikace. Tato procedura vnáší do procesu dopravního plánování a projektování nejnovější znalosti o bezpečnosti utváření pozemních komunikací za účelem prevence dopravních nehod a kolizí. Audity bezpečnosti pozemních komunikací by měly být prováděny v několika krocích, a to vždy v souvislosti s jednotlivými instituty stavebního zákona.

Navrhovaná novela dále podrobně upravuje požadavky na auditora bezpečnosti pozemních komunikací, který má audit provádět, a obsahuje i úpravu povinné prohlídky již provozované pozemní komunikace posuzující dopady jejích vlastností na bezpečnost provozu na ní.

Cílem netranspoziční části návrhu je umožnění účinnějšího a efektivnějšího vymáhání povinností souvisejících s elektronickým mýtným, časovým poplatkem a též s úpravou kontrolního vážení vozidel. Primárně se jedná o poskytnutí nových, účinných, efektivních a dostatečně odrazujících nástrojů příslušných orgánů státní správy k vymození povinnosti řidičů či provozovatelů vozidel. Zejména jde o nová oprávnění celníků a policistů k výběru kauce, k zabránění v další jízdě za použití technického prostředku či oprávnění zakázat pokračování v jízdě a současně zadržet doklady k vozidlu popř. nákladu.

Návrh zákona obsahuje související novely některých dalších zákonů. Zejména lze zmínit novelu zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, která nově doplňuje možnost přístupu do centrálního registru vozidel pro obecní policii a dále též přístup provozovatele systému elektronického mýtného a orgánů celní správy k vymezeným údajům vedeným v centrálním registru vozidel pro účely vymáhání dlužného mýtného a pro výkon dozoru nad plněním povinností v systému elektronického mýtného.

Věřím, že Poslanecká sněmovna podpoří tento návrh a přispěje tak nejen k zajištění nezbytné slučitelnosti našeho práva s právem EU, ale zároveň podpoří i snahu o zvýšení provozu na pozemních komunikacích a

efektivnější dozor nad plněním povinností souvisejících se zpoplatněním vybraných pozemních komunikací.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Prosím, aby se nyní slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Karel Šidlo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně, členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se zhostil zpravodajské zprávy. Na začátek mého vystoupení dovoluji jenom malé upřesnění zástupce předkladatelů, protože se jedná o návrh vládní novely zákona číslo 13, nikoliv 137/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

Správně tady bylo uvedeno, že se týká ještě dalších zákonů a novelizuje zákon o Státním fondu dopravní infrastruktury, o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, o živnostenském podnikání a o správních poplatcích.

Novela zákona zpracovává do českého právního řádu směrnice 2008/1996/ES, která zde již byla zmíněna, o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury, jejíž transpoziční lhůta uplyne dne 19. prosince letošního roku, a uplatňuje zpoplatnění užívání pozemních komunikací. Cílem této směrnice je přispět ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu na transevropské silniční síti. Současně směrnice zavádí nástroje a postupy, které umožňují hodnocení bezpečnostních rizik při projektování a výstavbě silnic transevropské sítě, vyhodnocování nehodovosti na silnicích, kontrolu a prohlídky provozovaných silnic transevropské sítě a určují požadavky na odbornost a nestrannost osob provádějících posuzování. Cílem je také umožnění účinnějšího a efektivnějšího vymáhání povinností souvisejících s výběrem elektronického mýtného, tj. uhradit včas a řádně mýtné podle podmínek stanovených zákonem, poskytnout provozovateli mýtného nástroje k účinnému vymáhání dlužného mýtného a k identifikaci provozovatele vozidla.

Navrhovaná právní úprava byla průběžně konzultována se sdružením ČESMAD BOHEMIA, Generálním ředitelstvím cel, Ředitelstvím silnic a dálnic. Vychází z jejich připomínek a návrhů. Nejprůjatelnější návrh, který je uveden v úpravě, je návrh ve variantě 2, který zavádí povinnost provádět postupy vymezené směrnicí pouze na silnice zahrnuté do transevropské sítě komunikací, dálnic, rychlostních komunikací a silnic prvních tříd, a na ostatní silniční síti je ponecháno na dobrovolném využití a uvážení vlastníka komunikací.

Akceptovaným návrhem úpravy elektronického mýta je varianta 1, která

umožňuje účinné a efektivní vymáhání úhrady nezaplaceného mýtného za pomoci kaucí a případně zabránění odjezdu vozidla zadržením dokladů k vozidlu a k nákladu, příp. i použit technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla. Touto změnou legislativy dojde k vyrovnání podmínek pro domácí a zejména zahraniční zjištěné neplatiče.

Návrh zákona přináší určité navýšení finančních a administrativních nákladů Ministerstvu dopravy s umožněním přístupu do centrálního registru vozidel, kde přístupové právo činí 5000 korun na osobu a paušál 1000 korun pro uživatele ročně. Dle navýšení finančních potřeb orgánů policie a celní správy je třeba zahrnout nákup potřebného počtu technických zařízení k zabránění v jízdě. Tyto náklady mohou být pokryty v rámci rozpočtových kapitol bez potřeby jejich navýšení. Pozitivně se projevují zavedené novely v navýšení příjmů Státního fondu dopravní infrastruktury úspěšnějším výběrem mýtného, navýšením příjmů státního rozpočtu o příjmy z pokut úspěšného přestupkového řízení nebo propadlých kaucí.

Návrh novely je v souladu s postoji poslaneckého klubu KSČM ke stanovení jednotných a vymahatelných pravidel pro všechny silniční nákladní dopravce bez ohledu na jejich zemi původu a pro zvýšení bezpečnosti na pozemních komunikacích České republiky. Jako zpravodaj doporučuji postoupit návrh do druhého čtení k dalšímu projednání v hospodářském výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. V tuto chvíli otevírá obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku, a ptám se, zda si někdo přeje přihlásit se do této obecné rozpravy z místa. Protože nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu. Pravděpodobně pan navrhovatel ani zpravodaj si nepřejí znovu vystoupit na závěr tohoto projednávání, a můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat, taktéž pan zpravodaj navrhl přikázat, předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Já se vás chci zeptat, zda někdo navrhuje ještě jiný výbor k tomu, aby Sněmovna rozhodla, že tento výbor se má návrhem zabývat. Nevidím žádný takový návrh.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru hospodářskému.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

Konstatuji, že v hlasování číslo 52 z přihlášených 142 pro 108, proti 1,

návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh jsme přikázali k projednání výboru hospodářskému.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji zpravodaji i panu navrhovateli.

Přistoupíme k bodu následujícímu a tím je

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 177/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek a já ho prosím, aby se ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, jedná se opět o transpoziční normu, která transponuje dvě evropské směrnice, a to směrnici o elektronických peněžích a směrnici o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry.

Co se týče směrnice o elektronických peněžích, navrhovaná právní úprava má za cíl výrazně podpořit větší rozvoj elektronických peněz. To znamená – výrazně liberalizuje veřejnoprávní režim institucí elektronických peněz, například tím, že snižuje povinný počáteční kapitál ze současného 1 mil. eur na 350 tis. eur nebo zavádí možnost hybridních institucí, které dosud nemohly existovat. To znamená, že to mohou dělat i instituce, pro něž vydávání elektronických peněz není jedinou jejich obchodní činností.

Co se týče směrnice o neodvolatelnosti zúčtování, nová právní úprava reaguje na moderní trendy při zúčtování platebních transakcí a vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména možnost vzájemného propojování, a proto se úprava snaží snížit všemi dostupnými prostředky možnosti systémového rizika, které souvisí s propojováním těchto systémů.

Z hlediska platebních systémů je právní úprava obsažena v zákoně o platebním styku, z hlediska vypořádání obchodů s cennými papíry je právní úprava zahrnuta do zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Pochopitelně si úprava vyžádala zásahy i do dalších zákonů, např. insolvenčního zákona či zákona o České národní bance, neboť to je orgán dohledu.

Kromě transpozice uvedených směrnic obsahuje návrh i některé další dílčí změny, které reagují na zkušenosti z naší vlastní aplikační praxe.

Nedomnívám se, že tam je jakékoliv politikum, které by mohlo bránit Poslanecké sněmovně vyslovit s tímto návrhem souhlas. Prosím tedy o propuštění do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Michal Doktor. Pane poslanče, máte, prosím, slovo.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Začnu tím, že shledávám jako zpravodaj Poslanecké sněmovny, že zákon jako celek, resp. navržené změny zákonů, protože se nejedná jen o změnu jednoho jediného zákona, je z hlediska vnitřní struktury neboli formálního hlediska, ale i obsahu a zvolených mechanismů rozhodně způsobilý k projednání před Poslaneckou sněmovnou. Tímto tedy podtrhuji žádost pana ministra financí, aby byl tento sněmovní tisk postoupen k dalšímu projednání.

Jako zpravodaj a daňový poplatník oceňuji, že v režimech, kde umožňuje právo společného prostoru, který sdílíme, takzvané národní nebo odlišné národní mechanismy, postupovala vláda velmi obezřetně a vždy se rozhodla pro to řešení, které, řekl bych, s přiměřenou citlivostí reaguje na některé unikátní jevy, resp. režimy, které z hlediska zvyklostí a některých jiných věcí a nepřehlédnutelných jevů v ekonomice je nutné respektovat. Jako zpravodaj tedy oceňuji, že právě v části, která se týká těch odlišných režimů, resp. uplatnění takzvaných diskrecí, je uveden nejen jejich seznam, ale je zde uveden i výčet variantních postupů, včetně zvážení rizik jednotlivých řešení a označení toho, pro jaký manévr, pro jaké cílové řešení se vláda rozhodla, včetně analýzy případných rizik, resp. výnosů a nákladů plynoucích z každého takového řešení.

Zároveň myslím, že je čestné a správné upozornit pana ministra financí, ale i vás, milé kolegyně a kolegové, že využiji situaci, kdy je touto předlohou otevřen zákon o omezení plateb v hotovosti, a předstoupím před Poslaneckou sněmovnu s návrhem, který bude spočívat v tom, že doposud vyjádřený ekvivalent 15 tis. eur navrhu napříště nahradit ekvivalentem korunovým. Neshledávám žádný důvod pro to, aby v národním předpise, zejména v národním předpise tohoto druhu, byla regulace plateb v hotovosti uváděna s odkazem na měnu vyjádřenou v eurech, v tomto případě tedy 15 tis. eur. Považuji zcela za nepraktické a bezdůvodně způsobující vícenáklady firem a podnikatelských subjektů vésti podnikatelské subjekty ke každodenní povinnosti přepočítávání tohoto ekvivalentu podle denního směnného kursu. Při tom návrhu vyjdu z všeobecně akceptovaného limitu v úrovni 250 tis. korun, což je, myslím,

částka, která nezpůsobí žádné politické tření a vyjde z dosavadní praxe podnikatelských subjektů.

Tolik vše z mého hlediska. Jak už jsem uvedl, je návrh zákona, resp. tento sněmovní tisk, způsobilý k projednání. Nebyl zatím navržen k projednání jiného výboru nežli výboru rozpočtového a já také žádný další výbor jiný nenavrhují.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně, pane zpravodaji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu. Sdělují vám, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se vás, zda se do této rozpravy hlásíte z místa. Pan zpravodaj se nehlásí do obecné rozpravy? Ne. V tuto chvíli obecnou rozpravu tedy ukončuji. Zeptám se ještě pana předkladatele a pana zpravodaje, zda si přejí ještě nějaké vyjádření na závěr. Ne. Ani jeden z nich.

Nyní se tedy můžeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor a také pan zpravodaj navrhli přikázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému. O tomto teď rozhodneme v hlasování, které zahájím.

Teď jsem jej zahájila. Prosím, abyste vyjádřili souhlas stisknutím tlačítka ano, eventuálně tlačítka ne, pokud nesouhlasíte.

V hlasování číslo 53 z přihlášených 142 poslanců pro 103, proti žádný. Návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, a končím projednání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu. Tím je

23.

Vládní návrh zákona o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 178/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já za udělení slova děkuji a dovoluji si vás informovat, že Ministerstvo financí s Českou národní bank-

ou připravily tento nový zákon o oběhu platidel. Jeho cílem je zakotvit taková pravidla oběhu české měny, která vyhovují použitelným evropským právním předpisům, a tam, kde je to možné a vhodné, co nejvíce ho přiblížit analogii oběhu eura.

Reagujeme na změny, k nimž v oblasti oběhu platidel došlo v posledním desetiletí, upřesňujeme práva a povinnosti účastníků peněžního oběhu a stanovíme kompetence a procedury při výkonu dohledu nad dodržováním těchto povinností.

Co je tam nové a podle našeho názoru velmi žádoucí – tady si dovoluji hovořit tedy i za Českou národní banku, protože ona je spolupracovatelem – je povinnost registrace na osoby, které působí jako zpracovatelé platidel. Ty dosud nepodléhají žádné regulaci. Česká národní banka nemá žádné legislativní oprávnění k dohledu nad nimi ani ke kontrole techniky jimi používané a my pokládáme za velmi žádoucí, aby Česká národní banka tyto kompetence měla.

Dovolím si tedy požádat o propuštění do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Já ve shodě s panem ministrem přednesu Poslanecké sněmovně stanovisko, které vede k projednávání této věci v režimu prvního čtení a postoupení k projednávání rozpočtovému výboru.

Jako zpravodaj shledávám, že obsahuje tento návrh zákona, resp. tento sněmovní tisk všechny části, na které se předkladatel odvolává. Oceňuji zejména fakt, že jsou zde přiloženy obě dvě vyhlášky související se změnou dotčených zákonů. Zároveň ovšem vyslovuji určitou výtku předkladateli za strukturu zejména té první části zákona, který se týká zákona o oběhu bankovek a mincí.

Tady myslím, že se předkladatel dopouští určitého zmatečného postupu, kdy uvnitř zákona je nejdříve mluveno o jistých pojmech a používáná, zákonem formulovaná výstraha v pasáži týkající se pokut, resp. sankcí za porušení mechanismů, které jsou vysvětlovány a osvětlovány až v dalších částech zákona, což nebývá zvykem. Myslím, že bývá zvykem i ve smyslu vymahatelnosti a schopnosti porozumět zákonům, že nejdříve jsou zcela vysvětleny a uvedeny všechny pojmy, s kterými zákon zachází, jsou nastaveny všechny mechanismy, a teprve pak bývá zvykem v části týkající se porušení takovýchto regulačních ustanovení, resp. porušení zákonem stanovených pravidel, mluvit o pokutách a sankcích, které jsou udělovány v případě, že tak není činěno.

To se týká tedy zejména části, která se nově vztahuje na institut

odborného kursu, kdy osoby, o nichž mluvil pan ministr, jsou nově zákonem vedeny k povinnosti zajistit, aby s obživou, resp. prací s penězi, řečeno velmi zkráceně, mohli nadále pracovat pouze pracovníci, kteří absolvovali odborný kurs, a obsah toho, co předkladatel a zákonodárci míní odborným kursem, je vysvětlováno v zákoně až s výrazným zpožděním za tou částí, která se zabývá sankcemi, které říkájí, co že zákonodárci, resp. regulátor míní sankcí, resp. jak bude postižen ten, kdo nezajistí proškolení podle odborného kursu. To je ale myslím věc, kterou lze odstranit v průběhu projednávání tohoto sněmovního tisku na půdě rozpočtového výboru, docela jistě bude to i vhodný prostor i pro vysvětlení některých jiných věcí souvisejících s regulačním postavením České národní banky a vymahatelností práva, která je v tomto zákoně nikoliv nově upravena.

Já konstatuji, že tento sněmovní tisk je rozhodně způsobilý k dalšímu projednání v Poslanecké sněmovně, a vyslovuji tedy stejnou žádost jako pan ministr financí. Navrhuji projednání výhradně ve výboru rozpočtovém, tak jak je navrženo usnesením organizačního výboru, žádným jiným.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně, pane zpravodaji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Dívám se, zda se někdo hlásí do této obecné rozpravy z místa a nikoho nevidím, a proto mohu i tuto obecnou rozpravu ukončit.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh zákona k projednání výboru rozpočtovému, já se ujistím, zda někdo z vás se hlásí a chce navrhnout ještě další výbor... Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování. Kolegyně a kolegové, já vás odhlásím, protože se mi zdá, že číslo na tabuli nesouhlasí s číslem fyzicky přítomných poslanců. Vyvolám vaše kolegy z předsálí, vás poprosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Chvilku počkám, až poslanci dosáhnou svých míst. Tak kvorum máme dostatečné a dveře nevypadají, že by se chtěly trhnout.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování číslo 54. Z přihlášených 109 poslanců pro 106, proti 2. Návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému, a ukončit projednávání tohoto bodu, poděkovat panu zpravodaji, panu předkladateli.

Přistoupíme k následujícímu bodu našeho programu a tím je návrh

25.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 189/ - první čtení

Z pověření vlády v zastoupení pana ministra dopravy Víta Bárty uvede předložený návrh pan ministr Jankovský a já ho prosím, aby se ujal slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi ve stručnosti představit návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, který vláda předložila Poslanecké sněmovně k projednání.

Cílem tohoto návrhu zákona je zapracovat do právního řádu České republiky směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/12 evropské směrnice (?) ze dne 11. března 2009 o letištních poplatcích, jejímž hlavním cílem je zřídit společný rámec upravující způsob sjednávání cen za užívání letiště a stanovit pro toto sjednávání cen hlavní zásady, jimiž jsou především zásada zákazu diskriminace uživatelů letišť a zásada transparentnosti.

Tyto směrnici stanovené zásady pro sjednávání cen za užívání letiště jsou v navrhované právní úpravě plně respektovány. Zásada zákazu diskriminace je provedena ustanovením, podle něhož provozovatel letiště může rozlišit cenu za užívání letiště pouze z důvodu ochrany veřejného zájmu, který je v navrhované právní úpravě blíže specifikován. Zásada transparentnosti je pak zakotvena v ustanovení povinnosti provozovatele letiště projednat s leteckými dopravci každoroční návrh ceny za užívání letiště v podobě letištního ceníku. V souladu s požadavky transponované směrnice byla do zákona zakotvena i možnost leteckého dopravce, který dané letiště užívá, požádat Ministerstvo dopravy, aby přezkoumalo, zda projednaný a zveřejněný letištní ceník, případně jeho složky a způsob jejich stanovení, není diskriminační. Návrh však nezavádí cenovou regulaci.

Navrhovaná právní úprava se použije vzhledem k počtu odbavených cestujících za rok pouze na letiště Praha – Ruzyně. Provozovatel tohoto letiště, Letiště Praha, a. s., se na přípravě zákona podílel, přičemž na dobrovolném základě již v současnosti využívá principy konzultace ceny za užívání letiště obsažené v navrhované právní úpravě, a je proto na navrhovaný postup při sjednávání ceny za užívání letiště připraven.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Hojda.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedající. Pane ministře, dámy a pánové, já v podstatě jenom doplním vystoupení předkladatele k uvedenému návrhu zákona, kde se mění zákon č. 49/1997 Sb. a doplňuje se zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání.

Jedná se o transpozici nařízení Evropské unie s tím, že termín platnosti, tak jak byl uložen, by měl být od 1. března 2011. Já osobně se domnívám, že samozřejmě stačí, když bude zahájen proces transpozice této směrnice do českého práva, ale pokud nebudou nějaké problémy při projednávání, tak bychom měli i tento termín, který je stanoven, stihnout bez problémů.

Snad jenom bych chtěl doplnit, že se v této novele uplatní určité upřesnění zákona týkající se přezkušování pilotů v určitém stanoveném termínu, které nebylo dříve řešeno. A pak jsou zde ještě některé legislativně právní úpravy, které souvisí právě s touto legislativou.

Byla, a je to popsáno v návrhu, řešena otázka variant, zdali tzv. nulová varianta, to znamená, že by se neaplikovala tato směrnice. Potom varianta, kdy rozhodujícím orgánem v případě nesouhlasu, tj. provozovatele letiště a uživatelů, nesouhlasu se stanovenou cenou služeb se uvažovalo buď o Ministerstvu dopravy, nebo o Úřadu civilního letectví. Nakonec předkladatel vybral jako nejvhodnější variantu Ministerstvo dopravy. Já osobně se domnívám, že je to racionální rozhodnutí, ovšem bude zapotřebí v případě, že byly jiné námitky, a možná i oprávněné, aby se o tom diskutovalo případně na hospodářském výboru. Mohou být samozřejmě námitky týkající se toho, že Ministerstvo dopravy je tím orgánem, který víceméně se spolupodílí a má určitý vztah jak k letišti Praha, kterého by se to mělo týkat, ne jiných letišť v České republice, tak samozřejmě i k dopravci, kterým je ČSA. To je ale ovšem věc diskuse a já osobně se nedomnívám, že by to měl být nějaký vážný problém.

To je vše k mé zpravodajské zprávě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní není žádná písemná přihláška. Ptám se, zda se někdo do obecné rozpravy hlásí z místa. Není tomu tak. Obecnou rozpravu ukončuji a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru hospodářskému. Já se vás ptám, zda někdo navrhuje ještě další výbor, který by měl tento tisk projednat. Neeviduji žádný návrh, a přistoupíme

proto k hlasování o tom, aby tento tisk byl přikázán k projednání výboru hospodářskému.

Rozhodneme v hlasování, které právě zahajují. Ptám se, kdo je pro, stiskněte prosím tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 55 z počtu přihlášených 114 bylo pro 107, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru. Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji zpravodaji i předkladateli.

Budeme pokračovat následujícím bodem. Tím je bod

26.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 7/ - prvé čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místo pan poslanec Bohuslav Sobotka nebo pan poslanec Jeroným Tejc. Pan poslanec Tejc tento návrh uváděl i 22. října, kdy jsme tento tisk přerušili. Dále prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Marek Benda, kterého tu nevidím, a mohu jenom věřit a doufat, že nás slyší, anebo že mu některý z kolegů – a už na mě kyne. Pěkně vítáme, rádi vás vidíme. Prosím, posadte se.

Návrh zákona jsme projednávali na 5. schůzi Poslanecké sněmovny dne 22. září a tehdy jsme přerušili obecnou rozpravu. V té budeme nyní pokračovat. Musím vám sdělit, že v této obecné rozpravě nejsou v tuto chvíli žádné další písemné přihlášky, a rozprava tedy bude pokračovat v závislosti na tom, zda se najdou poslanci a poslankyně, kteří si v této rozpravě budou přát vystoupit.

Hlásí se pan zpravodaj Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, protože už si nejsem jist tím, co všechno jsem řekl v té předchozí rozpravě, tak jenom raději opakuji svůj návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane zpravo-

dají. Ještě jednou se táži poslanců a poslankyň, zda si přejí vystoupit. Pan navrhovatel. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já jsem si přinesl na toto místo poměrně mnoho listů papírů. Nebudu je určitě číst a nebudu tady znovu opakovat to, co již k tomuto návrhu zaznělo. Jen bych všechny rád upozornil na to, protože těch novel ústavy je v poslední době tady projednáváno mnoho a ještě mnoho jich projednáváno bude, otázkou zůstává, že tato norma má za cíl uzákonit přímou volbu prezidenta republiky. My říkáme jasně, jaký by ten způsob měl být. Říkáme, že by měla být možnost přímé volby, říkáme, že navrhovat by kromě poslanců a senátorů měli i občané, pokud získají pod svůj návrh podpisy 50 tisíc osob, a určitým způsobem zpřesňujeme a upravujeme pravomoci prezidenta republiky – nicméně ta úprava je skutečně úplně minimální, je to v zásadě jen zpřesnění, které se týká například jmenování předsedy a místopředsedů Nejvyššího správního soudu, také v případě tzv. milostí, a doporučujeme, aby bylo možné spolusignovat návrhy a jmenování prezidenta u členů bankovní rady a jejího guvernéra.

To, co ten návrh v zásadě možná neočekávaného obsahuje, je možnost, aby prezident měl omezenou imunitu na dobu funkce. Za druhé, aby bylo možné stíhat prezidenta před Ústavním soudem na základě žaloby Senátu nejen pro velezradu, ale na základě žaloby Poslanecké sněmovny bylo možné jej postavit před Ústavní soud, pokud zásadním způsobem poruší ústavní pořádek. Kromě toho navrhujeme, aby prezidenta bylo možné odvolat lidovým hlasováním, které může vyvolat Poslanecká sněmovna a Senát, a v případě, že nadpoloviční většina všech voličů v České republice rozhodne, že prezident je odvolán, pak to platí. Pokud odvolán není, prezident může rozpustit Poslaneckou sněmovnu, která toto hlasování vyvolala.

Tolik na odůvodnění onoho návrhu. Tady se mnohokrát diskutovalo o tom, jak všechny politické strany v této Sněmovně podporují přímou volbu prezidenta. Já myslím, že pokud podporujeme tuto myšlenku, pak bychom tento návrh zákona měli propustit do druhého čtení pro jednání ve výborech, třeba i prodloužit lhůty pro projednávání na maximum, ale čekání na zákon, který zatím ještě nepřišel, a jak to vypadá, ještě dlouho na něj čekat budeme ze strany vlády, mi nepřipadá správné. Rok 2013 se blíží, a pokud chceme skutečně volit prezidenta, neměli bychom se dostat do situace, ve které jsme byli minule, předminule a vždy předtím, když jsme museli konstatovat, že lhůty a čas je takový, že není možné, aby byla projednána změna zákona, ústavy, která by přímou volbu umožnila.

Proto bych chtěl všechny požádat, aby tento návrh byl propuštěn do druhého čtení, abychom onu slíbenou debatu, která byla avizována ze s-

trany pana premiéra a dalších, podstoupili, podstoupili na půdě ústavněprávního výboru, ne někde v kuloárech, podstoupili ji tam, kde veřejnost má přístup, abychom diskutovali o tom, jakým způsobem prezidenta volit budeme.

My jako sociální demokraté jsme ochotni z návrhů, které tady předkládáme, v řadě případů ustoupit za cenu toho, že nalezneme kompromis v této Sněmovně a bude možné příštího prezidenta volit přímo. To, z čeho nechceme ustoupit a proč trváme na tom, aby tento návrh byl postoupen, je, aby se urychleně tato jednání konala, aby se prezident v roce 2013 přímo volit mohl. Proto vás žádám o to, abyste tuto normu podpořili svým hlasováním do druhého čtení, resp. abychom nerozhodli o jejím zamítnutí.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu zástupci skupiny navrhovatelů a další v obecné rozpravě přihlášený je pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, slyšel jsem jednu kolegyni, že stačí stručně. Budu snad stručný.

Pokud jde o předložený návrh, TOP 09 a Starostové, resp. poslanecký klub jednoznačně podporuje zavedení přímé volby prezidenta republiky, nicméně v tomto konkrétním případě se připojuji rovněž k návrhu na zamítnutí této předlohy s ohledem na dva důvody – tak jak zde i řekl pan zpravodaj.

Důvod spočívá v tom, že přímo volený prezident, tak jak je uveden v tomto návrhu, je skutečně oslabován. To za prvé. A nejde pouze o zpřesnění kompetencí! Musíme si uvědomit, a to zde pan předkladatel zapomněl říci, že třeba ve věci jmenování guvernéra či viceguvernéra České národní banky zde dochází k přeřazení této pravomoci pod kontrasignační pravomoc, to znamená dochází k oslabení výkonu funkce prezidenta, což při přímé volbě je poměrně podivné. Tam bych spíše očekával opačný princip, to znamená spíše posílení pravomocí prezidenta republiky.

Ale druhá výhrada, kterou já osobně mám k této předloze, a myslím si, že na ní se takhle opravdu dohodnout zejména ústavní většina nemůže, spočívá v tom, že prezident podle tohoto návrhu bude takový kašpárek na niti. Bude to kašpárek na niti proto, že je přímo odvolatelný na základě politických kritérií, nikoliv pouze Ústavním soudem pro jasně dané zákonné důvody, ale na základě lidového hlasování. A já si prostě myslím, že tato republika by si zasloužila silnějšího prezidenta než toho, kterého budou vodit politické strany a mávat s ním z jedné strany tu doleva, tu doprava, možná podle toho, z jakého tábora pochází.

Já jsem jednoznačně odpůrcem přímo odvolatelného prezidenta re-

publiky, a přestože přímou volbu prezidenta republiky poslanecký klub TOP 09 a Starostové podporuje, tak v tomto případě si myslím, že takovýto návrh je skutečně nezpůsobilý dalšího projednání, tudíž se připojuji k návrhu na jeho zamítnutí. Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji poslanci Polčákovi a slovo má pan ministr Pospíšil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já mám pouze malou stručnou poznámku, která by zde na plénu měla zaznít z úst předkladatele případného vládního návrhu. To, co zde říkal pan kolega ve svém vystoupení, to znamená, že vládní návrh je v nedohlednu a buhví, kdy přijde na plénum, tak prosím není pravda! Vládní návrh již byl připraven, je napsán a v tuto chvíli probíhá připomínkové řízení a je velmi pravděpodobné, že na počátku příštího roku se dostane sem na půdu Poslanecké sněmovny. To znamená není to žádná hra vládní koalice, není to snaha odložit tento problém, není to snaha zamést jej pod koberec a zablokovat případnou příští možnou volbu již na základě nové právní úpravy, ale tento návrh na rozdíl od poslaneckého návrhu byl velmi seriózně zpracován, vychází ze seriózních analýz. Nabízí různé varianty, jak přímo volit prezidenta. Bude tedy možnost posuzovat jednotlivé již normativní texty, ne pouze případné myšlenky přímé volby prezidenta. Tedy myslím si, že je správné počkat na tento materiál, který byl zpracován vládní legislativou a který nám umožní tento velmi důležitý problém mnohem seriózněji projednat než pouhý tento poslanecký návrh.

A dovolte mi ještě moji osobní poznámku. Já souhlasím s tím, co zde řekl můj předřečník pan kolega Polčák, a to se týká ostatních náležitostí poslaneckého návrhu. Já se domnívám, že bude velkým úspěchem Poslanecké sněmovny a Senátu, když se nám podaří prosadit změnu ústavy, protože víme, že jsou zde kvalifikovaná kvora na to, aby prošel návrh, který mění ústavní pořádek ČR, a víme z minulosti, že se nám to v posledních několika letech v zásadě nepodařilo. Měli bychom tedy být velmi racionální a měli bychom si uvědomit, že pokud chceme a je zde opravdová vůle na přímé volbě prezidenta, tak bychom měli projednávat pouze tuto změnu ústavy. Každé další body, které doplňují tento návrh nad přímou volbu prezidenta a mění ústavu v jiných parametrech, podle mého názoru snižují šanci, že návrh projde. Jsem o tom hluboce přesvědčen jako člověk, který devět let již zde v Parlamentu sedí. Několikrát jsem se podílel na různých novelách ústavy a nikdy žádná neprošla. Zkrátka a dobře, pokud to myslíme upřímně s přímou volbou, projednávejme pouze přímou volbu a neotevírejte Pandořiny skříňky, jako jsou pravomoci prezidenta,

jako je odvolávání prezidenta a jiné a jiné věci, protože se zkrátka na tom neshodneme!

Já například na rozdíl od pana kolegy předkladatele nepovažuji za drobnou změnu jiný způsob výběru jmenování předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu. Dovolím si říci, co se týká přímo mého resortu a co je důležité. Zkrátka výběr těchto dvou zcela klíčových funkcionářů české justice a změna tohoto výběru není marginalita! Stejně tak se to týká dalších věcí a diskuse o tom, jaké pravomoci mají být, či nemají být kontrasignované. A myslím si, že opravdu není správné, a zde souhlasím opět s kolegou Polčákem, že pokud bude přímá volba, aby v důsledku přímé volby došlo k oslabování pravomocí prezidenta. Ba naopak! Někteří ústavní teoretikové, a je jich nemalá část, tvrdí, že pokud bude případně přímá volba, naopak bychom měli diskutovat o tom, zda pravomoci prezidenta neposílit. Já nejsem tohoto příznivcem. Já jsem zastáncem toho, že by pravomoci měly zůstat zachovány, jak jsou, protože budme upřímní, v praxi žádné velké problémy nenastávají.

Tedy já osobně podporuji návrh, který zde byl řečen mým předchůdcem, a říkám, brzo přijde návrh vládní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Hlásí se pan navrhovatel Tejc. Já se ho zkusím zeptat, zda si přeje vystoupit ještě v obecné rozpravě, anebo zda to můžeme považovat za jeho závěrečné slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych si dovolil požádat o to, zda by to mohlo být ještě v obecné rozpravě. (Předsedající: Prosím, máte slovo.) Byl jsem si vědom toho, že dohoda poslaneckých klubů je, že se končí v 18 hodin. Budu snad stručný.

Musím říct, že mě pan ministr Pospíšil překvapil, a to velmi nemile, protože podle mého názoru buď platí teze, že vládní koalice chce jednat s opozicí, se sociální demokracií o tom, jak má vypadat přímá volba prezidenta, předtím, než ten návrh je napsán, anebo nechce. Tady vidím, že se koalice pravděpodobně dohodla na tom, jak návrh bude vypadat, předložila návrh zákona v rámci připomínkového řízení – tím připomínkovým místem nebude sociální demokracie. Až bude odpřipomínkován, vypracován, předložen, tak se bude se sociální demokracií jednat, jestli takový návrh je, nebo není přijatelný. Já myslím, že tohle není korektní! Není to korektní a neodpovídá to slovům, že vládní koalice je ochotna a chce jednat s opozicí o takto zásadním návrhu zákona.

My jsme na rozdíl od vládní koalice již před několika měsíci napsali svou konkrétní představu. Tato představa je vtělena do návrhu zákona, o kterém se dnes hovoří. My jsme ochotni jednat o jeho parametrech, ale já si ne-

dovedu představit, že změníme pouze ústavu, že neřekneme přesná pravidla pro volbu a nedohodneme se na zákonu, který tuto změnu bude provázet, protože pak by možná zůstalo jen u toho. Já myslím, že bychom tak jen obalamutili všechny, kteří se na přímou volbu těší.

Návrh, který je tady k dispozici, jistě není vzorem kompromisu, ale jsme ochotni o tom kompromisu jednat. Já si nemyslím, že by prezident, který by byl odvolatelný většinou voličů v tomto státě, byl prezident, kterého by vodili na provázku politické strany! Právě naopak! A myslím, že prezident ČR by měl být odpovědný lidem. My chceme, aby lidé měli možnost jej zvolit a v případě, že se zpronevěří svým slibům a chování prezidenta republiky, by měli možnost, rozhodne-li tak Poslanecká sněmovna a Senát, většinou rozhodnout o tom, zda bude, nebo nebude nadále prezidentem.

To je náš návrh a já vás prosím, abychom jej poslali dále a použili jej také jako případný nosič pro změnu, kterou bychom společně dohodli. Myslím, že právě – jak se ukázalo – půda výboru je jediná možná pro hledání kompromisu, protože nějaké zákulisní dohody koalice, které se vtělí do návrhu zákona, který se někde připomínkuje bez opozice, rozhodně tím kompromisem nejsou a není to ani správná cesta k jeho hledání.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se, zda si ještě někdo přeje vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho neeviduji, a obecnou rozpravu proto končím.

Ujistím se, že ani pan zpravodaj ani pan navrhovatel si nepřejí vystoupit s žádnými závěrečnými slovy.

Přistoupíme k hlasování o návrhu, který podal pan zpravodaj již 22. září a dnes jej v obecné rozpravě zopakoval. Jedná se o návrh na zamítnutí. Přivolám naše kolegy. Všechny vás odhlásím a prosím vás, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Až se ustálí počet přítomných přihlášených na hlasovací tabuli, tak budeme mířit k zahájení hlasování. (Předsedající chvíli čeká.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh na zamítnutí předloženého návrhu zákona, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 56, z přihlášených 132 poslanců pro 79, proti 32. Návrh byl přijat a tento tisk byl zamítnut, čímž končí jeho projednávání.

Vidím na své tabuli pana Vojtěcha Filipa – ne, tentokrát se nehlásí se žádnou faktickou.

Tím pádem, kolegyně a kolegové, po dohodě předsedů parlamentních klubů nyní končím pořad jednání dnešního dne. Přerušuji naši schůzi do

zítřejšího rána do 9. hodiny, kdy budeme pokračovat pevně stanovenými body našeho programu.

Děkuji vám všem za spolupráci a přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

9. prosince 2010 v 9.00 hodin

Přítomno: 137 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 9 hodin, začíná další den, tedy třetí jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny. Dovolte, abych vás všechny přivítala.

Nejprve vás požádám, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Oznamte mi, prosím, kdo žádáte o vydání karty náhradní.

Nejprve vás seznámím s omluvami z dnešního jednání. Je jich poměrně hodně. Z poslanců se omlouvají: Zdeněk Bezecký od 15.30 z pracovních důvodů, Jan Bureš od 14 hodin pracovní důvody, Jan Farský zdravotní důvody, Dana Filipi z odpoledního jednání pro pracovní důvody, Petr Gandalovič do 13 hodin bez udání důvodu, Jan Hamáček zahraniční cesta, Michal Hašek bez udání důvodu, Petr Jalowiczor zdravotní důvody, Radim Jirout od 18 hodin bez udání důvodu, Jana Kaslová zdravotní důvody, Kateřina Konečná zdravotní důvody, Jiří Koskuba z odpoledního jednání – neuvádí důvod, Jiří Krátký zdravotní důvody, Helena Langšádlová od 17 hodin z pracovních důvodů, Jan Látka do 11 hodin pracovní důvody, Vladimíra Lesenská neuvádí důvod, Josef Novotný ml. pracovní důvody, Miroslav Petrář pracovní důvody, Antonín Sedla zahraniční cesta, David Šeich pracovní důvody, Josef Tancoš pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Josef Dobeš ze zdravotních důvodů, Pavel Drobil odpolední jednání pro pracovní důvody, Radek John odpolední jednání pracovní důvody, Miroslav Kalousek a Jiří Pospíšil pracovní důvody, Alexandr Vondra zahraniční cesta.

Tolik omluvy z dnešního dne, které mi byly až k této chvíli doručeny.

Dnešní jednání, dámy a pánové, zahájíme bodem 135, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Pro vaši informaci uvádím, že je celkem 11 písemných interpelací, které jsou před námi. Uvidíme, kolik jich stihneme dnes projednat.

Dále připomínám, že v 11 hodin projednáme již pevně zařazené body 50 a 51. Jsou to dokumenty Evropské unie. Poté bychom pokračovali body z bloku smlouvy druhé a první čtení.

Zároveň připomínám, že jsme avizovali již v úterý 7. prosince při zahájení schůze, že dnes odpoledne po ústních interpelacích budeme pokračovat dalšími neprojednanými body z bloku smlouvy druhé a první čtení. Prosím tedy, abyste s tím všichni počítali. Budeme si muset také odhlasovat, že budeme jednat a hlasovat i po 19. hodině, což učiníme v průběhu dne.

Prosím ještě jednou, abyste se všichni zaregistrovali, abychom věděli, kolik nás zde skutečně je.

Dále vás chci informovat, že místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John požádal, aby body 65, 66, 72, 73 a 74 schváleného pořadu, což jsou sněmovní tisky 49, 50, 59, 60 a 61, byly zařazeny na dnes, to je čtvrtek 9. prosince, jako další body po bodu 51, který jsme zařadili již na 11. hodinu. Znamená to, že tedy ještě předtím, než bychom zahájili smlouvy – dívám se, prosím, na organizační odbor – je to tak, že ty body, která žádá pan místopředseda vlády Radek John jsou zákony? (Předsedající se radí s pracovníci KPS.) Takže je to pouze v rámci bloku smluv předřazení některých smluv na počátek tohoto bloku. Jedná se tedy o body 65, 66, 72, 73 a 74. Chce, abychom tyto body předřadili, aby byly prvními body po bodu 51, který jsme zařadili již na 11. hodinu. Nejprve 50 a 51, poté tyto body navržené panem ministrem.

O tomto návrhu dávám nyní hlasovat. Zahajuji hlasování pořadové číslo 57 a ptám se, kdo souhlasí s předřazením těchto bodů tak, jak požádal místopředseda vlády. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 57, přítomno 96, pro 60, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Dále vás ještě upozorňuji, že nejpozději do 11. hodiny je možno podat přihlášky k ústním interpelacím. V 11.30 hodin proběhne jejich losování.

Tolik mé informace v úvodu dnešní schůze. Má někdo ještě něco k pořadu schůze? Pan předseda poslaneckého klubu Petr Tluchoř. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Krásné dobré ráno, vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo vlády, členové vlády, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás požádal o jednu změnu v programu, přesněji o pevné zařazení jednoho bodu. Tím bodem je bod 103, to je třetí člení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci atd. Jedná se o sněmovní tisk 133.

Odůvodnění. Myslím, že všichni vnímáme to, že je potřeba velmi rychle se s touto normou vypořádat. Bohužel se nepodařilo schválit ten zákon podle § 90 odst. 2 díky vetu sociální demokracie, nicméně stojíme o to, aby v nejbližší možné době tento zákon bylo možno schválit. Tím pádem bych vás chtěl poprosit o zařazení toho bodu na pátek ráno jako prvního bodu, aby mohl být tento zákon co nejrychleji postoupen Senátu, tak aby k 1. lednu nedošlo k nějakému nedopatření nebo k nějaké neočekávané situaci.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Ještě jednou mi to zopakujte, nestihla jsem si to zapsat.

Poslanec Petr Tluchoř: Jedná se o bod 103, jestli máme správný aktualizovaný program, sněmovní tisk 133, zkráceně zákon o platu. Zařadit na pátek ráno jako první bod bloku třetích čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se na další návrhy. Pan kolega Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, já se domnívám, že tento návrh je takto nehlasovatelný, pokud bychom nezačínali až v 9.30 hodin, protože pozměňovací návrhy byly rozdány až včera v 9.30 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže poprosím pana poslance o případnou úpravu. Pan kolega Tluchoř má slovo.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji kolegovi. Omlouvám se, že jsem nesledoval přesně hodinu rozdání. Je-li tomu tak, jak říká, tak prosím o zařazení tohoto bodu na 9.30 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: 9.30 hodin, do závorky po uplynutí lhůty, která je nezbytně nutná, tedy třídní, aby byl zařazen tento bod. Dobře.

Pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Dobré ráno, paní předsedkyně, pane premiére, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si požádat o předřazení sněmovního tisku 115, zákona o spotřební dani Evropské unie, zítra po bloku třetích čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě jednou, prosím. Já jsem vás neslyšela.

Poslanec Petr Gazdík: Prosím o předřazení sněmovního tisku 115, zákona o spotřební dani Evropské unie, zítra po bloku třetích čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tisk 115. Ještě někdo další k pořadu? Opět pan kolega Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, návrh pana poslance Gazdíka, který zazněl, je nehlasovatelný, protože nemáme zařazen žádný bod, který se týká tisku 115. Tak nemůžeme ho zařadit na zí-

tra. Není zařazeno druhé čtení v návrhu programu naší schůze. (Smích z lavic nalevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedkyně, já si dovoluji požádat o zařazení tohoto bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zařazení druhého čtení zítra po bloku třetích čtení. Tak jsem tomu rozuměla dobře.

Poslanec Petr Gazdík: Tak jsem to říkal. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď se zeptám ještě na případné další návrhy k pořadu schůze. Pokud nejsou, budeme hlasovat o těch, které zazněly.

Pan kolega Petr Tluchoř navrhuje bod 103, sněmovní tisk 133, zařadit na pátek jako první bod bloku třetích čtení s tím, že pokud to nebude první bod, bude to v 9 hodin 30 minut po uplynutí patřičné lhůty, čili nejdříve v 9 hodin 30 minut. Nebude to tedy první bod, ale od 9.30.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 58. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 58. Přítomno 108, pro 87, proti 3. Tento návrh jsme schválili, byl přijat.

Pan kolega Gazdík navrhuje, abychom sněmovní tisk 115 zařadili po bloku třetích čtení, druhé čtení tohoto sněmovního tisku, zítra, v pátek.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 59. Táhá se, kdo souhlasí s tímto návrhem na zařazení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 59. Přítomno 111, pro 65, proti 7. Tento návrh jsme též přijali.

To byly všechny návrhy, které zazněly v rámci změn pořadu schůze. Můžeme tedy již nyní přikročit k projednávání písemných interpelací.

135.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Sdělila jsem vám, že jich celkem podáno jedenáct. Budeme se zabývat tedy tou první z nich.

Předseda vlády Petr Nečas odpověděl na interpelaci Davida Rathy ve věci snižování platů ve veřejném sektoru. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 106. Projednávání bylo na 7. schůzi Poslanecké sněmovny přerušeno, a proto prosím, kdo se nyní přihlásí do rozpravy, kterou otevírám. Hlásí se někdo? Pan poslanec Rath se hlásí.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, paní předsedkyně, dobrý den.

Já jsem poslal písemnou interpelaci na premiéra, která se týká plánu vlády na snižování platů ve veřejné sféře. Je to téma navýsost dnes aktuální, protože včera o tom vláda jednala a rozhodovala a současně proti tomu byla stávka a demonstrace pořádané odborovými organizacemi. Týká se to totiž velmi citlivé oblasti, jakou jsou mzdy, a velmi důležitých oblastí, jako je zdravotnictví, školství, výzkum, kultura, bezpečnost, tedy oblastí, na kterých moderní stát stojí a bez kterých se prostě neobejde. Týká se to takových profesí, jako jsou zdravotní sestry, lékaři, pracovníci ve školství, vědeckí pracovníci, pracovníci v kultuře, ale policisté, hasiči, záchranáři a celý vlastně aparát státu a měst a krajů.

Dámy a pánové, jen v našem kraji stát nám poskytne na zajištění výkonu státní správy o 12 milionů méně než příští rok. Samozřejmě většina těchto prostředků je určena právě na platy úředníků, kteří zajišťují státní správu. Takže mně nezbyvá nic jiného, než jich sedmdesát, což je zhruba lehce nad deset procent, než jich sedmdesát propustit. Samozřejmě vybírám ty oblasti, nebo vybíráme ty oblasti, které pracují především pro stát, takže sdělím panu premiérovi a panu ministru financí, že napříště už na našem kraji nebude žádné oddělení, které například kontroluje rozpočty obcí. To si kontrolujte, pánové, sami! Protože pokud na to neposíláte finanční prostředky, tak my to za naše peníze dělat za vás prostě nebudeme. Rozpočty obcí jsou rozpočty plněné ze státního rozpočtu, čili je ve vašem zájmu, aby tam byla kontrola! Tak si ji prosím zajistěte z pohledu třeba Ministerstva financí. A já vám tady sděluji, že toto nebude!

Také vám musím sdělit, že spousta dalších činností, které kraje či města, protože to se netýká jenom našeho kraje, ale týká se to mnohých měst, například váš starosta z ODS ve Slaném propouští, jak jsem se dočetl, taky nějakých patnáct úředníků na městě. Opět především těch, kteří dělají výkon státní správy. Čili není to věc čistě, že by někdo ze sociální demokracie se snažil nějakým způsobem jít proti vládě. Týká se to i vašich starostů, protože vy neposíláte peníze na výkon státní správy. Čili tady je potřeba říct, abyste jasně řekl veřejnosti, že výkon státní správy na všech úrovních bude omezen, do značné míry i ohrožen. Zpozdí se, zhorší se profesionalita.

A totéž, možná i daleko horší, se týká třeba policie a bezpečnosti. Zásahy do policejního sboru jsou takové, že skutečně já zde jasně říkám,

že ohrožujete bezpečnost v České republice. Totéž se týká samozřejmě zdravotnictví. Je to z vaší strany do značné míry arogantní výsměch lékařům a zdravotním sestrám, kdy lékařům, kteří upozorňují, že jsou dlouhodobě nespokojeni se svými platy, řada z nich postupně odchází do zahraničí, nyní přišli s jakousi centrální výzvou, že chtějí tento odchod zesílit, tak místo toho, abyste s nimi seriózně jednali a hledali cesty k nápravě, tak jim snižíte o deset procent platy.

Tvrdíte, že vaší prioritou je věda a výzkum. Můžete mi, pane premiére, prozradit tajemství, jak chcete zajistit, aby česká věda, český výzkum byl úspěšnější v situaci, kdy vědcům a vědeckým ústavům pošlete méně peněz? Možná tomu věříte, že méně peněz a chudý vědec vytvoří geniální objevy, že zbytečně peníze rozmazlují, pokud je dostává, a odvádějí od soustředěné badatelské práce. Že když je chudý a hladový, tak o to víc se může koncentrovat na vynalézání a nacházení nových objevů. Že naopak posílání vysokých platů vědcům je hrubá chyba, protože pak mají rozptýlující myšlenky, chtějí chodit třeba do restaurací na večeře, chtějí – nedej bože – jít do divadla nebo do kina nebo jet na dovolenou. To je přece zbytečné. Když je chudý, na to nemá, zůstane sedět v té laboratoři, protože mu nic jiného nezbude, že tam je alespoň teplo, a bude vědecky bádát.

Mnozí z vás se tomu usmívají a říkají „ten Rath zase přehání“. Jistě trochu přeháním, ale přeháněl i pan prezident Václav Klaus, který tak zhruba před rokem někde konstatoval, že například umění svědčí chudoba? To je vlastně totéž. V podstatě on zcela s vážnou tváří, nikolivěk s nadsázkou, kterou já tady používám, konstatoval, že pokud je umělec či pracovník v kultuře a umění chudý, tak je to lepší, protože přece v době, kdy byli hladoví, vznikala v historii nejlepší světová díla.

Je to pravda. Dnes jsou asi podle pana prezidenta Klause a podle této vlády příliš zhýčkaní, protože co většinou vytvoří, na to se nedá dívat, podle asi představ vlády.

Čili dámy a pánové, to přece není cesta. My přece nemůžeme v podstatě to nejlepší, co Česká republika má, tedy vědce, učitele, zdravotníky, kriminalisty, záchranáře, tyto všechny lidi nějakým způsobem dusit. To přece nesmí být cílem nás jako politické reprezentace. Naopak, my bychom měli hledat maximum cest, jak těmto lidem přidávat, protože všude v zahraničí, myslím tím na západ od nás, si jich váží daleko víc a jejich příjmová hladina je podstatně vyšší.

Nejhorší, co může Českou republiku potkat, je zesílení proudu ekonomické emigrace. K ekonomické emigraci dochází. Každá vlna emigrace určitě elity ohrožuje vývoj a rozvoj celé země. To je prostě jasné. Přece my bychom měli společně hledat cesty, jak tyto lidi naopak zde udržet a jak jim dát životní perspektivu. Přece není životní perspektivou, že jim snížíme už

beztak nízké platy. Jistě pan premiér mně bude říkat: Co mám dělat? Je ekonomická krize, máme velký dluh, musíme bojovat se státním dluhem, takže kde brát, když není? Takže musíme přece škrtnat všem.

A v tom je právě to jádro pudla. Ten příběh, jak ho vypráví pan premiér a pan ministr financí, není vyprávěn správně a pravdivě. Pan premiér ho začíná vyprávět v těchto dnech, ale on je kontinuální. Kontinuální v čem. Všichni z veřejné sféry jsou závislí na daňovém výběru. Byla to vaše vláda, kde jste seděl za premiéra Topolánka a opět za ministra financí Kalouska, která přišla s tím, že výrazně sníží daně. Tady jste říkali, že tím, že se sníží daně, že budeme mít podstatně víc peněz, protože, to je taková ta teorie, kterou vy se rádi oháníte, Lafferovy křivky, která, dohnána zase ad absurdum, říká, že když daně budou nula, tak vybereme nejvíc. Samozřejmě všichni vědí, že takto to není a že účinnost té křivky v podstatě byla teoreticky potvrzena možná v zemích, které zdaňovaly někde kolem sedmdesáti osmdesáti procent. K tomu máme hodně daleko, protože naše rovná daň je někde kolem 15 a korporátní, tedy firemní, 19 %. Máme skutečně jednu z nejnižších daní na světě.

Ptám se vás, kde je ten hospodářský zázrak? Kde jsou ty miliardy, aby mohli dostávat vědci, učitelé, lékaři, sestry, policisté, hasiči? Kde je máte?

Vždyť vy jste to tady, já vám mohu vytáhnout stenoáznamy, kdy jsme o tom debatovali zhruba dva tři roky zpátky, kde jsme vám říkali: vy si podřezáváte příjmy státu. České daně, třeba pro firmy, ani tehdy nebyly nijak nadstandardní, nijak mimořádné. Já jsem tady od tohoto pultíku vás přímo upozorňoval, že tím, že nesmyslně snižujete už tak nízké firemní daně v tehdejší době, obíráte Českou republiku o nějakých třicet čtyřicet miliard, které ale nezůstanou tady u nás, protože jde většinou o obrovské nadnárodní firmy, tak dnes jsou někde jinde. Copak vy nečtete ty výroční zprávy třeba bank? To nejsou české banky. To jsou banky v Čechách! Protože české banky už dávno nemáme. Nemohu říct, že by mi to zásadně vadilo, ale co mi vadí, že tyto zahraniční banky v Čechách dosahují neuvěřitelné zisky, vy jim je nesmyslně nízkou zdaňujete. Úplně nesmyslně. Tady stát přichází o kolik, o pět, o deset miliard. O tom můžeme debatovat podle toho, jaké by mělo být optimální zdanění těchto ústavů, abyste obrali veřejný sektor o pět miliard. To je vaše politika! Takhle ten příběh je ve skutečnosti! Takhle ten příběh vy tady píšete! Prostě příběh, kdy zahraniční firmy zde dosahují velmi zajímavých zisků, proč ne, vy jim je směšně nízkou zdaňujete a ony tyto zdaněné peníze, veliké peníze, okamžitě vyvádějí mimo Českou republiku. Třeba jenom tím manévrem, že vy za Topolánkovy vlády a za ministra financí Kalouska jste takovýmto firmám, jako jsou banky, jako jsou velká energetická odvětví a další, tak v podstatě jste darovali nějakých 40 miliard. Tak teď nekňučte, že ty peníze nemáte! Teď předstupujete před lidi, člověk by vám pomalu dal poslední korunu, se svým

ztrápeným výrazem a kňouráte, že prostě byste rádi, ale ty peníze nemáte. Bodejte! Byste je měli! Vy jste je dávno nechali odvézt z České republiky pryč!

Víte, vy totiž hrajete s většinou lidí velkého betla. Bohužel je zajímavé, že vám to část veřejnosti prostě baští. Je to strašně zajímavé, protože hrajete na to, že většina lidí si nezjistí veškeré informace. Že se spoléhají na to, co většinou naše poměrně plytká média papouškují. Papouškují, čím jsou daně nižší, tím je výběr větší, daňové úniky nižší a budeme se mít lépe. Tak daně zrušme úplně, nebo já nevím, kam to chcete směřovat.

Víte, toto je jasný střet a to je potřeba takto definovat. Jasný střet dvou filozofií, dvou světů. Jeden svět, ten váš, říká: Není potřeba mít žádné skoro daně, stát prakticky jen překáží a vše je potřeba zprivatizovat. Zdravotnictví, školství, dokonce i policii. Vždyť to mohou zvládnout bezpečnostní soukromé agentury, vězeňství. Vždyť přece víme, že ve světě jsou i soukromé věznice. Proč se stát nebo veřejná sféra má vůbec něčím takovým zabývat? Chceš vzdělání, běž do soukromé školy a zaplať si ho. Jsi nemocen, běž do soukromé nemocnice a zaplať si to tam. Můžeš si pro pomoc případně platit nějaké pojištění zase u soukromé firmy, u nějaké soukromé pojišťovny. To je váš svět. A vy prostě pomalíčku, polehoučku, někdy rychleji, někdy pomaleji to tam tlačíte. A děláte celou řadu kroků, které jsou buď nevratné, nebo těžko vratné. Takže děláte to, že snížíte daňový výběr, počkáte rok dva a pak s kňouráním přijdete a řeknete: Jejejeje, to máme velký státní dluh. Nedá se nic dělat, musíme prostě něco zprivatizovat, musíme veřejnému sektoru zase utáhnout opasky. Prostě veřejnému sektoru, zdravotnictví, kultuře, vědě, školství opasek pěkně utáhnete, něco z toho, co má ekonomické problémy, mezitím prodáte, a tím pádem se toho jakoby zbavíte, abyste pěkně potíchounku někde jinde ten opasek o mnoho dílků povolili. To je prostě ta politika.

Druhé pojetí světa, které je v Evropě běžnější a vyvinulo se hlavně po druhé světové válce, je vidění, kdy stát není nepřítel, veřejná sféra není nepřítel, ale je to naopak tvůrce hodnot a tvůrce určitého klimatu ve společnosti. Je to jakási pevná kotva, řád ve společnosti. Je to, čemu se říká sociálně tržní hospodářství, které je provázáno s relativně vysokou daňovou zátěží jak pro firmy, tak pro více vydělávající osoby. Prostě s tím, že ale za to dostáváte kvalitní služby. Kvalitní školství, kvalitní zdravotnictví, kvalitní policii, kvalitní silnice, kvalitní veřejnou dopravu a další. Prostě nelze očekávat, že budeme mít kvalitní nemocnice, kvalitní školy, kvalitní vědu, když tam nedáme peníze. A peníze tam nedáme, pokud je nevybereme na daních. A vy sám dobře víte, že dnešní svět nemá problém vyrobit, jak vy rád říkáte, všechny peníze vznikají přece v té soukromé sféře, ta veřejná je parazit. Já nevím, jestli jste si toho všiml, ale to je kla-

sická marxistická teorie. Pane premiére, vy nejste pravičák, vy jste kovaný marxista! Z tohoto pohledu já jsem v podstatě politicky někde jinde, protože já jasně říkám, že tato tzv. nadstavba, když mám použít tu marxistickou teorii, tak když je prostě tato nadstavba, tedy věda, školství, zdravotnictví, kultura, tak ta je v moderní společnosti ne stejně důležitá jako ta základna, ta, co tvoří ty materiální hodnoty – teď, pane premiére, poslouchejte, možná se něco poučíte!

To není tak, že ta materiální základna tvoří ty hodnoty, tedy ty ingoty oceli, ta auta a ty traktory a já nevím co všechno a to obilí a ten chleba, a ta základna, tedy ti vědci, umělci, lékaři, sestry, učitelé, ti to jenom jako prožívají. Tak to si myslíte, pane premiére, to jsou vaše slova, když vy říkáte: ty hodnoty se tvoří vlastně jen v té podnikatelské sféře a zbytek žije vlastně jen z té podnikatelské sféry. Není tomu tak. Zkuste si přečíst některé moderní učebnice jak ekonomie, tak třeba sociologie, abyste věděl, jakou roli, jakou zásadní a klíčovou roli hrají tyto oblasti ve vývoji a bohatnutí společnosti. Prostě společnost nemůže být bohatá, pokud nemá vysoce vyvinuté oblasti, jako je výzkum, věda, zdravotnictví, školství, infrastruktura. Prostě nemůže. Proč se daří, a všimněte si, které země zvládají lépe hospodářskou krizi. Země, které měly vysoké daně, skandinávské země, konečně i to Rakousko, konečně i to Německo, Dánsko. Podívejte se na země, které měly vysoké daně, daleko lépe přežívají problémy hospodářské krize, zatímco vámi tolik opěvované zlaté Irsko, které má korporátní daně ještě pod Českou republikou někde na 12 % a daně pro bohaté ještě nižší, to je dneska na kolenou. Já vím, že to nechcete vidět, protože to nezapadá do vašich Lafferových křivek a teorií, kterými oblbujete a ohlupujete lidi.

Prostě, pane premiére, dnešní svět není už světem, kdy je problém vyrobít, ale problém je prodat. To znamená není to tak jednoduché, jak vy se snažíte veřejnosti prezentovat, že na jedné straně je ten úžasný soukromý sektor, který tvoří hodnoty, a na druhé straně je ten parazitický veřejný sektor. Z mnoha důvodů. Protože dnes, já nevím, jestli to víte, ale podstatnou část v podstatě obživy pro soukromý sektor dělá veřejný sektor. Anebo to nevíte? Nebo nevíte, že ve stavebnictví v podstatě největším zadavatelem je veřejný sektor – města, obce, kraje, stát – a prakticky všude na světě? Že kdyby třeba stavebnictví mělo žít čistě ze soukromých investorů, tak je někde na třetinových hodnotách, možná ještě méně. Vy prostě nevíte, že např. celý slavný soukromý sektor farmaceutického průmyslu, jeden z nejlépe prosperujících, jeden z nejvíce rostoucích průmyslů na světě, nejvíce vydělávajících, je čistě závislý – z 90 nebo 85 % – na veřejném sektoru, na výběru daní, na výběru zdravotního pojištění? Takhle můžeme brát oblast po oblasti. V dnešních moderních státech, ať berete Spojené státy, Anglii, Francii, Německo, někde více, někde méně, tak drtivá většina toho tzv.

podnikatelského soukromého sektoru je více či méně závislá na veřejném sektoru. A prostě není to špatně, je to logické.

Takže vaše zasévání jistých nesnášenlivostí, kde se snažíte společností implantovat nenávisť a říkáte: tady je ten soukromý sektor, který ty hodnoty vydělává, a ten veřejný sektor, který jen trpíme, protože je to takový zbytečný bumbrlíček, který jen polyká peníze a teď ho pěkně ořežeme, aby ti doktoři, sestry, pracovníci ve školství, v kultuře, vědě, policisté, hasiči se prostě uskromnili, vždyť jsou to přece darmožrouti, na které musí kapitalisté v potu tváře tvrdě vydělávat. A přece ty, v uvozovkách, předřené, přetažené kapitalisty vy nebudete obtěžovat vysokými daněmi, protože přece nebudete trestat jejich úspěch. Když se podíváte na strukturu třeba zákazníků těchto firem, tak zjistíte, že většina z nich je zasej opět veřejný sektor.

Víte, svět není tak úplně jednoduchý, jak se ho snažíte prezentovat. Samozřejmě, vy to dobře víte, vy nejste vůbec hloupý člověk. Vy jste jenom mimořádně pokrytecký. Mimořádně pokrytecký. Protože vy víte, jak to je, ale vy prostě plníte své ideové zadání. To znamená podvádět veřejnému sektoru, tedy všemu – infrastruktuře, výzkumu, vědě, školství, zdravotnictví, bezpečnosti – podvádět mu finanční zdroje, ukázat veřejnosti, že nemá peníze na svůj chod, a pak realizovat to, co realizovat chcete: – prodávat nemocnice, privatizovat školy, privatizovat nemocnice, privatizovat část bezpečnostních složek, privatizovat dopravu, protože budete přece říkat: ten soukromý sektor to umí daleko lépe. A současně nebudete říkat B, že všem těmto privatizovaným subjektům budete potichu platit z veřejných peněz, protože jediným zákazníkem soukromých nemocnic budou veřejné pojišťovací fondy, veřejné zdravotní pojišťovny. Tak vy možná po čase přijdete, když bude tato kritika, a řeknete, že je potřeba zprivatizovat i ty veřejné pojišťovny, protože přece není možné, aby na jednu stranu byly jen soukromé nemocnice a na druhou stranu je platily veřejné pojišťovací fondy. Zase vám to spousta lidí takto odkývá a bude říkat takové ty větičky: vždyť je jedno, komu to patří, hlavně, že to funguje. To jsou taková ta pěkná klišé, takové ty prostopравdy. Ale ono to jedno není, protože samozřejmě veřejné fondy máme pod nějakou kontrolou, aspoň, byť nedokonalou a byť je tam spousta chyb a spousta děr a spousta tunelů, protože tu veřejnou kontrolu děláme špatně. Ne my – vy. Vy teď vládnete, čili vy tu veřejnou kontrolu nezvládáte. A v danou chvíli zase přijdete s tím a budete říkat: to se musí zprivatizovat. A dostanete se do situace, kdy dnes debatujeme o tom, jestli by pojištění nemělo fungovat za méně peněz, než jsou 3 %. Ale víte, pane premiére, a zkuste to tady sdělit, za kolik fungují soukromé pojišťovny, kolik si berou z toho, že my jim platíme, chytáme se na ty reklamy. Nám často nic jiného nezbyvá, než se chytit na tu reklamu, případně povinně jako povinné ručení – to je vlastně obdoba. Prostě jim pěkně platíme,

protože musíme, protože nám nic jiného nezbývá. Tak ony si ty soukromé pojišťovny pro sebe vezmou nějakých 20 %. To je přece báječné! My jim dáme peníze a ony si z nich obratem vezmou 20 %. Škoda nemít třeba takovou soukromou zdravotní pojišťovnu. Takže z našich současných kritizovaných 3 %, která mají na svoji činnost, bychom se velmi brzy posunuli třeba na 10, 15, a pak by řekly, že chtějí stejně jako ty jiné soukromé pojišťovny 20.

Proč to tady takto říkám? Někdo může říct, jak to souvisí. No to právě souvisí s tím, co jsem tady jasně naznačil. Pane premiére, přestaňte lidem lhát, přestaňte lidi balamutit a řekněte jim na rovinu, férově, co je vaším cílem. Že vaším cílem je v podstatě zlikvidovat veřejný sektor a postupně ten veřejný sektor pokud možno převést pod nějaké soukromé podnikání. Ovšem takové soukromé podnikání, které bude mít jistotu lehkého zisku, protože bude přímo navázané na veřejné fondy. To je vaším cílem.

Takže dnes jsme svědky takové drobné bitvy, drobné epizody, kdy se likviduje část střední třídy, kdy se část střední třídy vyhání do zahraničí, a je to drobná epizoda v dlouhé bitvě o charakter státu, o charakter společnosti. Nevede se jen v České republice, jenom bohužel máme horší výchozí pozici než třeba to Německo nebo Rakousko, protože jsme neměli těch dvacet třicet let vývoje v tom vyspělém sociálně tržním hospodářství, protože u nás v podstatě dvacet let čelíme čistě a jenom větším či menším, brutálnějším či méně brutálním nájezdům neoliberálních filozofií. To je střet, který se dnes odehrává. Ty platy jsou jen jednou z jeho bitev. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pokračujeme dále v rozpravě, jestli se do ní někdo hlásí. Pan premiér bude chtít reagovat, prosím. Než pan premiér dojde k pultíku, ráda bych omluvila pana poslance Jana Čechlovského od 9 do 12 hodin z důvodu pracovních povinností.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, slyšeli jsme zde velmi dlouhý, takřka castrovský projev pana poslance a hejtmana Rath, jehož obsah se dotkl prakticky úplně všeho, čeho se dotknout mohl. Nicméně jsem rád, že na jeho poměry se snažil dokonce, což je výjimka a já ho za to chci pochválit, o neurážlivý projev. Uvidíme, zda bude v tomto pozitivním trendu pokračovat i nadále.

Pan poslanec Rath tady zmínil celou řadu věcí, které se týkají veřejné správy. Musím říci, že jeho ignorování situace veřejných rozpočtů se stalo již příslovečným. Koneckonců hospodaření jeho vlastního Středočeského kraje tomu nasvědčuje a nikoho nemůže překvapit, jak se vyvíjí rozpočet

Středočeského kraje a na co všechno tam nejsou a nebudou peníze, protože ty peníze se vyházely za věci, za které prostě utráceny být neměly.

Co se týče například příspěvku na státní správu, o kterém tady mluvil pan poslanec Rath, tak bych ho rád upozornil na sémantický význam slova příspěvek. Není to úhrada státní správy, je to příspěvek na výkon přenesené působnosti státní správy. A vzhledem k tomu, že na státní správě šetří i stát, redukuje výdaje na státní správu, na její provoz, o 10 %, je naprosto fér redukovat i výdaje na přenesenou působnost státní správy.

Musím říci, že my považujeme otázku zastavení zadlužování této země za klíčovou pro její budoucnost. Kdyby sociální demokraté pokračovali nebo skutečně provedli to, co sami plánovali – tady chci připomenout především materiál Koncepce reformy veřejných financí, který byl zpracován tehdejšími místopředsedou vlády a ministrem financí Bohuslavem Sobotkou –, nebyli bychom dnes v těchto problémech, ve kterých jsme. Mimochodem, v tomto koncepčním materiálu Ministerstva financí, podepsaném stávajícím úřadujícím předsedou Ministerstva financí, je uvedena i strategická teze, že je nezbytné redukovat objem platů ve veřejném sektoru. Že je nezbytné zamezit zvyšování daní. To jsou klíčové teze, kterých se bohužel sociálně demokratické vlády nedržely, a i dnes se tváří, jako kdyby je nikdy neřekly.

Nicméně je skutečností, že toto jsou teze, kterých se drží vlády prakticky napříč celou Evropou bez ohledu na to, zda jsou levicové, či pravicové. Mne by velmi zajímalo, zda by se pan poslanec a hejtman Rath stejným způsobem obrátil cestou interpelace i na své socialistické kolegy, například portugalského premiéra Sócratese, španělského premiéra Zapatera nebo řeckého premiéra Papandrea, což jsou všechno socialisté, jejichž politika v této oblasti je velmi podobná. Snižují objem platů ve veřejném sektoru. Opět o 10, někde dokonce o 20 %. Zmrazují, či dokonce snižují důchody – musím říci na rozdíl od české středopravicové vlády, která sociálně ohleduplně přes tuto tíživou ekonomickou situaci provedla valorizaci důchodů. Velmi výrazným způsobem redukuje sociální dávky. Mimochodem bych chtěl připomenout, že španělský socialistický premiér Zapatero zrušil ve Španělsku porodné. Ne ho omezil, zrušil ho jako sociální dávku.

Takže by mne opravdu zajímalo, jakým způsobem by pan Rath interpeloval tyto tři své socialistické kolegy, kteří dělají kroky, které jsou prostě nutné. A dělá je vláda, ať má nádech středopravicový, nebo středolevicový, pokud není složena z absolutních ekonomických ignorantů nebo nezodpovědných lidí.

Tady musím také říci, že velmi výrazným způsobem musíme vedle zastavení zadlužování myslet i na budoucí konkurenceschopnost této země.

Proto chci připomenout panu poslanci Rathovi, že právě objem výdajů na vědu, výzkum a inovace je jedinou částkou státního rozpočtu, která není krácena. To znamená, v příštím roce nebudeme snižovat objem prostředků na vědu, výzkum a inovace.

Chtěl bych mu také připomenout, že díky zodpovědné rozpočtové politice této vlády je situace na finančních trzích taková, že platíme na úrocích za státní dluhopisy pouze zhruba 3,62 %, což je jenom o 0,62 % více, než jsou nejlevnější dluhopisy, což jsou tradičně tzv. bundy, čili dluhopisy vydávané Spolkovou republikou Německo. Mimochodem, jsme o více než 2 procentní body pod portugalskými dluhopisy, o více než 3 body pod dluhopisy Irska a máme z tohoto pohledu nejlevnější dluhopisy ze zemí střední a východní Evropy. Je to díky důvěryhodnosti této země a politiky, kterou v rozpočtové oblasti tato země provádí. A právě toto nám například umožnilo učinit krok, který byl navržen v průběhu druhého čtení návrhu státního rozpočtu, to znamená snížit dluhovou službu o jednu miliardu korun. Můžeme si to dovolit díky této rozumné rozpočtové politice a posílit o jednu miliardu korun rozpočet vysokých škol.

Velmi sdílím obavy pana poslance a hejtmána Ratha z ekonomické emigrace. To je velmi závažný problém. Ekonomická emigrace je v podstatě dvojího typu. Prvního typu je ekonomická emigrace z chudých zemí do bohatších zemí. Myslím si, že z tohoto pohledu tento jev příliš České republice nehrozí, protože toto není tradiční českému naturelu. Ani ve velmi komplikovaných obdobích 19. století se například z českých zemí nikdy nezvedla nějaká větší emigrační vlna.

Pak je ovšem nový fenomén, který se objevil ve vyspělých zemích v posledních čtyřiceti letech, a sice ekonomická emigrace z důvodů zdanění. Ano, ta reálně funguje. Funguje a je velmi masová. Právě ze zemí s vysokými daněmi odcházejí nejenom lidé, ale odcházejí i podniky, firmy, odchází výroba, odcházejí služby, odcházejí do zemí s nižšími daněmi. Odcházejí lidé, odcházejí lidé kvalifikovaných profesí. Byl tady vychvalován model s vysokými daněmi. Tady bych chtěl připomenout, že podle statistik při emigrační vlně z Dánska způsobené vysokými daněmi, pokud přepočtete počet těchto ekonomických emigrantů do zemí s nižšími daněmi v průběhu 70. a 80. let, tak počet těchto emigrantů na jeden milion obyvatel byl vyšší než počet politických emigrantů z tehdejšího komunistického Československa. Čili tato ekonomická emigrace z důvodu vysokých daní je velmi nebezpečným fenoménem. Francouzské generální ředitelství daňové správy spočítalo, že do zemí s nižšími daněmi z Francie každý rok emigruje 40 tisíc Francouzů. Zpravidla těch velmi vzdělaných, s vyššími platy, velmi kompetentních. Odcházejí do zemí, kde jsou nižší daně, jako je Velká Británie, jako je Německo, jako je Lucembursko a podobně.

Čili ano, já se také bojím ekonomické emigrace a bojím se ekonomické

emigrace vysoce kvalifikovaných, vzdělaných, jazykově schopných lidí, kteří ve chvíli, kdy je zatížíme vysokými daněmi, jejich vysoce kvalifikovanou práci, která je prací v oborech s vysokou přidanou hodnotou, budou odcházet do jiných zemí s nižšími daněmi.

Bude velmi dobré, když si paní poslankyně a páni poslanci přečtou příslušnou část vystoupení pana poslance Ratha, která se týkala Lafferovy křivky. Z toho, jak o ní pan poslanec mluvil – a tady bych citoval jenom jeho výrok: „Nejlépe bude podle těchto ideologů, když by byla nulová daň, a tím pádem bude nejvyšší výnos.“ Z toho je zcela zjevné, že pan poslanec Rath v životě žádnou učebnici ekonomie nečetl a v životě žádnou Lafferovu křivku neviděl. On nemá ani potuchy, jak vypadá, a proto o ní mohl takhle hloupě mluvit.

Mimochodem, fakta opět vyvracejí – i když tady panu poslanci Rathovi odpouštím, z tohoto jeho výroku je zjevné, že vůbec netuší, o čem mluví, ale přesto bych mu i na číselných faktech rád doložil, jak funguje Lafferova křivka.

Vezmeme si například korporátní daně. V roce 1999 byla 35procentní sazba korporátní daně a na této dani byl příjem státního rozpočtu zhruba 70 mld. korun. Mimochodem, těchto 70 mld. korun tvořilo zhruba 9,5 % příjmů státního rozpočtu. V roce 2008, čili zhruba po deseti letech, byl příjem z korporátní daně, která v té době byla už jenom 21 %, čili o 14 procentních bodů méně, 187 mld. korun, a paradoxně nejen že narostl nominálně – někdo může říci, že je tam inflační koeficient, ale já za chvíli vyvrátím, že tomu tak je –, ale paradoxně podíl prostředků vybraných z korporátní daně na celkových příjmech státního rozpočtu vzrostl přes snížení sazby o 14 procentních bodů z 9,5 % na téměř 13 %. Dokonce když se podíváme na kratší časový úsek, tak v roce 2004 byla 28procentní sazba korporátní daně, vybralo se 119 mld. korun, v roce 2006 bylo už 24 %, čili o 4 procentní body méně, vybralo se však již 142 mld. korun, to znamená téměř o 20 mld. více. Jak jsem již řekl, v roce 2008 byla 21procentní sazba, ale vybralo se 188 mld. korun. Po celou tu dobu mimochodem rostl nejenom nominální výběr korporátní daně, ale i její podíl na příjmech státního rozpočtu. Jenom od roku 2004 do roku 2008, to znamená během pěti rozpočtových let, vzrostl podíl korporátní daně na příjmech státního rozpočtu z 11,3 % na téměř 13 %.

Čili jasná čísla, jasná fakta, jasné skutečnosti, které naprosto jasně a zřetelně vyvracejí to, co tady říkal pan poslanec a hejtmán Rath.

Co se týče některých dalších poznámek, kdy se tady pan poslanec rozhodl a vyzýval k dalšímu zdanění bank a mluvil o tom, co bankám umožňujeme. No, umožňujeme jim toho velmi málo, protože jsou podrobeny regulaci a mimochodem soutěži. To, co jim ale umožnily sociálně demokratické vlády při takzvané privatizaci bank, tak to bylo neu-

věřitelné. Nevím, jestli to pan Rath ví, já předpokládám, že se znalostí této problematiky to u něho bude podobné jako se znalostí Lafferovy křivky, ale všechny klíčové banky v České republice byly prodány za tak nízké ceny, že jenom z transferu zisku jejich nových majitelů se cena, za kterou tyto banky byly nakoupeny, zpravidla do tří let vrátila. A od zpravidla čtvrtého roku po nabytí této banky se pro její zahraniční matku stala tato česká akvizice ziskovou. A jde to až tak daleko, že u některých významných českých bank tvoří jejich skupina tady až jednu třetinu zisku jejich zahraniční matky, protože takto levně, v podstatě pod cenou, byly prodány české banky vládami sociální demokracie.

Znovu opakuji: po třech letech se zpravidla kupní cena zaplatila ze zisku. Čili to je skutečná pravda o bankovním sektoru a o tom, kdo co umožnil v této zemi blahobytným bankéřům. Kdo vytvořil tyto blahobytné banky. Byli to sociální demokraté. A nyní vyzývají k nějakému zdanění bank, které samozřejmě, jak by asi dopadlo. Opravdu si někdo myslí, že by si jakákoliv banka, byť o jedinou korunu, snížila svou ziskovost? Ne, všechno by přenesla na konec zákaznického řetězu, čili na řadového českého obyvatele, na řadovou českou firmu, na řadový český podnik. Ti všichni by zaplatili tuto zvýšenou bankovní daň. Ne ty banky, ale lidé a podniky a tyto peníze by potom samozřejmě chyběly na trhu, chyběly by v tržbách podniků, chyběly by v peněženkách a na účtech lidí. Čili tato víra v novou bankovní daň je víra na hranici mezi naivitou a ekonomickou hloupostí.

Co se týče dalších tezí, kdy prokázal pan poslanec a hejtman Rath z tohoto místa vynikající znalost marxismu, já děkuji za přednášku. Je vždycky poučné dozvědět se něco o ideovém protivníkovi a je skutečně vidět, že pan poslanec Rath je kovaný v marxistické teorii. Teď nechci pátrat po důvodech, zda nějakým způsobem nasával toto prostředí, to netuším, ale zná to, to je zjevné z jeho vystoupení.

Musím ale jednoznačně říci, že jeho názory, že chceme zaškrtnit veřejný sektor, že chceme – a teď ho tady cituji: „Chceš-li mít vzdělání, jdi do soukromé školy. Chceš-li mít zdravotní péči, běž do soukromé nemocnice.“ Já nevím, jestli tyto ideologické výkřiky, spíše připomínající reklamní marketingové slogany, lze brát vážně jako politickou tezi, se kterou člověk má polemizovat.

V této zemi přece tradičně, a bude tomu tak i nadále, naprosto zdrcující většinu všech klíčových vzdělávacích služeb má a bude zajišťovat veřejný sektor. Tady přece není žádný zájem na tom, vytlačovat veřejný sektor z poskytování klíčových vzdělávacích aktivit, i když mimochodem doplňková role soukromého sektoru je tady naprosto na místě a je v pořádku. Rodiče, žáci a studenti mají právo si vybrat ve vzdělávacích aktivitách nabídku, která jim vyhovuje, a nemají být odkázáni pouze na státem organi-

zovaný veřejný sektor v poskytování vzdělávacích služeb. To je důvod existence jejich soukromého sektoru.

Mimochodem, to plivání na soukromé školství, které je tradicí sociální demokracie, přestože je známo, kolik špiček sociálních demokratů posílá své děti zásadně do soukromých škol, to je zajímavý paradox, tak opravdu není na místě. Kdybychom tady dnes vedli tuto ohnivou politickou polemiku – nebýt mimochodem v dějinách českého školství soukromého školství, nevedli bychom ji tady možná česky, ale německy. Nevím, jestli to pan poslanec Rath ví, že třeba první českojazyčné gymnázium v českých zemích bylo v 60. letech 19. století založeno v Táboře jako soukromá korporace a teprve v 80. letech bylo postátněno, její placení převzal stát. Nevím, zda ví o obrovské úloze takzvané Školské matice, která až do roku 1918 udržovala povědomí o českém jazyku díky tomu, že financovala ze soukromých zdrojů malé české školy v českém, moravském a slezském pohraničí. Já bych dokonce řekl, že soukromému školství by tento národ měl postavit malý pomníček, protože i díky němu jsme zachovali náš jazyk. Znovu opakuji, že například první českojazyčná gymnázia v českých zemích měla soukromý charakter a byly to soukromé školy.

Ale znovu opakuji to, co je klíčové: Veřejný sektor nadále bude sehrávat a musí sehrávat klíčovou roli v poskytování vzdělávacích aktivit. To, co my chceme umožnit, je skutečná svoboda volby. Chceme nadále umožnit vysokým sociálně demokratickým funkcionářům, aby mohli posílat své děti, tak jak je jejich zvykem velmi často, do soukromých škol. Čili to je jeden z našich důvodů, proč nechceme omezovat soukromé školy. Ale současně nechceme omezovat veřejné školy a dávat větší úlohu soukromým školám. To je naprosto lživá teze. Možná o tom sní právě někteří sociální demokraté.

Úplně stejně je tomu u zdravotnictví. Dnes se přece nikdo nepodivuje tomu, že zdrcující většina standardní ambulantní péče, praktických lékařů, dětských lékařů, zubařů a podobně jsou soukromí lékaři. Nikdo na tom nevidí nic podivného, je to standardní součást zdravotní péče v této zemi. Nikdo se dokonce nediví tomu, že na soukromých aktivitách ve zdravotnictví mohou vznikat milionáři, jako je třeba pan doktor Rath. Nikdo se tomu nediví, je to naprosto v pořádku.

Vždyť přece i dokonce privatizací a následným prodejem zdravotnických zařízení za milionové částky může vzniknout milionář, jako to dokázal pan dr. Rath. Díky tomu, že prodal za miliony své spoluvlastnictví v soukromém zdravotním zařízení, které zprivatizoval předtím, tak se stal milionářem. Já mu to přeji. To, co nechápu, je, proč brojí proti podílu soukromého sektoru ve zdravotnictví, nebo dokonce proti tomu, aby se některá zdravotnická zařízení mohla prodávat, když sám na tom vydělal

miliony. To mně není úplně jasné. A už vůbec mně to není jasné ve světle jeho plamenných výroků, které tady citovaly z marxismu apod.

Poslední věc, kterou jsem chtěl zmínit, je, že samozřejmě nemá význam polemizovat s ekonomicky nesmyslnou tezí o tom, že čím vyšší daně, tím lépe, a polemizovat o tom, které země údajně obstály v krizi a které neobstály. Jednoznačně se ukazuje na příkladech Lotyšska, Maďarska, Řecka, Irska, Portugalska, Španělska, že jednoznačným viníkem ekonomických problémů těchto zemí je zadlužování. A to zadlužování veřejného sektoru, jako je tomu v případě Maďarska nebo v případě Řecka, mimochodem tady chci připomenout, že zatímco Česká republika dostala zlepšený výhled pro svůj rating od dvou ze tří klíčových agentur, tak Maďarsku, téměř sousední zemi se zhruba stejným počtem obyvatel, byl agenturou Moody's snížen rating, a to dokonce o dva stupně, právě tento týden, ze stupně Baa1 na Baa3, čili přesně opačný pohyb kvůli rozpočtové politice, která je takto vnímána finančními trhy. Jdou přesně opačným směrem než my. Ale rozhodně neplatí to, že za nějaký problém mohou daně, protože mimochodem Maďarsko vždycky patřilo mezi země s nejvyšší složenou daňovou kvótou, Lotyšsko naopak mezi země s velmi nízkou složenou daňovou kvótou – a mimochodem nízkým veřejným dluhem, než prošlo bankrotem, Lotyšsko mělo celkový kumulovaný veřejný dluh pouze ve výši 15 % hrubého domácího produktu. Nicméně tyto země neměly rozumné rozpočtové hospodaření, ať již veřejných rozpočtů, nebo rozpočtů v podnikatelské sféře, protože to je důvod problémů Irska. V Irsku byl úvěrový boom podobně jako ve Španělsku a ten způsobil problémy, které dnes musí tato ekonomika řešit. Čili nadměrné zadlužování, v tomto případě v podobě soukromých úvěrů.

A tady si dovoluji jednu poznámku. Když se podíváte na tempo zadlužování českých domácností za posledních deset let, kdy vzrostl tento soukromý dluh v podobě úvěrů, spotřebitelských úvěrů, půjček, hypoték apod. téměř na čtyřnásobek během šesti let, tak toto tempo zadlužování českých domácností je mimochodem ještě vyšší než tempo zadlužování českých veřejných rozpočtů, čili i tady bychom trochu předvídavě měli problém řešit, aby i tady nevznikl problém pro budoucnost se zadlužováním českých domácností.

Ale musím jednoznačně říci, že teze o tom, že daně mají vliv na ekonomické problémy těchto zemí a na situaci veřejných rozpočtů, prostě ve světle faktů absolutně neobstojí.

Takže dámy a pánové, sáhodlouhý projev pana poslance a hejtmana Ratha byl založen spíše skutečně na dojmologii než na faktologii a musím říci, že tím nejsem překvapen. Byl bych překvapen, kdyby tomu bylo jinak. Děkuji. (Potlesk ze středu sálu a zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já děkuji panu premiérovi a k faktické poznámce se nejprve hlásil pan poslanec Pecina, poté paní poslankyně Semelová a pan poslanec Tejč. Faktická má přednost.

Poslanec Martin Pecina: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážený pane premiére, kolegyně a kolegové. Já nevím, které gymnázium bylo tady první soukromé, skutečně jsem to nestudoval, jenom bych rád, kdybychom ten pomníček nestavěli českému školství pro jeho náhlé úmrtí již brzy.

Ale já bych se chtěl vrátit k tomu, čemu si myslím, že trošku rozumím. Pan premiér si odpověděl na otázku, co je vlastně důvodem ekonomických problémů těchto zemí, a myslím sám on nám jedním dechem sdělil, že země jako Lotyšsko, Maďarsko, Irsko se dostaly do problémů kvůli zadlužování. Potom nám sdělil, že Lotyšsko mělo pouze 15procentní zadlužení, čili evidentně to ten důvod, proč se dostalo do problémů, nebyl.

Já bych pro vaši edukaci doporučil aktuálně.cz z 27. 10. 2010, článek se jmenuje Rovná daň existuje v Evropské unii jen v postkomunistických zemích – vyjmenováno Estonsko, Lotyšsko, Litva, bohužel Česko, Slovensko, Rumunsko a Bulharsko. Já se obávám, že pokud nás tato vláda nechce zadlužovat, chce se nazývat vládou rozpočtové odpovědnosti, tak by nám neměla předkládat rozpočet, kde je 135 mld. deficit, ale měla by se zamyslet nad tím, jestli ty daně jsou skutečně nastaveny správně. Protože před Topolánkovým batohem si nevzpomínám, že by se nás nějakí zahraniční investoři štítili, že by odsud odcházeli. Myslím, že poslední velký zahraniční investor, skutečný velký, Hyundai, přišel ještě v roce 2005, to bylo ještě dávno před Topolánkovým batohem. Nevzpomínám si na to, že by potom Česká republika nějakým způsobem posílila, právě naopak.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Další faktická paní poslankyně Semelová, prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěla jenom reagovat na slova pana premiéra týkající se jeho zdůraznění, že si pan Rath plete dojmy a fakta. Já v žádném případě nejsem z těch, kteří by se zastávali pana kolegy Ratha, on to dokáže určitě sám, ale co se týká soukromých škol, chtěla bych říci, že tady fakta hovoří o něčem jiném. Pokud se podíváme na výsledky generální zkoušky státní maturity, tak právě soukromé školy dopadly mnohem hůř než školy veřejné. Asi ne náhodou se soukromé školy srovnávání kvality vzdělávání nejvíce brání.

No a konečně, ony ty soukromé školy vznikaly na úkor veřejného škol-

ství a bohužel to znepřístupňuje vzdělání řadě lidí. Já se nedivím, že pravice tady navrhuje a je zastáncem soukromého školství, nedivím se, že pravice navrhuje školné na vysokých školách, protože podle ní zřejmě v této zemi je potřeba vzdělávat určitou elitu a znepřístupnit vzdělání sociálně slabším lidem. Také si musíme uvědomit, že soukromé školství, které tady vzniklo, vzniklo s řadou módních oborů a jejich absolventi pak mnohdy neměli uplatnění na pracovním trhu.

Poslední poznámka. Myslím si, že stát by se měl především věnovat i z hlediska financování veřejnému školství, a ne vrážet tak velké peníze do školství soukromého. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další faktickou je přihlášen pan poslanec Tejč a poté s přednostním právem... Stáhl svoji faktickou, takže teď má přednostní právo pan Zaorálek, pan místopředseda... Dobře, pan poslanec Rath dostal přednost od svých kolegů. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedající. Pan poslanec a premiér Nečas – používám toto oslovení, protože mě tady torpidně a velmi opakovaně celou dobu říká poslanec a hejtman, tak já si dovolím mu říkat poslanec a premiér – tak pan poslanec a premiér Nečas tady říkal, že můj projev byl takřka castrovský. Pokud to byl takřka castrovský, tak váš projev by se dal nazvat asi jako takřka jakešovský. Jen si vzpomeňme na to, co tehdy tady ten pán říkal: Podívejme se, kolik berou, ty Zagorové, Jandové – a vy tady: Kolik berou ty Rathové.

Ano, pane premiére, na rozdíl od vás já jsem bohatý a úspěšný člověk (smích v sále, potlesk) a vy byste neměl mně závidět. Ale já jsem bohatý a úspěšný mimo politiku, vy se jinde neuživíte. Vy až skončíte jako premiér, tak nejspíš půjdete na úřad práce, protože vy nic neumíte. (Smích v sále.) Tak prosím nezávidte těm, kteří něco umí! Já jsem stále lékař, stále umím léčit lidi –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já vás moc prosím, abyste byl klidný ve svém projevu a neurážel pana premiéra.

Poslanec David Rath: Já ho neurážím. A měla jste klidnit takhle pana premiéra, ten tady říkal a dopouštěl se velmi nepěkné vlastností, kterou je závist. Já jsem si nevšiml, paní předsedající, že byste ho umravňovala a že byste říkala panu premiérovi, že závidět někomu je chyba.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nebyla to tak silná slova. Ale prosím, pokračujte.

Poslanec David Rath: Tak. A castrovský projev – to není urážka? (Smích napříč politickým spektrem.) Takže myslím, že bychom měli měřit každému stejným metrem.

Takže já bych tedy chtěl jenom pana poslance a premiéra Nečase požádat, aby nezáviděl. Nezáviděl těm, kteří jsou úspěšnější a bohatší. Není to dobrá vlastnost. Není to dobrý signál do společnosti. Spíše závist bychom měli potlačovat. Já vím, že pro vás je palčivé si to přiznat, ale bohužel, je to tak. Někdo prostě je outsider třeba, někdo třeba ne.

Ale teď k těm věcem. Skutečně myslím, že není dobře, že tady jste nechal vyvířt závist a ukázal jste se v tom nepěkném světle.

K tomu, co jste tady říkal. Víte, že byla první česká škola soukromá – to je jistě pravda. V tom s vámi nechci polemizovat. Možná to tak je, možná není. Ale nebudeme přece říkat, že když první český stát byl feudální, že je dobře udržovat feudalismus. To je stejná logika, kterou jste tady použil.

O tom, jak jste vysvětloval, že je dobře mít nižší daně a že pak se vybere víc, a vysvětloval jste tona příkladu České republiky a daňových výnosů, tak to je opět velmi neférové, a vy to dobře víte. Protože k tomu byste musel srovnávat, co dělalo mezitím HDP, jak se vyvíjely daně v jiných státech, které měly podobný růst HDP, které třeba daně neměnily. Čili toto nevypovídá nic o ničem. Vy to víte. Ale prostě zase jste se snažil lidi tady oblnout. To jsou ty vaše triky, ty vaše frázičky, ty vaše rádoby exaktní údaje. Vytrháváte vždycky nějaký údaj ze souvislosti a na něm se snažíte něco dokázat, což dokázat skutečně na tomto nejde.

Čili myslím si, že každý jednoznačně vidí ve světě, že země, které mají vyšší daňové výnosy, lépe dokáží saturovat veřejný sektor, jako jsou, jak jsem říkal, zdravotnictví, školství, věda, infrastruktura, lépe se tam žije, protože tyto infrastrukturní věci dělají do značné míry úroveň a bohatství té země. O tom snad se mnou nebudete polemizovat, že určitě lépe se žije v Německu a v Rakousku, kde se díky vysokým daním do těchto sektorů dlouhodobě velmi investuje, než v zemích, kde sice mají nízké daně, ale pak mají prašné silnice, strašné nemocnice, přišerné školy, nijakou vědu a o kultuře ani nemluvě.

Prostě jde o to, v jaké zemi chceme žít, jestli v té s těmi prašnými silnicemi a s jedním upoceným policistou na sto tisíc obyvatel a s jedním ušmudlaným doktorem v rozpadlé nemocnici, anebo jestli to chceme mít takové, jako to mají sousedé v Rakousku a v Německu. O tom je ten dnešní spor! A o tom, jak je to v tom dnešním sousedním Rakousku a Německu. To je spor o výši daní a o postavení střední třídy a o její, řekněme, prosperitě. Takže prosím, abyste ani nezáviděl nejenom Davidu Rathovi a té Zagorové a Jandovým, jak jim záviděl pan Jakeš, ale abyste ani nezáviděl střední třídě.

A poslední. Říkal jste, že samozřejmě emigrace, únik mozků, je chyba

a že samozřejmě ta emigrace daňová. Víte co? Česká republika díky vám má dlouhodobě už několik let velmi nízké daně. Já tedy nevidím, že by tady byly nějaké záplavy imigrantů, kteří by se sem hrnuli z toho Německa. Já tedy nevidím, že tady vyhazujeme ty bohaté Němce, Rakušany, Dány, Švédy, kteří prostě se nemohou jen dočkat, aby u nás platili ty nízké daně. Kde jsou, pane premiére? Kde je máte? Možná že je máte schované na Úřadu vlády. A nikdo jiný je nikde neviděl. Takže jak funguje to, že jste dramaticky snížili daně? Kde jsou ty zástupy těch úspěšných a bohatých manažerů a firem, které by se sem za ty dva tři roky nahrnuly? Já je nikde nepotkávám. Takže prosím, abyste zase z lidí nedělal hlupáky.

A ty banky? No, to je nehoráznost snad největšího zrna. Já k tomu řeknu jenom tolik. Jestli jste si nevšiml, tak vy jste je nechali vytunelovat za Klausových vlád, kde jste také byl někde v těch strukturách. Tuším, že na Ministerstvu obrany, kde vás váš kolega Kalousek nepřímě označil, že jste ho tuneloval. Takže možná, že jste se i na tom tunelování bank nějak podílel, možná ne. Ale prostě – nechali jste je vytunelovat tak, že tam byla díra přes 100 mld., kterou do dneška platíme. Prostě to je neuvěřitelná nehoráznost!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak. Dalším přihlášeným s přednostním právem pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré dopoledne. Dámy a pánové, já jenom krátce. Možná lze tedy závidět panu poslanci Rathovi jeho bohatství a úspěch. Ale rozhodně co není možné závidět sociální demokracii, byly, pane premiére, ty banky, které jste nám zanechali v takovém stavu, že nutné výdaje na sanaci bank byly 25 % hrubého domácího produktu. 25 % HDP. Přátelé, ty banky byly v takovém stavu díky tomu systému, který tady vytvořila především tedy strana ODS. Díky tomu ty systémy polostátních úvěrů od polostátních bank vytvořily prostě takovou džungli, že nás to stálo 25 % hrubého domácího produktu. Privatizace to snížila, řekněme, o tři čtyři procenta. V každém případě jsme ty banky prodávali v recesi. A samozřejmě, ony byly v předpotopním stavu třeba z hlediska řízení rizik, potřebovaly know-how. V téhle situaci, kdyby do nich stál, pokud by je nechtěl prodat, nalil peníze, tak by se ty banky musely zavřít.

Já jsem chtěl pana premiéra požádat, jestli se k této historii, která je tak pohnutá z hlediska historie ODS, chce vracet... Já bych mu doporučoval, aby to raději nedělal! (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Ohlídál. Já ho teď ale nevidím. Už ho vidím. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážení kolegové, vážené kolegyně, z vyjádření pana premiéra jsem poznal, že zřejmě bude realizován náš společný návrh týkající se zvýšení rozpočtu vysokých škol pro rok 2011 o 1 mld. Společný říkám, protože jsme ho sice podali nezávisle, každý zvlášť, ale obsah je úplně stejný.

To je sice pěkné, ta jedna miliarda. Ale ta vlastně vůbec nic neřeší. Vysoké školy i tak zůstanou v krizové situaci, protože vzhledem k roku 2010 jim bude chybět ještě dále 1,3 mld. A když vezmeme vývoj v posledních několika letech, tak vlastně se tím zase zvýší podfinancování veřejných vysokých škol. Je možno to doložit například na výdajích na jednoho studenta ze státního rozpočtu, na studenta veřejných vysokých škol, který od roku 2007 neustále klesá. Klesá meziročně o 9 %. A meziročně klesne – zhruba také o těch 9 % – i mezi rokem 2010 a 2011. Možná, když se přidá ta jedna miliarda, nebude to 9 %, ale třeba 8 %. To samozřejmě z paměti nedovedu rychle vypočítat.

Dále třeba, co se týče investičních výdajů z rozpočtu. Vzhledem k roku 2007, když se vezme v úvahu i inflace, pokles bude o 40 %. Mohl bych tak dál mluvit třeba o poklesu, meziročním poklesu výdajů ze státního rozpočtu na vědeckou a výzkumnou činnost.

Takže pane premiére, jednou miliardou bych se moc nechlubil, protože skutečně veřejné vysoké školství za vaší vlády bude dosti výrazně poškozeno a jeho krizový stav se ještě prohloubí. Myslím, že kritika ze strany poslance Ratha, alespoň v tomto směru, který mohu jednoznačně posoudit, co se týče podfinancování vysokých škol, obecně vzdělání a vědy, je naprosto na místě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Vojtěch Adam. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Adam: Děkuji. Paní předsedající, dámy a pánové, tak nám ta předvánoční atmosféra trochu houstne. Tak jenom pro pobavení a pro odlehčení. Já jsem dlouho přemýšlel, kam by šel zařadit ten článek, který jsem si z internetu stáhl. A myslím si, že toto by mohlo být to pravé místo do této diskuse a reakce na to, co se v této republice v současné době děje.

Je to článek, který napsal doc. PhDr. Igor Pleskot, CSc., který vyučuje na Fakultě sociálně ekonomické Univerzity Jana Evangelisty Purkyně:

Quod licet Iovi, not licet bovi. Již staří Římané znali přísloví „Co je dovoleno bohovi, není dovoleno volovi“. Věděli, že mocní si rádi uzurpují práva, která nepřejí, či zakazují bezmocným, těm dole pod nimi. Věděli, že

mocní si rychle zvykají na výsady a zvláštní práva, i když o nich třeba /třeba ano, třeba ne/ předtím neuvažovali. Tenhle poznatek platí do jisté míry vždycky, dokonce lze říci – za všech režimů.

Jde však o to, že občanská společnost, skutečně demokratické režimy vytvářely a mohou vytvářet meze rozdílům i klást překážky takovému jednání. Zdá se ale, že v současnosti má taková aktivita brzdicí faktickou nerovnost značné překážky.

Přísluví o bohovi a volovi bere naše vládnoucí koalice za bernou minci. Nepodporuje vzestupnou míru zdanění vysokých zisků – předpokládá, že by snížila chuť investovat, podporuje však snížení podpory v nezaměstnanosti – předpokládá, že nezaměstnaný ztratil práci vlastní vinou a bez ekonomického tlaku nechce vůbec pracovat. Není ovšem jasné, proč je skálopevně na jedné straně přesvědčena, že vyšší nezdaněné příjmy automaticky budou investovány a nepůjdou do přepychu /v lepší společnosti se nehodí říkat „půjdou do přepychu“, ale „budou prožrány“ – to ponechme těm dole/ a na straně druhé, že snížené příjmy nezaměstnaných přispějí automaticky ke zvýšení zaměstnanosti – když pracovní místa totálně chybí. Argument, že i peníze vložené do spotřeby zvýší poptávku po zboží, a tím i tlak na rozvoj ekonomiky v době masového konzumu, mluví spíš pro oživení té široké poptávky.

Někteří se podivují, že se zaměstnanci brání snižování platů, pokládají však za normální, že na vyšší zdanění zisků, kapitálů odpovídají vlastníci jeho přenosem jinam. Z čistě ekonomického hlediska je obojí pochopitelné. A mají-li zaměstnanci reálnou volbu odejít jinam, užívají stejného prostředku. Bohužel – pro zaměstnance – nemají všichni zaměstnanci takovou možnost jako dnes lékaři, která trvá samozřejmě dočasně, tak proč se divíte, že protestují způsoby, které jsou jim dostupné.

A tak v duchu římského přísloví budou odebrány podpory při pobírání odstupného a nebudou postiženy „zlaté padáky“, bude – problematicky – zdaněno stavební spoření a nebude omezena výše manažerských příjmů, a to většinou ani tam, kde „se špatně hospodařilo“. Šetřit se musí, ale proboha, proč jen podle římského přísloví?

Mimochodem, tohle přísloví nikdy jednoznačně nenaznačovalo, že ten, kdo se cítí bohem, nemůže být taky vůl. Na druhé straně za vola může být pokládán i ten, kdo si nerovné jednání nechá líbit. Říká se přece – jde jako vůl na porážku.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další vystoupí pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Přicházím k řečništi učinit něco pro vyšší

míru poznání pana kolegy Davida Ratha. Všiml jsem si, že v jeho vystoupení zazněl několikrát pokus o srovnání českého daňového prostředí a daňové zátěže aplikované v ekonomice sousedního Německa, neb Německo je ten pomýšlený ráj. Česká republika, to je to místo, odkud prchají daňoví poplatníci proto, aby ve smyslu ekonomické motivace a motivace danou kvalitou života v sousedním Německu opustili ten zavrženíhodný prostor České republiky. Není tomu tak!

A prosím každého, kdo naslouchá vystoupením sociálních demokratů, aby každé číslo, a varoval jsem a upozornil na to již před dvěma dny při debatě o státních dluhopisech, resp. o dluhopisovém programu na krytí státního dluhu za rok 2009, aby každý z řečníků, který zde vystupuje – a na pováženou – každý kdo poslouchá, kontroloval každé jediné číslo, každý jediné číselný údaj, který tady zaznívá, zejména z úst sociální demokracie a jejích zástupců, s oficiální statistikou a s údaji Ministerstva financí, případně oficiálním webem země OECD a její centrálou v Paříži, a prováděl přísnou korekci toho, co je tady na jedné straně deklarováno ve smyslu dogmat, protože čísla jsou používána pouze proto, aby doplnila fiktivní, myšlený, vykonstruovaný příběh a porovnávala s řádnými čísly, která říkájí, že pravda je zcela jiná!

Pane kolego Rathe, prostřednictvím paní předsedající vás chci poučit a zároveň pokárat za to, že jste se dopustil zcela výrazného zkreslení mezi tím, jak vysoké daně, resp. vysoká je složená daňová kvóta sousedního Německa a například České republiky. Už dávno prosím neplatí, že existuje dramatický rozdíl mezi výškou daní, resp. výškou složené daňové kvóty České republiky a sousedních zemí. To, o co se pokusila a nadále bude pokoušet středopravicová vláda, je zastavit trend nastolený zde sociálními demokraty do roku 2002, resp. do roku 2006, protože i tyto operace mají jistou setrvačnost. V roce 2002 činila složená daňová kvóta v ČR 34,8 % – měřeno k hrubému domácímu produktu. Toto je číselný údaj, který dostanete nebo získáte tím, že na konci fiskálního období vezmete objem vybraných peněz zaplacených na daních, poplatcích, sociálním a zdravotním pojištění a srovnáte ho s mírou bohatství vytvořenou v dané zemi v daném roce. V roce 2002, opakuji, to v ČR bylo 34,8 %. V sousedním Německu v té době 39,5 %. Prosím, srovnání s rokem 2007. Česká republika 36,9 %, přičemž zdůrazňuji, že absolutně největšího nárůstu dosáhla složená daňová kvóta v roce 2005, kdy činila 37,3 %. Sousední Německo v roce 2007 – opět 39,5 %. Zatímco Němci se nepohnuli ani o procentický bod a perou se s tím, že daně postupně snižují tak, aby udrželi svou konkurenceschopnost – mimochodem je to jeden ze základů jejich expanzivní, velmi ofenzivní exportní politiky, díky níž si Německo v současné ekonomické krizi a jejích dozvucích vede tak, jak si vede. Složená daňová kvóta Německa je jednou ze základních konkurenčních

výhod uprostřed evropského ekonomického prostoru, a přestaňme prosím říkat, že v Německu jsou vysoké daně. Jsou ve srovnání s rokem 2007 téměř identické s ČR. Od Němců nás drží 1,2 procentního bodu. My jsme pohříchu za několik let vlády sociální demokracie ztratili jednu ze základních výhod, kterou jsme měli. Je to jedna z výhod, která lákala firmy v době, kdy vy jste vládli, a ony sem proto přicházely, ale vy jste manévry, které vedly ke zvyšování daní, této výhody tento prostor zbavili a daně v ČR byly na přelomu let 2006/2007 stejně vysoké jako v okolních zemích.

Argument druhý. A tady je jen škoda, že nenaslouchal bývalý ministr financí Bohuslav Sobotka. Vystoupili zde pánové: pan poslanec David Rath a pan místopředseda Poslanecké sněmovny Luboš Zaorálek. Pan poslanec David Rath řekl, že české banky, resp. pravicové vlády, které vládly před nástupem sociální demokracie, zanechaly bankovní sektor ve stavu, kdy se musela sociální demokracie vypořádat, a to číslo tady zaznělo a já jsem si jej zaznamenal, s celkovým dluhem 100 mld. Řekl doslova, že ztráty bank, resp. jejich neblahý stav byl takový, že museli zaplatit 100 mld. Posléze vystoupí druhý sociální demokrat a řekne, že pravicová vláda – asi chtěl říct Václava Klause – tady zanechala bankovní sektor, jehož sanace stála 25 % hrubého domácího produktu. Prosím považte! Srovnání dvou veličin dvou sociálních demokratů: hrubý domácí produkt společnosti, pan místopředseda Zaorálek řekne, že to bylo 25 % hrubého domácího produktu – má zřejmě na mysli hrubý domácí produkt České republiky a nikoliv kokosového ostrova někde v Tichomoří, a pan poslanec Rath řekne, že těch 25 % HDP je 100 mld. Prosím, vynásobte to čtyřmi a zjistíte, že je to HDP ČR někdy z úrovně 17. století!

Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec David Rath. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, můj předřečník vlastně potvrdil to, o čem tady mluvíme. Jednak složená daňová kvóta je v Německu podstatně vyšší, navíc jste používal čísla ještě z roku 2006, takže by bylo možná dobře pracovat s něčím dalším.

Bylo by docela dobré, abyste tady také třeba řekl, kolik jsou korporátní daně v Německu, pane kolego. Když tady tak kážete, tak kolik jsou teď v Německu aktuální firemní daně a kolik jsou v České republice a také byste mohl sdělit, kolik zdaňujeme nejbohatší nejvyšší příjmové skupiny v České republice a kolik se zdaňují v Německu. Bylo by dobře, kdybyste to tady řekl, protože když chcete hovořit o číslech, tak začněte srovnávat jednotlivá čísla. Čili prosím, odpovězte mi, jaké jsou v letošním

roce firemní daně v Německu a v Rakousku a jaké jsou v České republice a jak progresivně zdaňují nejvyšší příjmové skupiny v Německu a v Rakousku a jak u nás. Pokud chcete hovořit o číslech.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan poslanec Doktor chce ještě reagovat.

Poslanec Michal Doktor: Vyhovím panu kolegovi potud, protože není určitě potřebné dělat tady z toho daňový seminář.

Otázka složení toho koše, kterým je vybírána daň, resp. vybírány daně a poplatky, je otázkou suverénní národní politiky té které země. To pan poslanec velmi dobře ví a přesně na tohle hraje. Povážlivě moudré nebo moudřejší vlády ze sousedního ekonomického prostoru Německa daně nezvyšují. Ony celou dobu od roku 2002 daně snižují a snižují složenou daňovou kvótu Německa a zlepšují jeho konkurenceschopnost, a sociálně demokratické vlády až do roku 2002 a jistou setrvačností jejich zásluhou i po tomto období tady daně zvyšovaly a zbavovaly nás základní konkurenční výhody. Je suverénním rozhodnutím té které země, jak tento daňový mix, jak složenou daňovou kvótu určí. Tato vláda mixuje daňovou zátěž způsobem, pro který se rozhodla.

Je jistě správné, že odbřemeňuje prostor firemní a prostor, v kterém jsou zaměstnávání občané. Ta válka s vrahy z Wall Streetu, kterou vy tady neustále vedete, kdy ukazujete na firmy a říkáte: ony platí ty nemravňe nízké daně – prosím, uvědomte si, že v těch firmách pracují živí lidé! Možná že je správné ty daně zvednout, firmy zlikvidovat, jenom prosím řekněte, že za tou druhou čárkou v té složené větě je, že zaniknou ta pracovní místa.

Děkuji. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Tak. Můžete tady řečnit jak chcete, ale na tom nic nezměníte, že státy, které mají dlouhodobě vyšší daně a ještě k tomu jak korporátní, tak vyšší daňovou progresi, jsou prostě státy bohatší a průměrná životní úroveň je tam vyšší, samozřejmě až na výjimky daňových rájů.

Možná jste tak naivní, že si myslíte, že z České republiky jde udělat třeba druhé Lichtenštejnsko nebo Monako. Tomu možná nevěříte ani vy, pane kolego Doktore prostřednictvím předsedající.

Dámy a pánové, tady jde o to, že skutečně vyšší daně znamenají vyšší standard veřejných služeb. To je jednoznačné. A když vy mluvíte o konkurenceschopnosti, tak s kým chcete tu konkurenceschopnost

narovnávat? Třeba s pracovním trhem v Číně nebo v Indii? Tak tam chcete zavést Českou republiku? To je to místo, s kterým bojujeme o konkurenceschopnost?

A poslední poznámka. Možná jste nezaznamenal, ale když tady zaznívá, kdo co v Evropě dělá, tak v podstatě pravicová kancléřka Merkelová třeba navýšila povinné zdravotní pojištění. Tedy další daň. Možná vám to, pane kolego Doktore prostřednictvím předsedající, uniklo. Možná by stálo za to, abyste si o tom něco přečetl.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan premiér chce ještě reagovat. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já děkuji panu poslanci Rathovi za tu základní ideologickou tezi, kterou nám tady sdělil a která je dobrým vzkazem i pro širší veřejnost, protože teď budeme vědět tu základní linku, kterou bude kráčet sociální demokracie v případě, že po březnovém sjezdu pan Rath bude mít větší vliv na její vedení, a sice zvyšováním daní k bohatství. To bylo jádro vystoupení, které tady předvedl pan poslanec a hejtman Rath.

Mimochodem, když pan poslanec a hejtman Rath používá termín pan poslanec a premiér Petr Nečas, já se za to nezlobím, ano, to je v pořádku, jenom s jedním rozdílem: Když já říkám pan poslanec a hejtman Rath, tak tím také sděluji, že pan poslanec Rath bere poslanecký plat a pan hejtman Rath bere hejtmanský plat, kdežto pan poslanec a premiér Nečas bere pouze jeden plat. V tom je ten rozdíl.

Musím také říci, že já nikomu jeho bohatství nezávidím. To byla velmi humorná část vystoupení pana poslance a hejtmána Ratha. Mne ale fascinuje jedna věc, a sice teze, kterou tady opakovaně, řekl bych mnohokrát, sdělil pan poslanec a hejtman Rath, a sice že zisk je ve zdravotnictví nemravný. Slyšeli jsme to odsud možná stokrát, možná dvěstěkrát za ta léta od pana poslance a hejtmána Ratha. Zisk ve zdravotnictví je nemravný. Privatizace ve zdravotnictví je nemravná. Privatizace ve zdravotnictví je zločin. To je to, na co poukazují. Na to pokrytectví, na ten rozdíl mezi skutečnými skutky a činy. Ne na vaše bohatství, pane poslanče a hejtmáne Rathe. To já vám upřímně přeji. Nepřeji vám vládu, která by vám toto bohatství výrazně zdaniila. To ne. (Potlesk z pravé strany.)

Co se týče pokusu zamaskovat tady neznalost základu ekonomické vědy a znalosti Lafferovy křivky žonglováním s tím, že jsou tam různé růsty hrubého domácího produktu, já srovnám, pane poslanče a hejtmáne Rathe, pouhé dva rozpočtové roky, rok 2006 a rok 2008, aby bylo vidět, jak hluboce se mýlíte. V roce 2006 byl šestiprocentní růst hrubého

domácího produktu. Sazba korporátní daně byla 24 procentních bodů. Celkově se vybralo 142 mld. korun. To byl příjem státního rozpočtu z této korporátní daně. Příjem z korporátních daní tvořil 11,6 % všech daňových příjmů v tom rozpočtovém roce. V roce 2008, kdy poklesl ekonomický růst – nevzrostl, poklesl – z 6 % na 3 % a poklesla daňová sazba korporátní daně z 24 % na 21 %, tak výběr korporátní daně byl 187 mld. Kč, čili poskočil ze 142 mld. na 187 mld. O více než 45 mld. korun! A pozor – vzrostl i podíl korporátní daně na celkových příjmech státního rozpočtu na téměř 13 %. Tato čísla jsou jednoznačná a jednoznačně ukazují, že o pravdu v případě ekonomického růstu platí to, že snížení korporátních daní znamená zvýšení příjmů státního rozpočtu, a dokonce podílu výběru daní z právnických osob na celkových příjmech státního rozpočtu.

Také je tady nezbytné zdůraznit – a já děkuji panu poslanci Doktorovi, že to tady řekl – že otázka poukazování na daně v Německu nebo v Rakousku je nekorektní, pokud nepoužijeme základní srovnávací údaj, kterým je složená daňová kvóta. A ta jednoznačně ukazuje, že nejsme zemí s vysoce podseknutými daněmi. Jsme zemí, která tak tak, horko těžko, drží svoji složenou daňovou kvótu pod úroveň právě Rakouska a Německa, protože to jsou země v tomto ekonomickém prostoru, je to naše největší konkurence, a my si nemůžeme dovolit – a tady je právě absurdnost té vaší teze vysokým zdaněním k bohatství – zvyšovat složenou daňovou kvótu, když Německo dělá všechno pro to, aby ji o něco snížilo.

A v čem je tedy zakopáno jádro pudla, když je tady mluveno o vyšší dani, že v Německu jsou daně vyšší, a přesto mají srovnatelnou složenou daňovou kvótu? No v tom, že sociální demokraté soustavně a systematicky zapomínají, že nejvýraznějším zdrojem příjmů státního rozpočtu jsou odvody. Jinými slovy, že odvodové zatížení české ekonomiky je tím problémem.

Mimochodem, když jsme tady vedli kdysi nebo několikrát plamennou diskusi o výši odvodů na sociální pojištění – v Německu je strop ve výši 2,5násobku průměrného platu. Dva a půl násobku průměrného platu. Mají nižší odvody než my. Mimochodem, když se v této zemi rozhodujete, zda vytvoříte pracovní místo, nebo opatříte novou technologii, tak ta bizarnost vysokých odvodů v této zemi vede k tomu, že kvůli dvacetiprocentní sazbě DPH a zhruba více než třiceti- až třicetičtyřprocentní výši odvodů na zaměstnance je paradoxně pro vás výhodnější, řečeno velmi zjednodušeně a vulgarizovaně, koupit stroj, protože ho zatížíte dvacetiprocentní DPH, než vytvořit pracovní místo pro člověka, které máte zatíženo 34 % odvodů. Až k této absurditě to vede. Tedy zapomínat v diskusi o složené daňové kvótě na odvody, to je prostě hrubá ekonomická chyba.

A já musím také říci, že Německo, na které tady bylo poukazováno, je skutečně vzorem konkurenceschopnosti. To ať se někomu líbí, nebo ne,

právě stávající hospodářská krize a to, jak rychle se z ní dokáží vymanit některé země a některé ne, ukazuje, jak je pružný trh práce, důraz na odvětví s vysokou přidanou hodnotou, důraz na růst produktivity práce důležitý faktor konkurenceschopnosti. A mimochodem to, co vytvořilo základy této konkurenceschopnosti Německa, jsou reformy, především reforma Hartz IV, kterou mimochodem provedl sociálně demokratický kancléř Schröder, nikoliv tedy politik středopravicové orientace. A ty reformy byly správné. Šly, mimochodem, stejným směrem, jako jdou české vlády v posledních čtyřech letech, to znamená k větší efektivnosti sociálního systému, chcete-li větší přísnosti sociálního systému ve smyslu více motivovat k návratu na trh práce, k větší pružnosti pracovního trhu. Dnes se ukazují tyto – ano, řeknu to – pravicové reformy prováděné středolevicovým kancléřem Schröderem jako jednoznačný základ současného úspěchu Německa a jeho konkurenceschopnosti.

A tady já musím říci, že mnohá opatření, která najdete v takzvaném stabilizačním balíčku z roku 2007, jsou téměř jako opsaná z Hartzu IV. Já se za to nestydím, protože proč bych měl zavírat oči nad dobrými nápady jenom proto, že je předkládal středolevicový politik? Prostě nápady v politice jsou buďto dobré, anebo špatné. Nevede tam základní linka velmi často mezi tím, jestli to říká levicový, nebo pravicový politik. Tady byla dělána dobrá reforma sociálně demokratickým politikem a je škoda, že se tím neinspirovali čeští sociální demokraté.

Moje poslední dvě poznámky. Paní poslankyně Semelová tady poukázala na výsledky generální zkoušky. A musím říci, že s čím tady vystoupila, souhlasím, protože správně poukázala na to, že základním problémem českého školství je kvalita. Mimochodem výsledky posledních srovnávacích testů PISA jsou podle mého názoru jedna z nejhorších zpráv, které Česká republika za posledních deset let slyšela. A myslím si, že tady napříč politickým spektrem by nás tato informace měla mobilizovat k nevyhrocené, nicméně velmi intenzivní debatě o tom, co udělat s naším školstvím a primárně s jeho kvalitou. Toto musí jít napříč politickým spektrem. Toto je základní faktor, který může ohrozit dlouhodobou konkurenceschopnost této země, a tím pádem její prosperitu. Provádět změny ve vzdělávacím systému znamená provádět je kontinuálně a setrvale. A vzhledem k dlouhodobé působnosti těchto systémů v základním školství od první do deváté třídy, na středních školách v průměru čtyři roky, na univerzitách s magisterským stupněm pět let, to ukazuje dlouhodobost nutných změn, pokud možno změn, které by měly širší shodu v politickém spektru. Myslím, že toto by nás mělo naopak burcovat ke krokům, které povedou ke zvýšené kvalitě ve vzdělávacím systému.

Ta fakta, která tady uvedla paní poslankyně Semelová, jsou pravdivá. Ano, ukázalo se, že významná část soukromých, ale musím říci i některých

veřejných středních škol vyloženě žije z faktoru, že je převis nabídky nad poptávkou, berou a nechají vystudovat v podstatě kohokoliv bez ohledu na nároky, protože díky financím, které jsou vázány na jednoho studenta, jsou k tomu přímo motivovány. Tím upadá úroveň středních škol. A pozor! Už se nám to dlouhodobě, a vysokoškolské učitelé tady mezi námi to potvrdí, projevuje na kvalitě vysokoškolských studentů. A bude hůř. Jestliže v současné době máme na vysokých školách 104 tisíc míst, která otvíráme každý rok pro vysokoškolské studenty, a za čtyři roky bude maturovat ročník, který bude mít dohromady 94 tisíc duší, tak paradoxní – a doufám, že nescelná – teze co Čech to vysokoškolák by se mohla stát realitou. A všichni víme, že Gaussovu křivku neoblafneme a že by to vedlo pouze k další degradaci kvality vysokoškolského vzdělání.

Čili ano, všechny kroky, které musíme dělat ve vzdělávacím systému od základních přes střední až po vysoké školy, musí vést k vyšší kvalitě vzdělávání. A já pevně doufám, že ke krokům, ke kterým dřív se hlásila třeba jenom moje politická strana – chtěl bych připomenout například náš boj za povinné maturity z matematiky, který jsme tady prohráli, a už je to vidět na těch testech; jestli je někde největší propad, tak je to právě v matematických schopnostech. Mimochodem, od nich se velmi odvíjejí schopnosti v oblasti logického uvažování. Já si dodnes vzpomínám na nejmenovanou ministryni školství, která se z tohoto místa chlubila, jak ji matematika nebavila, jak byla na nic a jak udělá všechno pro to, aby ten, kdo se s matematikou nechce trápit, při předkládání nového školského zákona, aby se s ní opravdu netrápil. A už tady máme první důsledky.

Takže já pevně doufám, že ve chvíli, kdy opět předložíme návrh například na povinnou matematiku alespoň na gymnáziích v prvním kroku, myslím povinnou maturitu z matematiky, že ty strany, které tehdy hlasovaly proti, přehodnotí svůj přístup a podpoří nás, protože propad kvality školství je skutečně velmi markantní. Měl by nás všechny burcovat k co největší aktivitě. Měl by nás burcovat k tomu, že se budeme předhánět v nápadech, co udělat s naším školstvím, jak zlepšit jeho kvalitu. A prosím, měl by nás možná i pohánět k tomu, abychom se nechali vzájemně inspirovat a takzvaně si klidně ty dobré nápady kradli. Protože když my jsme vykradli dobrou sociálně demokratickou reformu Hartz IV v Německu, tak jsme udělali dobře pro Českou republiku.

Děkuji. (Tleská pravá polovina sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu premiérovi. S přednostním právem je nyní přihlášen předseda klubu ČSSD pan poslanec Sobotka. Dává přednost kolegovi panu poslanci Pecinovi, takže prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji, paní předsedající. Nejsem zvyklý se do takových diskusí zapojovat, ale přesto mi to nedalo. Já bych měl dvě poznámky skutečně technické.

Za prvé první na pana premiéra, to můžu přímo. Chtěl bych zdůraznit, prosím vás, pro ty, kteří to nevědí, tak to, co se dostane do státního rozpočtu v roce 2008, tak to závisí na daňové sazbě z roku 2007. To není tak, že když se v roce 2008 snížily daně, tak že se kvůli tomu vybralo víc peněz. Ne. To, co je v rozpočtu 2008, prosím vás, tak to firmy vydělaly v roce 2007 a v roce 2008 do půlky roku zaplatily. To znamená není pravda, že by se poklesem daně v Topolánkově batohu vybralo více na daních. Pravda je taková, že po přijetí Topolánkova batohu výběr daní právnických osob velmi dramaticky poklesl. To je výsledek rozpočtu roku 2009 a 2010. To je – prostě to, co tady říkal pan premiér, že v roce 2008 se snížily daně, a proto se více vybralo na dani a že to je důsledek Lafferovy křivky, tak to jakoby objektivně kvůli tomu fázovému posunu není možné.

Ale jinak děkuji panu poslanci Doktorovi prostřednictvím paní předsedající, že nám sdělil, že sociální demokracie se od roku 2002, nebo možná od roku 1998 snažila parametry českého hospodářství dostat na stejnou úroveň, jako jsou parametry Spolkové republiky Německo nebo Rakouska. To je skutečně pravda. Ta daňová kvóta nám stoupala, Topolánkovým batohem nám klesla – já se rád nechám edukovat – tuším, že 3,2 %. To znamená kdyby tady ta reforma z roku 2008 nepřišla, tak bychom dneska měli deficit nižší – o kolik?, o 3,2 %, jestli dobře počítám, tak bychom byli někde na 40 miliardách pro příští rok. Prostě 3 %, to je nějakých 90 miliard, nám chybí. O tom, myslím, není žádných pochyb.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, když jsem teď poslouchal pana premiéra Nečase, tak jsem nabyl dojmu, že je předsedou vlády 24 hodin, možná ani to ne, možná byl právě dnes ráno jmenován a teprve dnes tady slavně začala v České republice vládnout pravicová vláda. Ale ono je to všechno jinak. Přece od září roku 2006 v této zemi jsou pravicové vlády. Jsou tady pravicové vlády a sociální demokracie odešla v září roku 2006 do opozice. Jak je tedy možné, že si pan premiér stěžuje na zadlužování, když už tady čtyři roky vládne pravice? Jak je možné, že si pan premiér stěžuje na špatnou kvalitu ve školství a říká, že s tím musíme něco dělat, když tady čtyři roky vládne

pravice? Jak je možné, že nejnižší schodek státního rozpočtu byl v roce 2007, což byl poslední rozpočet sociálně demokratické vlády, a od té doby schodky státního rozpočtu jenom rostou? Jak je možné, že tady pět let vládne pravice a veřejný dluh narostl o skoro půl bilionu? O 440 miliard korun narostl veřejný dluh a vládne tady od září roku 2006 pravice! Jak je možné, že z této země utíkají lékaři, když tady vládne tak dlouho pravice a mohla zdravotnictví přece už dávno dát do pořádku! Jak je možné, že nám roste nezaměstnanost, když přece pravice tady provedla své reformy, které měly zajistit prosperitu České republiky a řešit situaci na trhu práce? Já si myslím, že tohle je velmi zvláštní způsob komunikace s touto Poslaneckou sněmovnou. Jako kdybychom nevěděli, že to byl pan premiér Nečas, který byl tři roky členem vlády Mirka Topolánka na pozici ministra práce a sociálních věcí a v tuto chvíli je předsedou vlády, která má většinu 118 hlasů v Poslanecké sněmovně.

Víte, mně to připadá něco podobného, jako bylo za minulého režimu, když se vztyčila železná opona mezi naší zemí a západní Evropou, tak bylo velmi zvláštní, že přes tu hranici utíkali lidé jenom jedním směrem. Utíkali z České republiky na Západ, ale téměř nikdo neutíkal ze Západu do České republiky. A ono je to podobné i s tou vládou pravice. Pan premiér Nečas tady neustále mluví o svých ideálech toho, jak vypadá svět podle pravice, a hovoří o tom, jak neustále ta sociální demokracie ten ideální svět pravice rozbíjí – ale vždyť pravice tady vládla od roku 2006 a mohla tady ty své pravicové ideály realizovat! Měla tady pro to většinu hlasů. Teď se nechci bavit o tom, jakým způsobem tu většinu hlasů získala. Určitě v rámci boje proti korupci se s tím pan premiér Nečas chlubit nebude, ale pravice tady vládla. Mohla ty své pravicové ideály v České republice prosazovat. Může je prosazovat i dnes. Ale jak to vypadá, nezaměstnanost roste, lékaři utíkají z republiky, učitelé utíkají ze škol, školy dokonce mají nejméně peněz na školní pomůcky, které měly za posledních deset let. To je přece obrovská ostuda! Jak je možné, že předseda vlády, který sebral školám i to poslední, dotace na školní pomůcky, se tady rozčiluje nad tím, že je špatná úroveň školství? No jak by nebyla, když si školy ani nemohou dovolit koupit nové učebnice, protože jim tahle vláda zkrátila finanční zdroje, ze kterých by to měly financovat.

Já myslím, že nemáme všichni tak krátkou paměť jako pan premiér Nečas. Pamatujeme si jeho odpovědnost za ten stav, ve kterém naše země je. Ten stav je velmi neutěšený, velmi nelichotivý a rozhodně být na jeho místě, tak spíše sedím a stydím se!

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Rath, potom pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já se pokusím tady napravit některé omyly pana premiéra poslance Nečase.

První jeho omyl tady říkal něco o rozpočtu Středočeského kraje. Měl by si zjistit, že my vracíme a musíme vracet devítimiliardový dluh, který tam zůstal po jeho kolezích z ODS. Tento dluh jsme za dva roky naší vlády v kraji nezvýšili ani o korunu. Tady platíme jenom zhruba půl miliardy za bankovní úvěry, které si vzali vaši kolegové ve Středočeském kraji. Taková je realita hospodaření ve Středočeském kraji.

Druhá věc. Vy jste tady říkal další omyl, dokonce lež, že sociální demokracie, nebo já dokonce vždycky kritizuji zisk ve zdravotnictví. Nekritizuji. My kritizujeme privatizaci nemocnic. Ale možná byste si mohl všimnout, že je rozdíl – a možná, já vám pošlu i program sociální demokracie, abyste se do něho podíval, že sociální demokracie nikdy nic neměla, nikdy nic nemá proti privatizaci ambulantního sektoru dlouhodobě. Dokonce největší privatizace ambulantního sektoru probíhala často i za sociálně demokratických vlád. Ale zásadně nesouhlasíme s privatizací drtivé většiny nemocnic. Dokonce ani nejsme proti tomu, aby některé existovaly jako soukromé nemocnice jako doplněk toho systému. Ale nesouhlasíme, aby docházelo k masivní privatizaci všech nemocnic. Prosím, abyste nemystifikoval veřejnost, jak to rád děláte, abyste neříkal nepravdy!

Poslední věc. Nevšiml jsem si, pane premiére a poslanče Nečasi, že byste kritizoval svého kolegu Kubera za to, že je primátor, bere primátorský plat a je senátor a bere senátorský plat. A když se ho novináři zeptali, proč to takhle dělá, proč část toho platu nedá třeba na charitu nebo na něco, tak odpověděl: Dva platy za dvě práce by nebral jenom blbec. Nevšiml jsem si, že by vám to vadilo. Nevšiml jsem si, že byste jej za to někdy kritizoval. Tak prosím, aspoň zase nemystifikujte veřejnost, protože víte, nebo mohl byste vědět, že já podstatnou – nebo část svého poslaneckého platu rozdávám na různé kulturní či charitativní projekty. Takže na rozdíl od vašeho kolegy Kubery několik set tisíc už jsem dal konkrétním lidem a na konkrétní kulturní projekty. Prosím, abyste nelhal a nemystifikoval českou veřejnost!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným pan poslanec Michal Doktor. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Já už se deru k řečníšti naposledy. Stává se z toho takové žertovné dopoledne. Ty žerty povážlivě nebudou končit. Pokusil jsem se vyhovět panu kolegovi Davidu Rathovi a sehnal jsem novější čísla ze serveru OECD. Týkají se roku 2007, tedy o rok déle než rok 2006. Novější prostě, pane kolego prostřednictvím předsedající, k dispozici nejsou k mé velké a tuším i vaší lítosti.

Z údajů zemí OECD srovnání složené daňové kvóty celého prostoru zemí sedmadvacítky vychází jako vážený průměr číslo 37,5.

A doufám, že poskytnu výživnou odpověď i panu kolegovi Pecinovi. Zaznívá tu několikrát kritika říkající, že pravicové vlády si v podstatě mohou za nedostatek samy, protože snižovaly daně. Ale čtu-li dokumenty, které zásadním způsobem ovlivňovaly směřování anebo ideový spor promítnutý ve volbách v roce 2010, pak odcituji veřejně přístupný dokument. Někteří kolegové se začnou posléze usmívat.

Obecný rámec reformních cílů, kam chceme dojít. A teď prosím hovorem o složené daňové kvótě. Stálým cílem zůstává – a teď psáno tučným písmem – úroveň české složené daňové kvóty na výrazně nižší hladině, než je evropský průměr. Proto jsem uvedl číslo evropského průměru a rok 2007. Ještě jednou zopakuji, že v roce 2007 byl vážený evropský průměr 37,5 %.

Takže ještě jednou: Stálým cílem zůstává úroveň české složené daňové kvóty na výrazně nižší hladině, než je evropský průměr, a hledání dalšího prostoru pro její další snížení. Obdobně by měla být udržena i velmi nízká úroveň českého veřejného dluhu na méně než polovině průměrných evropských hodnot atd. atd.

Ty, kteří chtějí vědět, odkud a z čeho cituji, potěším, resp. uspokojím tím, že začnu telefonním číslem, aby kolegové věděli: 420 296 522 111. Předpokládám, že úřadující předseda sociální demokracie ví, že cituji z dokumentu sociální demokracie. Na tomto veřejně přístupném dokumentu je napsáno: ČSSD, rok 2007, všechna práva vyhrazena, Lidový dům, Hybernská 7.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Vzhledem k tomu, že se naplnil téměř čas – a ještě vidím, že se hlásí pan poslanec Rath, ale potom budu muset tento bod přerušit, v 11 hodin. Máte zhruba 30 sekund.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, bude mi to stačit. Mě mrzí, že pan kolega Doktor neodpověděl na mé otázky, to znamená jaké jsou firemní daně v Rakousku a v Německu, jaké u nás. Jak vypadá daňová progresse, kolik se zdaňují nejbohatší příjmové skupiny v Rakousku a v Německu. Každý ví, že v podstatě několikanásobně než v České republice.

A to, co tady říkal pan kolega Sobotka. Od nás utíkají a chtějí ještě víc utíkat lékaři právě do toho Německa, do Rakouska, do Velké Británie. Ale od nich, ani z Německa, z Rakouska, kde mají tak vysoké daně, nebo ze Švédska, Dánska, k nám neutíkají manažeři a podnikatelé s vysokými příjmy, aby tam nemuseli platit vysoké daně. Takže dámy a pánové, vám

ten pravicový model v praxi nějak moc v České republice nefunguje. Někde udělali soudruzi z ODS asi chybu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, vypršel čas určený na projednávání odpovědí na písemné interpelace, proto v tuto chvíli přerušuji projednávání tohoto bodu.

Přejdeme k následujícímu bodu číslo 50, jímž je

50.

Návrh nařízení Rady o ujednáních o překladu pro patent Evropské unie /kód dokumentu 11805/10, KOM(2010) 350 v konečném znění/ /sněmovní tisk 187-E/

Tento návrh předložila vláda prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti spolu se svým předběžným stanoviskem. Proto nyní prosím ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, zmíněný návrh nařízení Rady o ujednáních o překladu pro patent Evropské unie předložila Evropská komise jako jedno z několika opatření vedoucích k vytvoření patentu Evropské unie. Nařízení k jazykovému režimu je projednáváno samostatně, protože jeho přijetí vyžaduje naprostou jednodušlost v Radě. Úsilí o vytvoření patentu s jednotnými účinky na celém území Evropské unie již trvá několik desetiletí a je vedeno snahou vytvořit vedle existujícího evropského patentu alternativu, která by byla dostupnější přihlašovatelům, a to především díky jednoduššímu řízení a nižším nákladům.

Patenty Evropské unie by měl udělovat Evropský patentový úřad, proto návrh vychází z jazykového režimu Evropské patentové úmluvy. Řízení o udělení patentu by proběhlo v angličtině, francouzštině nebo němčině na základě volby učiněné přihlašovatelem. V tomtéž jazyce by byl patent udělen a platil by na celém území Evropské unie. Pouze patentové nároky by se překládaly do ostatních dvou jazyků. Pro překlady celého patentu Evropské unie do všech úředních jazyků Evropské unie by mělo být pak využito strojových překladačů. Předložení překladů celého patentu do dalších jazyků by se vyžadovalo až v případě soudního sporu.

Belgické předsednictví doplnilo návrh Komise o vlastní kompromisní

návrhy, které zejména počítají se zavedením přechodného období, než budou k dispozici kvalitní strojové překlady, a po dobu jeho trvání by byl majitel patentu povinen přeložit udělený patent do angličtiny. Dalším významným kompromisním návrhem bylo zajištění ochrany osob jednajících v dobré víře, kdy by měl soud přihlídnout k tomu, že údajný porušovatel patentu si nebyl vědom toho, že patent porušuje, neboť nebyl k dispozici překlad patentu do jemu srozumitelného jazyka.

A nyní dovoluji několik slov k pozici vlády České republiky. Konzultace, které vedlo s českými podnikateli a asociacemi Ministerstvo průmyslu a obchodu, ukázaly, že většina dotázaných podporuje myšlenku vytvoření patentu Evropské unie, a pokud jde o jazykovou otázku, dali by přednost jednoduššímu řešení, než jaké navrhuje Komise, tedy udělování patentu Evropské unie pouze v angličtině. Vyjádření Hospodářské komory, Svazu průmyslu a dopravy a Asociace malých a středních podniků vyznívají ve stejném duchu. Zmiňována je také podpora strojových překladů. Existují však i odlišné názory. V rozporu se zmíněnými stanovisky podnikatelských subjektů a jejich asociací je např. stanovisko Komory patentových zástupců a Advokátní komory, které tvrdí, že současný stav je pro české podniky výhodný, a požadují nadále překlady celého patentového spisu do českého jazyka. Splnění tohoto požadavku by však zvýšilo náklady na patent Evropské unie natolik, že by se takové řešení rovnalo odmítnutí patentu Evropské unie. Rámcová pozice se proto snaží shrnout postoje všech relevantních subjektů a nalézt cestu, jak podpořit systém patentu Evropské unie přívětivý pro přihlašovatele a současně respektovat oprávněné zájmy třetích osob.

Rámcová pozice byla projednána plénem Senátu dne 27. října 2010. Ve svém usnesení Senát podpořil pozici vlády a zdůraznil požadavek, dle něhož základem pro budoucí patent Evropské unie by měl být režim s co nejmenším počtem překladů, který by zajistil co nejvýraznější úsporu nákladů.

Nyní bych vás rád ještě informoval o aktuálním stavu v projednávání dotčeného návrhu nařízení na půdě Evropské unie. Návrh nařízení o překladech patentů Evropské unie byl předmětem debaty na pracovní večeři v rámci neformální Rady Evropské unie pro konkurenceschopnost 29. září a dále na Radě Evropské unie pro konkurenceschopnost 11. října tohoto roku. Na posledním zasedání Rady Evropské unie pro konkurenceschopnost dne 10. listopadu belgické předsednictví předložilo další návrh kompromisního textu, avšak Itálie, Španělsko a posléze i Polsko ani takto doplněný text nepodpořily z důvodu namítané jazykové diskriminace. Naposledy byla problematika projednávána Radou dne 25. listopadu 2010 a detailněji byla diskutována možnost posílené spolupráce v této oblasti. Debata navazovala na společný dopis pěti států, které se v této

záležitosti obrátily na Komisi. Na jednání výslovně podpořilo posílenou spolupráci šest členských států, výslovně proti vystoupilo Španělsko, Itálie a Polsko. Česká republika vyjádřila zklamání ze zablokování diskuse s tím, že vždy upřednostňovala dohodu všech členských zemí.

Pokud jde o tzv. posílenou spolupráci, Česká republika požádala o předložení analýzy dopadů této posílené spolupráce a současně bylo rozhodnuto, že patent Evropské unie a posílená spolupráce bude předmětem posledního jednání Rady Evropské unie pro konkurenceschopnost za belgického předsednictví, a to zítra, 10. prosince 2010. Vzhledem k aktuálnímu vývoji na jednáních v Radě Evropské unie tak bude nutné zabývat se otázkou tzv. posílené spolupráce, jež by měla za následek vytvoření patentu Evropské unie jen pro některé členské státy.

Česká republika by se měla i nadále aktivně účastnit jednání o jazykovém uspořádání patentu a o možnosti jeho přijetí v režimu posílené spolupráce. V rámci těchto dalších jednání by mělo být prokázáno, že přijetí patentu i v režimu posílené spolupráce přinese oproti stávajícímu stavu ekonomické výhody pro všechny uživatele. Stejně tak musí být vyjasněny dopady posílené spolupráce na oblast patentového soudnictví.

Vážená paní předsedající, tolik tedy na úvod k problematice evropského patentu a zatím děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Výbor pro evropské záležitosti návrh nařízení Rady projednal. Usnesení a stanovisko výboru je součástí předloženého sněmovního tisku 187-E. Dále vám byl na lavici rozdán návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Dříve než dám slovo zpravodajce výboru poslankyni Ivaně Weberové, ráda bych řekla, že pan poslanec Michal Doktor má náhradní kartu číslo 5, paní poslankyně Kohoutová má náhradní kartu číslo 12.

Dále mi sem dorazily tři omluvy, a to je omluva pana poslance Michala Janka z dnešního jednání od 17.30 hodin, dále je tu omluva paní poslankyně Bebarové-Rujbrové z důvodu účasti na 10. výročí Úřadu veřejného ochránce práv od 12 hodin dnes. Další omluva je od poslankyně Jany Drastichové z dnešního odpoledního jednání a z jednání následující den, tedy z pátečního jednání.

A nyní již prosím zpravodajku výboru paní poslankyni Ivanu Weberovou, aby se ujala slova a informovala nás o jednání výboru a přednesla také návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh nařízení Rady o ujednáních o překladu pro patent Evropské unie byl Poslanecké sněmovně zaslán prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti dne 9. července 2010.

Výbor pro evropské záležitosti toto nařízení projednal dne 18. listopadu 2010 a přijal k němu usnesení č. 28.

Pro vysvětlení, do lavic vám dnes ráno byl rozdán návrh usnesení ke sněmovnímu tisku 187-E a tento návrh usnesení v podstatě kopíruje usnesení, které bylo přijato výborem pro evropské záležitosti. Pouze z legislativně technického hlediska jsou tam provedeny drobné změny tak, aby toto usnesení vyhovovalo potřebám usnesení pléna Sněmovny. Dále je zde doplněn odstavec 5, který je reakcí na aktuální situaci, o které tady již mluvil pan ministr, na aktuální vývoj projednávání tohoto dokumentu v Radě, a tedy toho, o čem mluvil již pan ministr, že na posledním jednání Rady pro konkurenceschopnost došlo v podstatě k zablokování jednání o tomto návrhu a do budoucna přípustná nebo možná varianta bude průchodná pouze prostřednictvím režimu posílené spolupráce. Proto do tohoto usnesení byl zakomponován odstavec 5.

Nyní bych přečetla návrh usnesení, který by měla Poslanecká sněmovna odsouhlasit. Usnesení zní:

Poslanecká sněmovna

1. bere na vědomí návrh nařízení Rady o ujednáních o překladu pro patent Evropské unie –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás poprosím o klid, aby bylo paní poslankyni slyšet. Pokud si potřebujete něco vyřídit, prosím, běžte do kuloárů, ale tady není slyšet slova.

Poslankyně Ivana Weberová: 2. konstatuje, že současný systém evropského patentu je zejména z důvodu výdajů na překlad do úředních jazyků jednotlivých členských států zbytečně nákladný, což má nepříznivý vliv na konkurenceschopnost ekonomiky Evropské unie ve srovnání s ostatními světovými ekonomikami;

3. zastává stanovisko, že nejvhodnější jazykovou variantou pro budoucí patent Evropské unie je nepochybně angličtina jako jediný úřední jazyk; za zásadní podmínku jeho zavedení však ze strany České republiky považuje předchozí vytvoření dostatečně kvalitního strojového překladače z angličtiny do češtiny, tak aby nedocházelo k nechtěnému porušení patentu Evropské unie ze strany českých subjektů z důvodu nekvalitního překladu popisu patentu a patentových nároků;

4. připouští při širší shodě mezi členskými státy přistoupení na kompromisní variantu tří úředních jazyků, to však pouze za předpokladu, že strojové překlady do ostatních jazyků budou dosahovat dostatečně kvalitní úrovně a s tím, že na přechodné období bude zachována povinnost předkladatele přeložit celý patent do angličtiny;

5. je si vědoma toho, že s ohledem na aktuální vývoj debaty o

jazykovém režimu budoucího patentu Evropské unie může být dosažení jednomyslné shody na jazykové variantě patentu Evropské unie mezi členskými státy obtížné. Proto připouští, aby Česká republika jednala o možnosti přijetí budoucího patentu Evropské unie a jeho jazykového uspořádání také v režimu posílené spolupráce podle článku 20 Smlouvy o Evropské unii.

Nyní bych možná ještě ve stručnosti, on už to udělal pan ministr přede mnou, ale shrnula současný stav, jaký máme na poli evropských patentů v Evropské unii.

V Evropské unii patentovou ochranu v současnosti poskytují národní patenty udělované členskými státy nebo souběžně evropské patenty udělované Evropským patentovým úřadem podle evropské patentové úmluvy. Když je udělen ovšem evropský patent, ten musí být validován ve všech členských státech, kde se žádá o ochranu. Tím pádem každý, kdo by chtěl mít svůj patent validován ve všech státech Evropské unie, musí zahájit řízení u všech národních patentových úřadů a musí rovněž přeložit svůj návrh patentu do všech úředních jazyků Evropské unie, což vede k velkému prodražení patentové ochrany evropské, kdy evropský patent, který je validovaný například ve 13 zemích, stojí až 20 tisíc eur. Nová úprava naproti tomu by vedla ke zjednodušení a odpadla by nutnost překladu a zlevnění potom by se promítlo tak, že zpracování patentu Evropské unie pro všech 27 členských států by činilo méně než 6200 eur. Z toho by byla pouze 10 % cena překladů.

V současné chvíli bych svoji důvodovou zprávu ukončila a později bych se přihlásila do rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře, děkuji zpravodajce výboru paní poslankyni Ivaně Webrové. Jen jí chci připomenout, aby se přihlásila ke svému návrhu, k usnesení i v podrobné rozpravě. Nemusíte ho znovu celý číst, ale stačí, když se k němu znovu přihlásíte.

V tuto chvíli otevírám všeobecnou rozpravu a mám zatím přihlášeny dva poslance. Pana poslance Bauera a pana poslance Filipa. Takže prosím, pane poslanče Bauere, ujměte se slova.

Poslanec Jan Bauer: Moc děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Milé dámy a pánové, já jsem si chtěl původně vzít slovo na začátku tohoto bloku, kde se projednávají nově dva body, které se týkají Evropské unie, nicméně chtěl jsem vystoupit jako předseda výboru pro evropské záležitosti. Na druhou stranu přednostní právo nemám a nechtěl jsem zneužívat přednostního práva místopředsedy poslaneckého klubu, protože v tomto okamžiku by mi to připadalo určité nevhodné.

Takže mi dovoluje teď v rámci probíhající diskuse možná z pozice

výboru pro evropské záležitosti a předsednictva tohoto výboru říci několik technických informací, protože mi připadá slušné a vhodné, aby poté, co se na půdě Poslanecké sněmovny k dnešnímu dni možná po necelých šesti letech dostávají opětovně evropské dokumenty, aby tady pro ty z vás, které to zajímá, a já se přiznám, že jsem neočekával nějaký velký zájem a on tady ani není, nebo pro ty z vás, kteří se chtějí něco o evropské problematice dozvědět, abyste se dozvěděli informace, proč vlastně tyto body se zařazují na plénum Poslanecké sněmovny, jak vlastně funguje legislativa, jaký mají režim a jak se s nimi na půdě Poslanecké sněmovny máme vypořádat.

To, že bohužel Poslaneckou sněmovnu příliš evropské věci nezajímají, mě může maximálně tak mrzet, ale to je všechno. Nicméně pod tíhou diskuse, která tady proběhla dneska dopoledne, bych chtěl některé z vás upozornit, že ne všechny věci, které se probírají na Sněmovně, jsou ty nejzásadnější pro Českou republiku. Česká republika určitě není pupkem světa a mnoho věcí, o kterých tady plamenně diskutujeme, tak o nich nerozhodujeme my, ale jsou velice často rozhodovány v orgánech Evropské unie.

Z toho důvodu mi připadá mimořádně nešťastné, nicméně on to jednací řád Poslanecké sněmovny umožňuje, že se různé typy dokumentů, ať už jsou evropské směrnice, bílé knihy, belené knihy, nařízení, že se nediskutují na půdě Poslanecké sněmovny, že se velká evropská témata skutečně sem nedostávají mezi nás. Myslím si, že to je velká škoda a je to i škoda pro občany České republiky, protože tím pádem nejsou příliš na očích médií, a tím pádem se to, co se připravuje v Evropské unii, to, co se připravuje pro náš stát, pro naši republiku coby členský stát, tím pádem se tyto informace nedostávají ani mezi občany, což si myslím, že je velká škoda. (V sále je velký hluk a neklid!)

Já to zdokumentuji možná na dvou číslech. Česká republika od vstupu do Evropské unie prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti se zabývala 3222 dokumenty. Jenom na tomto výboru prošlo řádným projednáváním 528 dokumentů a za šest let, kdy Česká republika je řádným členem Evropské unie.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego, já vás přeruším. A to pouze proto, abych všechny upozornila, že projednáváme řádně zařazený bod. Cokoliv, co chcete projednávat mimo tento bod, kdekoli z vás přeneste mimo jednací síň. Děkuji.

Poslanec Jan Bauer: Já vám děkuji, paní předsedkyně.

Takže se vrátím k tomuto bodu. Z 3222 dokumentů, kterými byla zahlcena Česká republika jako řádný členský stát, se na půdě Poslanecké

sněmovny doposud za šest let projednávaly pouze tři dokumenty a musím se přiznat, a to je docela potěšující, že průkopníkem zařazování velkých evropských témat na toto velectěné plénium byl mimo jiné současný premiér České republiky Petr Nečas, který jako první před pěti lety zpravodajeval věc týkající se České republiky a Evropské unie.

Samozřejmě mimo toto plénium hlavní tíha projednávání těchto dokumentů se odehrává na půdě výboru pro evropské záležitosti, který, a možná to ne všichni úplně víte, má mimořádnou odpovědnost a samozřejmě mimořádné pravomoci. A je také pravdou, že usnesení výboru pro evropské záležitosti, která nejsou zařazena na program jednání plenární schůze, jsou automaticky považována za vyjádření Sněmovny a jejich zohlednění při formulaci stanoviska pro jednání v orgánech Evropské unie je pro vládu závazné. Jinými slovy to, co se odsouhlasí na výboru pro evropské záležitosti, je závazné při vyjednávacích pozicích jak pro českou vládu, tak pro všechny konkrétní ministry.

My jsme se rozhodli společně s kolegy místopředsedy a vedení našeho výboru skutečně vytipovalo některé velké evropské věci. Nejen že je diskutujeme na výboru pro evropské záležitosti, ale připadá nám vhodné, aby mandát byl tvořen ne prostřednictvím usnesení výboru, ale i prostřednictvím řádné diskuse a následně i usnesení samotné Poslanecké sněmovny. Pro tyto účely zřídili speciální banner, možná jste si toho všimli, který je na webových stránkách Poslanecké sněmovny, což je novinka. Samozřejmě tyto informace se můžete dovědět na samotných webových stránkách tohoto výboru a nově se také objevují speciální evropské statistiky zpravodajovaných výborů u konkrétních poslanců. (Hluk v sále trvá!)

Jinak k režimu evropských dokumentů. Na samotné půdě této Sněmovny, to znamená to se týká bodu 50 a 51, nemusí být přijato vůbec žádné usnesení. Samozřejmě tyto dokumenty mají zcela odlišný režim než řádné zákony, kterými se zabýváme. Samozřejmě tady kdokoliv z vás může navrhnout jakékoliv usnesení, respektive doplňující usnesení, které většinou doprovází tento materiál ze strany výboru pro evropské záležitosti. Ať již tady bude odsouhlaseno jakékoliv usnesení, pro konkrétní ministry je usnesení této Sněmovny závazné a jsou povinni se jimi řídit při vyjednávacích pozicích a při tvorbě pozic České republiky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, promiňte ještě jednou. Já vás chci všechny ale vážně podruhé požádat. Kdokoliv z vás příště budete u mikrofonu, budu vám zjednávat pořádek stejně, budu ráda, když vašim kolegům bude věnována pozornost nebo vám bude věnována od vašich kolegů pozornost, kterou si budete žádat pro své vystoupení, a bude vás mrzet, že mluvíte takzvaně k hluchým uším. Takže prosím vás, kdo nechcete poslouchat, odejděte z jednacího sálu!

Poslanec Jan Bauer: Paní předsedkyně, já vám moc děkuji, že mě v tom nenecháváte osamoceného. Já jsem na začátku avizoval, že evropské dokumenty jsou významně neznalé v řadách kolegů Poslanecké sněmovny a že tím pádem pro ně nejevíme nějaký významný nebo valný zájem. Věřím, že situace se částečně do budoucna změní.

Cíl. Proč to sem vlastně dáváme? Určitě není cílem našeho výboru, abychom zahlcovali už beztak velice zahlcenou Sněmovnu, ale je to snaha opravdu velká evropská témata diskutovat přímo na Poslanecké sněmovně. Samozřejmě dalším cílem je, abychom informovali média, a tím pádem české občany, co se vlastně připravuje a co se hrne na občany České republiky. Určitě cílem diskuse některých velkých evropských témat je, abychom definovali srozumitelné priority nejen pro občany České republiky, ale i pro naše evropské partnery. Byl bych velice rád, že občasnými diskusemi těchto témat bychom včas připomínkovali, a tím pádem vytvářeli pozice, a tím důsledně prosazovali zájmy České republiky.

Možná poslední, ale neméně důležitá záležitost. Já bych si velice přál, aby politický nebo odborný mandát pro konkrétního ministra, pro naši vládu nebo pro naše vyjednávací týmy skutečně tvořili politici, a ne úředníci na jednotlivých ministerstvech, jakkoliv si těchto mnohých úředníků velice pro jejich odborné ale i jazykové znalosti často vážím.

Takže to byly možná vstupní informace k evropské problematice.

K bodu 50, to znamená evropský patent, mi dovolu v rámci diskuse pouze jedinou připomínku. Je to záležitost, a on to tady možná pan ministr již jmenoval, je to věc, která se projednává na půdě Evropské unie možná více než 35 let, takže to je skutečně dlouhodobě neřešený problém. Chtěli bychom vás upozornit na to, že nejde věcně pouze o samotný patent a jeho vnitřní obsahovou stránku. Chtěl bych také, abyste věděli, že se možná skrytě vypouští velice citlivý balonek budoucího precedentu, v jakém jazykovém režimu se na půdě Evropské unie bude vůbec odehrávat celá diskuse. To je velice citlivé téma. Asi dobře víte, že zásadní nesouhlas s tímto patentem, ale a priori s tím, jak se bude Evropská unie v rámci jazykového precedentu ubírat, již vyslovili svá záporná stanoviska Španělsko a Italové, ke kterým se velice záhy přidali Poláci, kteří oficiálně stanovisko o něco zmírnili.

Tady bych chtěl říci, že to byla významná priorita nejenom belgického předsednictví a belgického premiéra, jakkoliv nemají svoji funkční vládu sestavenou, a samozřejmě o tyto materiály se významně zajímal předseda komise Barroso, který se aktivně prostřednictvím belgické ambasády zajímá, jaké stanovisko ve finále prostřednictvím dnešního jednání zaujme Česká republika.

To je vše. Já vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bauerovi. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan kolega Vojtěch Filip. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Paní kolegyně, páni kolegové, členové vlády, mám štěstí, že jsem mohl mluvit až po předsedovi výboru pro evropské záležitosti, protože si mohu odpustit část svých argumentů. Projednávaný bod totiž představuje okrajovou problematiku opravdu jen zdánlivě.

Docela nesouhlasím s tím, co tady bylo řečeno ze strany paní zpravodajky, protože podstatou předkládaného návrhu je na jedné straně významně rozšířit počet patentů platících na našem území a na druhé straně současně zrušit dosavadní povinnost přeložit jejich znění do češtiny. Větší počet patentů platících pro naše území nepředstavuje žádné větší štěstí, ale naopak větší počet omezení pro naše výrobce, kteří by navíc měli být zbaveni možnosti seznámit se běžným způsobem, tedy bez nutnosti předkládat, a to na vlastní útraty na rozdíl od současné situace, kdo patentem zakazuje vyrábět či prodávat, tedy jeho majiteli jejich znění do vlastního jazyka.

Obecně platí, že od roku 1867, od Pařížské úmluvy o patentovém právu, se situace měnila jen postupně, a kolega Bauer to tady řekl poměrně přesně, že v Evropské unii je to diskuse trvající více než 30 let, ale první posun u patentové ochrany nastal v podstatě také až po 30 letech v roce 1899 také v Pařížské úmluvě o povinném prodeji patentu a potom se situace vyvíjela takovými, řekl bych, pomalými kroky, kdy náklady na ochranu vlastního patentu nenesli ti, kteří ho vlastnili, ale ti, kteří ho chtěli používat. To rozložení nákladů mělo svou logiku, ale to další snížení, resp. rozložení užívání patentu na ty, kteří ho chtějí používat, pravděpodobně další logiku nemá.

Pokud jde o evropský patent, tak do Mnichova se schází ročně cca 400 tisíc návrhů o patentové ochraně v Evropské unii ze Spojených států amerických a stejný počet z ostatních států neunijních. Za stejnou dobu do Mnichova přijde pro ochranu v evropském patentu cca oněch 100 až 150 tisíc návrhů ze zemí Evropské unie. Přijatých patentů je tak cca polovina, a evropskou ochranu tedy požívá často mnohem více patentů registrovaných prioritně v zemích původu, tzn. ve Spojených státech amerických, ale např. v Rusku, v Číně, Indii a v jiných rozvíjejících se ekonomikách. Pokud bychom tedy přistoupili na variantu, že bude přeloženo jenom do jazyka anglického, tak uvolníme evropský trh v podstatě zejména patentové ochraně Spojených států amerických, které neponesou žádné náklady, potom Číně, která má anglický jazyk jako druhý jazyk používaný v ekonomické sféře, a samozřejmě i Indii, která je zemí Commonwealthu, kdežto evropským

zemím neulehčíme nic a naopak jim to výrazně zdražíme. To, že v Evropě se proti buď jenom anglickému jazyku, nebo tomu trojjazyčí, tzn. angličtině, francouzštině a němčině, brání Španělé a Italové, asi není nic, co bychom nepochopili, ale nepochopitelné by bylo, kdybychom nechtěli chránit náš vlastní jazyk, protože nám jde, jak řekl pan předseda výboru, o ochranu českých národních zájmů a v tomto ohledu my bychom museli zkoumat buď v anglickém jazyce, nebo jiném, a to nejde o velké výrobce, ale často i malí výrobci v České republice registrují český patent, a pokud by nebyl registrován v českém jazyce i evropský patent, tak se samozřejmě dostaneme do velkých potíží.

Existuje námitka – já ji považuji za přímo naivní, která vyplývá spíš z neznalosti problematiky – že se získají jakési nové poznatky. Tato námitka nemůže obstát z jednoho prostého důvodu: každý, kdo přihlásí jakýkoli patent kdekoli na světě, je povinen jej v souvislosti s nabytím platnosti pro potřeby světové odborné veřejnosti v příslušném jazyce zveřejnit. To je skutečnost, která platí cca dobře 120 let. Jakékoli eurohujerství, promiňte mi ten výraz v souvislosti s tímto podivným projektem, by představovalo uvržení do stavu, který zde nebyl pamatován ani za dob rakousko-uherské monarchie.

Já jsem přesvědčen, že Poslanecká sněmovna na návrh výboru pro evropské záležitosti může nepodpořit toto předkládané evropské nařízení a trvat na tom, že se má překládat do všech jazyků Evropské unie, tedy i do jazyka českého, aby se s jednotlivými patenty, které se mají chránit i v České republice, mohl seznámit každý český výrobce a nemusel si na to najímat drahé služby. Nechtě tedy ten, kdo chce chránit svůj patent nejen např. v zemi původu, jako např. v Kanadě, abych nepoužíval Spojené státy americké, tak nechtě si to do češtiny nechá přeložit, pokud chce tu ochranu na území České republiky. A samozřejmě to umožní i českým výrobcům, aby se s tím seznamovali ve svém rodném jazyce, jak předpokládá Ústava České republiky.

Pokud byste s tímto návrhem nesouhlasili, tak alternativně navrhuji projednávání této věci přerušit a přikázat ústavněprávnímu výboru, abychom posoudili normu z pohledu české ústavnosti.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, prosím ještě, pane poslanče, ty vaše dva návrhy. Druhý jsem zachytila, to přerušení, a ten první?

Poslanec Vojtěch Filip: Nepodpořit a evropské nařízení odmítnout.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Doufám, že si to paní

zpravodajka poznamenala, protože po projednání tohoto bodu všechny návrhy, které padnou, budeme muset podrobit náležité proceduře.

Zeptám se, kdo se ještě hlásí nyní do všeobecné rozpravy. Paní zpravodajka, prosím, paní poslankyně Ivana Weberová.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Já bych ještě jednou chtěla zde vystoupit a zareagovat na vystoupení svého předřečníka pana poslance Filipa. Já rovněž nepatřím k těm nadšeným eurohujerům, jak je on nazývá, ale myslím si, že se zase nemůžeme zahrabávat do pozic a veto- vat každý návrh usnesení nebo nařízení, které k nám přijde.

K té absenci překladů do češtiny. Myslím, že v navrhovaném usnesení je to řešeno, a to tím, že to, že se nebude patent překládat do českého jazyka, je podmíněno tím, že budou existovat dostatečně kvalitní strojové překladače do češtiny, čili ten, kdo bude chtít patenty, příp. dělat rešerše, bude mít možnost prostřednictvím těchto strojových překladů. A zároveň v tom usnesení je řešena i ochrana českých subjektů, které jednají v dobré víře, tedy to, že jim nebude na škodu to, že porušují patent, pokud toto vychází z nepřesného překladu patentu. Čili pokud překladače nebudou dostatečně kvalitní, potom to nebude v podstatě ohrožovat české subjekty, protože jim bude zachována ochrana jejich chování v dobré víře.

Nesouhlasila bych s postoupením návrhu nařízení ústavnímu výboru, neboť toto nařízení je předkládáno v souladu s článkem 118 Smlouvy o fungování Evropské unie. Smlouva o fungování Evropské unie je součástí Lisabonské smlouvy, kterou již Ústavní soud České republiky posuzoval, a nedošel k závěru o absenci ústavnosti této smlouvy. Proto si myslím, že další přezkoumávání Ústavním soudem, resp. ústavnosti tohoto nařízení by bylo nadbytečné, neboť ústavnost byla již zkoumána ústavním soudem.

V rámci obecné diskuse si dovolím ještě znovu odkázat na usnesení, které jsem zde již četla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď jsme ještě v obecné rozpravě, čili vás poprosím potom v podrobné rozpravě, kdybyste tady tento odkaz učinila, paní zpravodajko.

Poslankyně Ivana Weberová: Dobře. Takže děkuji za slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám mockrát. Zeptám se na další přihlášku do všeobecné rozpravy. Pan kolega Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, já bych to potom upřesnil v podrobné rozpravě. Ale ještě k tomu režimu, který je tady konstatován.

Jistě, můžeme tu zprávu vzít na vědomí, ten sněmovní tisk 187. Nic nám v tom nebrání. Pokud jde ale o ty jazykové překlady, podotýkám, že ve Španělsku to zkusili. A to je tak na dvacet let. Tam potřebujete... To jsou překlady patentů. To není překlad, že se potřebuji domluvit ve Španělsku, promiňte mi, že se dostanu do hospody nebo jestli se napiji nebo najím. To je vážná záležitost. Velmi vážná. A to je tak na to hledání těch párů jazykového překladače. Je to věc, která má dlouhé trvání, a musí tam být dostatek kvalitních překladů na párování slov.

Navíc. Je to zase z našich peněz. Není to z peněz toho, kdo patentovou ochranu chce. A já jsem tady schválně říkal počty patentů, které jdou přes mnichovskou centrálu do evropského patentu, které jdou do Evropské unie. Tak si to porovnejte. 400 tis. návrhů z Ameriky, 400 tis. ostatní – z Číny, z Indie a z ostatních neunijních států a asi 150 tis. z Evropské unie.

Jestli chcete umožnit, aby se tady hromadně chránila patentová práva jiných států než unijních, tak to řekněme na rovinu. Je to politické stanovisko, já proti nic nemám, ale nezastávám ho. Já zastávám patentovou ochranu zejména českých vědců, kteří tady něco vymysleli, případně výrobců, kteří chtějí patentovou ochranu svého výrobku. A to je cíl toho, čeho chci dosáhnout. A proto trvám na tom, aby to bylo v jazycích Evropské unie. Těch není 27. A samozřejmě, že to stojí peníze i výrobce českého. Ale pořád ho to stojí méně, než to bude stát výrobce ze Spojených států amerických nebo z Číny nebo z Ameriky, když to nechám jenom v angličtině. Ani ty tři jazyky – a to tady myslím pan kolega Bauer řekl docela přesně – nemohou projít, přestože my to budeme podporovat, protože Španělsko a Itálie to nepřipustí v Evropské unii.

Tak prosím vás, chovejme se racionálně a pojďme se pokusit o to, aby v Evropské unii platilo pro každý národní stát, že to v jeho národním jazyku bude. To není nic špatného. Není to nic špatného pro naše výrobce. A není to dražší pro naše výrobce, než je to dražší pro výrobce ze Spojených států amerických, případně i Ruska nebo Číny nebo Indie nebo Jihoafrické republiky, kde ten patent vznikne.

V tomto ohledu tedy nemohu... A já to potom budu říkat v podrobné rozpravě – že chci hlasovat jednotlivé části toho usnesení po bodech. A chci říci, že prostě s tím nesouhlasím. Každý se vyjádří, samozřejmě, podle své vůle. Já jenom konstatuji, že takhle to prostě není možné. Česká pozice je nějaká. Nezpochybňuji to, že vláda zaujala takovou pozici, ale já si myslím, že je to tak vážný problém, a říkal jsem to na začátku svého vystoupení, že si zaslouží podrobné projednání a že si zaslouží také jasné politické stanovisko Poslanecké sněmovny nejen vůči Evropské unii, vůči Komisi, ale i vůči české vládě, aby měla oporu, když přitvrdí ve svém stanovisku. A jistě čeští výrobci vládu za to ocení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Filipovi. Zeptám se na další přihlášku do všeobecné rozpravy. Pokud není žádná, všeobecnou rozpravu končím. Je před námi rozprava podrobná. Písemnou přihlášku nemám do podrobné rozpravy, ale žádám ty, kteří avizovali některé své návrhy směrem k usnesení, aby tak učinili právě v podrobné rozpravě.

Pan kolega Bauer? Ne, nehlásí se. Hlásí se tedy někdo do podrobné rozpravy? Pan kolega Filip. Poté paní kolegyně Weberová.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Navrhuji, aby usnesení bylo alternativně takto: Poslanecká sněmovna bere na vědomí návrh nařízení Rady o ujednáních o překladu pro patent Evropské unie, za druhé – přerušuje jednání o tomto ujednání na dobu 60 dnů a přikazuje tento tisk výboru ústavněprávnímu.

A pokud by to neprošlo, za druhé – nepřijímá návrh nařízení Rady o ujednáních o překladu pro patent Evropské unie.

Já bych tedy v podrobné rozpravě, protože to nemám písemně, řekl přesně ten text.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Už jsme v podrobné rozpravě, pane kolego. Prosím, abyste tyto návrhy předal paní zpravodajce, pokud možno písemně a rychle, protože nemám žádné přihlášky, takže bude potřeba co nejdříve.

A nyní paní kolegyně Weberová. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Já se tedy hlásím ke svému návrhu z obecné rozpravy, a to aby Poslanecká sněmovna přijala toto usnesení. Nevím, jestli ho mám znovu číst.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to to usnesení, které máme písemně v tisku? Obsahuje pět bodů a nic na něm neměníte? (Ano.)

Tak pokud je to toto usnesení, není třeba jej číst. Máme je všichni k dispozici, je před námi, je součástí tohoto tisku. Odkaz na toto usnesení jste učinila. Dáváte návrh na to, aby bylo přijato v tomto znění. Děkuji.

Ptám se na dalšího možného přihlášeného do podrobné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Zeptám se na případná závěrečná slova. Pan ministr Kocourek. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Já si dovoluji v závěrečném slově reagovat v podstatě na jediného vystupujícího v rozpravě, a to pana poslance Filipa, který zde namítl, že nesouhlasí s

návrhem usnesení, že nesouhlasí v podstatě ani s pozicí vlády České republiky k problematice evropského patentu.

Já bych mu na to chtěl odpovědět, a to z důvodu, že chce hájit zájmy českých podniků a podnikatelů a výrobců. Já bych mu na to odpověděl tím, že samozřejmě Ministerstvo průmyslu a obchodu při vytváření pozice a konzultací kolem této pozice konzultovalo příslušné návrhy i se zástupci podnikatelských svazů, zejména s Hospodářskou komorou a Svazem průmyslu a dopravy, s Asociací malých a středních podniků, a ty plně podpořily pozici vlády. Takže v tomto ohledu vláda je v souladu s podnikatelským sektorem. Není to tedy tak, že bychom touto pozicí mohli poškodit české výrobce.

Za druhé. Otázka patentu a pohledu na něj je otázka budoucnosti. Pokud česká ekonomika v budoucnu by měla být ekonomikou postavenou na exportu a exportu postaveném na inovacích, tak budeme evropský patent velmi potřebovat. V tomto si myslím, že současný stav nám vyhovovat nemůže, neboť náklady na evropský patent v současné době činí zhruba 20 tis. eur. To je pro exportéry – a exportéry, kteří budou chtít působit přes inovativní produkty – obrovská překážka. Pokud tedy chceme být exportní zemí, musí být pro naše exportéry patent co nejsrozumitelnější a co nejlevnější. A opět to vyjadřuje pozice české vlády. Takže v tomto ohledu srovnání nákladů na patent ve výši 20 tis. eur v současnosti anebo pozice vlády, která původně říkala pouze angličtinu, což by nemělo žádné náklady. A ta kompromisní dohoda je zhruba o 680 eurech, což je řádový rozdíl pro české případné exportéry a jejich patenty v zahraničí, a je tedy opravdu výhodná a perspektivní.

Co se týká zmínky o tom, že Itálie a Španělsko stejně jakoukoliv dohodu zablokují, právě proto žádáme Sněmovnu a její orgány o to, abychom mohli vyjednávat o tzv. posílené spolupráci, protože jestli Španělsko a Itálie nebudou akceptovat společný režim, tak ostatní země, pokud najdou dohodu, by v režimu posílené spolupráce mohly další patentový režim vytvořit. V tomto ohledu i neúčast Itálie a Španělska v tomto procesu by neznamenal překážku k tomu, abychom dosáhli dohody o evropském patentu a jeho efektivitě a zlevnění.

Tolik na vysvětlení k panu poslanci Filipovi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To bylo závěrečné slovo pana ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka. Zeptám se paní zpravodajky, zda chce vystoupit se závěrečným slovem. Nechce. Budeme tedy moci hlasovat o návrzích, které byly předneseny. Poprosím paní zpravodajku, aby nás s nimi seznámila.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, vážení kole-

gové, z podrobné rozpravy vzešly tyto návrhy: návrh pana poslance Filipa, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí návrh nařízení Rady o ujednáních o překladu pro patent Evropské unie –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, já se zeptám. Pan kolega Filip navrhl dvě možnosti. Za prvé, bere na vědomí návrh nařízení Rady o ujednáních, a za druhé, přerušuje jednání na dobu 60 dnů a přikazuje tisk ústavněprávnímu výboru. O těchto dvou návrzích byste chtěl hlasovat najednou. Pokud neprojdou, alternativou bylo: nepřijímá návrh usnesení. (Posl. Filip: Když nebude přijato ani toto, pak po jednotlivých bodech.) Potom jednotlivé body tak, jak je navrhla paní zpravodajka ve svém usnesení, k němuž se odkázala. Čili toto by byl postup, jestli s ním souhlasí Sněmovna, paní zpravodajka (ano), tak bychom takto postupovali.

První hlasování by bylo o návrhu pana poslance Filipa, který bude mít dva body:

1. Poslanecká sněmovna bere na vědomí návrh nařízení Rady o ujednáních o překladu pro patent Evropské unie;

2. Přerušuje jednání tohoto bodu na dobu 60 dnů a přikazuje tento tisk ústavněprávnímu výboru.

O tomto návrhu zahajují hlasování pořadové číslo 60. Táhá se, kdo je pro návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 60, přítomno 114, pro 57, proti 37. Tento návrh přijat nebyl.

Je zde tedy druhý návrh pana poslance Filipa. (Někteří poslanci žádají o možnost kontroly hlasování.) Je nějaká námitka? Bude kontrola hlasování. Prosím tedy Sněmovnu o malou chvíli trpělivosti. (Probíhá kontrola hlasování.) Je prosím námitka? Paní poslankyně Milada Emmerová má slovo.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní předsedkyně, chtěla bych vznést námitku proti výsledku hlasování. Mačkala jsem ano a bohužel na sjetině je ne, takže bych potřebovala, aby bylo toto hlasování zpochybněno. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. O této námitce rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 61.

Zahajují toto hlasování. Táhá se, kdo souhlasí se vznesenou námitkou. Kdo nesouhlasí s námitkou?

Hlasování pořadové číslo 61, přítomno 127, pro 120. Námitka byla přijata a budeme tedy opakovat předchozí hlasování.

Věřím, že všichni vědí přesně, jaký typ hlasování je před námi, že nemusím zopakovat návrh usnesení.

Zahajují tedy hlasování pořadové číslo 62. Kdo souhlasí s návrhem pana poslance Filipa tak, jak jste s ním byli seznámeni před malou chvílí? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 62, přítomno 132, pro 55, proti 66. Tento návrh přijat nebyl.

Je před námi další návrh pana poslance Filipa a ten zní takto: Poslanecká sněmovna nepřijímá návrh nařízení Rady. Tak to znělo přesně? (Ano.) Návrh nařízení Rady. Takto zní tento návrh.

Rozhodneme o něm v hlasování pořadové číslo 63. Zahajují toto hlasování. Táhá se, kdo je pro tento návrh pana poslance Filipa. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 63, přítomno 135, pro 54, proti 71. Také tento návrh nebyl přijat.

Je tedy před námi usnesení tak, jak nám byl písemně předložen s tím, že budeme hlasovat na žádost pana poslance Filipa o jednotlivých bodech tohoto usnesení. Usnesení má celkem bodů 5.

První bod zní takto: Poslanecká sněmovna bere na vědomí nařízení Rady o ujednáních o překladu pro patent EU.

Zahajují hlasování pořadové číslo 64. Táhá se, kdo souhlasí s tímto bodem navrženého usnesení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 64, přítomno 137, pro 80, proti 11. Tento bod jsme tedy schválili.

Druhý bod zní takto: Konstatuje – tedy Poslanecká sněmovna – že současný systém evropského patentu je zejména z důvodu výdajů na překlad do úředních jazyků jednotlivých členských států zbytečně nákladný, což má nepříznivý vliv na konkurenceschopnost ekonomiky Evropské unie ve srovnání s ostatními světovými ekonomikami.

Zahajují hlasování pořadové číslo 65. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem tak, jak byl představen k tomuto bodu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 65, přítomno 136, pro 80, proti 11. Také tento bod jsme schválili.

Třetí bod zní takto: Poslanecká sněmovna zastává stanovisko, že nejvhodnější jazykovou variantou pro budoucí patent EU je nepochybně angličtina jako jediný úřední jazyk. Za zásadní podmínku jeho zavedení

však ze strany České republiky se považuje předchozí vytvoření dostatečně kvalitního strojového překladače z angličtiny do češtiny, tak aby nedocházelo k nechtěnému porušení patentu EU ze strany českých subjektů z důvodu nekvalitního překladu popisu patentu a patentových nároků.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 66. Kdo souhlasí s tímto bodem usnesení? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 66, přítomno 136, pro 82, proti 13. Také tento bod byl přijat Poslaneckou sněmovnou.

Čtvrtý bod usnesení zní takto: Poslanecká sněmovna připouští při širší shodě mezi členskými státy přistoupit na kompromisní variantu tří úředních jazyků. To však pouze za předpokladu, že strojové překlady do ostatních jazyků budou dosahovat dostatečně kvalitní úrovně, a s tím, že na přechodné období bude zachována povinnost předkladatele přeložit celý patent do angličtiny.

Zahajuji hlasování číslo 67. Kdo souhlasí s tímto bodem usnesení? Kdo je proti tomuto bodu?

Hlasování pořadové číslo 67, přítomno 137, pro 82, proti 33. I tento bod Poslanecká sněmovna přijala.

Pátý bod, poslední: Poslanecká sněmovna je si vědoma toho, že s ohledem na aktuální vývoj debaty o jazykovém režimu budoucího patentu Evropské unie může být dosažení jednomyslné shody na jazykové variantě patentu Evropské unie mezi členskými státy obtížné. Proto připouští, aby Česká republika jednala o možnosti přijetí budoucího patentu Evropské unie a jeho jazykového uspořádání také v režimu posílené spolupráce podle článku 20 Smlouvy o Evropské unii.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 68 a ptám se, kdo souhlasí s tímto bodem, který je obsažen v návrhu usnesení. Kdo je proti tomuto bodu?

Hlasování pořadové číslo 68, přítomno 137, pro 80, proti 32. I tento bod Poslanecká sněmovna schválila.

Schválili jsme postupně všech pět bodů tohoto návrhu usnesení. Domnívám se tedy, že není nutno hlasovat o něm jako o celku. Pokud je takový požadavek, prosím, vzneste námitku proti mému návrhu. Není žádná námitka.

Konstatuji, že návrh usnesení Poslanecká sněmovna schválila. Děkuji paní zpravodajce, děkuji panu ministrovi Kocourkovi. Končím projednávání sněmovního tisku 187, bodu číslo 50.

Dámy a pánové, než začneme další bod, bude to neprodleně, mám zde

tři omluvy. Z dnešního jednání se omlouvá od 12 do 14 hodin pan kolega Jan Smutný, z dnešního jednání rovněž od 12 do 16 hodin se omlouvá pan poslanec Václav Horáček, je na jednání v Senátu, a omlouvá se též pan poslanec Aleš Roztočil, a to od 13 hodin z důvodu návštěvy stálé komise pro Národní bezpečnost úřad. Tolik omluvy.

Nyní se budeme věnovat bodu

51.

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru Regionů a parlamentům členských států - Přezkum rozpočtu EU /kód dokumentu 15285/10, KOM(2010) 700 v konečném znění/ /sněmovní tisk 191-E/

Toto sdělení předložila vláda prostřednictvím výboru pro evropské záležitosti spolu se svým předběžným stanoviskem.

Za omluveného pana ministra financí Kalouska prosím, aby za vládu tento materiál uvedl ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych vás ve stručnosti informoval o příslušném sdělení Komise – Přezkumu rozpočtu Evropské unie a o pozici vlády České republiky k rozpočtu Evropské unie po roce 2013.

Předloženým sdělením Evropské komise z 19. října 2010 k revizi rozpočtu Evropské unie byla zahájena debata o budoucí výdajové a příjmové straně rozpočtu Evropské unie. I přes to, že už nezbývá dostatek času na hlubší debatu, je třeba zveřejnění tohoto dokumentu vnímat pozitivně, protože se tím otevírá oficiální debata o budoucnosti evropského rozpočtu po roce 2013.

Podle očekávání sdělení Komise neobsahuje finanční vyjádření představ Komise ani co se týče celkové výše rozpočtu, ani pokud jde o objem prostředků na jednotlivé politiky. Kvantifikovaný návrh budoucího finančního rámce na období po roce 2013 bude předložen až v polovině příštího roku, pravděpodobně v červnu, spolu s návrhem na nový systém financování rozpočtu.

Hlavním poselstvím sdělení je úsilí Komise provázat výdaje z rozpočtu Evropské unie co nejvíce na plnění cílů strategie Evropa 2020, to je inteligentního, udržitelného a začleňujícího růstu. Na podporu těchto priorit má být zaměřena většina evropských politik, včetně politiky soudržnosti.

Komise také zdůrazňuje potřebu lepšího zacílení výdajů rozpočtu Evropské unie a maximalizace přínosů z každého vynaloženého eura.

Komise dále navrhuje, aby následující finanční perspektiva byla schválena na deset let s tím, že v polovině období by došlo k zásadní revizi výdajových priorit finanční perspektivy.

V případě příjmové strany rozpočtu Komise naopak předpokládá konkrétní návrh na zavedení nového vlastního zdroje například ve formě zdanění finančního sektoru, výnosu z aukcí emisních povolenek, daní z letecké dopravy apod., který by nahradil současný zdroj z daně z přidané hodnoty a částečně zdroj založený na hrubém národním důchodu.

Evropská komise se také kloní k postupnému odstranění korekcí na příjmové straně rozpočtu Evropské unie.

Ministerstvo financí ve spolupráci se všemi relevantními resorty zpracovalo rámcovou pozici České republiky k tomuto sdělení Komise, která byla schválena vládou České republiky dne 1. prosince 2010. Nyní bych vám rád nastínil základní teze z rámcové pozice České republiky ke sdělení Komise.

Česká republika by měla souhlasit s větší orientací výdajů rozpočtu Evropské unie na plnění cílů strategie Evropa 2020. Je však třeba podotknout, že evropský rozpočet je, co se týče naplňování strategie Evropa 2020, i vzhledem ke své velikosti pouze doplňkovým nástrojem k národním reformám a národním rozpočtovým zdrojům.

Prioritou České republiky by tak měla zůstat kohezní politika. Hlavním cílem kohezní politiky Evropské unie musí být dle České republiky snižování zaostalosti méně vyspělých členských států a regionů a podpora jejich přibližování k úrovni vyspělosti bohatších států, např. prostřednictvím investic do dopravní infrastruktury. Prostředky z kohezní politiky Evropské unie by se měly výhradně soustředit na podporu méně vyspělých členských států a regionů unie.

V oblasti společné zemědělské politiky Česká republika podporuje snahu Komise zmírnit přetrvávající rozdíly ve výši přímých plateb a nastavení spravedlivých podmínek pro farmáře ze všech členských států Evropské unie. Česká republika usiluje o vyšší tržní orientaci společné zemědělské politiky a bude podporovat postupné snižování evropských výdajů na společnou zemědělskou politiku. Společná zemědělská politika by měla zůstat společnou politikou unie, výhradně financovanou z rozpočtu Evropské unie.

Z hlediska příjmů rozpočtu Evropské unie Česká republika nepodporuje zavádění nových zdrojů rozpočtu, které by systém pouze zkomplikovaly a současně by jimi mohla být ohrožena výhradní odpovědnost členských států v oblasti daňové politiky. Výše rozpočtu by měla zůstat zachována při-

bližně na 1 % hrubého národního důchodu Evropské unie, jak je i uvedeno v programovém prohlášení vlády České republiky.

A konečně, pokud jde o délku období, bude Česká republika usilovat o zachování současného sedmiletého cyklu, který dává dostatečně dlouhou jistotu ohledně výše dostupných zdrojů a podmínek čerpání.

Vážená paní předsedkyně, tolik na úvod k problematice rozpočtu Evropské unie po roce 2013. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Martinu Kocourkovi. Výbor pro evropské záležitosti sdělení Komise projednal. Usnesení a stanovisko výboru je součástí předloženého sněmovního tisku 191-E. Dále vám byl na lavice rozdán návrh usnesení Poslanecké sněmovny

Prosím nyní zpravodaje výboru, pana poslance Jana Bauera, aby nás informoval o jednání výboru a také přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, milé dámy a pánové, po mnohaletých zkušenostech s evropskými dokumenty se přiznám, že nejlépe je, přestože ten materiál je napsaný v češtině, se pokusit o částečný překlad do jazyka českého, protože ty evropské věci jsou skutečně velice těžko uchopitelné.

Kdo z vás si našel čas a přečetl si materiál, který nese název Revize evropského rozpočtu, musí tušit, že to je relativně klíčový dokument, který sice z časového hlediska není úplně tak urgentní, ale každopádně se tady rozehrává velice citlivá hra, jak vlastně bude vypadat finanční perspektiva Evropské unie počínaje rokem 2014 až 2020.

Kdybych to měl přeložit úplně do češtiny, tak platí to, co jsem již řekl možná i na půdě Evropského parlamentu mnohokrát, že ambice některých evropských, ale možná i národních politiků jsou tak obrovské, že na to bohužel ani stávající rozpočet Evropské unie nestačí, a proto se samozřejmě musí rozpoutat diskuse, jestli náhodou evropský rozpočet není třeba navýšit, jestli náhodou není třeba hledat nějaké nové zdroje, například nové typy daní na úrovni Evropské unie, jestli náhodou není třeba přehodnotit kohezní politiku, zemědělskou politiku atd.

Určitě tento materiál vychází z významně neúspěšné Lisabonské strategie, kterou jste možná někteří z vás zaznamenali. Byla to velice ambiciózní strategie Evropské unie, která se příliš nepovedla, přestože některé věci jsou určitě pozitivní. Mimo jiné ta strategie měla ve svém vínku snahu – a teď upřímně cituji – dohnat Spojené státy a nejlépe předehnat Spojené státy, což si myslím, že se nám při vši vůli bohužel zatím nepodařilo.

Evropská komise přišla s novou strategií, která se jmenuje Evropa 2020.

Po Lisabonské strategii, předpokládám, že to je daleko kvalitnější a možná i rozumnější a méně ambiciózní materiál, a samozřejmě na financování tohoto relativně ambiciózního dokumentu se bude muset podílet podle své velikosti a podle hrubého domácího produktu a daně z přidané hodnoty atd. každá členská země.

Určitě všichni tušíte, že se hraje o nová pravidla, nové finanční perspektivy 2014 až 2020. Určitě se rozehrává logický, ale skrytý souboj mezi čistými plátcí Evropské unie, mezi které patří například Německo, Francie, ale i menší státy jako Holandsko nebo Lucembursko, a těmi čistými příjemci, mezi které nesporně patří v současném programovacím období Česká republika. Jenom pro vaši informaci, Česká republika v letech této finanční perspektivy je povinna odvádět v rámci různých typů příjmů do společné kasy Evropské unie – a teď odhlédnu od kurzových rozdílů a od výše hrubého domácího produktu – přibližně 35 miliard korun ročně a nazpátek ročně Česká republika může čerpat tu maximalistickou částku někde mezi 85 až 90 miliardami. Takové je přibližné saldo té současné finanční perspektivy, které je nesporně pro nás výhodné, nicméně já očekávám, a určitě nejsem jediný, že nová finanční perspektiva 2014 až 2020 bude i ve vztahu vůči České republice naprosto rozdílná. Nevím, jestli se staneme v tom saldu čistými plátcí, možná to bude někde na neutrální úrovni, ale každopádně zlaté a dobré časy budou určitě za námi.

Také platí, že tento dokument bychom neměli podceňovat, protože to je mimořádná příležitost, jak se poučit možná pro někoho z dobře vyjednaných podmínek. Každopádně platí, že jsme si ne příliš efektivně stanovili příliš velké množství operačních programů, kterých všichni víte, že je dvacet čtyři. A já si myslím, že nejen na úrovni jednotlivých ministerstev, ale i na úrovni jednotlivých NUTS se s tím setkáváme, a nebylo to příliš šťastné rozhodnutí.

Také se rozehrává hra o dodržování pravidel hry. To jsou ty diskuse ohledně maastrichtských kritérií, o kterých všichni víme, nicméně se nedodržovala, a samozřejmě i v tomto dokumentu jsou náznaky o případných sankcích a o dodržování těchto sankcí.

Já jsem velice rád, a my jsme o tom na výboru pro evropské záležitosti diskutovali velice podrobně, že ze strany resortního ministerstva i ze strany vlády přišlo velice rozumné stanovisko, které se k těm klíčovým bodům konzervativním způsobem podle mého názoru, ale i výhodným způsobem vyjadřuje ve prospěch České republiky. Je to běh na dlouhou trať. Já předpokládám, že do konce tohoto roku se s tímto materiálem nic nestane. Ale asi všichni dobře tušíte, že nejenom na našem výboru, ale hlavně na úrovni vlády, ale i resortních ministerstev se připravují a již pracují pracovní skupiny, které připravují naše pozice v rámci diskusí o finanční perspektivě 2014 až 2020, která pro nás bude skutečně klíčová.

To stanovisko vlády je rozumné a já se tímto i hlásím k částečně pozměněnému usnesení výboru pro evropské záležitosti, které jsme si dovolili vám rozeslat a měli byste ho mít před sebou na svých stolech. Já ho přechtu, předpokládám, až v podrobné rozpravě, do které se tímto hlásím.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bauerovi. Otvírám všeobecnou rozpravu. Mám do ní dvě přihlášky, první od paní poslankyně Dany Váhalové, poté od pana kolegy Jiřího Dolejše. Prosím tedy paní poslankyni Danu Váhalovou.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, páni ministři, dámy a pánové, přezkum rozpočtu Evropské unie je velmi důležitý proces, který ovlivní vývoj Evropské unie a České republiky na dlouhé období, a proto se domnívám, že je třeba, aby se mu plénum Poslanecké sněmovny podrobně věnovalo.

V současné době platí finanční rámec Evropské unie na rok 2007 až 2013, jehož příprava začala v roce 2004 a jeho konečná verze byla přijata až v roce 2006. Dva roky usilovného jednání ukazují, že se jedná o jeden ze základních dokumentů Evropské unie. Jde o peníze. Na základě současného rámce má Evropská unie k dispozici rozpočet ve výši 864,3 miliardy v položkách na závazky, což činí cca 1 % hrubého národního důchodu Evropské unie. V období 2007 až 2013 Česká republika má možnost čerpat z evropských fondů cca 26,69 miliardy eur, což podle dnešního rozpočtu znamená zhruba 640 miliard korun. Už jen tato velká částka naznačuje, že je povinností vlád od roku 2007 do roku 2013 zajistit stoprocentní čerpání těchto prostředků pro rozvoj naší země. Podíváme-li se totiž na zahájené jednání o nové finanční perspektivě Evropské unie po roce 2013, které odstartoval právě tento projednávaný dokument, bude velmi těžké zajistit podobnou výši prostředků i pro příští období.

Situace v Evropské unii let 2004 až 2006 a dnes se diametrálně liší. Ekonomická krize podkopává solidaritu členských států. Čistí plátcí, kteří objektivně hospodářsky nejvíce těží z Evropské unie, se budou maximálně snažit snížit své platby a současně si vytvořit podmínky, aby mohli více čerpat z evropských fondů. Tuto snahu vidím v tom, že Komise v projednávání sdělení chce navázat výdaje z rozpočtu Evropské unie co nejvíce k naplnění cílů strategie Evropa 2020, to jest na podporu inteligentního, udržitelného a začleňujícího růstu. Na plnění těchto priorit má být nasměrována většina evropských politik včetně politiky soudržnosti.

V této souvislosti si myslím, že prioritou České republiky je, aby hlavním cílem kohezní politiky Evropské unie zůstalo snižování zaostalosti méně

vyspělých členských států a regionů a podpora jejich přibližování k úrovni vyspělosti bohatších států. V tomto souhlasím s rámcovou pozicí České republiky.

Naopak zásadně nesouhlasím s postojem vlády České republiky vůči globalizačnímu fondu, který má řešit ztráty zaměstnání v důsledku krize. V zemi, kde roste nezaměstnanost a hrozí i ztráta zahraničních investorů, kteří se mohou přesunout do ještě levnějších zemí, je tato pozice české vlády nepochopitelná až zarážející. Je smutné, že vyspělé země Evropské unie z tohoto ročního pětisetimilionového eur fondu čerpají a my to nečiníme. Návrh na jeho zrušení je scestný. Já naopak vyzývám vládu, aby konečně vytvořila předpoklady pro čerpání z tohoto fondu pro české subjekty.

Klíčové pro Českou republiku je také zachování společné zemědělské politiky i v podobě přímých plateb. Z tohoto pohledu je třeba odstranit všechny nerovné podmínky pro české zemědělce, a tím vytvořit rovné konkurenční prostředí v rámci Evropské unie. Je třeba se důsledně bránit renacionalizaci této politiky v podobě zavedení spolufinancování přímých plateb a tržních opatření z národních veřejných zdrojů.

Nejdůležitější však bude jednání o výši rozpočtu Evropské unie k hrubému národnímu důchodu Evropské unie. Domnívám se, že životním zájmem České republiky jako země, která čerpá z fondu Evropské unie, je, aby tento podíl byl pokud možno největší. V této souvislosti by bylo dobré, aby se maximálně přiblížil strop vlastních zdrojů, který byl rozhodnutím o vlastních zdrojích z roku 2000 stanoven na 1,24 % hrubého národního důchodu Evropské unie v položkách na platby a 1,31 % hrubého národního důchodu Evropské unie v položkách na závazky.

S požadavkem vlády na udržení výše rozpočtu Evropské unie na úrovni 1 % hrubého národního důchodu Evropské unie tedy nemohu souhlasit. Pokud totiž dojde k snížení rozpočtu Evropské unie, bude to jenom na úkor České republiky. Hovoří se dokonce, že někteří čistí plátcí by rádi snížili tento poměr na 0,8 % hrubého národního důchodu.

Pokud by tento vývoj pokračoval, tak z České republiky by se mohl brzy stát čistý plátec Evropské unie. Hlavním cílem této vlády při jednání musí být maximálně prodloužit období, kdy je Česká republika čistým příjemcem. Pro rozvoj České republiky by bylo špatné, pokud by se to stalo v příští finanční perspektivě, ať už bude trvat sedm, nebo deset let. Mám obavu, že současná vláda k tomu má nakročeno.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Váhalové. Prosím nyní pana poslance Jiřího Dolejše v rámci obecné rozpravy.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Máme dneska před sebou poměrně rozsáhlý složitý materiál a přitom připravenost Parlamentu k diskusi nad ním, troufnu si odhadnout, není příliš veliká. Průmyslenost případných závěrů, které jsou nám předloženy, pan zpravodaj tady pochválil, když řekl konstruktivní a uvážlivý přístup vlády, ale už z předchozího vystoupení tady slyšíme, že je tady celá řada otázek. Nabízí se tady myšlenka, zda dnes schvalovat rámec mandátu vlády pro vyjednávání, které má teprve před sebou na základě této písemnosti, kterou jsme na poslední chvíli dostali.

Skutečností je, že Evropská unie skutečně po hospodářské krizi se může a také určitě jistým způsobem bude měnit a jistě by nebylo ani naším zájmem, aby se v Evropské unii snižovala solidarita a sblížování jednotlivých členských zemí. To ale znamená vyříkat si daleko základnější koncepční otázky, to znamená v jakou budoucnost s Evropskou unií my vůbec věříme, jakou unii bychom chtěli z dlouhodobějšího hlediska budovat. A tady si troufnu říci, že strategie Evropa 2000 je strategie, která v té obecně deklaratorní úrovni asi nesplňuje předpoklad, o kterém mluvil pan zpravodaj, že bude lepší a úspěšnější než Lisabonská strategie, která byla před lety schválena, následně inovována a bohužel stále s nulovým efektem naplňována.

Jestliže úroveň evropského rozpočtu je skutečně objektivně pouze doplňková, tak samozřejmě to souvisí s finančními toky, ale také s úrovní integrace až fiskální federalizace tohoto společenství, a evidentně tady buď na tuto otázku nemáme vyprofilovaný názor, nebo se této věci doslova bojíme. Souvisí to i s debatami, zda Česká republika má být z dlouhodobého hlediska čistým příjemcem, či čistým plátcem do systému, protože kromě rozsahu peněz, které dostáváme, resp. čistého salda, které by nám zůstalo, to souvisí také s ekonomickou úrovní, průměrem Evropské unie, s rozšiřováním. Je zřejmé, že kdyby se toto vázalo na určitý standard či průměr Evropské unie, tak to rozšíření dalších států, které jsou vesměs spíše chudší, tak by samozřejmě financování těchto standardů nebylo na evropské úrovni vůbec možné.

Jestliže dneska vidíme, že hospodářské politiky jednotlivých členských států Evropské unie narážejí na problémy asynchronní krize, asynchronního cyklu, jestliže vidíme, že rozbíhavost měnové a rozpočtové politiky nám dělá obrovské problémy, ale co nám dělá především problémy ve finanční stabilitě eurozóny, tak nám nestačí jenom odkaz na to, že se s paktem stability bude muset něco dělat, ale je třeba si říci, jestli nám jde o zpřísnění paktu stability, či nám jde o jinou konstrukci, tak aby to byl pakt stability a růstu a aby kromě sankcí tady byly i motivační prvky, které by dávaly šanci zemím, které se chovají finančně odpovědně.

Součástí těchto principů je také struktura, ideová struktura evropského rozpočtu. Tady se hovoří za prvé o možnosti redukce cílů. To nesouvisí s počtem operačních programů, to je jiná otázka, ale redukce cílů, a to si troufnu říci, že agregování jednotlivých oblastí by vedlo k větší svévůli bruselské byrokracie, popř. protože úloha Evropského parlamentu byla poslána od Lisabonské smlouvy, tak by se toto břemeno z formálního hlediska přeneslo na kolegy v Evropském parlamentu, kteří by si ale za této konstelace s tím těžko věděli rady.

Mezi priority, které evropský rozpočet má, samozřejmě dlouhodobě patří zemědělská politika. Já tady zemědělcům nechci vstupovat do jejich domény. Já si myslím, že lze říct pouze jediné, že by bylo vhodné, aby kromě reformy, případné redukce společné zemědělské politiky, aby konečně byly odstraněny diskriminace, které mezi starými a novými členskými zeměmi tady jsou a které i nadále bohužel působí, jak je možné vidět koneckonců i z debaty nad návrhem státního rozpočtu na rok 2011, kde jsme nenalezli dostatek prostředků na kompenzaci této diskriminace.

Ze strategického hlediska Evropa musí aktivně podporovat ty věci, které budou rozhodovat o jejich konkurenceschopnosti v globální soutěži. Proto je třeba připomenout, že pokud kolegyně tady hovořila o větší podpoře sociální dimenze z evropského integračního procesu, tak tady nehrozí renacionalizace, tady spíše hrozí něco jiného. Evropská unie z velké části sociální otázky nechává na úrovni národních vlád. Podstatná část států Evropské unie odmítá takové věci, jako je ratifikace Evropské sociální charty. Čili tento problém je daleko na vyšší úrovni, než bychom si přáli.

Na druhou stranu, možná že tady se s vládou shodnu, je třeba věnovat daleko více prostoru rozvoji efektivity společného evropského vědeckého a vzdělávacího prostoru. Ale opět je to jenom v rovině deklaratorních cílů. Pokud EU již před lety řekla, že chce podíl výdajů do sektoru vědy zvýšit na 3 % HDP, tak zůstalo u deklarací a Evropská unie je stále nejen za Spojenými státy, ale dokonce i za Japonskem a aktuálně dokonce i za Čínou. A efektivnost tohoto sektoru, opět silně zbyrokratizovaného, tudíž méně efektivního a nedostatečně napojeného na soukromé aktivity, protože dvě třetiny celého balíku peněz určeného do sektoru vědy měly pocházet z propojení vědy se soukromým sektorem, tedy s klíčovými evropskými firmami.

V jedné věci myslím lze nalézt společnou řeč, a to jestliže vláda je uvažlivá k návrhům na prodloužení onoho rozpočtovacího období na deset let. Já si myslím, že podstatu toto neřeší. Já myslím, že rozumné je, že toto období překračuje politický cyklus, a tím, že překračuje politický cyklus, tam vnáší tam určité prvky stability. Ale sedm let s tím, že po pěti letech by

došlo k přezkumu alokací, tak si myslím, že je dostatečný prvek, který spojuje jak otázku stability, tak flexibility u dlouhodobého rozpočtového financování na úrovni Evropské unie.

Teď bych se věnoval problematice konstrukce konkrétních finančních toků, protože i zde si myslím, že není zcela ve všem jasno.

Myšlenka zjednodušení členského příspěvku je v obecné poloze nepochybně zajímavá, ale pokud to aplikuji na konkrétní návrhy, to znamená, že zrušíme zdroj, který byl založen, zdroj odvodu části DPH bez náhrady, pak se obávám, že pouhé propojení tohoto příspěvku s GNP by nebylo šťastné. Opět jeden shodný moment. Samozřejmě že i my bychom rádi, aby se už konečně vyřešil problém britského rabatu, ovšem tento problém právě souvisí s úspěšností reformy společné zemědělské politiky, protože tam jde o ty rozhodující peníze, resp. rozhodující diskrepance, a bez tohoto se asi nepohnou ani Britové, ale ani nám se nezadaří jako třeba Německu, Rakousku, Švédsku nebo tuším Holandsku, které si aspoň vyjednaly korekce k tomuto fenoménu.

Pokud jde o problematiku evropské daně, zavedením evropské daně bychom posílili federální charakter evropského fiskálu, to je pravda. Ale chceme bojovat se slovy, popř. s principy? S tím, že nechceme federalizovat evropské finance, když částečně už federalizované jsou, ale víceméně nahodilým způsobem, co si kdo historicky vylobboval nebo nějakou takovou salámovou metodou. Přece minimální zastropování nepřímých daní je prvkem takové federalizace. Posílení kompetencí Evropského parlamentu je prvkem federalizace. Čili jde spíše o to si říct, jak rozsáhlá tato federalizace má být, v jakých krocích, a promyšlených krocích, má být naplňovaná. Tady na rozdíl od vlády si myslím, že myšlenka zatížit daněmi finanční sektor, a to na úrovni evropského odvodu, není zcela od věci právě s ohledem na nedávnou krizi, kdy voliči velice často říkali: nezlobte se, ale jestliže na této krizi někdo prodělá, tak to budou obyčejní lidé, a banky, které se otřepou, kterým se znacionalizují ztráty, ale nechají se privátní zisky, tak ty pojedou vesele dál. Myšlenka takto konstruované daně na evropské úrovni, když nejsme schopni se dohodnout v Čechách, není myslím zcela od věci.

Pokud jde o zfederálnění přímých daní, tam samozřejmě vnímám diskusi a také chápu, že by bylo nereálné tady teď nasazovat příliš vysokou latku. Rozdíl mezi jednotlivými zeměmi jsou opravdu velké, ale pokud jsme v dopolední části dnešního jednání tady opakovali slova „daňová konkurence“ a jak ji musíme objektivně vnímat, tak upřímně řečeno právě sbližování daňové politiky na úrovni evropské federace je takovým možným řešením daňové konkurence. Bez těchto dohod bude ten závod eskalován až do absurdních poloh, a upřímně řečeno, když se podíváme do Irska, kde vidíme, jak to vítězně dotáhli až do supernízkých sazeb

někde kolem 12 % a teď se samozřejmě budeme muset možná i my sbírat do čepice, tak to určitě není zcela v pořádku. Minimálně ve střednědobém horizontu téma harmonizace daňového základu by na tu evropskou půdu určitě patřila.

Specifickým a relativně novým problémem je problematika společných evropských bondů. To se objevilo v souvislosti právě s problematikou Řecka, Irska, možná výhledově Portugalska a Španělska. Nechci na ně přivolávat nic špatného. Ale v každém případě zde získat peníze vysláním společných evropských dluhopisů, ta myšlenka tady padla. V materiálu jsou zmiňovány evropské dluhopisy v trochu jiném kontextu, že by to sloužilo k financování evropských projektů, nikoliv evropských průřvihů. Ovšem je to téma, které opět zaslouží samostatnou diskusi. Logicky ty země, které jsou úspěšné, s velkými objemy národních dluhopisů, by vnímaly evropské dluhopisy a šanci, že budou úrokově zajímavější, jako jakýsi crowding effect, to znamená, že by byly vytěsňovány z trhu. To chápu. Na druhou stranu je fakt, že na těchto dluhopisech by se v daleko větší míře měli podílet soukromí investoři, protože jinak samozřejmě tím věřitelem poslední instance je neustále stát a pak automaticky daňový poplatník.

Zkrátka těch otazníků je tady celá řada. A tím bych tedy skončil. Dnes budeme ještě detailně seznámeni s návrhem usnesení. Já už nebudu obtěžovat v podrobné rozpravě, pokud mi pan zpravodaj kývne na jednoduché řešení. Nechci konstruovat nic alternativního, pouze bych poprosil, abychom mohli vyjádřit naši vůli v hlasování tím, že o jednotlivých bodech budeme hlasovat per partes. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Dolejšovi. Zeptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Bauer, prosím.

Poslanec Jan Bauer: Paní předsedající, milé dámy a pánové, já nevím, jestli si pan ministr dělal nějaké poznámky nebo jestli na to mohu jenom krátce reagovat, ale připadalo by mi neslušné, když jsem ještě před mnoha týdny a měsíci vyzýval všechny, kteří mají zájem diskutovat o evropských věcech – a já si toho velice vážím, že tady předešli dva řečníci vystoupili a nezbylo to tady pouze na předkladateli nebo na zpravodaji – tak by mi připadalo neslušné, abych tady k tomu neřekl alespoň pár poznámek. Já možná začnu úplně odzadu.

Konkurenční výhoda, to jsou věci související s daňovým dumpingem a sociálním dumpingem. Respektuji, že jsou na to rozdílné názory. Já jsem spíše zastáncem toho, že by si členské státy měly udržet určité konkurenční výhody, ať už v sociální oblasti nebo v daňové oblasti. Protože já se obráceně zeptám prostřednictvím paní předsedající kolegy Dolejše:

Jak si myslíte, že má Rumunsko šanci dohnat Spolkovou republiku Německo v té ekonomické oblasti? Tím, že Německo to bude dělat tak špatně, že se propadne na horší úroveň, anebo že Rumunsko bude více pracovitě a tím pádem se za rok, za dva, za pět nebo za deset let srovnají? Samozřejmě, že pravděpodobně ty chudší státy budou muset více pracovat, nicméně se domnívám, že určité částečné konkurenční výhody, které jim umožňuje i Lisabonská smlouva, ať je jakákoli, to znamená v daňové oblasti nebo sociální oblasti, že by se jich zbavovat určitě neměly. Ale je to k diskusi, neříkám, že můj názor je jediný spravedlivý a správný.

Pakt stability a růstu, sankce, finanční mechanismy, evropský rozpočet. Já bych chtěl jenom informovat, že to jsou materiály, které – a souhlasím – jsou mimořádně důležité a budou pravděpodobně předloženy na jedné z příštích schůzí prostřednictvím předsedkyně Poslanecké sněmovny přímo na plénum Poslanecké sněmovny, protože jsou to materiály, které se již objevily na půdě evropského výboru a my je pravděpodobně budeme – a jsem velice rád, že tady to přání zaznělo – předkládat na půdu Sněmovny.

Pak tady byla jenom jedna zmínka, to je spíše poopravení, že materiál je možná nepřipravený nebo že byl spíše předložen na poslední chvíli. Přiznám se, že to není úplně pravda, a chtěl bych poopravit tu informaci. My jsme předložili tento materiál v podstatě v tom nejzazším možném termínu, který byl možný, a je to zdaleka ne starý, ale velice čerstvý materiál. Chtěl bych také upozornit, že se teprve rodí diskuse o nové finanční perspektivě a že jsme zatím nic dramatického určitě nezaspali a je jisté, že ani belgické předsednictví, které končí v letošním roce, tak ani to následující maďarské a polské možná neuzavře všechny kapitoly a všechny záležitosti týkající se nové finanční perspektivy. Já neříkám, že je příliš mnoho času, ale každopádně diskuse je teprve na samotném začátku a myslím si, že jsme nic nepropásli.

Já jsem si teď zjišťoval, jestli dorazil do rozpočtového výboru tento materiál, protože součástí usnesení našeho výboru – a teď to chci zdůraznit, určitě si nehrájeme na to, že bychom měli patent na všechny agendy, které děláme, protože na tom výboru je to skutečně od Šumavy k Tatrám, od rybolovu až po finanční záležitosti, a protože je to navýsost ekonomická věc, tak jsme tento materiál postoupili rozpočtovému výboru. Takže nevím, jestli dorazil, ale každopádně by mě moc a moc mrzelo, pokud by tady nezaznělo – ale ono to prostřednictvím pana kolegy Dolejše zaznělo – i stanovisko těch, kteří se dlouhodobě daním a fiskální politikou věnují. Takže to je pro dokreslení.

Zachovat čisté příjemce. Souhlasím, to si přeje úplně každý členský stát, především ti, kteří těmi čistými příjemci jsou. Diskuse není vůbec jednoduchá, protože neznám členskou zemi, která by v současné době byla čistým příjemcem, že by do budoucna ve svých vládních prioritách měla,

že by se této konkurenční výhody chtěla zbavit. Takže čistými příjemci by opravdu chtěli být nejlépe úplně všichni.

A možná poslední poznámka jenom k tomu globalizačnímu fondu. Je to téma k diskusi. Nemyslím si, že to je něco, co je úplně nejlépe promyšleno. Také platí, že Česká republika se do globalizačního fondu příliš nezapojuje. Chtěl bych jen poopravit, že globalizační fond byl zřízen především pro tu náhlou nezaměstnanost, to znamená reaguje pouze na již vzniklou nezaměstnanost. Já neříkám, že to je špatně, ale každopádně to nemůže být cíl. Nemůže být cíl, aby se finanční prostředky hromadily na speciálních fondech především proto, aby se řešila nezaměstnanost. Dobré by bylo, aby se dávaly finanční prostředky na to, aby ta nezaměstnanost nevznikala.

Takže to je jenom krátká reakce, abych možná oživil diskusi nad evropskými věcmi, po kterých jsem v minulosti tak mnoho volal. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bauerovi. Dále je přihlášen do této rozpravy pan kolega Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Jak v souvislosti s projednávanou věcí, tak s bodem, který byl ukončen, tedy tím bodem předchozím, je myslím potvrzen trend a správnost rozhodnutí současného výboru pro evropské záležitosti předkládat takovéto věci k jednání pléna Poslanecké sněmovny, neb po hříchu v minulosti procházely věci, které po projednávání se staly závazným dokumentem a se zpožděním několika let Poslanecká sněmovna pak mnohdy s úžasem shledávala, že její vlastní výbor odsouhlasil věci, které jsou nemalým břemenem a jsou v rovině kategorické akceptovatelné povinnosti, a nikoliv v rovině možného dokumentu, nad nímž lze polemizovat a přijímat jej s výhradami. To je nepochybně správně. A neříkám to z pouhopouhé kolegiality, tohle je doufám trend, který se bude potvrzovat i nadále, a doufám, že těch dokumentů, které z hlediska vážnosti, nejenom z hlediska obsahu, ale především z hlediska vážnosti budou v Poslanecké sněmovně i nadále projednávány. Oceňuji a žádám, aby tak bylo postupováno nadále.

Chtěl jsem ale komentovat tři věci, které tady zazněly ve vystoupení pana kolegy, člena KSČM pana poslance Jiřího Dolejše, nadto ještě poslance a člena rozpočtového výboru. On bývá zpravidla velmi dobře připraven na své projevy v Poslanecké sněmovně. A myslím, že se tu dopustil tří věcí, kde potřebuji zjistit, zda to byl záměr, či případně pokus o nějakou ironii, neb v první řadě používal ve svých vystoupeních termín evropská federace. To jsem si poznamenal. A to nevím, jestli je předzvěst ně-

jakého nového trendu KSČM, nějaké nové politiky anebo jestli je to pokus o sarkasmus.

Já v každém případě, ať už je to jedno nebo druhé, to odmítám. Já prostě odmítám bavit se o evropské federaci. Žádný federativní koncept tady prosím není a doufám, že napříště ani nebude prosazován, jakkoli uznávám, že ambice, o nichž tady mimo jiné hovořil i pan předseda výboru pro evropské záležitosti pan kolega Bauer, některých státníků v uvozovkách, některých dobře placených úředníků Evropské unie, jdou za rámec v současné době platného konceptu až na úroveň evropské federace. Ale já prosím odmítám a protestuji proti tomu, aby tady, na půdě českého Parlamentu, byl zvedán termín evropská federace a povyšování konceptu současné integrace na úroveň vyšší. Takže zjistíme, zda to byl sarkasmus, anebo nějaká nová móda.

Zazněla už poněkolkáté dnes zmínka týkající se Irska a já toho chci využít pro jednu věc. Opět i ve vystoupení pana kolegy Dolejše zazněla nepřijatelná, neuvěřitelně skoro až nemorální zkratka kladoucí rovnítko mezi současné irské problémy a nízkou daň. Tady byla zmíněna nízká korporátní daň. Irsko je dokonce jednou ze dvou zemí evropského prostoru, kde korporátní daň ve svém vyjádření je nižší nežli efektivní korporátní daň. Jsou pouze dvě země v evropském prostoru, kde efektivní daň, to znamená ta skutečně působící daň, tady v tomto případě tedy právnických osob, je vyšší nežli přímá sazba daně z příjmu právnické osoby. U Irska to bylo 12,5 % v roce 2005 – novější údaje prostě nejsou zatím k dispozici a nejsou ověřitelné. A efektivní daň činila 14,7 %. U Maďarů ten rozdíl byl také více než dvouprocentní.

A prosím jenom o jednu věc: zplošťovat současný irský problém a potíže spojené mimo jiné s tím, že jsou povinni akceptovat nekonečné blaho přinášející koncept té pomoci, která bude delegovaná Irsku za cenu zvyšování daní, protože oni jsou povinni zvýšení daní provést, jinak jim ty peníze nebudou delegovány. A v zásadě ten společný prostor s krizovou politikou a oficiální stanoviska těch nejsilnějších hráčů nedovolily Irsku udělat cokoliv jiného, protože každé jiné rozhodnutí bude znamenat ještě větší zmar nežli ten stávající stav. Ale daně to rozhodně nejsou.

A teď ta třetí nejdůležitější věc, a sice zmínka týkající se harmonizace daní. Já tedy v podstatě se zármutkem a s velkou nevolí konstatuji, že pokus o harmonizaci daní již začal, a já myslím, že pan kolega to velmi dobře ví. Začal totiž efektivní pokus nikoli o harmonizaci daní, respektive daňových sazeb, ale začal velmi efektivní pokus o harmonizaci daňového základu. A všichni víme, že ve chvíli, kdy se vám podaří narovnat daňový základ, jsou sazby už v podstatě nezajímavé. To je ten rozdíl mezi sazbou daně a efektivní daní, protože pak možnost odpočítávat a připočítávat některé položky a pracovat se základem daně v tom kterém daňovém prostoru

je výraz skutečné daňové konkurence. A to, že se na úrovni Evropského společenství a těch nejsilnějších hráčů dnes hraje velmi tvrdě o to, aby bylo dosaženo konsolidovaného, respektive harmonizovaného daňového základu, je ve skutečnosti základem té hry, doposud skrývané hry, o harmonizaci daní a proti tomu já, prosím, hlasitě protestuji.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. S faktickou poznámkou pan kolega Dolejš.

Dámy a pánové, jenom vás upozorňuji, je 12.45 hodin. Nikomu nehodlám brát možnost vyjádřit se, jakkoli dlouho hodlá, považuje za užitečné. Ale ve 13 hodin, pokud nebude bod projednán, tak jej přerušuji.

Pan kolega Dolejš, faktická poznámka.

Poslanec Jiří Dolejš: Skutečně faktická, protože čas oběda se blíží. Kolega Doktor měl strach, zda tady nedojde teď k inflaci slova evropská federace. Ať se mu to líbí, nebo nelíbí, současná Evropská unie je z mého pohledu tedy určitě nesourodým, ale přesto slepencem prvků unijních, konfederativních a federativních. To je stav. Jakým způsobem ten stav měnit, to je věcí samozřejmě politické debaty. I v našich vlastních stranách, jak uvnitř ODS, tak uvnitř KSČM, nevím, jak jinde, na to probíhá debata. Jsou tam různě odstíněné názory. Já si je pamatuji, když se tady hlasovalo o Lisabonské smlouvě, jak to některé strany trhalo přímo vedví. Faktem je, že Lisabonská smlouva jistě federální prvky posílila, a pokud jde o fiskální federalizaci, tak už to, že konstatoval, že tady i u přímých daní dochází k jisté harmonizaci, prvkem federalizace je, stejně tak jako posilování rozhodování Evropského parlamentu o evropském rozpočtu. To jsou fakta. Můžeme je interpretovat vážně nebo s ironií, ale jsou taková.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Zeptám se, zda do obecné rozpravy se ještě někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Pan kolega Bauer, prosím.

Poslanec Jan Bauer: Milé dámy a pánové, jak jsem avizoval, hlásím se k návrhu na usnesení, který byl rozeslán do vašich lavic a který je drobně modifikovanou verzí usnesení, které jsme přijali na výboru pro evropské záležitosti, takže já si ho tímto dovolím přečíst. Pokud nebudou jiné návrhy, tak o něm následně můžeme nechat hlasovat.

Poslanecká sněmovna

1. bere na vědomí Sdělení Komise – Přezkum rozpočtu Evropské unie;

2. sdílí záměr Komise na zjednodušení příspěvku členských států do rozpočtu Evropské unie, zejména na zrušení vlastního zdroje založeného na dani z přidané hodnoty a odstranění opravných mechanismů.

3. Poslanecká sněmovna je názoru, že zrušení vlastního zdroje založeného na dani z přidané hodnoty by mělo být nahrazeno výhradně vlastním zdrojem založeným na hrubém národním důchodu;

4. nepovažuje za vhodné zavedení jednoho nebo několika nových vlastních zdrojů (jedné nebo několika daní Evropské unie) k financování rozpočtu Evropské unie.

5. Poslanecká sněmovna je názoru, že stávající limit výše vlastních zdrojů rozpočtu Evropské unie, to znamená 1,24 % hrubého národního důchodu, je dostatečný pro provádění politik a programů, které jsou žádoucí k naplňování cílů Evropské unie v nadcházejících letech, a připomíná, že žádný rozpočet Evropské unie se ještě nikdy nepřiblížil tomuto limitu.

A konečně 6. Poslanecká sněmovna schvaluje rámcovou pozici vlády České republiky ze dne 22. listopadu 2010 k tomuto materiálu se stejným názvem.

Takže to je návrh na usnesení. Zatím jediný návrh, nebo malý drobný protinávrh, který jsem zaznamenal, je z úst pana kolegy Jiřího Dolejše který požádal, aby o jednotlivých návrzích na usnesení bylo hlasováno separátně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Mám tu ještě přihlášku do podrobné rozpravy od pana kolegy Dolejše. Jenom si ověřuji. Ne, stahuje ji. Čili nemám žádnou další přihlášku do podrobné rozpravy. Pokud se tedy někdo nehlásí, ptám se vás na to, ale nehlásí se nikdo. Končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení, které je před námi.

Přivolávám naše kolegy. Registruji vaši žádost o to, abych vás odhlásila. Prosím o novou registraci. Pana zpravodaje požádám, aby nastínil, jak budeme hlasovat. Pana zpravodaje ještě jednou požádám o to, aby určil, jak budeme hlasovat.

Poslanec Jan Bauer: Pokud nejsou žádné jiné návrhy, velice rád bych vyhověl panu kolegovi Jiřímu Dolejšovi a navrhuji, abychom těch šest návrhů na usnesení hlasovali separátně. Takže se do toho můžeme pustit počínaje bodem č. 1.

Zeptám se, paní předsedkyně, jestli mám vždycky návrh na usnesení číst, nebo se spokojíme s tím, že všichni máme před sebou celkové znění tohoto návrhu na lavici.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Není třeba určitě číst, přečetl

jsste je v podrobné rozpravě. Máme je v písemné podobě. Myslím, že každý má možnost se rozhodnout, a proto budeme moci zahájit hlasování.

Nejprve tedy budeme rozhodovat o návrhu usnesení ke sněmovnímu tisku 191-E, a to o bodu 1 tohoto usnesení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 69. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 69 přítomno 116, pro 110, proti nikdo. Tento bod jsme schválili.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 70. Táží se, kdo souhlasí s bodem návrhu usnesení. Kdo je proti tomuto bodu?

V hlasování pořadové číslo 70 přítomno 119, pro 101, proti 2. Také tento bod jsme schválili.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 71. Táží se, kdo souhlasí s bodem 3. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 71 přítomno 120, pro 79, proti 4. Návrh byl přijat.

Bod 4. Zahajuji hlasování pořadové číslo 72. Kdo souhlasí s bodem 4? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 72 přítomno 121, pro 82, proti 2. Také tento bod jsme přijali.

Bod 5. Zahajuji hlasování pořadové číslo 73. Kdo souhlasí s bodem 5? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 73 přítomno 121, pro 105, proti 1. Také tento bod jsme schválili.

Poslední bod – 6. Zahajuji hlasování pořadové číslo 74. Táží se, kdo je pro tento bod. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 74 přítomno 121, pro 77, proti 2. I tento bod jsme schválili.

Vzhledem k předchozímu bodu se domnívám, že ani nyní není nutno hlasovat o návrhu usnesení jako o celku. Nevidím námitku proti tomuto postupu. Konstatuji, že návrh usnesení Poslanecká sněmovna schválila. Končím tím projednávání bodu 51, sněmovního tisku 191-E.

Je před námi ještě jedno hlasování. Netýká se tohoto bodu, týká se dalšího průběhu dnešní schůze. Požádám vás o to, abychom hlasovali, že dnes i po

19. hodině bude Sněmovna moci hlasovat vzhledem k tomu, že jsme si zařadili po 18. hodině, tedy po skončení ústních interpelací, body smlouvy v prvním a druhém čtení s tím, že budeme pokračovat i po 19. hodině.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 75. Táží se, kdo souhlasí s tím, aby Poslanecká sněmovna mohla rozhodovat o těchto smlouvách hlasováním i po 19. hodině dnes. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 75 přítomno 120, pro 93, proti 8. Děkuji vám za toto hlasování.

Nyní pro vás mám dvě upozornění. První, že nyní vyhlásím přestávku, a to do 14.30 hodin. Ve 14.30 hodin začínají interpelace na předsedu vlády, trvají do 16 hodin. V případě, že budou ukončeny dřív, okamžitě na ně budou navazovat interpelace na členy vlády. Pokud nebudou ukončeny dřív interpelace na předsedu vlády, zahajujeme projednávání interpelací na členy vlády v 16 hodin, budou trvat do 18 hodin. Poté tedy bude následovat první a druhé čtení mezinárodních smluv.

Ještě bych vás ráda upozornila předtím, než se rozejdeme, na to, že z odpoledního jednání nebo z dnešního jednání, to je upozornění pro vás, kteří budete interpelovat, jsou omluveni z členů vlády Josef Dobeš, Pavel Drobil, Radek John, Miroslav Kalousek, Jiří Pospíšil, Alexandr Vondra a byla mi nyní také doručena omluva od pana ministra dopravy Víta Bárty.

To jsou všechna upozornění, která jsem vám chtěla sdělit. Zahajujeme tedy ve 14.30 hodin. Do té doby vám přeji příjemné strávení polední přestávky.

(Jednání přerušeno ve 12.56 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, dámy a pánové, budeme pokračovat v jednání dnešního dne. Dalším bodem našeho pořadu jsou ústní interpelace, které jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. Dříve než k tomuto bodu přistoupíme, ráda bych vás seznámila s dalšími omluvami nebo s jejich zpětvzetím.

Na základě telefonické informace asistentky pana ministra Jaromíra Drábka ruší pan ministr svou omluvu z dnešního jednání dne. Z dnešního odpoledního jednání se omlouvá pan poslanec David Vodrážka z důvodu výjezdního zasedání komise BIS. Dále pan poslanec Jan Pajer se omlouvá od 17 hodin do konce jednání dne, a to z osobních důvodů. Pan

poslanec Pavel Ploc se omlouvá z dnešního odpoledního jednání. Pan poslanec Rykala se omlouvá z dnešního odpoledního jednání z důvodu zasedání stálé komise pro kontrolu činnosti NBU. Konečně pan poslanec Škárka se omlouvá dnes na dobu od 14 do 17 hodin z pracovních důvodů. Tolik omluvy a jejich zpětvzetí.

136. Ústní interpelace

Dnes v dopoledních hodinách jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase od 14.30 do 16 hodin a na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Nyní dám slovo panu poslanci Jiřímu Paroubkovi. Ten byl vylosován jako první, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky pana Petra Nečase. Dále se připraví paní poslankyně Dana Váhalová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane premiére, míra nezaměstnanosti se stále udržuje na značně vysokých hodnotách a v některých okresech, zejména v Ústeckém a Moravskoslezském (kraji?), je to veličina katastrofální a nepříliš pohyblivá, myslím směrem dolů.

Co dělá vláda? Zdá se mi, že mlčí. Uvedu jeden příklad. V pondělí jsem se sešel s odboráři těžbařských společností na Mostecku. V důsledku politického rozhodnutí vlády o neprolomení územních limitů těžby uhlí v Ústeckém kraji se sníží v příštím roce stavy v těchto firmách o 150 osob, za čtyři následující roky o 1500 osob, v navazujících pracovních profesích v jiných firmách to může být dohromady dalších až 3500 osob.

Mé otázky směřují tímto směrem:

1. Co uděláte, pane předsedo, vy a vláda ke snižování nezaměstnanosti? Mimochodem, snižování vysoké nezaměstnanosti bylo všemi koaličními stranami slíbeno v předvolební kampani.
2. Jakým způsobem se vaše vláda bude věnovat vytváření nových pracovních míst? Chystá nějakou podpůrnou strategii, koncepci, nebo to necháte vše na vývoji trhu?
3. Co udělá vaše vláda k udržení stávajících pracovních míst?
4. Jak bude vaše vláda řešit stálé zaměstnávání načerno? Z tohoto důvodu zaměstnávání vznikají velké daňové úniky, a tím následně chybí ve státním rozpočtu zdroje.
5. Chystá se vláda řešit problém s lidmi bez domova, s lidmi, co žijí na

ulici, způsobují často trestnou činnost, nepracují, neplatí povinné pojištění atd.? Tento jev je zatím řešen na úrovni obcí a jejich rozpočtů, takže nedostatečně.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím říci, že v otázkách, které mi položil pan poslanec Paroubek, je cítit jeho oprávněný zájem o zaměstnanost v Ústeckém kraji, který patří bohužel mezi kraje, které jsou tradičně a dlouhodobě postiženy problémy s nezaměstnaností. Je to samozřejmě dlouholeté dědictví, řekl bych dokonce dědictví především předlistopadového období. Vzhledem k charakteru struktury tamější ekonomiky, ale i k charakteru struktury sociální a vzdělanostní patří bohužel Ústecký kraj mezi ty, které vždy v rámci výkyvů hospodářského cyklu nejhůře doplácí na nárůst nezaměstnanosti.

Diskuse o tom, jak dále bude pokračovat hnědouhelné hornictví v tomto regionu, je relevantní, je správná a velmi úzce souvisí i s vypracováním energetické a surovinové koncepce. Vláda chce udělat tento krok. Na druhé straně velmi otevřeně říkám, že vláda bude respektovat koaliční smlouvu a vládní programové prohlášení, ve kterém se zavázala neprolomit limity, které jsou v Ústeckém kraji, resp. tam, kde se to týká těžby hnědého nebo černého uhlí. Nemohu říci nic jiného, než že obsahem této energetické a surovinové koncepce bude i toto konstatování. Konstatování čehokoliv jiného by ode mne bylo nekorektní. Tato věc může být samozřejmě podrobena velké diskusi. Všichni víme, že politicky je to něco za něco, že je to skutečně otázka další možnosti rozvoje těžbařských společností v návaznosti na pracovní místa.

Na druhé straně jsou tady oprávněné obavy obyvatel celé řady obcí a měst regionů, kde se těží uhlí, z toho, že tato těžba poznamená kvalitu jejich života, připraví je o jejich majetky, připraví je o jejich domovy. Vždycky jsou na misce vah oba dva tyto problémy. Já věřím, že ani jeden z nás nevidí tuto věc černobíle a je si vědom všech těchto aspektů, že především obyvatelé těch obcí, případně měst, kterých se prolomení limitů týká, nejsou velmi úkorně to, že by se to skutečně mohlo stát a jejich domovy by byly ohroženy.

Také naprosto souhlasím s tím, že tady byl pojmenován problém například práce načerno. Myslím si, že to je velmi závažná věc. Také Ministerstvo práce a sociálních věcí a úřady práce začaly zde vystupovat podstatně aktivněji. Vyžaduje to důraz především tam, kde se velmi často setkáváme s prací

načerno i u zahraničních pracovníků, nejenom u občanů České republiky. Vyžaduje to úzkou součinnost mezi úřady práce, finančními úřady, Státním úřadem inspekce práce, ale také v tomto případě cizineckou policií. Kontrolní činnost se velmi zintenzivnila a přináší také pozitivní výsledky.

Co se týče otázky, zda s nezaměstnaností něco dělat, nebo nedělat, musím říci, že vláda nesdílí názor, že tento problém je možné vysedět. Kdo se podívá na konkrétní kroky vlády, mimo jiné i v minulém volebním období, najde tam celou řadu praktických konkrétních opatření, která byla vedena snahou snížit nárůst nezaměstnanosti. Já bych tady především připomenul, že jako prevence nezaměstnanosti se výborně osvědčil program spolufinancovaný z Evropského sociálního fondu Vzdělávejte se!, který podporuje zaměstnanost v podnicích, které musely snížit výrobu z důvodu hospodářské krize.

Byla to jakási česká z evropských prostředků placená varianta systému, který známe z německy mluvících zemí pod názvem Kurzarbeit, to znamená, že tady v tomto případě měl a má zaměstnavatel hrazenou část mzdových nákladů, odvodových povinností, ale také nákladů, které souvisí se vzdělávací aktivitou pro jeho zaměstnance. V případě, že dochází k útlumu poptávky po zboží nebo službách tím zaměstnavatelem produkováných, mohl to nahradit a může to nahradit nadále zaměstnavatel tím, že začne pro své zaměstnance organizovat vzdělávací a kvalifikační kurzy a na toto dostává příspěvek včetně snížené mzdy, kterou po tu dobu zaměstnanci berou. Je to opatření, které umožňuje podnikům udržet jejich kmenové zaměstnance, a velmi se osvědčilo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se pana poslance Paroubka a vidím, že chce položit doplňující otázku.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane premiére, děkuji za seriózní přístup k té odpovědi. Chtěl bych jenom říci, že přece jenom pokud jde o ten Evropský sociální fond, spíše ty problémy, jak jsem to poznal, odkládá – zaplatť pámbůh za ty peníze z něj – ale nepřilíš neřeší. Ale já bych skutečně očekával nějaké koncepční řešení především v těch oblastech a v těch okresech s velkými strukturálními problémy. To říkáme eufemisticky – strukturální problémy, ale to jsou okresy, které mají průmyslovou strukturu zaostalejší než to, co je obvyklé zejména v těch centrálních částech státu.

Jaké řešení se připravuje pro tyto okresy, které často mívají problémy s dopravní infrastrukturou, s dostupností jednak v návaznosti na zahraniční odběratele, jednak do centrálních částí země? Zdá se mi, že vláda v této věci příliš nepokročila. Jaké jsou programy řešení právě pro tyto okresy s vysokou nezaměstnaností?

Ten zmíněný okres Most, o kterém jsem hovořil, už dnes má kolem 10 tisíc nezaměstnaných, pohybuje se to kolem tohoto čísla, a obávám se, že to, o čem jsem hovořil, to znamená dopady v těžářství, tak bude znamenat další navýšení, významné navýšení bez možnosti nějak výrazněji tuto nezaměstnanost snížit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Přeje si pan předseda vlády ještě vystoupit? Je tomu tak. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Všichni asi tušíme, že tam, kde jsou tyto problematické regiony, jako je Ústecký kraj, to bude vyžadovat především postupnou restrukturalizaci tamější ekonomiky, která na druhou stranu ale bude vyžadovat i především vzdělanostní a kvalifikační restrukturalizaci daného regionu, protože především se jednoznačně ukazuje, že lidé s nižší kvalifikační doplácí na ekonomický vývoj nejhůře. I statistiky za roky 2008 a 2009 jednoznačně ukazují, že zaměstnavatelé jsou uvolňováni především zaměstnanci, kteří mají nižší kvalifikaci, což se mimochodem paradoxně projevilo i tím, že narostla průměrná mzda, přestože fakticky v průmyslovém sektoru mzdy nerostly. Tím, že byli propouštěni především zaměstnanci s nižším platem, opticky narostla průměrná mzda.

Konkrétní opatření musí spočívat především v tom, že česká ekonomika jako celek bude konkurenceschopná, že bude atraktivní pro příchod investic a že budeme věnovat velkou pozornost právě kvalifikačním, rekvalifikačním a vzdělanostním aktivitám, protože musíme těmto oborům, které tady budou chtít podnikat, nabídnout kvalifikovanou pracovní sílu. A proto i programy, které byly zavedeny, komplexní programy ke zvýšení zaměstnanosti, se budou přednostně uplatňovat v krajích, kterých se to týká, v tomto případě v Ústeckém kraji, jako je program Návrat, což je nepravdivý vzdělávací a poradenský program za účelem zamezení právě práce načerno. Potom existuje komplexní poradenský program, který spočívá v komplexní podpoře pro dlouhodobě nezaměstnané uchazeče o zaměstnání, program Praxe pro mladé do 30 let, což je kombinace poradensko-vzdělávacích aktivit a nástroje společensky účelné pracovní místo, program Vzdělávej se a dál podnikej, který umožní zvýšení kvalifikace a dovedností související s podnikáním, a potom komplexní program spolupráce s obcí, zvýšení objemu realizace veřejné spolupráce a veřejné služby. Právě proto se ukazuje, že ta dlouhodobá nezaměstnanost s těmito programy je v současné době nižší, než byla v první polovině tohoto desetiletí.

Chci jenom připomenout, že momentální výše nezaměstnanosti v České republice, jakkoliv ji vidím jako nemilé číslo, nás řadí na šesté místo s

šestou nejnižší nezaměstnaností v rámci Evropské unie, zatímco v první polovině tohoto desetiletí bylo průměrné místo sedmáct.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Dana Váhalová, ta byla vylosována na druhém místě. Poté se připraví pan poslanec Jaroslav Vandas. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Ještě jednou dobrý den, vážené kolegyně a kolegové.

Vážený pane předsedo vlády, předložený rozpočet na rok 2011 je poznamenán velkými úsporami jak v sociální oblasti, tak i v investiční činnosti státu, zejména v oblasti doprava. Například podle tabulky číslo 2 Výdaje státního rozpočtu dojde v oddílu doprava ke snížení výdajů z 86,4 miliardy korun v roce 2010 na 57,4 miliardy korun v roce 2011. To představuje snížení výdajů o 34 %. Přitom všichni víme, jak je tento sektor důležitý pro podporu růstu ekonomiky a zajištění zaměstnanosti v České republice. Dále z tisku rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2011 a střednědobý výhled na roky 2012 a 2013 se dovídáme, že s ohledem na nutnost financování akcí v horizontu dalších let je nutné pro roky 2011 až 2015 zajistit nový zdroj spolufinancování v předpokládané výši 20 miliard korun pro dokončení čerpání operačního programu Doprava, a to již od počátku roku 2011. Všechny tyto skutečnosti ukazují, že předpokládaný rozpočet nemá v sobě založené prorůstové impulsy a spíše přispěje k utlumení růstu české ekonomiky.

I v jiných evropských zemích se snaží šetřit. Podíváme-li se však do Velké Británie, kde vládne vám ideově spřízněná strana, tak je navrhován také velmi šetrný rozpočet, ale zároveň britská vláda hledá možnosti, jak podpořit ekonomický růst. V této souvislosti britský premiér David Cameron představil historicky první národní plán rozvoje infrastruktury 2010 s projekty v hodnotě 200 miliard liber. Za seškrtné výdaje 81 miliard liber a obchodní příležitosti ve státních zakázkách nabízí premiér Cameron britské ekonomice kompenzaci v podobě národního programu rozvoje infrastruktury 2010 v hodnotě 200 miliard liber bez časového vymezení financovaný společně státním a soukromým sektorem.

V této souvislosti bych se vás chtěla zeptat, zda česká vláda hodlá připravit podobný konkrétní národní program na podporu rozvoje české infrastruktury.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Odpoví předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já chci jednoduše říci, že vláda si je vědoma toho, že úsporný rozpočet, který předkládá na příští rok, není bez dopadu na hrubý domácí produkt. My jsme to nikdy netajili a nehodláme to tajit ani teď. Propočty ukazují, že kontrakce hospodářského růstu se bude pohybovat díky těmto opatřením zhruba na úrovni 0,5 % HDP. Nicméně dopady z hlediska nějakých dalších navrhovaných kroků typu zvýšení daní nebo odvodů by byly ještě horší než tento jednorázový dopad na hospodářský růst, protože zvýšení daní nebo odvodů by dlouhodobě podvázalo ekonomický růst.

Rozpočet má v sobě samozřejmě zabudovány i některé prorůstové impulsy. Tady bych chtěl zmínit, že jsme se zaměřili především na podporu výzkumu, vývoje a inovací, kde oproti letošnímu roku se jedná o jedinou položku státního rozpočtu, kde se neškrtnalo, a dokonce zde přibýlo 0,5 miliardy korun především na podporu výzkumu, vývoje a inovací na vysokoškolských pracovištích. To znamená, že zároveň byly posíleny platy například pracovníků pedagogické sféry o 2 miliardy korun.

Vláda se samozřejmě nadále snaží posílit i zabezpečený přísun prostředků z Evropské unie. A chci také říci, že v rámci podpory proexportní politiky ve státním rozpočtu na rok 2011 jsou zabezpečeny výdaje ve výši 2 miliard korun pro Českou exportní banku a Exportní garanční a pojišťovací společnost.

Co se týče výdajů, které jste uváděla jako výdaje na výstavbu dopravní infrastruktury. Ano, je to jeden z dopadů tohoto úsporného rozpočtu, jeden z dopadů, který je nemilý, jeden z dopadů, kterému nikdo netleská, ze kterého se nikdo neraduje. Na druhou stranu je to nutný krok, protože i oblast fakultativních výdajů je poměrně zúžena tím, že zdrcující většina státního rozpočtu je dána ve formě mandatorních nebo kvazimandatorních výdajů. Podle některých metodik se jedná o více než 85 % výdajů. Z tohoto pohledu ale musím konstatovat, že samozřejmě ten pokles je markantní zvláště v porovnání s obdobím 2006 až 2008, resp. 2007 až 2009, protože zde došlo skutečně k poměrně dramatickému prudkému nárůstu prostředků, které byly investovány do rozvoje dopravní infrastruktury, a částky, které jsou ve státních rozpočtech v současné době na rozvoj dopravní infrastruktury, tak v podstatě odpovídají ve svém průměru částkám, které byly na rozvoj dopravní infrastruktury vydávány ve státních rozpočtech v první polovině tohoto desetiletí. Čili se jakoby vracíme v tomto do období zhruba let 2000 až 2006.

Nicméně vláda chce mít jasnou koncepci rozvoje dopravní infrastruktury. Jsme si vědomi, že za situace, kdy máme omezené rozpočtové prostředky, tak o to důležitější je efektivní alokace těchto rozpočtových prostředků, a proto Ministerstvo dopravy má uloženo vypracování dopravní

koncepce, resp. koncepce rozvoje dopravní infrastruktury, která bude schválena vládou a projednána v hospodářském výboru, kde budou jasné stanoveny priority rozvoje dopravní infrastruktury.

Samozřejmě že také velmi výrazným zdrojem, kterého bychom si měli být vědomi, je otázka větší transparentnosti ve výběrových řízeních. Asi všichni víme a v podstatě nikdo v České republice se tím netají, že otázka hmotných zakázek v rozvoji dopravní infrastruktury je velmi často ovlivněna i tím, že zde existuje velmi často podezření na skryté kartelové dohody, na to, že trh je v podstatě rozparcelován mezi čtyři pět šest největších hráčů, kteří se velmi často dokážou spolu dohodnout, a to podezření samozřejmě Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, musím říct, bohužel zatím žádným způsobem nedemaskoval nebo neodkryl.

Ale já tady připomenu jenom jedno číslo, které nasvědčuje, že tady je skutečně zdroj finančních prostředků, možná jeden z mála, kde můžeme říct onu klasickou větu – zdroje jsou. Protože když si vezmeme celkový objem veřejných zakázek ve veřejném sektoru, teď nemám na mysli podniky, které jsou ve veřejném vlastnictví a které podle tohoto zákona jsou také povinny vypisovat veřejné zakázky, tak vlastně na úrovni veřejné správy je každý rok zadáváno ve veřejných zakázkách 500 miliard korun. I několikaprocentní úspora typu 5 % tak přináší řádově desítky miliard korun, v tomto případě 25 miliard korun. Čili větší transparentnost, větší efektivita u stavebních zakázek musí být také cílem, který umožní větší rozvoj dopravní infrastruktury.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji, pane premiére. Paní poslankyně si přeje doplňující otázku podat. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Já tedy musím konstatovat, že mě pan předseda vlády neuspokojil odpovědí, podotýkám, protože já si prorůstové impulsy představuji trošku jinak a ve větším rozsahu, ale možná, jestli bych si mohla dovolit aspoň pro inspiraci bych mu předala národní plán britský.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já si pohledem ověřím, jak je na tom pan premiér. Ano, zdá se, že repliku má přichystanou.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, samozřejmě jsem podobnou odpověď očekával. To znamená moje odpověď paní poslankyni neuspokojila, nicméně bych chtěl říci, že, mimochodem, ten plán jako inspiraci samozřejmě znám, ale vy vidíte pouze líc tohoto dokumentu. Kdybyste se totiž ve skutečnosti podívali hlouběji do těchto britských opatření, to znamená viděli i rub tohoto dokumentu, tak

byste tam mimo jiné viděli, kde jsou ty zdroje pro uskutečnění tohoto lícu, to znamená tohoto plánu.

Jsou například v tom, že je tam propuštění půl milionu státních zaměstnanců. Ano, slyšíte dobře: 500 tisíc státních zaměstnanců bude ve Velké Británii propuštěno ze zaměstnání, aby byly získány zdroje na podobné rozvojové programy. Průměrný škrť v rozpočtech jednotlivých resortních kapitol ve Velké Británii se pohybuje kolem 25 procent. Ano, slyšíte dobře: ne 10procentní škrť provozních výdajů a 10procentní škrť mezd jako v České republice. Dvacet pět procent dolů a půl milionu lidí, kteří jsou na propuštění.

Samozřejmě je možné teoreticky jít touto cestou. Pokud nám tím sociální demokracie vzkazuje, že chce jít touto cestou, bravo vaší odvaze!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. S další interpelací vystoupí Jaroslav Vandas, připraví se pan Ladislav Šincl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, pane premiére, kolegyně a kolegové, při projednávání rozpočtové kapitoly Ministerstva vnitra na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj sdělil pan náměstek ministra Jiří Franc, že v případě Hasičského záchranného sboru budou sníženy platy, to znamená každému jednomu příslušníku tohoto sboru o 10 %. Že jinou možnost aplikace prostě úsporných opatření nevidí. Ve své interpelaci bych chtěl důrazně varovat před aplikací nepromyšleného, až někdy přehnaně důsledně uplatňovaného postupu šetření v oblasti mezd. Dnes a denně se přesvědčujeme, co Hasičský záchranný sbor dělá pro občany této republiky. Všichni se můžeme na vlastní oči dnes a denně přesvědčit, že se jedná o profesi, která vyžaduje více než plné nasazení. Asi jen člověk, který někdy řídil pracovní kolektiv, může dohlédnout dosah takto uplatňovaného snižování objemu mzdových prostředků.

Co může následovat? Totální ztráta motivace. Z historie víme, co může způsobit důsledné plnění předpisů bez osobního aktivního přístupu. Proto touto cestou apeluji na vás, pane premiére, abyste se zasadil o změnu přístupu k pracovníkům, kteří zajišťují velice významnou oblast státní služby.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, samozřejmě že otázka redukce objemu platových prostředků, která je dána s výjimkou

pedagogických pracovníků za úkol celé struktury veřejného sektoru placeného ze státního rozpočtu, se dotkne i Hasičského záchranného sboru. Je skutečností, že s účinností od 1. ledna budou vydána příslušníkům Hasičského záchranného sboru nová rozhodnutí ve věcech služebního poměru se stanovením složek služebního příjmu. Tarifní tabulky jsou podle nařízení vlády sníženy o 10 %, to znamená platy tarifní minus 10 % dolů. Dojde i ke snížení některých přiznaných zvláštních příplatků, v některých případech i příplatků osobních, protože ta pouhá desetiprocentní redukce tarifu nedostačuje na to, aby pokryla desetiprocentní objem, který má být snížen v platových prostředcích. Případná úspora platových prostředků, která vyplývá z nenaplnění přepočtených početních stavů příslušníků, pouze zkoriguje pokles skutečně dosaženého průměrného platu oproti platu plánovanému. V současné době není možné tuto úsporu vyčíslit. To teprve ukáže čas.

Na druhou stranu i pro Hasičský záchranný sbor jako pro každou strukturu veřejného sektoru platí, že zde musí být vyvinut tlak na efektivitu. Tady musím říci, že samozřejmě každý z nás si vysoce váží a vysoce oceňuje práci příslušníků Hasičského záchranného sboru, práci nesmírně fyzicky, psychicky náročnou, vyžadující velkou zdatnost, vysokou míru nasazení, ale jak jsem již řekl, nutnost mít efektivní strukturu platí i pro Hasičský záchranný sbor. Znovu vyhodnotit, zda některé činnosti jsou nezbytné, či zbytné. Znovu vyhodnotit, zda každá administrativní nebo řídicí struktura je na svém místě, je ve správném personálním obsazení a ve správných počtech. Mimochodem – zamyslet se i nad tím, zda všechny kroky, které dělá Hasičský záchranný sbor, jsou kroky, které by zcela nezbytně měly být placeny ze státního rozpočtu.

Já bych tady připomenul analogii policie na sportovních stadionech, což byl samozřejmě nemalý finanční výdaj, a najednou se ukazuje, že to jde. Tady bych uvedl jiný příklad pro Hasičský záchranný sbor, klasický případ, který známe z elektronických i tištěných médií. Kočička, která je někde na střeše a hrozí jí, že spadne a ublíží si. Přijedou hasiči z Hasičského záchranného sboru, kočičku sundají a zachrání. Majitelé, zpravidla děti nebo naši starší spoluobčané, jsou samozřejmě potěšeni. Je to mediálně zajímavá událost, seznámíme se s ní v lokálních přílohách tisku, možná i v televizi. Ale málokdo ví, že tato věc, tento výjezd jednotky k záchraně kočičky ze střechy, stojí Hasičský záchranný sbor 80 tisíc korun. 80 tisíc korun. Takže já teď neříkám, aby hasiči přestali zachraňovat kočičky, chraň pánbůh, ale zamyšlení se nad tím, zda každá činnost má být poskytována bezplatně, zda je každá z nich nezbytná, je podle mého názoru logický a správný krok a touto v mnoha ohledech, ano, přiznávám, bolestivou procedurou si bude muset projít i Hasičský záchranný sbor.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu premiérovi. Jen bych si dovolila podotknout, že kočičky bych neuváděla jako příklad, který by nás měl odvrátit od pomoci našim spoluobčanům, včetně kočiček. Já se ptám pana poslance...

Poslanec Jaroslav Vandas: Já bych využil ještě tu minutu. S kočičkou bych celkem s panem premiérem souhlasil, ale chtěl jsem to využít ještě k jedné věci a zeptat se. Často se uvádí, že vlastně touto bolestnou procedurou, co říká pan premiér, musel projít soukromý sektor. Včera jsem ho zrovna slyšel v Českém rozhlase, že to byly statisíce pracovníků. Pokud se podívám na údaje Ministerstva práce a sociálních věcí, tak za poslední dva roky jsem tam viděl, že u velkých firem byly nasmlouvány v kolektivních smlouvách přibližně tříprocentní nárůsty, takže pokud se jedná o velké firmy, já nevím, tam to snížení se asi neaplikovalo. A pokud jsem si dělal sám takový vlastní průzkum mezi svými známými, tak na to, že by někdo plošně snižoval u svých pracovníků – nedostatek zakázek řešil samozřejmě i jinak – plošně mzdy o 10 %, tak s tím jsem se nesetkal. Jeden můj známý, který se potýká s velkými problémy, mi řekl: každý rok musím přidat pětistovku, jinak to ani nejde. A já si taky myslím, že to jinak ani nejde. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Ptám se pana premiéra, zda chce ještě vystoupit s krátkou replikou. Ano, je tomu tak. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já bych se chtěl v první řadě omluvit za výběr toho zvířete, protože jsem si neuvědomil, že mám v zádech paní místopředsedkyni Parkanovou, která je známá jako velký milovník koček. Musíte ale uznat, že pejska na střeše by mi nikdo neuvěřil. Čili zásah podobného typu stojí onu částku a já se paní místopředsedkyni omlouvám, kočičky se samozřejmě zachraňovat musí a budou.

Na druhé straně bych tady chtěl zdůraznit, že skutečně pokles rozpočtu, který je určen na objem platů příslušníků Hasičského záchranného sboru, který byl v letošním roce zhruba 3,9 mld., je zhruba na 3,6 mld. korun s tím, že průměrný plat příslušníka Hasičského záchranného sboru v letošním roce je 33 900, čili téměř 34 000. Je skutečností, že po tomto zásahu to bude necelých 31 000 korun. Hůře jsou na tom občanští zaměstnanci, kteří nejsou ve služebním poměru. Tam je průměrný plat v letošním roce 24 000 a v příštím roce bude 21 900 korun. Čili ten pokles tady je, nicméně výše průměrné mzdy příslušníka Hasičského záchranného sboru v příštím roce bude 30 840 Kč.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Dalším vylosovaným je pan poslanec Ladislav Šincl, připraví se pan poslanec Jeroným Tejč. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, podle dlouhodobého monitoringu Českého hydrometeorologického ústavu patří opět ovzduší na Ostravsku a Karvinsku k nejhorším v celé Evropské unii. Špatně se zde dýchá téměř v každém větším městě, v Ostravě, Bohumíně, Karvině, Orlové i v Havířově. Již po iksté průměrné denní koncentrace jemného poléťavého prachu mnohonásobně překročily povolené imisní limity. V současné chvíli např. v Českém Těšíně a v Karvině je to třikrát. Nejhorší je, že na tyto prachové částice, které pronikají až do plicních sklípků, se nabalují nebezpečné rakovinotvorné látky, jako je benzopyren, oxid siřičitý, oxid uhelnatý, toluen atd. Toto zdejší znečištěné ovzduší zkracuje délku života a zvyšuje celkovou nemocnost i úmrtnost. Jde zejména o onemocnění srdce, cév a další vážné nemoci. Alarmující je to, že např. velká část dětí v našem kraji trpí respiračními alergiemi. Hrůzným důsledkem tohoto stavu je to, že ve zdejším regionu je nejvyšší výskyt např. nádorových onemocnění jak u dospělých, tak bohužel i u dětí. Lidé se doslova bojí otevřít okno, a když nemusejí, tak raději ani nevycházejí ven.

Jistě se mi chystáte říct, že vaše vláda předložila novelu zákona o ochraně ovzduší, možnost zavádění nízkoe emisních zón, možnost jezdit po dálnici v Ostravě zdarma v případě smogu apod. To je, pane premiére, pěkně, ale když se budete bát večer kvůli dětem otevřít okno, pochopíte, že tato opatření jsou slabá a nedostatečná. Do té doby, než tato opatření možná začnou fungovat, onemocní astmatem a rakovinou další lidé a další děti.

Mám proto na vás, pane premiére, jednoduchou otázku: Co konečně pro tento region začnete dělat?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci. Prosím pana předsedu vlády, ať se ujme odpovědi na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, problém, o kterém tady mluvil pan poslanec Šincl, je samozřejmě bolestivý a nemůže nechat lhostejným nikoho z nás, ať již jsme z toho regionu, nebo jsme z regionu, který těsně přimyká, jako je Rožnovsko, kde je možné, pokud si vyjedete na Radhošť nebo na Pindulu, vidět ten temný mrak, který nad centrem Moravskoslezského kraje je pověšen zvláště v období inverze.

Na druhé straně říci, že jsme neudělali nic, by úplně neodpovídalo pravdě. Vy jste tady trochu zlehčil tu novelu stávajícího zákona o

ochraně ovzduší, ale já ji považuji za poměrně důležitý krok. Byla připravena na Ministerstvu životního prostředí a jejím cílem je co nejrychlejší řešení nepříznivé situace kvality ovzduší, zejména ve vztahu ke znečištění prachovými částicemi v oblastech, kde dochází k překračování imisních limitů.

Co tato novela umožní. Chci podotknout, že příští týden se očekává její projednání a schválení ve třetím čtení. To znamená na přelomu letošního a příštího roku by mohla vstoupit v platnost. Umožňuje stanovit emisní stropy pro území nadměrně zatížená znečištěným ovzduším. Tyto územní emisní stropy budou stanoveny pro vytipované významné skupiny stacionárních zdrojů, resp. pro významné průmyslové sektory. To je poměrně razantní opatření, to nejde jenom tak zlehčovat.

Obcím v případech překročení některého z imisních limitů umožní stanovit tzv. nízkoe emisní zóny. Do těchto zón bude prostřednictvím emisních známek omezen vjezd vozidel s horšími emisními parametry. Opět poměrně razantní opatření.

Dále tato novela umožní v rámci povolení zdroje k provozu stanovit i podmínky pro související činnosti a provoz technologií, které sice nejsou součástí zdroje, ale s jeho provozem souvisí a mají vliv na úroveň znečištění ovzduší, např. doprava materiálu, surovin či výrobků, skládky, přesypy apod., což je obrovský zdroj např. prachových imisí.

Vedle toho ale – samozřejmě toto je jakési rychlé opatření, mimochodem, je to dokumentováno i tím, že je předkládáno ve formě poslaneckého návrhu právě proto, aby mohlo být velmi rychle schváleno, abychom pokud možno stihli alespoň část inverzní sezóny.

Na druhou stranu Ministerstvo životního prostředí zpracovává i úplně nový zákon o ochraně ovzduší. Cílem tohoto nového zákona bude především transpozice směrnice 2008/50/ES o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduším pro Evropu. Zavede nové účinné nástroje v oblasti ochrany ovzduší za účelem splnění nových i stávajících limitních hodnot. Umožní optimalizaci stávajících nástrojů v oblasti ochrany ovzduší za účelem splnění nových i stávajících limitních hodnot. Zákon naváže na výše uvedenou novelu dalšími opatřeními k naplňování jak příslušné evropské směrnice, tak i dalších předpisů Evropské unie v oblasti ochrany ovzduší. Bude např. umožněno zpřísnovat podmínky provozu zdrojů, např. emisní limity, technické podmínky provozu, individuálně v návaznosti na kvalitu ovzduší. Bude umožněno v případech, kdy má jejich provozem dojít ke zhoršení kvality ovzduší, ukládat tzv. kompenzační opatření. A uplatní se také ekonomické nástroje, tzn. valorizace poplatků za znečišťování ovzduší postupně až na motivační úroveň, což povede k urychlování investic za účelem snižování emisí znečišťujících látek.

Návrh zákona je po vypořádání připomínek ostatních ministerstev a kra-

jů a v nejbližších dnech bude odeslán vládě, jeho schválení Parlamentem České republiky a vstup v účinnost se předpokládá v první polovině příštího roku. A já se velmi těším na spolupráci i s poslanci a senátory ČSSD, že nám pomůžou tento zákon, kvalitní zákon, rychle protlačit legislativním procesem.

Mimo legislativních opatření Ministerstvo životního prostředí vyjednává s představiteli největších znečišťovatelů dobrovolné dohody, které na rozdíl od restriktivních opatření přinášejí tou nejefektivnější cestou snižování emisí znečišťujících látek nad rámec právních předpisů. Subjekty, s nimiž jsou sjednávány dobrovolné dohody, jsou ArcelorMittal Energy Ostrava, s. r. o., ArcelorMittal Ostrava, a. s., Biocel Paskov, a. s., Borsdochem MCHZ, s. r. o., Dalkia Česká republika, a. s., Evraz Vítkovice Steel, a. s., OKK Koksovny, a. s., Trinecké železářny, a. s. Tady chci zdůraznit, že většina těchto dobrovolných dohod již byla projednána. Dobrovolné dohody jsou postupně předávány k formální revizi právní kanceláři.

Vedle toho chci také zdůraznit, že byla vypsána zvláštní, 23. výzva operačního programu Životní prostředí pro Moravskoslezský kraj, která také pomáhá řešit tyto problémy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji panu premiérovi. Vidím, že pan poslanec si přeje položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Pane premiére, všechny tyto věci jsou mi samozřejmě známy. Ale považuji to opravdu za velice, velice málo pro náš kraj, který je opravdu hodně postižen tímto špatným ovzduším. Nicméně já se vzdávám další otázky ve prospěch dalších našich kolegů, protože další otázky ještě přijdou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec tedy doplňující otázku nepoložil, přesto nicméně pan předseda vlády využije svůj čas, který mu jednací řád dává k tomu, aby se ještě k věci vyjádřil. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, možná pan poslanec zná tyto podrobnosti, nicméně je nemusí znát každý poslanec a poslankyně v této sněmovně, neřkuli veřejnost, která sleduje tuto událost někdy v nočních hodinách.

Takže já považuji za nutné zdůraznit, že to zlehčení, které tady zaznělo ve světle legislativních návrhů, ale např. právě i údajů o 23. výzvě operačního programu Životní prostředí pro Moravskoslezský kraj, není na místě. Tato kontinuální výzva od 13. září letošního roku umožňuje alokovat čtyři

miliardy korun do Moravskoslezského kraje. Tyto prostředky budou určeny na podporu projektů na snižování množství prachu v okolí zdrojů a na komunikacích, např. v podobě vodních clon, kropících vozů nebo odprašovacích a mlžících zařízení, nákup nízkoemisních zdrojů vytápění spolu se zateplením, výstavbu centrálních zdrojů tepla, výsadbu izolační zeleně a pod. Žádat o podporu na tyto čtyři miliardy korun budou moci jak velké podniky, tak města a obce.

Ministerstvo životního prostředí a Státní fond životního prostředí maximálně zkrátily a zjednodušily celý proces akceptace a hodnocení projektu, tzn. je to velmi významné opatření, praktické opatření, jsou to dostupné finanční zdroje, mohou skutečně velmi efektivně snížit znečištění v Moravskoslezském kraji, protože tam, to je nezbytné zdůraznit, má znečištění v podstatě tři základní zdroje: první je samozřejmě průmysl, druhý je lokální a centrální vytápění a třetí je samozřejmě doprava. Právě to, že tato výzva umožňuje ony čtyři miliardy korun dát nejenom podnikům, ale také obcím a městům a investovat je do opatření, která jdou z hlediska zastavení znečišťování životního prostředí např. i do oblasti dopravy, ukazuje, že mohou velmi významným způsobem pomoci čistotě ovzduší v Moravskoslezském kraji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Následuje interpelace, kterou předkládá pan poslanec Jeroným Tejc, připraví se pan poslanec Ivan Ohlídál.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, vážený pane premiére, má interpelace, tak jak je vidět na světelné tabuli, se bude týkat rozpočtu. Bude se týkat rozpočtu Ministerstva vnitra. Protože jak jste možná sám zaznamenal, vážený pane premiére, váš ministr vnitra se interpelací pravidelně neúčastní, vyhýbá se nám na výboru pro bezpečnost, vyhýbá se nám tady v Poslanecké sněmovně, vyhýbá se nám i v televizních debatách, ale to bych mu snad i odpustil. To, co je důležité, je, že pan ministr vnitra naprosto nevnímá argumenty a čísla, která se snažíme mu určitým způsobem přednést tak, aby se zamyslel nad tím, jak je postaven rozpočet Ministerstva vnitra a zda takovýto rozpočet nebude znamenat ohrožení bezpečnosti lidí v této zemi.

Já samozřejmě vím, že vy jste také odborníkem na oblast bezpečnosti, a proto doufám, že tato čísla vás chladným nenechají. Chtěl bych upozornit nejen na to, že se snižují platy policistů a hasičů, to může vést k odchodu zkušených lidí a může to vést nakonec k nárůstu výsluh, ale to možná není to nejhorší, co se v resortu vnitra teď děje. Pravidelně v posledních letech v roce 2010 a v roce 2009 byly náklady, tedy provozní výdaje vztahované k jednomu příslušníkovi policie 37 tis. korun za rok, následně 32

tis. korun na rok a na příští rok jsou plánovány ve výši 12,5 tis. Musíte sám jistě uznat, že pokud se takovýto razantní pokles týká výdajů na pohonné hmoty, na služebny, na opravy vozidel a na všechny věci, které jsou potřebné k výkonu práce každého policisty, musí se to jednoznačně projevit na kvalitě práce, musí se to projevit také na bezpečnosti občanů České republiky. A já bych rád věděl, zda jste s tímto srozuměn, nebo zda v této věci hodláte zasáhnout.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Odpoví předseda vlády pan Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, jak jsem již řekl, úspory ve státním rozpočtu jsou rozprostřeny ve všech výdajových kapitolách s výjimkou podpory vědy, výzkumu a inovací, kde je na příští rok o půl miliardy více proti letošnímu roku, a také v oblasti platů pedagogických pracovníků, kde je alokováno o dvě miliardy korun více. Pro všechny ostatní položky státního rozpočtu platí poměrně striktní pravidlo 10procentního objemu platových prostředků a 10procentního objemu provozních výdajů. Opět jsem si plně vědom, že toto opatření je poměrně tvrdé, že samozřejmě na jednotlivé resorty a organizační složky dopadá poměrně tvrdě. Na druhé straně vytváří žádoucí tlak na efektivitu fungování veřejného sektoru, včetně oblasti, o které mluvil pan poslanec Tejček, který tady vyjádřil obavy, jež já považuji za naprosto legitimní. Jsem přesvědčen, že manažerské schopnosti vedení resortu Ministerstva vnitra jsou dostatečné, aby tento problém zvládly. A jsem přesvědčen, že ten tlak na větší efektivnost i složek, které jsou součástí resortu Ministerstva vnitra, je naprosto oprávněný a legitimní.

My jsme se tady již krátce v jedné z předchozích interpelací zabývali otázkou Hasičského záchranného sboru. Bezesporu se to týká i Policie České republiky. Zdrcující většina příslušníků Policie České republiky jsou profesionálové, kteří pracují velice zodpovědně, zajišťují ochranu zdraví, života, majetku, dodržování práv našich občanů a bezesporu si zaslouží naši plnou podporu. Na druhé straně opět ona logická otázka, zda všechno, co je organizováno v rámci Policie České republiky, má svou míru efektivita, zda všechno je nezbytné, zda je dostatečně pružná a efektivní struktura řízení Policie České republiky. Podle mého názoru je tato otázka na stole, je naprosto legitimní a naprosto logicky by se jí zabýval kterýkoliv ministr vnitra z kterékoliv politické strany, z jakékoliv vlády v jakémkoliv složení, protože – mimochodem – pokud se podíváte opět po Evropě, zjistíte, že ve stejné situaci jsou policejní sbory, dokonce ozbrojené složky vlastně ve všech

evropských zemích, včetně těch, které provádějí podobné úsporné programy, jaké provádíme my.

Musím říci, že pokud se podíváte například na resort Ministerstva obrany, zjistíte, že personální zehřívání tam proběhlo dramaticky, dramaticky, ve vyšší míře než v rámci Policie České republiky, že dokonce to byla ona rozpočtová kapitola, do které se v posledních třech rozpočtových letech, když beru tedy do tohoto i rozpočet na rok 2011, sahalo nejsnadněji, nejčastěji a také nejvelementněji.

Co se týče restrukturalizace Policie České republiky, tady musím říci, že ta čísla jsou také poměrně na stole. Pokud si provedete komparaci z hlediska Evropské unie, zjistíte, že s výjimkou Kypru, který je rozdělen hranicí mezi dva celky a kde významná část kapacity policie je vázána na ochranu této hranice vedoucí napříč ostrovem, v České republice je nejvyšší počet policistů na 1 mil. obyvatel v celé Evropské unii. Ano, jsem si vědom, že to velmi často souvisí s úkoly, které jsou uloženy policii a není zrovna běžné, aby je policie dělala. Vzpomeňme si, že byly doby, kdy policie vydávala i občanské průkazy, řidičské průkazy apod. I dnes – například v oblasti cizineckého a azylového řízení apod. Zcivilnění částí činnosti je prostě nutné. Mimo jiné je nutné i proto, že naprosto logicky člověk, který pracuje na základě služebního zákona, a člověk, který je státní zaměstnanec na základě zákoníku práce, mají i rozdílné finanční náklady z hlediska jejich zabezpečení. Platí to, co se dlouhodobě uplatňuje v resortu Ministerstva obrany, když to řeknu velmi zjednodušeně, že člověk civilista na základě zákoníku práce a zaměstnaneckého poměru je levnější než člověk ve služebním poměru. Čili například – provést revizi všech tabulek, zda je opravdu všude nezbytné, aby tam byl člověk, který je ve služebním poměru. Z tohoto pohledu bych mimo jiné považoval za velmi nešťastné, pokud by se Ministerstvo vnitra vydalo opačným směrem, například tím, že by přímo na Ministerstvu vnitra ve struktuře mimo policie se začaly převádět tabulky, které jsou dneska pro občanské zaměstnance, na tabulky určené pro policisty. To by bylo opatření, které by šlo proti trendu šetření.

Ale jak jsem již řekl, tato restrukturalizace policejního sboru musí proběhnout. A musí proběhnout tak, aby neohrozila výkon základních funkcí Policie České republiky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Pan poslanec Tejček si přeje položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejček: V zásadě bychom se možná shodli, kdyby restrukturalizace tady nebyla prováděna v posledních letech ministrem vnitra za ODS Ivanem Langerem. Myslím, že byla prováděna možná na můj vkus

až příliš úspěšně, protože ty činnosti byly osekávány, a někdy až na kost.

Problém je v tom, že provozní výdaje, o kterých se tady bavíme a na které já poukazuji, nesouvisí s platy policistů. Ty souvisejí s tím, že místo toho, aby u policistů úspora byla v řádu 10 až 20 %, z 33 možná na 25 tis. korun ročně na každého policistu, je úspora na 12,5 tis. To je jedna třetina toho, co policisté k výkonu služby měli. A já myslím, že tohle už se zvládnout nedá. Dá se to zvládnout jediným způsobem – že se budou policisté propouštět. Nemyslím si, že to bude nějaká významná úspora, protože pokud odejdou, budou jim náležet výsluhy a v zásadě stejně ta činnost bude muset být někým vykonávána, třeba právě v přesčasech, které jsou také placené. Ale tohle není řešení. Je to možná řešení pana ministra Johna. Možná je to příprava na to, aby řadu věcí převzaly bezpečnostní agentury. Já si ale myslím, že tohle není směr, kam bychom měli směřovat.

A já bych vás chtěl ještě, pane premiére, na závěr vyzvat k tomu, abyste pana ministra vnitra požádal, aby se těchto debat účastnil, aby se nevyhýbal interpelacím a aby alespoň příště na dotazy nejen ode mě, ale i od jiných kolegů odpovídal.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Jen prosím všechny další vystupující, aby dbali na časové limity, které jsou dány jednacím řádem.

Ptám se pana premiéra, zda si přeje replikovat. (Ano.)

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, samozřejmě že to, co pan poslanec Tejc označuje za osekání až na kost, já považuji za krok, který vedl k efektivitě. Bohužel, ano, některá opatření, která vedou k vyšší efektivitě, spočívají v těchto krocích a jsou samozřejmě velmi často kroky, které jsou i bolestivé a nepopulární. Myslím, že tento tlak na veřejný sektor z hlediska větší efektivity je legitimní a je správný.

Jsem přesvědčen, že není pravdivá teze, že platy nesouvisí s provozem. Samozřejmě že je možné tam, kde například dosáhnete efektivnější personální struktury, přesunout tyto prostředky nejen například na platy těch příslušníků, kteří dejme tomu vykonávají kvalitně svoji službu a v podobě nadtarifních složek mezd je můžete ocenit, ale také na provoz. A tady musím říci: v žádném případě prosím nevytvářejte umělý mýtus, že je uměle oslabována policie tak, aby se vytvářel prostor pro bezpečnostní agentury. A velmi prosím, aby se tady tento chytlavý a nepravdivý mýtus zbytečně neobjevoval a zbytečně nezamořoval politické prostředí v naší zemi. Nic takového nehrozí. Koneckonců, kdo zná mé názory – tady mohu odkázat na reprezentanta v té době jiné bezpečnostní agentury, který byl

ve vysoké politické funkci, což byl poslanec sociální demokracie pan Hulinský. Ten byl se mnou tehdy ve výboru pro obranu a bezpečnost, takže zná mou dlouhodobou konzistentní pozici ve vztahu k bezpečnostním službám a k jejich působení ve veřejném sektoru. A ta konzistentní pozice je: velmi negativní a ostražitý pohled. Mohu vás tedy ujistit, že pod tímto premiérem to vůbec, ale vůbec nehrozí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu premiérovi. Dalším interpelujícím poslancem je pan poslanec Ivan Ohlídál. Připraví se pan poslanec Koníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, ve své interpelaci se na vás obracím nejen jako na premiéra vlády České republiky, ale také jako na předsedu Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace. Chtěl bych si totiž ve své interpelaci všimnout efektivnosti rozdělování finančních prostředků právě v této oblasti, tzn. v oblasti výzkumu, vývoje a inovací.

Jistě víte, že část svých finančních prostředků získávají výzkumné instituce v rámci takzvané institucionální podpory nebo institucionálního financování. Tyto prostředky dostávají na základě jakéhosi hodnocení vědeckých výsledků, kterému se v poslední době říká pejorativně kafemlejek. Říká se mu tak proto, že toto hodnocení je hodně nekvalitní, myslím si, že hodně nešťastné, a bylo už mnohokrát kritizováno. Ono totiž upřednostňuje tzv. měkké vědecké a výzkumné výsledky oproti těm výsledkům kvalitním.

Už mnohokrát bylo slibováno, že bude toto hodnocení změněno, že bude zdokonaleno. Proto se vás chci zeptat, pane premiére, jestli tomu skutečně tak nastane v nejbližší době.

Další část financování vědeckých a výzkumných institucí spočívá v takzvané účelové podpoře, účelovém financování v rámci a pomocí různých grantových agentur. Ani zde situace, co se týče efektivnosti tohoto druhu financování, není příliš uspokojivá. Mohu to dokumentovat například na případě Grantové agentury České republiky. Tam se neustále hovoří o tom, že dochází ke zlepšování metodiky výběrového řízení úspěšných projektů, ale myslím si, že mnohé indicie nasvědčují, že k tomuto zkvalitňování nedochází, že právě opačný efekt je pravdivý. Stačí jenom povrchně sledovat u Grantové agentury České republiky projekty, které jsou touto grantovou agenturou ohodnocovány a financovány pomocí grantů, a člověk narazí na různé zvláštnosti.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, váš čas, prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Ano, hned ukončím. Ukazuje se totiž, že lidé z panelů, tzv. panelisté, kteří hodnotí, získávají projekty dvakrát více než ostatní. Ukazuje se, že z pracovišť, kde jsou ti panelisté, je úspěšnost daleko vyšší.

Takže chtěl bych se, pane premiére, zeptat, jak se naloží s touto situací, která se netýká jenom Grantové agentury České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, chtěl bych především ocenit to, že je z interpelace pana poslance Ohlídála zjevné, že nám jde o stejnou věc, to znamená o to, aby se podpora výzkumu, vývoje a inovací stala jedním ze základních generátorů hospodářského růstu této země, abychom tady měli transparentní systém odpovídající vyspělé evropské zemi a aby také z tohoto pohledu systém vědy, výzkumu a inovací byl skutečně moderním systémem dostatečně finančně zabezpečeným.

Chtěl bych tady znovu připomenout, že výdaje státního rozpočtu na výzkum, vývoj a inovace rostou, že v příštím roce to bude 25,9 mld. korun, což je o půl miliardy korun více než v letošním roce. S tím, že převážná většina tohoto navýšení jde prostřednictvím vysokých škol na rozdíl od prostředků na letošní rok, kdy většina navýšení proti roku 2008 šla prostřednictvím Akademie věd.

Tady také chci připomenout, že česká věda a výzkum získají v příštích pěti letech i další veřejné prostředky z fondů Evropské unie na vybudování zhruba 45 výzkumných center z operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace. Celkem se jedná o 60 miliard korun, z toho ze státního rozpočtu půjde 9 miliard korun, zbytek půjde i z dalších operačních programů. Zatímco na vybudování těchto center se státní rozpočet bude podílet 15 % a 85 % půjde z prostředků Evropské unie, náklady na činnost těchto center v letech 2013 až 2020 budou už ze dvou třetiny hrazeny z národních rozpočtových prostředků. To je mimochodem poměrně značná finanční změna a musí se projevit v rozpočtu, který určíme na výzkum, vývoj a inovace, protože toto dvouřetěnové hrazení nákladů na provoz těchto zhruba 45 nových center vybudovaných z evropských prostředků bude znamenat finanční závazek v podstatě mandatorního charakteru ve výši zhruba 2 miliard korun ročně. Takže když se podíváme na stávající rozpočet ve výši zhruba 25,4 mld. korun, tak bychom si tam museli současně, kdyby se to dělo již teď, představit,

že musíme nalézt 2 miliardy na provoz pouze těchto 45 nových kapacit.

Proč to tady uvádím? Jednoznačně se ukazuje, že potřebujeme nový, efektivní model financování vědeckého výzkumu. Jsem přesvědčen, že máte naprostou pravdu v tom, že systém hodnocení vyžaduje změnu, že na jedné straně je tady extrém, který říká, že se moc hodnotit nemá nebo že se má hodnotit pouze formálně a subjektivně. Já bych označil za druhý extrém onen kafemlejek, který málo postihuje kvalitu výsledků a spíše se zaměřuje na kvantitu, což v některých oborech může přinášet obrovský problém.

Jsem přesvědčen, že postupně by měl být jakýsi drift z financování, které je dneska institucionálního charakteru, na účelové. Že by měl být větší důraz kladen právě na ono účelové financování. Základ k tomu je samozřejmě změna hodnocení, jeho efektivní podoba. Znamená to větší objektivizaci výstupu, například neváhat použít finanční prostředky na zaplacení zahraničních hodnotitelů, kteří by mohli do značné míry eliminovat onen jev, který jste tady popsal a kterému já pracovně říkám kauza panelisté. Dostal jsem tyto informace také. Dříve jsem je slyšel a považoval jsem je za jakési staré pověsti české. Ukazuje se, že spíše než pověsti je to realita. Je to věc, kterou jsem rozhodnut potlačit. To znamená bude proveden příslušný audit, příslušné vyhodnocení a tyto praktiky, které připomínají takový prakticky jakýsi jánabráchismus ve vědeckém světě, nazval bych to scientistické já na bráchu, brána na mě – tak to prostě musí skončit.

Takže jak jsem již řekl: změna hodnocení, vypracování efektivního systému na základě západních vzorů – nevymýšlejme znovu kolo. Přejod na oborově financované vědy. Větší důraz na účelové financování a jeho upřednostnění před institucionálním financováním a především maximální transparency, aby nevznikal onen efekt panelistů a ono vědecké já na bráchu, brácha na mě. Dneska dáš grant ty mně, zítra já tobě. To je nepřijatelný způsob chování.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec Ohlídál si přeje položit doplňující otázku. Já si jen dovoluji připomenout, abychom dodržovali časový limit. Tento bude jednominutový.

Poslanec Ivan Ohlídál: Ano, děkuji. Pane premiére, jsem rád, že si některé vady hodnocení našich vědeckých výsledků a ohodnocování jich potom finančně uvědomujete. Polemizoval bych s vámi snad jenom v tom, že by se mělo upřednostnit účelové financování před tím institucionálním.

Ale ještě bych položil naposledy otázku, která zní takto: Myslíte, že by bylo možné provést analýzu způsobu hodnocení výběrových řízení například v Grantové agentuře České republiky? Aby se jasně ukázalo, v čem j-

sou nedostatky, v čem jsou chyby, které by pak bylo možno napravit. Vy máte jistě možnost zařadit takovouto analýzu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Doplňující odpověď podá pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mohl bych být velmi stručný a říci ano. Jsem přesvědčen, že podobná analýza je nezbytná, je nezbytná mimo jiné i kvůli odhalení určitých osobních vazeb. S tímto efektem panelistů, musím říci, jsem se specificky setkal i ve své bývalé funkci ministra práce a sociálních věcí, kde jsem zjistil, že existují vědecké projekty, například financované z Ministerstva práce a sociálních věcí, které velmi často směřovaly z neznámého důvodu privilegovaným vědeckým pracovištím. A dokonce jednomu privilegovanému vědci, který samozřejmě shodou okolností, čistou náhodou, seděl ve výběrové komisi, která na tomto ministerstvu v minulosti přidělovala tyto finanční prostředky. Čili je vidět, že toto je poměrně rozšířený mechanismus, a my ho musíme stopnout, mimo jiné i právě zapojením těch evaluačních prvků se silným zapojením zahraničních odborníků. Na toto nemáme váhat vynaložit finanční prostředky.

Chci říci, že na novém systému hodnocení velice intenzivně pracujeme. Dokonce jedna zvláštní skupina NERV, pracovní skupina pod vedením pana docenta Münicha, se speciálně zaměřuje právě na vypracování způsobu metodik a hodnocení vědeckého výzkumu, kde musím říci, že samozřejmě musíme mít trochu rozdílný přístup v oborech, které jsou dle jme tomu přírodovědného, technického, biomedicínského charakteru, kde přece jenom existuje silnější mezinárodní konkurence, jsou tady jasně stanovená pravidla citací, impaktované časopisy a publikace apod., a v oborech humanitních, společenských věd, ekonomických věd apod. a pak samozřejmě specifických oborech, které si třeba chceme udržet a kde se třeba těžko hledá mezinárodní srovnání. Když použiji příkladu etnografie moravských regionů, tak asi velmi těžko najdeme mezinárodní srovnání, a přitom je dobré mít například etnografická pracoviště, abych uvedl jeden příklad takových oborů, aby se zachovala a výzkum v této oblasti se rozvíjel.

Přípravě nové metodiky a způsobu hodnocení tedy věnujeme velkou pozornost. Považuji to za klíčové, ale zrovna tak onu analýzu včetně rozmotání klubek osobních vazeb, které fungují v grantovém systému.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane premiére. Pan poslanec Vladimír Koníček položí další interpelaci.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane premiére, před měsícem jsem vás z tohoto místa interpeloval na téma účast vlády na jednání Poslanecké sněmovny. Vy jste nebyl přítomen a odpověděl jste mi písemně. V písemné odpovědi jste mimo jiné napsal: „Vaši výtku ohledně řádného informování předsednictva Sněmovny o pověření v nepřítomnosti předsedy či místopředsedy vlády konkrétního ministra účastí na celém jednání Sněmovny jsem vzal zcela vážně na vědomí a již jsem podnikl potřebné kroky. Věřím, že jste to hned následující týden zaregistroval.“

Bohužel, pane premiére, nezaregistroval. Včera i předevčírem jsem se dotazoval jak předsedkyně Sněmovny, tak organizačního odboru, zda vědí, kdo zastupuje na jednání Sněmovny předsedu vlády. Nevěděli. Pane premiére, jaké jste tedy podnikl kroky, aby bylo naplněno usnesení Sněmovny o účasti vlády na jejím jednání?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví předseda vlády pan Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, výtka pana poslance Koníčka je oprávněná. Ke všemu se přiznávám. (Veselost v sále.) Tuto chybu jsem udělal. Musím říci, že úsilí pana poslance Koníčka je obdivuhodné. On skutečně neváhá docházet na organizační odbor a zjišťovat, jestli je tam příslušný omluvný dopis. Já bych řekl, že za ty peníze, které bere jako poslanec, by se mohl věnovat bohuželjší činnosti, nicméně respektuji, že si to vzal za osobní úkol mě takto kontrolovat. Potřebuji to, je to v pořádku.

Musím říci, že tady jsem skutečně já udělal osobní chybu, protože příslušné dopisy byly připraveny, byly zařazeny do podpisové knihy včetně stanovení zastupujícího ministra na úterý a na středu. Já jsem bohužel svou chybou tuto podpisovou knihu podepsal až včera, tím pádem se ty dopisy staly irelevantními a vy jste je nemohl najít. Já se samozřejmě polepším. Chci dodržovat zákon o jednacím řádu a toto skutečně byla moje osobní chyba, kterou jsem se již rozhodl určitým systémovým opatřením, se kterým vás rád seznámím na nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny, vyřešit. Takže ještě jednou se omlouvám a tato chyba se již nebude opakovat. Opravdu, věřte mi, pane poslanče Koníčku prostřednictvím paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Po tomto totálním přiznání viny se táži, zda pan poslanec přesto pokládá doplňující otázku, a je tomu tak. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Já bych chtěl panu premiérovi poděkovat. Pane premiére, já jsem vnímal lehce ironický tón ve vašem hlase, ale včera i především tady zely lavice vlády prázdnotou. Byl tu maximálně jeden ministr, který seděl jako předkladatel, a lavice vlády byly prázdné. Nevypadá to dobře, pane premiére.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan premiér se vyjádří možná i k dalším věcem než jen k tomu, jak to vypadá.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem se to snažil skutečně trochu pojmout tak, abychom z toho nedělali bojovou interpelaci, ale to, co jsem řekl, myslím vážně bez ohledu na tón.

Za další. Já bych chtěl na druhé straně ocenit, že panu poslanci Koníčkoví vedle toho, že mu jde o dodržování zákona, tak se mu zcela zjevně po členech vlády stýská. To není častý jev a já si toho vážím. Chtěl bych také připomenout panu poslanci Koníčkoví prostřednictvím paní předsedající, že já tu velmi často jsem, i když to vypadá, že tu nejsem. (Veselost v sále.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu premiérovi. Pokusím se jeho vzkaz přetlumočit tak, abych ho nezkeslila.

Zvu k řečníšti dalšího pana poslance a tím je pan poslanec Jaroslav Vandas. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Vandas: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, kolegyně a kolegové, předkládaný státní rozpočet obsahuje v kapitole Ministerstva průmyslu a obchodu položku, která se jmenuje zahlazování následků hornické činnosti. Konkrétně se jedná o zahlazování následků po uranovém, rudném a částečně i uhelném hornictví. V posledních letech je tato položka velice výrazně podhodnocena. Slovo podhodnocena je někdy slabé slovo. Skutečnost je taková, že kdyby na uvedenou činnost během roku po úmorném vyjednávání a nekonečném předkládání katastrofických vizí nebyly poskytnuty dodatečné prostředky, katastrofické vize by došly naplnění. Výčet hlavních činností mluví o důležitosti sám za sebe. Je to čerpání a čištění důlních vod, čerpání a čištění odkalištních vod, sanace a rekultivace odkališť, odvalů a území dotčených hornickou činností. Možná že donedávna si mnozí nedokázali představit, co slovo odkaliště znamená. Události v Maďarsku v letošním roce tento pojem osvětlily velice názorně.

A teď čísla. Na vlastní výše uvedené činnosti je v rozpočtu přibližně 300 mil. korun. Potřebná nezbytně nutná částka, která je již ponížena pro-

ti minulým letům, je 850 mil. korun. Věřím, že po opakovaném předkládání katastrofických vizí tato částka bude naplněna z mimorozpočtových zdrojů, například z výnosů z privatizace. Tento způsob financování činnosti, která má prakticky stejný charakter jako mandatorní výdaje, je minimálně nesystémový a z hlediska nezbytnosti zajištění výše uvedených činností se mi zdá až riskantní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji zejména i za dodržení časového limitu takřka přesně na vteřinu. Prosím pana předsedu vlády, aby uvedl svoji odpověď.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, myslím si, že interpelace pana poslance ve světle právě oné nedávné události, která proběhla naštěstí v jiné zemi, ukazuje závažnost tohoto problému, a jakkoliv je to tragické, tak možná to přispěje k uvědomění širší veřejnosti k tomu, že prostředky, které jsou v řádech miliard, které jsou vynakládány na zahlazování následků hornické činnosti, nejsou prostředky, které jenom tak někde proletí komínem, ale mají své velmi vážné dopady.

Tady musím říci, že především co se týče státních podniků DIAMO a Palivový kombinát Ústí, které realizují celý proces zahlazování následků hornické činnosti, je na pokrytí nezbytných základních činností spojených s tímto procesem potřeba ročně minimálně 3,5 mld. korun. Vzhledem ke skutečnosti, že v kapitole Ministerstva průmyslu a obchodu, kam kompetenčně tato záležitost spadá, byla pro letošní rok uvolněna na tento proces částka pouze ve výši 2,1 mld. korun, tak vláda svým usnesením 1584 z loňského roku uvolnila další 1 mld. korun z výnosů prodeje privatizovaného majetku a zisků z účastí státu v obchodních společnostech s tím, že chybějících 400 mil. korun zajistí Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Úspornými opatřeními v kapitole Ministerstva průmyslu a obchodu se podařilo zajistit 200 mil. korun a dalších zhruba 100 mil. korun uvolnila vláda svým usnesením č. 522 ze dne 24. listopadu 2010. Zbývající prostředky krátkodobými racionalizačními opatřeními ušetřily oba státní podniky. Jedná se tedy zhruba o dalších 100 mil. korun. Tedy 3,5 mld. pro letošní rok bylo tímto způsobem zajištěno.

Problematickou financování procesu zahlazování následků hornické činnosti po roce 2010 řešila vláda i v letošním roce a rozhodla svým usnesením č. 483 z letošního roku odděleně financovat důsledky po chemické těžbě uranu ve Stráži pod Ralskem, a to částkou ve výši 1,290 mld. ročně z výnosů prodeje privatizovaného majetku a zisků z účastí státu v obchodních společnostech. Protože na pokrytí ostatních nezbytných základních činností spojených s procesem odstraňování následků hornické činnosti je

potřeba minimálně dalších zhruba 2,2 mld. korun a v návrhu státního rozpočtu pro rok 2011 je v kapitole Ministerstva průmyslu a obchodu počítáno pouze s částkou 1,8 mld. korun, rozhodla vláda v úterý tohoto týdne svým usnesením č. 879 o uvolnění dalších 500 mil. korun z výnosů prodeje privatizovaného majetku a zisků z účastí státu v obchodních společnostech na finanční zabezpečení nezbytných činností spojených s tímto procesem v příštím roce. Díky zajištění uvedených finančních prostředků může tudíž proces zahlazování následků hornické činnosti v příštím roce plynule pokračovat.

Problematika financování tohoto procesu po roce 2011 bude vládou projednávána na některém z podzimních nebo letních jednání příštího roku, čili opět bude zajištěno pro další rok 2012 nezbytných 3,5 mld. korun.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S doplňující otázkou pan poslanec Vandas.

Poslanec Jaroslav Vandas: Já už ani nemám otázku. Jen jsem chtěl konstatovat, že je velice dobře, že pro letošní rok a příští rok se tuto položku, jak už jsem říkal ve svém vystoupení, podařilo doplnit. Ale myslím si, že perspektivně by bylo dobře nejenom tuto otázku řešit z roku na rok, ale řešit ji nějakým zásadním rozhodnutím perspektivně, protože to není otázka jednoho, dvou, tří let, ale je to otázka na desetiletí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan předseda vlády již nepovažuje za nutné vystoupit, a proto přejdeme k následující interpelaci, kdy interpelujícím poslancem je pan Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, reaguji tímto na vaši odpověď na mou ústní interpelaci, která byla v rámci posledních interpelací v době vaší nepřítomnosti. Jednalo se o čerpání prostředků z fondů EU, včetně domácího spolufinancování. Vaše argumentace v dopise je založena převážně na stavu čerpání v roce 2011, nicméně hlavní nebezpečí vracení prostředků z fondů EU je v letech následujících.

V tomto roce se započte do čerpání tzv. záloha, kterou obdržela ČR od Evropské komise a která tvoří přibližně 9 % celkových prostředků na sedmileté období. I přes tuto pomocnou berličku 9% zálohy by podle současného stavu čerpání, pokud se nezlepší, musely na konci roku 2011, kdy se očekává bez zálohy, že bude čerpání, že bude proplaceno cca 16 % prostředků, měly vracet prostředky v těchto programech: operační program Výzkum a vývoj pro inovace, Vzdělávání pro konkurenceschopnost, Integrovaný operační program a operační pro-

gram Lidské zdroje a zaměstnanost. V těchto operačních programech je čerpání od nuly do maximálně 5,1 %.

Moje otázka je: Žádám vás, pane premiére, o odpověď, kdy bude vláda reagovat na špatný stav čerpání prostředků z fondů EU, v naprosté většině operačních programů v gesci ministerstev vaší vlády – deseti ze sedmnácti – a případně, zda vláda se hodlá zabývat přesunutím části těchto prostředků do regionálních operačních programů, kde je vysoká absorpční kapacita a zdrojů pro projekty měst, obcí, krajů se zásadně nedostává. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Odpoví předseda vlády pan Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, naprosto souhlasím s panem poslancem Paroubkem v tom, že nereagovat na vývoj čerpání z evropských prostředků by bylo hrubým hříchem, protože jsou to prostředky, které zvláště za stávající ekonomické situace mohou výrazně podpořit ekonomický růst. Tady musím říci, že celková alokace připravená pro období do roku 2013 je ve výši 765 mld. korun a schválené projekty jsou v tuto chvíli za zhruba 410 mld. korun s tím, že je samozřejmě rozdílná úroveň schvalování těchto projektů, kde samozřejmě nikoliv překvapivě nejlépe si vede toto schvalování u operačního programu Doprava, ale slušně si vedou i například operační program Lidské zdroje a zaměstnanost, regionální operační program Jihovýchod, regionální operační program Severozápad apod.

Samozřejmě že horší je stav proplacených finančních prostředků. Tady je nezbytné říci, že skutečně především operační program Výzkum a vývoj pro inovace a Integrovaný operační program jsou těmi, které mají nejnížší objem finančních prostředků. A zrovna tak i tam, kde se jedná o vyčerpané, to znamená již certifikované prostředky, není stav uspokojivý.

Vláda tomu věnuje náležitou pozornost. Já musím říci, že klademe důraz, aby v požadovaném termínu i podle příslušného pravidla N+ byly tyto prostředky vyčerpany, a samozřejmě úvaha o přesunu finančních prostředků z těchto operačních programů, kde hrozí nedočerpání, do operačních programů, kde je nedostatek finančních prostředků, je naprosto legitimní. My jsme již vedli jistě testovací jednání s Evropskou komisí a považujeme to za krok, který je v určitém okamžiku správný. Nemyslím si, že ten okamžik je již v letošním roce nutný, ale upozorňuji na to, že tady bude nutná poměrně podrobná renegociace s Evropskou komisí a její souhlas s touto změnou. Ale jsem přesvědčen, že tam, kde by skutečně hrozilo nedočerpání, tak je to krok, který by šel správným směrem.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Doplňující otázku položí pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane premiére, všichni premiéři, včetně mě, byli v zajetí svého odborného aparátu, protože ten s těmi prostředky pracuje, ten pracuje s argumenty a připravuje nám je.

Já jsem vás chtěl upozornit na problém, který je skutečně hlubší. Chtěl jsem vám doporučit, abyste si nechal udělat nějaký oponentní pohled, protože skutečné čerpání je trošku jiné než čerpání, kde řekneme se jedná o projekty, které jsou v jednání nebo které jsou v nějakém jiném stavu. Skutečné čerpání je za čtyři roky 66 miliard! To je 9 % z celkové částky 765 mld. a to je podle mého názoru velmi vážné. Domnívám se, že touto věcí se musí vláda velmi vážným způsobem zabývat, pokud nechce dojít ke katastrofě, to znamená pokud nechce dojít k tomu, že se budou vracet desítky miliard korun, a to by bylo opravdu škoda. Právě v situaci, kdy tyto peníze můžou pomoci hospodářskému růstu a také zaměstnanosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan předseda vlády se ujme doplňující odpovědi.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ano, je skutečnost, že rozdílnost údajů, které se týkají především certifikovaných, to znamená těch skutečně vyčerpaných prostředků, proti těm, které byly schváleny, je značná. Já tu věc беру velmi vážně. Chci ujistit pana poslance Paroubka, že se té věci budeme vážně věnovat, protože skutečně slova, která řekl, že by bylo velkým hříchem nevyčerpat tyto prostředky, mohu jen podtrhnout. Za toto upozornění děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane předsedo vlády. Protože je právě 16 hodin, uplynula tím doba, která je určena podle jednacího řádu pro ústní interpelace na předsedu vlády.

Nyní tedy přistoupíme k ústním interpelacím na ostatní členy vlády. Vyzývám pana poslance Jiřího Paroubka, aby přednesl interpelaci na ministra vnitra Radka Johna, a tím zahájil blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Ještě chci konstatovat a upozornit, že pan ministr Radek John je z dnešního jednání řádně omluven. Dále se připraví s interpelací pan poslanec Václav Klučka.

Prosím, pane poslanče Paroubku, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený nepřítomný pane ministře, s velkým znepokojením jsem zaznamenal zprávu o vaší výzvě k rezignaci policejního

prezidenta pana Oldřicha Martinů. Bohužel jsem se dosud nedozvěděl ani jeden relevantní důvod, pro který by tak pan policejní prezident měl učinit. Nemohu v této souvislosti opomenout separátní schůzky policejního prezidenta s prezidentem republiky a předsedou vlády, které jsou dosud médií prezentovány spíše jako podpora pro pana Martinů. Ostatně kdyby tomu tak nebylo, pan policejní prezident by již nejspíš ze své funkce odešel.

Mám za to, že v tak závažné věci nemá místa utajování ani mlčení. Funkce policejního prezidenta je příliš vysokou funkcí ve státní správě na to, aby veřejnost spekulovala, zda vůbec policejní prezident pracuje adekvátně své vysoké zodpovědnosti, zda existují důvody pro jeho nahrazení někým jiným, zda jsou to relevantní důvody, nebo zda jde o důvody zástupné, a z jakého důvodu byl veřejně vyzván k rezignaci a nebyl standardním způsobem navržen vládě k odvolání. Co je to za podivnou šarádu?

Protože chci svou interpelací předejít mnohým dohadům a nedorozuměním, které budou prestiž policie ještě více snižovat, dovoluji si vás tedy dotázat, která konkrétní pochybení policejního prezidenta vás vedla k veřejné výzvě, aby Oldřich Martinů rezignoval na svou funkci policejního prezidenta, a také kdy a jak hodláte celou věc uzavřít. Věřím, pane ministře, že nebudete opakovat své slovní výstřelky v tom směru, že bych měl sledovat nějakou tiskovou konferenci. Tady je parlamentní půda a já chci odpověď na parlamentní půdě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Pan ministr je povinen vám řádně písemně odpovědět.

My přistoupíme k následující interpelaci. Interpelujícím poslancem je pan poslanec Václav Klučka. Připraví se pan poslanec Jan Látko. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, nejdříve dvě velmi jednoduché poznámky.

Dnešního dne žádný koaliční poslanec již nevystupuje v interpelacích jak na premiéra, tak na ministry. Já si myslím, že je to kvalitní koaliční disciplína.

Za druhé, pan ministr John opět chybí. Je to prosím opovrhování práce poslanců, kteří se pravidelně zúčastňují interpelací. Byl tady na interpelacích pouze jednou.

Teď k tématu, které mám nazváno „devatenáct hříchů generála Martinů“. Pane ministře, 6., 7. 10., tedy více jak před měsícem, v podstatě před dvěma měsíci, jste na výjezdním zasedání v Komorním Hrádku mluvil o nové koncepci práce v policejním sboru. Ani náznakem jste neřekl nic

proti tomu, že máte výhrady k místu policejního prezidenta. Jak je možné, že zanedlouho poté jdete na zpověď k panu prezidentovi a žalujete mu devatenáct hříchů generála Martinů? Co to jsou za hříchy? Pravdu má pan Paroubek. Ne na parlamentní půdě, nejdříve ve výboru pro obranu a bezpečnost vy sám byste měl mít zájem vysvětlit problémy Policie České republiky na čele s policejním prezidentem. Proč to tak neučiníte?

Je tedy pravdou, že ty problémy jsou adekvátní? Já jsem zvědav, jestli v odpovědi na tuto interpelaci alespoň mně dopisem těch devatenáct hříchů řeknete.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, na tuto ústní interpelaci pan ministr písemně odpoví.

Nyní vystoupí s další interpelací kolega Jan Látka na pana ministra Víta Bárta, který též není přítomen.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, asi se shodneme na tom, že resort dopravy a s ním související realizace dopravních staveb je jednou ze stěžejních součástí každoroční tvorby státního rozpočtu. Často se pak bohužel stává i zpolitizovanou záležitostí. Mně se však jedná jen o jakousi elementární spravedlnost při rozdělování finančních prostředků mezi státem, potažmo Ministerstvem dopravy zřízenou organizací Ředitelstvím silnic a dálnic – spravuje dálnic, rychlostní komunikace a komunikace první třídy – a kraji, které prostřednictvím svých správ a údržeb silnic obhospodařují komunikace druhé a třetí třídy. Po mnoha konzultacích s krajskými radními pro dopravu, na základě vlastních zkušeností i z častých reakcí veřejnosti si dovoluji doporučit částečné přerozdělení finančních prostředků především pro realizaci rekonstrukcí dopravních staveb, a to ve prospěch krajů. Vyhne se pak častému údivu občanů nad tím, že se např. po třech letech provádí rekonstrukce komunikace první třídy, která byla relativně ve velice dobrém stavu, a na ni pak navazuje komunikace druhé třídy, jejíž stav již několik let marně volá po rekonstrukci a finančních prostředků se zde nedostává. Těžko se pak občanům vysvětluje, že se prostředky ze státního rozpočtu rozdělují takto nerovnoměrně a snad i nespravedlivě.

Pokusíte se prosím, pane ministře, nastolit alespoň elementární spravedlnost v tomto přerozdělování státních finančních prostředků? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan ministr Vít Bárta je z dnešního jednání řádně omluven. Jistě na tuto interpelaci odpoví písemně.

Právě pro omluvenou nepřítomnost pana ministra Bárty se vzdává své

interpelace následující interpelující poslankyně, paní Dana Váhalová. Nyní tedy zvu, aby svoji interpelaci předložila paní Marta Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý den. Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegové a kolegyně, svojí interpelací se obracím na pana ministra Martina Kocourka.

Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci závazků Ministerstva průmyslu a obchodu vůči společnosti JOB AIR Technic zabývající se údržbou letadel na letišti v Ostravě. Společnost byla založena v roce 2006 a v nedávné době byla dokončena výstavba údržbového centra. Projekt realizace této investice zahrnoval podporu ze strany české vlády, která však přes mnohé přísliby nebyla v požadovaném rozsahu poskytnuta. V této chvíli dluží vláda, resp. Ministerstvo průmyslu a obchodu, podle mých informací zhruba 200 mil. Kč. Vzhledem k této skutečnosti se stává finanční situace společnosti velmi kritickou. Mnozí z 240 zaměstnanců jsou významně postiženi opakovaným prodlením ve vyplácení mezd, případně je vyplacena pouze jejich část, dále prodlením ve vyplácení úhrad pojištění, nevyplácením cestovného a úhrad za ubytování zaměstnancům, kteří do Ostravy dojíždějí. Nemusím snad zdůrazňovat, že těmto zaměstnancům hrozí propouštění, přičemž nezaměstnanost v tomto regionu je velmi vážný problém.

Kromě toho společnost GECAS, která dlouhodobě zadávala revize letadel ostravské společnosti JOB AIR, od těchto zakázek upouští. Dvě jejich letadla, která měl JOB AIR v hangáru, byla z důvodu společností nezáviných finančních potíží přemístěna z Mošnova na jiná místa. Přitom GECAS byla jedním z klíčových zákazníků a jejich rozhodnutí společnost dramaticky zasáhne.

Obracím se proto na vás s požadavkem prověření způsobu vyplácení dotací ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu a zjednání nápravy, to znamená urychlené vyplacení dohodnutých dotací. V opačném případě totiž hrozí návrh na zahájení insolvenčního řízení. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Kocourek. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní poslankyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, ve své odpovědi bych nejdříve shrnul a poskytl několik informací o projektu společnosti JOB AIR, aby i ostatní poslankyně a poslanci byli informováni o problému.

Ministerstvo průmyslu a obchodu podpořilo vznik opravárenského centra společnosti JOB AIR Technic, dříve JOB AIR-CENTRAL EUROPE AIRCRAFT MAINTENANCE, která je dceřinou společností společnosti

CCG, a předmětem této společnosti je provádění oprav velkokapacitních letadel typu Boeing a Airbus na mezinárodním letišti v Ostravě – Mošnově, které je součástí průmyslové zóny Mošnov. Společnost dle předpokladů deklarovala vytvoření investice převyšující jednu miliardu korun do tohoto projektu, který byl rozdělen na dvě fáze tvořené výstavbou dvou hangárů. Investice společnosti byla podpořena dle rámcového programu pro podporu vzniku a rozšíření technologických center, schváleného usnesením vlády číslo 1238 ze dne 10. prosince 2003. Vzhledem k nedostatku prostředků v programu byla společnost za období od roku 2008 až do současnosti uspokojena ze 60 % požadovaných prostředků. Doposud žádala o dotace ve výši 450 milionů korun, přičemž celková doposud poskytnutá dotace tedy byla ve výši 223 855 023 korun.

My jako Ministerstvo průmyslu a obchodu jsme si tohoto problému vědomi. Nejedná se pouze o jednu společnost, která byla ve svých dotacích krácena. Je to problém celých programů na podporu technologických center a center strategických služeb. Obecně bych chtěl říci, že systém podpory technologických center a center strategických služeb byl realizován třemi usneseními vlády, a to číslo 573 z 5. června 2002, číslo 1238 z 10. prosince 2003 a číslo 217 ze dne 12. března 2007. Na tomto bych chtěl dokumentovat, že je to problém, který jsme na ministerstvu nyní zdědili.

Nicméně jednotlivým prvkem všech programů schválených těmito usneseními byl proces udělení podpory, který má dvě části. Nejdříve každému žadateli vydáváme rozhodnutí o podpoře projektu a poté každoročně je tam na základě žádosti o poskytnutí dotace vydáváno rozhodnutí o poskytnutí dotace na podnikatelskou činnost.

Obecně bych chtěl říci, že u těchto programů v období 2003 až 2006 dochází k významnému nárůstu příslibených prostředků ze státních rozpočtů a v roce 2003 příslibená dotace pro všechny projekty představovala 332 milionů korun, v následujících letech závazkování státu rostlo. Hodnota všech rozhodnutí o podpoře projektu do roku 2004 dosáhla výše 2,680 miliardy korun, což představuje více než sedminásobné meziroční navýšení. Za rok 2005 veškeré příslibené dotace se zastavily na hodnotě 3,146 miliardy korun a do roku 2006 byly přísliby dotace poskytnuty ve výši 3,660 miliardy korun. Výsledkem pak je, že v letech 2003 až 2017 má být na všechny poskytnuté programy uhrazeno celkem 13,971 miliardy korun. Z této částky tedy zbývá do roku 2017 uvolnit pro tyto programy ještě 8,345 miliardy.

Já chci na tom jen zdokumentovat, o jaký problém a jaký rozměr se jedná. My jsme se na ministerstvu tímto problémem zabývali, řešili jsme, jakými cestami žadatele o dotace uspokojit, přičemž jsme prověřovali tři cesty. První byla úplné zastavení dotací, nicméně tu jsme vyhodnotili jako

rizikovou. Druhou možností bylo navýšení programu ze státního rozpočtu, nicméně se ukázalo, že státní rozpočet není schopen tyto programy uspokojit vzhledem k jeho omezeným možnostem. A třetí možností, kterou jsme zkoumali, byla úprava daně z příjmu. Zde jsme došli k návrhu řešení, který by byl realizován ustanovením zákona o dani z příjmů, kterým by se stanovila sleva na dani jako alternativní způsob dotace poskytované na základě některého z rámcových programů. Jinými slovy, budeme usilovat o to, abychom překloupili zmíněné dotace do investičních pobídek tak, aby tyto dotace byly poskytovány formou slevy na dani, a tím pak jsme byli schopni uspokojit do budoucna všechny žádosti o dotace.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně si přeje položit doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Nicméně chtěla bych se ještě zeptat, v jakém časovém horizontu můžou počítat s těmito úlevami, s těmito financemi, protože vím, že mnozí zaměstnanci jsou nuceni zůstat doma, protože tam není práce. Prostě ztrácí důvěryhodnost ten podnik a ti zaměstnanci mají půjčky, mají hypotéky, prostě potřebují peníze.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr odpoví ještě na tu doplňující otázku. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Já té situaci plně rozumím. Opravdu se tím intenzivně zabýváme. Není to jen otázka pro společnost JOB AIR, ale obecně asi pro 145 projektů, které jsou v těchto programech. My doufáme, že se dohodneme s Ministerstvem financí na této úpravě zákona o dani z příjmů a formou investičních pobídek budeme schopni do budoucna nevyplacené peníze kompenzovat. Doufejme, že by to mohlo být od příštího roku, protože opravdu není v možnostech státního rozpočtu teď akutně řešit situaci nejenom JOB AIR, ale museli bychom řešit všechny, protože ty požadavky musí být uspokojovány poměrně, nelze je vztáhnout jenom na jednu společnost. To znamená JOB AIR musí být vždycky součástí nějakého globálního řešení.

Takže já teď nemám žádnou závažnou zprávu, že bychom byli schopni v letošním roce vyřešit úplně problém JOB AIR, nicméně v rámci úspor na našem ministerstvu jsme opět distribuovali další proplácení těch dotací, takže v letošním roce ještě společnost JOB AIR dostala další dvě splátky požadavku na dotace. A myslím, že by jí to mělo umožnit překlenout situaci do konce roku a od příštího roku bychom mohli přejít na ten nový systém přes investiční pobídky a to by mohlo situaci společnosti JOB AIR zlepšit.

Takže jinými slovy, je to problém, který jsme zdědili a vzhledem k nedostatku prostředků jej musíme řešit, ale jsme jej schopni řešit až přenastavením toho systému podpory na investiční pobídky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Karel Šidlo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Pane omluvený ministře – ale viděl jsem, že jste přítomen v kuloárech, tak snad budete poslouchat.

Podle dostupných informací potvrzených ve struktuře státního rozpočtu v kapitole Ministerstvo dopravy na rok 2011 dojde k přesunu prostředků ve výši 250 milionů korun z položky dálková železniční doprava, závazku dopravní obslužnosti, na položku určenou pro modernizaci vozidel dálkové dopravy. Toto opatření vyvolává mnoho nejasností, které je potřebné vysvětlit, a současně zveřejnit záměry a postupy Ministerstva dopravy nejen pro rok 2011.

Pane ministře, znamená toto opatření jednoznačnou snahu snížit úroveň dopravní obslužnosti pro občany České republiky? Stát prostřednictvím Ministerstva dopravy České republiky objednává méně vlaků. Několik let pracně budovaný systém taktové dálkové dopravy bude silně narušen. Cestující, kteří si zvykají na nový systém několik let, postupně naplňují vlaky, opět od železnice odejdou.

Pane ministře, převádíte trvale nejvyšší segment dálkové železniční dopravy České republiky do komerčního provozu mimo závazek veřejné služby? Přestože vláda České republiky svým usnesením 1132 z roku 2009, řešícím finanční účast státu na zajištění dopravní obslužnosti, se zavázala poskytnout na vlaky v objednávce státu prostředky ve výši cca 4 miliardy korun na léta 2010 až 2019, ještě s dovětkem inflační doložky, které stabilizovaly situaci a umožnily uzavření víceletých, zpravidla desetiletých smluv na zajištění dopravní obslužnosti.

Pane ministře, považujete nedodržení usnesení vlády 1132 z roku 2009 pro rok 2011 za krok správným směrem v posílení funkce a významu veřejné dopravy na dopravním trhu České republiky? Stát již pro rok 2011 neuhradí inflační navýšení, a proto muselo být od prosince 2010 seškrtnáno celkem 1200 km rychlíkových spojů denně. Dopravní obslužnost vlakovou dopravou musely upravit i některé kraje. Tím se celý systém dálkové dopravy, svou koncepcí dosud srovnatelný se zahraničím, dostal na samou mez efektivity své existence. Další omezování již povede k zásadním škodám, tedy k nezajištění dopravní obsluhy území pro občany České republiky i zahraniční návštěvníky.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Jak jsme měli před chvílí možnost vidět, pan ministr tady je, i když tady není. Nám nezbývá, než to takto přijmout, a vy se budete muset spokojit s písemnou odpovědí na tuto interpelaci.

Zvu následně k řečníšti pana poslance Opálku, který přednese interpelaci na přítomného pana ministra Hegera.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dovolte mi před přednesením mého dotazu přece jenom poznámku. Nevím, jak se musíme spokojit s tím, že ministr je přítomen a podle jednacího řádu má být přítomen na interpelacích, je de facto omluven a nepřítomen. Máme tak slabé vedení Poslanecké sněmovny, že se podřizuje zájmům ministrů?

A nyní k mé otázce. Vážený pane přítomný ministře, internetová pošta v České republice v současné době obohacuje společnost novou kauzou. Jde o informativní e-maily a následující diskusi k nim, a to ke složení očkovací vakcíny proti sezónní chřipce pro rok 2010/2011. Občané jsou takto informováni, že virus prasečí chřipky prý je letos hlavním virem vakcíny sezónní chřipky, a proto došlo i ke změně ve způsobu aplikace očkování. Jinými slovy, že došlo k využití starých zásob očkovací vakcíny proti prasečí chřipce, ať už z České republiky nebo z Evropy, a tím se zlevnila cena původní očkovací látky z 800 korun na 150 korun.

Pane ministře, vzhledem k tomu, že dostávám na toto téma řadu otázek, obracím se na vás s žádostí o objasnění této kauzy a uvedení relevantních fakt. Za to předem děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Dřív než pozvu pana ministra k řečníšti, aby odpověděl na vaši interpelaci, chci konstatovat, že vaši úvodní otázku pokládám pouze za řečnickou a deklaratorní, protože po letech strávených ve Sněmovně i vy zcela jistě víte, že jak zájmy ministrů, tak všech ostatních, i poslanců, jsou určeny jednacím řádem Poslanecké sněmovny. A pokud tady v této Sněmovně bylo dnes opakovaně konstatováno, že pan ministr Vít Bárta je řádně omluven, tak s tím se budeme muset spokojit, jakkoliv si vy můžete myslet že ne. Pokud by pan ministr Bárta zde byl přítomen a chtěl vystoupit k interpelaci, tak by se zřejmě musel dostavit sem ke mně a oznámit, že svoji omluvu již od této chvíle bere zpět. Protože tak neučinil, je stále z našeho jednání omluven. Předpokládám, že toto vysvětlení přijmete i vy, aniž byste pokládal vedení Sněmovny za slabé.

Nyní zvu k řečníšti pana ministra Bártu. Prosím. Pardon. Tak jsem se rozvášnila a bylo to díky panu poslanci Opálkovi, že nyní se tedy opravím. Omluvím se panu ministru zdravotnictví a dávám slovo panu Leoši Hegerovi.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedající. Já se opravdu nejmenuji ani poslanec přítomný ani Bárta. Heger, ještě bych ubezpečil.

Vážený pane poslanče Opálko, dámy a pánové, odpovídám na interpelaci pořadové číslo 7 ve věci prasečí chřipka, hlavní virus sezónní chřipky v České republice. Já bych si dovolil obecně říci, že Česká republika má zařízení monitoring epidemiologické situace a podle tohoto monitoringu reaguje patřičně tak, jak je potřeba. V případě epidemií se konají správná opatření, která odpovídají rozsahu epidemie, a před případnou epidemií se konají šetření, která mají objasnit výskyt typů virů a vybrat vhodnou očkovací látku. Průběžně tedy kromě sledování výskytu akutních respiračních onemocnění a chřipky jsou v České republice ověřovány laboratorně kmeny viru chřipky v Národní referenční laboratoři pro chřipku a týdně vyhodnocovány Státním zdravotním ústavem. Poslední data jsou k dispozici k 2. 12., nová by měla být k dispozici ještě dnes.

Celková nemocnost akutními respiračními onemocněními dosáhla 1163 případů na 100 tisíc obyvatel. Jednalo se tak v mezitýdenním srovnání o minimální nárůst nemocnosti, o pouhých 0,7 %. Vývoj epidemiologické situace tak zatím odpovídá pouze sezónnímu výskytu akutních respiračních onemocnění a žádná epidemie zatím u nás přítomná není. Tolik tedy obecný úvod.

Pokud jde o typizaci virů, tak od letošního roku celosvětově ve většině záchytů převažuje virus A(H1N1) Pandemic 2009, tedy takhle se jmenuje. Stále je však prokazována i přítomnost dalšího viru, a to H3N2 a navíc viru chřipky typu B. Podle tohoto výskytu bylo stanoveno i složení vakcíny pro sezonu 2010/2011 a odpovídá tomu vakcína California pro H1N1, vakcína A Perth H3N2 a vakcína B Brisbane 2008. To jenom na ukázkou toho, že situace je řešena zcela standardně a obvyklými epidemiologickými vakcínami.

Já jsem vyjmenoval tři typy vakcín a složení výsledné očkovací látky jenom proto, abych mohl říct, že vakcína, která byla nakoupena jako monovakcína proti viru H1N1, se jmenovala Pandemic 2009 pro typ A. Byla zakoupena a ta, která nebyla využita, je řádně uskladněna u distributora a jenom velmi malé množství té látky zatím bylo zničeno, protože u některých šarží prošla expirace.

Takže takovým způsobem se postupuje. Vakcína byla řádným způsobem nakoupena v tom složení, které bylo vyhlášeno jako nejpravděpodobnější. Pracuje se samozřejmě, to musím zdůraznit, vždycky s určitými pravděpodobnostmi a určitými riziky a ta vakcína je připravena tohoto typu a nejedná se o vakcínu, která měla být použita pro minulou epidemii.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec se chystá položit doplňující otázku. Dříve než mu dám slovo, tak vás chci seznámit ještě s jednou omlouvou. Omlouvá se paní poslankyně Jaroslava Schejbalová na dnešek od 16.30 hodin do 19 hodin.

Prosim, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Také děkuji za vaše sdělení, i když nebývá zvykem, že řídící komentuje, ale přesto bych doporučil, abyste se na grémiu vedení Poslanecké sněmovny zabývali situací, kdy ministr se omluví, a přitom je dva metry za dveřmi, když je interpelován.

A nyní k panu ministrovi. Pane ministře, jsem zcela laik v této oblasti, takže bych prosil, abyste mi sdělil pro toho laika, jestli je součástí té očkovací vakcíny pro rok 2010–2011 virus prasečí chřipky, či není. Ono to samozřejmě souvisí s tím, že tuto tematiku má na starosti váš nástupce ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové a že je kolem toho možná řada otázek a je tady i určité obávání se, protože přednostně se mají očkovat děti, těhotné ženy, senioři, lidi s určitým typem chronických nemocí, např. diabetici, kardiaci, astmatici apod., a tyto případy samozřejmě můžou vyvolat nějaké vedlejší efekty. Takže proto moje otázka, proto otázky i mých voličů na mne. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr dá doplňující odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já to ještě jednou zopakuji. Pro letošní sezonu se předpokládá přítomnost tří virů smíšená, protože ty epidemie nemusí být způsobeny jenom jedním kmenem, a jeden z těch tří kmenů je opravdu virus H1N1 typu A, což je virus tzv. prasečí chřipky. Vakcína ovšem není použitelná, ta monovakcína, která je tady v zásobách, ale je to vakcína, která je vyrobena dohromady pro všechny tři typy té potenciální chřipky, která tady běží a bude aplikována jenom jako jediná aplikace dohromady pro všechny tyto tři typy virů, proti kterým by měla působit.

To, že očkování s sebou nese vždy riziko, je pravda. To riziko je výrobou postupů a zkouškami minimalizováno, ale nikdy se mu samozřejmě vyhnout nelze. Já si nejsem úplně jistý, kam směřuje ten dotaz, takže možná neodpovídám na to, co chcete vědět, ale faktem je, to musím říct jako určitou obecnou věc, že ta určitá rozvaha a obava, která tady byla v minulém období s tou prasečí chřipkou a která byla vydatně různými fámami nafouknutá, a nejprve začaly ty fámy ve smyslu, že máme vakcín málo, a potom to skončilo tím, že vakcín byl přebytek a vlastně se utratily některé

peníze zbytečně, tak já bych vás chtěl ujistit, že tohle patří do fenoménu, se kterým se setkává každý manažer v jakémkoli období, když má dělat nějaká preventivní opatření před věcmi, které nejsou úplně jisté, zda nastanou a v jaké podobě nastanou. Já jsem se letos zúčastnil několika seminářů, které pořádalo buď OECD nebo WHO nebo Evropská komise a ve všech jednotlivě země v rámci debaty o efektivitě zdravotnických systémů narážely na problémy, které byly velmi podobného typu ve všech zemích Evropy s tou chřipkovou epidemií.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Další interpelaci přednese pan poslanec Václav Zemek.

Poslanec Václav Zemek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já si trochu připadám jako v té pohádce o chytré horáknyni, kdy pan ministr Bárta je a není přítomen. Přesto bych si dovolil přednést tu interpelaci, neboť se týká poměrně závažné záležitosti.

Týká se to tzv. ekoduktu na dálnici D47. Podotýkám, že tato kauza vznikla už v roce 2008, nicméně v minulých týdnech teprve vyplavala na světlo. Jedná se o to, že sdělovacími prostředky proběhla informace, že v roce 2008 byly profakturovány práce právě na tomto tzv. zeleném přechodu přes tuto dálnici za 91 mil., nicméně tento most dodnes nestojí. Dokonce snad existují materiály, kde pracovníci Ředitelství silnic a dálnic svými podpisy stvrdili převzetí části stavby.

Proto můj dotaz na pana ministra Bárta zní, co v tomto případě Ministerstvo dopravy učinilo, jaké kroky hodlá učinit a jaký je současný stav této kauzy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Bude vám v souladu se zákonem o jednacím řádu odpovězeno písemně, a to do třiceti dnů, od pana ministra.

Přistoupit můžeme k interpelaci, která byla vylosována na devátém místě. Vznáší ji pan poslanec Vladimír Koníček na pana ministra Leoše Hegera ve věci situace ve zdravotnictví. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane ministře, na konci listopadu jste představil podle vás úspornou a kompromisní úhradovou vyhlášku. Uvědomujete si, pane ministře, že zatím avizované snížení úhrad nemocnicím už teď akceleruje podávání skutečných výpovědí nemocničními lékaři, že roste nespokojenost mezi zbývajícími zdravotnickými pracovníky a všemi zaměstnanci nemocnic? Že při snížených úhradách akce lékařů? Děkujeme, odcházíme může být rozbuškou s dominovým efektem pro celou nemocniční péči?

Pane ministře, zveřejnil jste úvahu o zavírání nemocnic a přesunu lékařů do zbývajících. Myslíte, že k tomu jsou v právním státě odpovídající nástroje? Má smysl přesouvat lékaře bez sester a dalšího personálu? Nevyvolá se tím stávka lékařů, kteří zůstali, sester a dalších? Může jedenáct fakultních nemocnic v České republice zajistit péči pro deset a půl milionu obyvatel, zvláště když lékaři odcházejí i z nich? Děkuji za odpovědi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím nyní pana ministra Leoše Hegera o odpověď na tuto interpelaci.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, odpovídám na interpelaci pořadové číslo 9 pana kolegy Koníčka ve věci situace ve zdravotnictví.

My jsme na Ministerstvu zdravotnictví po přípravách, které trvaly asi měsíc a měly svůj standardní vývoj v podobě oponentního řízení, vydali úhradovou vyhlášku vzhledem k tomu, že nedošlo ve standardním dohodovacím řízení k dohodě a vydali jsme ji tak, jak nám ukládá zákon, abychom zajistili vyrovnaný rozpočet veřejného zdravotního pojištění. Nemůžeme vydávat vyhlášku, která v dané situaci by vedla k riziku, že plánovaný výběr pojistného bude překročen a povede to k insolvenčnímu zdravotních pojišťoven. Samozřejmě ta situace má charakter makroekonomický, kdy se vychází z jakýchsi odhadů a projekcí, které nejsou vždy úplně přesné.

Takže my jsme vzhledem k situaci, o které tu pan poslanec Koníček mluvil, kdy situace ve zdravotnictví je výbušná a rozpočet je restriktivní, tak jsme velmi zvažovali, jak tu vyhlášku napsat, a ty původní představy, že bude restriktivní na úrovni až 5 %, jsme redukovali. V podstatě jsme ji napsali prakticky bez restrikcí, což znamená ve sféře ambulantního sektoru nebo mimonemocničního sektoru restrikce nula a úhrady s výhledem tak, jak to odpovídá té bilanci nulového propadu.

Ve sféře ústavní nemocniční jsme napsali propad asi minus 2 % s tím, že část propadu bude kompenzována ještě speciálními náklady na centra, která běží a nabírají pacienty. Největší starostí pojišťoven jsou v této době centra onkologická, kde pacienti přibývají tak, jak jsou pacienti léčeni. Na tato centra byla po dohodě s pojišťovnami ponechána určitá rezerva, kterou budou pojišťovny regulovat samy podle svých údajů. Pro mimocentrovou činnost nemocnic se počítá s dvouprocentním snížením úhrad.

Já k tomu musím říci, že opravdu vývoj fondů zdravotního pojištění je negativní a již v letošním roce docházelo ke zřetelné redukci rezervních fondů zdravotních pojišťoven. Výhled je, že ke konci roku bude vyčerpán rezervní fond Všeobecné zdravotní pojišťovny a některých menších zaměstnaneckých pojišťoven a bude přebytek pouze asi ve dvou až třech zdravot-

ních pojišťovnách typu Bankovní pojišťovna, které si vedou mimořádně dobře. Ministerstvo zdravotnictví si je toho vědomo, nemůže s tím nic dělat, nemůže psát vyhlášky selektivně, takže těch přebývajících cca asi 10 mld., které budou na fondu výdělečných malých zdravotních pojišťoven, není možno přerozdělovat bez nějakého nezákonného prostředku. My plánujeme pro příští rok a pro další připravovanou novelu zákona o veřejném zdravotním pojištění, implementaci do dalšího stupně přerozdělování, které nyní je na bázi pouhých věkových skupin, a je zřejmé, že to přerozdělení je potřeba ve výběru pojistného ještě obohatit o nějaký další mechanismus, jako např. nějakým kvalifikovaným způsobem popsané spektrum pacientů, protože se ví, že Všeobecná zdravotní pojišťovna např. má zřetelně horší spektrum pacientů, přestože to nemusí být pacienti ve věku vyšším, takže jich se to přerozdělení netýká.

Pokud jde o hrozby nemocnic, že půjdou do problémů. My jsme konzultovali celou řadu ředitelů nemocnic, a to nikoliv jenom přímo řízených, ale i menších nemocnic. Máme signály od Asociace krajů, že většina nemocnic si s dvouprocentní restrikcí poradí. Podobné spolehlivé signály máme z nemocnic fakultních. A chtěl bych říci, že ve vyhlášce –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře, už uplynul čas na vaši odpověď, tak vás poprosím o co nejrychlejší dokončení.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Ano, dořeknu větu. V té vyhlášce je prostor pro nemocnice, aby snížily své výkony až o 5 %, což je element, který tady v úhradových vyhláškách nikdy nebyl a umožní nemocnicím, aby přesunuly své pacienty do ambulantní sféry a péči v tom určitém procentu poskytovaly efektivněji, jak je zvykem v zahraničí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Pan kolega Koníček má možnost vznést doplňující dotaz. Prosím tedy.

Poslanec Vladimír Koníček: Já vám, pane ministře, děkuji za odpověď a ještě vám tímto dávám možnost dalších dvou minut doodpovědět otázku, jak si představujete přesun lékařů, kteří zbudou v nemocnicích, a těch s ester.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl doplňující dotaz, prosím, máte limit dvě minuty, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Budu hospodařit s časem. Já bych rád řekl, že mé vyjádření bylo vždycky vázáno na ostré dotazy novinářů, co budeme dělat, až odejde polovina nemocničních

lékařů. My se domníváme, že polovina nemocničních lékařů neodejde, že pokud odejdou do zahraničí někteří lékaři, tak to budou lékaři ve s-tovkách. Pokud by opravdu došlo k tomu, že odejdou čtyři tisíce lékařů, což je asi 25 % nemocničních lékařů, tak by jistá restruktura péče mohla připadat v úvahu, ale samozřejmě Ministerstvo zdravotnictví na to legální nástroje nemá. Pokud by nedošlo opravdu k vyhlášení krizového stavu, tak ty nástroje tady nejsou a bude to jenom záležet na dohodách nemocnic, ale nemocniční manažeři jsou připraveni jednat se svými zaměstnanci, pokud by to bylo potřeba.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře, děkuji též panu poslanci Koníčkoví.

Můžeme přistoupit k 10. interpelaci, vznáší ji pan kolega Vojtěch Filip na ministra Radka Johna ve věci doručování odvolání členů dozorčích rad. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, paní a pánové, já budu stručný. Pravděpodobně dne 25. resp. 26. listopadu letošního roku pan ministr Radek John prý odvolal dva členy dozorčí rady České pošty, ovšem ani jeden z těch odvolaných členů dozorčí rady to neměl doručeno. Ptám se tedy pana ministra, jestli ví, kdy je odvolání z členství v dozorčí, příp. správní radě státního podniku platné, a jestli je přesvědčen o tom, že pokud odvolání platné není, může jmenovat někoho jiného jako člena dozorčí rady. To je otázka první a druhá.

Třetí otázka, jestli měl v době jmenování nových členů dozorčí rady potvrzeno, že odvolání členové měli doručeno, a pokud ano, jestli to může doložit.

A čtvrtá otázka je, jestli si pan ministr vnitra myslí, že je možné, aby řídicí orgány státního podniku byly obsazovány pouze členy jedné politické strany, resp. občany navrženými pouze jednou politickou stranou.

Poslední otázka, jestli pan ministr vnitra bude ochoten dostát své ústavní přísaze, že bude dodržovat český právní řád a nebude ho překračovat.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego, i vám bude tedy odpovězeno písemně do 30 dnů. A nyní se můžeme věnovat 11. interpelaci. Pan kolega Jan Látka se obrací na ministra Víta Bárta ve věci doprava II. Prosím.

Poslanec Jan Látka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, dovolím si navázat na svoji předcházející interpelaci ohledně dopravy. Teď

bych chtěl naopak zmínit jistou nespravedlnost týkající se rozpočtového určení daní mezi jednotlivými kraji, které si lze povšimnout právě v souvislosti s dopravou.

Můj domovský Plzeňský kraj je poměrně řídko osídlen, má cca 551 tis. obyvatel, což znamená, že se na celkovém rozpočtovém určení daní podílí 5,38 %. Co se týká délky komunikací druhé a třetí třídy, je náš kraj na celkově třetím místě a obhospodařuje cca 9,4 % silnic v České republice, tj. 4 605 km. V daňové vytiženosti pak není zohledněna ani délka silnic a podíl z celorepublikové délky ani specifické klimatické podmínky jednotlivých krajů pro zimní údržbu. To se pak promítá i do veřejné dopravy, kde je výše úhrady ztrát přímo úměrná hustotě obydlení kraje. U krajů s nízkou hustotou obyvatelstva jsou pak nižší dopravcem vykázané tržby. Kraji se pak logicky nedostává finančních prostředků na dopravní obslužnost.

Jistě se, vážený pane ministře, nelze divit obavám vedení kraje, že v letošním roce činí podíl dopravy již 44,4 % z celkového rozpočtu kraje. Pokusíte se prosím, pane ministře, alespoň částečně napravit toto ne úplně spravedlivé rozdělení finančních prostředků mezi jednotlivé kraje? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Odpověď také dostanete písemně. Prosím nyní pana poslance Václava Klučku, který vznáší svou interpelaci pod číslem 12 na ministra Radka Johna ve věci forenzní audit v zadání Ministerstva vnitra České republiky. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo s převahou ministrů TOP 09, já jsem na posledních interpelacích dával panu nepřítomnému ministrovi otázku, co je to forenzní audit, kterým žádal o prověření činnosti na Policejním prezidiu a na Generálním ředitelství Hasičského záchranného sboru. Pan ministr mi odpověděl písemně, že forenzní audit na těchto organizacích se zaměřují na prověření hospodaření se svěřenými prostředky a nakládání s majetkem. Já mu chci sdělit, že forenzní audit se dělá v případech, kdy je potřeba nějakou událost vyšetřit. Tento audit je primárně zaměřen na odhalení majetkových defraudací v rámci dané organizace, audit zaměřený na odhalení účetních pochodů, zpronevěr a obdobných protiprávních jednání a vztahů. Tak jsme si asi nerozuměli. Toto není obecné zadání auditu.

Já bych tedy pana ministra poprosil, aby mi znovu specifikoval, jaké bylo zadání těchto auditů u těchto dvou organizací, aby bylo zřejmé, co vlastně bylo předmětem dané kontroly. Ty informace, které unikly na veřejnost přes tisk, co všechno vyžadují auditoři a on jim je tam nechťel policejní prezident ani generální ředitel Hasičského záchranného sboru dát, ty in-

formace jsou docela vážné. Chci vědět, kde je pravda. A když pan ministr v písemné zprávě zároveň sdělil, že zprávy auditorské budou velmi důležitou informací jak pro vedení resortu, tak i pro veřejnost, pak tomu chci věřit. Prosím, pane ministře, veřejnost by ráda věděla, o jaké audity a o jaké zadání šlo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Vy jste se trefil naprosto přesně do dvou minut. Děkuji vám, pane poslanče. Dostanete písemnou odpověď.

Prosím nyní o slovo paní poslankyni Martu Semelovou, která se obrací se svou interpelací na ministra školství Josefa Dobeše. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Obracím se na pana ministra školství Dobeše ohledně výsledků světového průzkumu PISA, z něhož vyplývá výrazný dlouhodobý pokles úrovně českého školství. Žáci zcela propadli ve čtení, podprůměrní jsou v matematice a průměrní v přírodních vědách. Rozdělení škol na výběrové a ty ostatní zhoršuje výsledky u většiny žáků i gymnazistů samotných. V České republice je nerovnost v přístupu ke vzdělání, na což jsme byli upozorněni už v posledních třech průzkumech. Ve vyhodnocení je také uvedeno, že výstupy jednotlivých škol se od sebe příliš liší. Myslím, že se není čemu divit, když každá škola učí různé učivo v různých ročnících podle rozličných učebnic na základě vlastních silami vytvořených školních vzdělávacích programů.

Vím, že osobně ministr školství Dobeš je ve funkci několik měsíců a výchovně vzdělávací proces je procesem dlouhodobým. Nicméně, nebylo by načase přehodnotit některé změny, ke kterým došlo za posledních dvacet let a které se podle mého názoru na bídném stavu našeho školství podepsaly?

Konkrétně uvedu. Rozbití jednotného školství a nahrazení osnov školními vzdělávacími programy bez ročníkových výstupů. Zavedení různých alternativních vzdělávacích programů, které příliš zdůrazňují takzvaný svobodný vývoj dítěte a potlačují výchovu k zodpovědnosti a plnění svých povinností. Značný rozmach soukromého školství. Existence domácího vzdělávání a víceletých gymnázií. Snižování nároků na žáky a studenty, a to v souvislosti nejen s demografickým vývojem, ale také s financováním škol. Nadměrná podpora gymnázií, kam se dostanou běžně žáci s trojkami a čtyřkami na vysvědčení, a na druhou stranu degradace učňovského školství.

To jsou alespoň některé z okruhů, nad kterými bychom se v zájmu kvalitnějšího vzdělávání v České republice měli vážně zamyslet. (Upozornění na čas.) Proto navrhuji zahájit k těmto i dalším tématům co nejdříve

odbornou diskusi. Zároveň se ptám, jaké kroky podnikne Ministerstvo školství. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Na tuto interpelaci přijde také paní kolegyni písemná odpověď.

A jsme u interpelace 14. Tu vznáší pan poslanec Jiří Paroubek na ministra Radka Johna ve věci koncepce personální politiky na Ministerstvu vnitra. Ale vzhledem k tomu, že pan poslanec Paroubek není přítomen, jeho interpelace propadá a můžeme se věnovat následující. Následující, tedy 15. interpelaci dnešního odpoledne vznáší pan kolega Jan Látko na pana ministra Miroslava Kalouska ve věci DPH. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v rámci takzvaného Janotova úsporného balíčku došlo k navýšení spotřební daně na pohonné hmoty. Toto zvýšení pokládám za naprosto neefektivní a kontraproduktivní, a to jak pro občany, tak pro firmy a v konečném důsledku i pro samotný stát. Ke zvyšování spotřební daně totiž dochází průběžně při každém posílení koruny vůči euru. Česká republika patří v pohonných hmotách k těm nejdražším v evropském regionu. Zvýšením spotřební daně se připravujeme o zásadní konkurenční výhodu a to se projeví na výrazném propadu prodeje pohonných hmot. Logickým důsledkem této situace budou podstatně nižší daňové odvody na spotřební dani, na DPH i dani z příjmů. Celkové ztráty pak dle odhadu dopravců a provozovatelů čerpacích stanic mohou činit na odvodech až 9 mld. korun ročně, což je více než předpokládaný přínos cca 7 mld. korun do státní pokladny.

Zdá se, že navrhovatelé této daňové úpravy vycházeli pouze ze statistického výpočtu a nebrali v úvahu negativní dopady tohoto opatření, jako jsou horší konkurenceschopnost dopravců, ekonomické oslabení především příhraničních regionů a pokles zaměstnanosti. Jako velice významné se jeví i další celospolečenské důsledky zvýšení spotřební daně, které se určitě promítnou i do cen přepravy a následně do přepraveného zboží a do ostatních služeb. Zdražení pohonných hmot vyvolá nutnost navýšení dotací státu a územních samospráv do osobních přeprav, nárůst cen zboží pak bude mít za následek růst spotřebitelských cen s následnou povinností státu valorizovat sociální dávky a důchody.

Nepokuste se, pane ministře, zvážit novou možnost snížení DPH na pohonné hmoty o cca 2 koruny? Přineslo by to jistě velkou radost do téměř všech rodin, o autodopravcích nemluvě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla interpelace, na niž dostane pan poslanec nyní odpověď pana ministra Miroslava Kalouska. O ni prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Skutečnost, že přítomni na interpelacích jsou pouze ministři za TOP 09 (potlesk z vlastních řad), je možná projevem úcty k tradici. Je to možná odpovědné, ale opravdu nevím, jak moc nám to přinese prosperitu, zvláště v tomto případě, kdy skutečně nevím, jak mám odpovědět.

Otázka zní, zda se nepokusím snížit DPH na pohonné hmoty cca o 2 koruny. No, nepokusím. (Smích ze všech řad.) DPH je stanovena procentuálně v základní sazbě. Šestá směrnice Evropské unie mně neumožňuje navrhnout přesun do snížené sazby. Základní sazba je u nás 20 %. A to je tak asi všechno, co s tím mohu dělat.

(Poslanec Babák a další před řečnickým pultem: Třetí sazba. Smích.) Ne, třetí sazbu také nenavrhu.

Pokud bych snad se odchýlil od avizovaného názvu interpelace a připustil, že pan poslanec Látko mě interpeloval ve věci nikoliv daně z přidané hodnoty, ale spotřební daně, neboť je to také nepřímá daň – jenom upozorňuji, že touto daní nejsou zatíženy všechny služby a zboží tak jako daní z přidané hodnoty, ale pouze cigarety, výrobky z lihu a pohonné hmoty – tak ano, ta otázka je velmi namístě. Myslím, že jsme o tom vedli a ještě povedeme velmi vážnou diskusi jak na Ministerstvu financí, tak s poslanci rozpočtového výboru z Věcí veřejných.

Opravdu je tady racionální úvaha, zda v okamžiku, kdy by nedošlo ke snížení spotřební daně u pohonných hmot, zda by nebylo využito efektu tranzitní země a zahraniční dopravci by u nás netankovali více pohonných hmot, zejména nafty, a zda by v takovém případě paradoxně se snížením spotřební daně nedošlo k většímu inkasu. To je velmi racionální úvaha, která si skutečně vyžaduje velmi vážnou úvahu. Vedli jsme ji na Ministerstvu financí, vedli jsme ji na Národní ekonomické radě vlády a shodli jsme se na tom, že nikoliv. Že ta elasticita, to znamená přizpůsobení vyšší spotřeby díky nižší konkurenční ceně, je v případě pohonných hmot velmi nízká, skoro tak nízká jako u piva, a že toho efektu, který by se dal očekávat, prostě v praxi nedosáhneme. Už jenom proto, že – a já už jsem to tady několikrát opakoval – kdyby mělo dojít ke snížení zhruba o korunu, tak bych to ještě risknul. Ale abychom se dostali do konkurenční pozice vůči Rakousku a vůči Polsku, musel bych jít minimálně o 2,50 a to už je takový výpadek z příjmů, že jsme si téměř jisti – samozřejmě, stoprocentní jistotu nikdy nebudeme mít – ale jsme si téměř jisti, že celková ztráta by byla výsledkem, nikoli celkový zisk. A že tedy tou cestou, jak využít pozici tranzitní země, na což velmi správně upozorňuje vaše interpelace – zapomenuli na název, je výkonové mýto, nikoli konkurenční cena způsobená spotřební daní z pohonných hmot. Už jenom proto, že máme pádné důvody se domnívat, že okolní země vzhledem ke své rozpočtové situaci spotřební daně z pohon-

ných hmot zvýší, tím myslím zejména Rakousko a Polsko, a problém bude do značné míry eliminován.

Nicméně ta úvaha je racionální a ujišťuji vás, že jsme se tím několik měsíců vážně zabývali. Děkuji za tu otázku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zeptám se pana kolegy, zda má ještě připraven doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jan Látka: Chtěl bych poděkovat za odpověď i za vstřícnost, kdy jste sice s posměšky, ale přece jste dokázal odpovědět správně na mé přeheknutí se nebo spletní.

Já pocházím z příhraničního regionu a tam jsem právě byl upozorněn autodopravci, majiteli čerpacích stanic a podobně. Tam se totiž nejedná jenom o zisky těchto investorů, ale tam se jedná i o problémy se zaměstnaností. Takže takto jsem chtěl provázat tuto otázku. Ještě jednou se omlouvám auditoriu, že jsem si popletl daň z přidané hodnoty se spotřební daní. Příště se pokusím to neudělat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Tím považuji tuto interpelaci za vyřešenou a můžeme se věnovat té, která má číslo 16. Pan poslanec Jiří Paroubek se obrací na ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila ve věci hospodárnosti na Ministerstvu spravedlnosti. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, vámi řízený resort se potýká dlouhodobě s nedostatkem finančních prostředků. V tomto koneckonců není výjimečný. Sám jste na neutěšený rozpočtový stav upozorňoval již jako člen vlády Mirka Topolánka. Uváděl jste finanční problémy jako důvod některých vašich kroků. Proto mi dovolu, abych se na vás obrátil s následující interpelací.

Za první: Je pravdou, že vámi vedené ministerstvo uzavřelo dne 10. listopadu 2008 smlouvu s reklamní agenturou Euroforum na akci Komunikace změn a přínosů reformy justice směrem k veřejnosti?

Za druhé: Je pravdou, že tato smlouva byla uzavřena na dobu určitou, konkrétně na jeden měsíc, a to do 31. prosince 2008 a v celkové hodnotě 9,5 mil. korun?

Za třetí: Pokud je to pravda, považujete za adekvátní v době, kdy se resort spravedlnosti dlouhodobě potýká s nedostatkem finančních prostředků na základní provoz včetně zajištění bezpečnosti českých věznic, uzavírat smlouvu v hodnotě skoro 10 mil. korun, a to pouze na jeden jediný měsíc, přičemž k zajišťování náplně zmíněné smlouvy máte příslušný odbor ministerstva?

Za čtvrté: Čím přesně naplňuje předmět smlouvy, to jest komunikace změn a přínosů reformy justice, potisk fotbalových dresů pro ministerstvo, což by měla být jedna z položek hrazených v rámci této smlouvy?

Za páté: Je pravdou, že byl při výběrovém řízení na tuto službu porušen zákon o veřejných zakázkách, kdy nebyla dodržena lhůta pro podání nabídek podle tohoto zákona?

Za šesté: Je pravdou, že ačkoli byla smlouva podepsána 10. 11. 2008, byl odbor správy úřadu ministerstva požádán o posouzení této smlouvy a poskytnutí finančního krytí až 17. 12. 2008, tedy více než měsíc po podpisu smlouvy a 14 dnů před jejím vypršením?

Pane ministře, děkuji za vaši trpělivost při vyslechnutí této mé interpelace.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní požádám pana ministra Jiřího Pospíšila o odpověď na tuto interpelaci.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se pokusím panu poslanci samozřejmě odpovědět. Předem říkám, že finanční prostředky v resortu spravedlnosti byly kráceny již za jeho vlády, to znamená za vlády pana Paroubka, kdy byl ministrem spravedlnosti slovně pan Pavel Němec, a to například o částku více než 300 milionů v oblasti vězeňské služby.

Ale pojďme prosím k otázce, která zde byla položena.

Je zřejmé, že pan poslanec má konkrétní, jasné, detailní otázky, na které mu těžko může ministr odpovědět v interpelaci ve chvíli, kdy nebylo toto specifikováno. To znamená těžko mu odpovědět na detaily z výběrového řízení na částku menší než 10 mil. korun v roce 2008, když, jak určitě pan poslanec má informace, ministr spravedlnosti se výběrového řízení neúčastnil ani ony smlouvy nepodepisoval. Proto tedy říkám, že na konkrétní nuance a konkrétní dotazy, které zde byly uvedeny, samozřejmě velmi rád zodpovím. Obecně budu konstatovat, že téma, které zde pan poslanec otevřel, je téma, které bylo médií několikrát diskutováno, média několikrát tuto kauzu zkoumala a nikdy nic sporného na ní nenašla. Přesto na jednotlivé dotazy budu podrobně odpovídat.

Nicméně obecně uvedu, že smlouvy nebo spolupráce s firmou Euroforum probíhaly na ministerstvu v roce 2008 a 2009 s jasným účelem: vysvětlit občanům České republiky změny, které Ministerstvo spravedlnosti prosadilo či prosazuje, a ukázat jim tak, které nové klíčové zákony se jich dotknou. Zkrátka a dobře, platí v České republice, dámy a pánové, že neznalost zákona neomlouvá. Byl-li tedy prosazen nový trestní zákoník, pak Ministerstvo spravedlnosti vydalo speciálního průvodce trestním právem, který byl právě realizován v rámci spolupráce s touto firmou.

Nevím, zda přímo na základě této smlouvy. To já, pane poslanče, zjistím. Ale toto je jeden z výsledků spolupráce s firmou Euroforum.

Dále byli občané upozorněni na to, že došlo k výrazné změně tzv. doručování, byly zavedeny zcela nové principy tzv. povinné adresy, a my jsme považovali za nutné občany informovat o tom, že veřejné zásilky budou do schránek chodit úplně jiným způsobem. A všem občanům tehdy šla do schránky takováto brožura.

Rozjela se tzv. eJustice, a opět se vydala brožura, která byla k dispozici všem občanům. Na základě této kampaně, a to je třeba říci, a můžeme to prokázat, došlo k relativně výraznému zájmu občanů o produkty eJustice, jako jsou například elektronická podání, elektronický platební rozkaz a jiné řekneme produkty tohoto systému.

Jsem připraven opravdu velmi korektně na vaše dotazy odpovědět, protože jsem přesvědčen, pane poslanče, že v těchto výběrových řízeních nejsou žádné problémy. Nicméně dovoluji mi obecný princip. Pokud stát činí takto zásadní změny, jako je nová podoba trestního práva, nová forma doručování, nový projekt eJustice, tak je povinen o tom své občany informovat. To není propagace ministra, to není propagace politické strany, protože v těch brožurách žádní ministři, například v tom doručování, nejsou. Pouze v trestním právu mám malou informaci o podobě zákona. Myslím si, že to je správné. Chceme-li, aby produkty státu, které mají zrychlit a zefektivnit justici, fungovaly, pak občané o nich musí vědět. Proto tedy smlouva s Euroforum, proto tedy takováto činnost a já jsem připraven nauce vám poskytnout tak, aby se veškerá případně nepochopení nebo nejasnosti vysvětlily nebo aby se nejasnosti rozptýlily.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. S doplňujícím dotazem pan kolega Paroubek, prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, já především doufám, že ve svých dotazech nemám pravdu, že to tak prostě není. Souhlasím s vámi, že stát je povinen občany informovat. Je jenom otázka, jestli za šest týdnů to musí stát 9,5 mil. korun, to znamená zhruba 1,5 mil. korun za týden. To se mi zdá být přece jenom trochu hodně. Jinak vaše odpověď byla v obecné rovině hodna advokáta. Já věřím, že dostanu přesnější odpovědi.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan ministr bude ještě reagovat. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Já osobně se domnívám, že klíčové je plnění, které bylo poskytnuto za tyto peníze, tedy aby bylo zřejmé, že za peníze daňových poplatníků byla poplatníkům poskytnuta dostatečná a kvalitní služba. Já se domnívám, že to jasně prokážeme a ukážeme, tedy jsem připraven na podněty podrobně odpovědět. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Vypořádali jsme se s 16. interpelací. Je před námi ta 17. Vznáší ji pan kolega Klučka na ministra Radka Johna ve věci neinvestiční dotace občanským sdružením za rok 2011. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedkyně. Někteří kolegové mi říkají, proč pořád interpeluješ Johna. Dámy a pánové, proto, že mně k tomu dává příležitost. Až bude svoji práci dělat bez chyb jako ministr vnitra, nebudu ho interpelovat.

Včera jsem podal pozměňovací návrh při projednávání státního rozpočtu k navýšení neinvestiční dotace občanským sdružením v příslušné položce rozpočtu Ministerstva vnitra o 8 mil. korun. Kamarádi z koalice mi říkají: To asi neprojde, člověče, to je takový malý medvídek, to asi neprojde. Budiž, neprojde, ale pak jak mám rozumět slovům pana ministra, který mi napsal písemně: Naopak práce všech hasičů, a to profesionálů i dobrovolných sborů, si neobyčejně vážím a ve své funkci ministra vnitra se budu zasazovat nejenom o udržení, ale zlepšení podmínek pro jejich činnost a tak dále.

Pane ministře, jak si mám vysvětlit chybějící prostředky na dotaci občanského sdružení, které jsou naprosto smrtící pro odbornou přípravu požárních jednotek? Jak je možné, že v rozpočtu Ministerstva vnitra došlo k tak zásadnímu nedostatku? Vy jste neuměl těch 8 mil. v jiných položkách najít, abyste nemusel těch 375 tisíc hasičů, z toho 75 tisíc příslušníků dobrovolných jednotek, abyste je nemusel v tomto omezovat a poškozovat? Oni zasahují, oni přežijí – ale v jaké úrovni? Pane ministře, buďte tak hodný, odpovězte mi na tu otázku, proč k této situaci vůbec došlo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Odpověď dostanete písemně.

Dále bych upozornila, že pan poslanec Látko stahuje svou interpelaci na pana ministra Pavla Drobila, a proto se můžeme věnovat interpelaci, která má číslo 19. Pan poslanec Jiří Paroubek interpeluje ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila ve věci organizace marketingu na Ministerstvu spravedlnosti. (Poslanec Paroubek z lavice svoji interpelaci stahuje.) Čili rozumím tomu tak, že pan poslanec ji též stahuje.

Dvacátou interpelaci si vylosoval pan poslanec Václav Klučka.

Obrací se v ní opět na ministra Radka Johna, a to ve věci hasičského centra v Hradci Králové. Prosím, pane kolego.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedkyně. Opravdu dnes naposled.

Pane ministře, na jednání výboru, ve kterém jsme projednávali státní rozpočet Ministerstva vnitra, jste lhal! Vy jste uváděl, že vzdělávací a praktické výcvikové centrum v Hradci Králové, které bylo naprojektováno na projekty z prostředků Evropské unie, že vy ten projekt jenom přepracujete na trošku menší, ale že bude stát. Druhý den nato se dozvídám z Ministerstva vnitra, že jste zrušil tuhle tu investiční akci, že nebude stát nic, že tento projekt prostě nebude. Prosím o vysvětlení. Jak je možné, že jeden den mluvíte o tom, že něco budete jenom přepracovávat, veřejně na výboru, prosím, je k tomu zvukový záznam, můžete si to poslechnout, pokud mi nevěříte, a druhý den vydáváte rozhodnutí o tom, že rušíte tuto investiční akci? Tak jestli to má být těch 200 cisteren, které slibujete, že se to možná povede přebukovat na projekt 200 hasičských cisteren, tak zaplať pánbůh za ty dary! Ale hasiči potřebují i výcvikové centrum. Bez odborného výcviku prostě nebudou.

Pane ministře, odpovězte mi na tuto otázku, proč jste způsobil tuto názorovou nesnáz.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Opět dostanete písemnou odpověď na tuto interpelaci.

Jsmo u interpelace, která nese číslo 21. Obrací se v ní pan poslanec Jiří Paroubek na pana ministra Karla Schwarzenberga ve věci Českého centra v Košicích. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, já se omlouvám, že vás ruším v rozjímání.

Jen skutečně velmi okrajově se média zmínila o velmi nenápadně chystaném zrušení Českého centra v Košicích. Připomenu, že v tomto druhém největším slovenském městě byl v objektu Českého centra od roku 1994 Generální konzulát České republiky, který se v průběhu mnoha let těšil, stejně jako celé České centrum, značné popularitě mezi slovenskou veřejností i slovenskými politiky. Po zrušení Generálního konzulátu se za pár let ruší v Košicích další české zastoupení. Slovenské republiky tak zůstanou česká zastoupení jen v Bratislavě. A protože Bratislava je z geografického hlediska velmi excentricky položena, prakticky celý zbytek Slovenska, zvláště pak tradičně kosmopolitní Košice, jsou od českého prvku odfíznuty. Snížena je tak spolupráce s krajanskými spolky i propagace České republiky. To je nepříjemné zejména vůči Slovensku, které

jsme si zvykli ujišťovat o naší přízni a o vzájemných výtečných vztazích. Slovensko považuji jistě nejen já za nejbližší bratrskou zemi a Košice a východní Slovensko měly tradičně, připomínám, v letech společného státu mimořádně vřelé vztahy k naší zemi.

Vážený pane ministře, dovoluji si vás dotázat, jaké konkrétní úspory přinese zrušení Českého centra v Košicích a jakým způsobem bude nadále Česká republika na Slovensku zastoupena, respektive jakým způsobem zrušení Českého centra v Košicích slovenské veřejnosti vykompenzuje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pane ministře, dovoluji, abych vás požádala o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážený pane poslanče, v souvislosti s nepříznivou finanční situací ústředí českých center přijalo po projednání s ministrem zahraničních věcí soubor nových úsporných opatření, mezi která patří také uzavírání či omezování činností některých českých center v zahraničí. Za nově nastavených rozpočtových podmínek již není možné stávající počet 24 českých center v zahraničí udržet, a proto bylo ústředí českých center nuceno předložit návrh na uzavření některých českých center, a sice v Buenos Aires a v Košicích, a na zrušení některých pracovních pozic. Přitom je zřejmé, že mezi dalším snižováním rozpočtu českých center a rozsahem sítě českých center v zahraničí nastává přímá úměra, neboť výrazně podfinancovaná centra by již nebyla schopna plnit svoje poslání.

Vedení Ministerstva zahraničních věcí při rozhodování, která česká centra v zahraničí bude nejméně bolestně zrušit nebo omezit jejich činnost, hodnotila nejen organizačně technické podmínky jejich činnosti, ale byl také posuzován význam aktivit českých center z hlediska naplňování obchodních a politických zájmů České republiky v daném teritoriu. Jedním z důležitých faktorů při rozhodování bylo vyhodnocení, zda tyto aktivity mohou být alespoň do určité míry zajišťovány zastupitelskými úřady či dalšími českými subjekty. V neposlední řadě byla vzata v úvahu také existence několika českých center v jedné zemi, jakož i možnost organizovat vhodné akce v sousedních zemích přímo z ústředí.

Otázka uzavření Českého centra Košice, které je umístěno v objektu bývalého Generálního konzulátu České republiky, bylo zvažováno již před čtyřmi lety, když se hlavní těžiště činnosti Českého centra na Slovensku přemístilo z Košic do Bratislavy. Rozhodnutí z ekonomických důvodů ukončit v únoru příštího roku činnost Českého centra Košice bylo přijato po důkladné analýze finanční situace všech českých center a po zvážení tohoto kroku na Slovensku. Vedení Ministerstva zahraničních věcí přitom vza-

lo v úvahu také skutečnost, že právě na Slovensku, na rozdíl od jiných evropských zemí kromě Německa, v současné době působí dvě česká centra.

České centrum v Bratislavě bude mít za úkol věnovat oblasti, kde nyní působí České centrum Košice, potřebnou pozornost. Ústředí českých center bude dbát na to, aby v koncepčních i konkrétních programových plánech Českého centra Bratislava se počítalo také s pořádáním akcí v Košicích a dalších částech východního Slovenska. České centrum v Bratislavě bude nadále klást důraz na organizování vlastních akcí mimo objekt zahraničního úřadu, ve kterém sídlí. Snahou českých center bude, aby hlavní aktivity, jež vzbudily pozitivní hodnocení a ohlas, dle možností pokračovaly dále. V tomto směru počítá také s podporou a spoluprací se Slovensko-českým klubem a dalšími krajanskými spolky, které působí v oblasti východního Slovenska.

V roce 2011 bude tímto opatřením získána úspora ve výši dvou milionů. Bohužel, přiznávám, že je mi velice líto uzavírání Českého centra v Košicích, nicméně je to nezbytný krok v rámci úsporných opatření. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Pan poslanec Paroubek má ještě možnost vznést doplňující dotaz.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, pane místopředsedo, já chápu obtížnou situaci vašeho úřadu. S napětím jsem čekal až na sám závěr vašeho vystoupení, kde jsem se dozvěděl tu olbřímí sumu, kterou získáme uzavřením tohoto českého centra – dva miliony korun. No nevím, jestli je to to, co skutečně stojí za touto záležitostí. Je mi to osobně líto a nemyslím si, že to je věc, kterou je možné jen tak mávnutím odbýt.

Znova upozorňuji, že centrum v Bratislavě je excentricky z geografického hlediska umístěno v rámci Slovenska, a že pokud budou některé akce typu nájmu a budou to akce v nájmech, tak to bude také něco stát. Takže se to velice přiblíží sumě dvou milionů korun. Z tohoto hlediska to nevidím jakou moudrý!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se pana ministra, zda chce ještě reagovat na tuto doplňující otázku pana poslance Paroubka. (Min. Schwarzenberg: Tam otázka nebyla!) Pokud nechcete, v žádném případě... Dobře, končím 21. interpelaci.

Jsme u interpelace 22. Pan poslanec Jiří Paroubek ji vznášá směrem k ministru zdravotnictví Leoši Hegerovi ve věci personální situace v českém zdravotnictví. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, s krajním znepokojením sleduji vývoj v českém zdravotnictví v uplynulých měsících, konečkonců dopoledne zde byla také diskuse na toto téma, zejména vaši bagatelizaci odchodu lékařů z ČR a výzvy Děkujeme, odcházíme!, kterou již podepsalo několik tisíc lékařů. Osobně mám zprávy z řady nemocnic, kde již lékaři podepsali hromadné výpovědi. Jako příklad uvedu Nemocnici v Havlíčkově Brodě, kde je zhruba 90 až 100 výpovědí z celkového počtu 130 lékařů, včetně externistů. Mohl bych uvést jednotlivě podle oddělení.

Na prvním místě v agendě vlády, potažmo ministerstva, se musí řešit urgentní záležitosti a těmi možný a bohužel připravovaný exodus českých lékařů rozhodně je. V mé interpelaci nebudu zmiňovat všechny problémy, které byly ve zdravotnictví po Listopadu, zejména v posledních čtyřech letech, pseudoreformy Tomáše Julínka ani přítomnost Rudolfa Zajace jako poradce ministra financí Kalouska. Tyto problémy mají širší charakter a nedají se shrnout v jedné interpelaci.

Jakákoliv reforma zdravotnictví je vždy komplexní složitý proces, jenž vyžaduje široký politický konsensus. Nicméně bez lékařů v nemocničních zařízeních se žádná reforma nemůže podařit. Zlepšení platů zdravotníků měly ve svých programech všechny politické strany. Prosím tedy, abyste tento předvolební závazek všech stran nynější koalice dodržel.

Jednou z možností, jak finančně chřadnoucím zdravotnictvím obstarat chybějící peníze, jsou aukce léků, kromě možností, o nichž hovořil v poslední době, v posledních týdnech, kolega Rath. Chtěl bych se zeptat, zda počítáte s uplatněním těchto aukcí. Zatím jsem slyšel jenom o aukcích materiálu, to je chvályhodné, ale domnívám se, že aukce léků, tak jak probíhají například v Dánsku, jsou značným zdrojem financí pro zdravotnictví. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci. Prosím o odpověď pana ministra Leoše Hegera.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych odpověděl na interpelaci pana poslance Paroubka č. 22 o personální situaci v českém zdravotnictví. Já bych si dovil říci na úvod, že platová situace u lékařů není otázkou posledních čtyř měsíců. Poměr platů v roce 1995 mezi lékaři a průměrnou mzdou v ČR byl přibližně 1:1,7, resp. obráceně – 1,7 u lékařů a 1 v průměrné mzdě. Nyní je to asi 1,9 oproti průměrné mzdě u lékařů. Čili vývoj je neuspokojivý a táhne se v podstatě celých 20 let naší nové éry.

Já se velmi omlouvám všem lékařům, ale já prostě za čtyři měsíce tento dvacetiletý vývoj nejsem schopen zvrátit, i když si ho je Ministerstvo zdravotnictví vědomo a ví, že ČR je v tomto poměru průměrné mzdy a mzdy

lékaře zaostávající za zeměmi, které jsou v EU vyspělé. Index se uvádí různě vysoký, i přes 3:1. V zemích, kde je nižší, jako jsou severské země, je asi 2,4:1. Já bych jenom zdůraznil, že se nejedná pouze o lékaře, ale že podobný stav je i u zdravotních sester. My jsme si vědomi neuspokojení lékařů a pokusili jsme se udělat alespoň to, co je v našich silách rychle, to znamená uvést do pořádku vzdělávání lékařů. Tam jsme udělali celou řadu opatření. Nyní je ve fázi vydání vyhláška o lékařských oborech, která výrazně usnadní vzdělávání lékařů, které je také jednou z příčin jejich hrozícího odchodu.

Nabídka aukce léků je jistě lákavá. Ministerstvo zdravotnictví bude bojovat proti korupci ve zdravotnictví a nekalým nákupům, ale nemáme příliš v úmyslu vrátit se k centrálním nákupům v Dánsku, kde se opravdu nakupuje centrálně, alespoň na úrovni krajů, pokud já vím. Tam jsou v tom úspěšní. U nás VZP, která udělala tento pokus, byla relativně neúspěšná. Když se to asi před osmi lety vrátilo zpátky do nemocnic, tak se velmi drahé léky, jako byl růstový faktor, nakupovaly nakonec levněji nežli centrálně. Já to nechci nijak bagatelizovat. Já jsem si vědom problémů s předraženými nákupy, ale řešení jednoduché v žádném případě není.

Zároveň bych si dovilil říci, že pokud jde o situaci v nespokojenosti lékařů, tak ta trvá opravdu dlouho. Jednou z příčin jsou i lékaři sami, protože díky tlaku odborné veřejnosti se stoprocentní nárůst objemu veřejného zdravotního pojištění za posledních deset let dal převážně do nových technologií a platy zůstaly zanedbány. Je to proti všem manažerským pravidlům. Každá firma ví, že je potřeba ve firmě rozvíjet personalistiku stejně jako nové technologie. Toto bylo ve zdravotnictví zanedbáno. My jsme dali sliby, že to napravíme, pokud k tomu budeme mít příležitost. Zatím ta příležitost není v tom směru, že by bylo možno přilít státní peníze do rozpočtu všeobecného zdravotního pojištění, ale jakmile se zdravotnictví začne chovat efektivněji, aby s penězi, které má, vyšlo lépe, ty peníze do mezd půjdou.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Pan poslanec Paroubek má ještě minutu na doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, vy jste odborník s vynikajícím renomé – to bych chtěl zdůraznit – kterého si vážím. Chtěl bych říci, že tady je vidět přesně ta ošidnost plošně prováděných škrťů, protože jak jste sám správně řekl, situace ve mzdách ve zdravotnictví se vyvíjela nějaký čas, určitě ne poslední čtyři měsíce, ale za ty poslední čtyři měsíce se něco stalo. Prostě přišla ta pověstná kapka do poháru a pohár přetekl. To je podle mého názoru ten důsledek.

Jinak mě samozřejmě zajímají aukce léků. Já jsem se snažil vcelku amatérsky obstarat si informace, takže pokud jsem slyšel, ministerstvo má určitě na toto téma nějakou analýzu a já bych byl rád, kdyby mně takovou analýzu mohli předat. Byl by to lék na těch chybějících 10 mld. Kč, které teď, zejména v rozpočtu Všeobecné zdravotní pojišťovny, prostě nejsou. Zkrátka analyzovat zkušenosti z Dánska. Předpokládám, že jste to už udělali a že mě s takovou analýzou seznámíte. Pokud je pravda, co jsem já slyšel – možná trochu amatérsky, laicky, na základě laicky získávaných informací – tak by to byla cesta k velkým úsporám. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan ministr Leoš Heger může ještě reagovat.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já bych jenom řekl, že plošně prováděné škrty v posledních čtyřech měsících se netýkají zdravotnictví. Poslední akt, který se dotkl rozpočtu ve zdravotnictví, myslím toho hlavního rozpočtu veřejného zdravotního pojištění, se týkal rozhodnutí Fischerovy vlády, kdy nebylo odsouhlaseno navýšení podílu státu za státní pojištěnce. Bylo změněno to, co bylo původně v plánu, že mzdová tabulka pro zdravotnické pracovníky bude krácena. Zůstává stejná, jako je. My pouze neseme na bedrech špatný vývoj státního rozpočtu v posledních mnoha letech, neseme na bedrech hospodářskou krizi, která vedla ke zvýšení nezaměstnanosti a ke snížení výběru pojištění. Proto je dnes potřeba ve zdravotnictví šetřit.

Analýzu situace se vám pokusím dodat. Jen bych řekl, že ceny léků u nás žádným závratným způsobem nestoupají, že některé léky jsou dražší než v zahraničí, některé ale levnější, takže já naopak zase mohu říci, že Státní ústav pro kontrolu léčiv má k dispozici analýzy, které se týkají reimportu nebo reexportu léků, kdy levné léky zahraniční firmy nakupují u nás, vozí je zpátky do zahraničí a vydělávají na tom. Ta situace také není úplně jednosměrná.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře.

23. interpelace je před námi. Týká se věci zajištění kvality služeb v českém zdravotnictví. Vznáš ji pan poslanec Jiří Paroubek. Už ji stahuje, považuje tuto otázku za vyřešenou.

Je před námi 24. interpelace. Obrací se v ní opět pan poslanec Jiří Paroubek na ministra Pavla Drobila ve věci limitu využití biomasy ve výrobě elektrické energie. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře, stručně shrnuto, existuje zde reálná obava, alespoň moje, že podobně jako u fo-

tovoltaiky, která bohužel nebyla po poměrně dlouhou dobu téměř nijak regulována vinou předchozích dvou vlád, Jana Fischera a také Mirka Topolánka, může obdobná situace nastat nyní i u nevýznamnějšího obnovitelného zdroje, biomasy. Na jednu stranu nastává totiž velký boom výstavby nových zařízení na spalování biomasy spolu s poměrně významným nárůstem výkupních cen, zvláště pro výrobu elektřiny, a na stranu druhou zřejmě není na trhu vůbec dostatek biomasy na pokrytí takto zvýšené poptávky. Dřevo se již nyní využívá na své produkční hranici, trochu větší rezervy jsou ještě v takzvané odpadní biomase, ale největší rezervy a možnosti jsou v cíleně pěstovaných rostlinách, zejména v energetických bylinách, méně už dřevinách, to však je nutné dotovat přímo podporou zemědělců. Nyní je nově znovu otevřený jediný dotační titul na tuto podporu, Program rozvoje venkova, ale je značně finančně omezen.

Pokud tedy nedojde brzy k nějaké rozumné regulaci výkupních cen, k výstavbě nových zařízení, dotacím pro zemědělce atd., reálně hrozí velké zvýšení cen biopaliv z biomasy, a to i pro domácnosti. Může být také ohrožen papírenský a dřevozpracující průmysl, což jsou odvětví, která nejsou nevýznamná v rámci celého českého národního hospodářství.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Dostanete na tuto interpelaci odpověď písemně. Zeptám se na následující interpelaci. Ta je též na pana ministra. Tu stahujete. Jsme u 26. interpelace. Pan poslanec Jiří Paroubek interpeluje ministra zahraničí Karla Schwarzenberga ve věci koncepce zahraničního zastoupení České republiky. Také je již vyřešena.

Dvacátá sedmá interpelace. Pan poslanec Jiří Paroubek se obrací na pana ministra Víta Bárta ve věci nástroje k zajištění efektivního využití finančních prostředků ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, podruhé nepřítomný při mé interpelaci, všechna odvětví národního hospodářství se potýkají s větším či menším nedostatkem finančních zdrojů. Dopravní infrastruktura, resp. její výstavba a modernizace, není výjimkou. Vedle snahy o zvyšování zdrojů je nezbytné věnovat pozornost efektivitě realizovaných výdajů. V případě dopravní infrastruktury je za efektivní využití finančních prostředků podle zákona č. 104/2000 odpovědný Státní fond dopravní infrastruktury. Poslanecká sněmovna již v roce 2006 při schvalování rozpočtu tohoto fondu na následující rok žádala – cituji: „aby Státní fond dopravní infrastruktury prováděl supervizi nákladů staveb s investičními náklady nad 300 mil. Kč s cílem zajištění efektivity vynakládání finančních prostředků“.

Vážený pane ministře, ptám se vás v této souvislosti, zda Státní fond dopravní infrastruktury podřízený vašemu ministerstvu tento požadavek prokazatelně plní, a pokud ne, jaké jsou důvody k tomu, že ani po čtyřech letech nebyl systém supervize, chcete-li expertizy nákladů staveb zaveden. Vidím totiž, a jistě nejsem sám, v této supervizi nástroj k zajištění hospodárnosti při nakládání investičních výdajů. Možná byste, pane ministře, mohl nahlédnout na sousední Slovensko, kde tento systém existuje.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Bude vám odpovězeno písemně. Zeptám se tedy na 28. interpelaci, zda ji považujete za vyřešenou.

Poslanec Jiří Paroubek: Za vyřešenou nikoliv, ale stahuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stahujete ji. Dvacátá devátá interpelace – pan poslanec Jiří Paroubek interpeluje ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila ve věci platby výživného. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, vláda ve svém prohlášení uvedla, že se bude věnovat rozvoji právního státu. Ano, Česká republika je právní stát. Máme ústavu, stanovené právní kodexy a ministra, který má ve svém resortu tyto záležitosti na starosti. Zákonem je také mimo jiné stanovena vyživovací povinnost ke svým potomkům. Tato práva a povinnosti mají rodiče ze zákona stanovené. Právě tak je upravuje systém, za jakých podmínek se tyto povinnosti dějí, pokud rodiče nežijí ve společné domácnosti. Pakliže jeden z rodičů je ve výkonu trestu, je tím pádem pojistník státu a není ekonomicky aktivním obyvatelem. Ale i tento občan je rodič, a tudíž podle zákona by měl být účasten na výchově a finančním podílu svého potomka. Jak bylo již zmíněno, tento občan nemá žádné finanční prostředky plynoucí z jeho aktivního podílu na vytváření ekonomiky státu. Doposud je možnost pracovat ve výkonu trestu jen dobrovolnou záležitostí vězňů.

Mé otázky jsou následující: Za první. Máte, pane ministře, v plánu činit kroky k tomu, aby bylo zaměstnávání vězňů povinné? Za druhé. Jaký máte názor na vytváření pracovních míst určených přímo pro vězně? Za třetí. Jakým způsobem vyřešíte tento nedostatek neplacení výživného občany, kteří jsou toho času ve výkonu trestu?

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám také. Prosím pana ministra Pospíšila o odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, já chci nejprve poděkovat panu poslanci Paroubkovi, že se věnuje tomuto tématu, které je velmi důležité a velmi citlivé. My se mu také věnujeme. Poté co se ustavily tabulky, které byly dány do praxe za minulého volebního období, nyní pracujeme i na otázkách, které souvisí s tím, co zde říkal pan poslanec. Nicméně ta otázka se spíše týkala zaměstnávání vězňů.

Já chci obecně konstatovat, že zaměstnávání vězňů považuji za mimořádně důležitou záležitost, která má několik pozitivních faktorů. Jedním z nich je právě i možnost vězně podílet se na placení výživného, případně na splácení dluhů, které má, nebo případně na splácení náhrady škody, kterou musí splácet vůči oběti trestného činu. Nicméně stejně důležité, a to je třeba tady také zmínit, je to, že při zaměstnávání vězňů se u vězně vytvářejí pracovní návyky, které pak výrazně snižují recidivu vězně. To znamená, že vězeň pokračuje v páchání trestné činnosti, opětovně je odsouzen a náš systém vězeňství zatěžuje svou přítomností, protože nelze pominout fakt, že jeden vězeň nás stojí s veškerými náklady rozpočtenými na hlavu přibližně tisíc korun.

Ke konkrétním otázkám, které pan poslanec zmínil.

Zaměstnávání vězňů. Já velmi podporuji, aby vězni byli v maximální možné míře zaměstnáváni. V této věci jsem už také prosadil novelu v minulém volebním období, která umožňuje povinnost vězňů pracovat pro veřejné subjekty. Mám tím na mysli kraj, obec, stát, případně státní firmy. Bohužel, a to je zde třeba také korektně říci, je nejednotný právní názor na to, nakolik je možné stanovit povinnost vězně pracovat pro soukromé subjekty. Já jsem se tím několikrát zabýval. Bohužel většina našich právních teoretiků v oblasti mezinárodního práva se přiklání k tomu, že vězni nemohou být nuceni pracovat pro soukromé firmy, že tam ta práce je postavena spíše na dobrovolné bázi. Tedy je to problém, který je ve vzduchu, opětovně se k němu vrátíme. Děláme teď do vlády analytický materiál, kde chceme opět prověřit onu povinnost zaměstnávat vězně. Já osobně subjektivně bych byl velmi pro. Na druhou stranu nemohu zase jako ministr spravedlnosti vědomě předložit právní úpravu, která bude v kolizi s našimi mezinárodními závazky.

Místa pro vězně. Je třeba si uvědomit, že za poslední čtyři roky nám s-toupla zaměstnanost vězňů z 50 % na přibližně 62 %. To znamená je to věc, která je pozitivní, dochází k určitému nárůstu. Na druhou stranu korektně zde říkám, že v posledním roce a půl, kdy se projevují důsledky ekonomické krize, se nárůst počtu zaměstnaných vězňů zastavil. Nedochází k poklesu, ale došlo k zastavení, protože těch nabídek pro jednotlivé věznice ze strany soukromého sektoru je méně. Já jsem nyní pověřil náměstka odpovědného vězeňstvím, aby objel veškeré věznice a v konkrétních věznicích diskutoval možnosti posílení zaměstnávání vězňů a v konkrétních

věznicích řešil, co může ministerstvo udělat pro konkrétní věznice, aby získaly další nabídky z regionu od tamního soukromého sektoru. Náměstek objel k tomuto dni asi třetinu českých věznic, zbytek doobjede na přelomu roku. Uděláme z toho zprávu, a pokud vás to, pane poslanče, zajímá, rád vás budu v této věci také informovat.

Neplacení výživného je samozřejmě obecně velký problém. Nastává filozofická otázka, nakolik v případě, že dotyčný neplatí výživné, a už je to jedno, zda to je vězeň, který nemá peníze, anebo občan, který nemá peníze nebo úmyslně nechce platit, nakolik tuto povinnost má přebírat někdo jiný, případně konkrétně stát. Zde se asi úplně neshodneme, protože návrh, který byl diskutován několikrát buď akademicky, nebo i konkrétně v posledních deseti letech, že platil stát výživné za někoho, je opravdu věcí, která je pro pravicovou vládu více než sporná. To znamená, my jsme připraveni bavit se o jiných formách podpory rodin, kdy jeden z rodičů je ve vězení a neplatí výživné, než je přímo institut, který by byl oním náhradním výživným. Ale nicméně konstatuji obecně, že zaměstnávání vězňů je klíčová záležitost, a jsem rád, že zde dneska byla zmíněna. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Doplnující dotaz není, čili končíme interpelaci dvacátou devátou.

Jsme u té třicáté. Pan poslanec Jiří Paroubek interpeluje ministra Pavla Drobila ve věci programu Ministerstva životního prostředí. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře životního prostředí, mám na vás závažný dotaz, zda mi můžete sdělit, kdy bude obnoven program Zelená úsporám. Platí skutečně avizovaný termín k 1. únoru 2011? Kdy bude opětovně spuštěn program pro zateplení panelových domů? Budou parametry tohoto programu stejné jako předchozí pozastavený program? Kdy budou zveřejněny po případném provedení kontrol a finančních auditů výsledky obou dotačních programů i pro širokou veřejnost, tedy například množství zbývajících finančních prostředků pro dotace, dosavadní účinnost jejich vynaložení atd.? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Dostanete písemnou odpověď na tuto interpelaci. Ptám se vás na interpelaci 31., ta je ve věci dotace v oblasti ochrany přírody a krajiny, životního prostředí – opět adresovaná panu ministrovi Drobilovi.

Prosím pana poslance Jiřího Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře, v dohodě s Ministerstvem dopravy jste převedl poměrně značnou část peněz z největšího dotačního programu životního prostředí osa 6 – zhruba šest miliard

korun – na dotace pro ekologické stavby u pozemních komunikací. Tyto prostředky byly – v uvozovkách – ušetřeny ve výdajích na výstavbu dopravní infrastruktury, bylo je tedy třeba nahradit. To je mé vysvětlení vašeho postupu. Možná se mylím.

Program péče o krajinu je národní program zaměřený na neinvestiční opatření k naplňování plánu péče. Odhadovaná potřeba financí ročně do roku 2013 je 250 milionů korun ročně. U programu podpory přirozených funkcí krajiny je odhadovaná potřeba 150 milionů korun ročně do roku 2013.

Mé otázky jsou: K jakým konkrétním převodům peněz mezi jednotlivými prioritními osami obou programů dojde? Které osy mají údajný přetlak projektů a které osy naopak nedostatek projektů? Jakým způsobem budou tedy tyto chybějící prostředky, zhruba 6 miliard korun použitých na ekologické stavby komunikací, nahrazeny, aby nedošlo k žádnému ohrožení stávající ochrany přírody a krajiny? Jakým způsobem zajistí Ministerstvo životního prostředí řádné financování svých dvou národních programů i do budoucna?

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanče. Dostanete písemnou odpověď. Poslední interpelace, 32., je směřována na ministra Alexandra Vondru panem poslancem Jiřím Paroubkem, a to ve věci armádních zakázek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře, problém korupce v armádních zakázkách se rozbouřil případem bývalého prvního náměstka ministra obrany z let 2006 až 2009. Ten si měl podle bývalého velvyslance Spojených států v České republice Cabanise a šéfa americké filiálky Tatry Sellarse říci o miliony dolarů za urovnání sporů s Pragou v souvislosti se zakázkou Tatry pro Armádu České republiky, což byl kontrakt za 2,6 miliardy korun. Nyní šéf společnosti Praga-Export Ptáček v nedávném rozhovoru v Právu tvrdí, že za Pragu nikdo nejednal a že to byli uvedení američtí manažeři, kdo uzavřel nekalou provizní smlouvu na 27 milionů korun. Na korupční provizi pro lobbistu Tatry upozornily také odposlechy Vojenského zpravodajství z let 2006 a 2007. Když na to roku 2007 upozornil ředitel Vojenského zpravodajství generál Krejčík, byl propuštěn ze služby. Podnět byl roku 2006 předán ÚOOZ pod vedením plukovníka Kubiceho. Ten celý případ odložil. Kontrakt na nákladní vozy pro armádu byl vládou vypsán z volné ruky bez výběrového řízení.

Bývalý ředitel Vojenského zpravodajství Krejčík nabídl výpověď o svých poznatcích o korupci ve vojenských zakázkách a chce ji přednést Sněmovně. Vyzývám pana ministra obrany Vondru, aby umožnil toto

svědectví. Předpokládám, že orgány činné v trestním řízení obnovily vyšetřování případu i s těmito souvislostmi a využijí spolupráce s orgány Spojených států. Je třeba vyšetřit všechny souvislosti případu, který náznorně ukazuje, jak tolerovaná korupce při vojenských zakázkách ničí český průmysl za peníze českých daňových poplatníků. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Paroubkovi. Dostane také na tuto interpelaci písemnou odpověď.

Dámy a pánové, tím jsme se vypořádali s programem ústních interpelací, tak jak byly vylosovány pro dnešní den. Teď byly na programu interpelace na členy vlády. Budeme pokračovat v 18 hodin. Do té doby vylašuji přestávku. Od 18 hodin se začneme věnovat smlouvám v prvním a v druhém čtení. Prosím, aby předsedové klubů, místopředsedové klubů případně svolali všechny zpravodaje či předkladatele těchto smluv, tak aby byla zajištěna jejich přítomnost od 18 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 17.54 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, je 18 hodin. Podle několika upozornění, která jste v průběhu schůze dostávali, podle toho, že jsme si také schválili příslušný blok projednávání, zahájíme za chvilku projednávání smluv v prvním a druhém čtení. Chci apelovat na předsedy klubů nebo jejich zástupce, aby svolali poslance, protože probíhá řádná schůze Poslanecké sněmovny a není žádný důvod k tomu, aby tady nebyli přítomni ti, kteří nepodali svou omluvu.

Zatím vás tedy seznámím s omluvami, které mi ještě došly. Paní poslankyně Anna Putnová se omlouvá z pracovních důvodů, rovněž z pracovních důvodů pan kolega Jiří Šlégr a pan ministr Karel Schwarzenberg se omlouvá dnes od 18 hodin.

Viděla jsem, že pan kolega chce, abych vás odhlásila, což samozřejmě učiním. Prosím, abyste se zaregistrovali. Upozorňuji vás, že nás musí být 67 k tomu, abychom mohli přijímat nějaká rozhodnutí, ale to neznám, že nemůžeme jednat. Jednat můžeme i bez toho, že budeme hlasovat, s tím, že smlouvy přerušíme a hlasování necháme na dobu, až nás tady příslušný počet bude. Jsem rozhodnuta tímto způsobem pokračovat, a to do té doby, než projednáme všechny smlouvy v prvním a druhém čtení, ten balík, který je tady přede mnou. Prosím, abyste se na to tedy připravili.

Zahajuji projednávání bodu č. 52. Je to

52.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou
a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou
a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic,
podepsaný dne 8. června 2010 v Praze
/sněmovní tisk 14/ - druhé čtení**

Prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska, aby se nyní ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vzhledem k tomu, že jsem tento protokol zdůvodňoval již v prvním čtení, děkuji za jeho projednání a prosím, aby byla posílena právní jistota Čechů, Češek, Indů i Indek. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který projednal návrh iniciativně, byla rozdána jako sněmovní tisk 14/1 a 14/2. Prosím nyní o slovo zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Kateřinu Konečnou – ale ta je myslím ze zdravotních důvodů omluvena. Proto ji zastoupí paní kolegyně Matušovská. Prosím.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych vám přednesla usnesení zahraničního výboru, který na své 5. schůzi dne 13. října doporučil Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaného dne 8. června 2010 v Praze.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Požádám také zpravodajku výboru rozpočtového paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby se ujala slova.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, usnesení rozpočtového výboru č. 25 ze dne 9. září 2010 jste dostali do lavic a rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 8. června 2010 v Praze.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Miloslavě Vostré. Otvírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo z vás hlásí do této rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a poprosím ještě zpravodajku zahraničního výboru – protože byla předložena dvě usnesení, jedno usnesení rozpočtového, jedno zahraničního, mám zde poznámku, že usnesení zahraničního výboru je perfektně přesně formulováno dle čl. 49 Ústavy České republiky, čili bych navrhovala, abychom hlasovali ve znění tohoto usnesení. Paní kolegyně Vostrá s tím souhlasí.

Ještě požádám, abyste se všichni zaregistrovali, protože pokud nás nebude 67, tak tento bod přeruším před závěrečným hlasováním.

Pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 6.

Jsou všichni, prosím, zaregistrováni? Pokud ano, přerušuji projednávání tohoto bodu před závěrečným hlasováním, tedy po skončené rozpravě. Přerušuji tedy projednávání bodu 52, sněmovního tisku 14.

Můžeme se věnovat bodu 53. Je to

53.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi
Českou republikou a Austrálií o sociálním zabezpečení,
podepsaná v Canbeře 16. září 2009
/sněmovní tisk 18/ - druhé čtení**

Poprosím, aby uvedl tuto smlouvu pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobrý večer. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, po prvním čtení v této Sněmovně v září tohoto roku byl návrh na ratifikaci smlouvy s Austrálií projednán v zahraničním výboru, kde bylo možno blíže vysvětlit její základní posláním, podtrhnout zahraničněpolitický i ekonomický význam a osvětlit některé dílčí zvláštnosti tohoto smluvního dokumentu. V souvislosti s kladným doporučením zahraničního výboru Sněmovny a s ohledem na stejný výsledek projednávání v horní komoře Parlamentu mohu s plnou zodpovědností doporučit, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem na ratifikaci smlouvy o sociálním zabezpečení s Austrálií souhlas. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře.

Zpravodajkou zahraničního výboru je paní poslankyně Renáta Witoszová. Prosím, aby zdůvodnila usnesení výboru, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 18/1. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Renáta Witoszová: Dobrý den. Vážené kolegyně, vážení kolegové, na základě 28. usnesení zahraničního výboru, po odůvodnění náměstka ministra práce a sociálních věcí pana Vladimíra Šišky zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Austrálií o sociálním zabezpečení, podepsané v Canbeře 16. září roku 2009.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu, prosím o přihlášky do rozpravy. Není žádná, končím rozpravu. Kvorum je stále na počtu 64, 65. Kdyby se našli dva... Ještě to stále nestačí. Já nevím, možná si někdo trochu hraje, ale to už nechám na něm, to je ta dobrá hra dospělých lidí, do toho já nebudu zasahovat. Není nás dostatek.

Je skončena rozprava, hlasovat nemůžeme. Přerušuji projednávání tohoto bodu po skončené rozpravě před hlasováním. Tím jsme tedy přerušili bod 53, sněmovní tisk 18.

Zahajuji projednávání bodu

54.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou
České republiky a vládou Černé Hory o změně Dohody mezi vládou
České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie
o vzájemné podpoře a ochraně investic,
podepsané dne 3. června 2010 v Podgorice
/sněmovní tisk 19/ - druhé čtení**

Pana ministra financí Miroslava Kalouska prosím o úvodní slovo. A prosím všechny o klid.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. I zde si dovoluji poděkovat za projednání této dohody mezi prvním a druhým čtením mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory, kdybychom si vypůjčili německý jazyk, asi bychom mohli říct Regierung von Schwarzenberg. Prosím o její schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který projednal návrh iniciativně, bylo rozdáno jako sněmovní tisk 19/1 a 19/2. Zpravodajem zahraničního výboru byl pan poslanec David Šeich, ale protože je omluven, zastoupí jej pan kolega Petr Gandalovič. Prosím tedy o slovo.

Poslanec Petr Gandalovič: Vážená paní předsedkyně, vážená Sněmovno, zahraniční výbor projednal tuto materii na své schůzi dne 13. října tohoto roku a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o změně Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 3. června 2010 v Podgorice.“

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rozpočtový výbor projednal tento tisk na své schůzi 9. září a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o změně Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, prosím zda se někdo hlásí do této rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Prosím, abyste se všichni zaregistrovali. Navzdory tomu, že nás očividně přibývá, kvorum se nehýbe (přihlášeno dle displeje 64) a já nechávám na těch, kteří si s tím hrají, aby se předváděli.

Přerušuji projednávání tohoto bodu po skončení rozpravy před hlasováním.

Můžeme zahájit projednávání bodu

55.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou
a Libanonskou republikou pozměňující Dohodu mezi
Českou republikou a Libanonskou republikou o podpoře a vzájemné
ochraně investic, podepsaný dne 20. března 2010 v Bejrútu
/sněmovní tisk 20/ - druhé čtení**

(Velký šum v sále.) Prosím o klid, sedněte si do svých lavic. Pana ministra financí Miroslava Kalouska prosím o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji, paní předsedkyně, dámy a pánové, Libanon je další zemí, která souhlasila s úpravou své dohody s Českou republikou o podpoře a ochraně investic tak, aby byla harmonizována s komunitárním právem. Já děkuji za její projednání, prosím o její schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který projednal návrh iniciativně, byla rozdána jako sněmovní tisk 20/1, 20/2. Prosím o slovo zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Robina Böhnische. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Dobrý večer, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové.

Zahraniční výbor se předmětným návrhem zabýval na své 5. schůzi 13. října 2010 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Libanonskou republikou pozměňující Dohodu mezi Českou republikou a Libanonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. března 2010 v Bejrútu.“

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Tisk číslo 20 projednal rozpočtový výbor na své třetí schůzi dne 3. září 2010 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Libanonskou republikou pozměňující Dohodu

mezi Českou republikou a Libanonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu, do které nemám písemnou přihlášku, prosím o vaše přihlášky případné. Nehlásí se nikdo, končím rozpravu.

Kvorum neukazuje nic pozitivního (dle displeje přihlášeno 65 poslanců). Přerušuji tento bod po skončené rozpravě před závěrečným hlasováním. Bod 55 je tedy přerušen.

Jen pro upřesnění dodám, že tato hlasování, která nestihneme dnes, budeme absolvovat v pátek odpoledne po skončení pořadu tak, abychom svůj program splnili.

Jsme u bodu

56.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou
České republiky a vládou Republiky Srbsko o změnách Dohody mezi
vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky
Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic,
podepsané dne 4. června 2010 v Bělehradě
/sněmovní tisk 34/ - druhé čtení**

Pana ministra financí prosím opět o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já opět děkuji, paní předsedkyně, a dovoluji si navrhnout, abychom s blahopřáním Srbsku k fenomenálnímu vítězství v Davis Cupu schválili Dohodu o podpoře a vzájemné ochraně investic, kterou Sněmovna již propustila do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který též tento návrh projednal, byla rozdána jako sněmovní tisk 34/1 a 34/2. Za nepřítomného zpravodaje Jaroslava Foldynu se ujme zpravodajské role za zahraniční výbor pan poslanec Petr Gandalovič. Prosím tedy.

Poslanec Petr Gandalovič: Vážená paní předsedkyně, vážená Sněmovno, zahraniční výbor se dne 13. října 2010 usnesl na tom, že doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou

České republiky a vládou Republiky Srbsko o změnách Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 4. června 2010 v Bělehradě.“

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím nyní zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. Uvedený tisk číslo 34 projednal rozpočtový výbor na své třetí schůzi dne 9. září a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko o změnách Dohody mezi vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsané dne 4. června 2010 v Bělehradě.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní zpravodajko. Prosím o klid. Otevírám rozpravu, písemné přihlášky nemám. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí se nikdo. Končím rozpravu.

Přítomno nás není dostatek. (Dle displeje přihlášeno 66 poslanců.) Přerušuji tento bod po skončené rozpravě. Přerušuji tedy bod 56, sněmovní tisk 34.

Zahajuji projednávání bodu

57.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko ke Smlouvě mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 8. září 2009 /sněmovní tisk 35/ - druhé čtení

Pana ministra financí prosím o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Paní předsedkyně, dámy a

pánové, se Srby si nechceme pouze navzájem podporovat a chránit investice. Chceme se rovněž ujistit o tom, že se nebudeme dvojice z-daňovat, čemuž zabráníme tím, že Sněmovna laskavě schválí předloženou smlouvu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru byla rozdána jako sněmovní tisk 35/1 a 35/2. Opět se ujímá slova zpravodaj zahraničního výboru místo Jaroslava Foldyny Petr Gandalovič. Prosím o vaše slovo.

Poslanec Petr Gandalovič: Vážená paní předsedkyně, vážená Sněmovno, dne 13. října 2010 zahraniční výbor projednal tuto materii a přijal následující usnesení. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko ke Smlouvě mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku.“

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Zpravodajkou rozpočtového výboru je paní poslankyně Miloslava Vostrá. Opět ji požádám o slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. Tisk číslo 35 projednal rozpočtový výbor na své 3. schůzi dne 9. září 2010 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko ke Smlouvě mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 8. září 2009.“

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu. Nemám žádnou písemnou přihlášku. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím. Po hrátkách s hlasovacím zařízením také přerušuji projednávání tohoto bodu, tedy bodu 57, sněmovního tisku 35.

Pan kolega Gazdík, předseda klubu TOP 09, se hlásí.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně,

vážení kolegové, vzhledem k dotyčným hrátkám si dovoluji požádat o 15minutovou přestávku na poradu klubu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku na 15 minut do 18 hodin 37 minut.

(Jednání přerušeno v 18.22 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.37 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, páni poslanci, můžeme pokračovat. Vyhlášená přestávka skončila, zahajuji projednávání bodu číslo

58.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Pekingu dne 28. srpna 2009 /sněmovní tisk 36/ - druhé čtení

Pan ministr financí Miroslav Kalousek má slovo úvodní.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, v současnosti si navzájem zamezujeme dvojímu zdanění s Čínou smlouvou z roku 1987, která už ne úplně zcela vyhovuje. Už jenom proto, že tenkrát jsme měli úplně jiný daňový systém a byli jsme součástí RVHP. Proto byla sjednána smlouva nová, lepší, podle standardů OECD, a já vám děkuji za její projednání po prvním čtení a prosím o její schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který též tento návrh projednal, byla rozdána jako sněmovní tisk 36/1, 36/2. Prosím nyní o slovo zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Květu Matušovskou.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, zahraniční výbor na své 5. schůzi dne 13. říj-

na 2010 projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Prosím zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavou Vostrou o slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Tisk 36 projednal rozpočtový výbor na své 3. schůzi 9. září 2010 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Čínské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Pekingu dne 28. srpna 2009.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu. Písemnou přihlášku nemám. Ptám se, zda se někdo hlásí z místa. Nehlásí se nikdo. Končím tedy rozpravu a budeme hlasovat o navrženém usnesení, přičemž připomínám, že usnesení zahraničního výboru je přesněji formulováno. Paní zpravodajka rozpočtového výboru souhlasí.

Budeme tedy hlasovat dle usnesení zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 76. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 76, přítomno 106, pro 103, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 58, sněmovního tisku 36, a můžeme se věnovat bodu dalšímu.

Zahajuji projednávání bodu

59.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi
Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie
o podpoře a vzájemné ochraně investic,
podepsaná dne 18. listopadu 2009 v Rijádu
/sněmovní tisk 39/ - druhé čtení**

Pana ministra financí prosím o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: I zde děkuji za projednání, i zde prosím o schválení, byť v této dohodě, jak už jsem uvedl v prvním čtení, jsou některé odchylky nebo ústupky ze strany České republiky, které z hlediska politicko-ekonomických zájmů České republiky prostě v této dohodě respektují právo šarija uplatňované v absolutistické monarchii Království Saúdské Arábie. Nicméně všechny ostatní evropské země přistoupily ve svém vlastním zájmu na tyto odchylky. Pokládám za správné, aby tak učinila i Česká republika.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který projednal tento návrh iniciativně, byla rozdána jako sněmovní tisk 39/1, 39/2. Prosím o slovo zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Pavla Holíka.

Poslanec Pavel Holík: Dobrý večer, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážená Sněmovno. Dovolte mi, abych přečetl usnesení zahraničního výboru z 5. schůze dne 13. října 2010.

Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 18. listopadu 2009 v Rijádu.“

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Holíkovi. Prosím zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou o slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Tisk 39 projednal rozpočtový výbor na své 4. schůzi 15. září 2010 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou re-

publikou a Královstvím Saúdské Arábie o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 18. listopadu 2009 v Rijádu.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Vostré. Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Písemné přihlášky nemám, nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme tedy k hlasování opět dle usnesení zahraničního výboru, které je formulováno přesněji. Zeptám se paní zpravodajky rozpočtového výboru. Souhlasí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 77. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, jak je obsaženo od výboru zahraničního. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 77 přítomno 106, pro 101, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím jsme se vypořádali s bodem 59, sněmovním tiskem 39. Dámy a pánové, nebudou-li námitky, vrátím se k přerušeným bodům, to znamená všem šesti přerušeným bodům, abychom dokončili hlasování. Pokud není námitka. Ptám se, zda je. (Nebyla.)

Pokud není námitka, vracím se k přerušenému bodu

52.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou
a Indickou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou
a Indickou republikou o podpoře a ochraně investic,
podepsaný dne 8. června 2010 v Praze
/sněmovní tisk 14/ - druhé čtení**

Tento bod jsme přerušili po skončené rozpravě.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení tak, jak je uvedeno od výboru zahraničního.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 78. Táži se, kdo souhlasí. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 78 přítomno 106, pro 96, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 52, sněmovní tisk 14.

Vracím se k přerušenému bodu

53.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi
Českou republikou a Austrálií o sociálním zabezpečení,
podepsaná v Canbeře 16. září 2009
/sněmovní tisk 18/ - druhé čtení**

Byl též přerušen po konci rozpravy.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak bylo předloženo zahraničním výborem.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 79. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 79 přítomno 106, pro 103, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Vypořádali jsme se tak s bodem 53, sněmovním tiskem 18.

Vracím se k bodu

54.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou
České republiky a vládou Černé Hory o změně Dohody mezi vládou
České republiky a federální vládou Svazové republiky Jugoslávie
o vzájemné podpoře a ochraně investic,
podepsané dne 3. června 2010 v Podgorice
/sněmovní tisk 19/ - druhé čtení**

Byl též přerušen po rozpravě.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení dle zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 80. Táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 80 přítomno 107, pro 101, proti nikdo. Také s tímto návrhem usnesení Sněmovna vyslovila souhlas.

Je tedy ukončeno projednávání bodu 54, sněmovního tisku 19.

Vracím se k přerušenému bodu

55.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou
a Libanonskou republikou pozměňující Dohodu mezi
Českou republikou a Libanonskou republikou o podpoře a vzájemné
ochraně investic, podepsaný dne 20. března 2010 v Bejrútu
/sněmovní tisk 20/ - druhé čtení**

Je před námi návrh usnesení předložený zahraničním výborem.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 81. Ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 81 přítomno 108, pro 103, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Je dokončeno projednávání bodu 55, sněmovního tisku 26.

Je před námi přerušený bod

56.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou
České republiky a vládou Republiky Srbsko o změnách Dohody mezi
vládou České republiky a federální vládou Svazové republiky
Jugoslávie o vzájemné podpoře a ochraně investic,
podepsané dne 4. června 2010 v Bělehradě
/sněmovní tisk 34/ - druhé čtení**

Hlasování o usnesení dle návrhu zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 82. Ptám se na váš souhlas. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 82 přítomno 108, pro 105, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končí tak projednávání bodu 56, sněmovního tisku 34.

Nyní je bod

57.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Republiky Srbsko ke Smlouvě mezi vládou České republiky a radou ministrů Srbska a Černé Hory o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Praze dne 8. září 2009 /sněmovní tisk 35/ - druhé čtení

Byl přerušený před hlasováním a budeme hlasovat o návrhu usnesení dle zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 83. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 83 přítomno 108, pro 104, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Je tak dokončeno projednávání bodu 57, sněmovního tisku 35.

Zahajuji projednávání bodu

60.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 24. srpna 2009 v Taškentu /sněmovní tisk 40/ - druhé čtení

Pana ministra financí Kalouska prosím o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, tímto protokolem dojde k harmonizaci již stávající dohody mezi oběma státy s komunitárním právem. Prosím o schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového, který též tento návrh projednal, byla rozdána jako sněmovní tisky 40/1 a 40/2. Prosím nejprve zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Václava Kubatu.

Poslanec Václav Kubata: Vážení paní předsedající, dámy a pánové, na jednání zahraničního výboru na 5. schůzi dne 13. října 2010 jsme projednali sněmovní tisk 40 a zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sně-

movně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsaného dne 24. srpna 2009 v Taškentu.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Paní zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou prosím nyní o slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor projednal tisk 40 na své 4. schůzi 15. září 2010 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Uzbekou republikou o vzájemné podpoře a ochraně investic, podepsaný dne 24. srpna 2009 v Taškentu.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Vostré. Otevírám rozpravu. Hlásí se prosím někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení dle zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 84. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 84, přítomno 108, pro 105, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vyloven souhlas.

Končí tím projednávání bodu 60, sněmovního tisku 40.

Je před námi bod

61.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou
a Guatemalskou republikou o změně Dohody mezi
Českou republikou a Guatemalskou republikou o podpoře
a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. srpna 2009 v Praze
/sněmovní tisk 41/ - druhé čtení**

Pane ministře, prosím o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, k témuž aktu jako v předchozím bodě dojde v našem vztahu s Guatemalou, budete-li souhlasit s předloženým materiálem, o což si vás dovoluji zdvořile požádat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kalouskovi. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který projednal návrh iniciativně, byla rozdána jako sněmovní tisk 41/1 a 41/2. Prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Petra Gandaloviče.

Poslanec Petr Gandalovič: Vážená paní předsedkyně, vážená Sněmovno, zahraniční výbor na svém jednání dne 13. října 2010 přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout toto usnesení: „Poslanecká sněmovně dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaného dne 20. srpna 2009 v Praze.“
Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Paní poslankyni Vostrou nyní prosím o slovo coby zpravodajku rozpočtového výboru.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor projednal tisk č. 41 na své 4. schůzi dne 15. září 2010 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Guatemalskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 20. srpna 2009 v Praze.“ Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Do rozpravy nemám přihlášky. Otevírám ji a ptám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme hlasovat v hlasování číslo 85 o závěrečném usnesení dle zahraničního výboru. Kdo je pro tento návrh usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 85, přítomno 108, pro 103, proti nikdo. S návrhem usnesení tedy byl vysloven souhlas.

Končí tím projednávání bodu číslo 61, sněmovního tisku 41.

Zahajuji projednávání bodu

62.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou
a Estonskou republikou o změnách a ukončení platnosti Dohody
mezi Českou republikou a Estonskou republikou o podpoře
a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 24. října 1994
v Tallinnu, která byla sjednána formou výměny nót
/sněmovní tisk 42/ - druhé čtení**

Slovo má ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Paní předsedkyně, dámy a pánové, pro osvěžení si dovoluji navrhnout schválení nikoliv uzavření dohody o ochraně investic, ale dohody o ukončení této bilaterální dohody, neboť obě dvě země – jak ČR, tak Estonsko – jsou členy EU, tudíž jejich investoři jsou chráněni společným komunitárním právem a bilaterální dohoda je zbytečná. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru, který projednal návrh iniciativně, byla rozdána jako sněmovní tisk 42/1 a 42/2. Zpravodajkou zahraničního výboru je paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím ji o slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, zahraniční výbor se tímto sněmovním tiskem zabýval dne 13. října jako mnohými ostatními a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmov-

na dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Estonskou republikou o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Estonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 24. října 1994 v Tallinnu, která byla sjednána formou výměny nót.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Fischerové. Zpravodajkou rozpočtového výboru je paní poslankyně Miloslava Vostrá. Má slovo nyní.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Tisk č. 42 projednal rozpočtový výbor na své 4. schůzi dne 15. září 2010 a rovněž doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Estonskou republikou o změnách a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Estonskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 24. října 1994 v Tallinnu, která byla sjednána formou výměny nót.“ Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní poslankyně. Otevírám rozpravu. Přihlášku nemám. Hlásí se někdo? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přikročíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Toto hlasování má číslo 86. Budeme hlasovat dle usnesení zahraničního výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 86, přítomno 108, pro 103, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končím projednávání bodu 62, sněmovního tisku 42.

Zahajuji projednávání bodu

63.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Gruzii o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 29. srpna 2009 v Tbilisi /sněmovní tisk 43/ - druhé čtení

Prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Gruzie dosud členem EU není, proto je tady bilaterální dohoda nezbytná. Prosím o její schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru byla rozdána jako sněmovní tisk 43/1 a 43/2. Prosím o slovo zpravodajku zahraničního výboru paní Lenku Andrášovou nejprve.

Poslankyně Lenka Andrášová: Dámy a pánové, já vám přečtu to, co vám zahraniční výbor doporučuje. Doporučujeme přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Gruzii o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 29. srpna 2009 v Tbilisi.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím zpravodajku rozpočtového výboru, paní poslankyni Miloslavu Vostrou, o slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Tisk 43 projednal rozpočtový výbor na své 4. schůzi dne 15. září 2010 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Gruzii o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaná dne 29. srpna 2009 v Tbilisi.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 87 a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení dle zahraničního výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 87, přítomno 108, pro 104, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končí projednávání bodu 63, sněmovního tisku 43.

Jsme u bodu

64.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace
práce č. 81, o inspekci práce v průmyslu a v obchodě, a Úmluva
Mezinárodní organizace práce č. 129, o inspekci práce v zemědělství
/sněmovní tisk 44/ - druhé čtení**

Slovo patří nyní ministru práce a sociálních věcí Jaromíru Drábkovi.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, nebudu opakovat to, co jsem říkal u prvního čtení. Tyto úmluvy jsou velmi důležitým signálem pro to, co Česká republika fakticky již dlouhodobě zajišťuje, to znamená nepřidávají se žádné další povinnosti. K těm úmluvám je připojeno prohlášení, kterým se potvrzuje vnitrostátní dopad předpisů o inspekci práce i na další specifické skupiny osob.

Senát k ratifikaci již souhlas dal, kladně se vyslovily i výbory Poslanecké sněmovny, a proto si vás dovoluji požádat o to, aby souhlas vyslovila též Poslanecká sněmovna jako celek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zpravodajem výboru pro sociální politiku je pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím tedy o jeho slovo. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 44/1.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, i ti, co museli doběhnout, zdravím vás a oznamuji, že výbor pro sociální politiku na své schůzi dne 25. listopadu projednal usnesení číslo 18, které jste dostali jako sněmovní tisk 44/1. Nebudu vás proto dlouze seznamovat s jeho obsahem. Chci jen konstatovat, že doporučuje Poslanecké sněmovně s oběma smlouvami, včetně prohlášení, vyslovit souhlas. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Písemná přihláška není, z místa také žádnou nevidím. Rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu, jak nám bylo předloženo usnesení výboru pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 88 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 88, přítomno 108, pro 100, proti nikdo.

Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končí projednávání bodu 64, sněmovního tisku 44.

Zahajuji projednávání bodu

67.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou
České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky
o letecké dopravě
/sněmovní tisk 54/ - druhé čtení**

Prosím o slovo pana ministra Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já pokládám za trestuhodné, že mezi Českou republikou a Ázerbájdžánem dosud nejsou upraveny vztahy v oblasti civilního letectví. Napravte to, prosím, následujícím hlasováním. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zpravodajem zahraničního výboru je pan poslanec Jan Hamáček. Bude ho zastupovat paní poslankyně Matušovská. Prosím ji o slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, zahraniční výbor na své 5. schůzi dne 13. října projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ázerbájdžánské republiky o letecké dopravě.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 54/1. Otevírám rozpravu a prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 89. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 89, přítomno 108, pro 98, proti nikdo. Návrh usnesení byl přijat.

Končí tím bod 67, sněmovní tisk 54.

Dalším bodem je

68.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o údržbě a opravách silničních mostních objektů a úseků silnic na česko-slovenských státních hranicích /sněmovní tisk 55/ - druhé čtení

Tento tisk opět uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Na česko-slovenských hranicích jest 12 mostů a 4 společné silniční úseky. Dosud neexistuje dohoda o vzájemné údržbě a opravách těchto objektů. Tato dohoda je vám předkládána ke schválení. Prosím o její odsouhlasení ku prospěchu oněch mostů i společných silnic.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento úvod. Prosím zpravodaje zahraničního výboru, pana poslance Robina Böhnische, o slovo. Sněmovní tisk 55/1 nese usnesení zahraničního výboru.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji. I tento návrh projednal zahraniční výbor na své 5. schůzi 13. října a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o údržbě a opravách silničních mostních objektů a úseků silnic na česko-slovenských státních hranicích.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o předloženém návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 90 a ptám se, kdo je pro tento návrh. (Výkřiky ze sálu: Nejde hlasování!) Teď by to mělo jít. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 90, přítomno 108, pro 98, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končí bod 68, sněmovní tisk 55.

Můžeme se věnovat bodu

69.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 56/ - druhé čtení

Pana ministra financí Miroslava Kalouska prosím opět o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že České aerolinie provozují přímou linku z Prahy do Jerevanu, je zcela namístě upravit i s Arménií naše vzájemné vztahy v oblasti civilního letectví. Proto vás o to prosím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zpravodajkou zahraničního výboru je paní poslankyně Květa Matušovská. Usnesení výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 56/1. Paní poslankyně, prosím o vaše slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedkyně. Zahraniční výbor na své 5. schůzi projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Arménské republiky o letecké dopravě.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám rozpravu. Přihlášky nemám, z místa se nehlásí nikdo. Rozpravu končím.

Budeme hlasovat o navrženém návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 91. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 91, přítomno 108, pro 96, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Končí tím projednávání bodu 69, sněmovního tisku 56.

Je před námi bod 70. Je to

70.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu Návrh na přístup České republiky
k Dodatkovému protokolu k Úmluvě o přepravní smlouvě
v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR)
týkajícímu se elektronického nákladního listu
/sněmovní tisk 57/ - druhé čtení**

Pan ministr financí Miroslav Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, tak jako jsme kdysi hliněné tabulky nahradili papýrusem, pokládáme za přínosné, aby obyčejný nákladní list byl nahrazen nákladním listem elektronickým, a proto navrhujeme, aby Česká republika přistoupila k této úmluvě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zpravodajem zahraničního výboru je pan poslanec František Novosad. Prosím tedy, aby nás seznámil s usnesením výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 57/1.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Zahraniční výbor na páté schůzi dne 13. října 2010 se rozhodl a doporučil Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas s přístupem a ratifikací České republiky k Dodatkovému protokolu k Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční dopravě týkajícímu se elektronického nákladního listu.“

Bod dvě a tři je standardní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám rozpravu. Přihlášku písemnou nemám. Hlásí se, prosím, někdo? Nehlásí. Končím rozpravu.

Hlasování číslo 92 zahajují. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení tak, jak nám bylo rozdáno v rámci tohoto tisku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 92. Přítomno 108, pro 98, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím jsme se vypořádali s bodem 70, sněmovním tiskem 57.

Můžeme se věnovat bodu číslo 71. Je to

71.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy II
Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu
/sněmovní tisk 58/ - druhé čtení**

Slova se ujímá ministr práce a sociálních věcí pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vzhledem k tomu, že Příloha II Mezinárodní standard pro terapeutické výjimky je nedílnou součástí Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu, je třeba ji taktéž ratifikovat. Doporučuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Roma Kostřicu o slovo. Usnesení výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 58/1. Prosím.

Poslanec Rom Kostřica: Vážená paní předsedkyně, vážení přítomní, zahraniční výbor projednal tuto žádost na páté schůzi dne 13. října 2010 a doporučil Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu, podepsané dne 29. 1. 2010 v Paříži.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otvírám rozpravu. Hlásí se, prosím, někdo do ní? Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení.

Zahajují hlasování pořadové číslo 93. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 93. Přítomno 108, proti 96, proti nikdo. S návrhem usnesení Poslanecká sněmovna vyjádřila souhlas.

Končí tím projednávání bodu 71, sněmovního tisku 58.

Dalším bodem je bod 75. Je to

75.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Statut Mezinárodní agentury
pro obnovitelné zdroje energie
/sněmovní tisk 62/ - druhé čtení**

Prosím opět pana ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, dovolím si požádat o souhlas s ratifikací s tímto statutem. Kdyby pro nic jiného, tak pro název této agentury s tolik něžným slovem IRENA.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Usnesení zahraničního výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 62/1, hospodářský výbor předložil záznam z projednání. Prosím nyní o slovo zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Robina Böhnische.

Poslanec Robin Böhnisch: Tak dnes potřetí a naposled. Děkuji za slovo.

Opět pátá schůze zahraničního výboru z 13. října 2010 projednala tento bod a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Statutu Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie, podepsaného za Českou republiku dne 6. ledna 2010.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím nyní zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Cyrila Zapletala o slovo.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já vás jenom seznámím se záznamem o projednání, tzn. že hospodářský výbor projednal materiál a nepřijal usnesení k tisku číslo 62 – bylo přítomno dvacet poslanců, deset bylo pro, deset se zdrželo – a pověřil mě, ať vás s tímto výsledkem seznámím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otvírám rozpravu. Nemám písemnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo hlásí ze svého místa. Nehlásí se nikdo. Končím rozpravu.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení dle zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 94. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 94. Přítomno 107, pro 92, proti nikdo. S návrhem usnesení tedy Sněmovna vyslovila souhlas. Končí tím projednávání bodu 75, sněmovního tisku 62.

Zahajuji projednávání bodu 76. Jde o

76.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol mezi
Českou republikou a Marockým královstvím o změně Dohody mezi
Českou republikou a Marockým královstvím o podpoře a vzájemné
ochraně investic, podepsaný dne 19. března 2010 v Rabatu
/sněmovní tisk 71/ - druhé čtení**

Pana ministra financí Miroslava Kalouska prosím o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Zde se jedná o harmonizaci stávající dohody s komunitárním právem dodatkovým protokolem, a já tedy prosím o jeho schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Též usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru byla rozdána jako sněmovní tisky 71/1 a 71/2. Slovo bude nyní patřit zpravodajce zahraničního výboru paní poslankyni Janě Fischerové.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já také stručně přednesu, jak usnesl 13. října zahraniční výbor a doporučil Poslanecké sněmovně přijmout toto usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dodatkového protokolu mezi Českou republikou a Marockým královstvím o změně Dohody mezi Českou republikou a Marockým královstvím o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaného dne 19. března roku 2010 v Rabatu.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Fischerové. Zpravodajka rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá má slovo nyní.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, uvedený tisk projednal rozpočtový výbor na své 6. schůzi dne 13. října 2010 a rovněž doporučuje Poslanecké sněmovně

Parlamentu přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dodatkového protokolu mezi Českou republikou a Marockým královstvím o změně Dohody mezi Českou republikou a Marockým královstvím o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 19. března 2010 v Rabatu.“ Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Otvírám rozpravu. Hlásí se někdo do této rozpravy? Nehlásí. Končím rozpravu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 95. Táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 95. Přítomno 108, pro 96, proti nikdo. S usnesením jsme vyslovili souhlas. Končí tím bod 76, sněmovní tisk 71.

Dalším bodem je bod

77.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Indickou republikou, podepsaná v Praze 8. června 2010 /sněmovní tisk 72/ - druhé čtení

Pana ministra Jaromíra Drábka prosím o úvodní slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Indickou republikou je po formální i věcné stránce standardní smlouvou a doporučuji její schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Gabrielu Peckovou, aby nyní odůvodnila usnesení výboru. Dostali jsme je rozdáno jako sněmovní tisk 72/1.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, zahraniční výbor projednal tento návrh na své 5. schůzi 13. října 2010 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Indickou republikou, podepsané v Praze 8. června 2010.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Otvírám rozpravu. Hlásí se někdo do této rozpravy? Nehlásí se nikdo. Končím tedy rozpravu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 96. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 96, přítomno 108, pro 96, proti nikdo. S návrhem usnesení Sněmovna vyslovila souhlas.

Končí tak projednávání bodu 77 sněmovního tisku 72.

Zahajuji projednávání bodu 78. Je to

78.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Syrskou arabskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 25. března 2010 /sněmovní tisk 73/ - druhé čtení

Slovo má pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: I návrh smlouvy mezi Českou republikou a Syrskou arabskou republikou je po věcné a formální stránce standardní smlouvou, a proto vás požádám o její schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Zpravodajkou zahraničního výboru je paní poslankyně Renáta Witoszová. Prosím o to, aby nás seznámila s usnesením výboru. Dostali jsme jej jako sněmovní tisk 73/1.

Poslankyně Renáta Witoszová: Děkuji. Zahraniční výbor na 5. schůzi dne 13. října 2010 projednal tuto smlouvu a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Syrskou arabskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsané v Praze 25. března 2010.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Otvírám rozpravu. Nemám žádnou přihlášku. Prosím o vaše případné přihlášky. Není taková, končím rozpravu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 97. Táží se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 97, přítomno 108, pro 98, proti nikdo.

S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končí tím projednávání bodu 78 sněmovního tisku 73.

Je před námi bod 79. Je to

79.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o centralizovaném celním řízení týkající se přerozdělení ponechaných vnitrostátních nákladů na výběr při uvolňování tradičních vlastních zdrojů do rozpočtu Evropské unie /sněmovní tisk 86/ - druhé čtení

Slovo má ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že dnes dopoledne se mi o výhodě této úmluvy podařilo v horní komoře přesvědčit i pana senátora Drymla, nepochybuji o podpoře osvědčené komory dolní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Kateřinu Konečnou, aby odůvodnila usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 86/1. Paní poslankyně Matušovská zaskočí. Prosím.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji. Zahraniční výbor na své 5. schůzi dne 13. října projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Úmluvy o centralizovaném celním řízení týkající se přerozdělování ponechaných vnitrostátních nákladů na výběr při uvolňování tradičních vlastních zdrojů do rozpočtu EU.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu. Hlásí se někdo? Nehlásí se nikdo, končím rozpravu.

Zahajuji hlasování číslo 98. Táží se, kdo souhlasí s návrhem usnesení tak, jak nám bylo předloženo? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 98, přítomno 108, pro 93, proti 1. Návrh usnesení Poslanecká sněmovna schválila.

Tím končím bod 79 sněmovní tisk 86.

Zahajuji projednávání bodu číslo 80. Je to

80.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Španělským královstvím o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 140/ - první čtení

Prosím o úvodní slovo ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, politické, obchodní i vojenské vztahy mezi námi a Španělským královstvím jsou na takové úrovni, že je naprosto namístě mít také vzájemnou dohodu o výměně a zejména ochraně utajovaných skutečností, které si obě země navzájem vyměňují, a já prosím o její podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Janu Fischerovou o slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji a chci a k této smlouvě dodat jen to, že pan ministr Kalousek to uvedl perfektně a já k tomu nemám co dodávat. Naopak doporučuji propustit do druhého čtení a dát příkázání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám žádné písemné přihlášky. Prosím o vaše případné přihlášky z místa. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Pan kolega Klučka ještě v obecné rozpravě. Ještě se zeptám na příkázání. Já jenom dočtu, že organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Pan kolega Klučka má návrh na další příkázání? Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Protože jde o

utajované skutečnosti a oblast činnosti NBÚ, navrhuji výbor pro obranu a bezpečnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Ještě nějaký návrh na přikázání? Není.

Budeme tedy hlasovat. Zahajuji hlasování pořadové číslo 99 a ptám se, kdo souhlasí s tím, aby byl tento návrh přikázán výboru zahraničnímu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 99, přítomno 104, pro 91, proti nikdo.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru pro obranu a bezpečnost.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 100. Kdo je pro přikázání tomuto výboru? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 100, přítomno 103, pro 62, proti 17. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu a též výboru pro obranu a bezpečnost. Tím končí projednávání bodu číslo 80 sněmovního tisku 140 v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu číslo 81. Je to

81.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Chorvatské republiky o vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 141/ - první čtení

Pan ministr financí má opět slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Obdobný dokument jako v bodě minulém bude nepochybně ku prospěchu občanů České republiky i Chorvatska. Proto prosím o jeho projednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kalouskovi. Slovo má zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Gabriela Pecková. Prosím.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážená paní předsedkyně, dámy a

pánové, předkládaná smlouva upravuje právní rámec pro výměnu a ochranu utajovaných informací s Chorvatskou republikou. Vzhledem k tomu, že Chorvatsko je od dubna 2009 členem NATO, je pravděpodobné, že nutnost výměny těchto informací bude stále častější. Dopady na státní rozpočet se nepředpokládají a text smlouvy je plně v souladu s právním řádem České republiky i mezinárodněprávními závazky naší republiky.

Doporučuji projednat zahraničnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní zpravodajko. Otvírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní prosím někdo? Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor doporučuje přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Hlásí se nyní pan poslanec Klučka. Ptám se na jiný návrh na přikázání.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Budu odvážný, protože jsem zjistil, že tady byly určité rozpaky s výborem pro obranu a bezpečnost, zkusím to i tady. Jde o informace týkající se NATO, patří to do kompetence tohoto výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Obrana, bezpečnost. Další návrh, prosím.

Není-li, zahajuji hlasování pořadové číslo 101 o přikázání výboru zahraničnímu. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 101 přítomno 99, pro 81, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Nyní tedy hlasování o přikázání výboru pro obranu a bezpečnost. Zahajuji hlasování pořadové číslo 102. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 102 přítomno 100, pro 52, proti 19. Tento návrh byl také přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán výboru zahraničnímu a též výboru pro obranu a bezpečnost. Končí tím projednávání bodu 81, sněmovního tisku 141, v prvním čtení.

Bod 82 je

82.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou
České republiky a Radou ministrů Albánské republiky
o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací
/sněmovní tisk 142/ - první čtení**

O slovo prosím ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Nic naplat, i Albánie je v NATO, proto jest dlužno mít podobný dokument i s Albánií. Prosím o jeho schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. O slovo požádám též zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Květu Matušovskou.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr řekl vše podstatné. Já jen dodám, že smlouva byla sjednána tak, že se nepředpokládají dopady na státní rozpočet. Doporučuji přikázat zahraničnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otvírám obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do ní? Nehlásí se nikdo, končím tuto rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje přikázat výboru zahraničnímu. Má někdo jiný návrh? Prosím, pan poslanec Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Dámy a pánové, opravdu nevím, co komu vadí na tom, že NATO chce být v garančním výboru obrany a bezpečnosti. Znovu navrhuji tento výbor pro projednání tohoto návrhu, který se týká ochrany utajovaných skutečností.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě nějaký návrh na přikázání? (Nikdo se nehlásil.)

Přistoupíme k hlasování, nejprve o přikázání výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 103. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 103 přítomno 101, pro 85, proti 1. Tento návrh jsme schválili.

Nyní hlasujeme o přikázání výboru pro obranu a bezpečnost.

Zahajuji hlasování číslo 104. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 104 přítomno 101, pro 52, proti 18. Tento návrh byl též přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu a výboru pro obranu a bezpečnost. Tím končí projednávání bodu 82, sněmovního tisku 142, v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu 84. Jde o

84.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu se sjednáním Dohoda o převozu těl zemřelých
/sněmovní tisk 152/ - první čtení**

Opět poprosím o úvodní slovo ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, Štrasburská dohoda z roku 1973 sjednocuje požadavky smluvních stran na hygienické zabezpečení převozu mrtvých těl i na doklady, které jsou k tomuto převozu nezbytné. Pokud tuto dohodu schválíte, bude se nám zajisté radostněji umírat nejenom doma, ale na celém území Evropské unie. Proto nepochybují, že pan poslanec Klučka jistě navrhne i projednání do výboru pro obranu a bezpečnost. (Pobavení v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím o slovo zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Kristýnu Kočí.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, pan ministr Kalousek představil vše podstatné, já pouze dodám informaci, že doporučuji postoupit to zahraničnímu výboru, nikoliv tedy výboru pro bezpečnost a obranu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otvírám obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat k projednání tuto materii výboru zahraničnímu. Má někdo jiný návrh? Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 105. Kdo souhlasí s příkázáním výboru zahraničnímu? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 105 přítomno 102, pro 88, proti nikdo. Konstatuji tedy, že návrh byl příkázán k projednání výboru zahraničnímu, a končím projednávání bodu 84, sněmovního tisku 152 v prvním čtení.

Zahajuji projednávání bodu 85. Je to

85.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Albánskou republikou o změně Dohody mezi Českou republikou a Albánskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsaný dne 8. října 2010 v Praze
/sněmovní tisk 160/ - první čtení**

Slovo patří ministru financí Miroslavu Kalouskovi.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. I zde se jedná o harmonizaci dosavadní dohody s komunitárním právem, tak jako v mnoha minulých případech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Slovo nyní dávám zpravodaji pro první čtení panu poslanci Romovi Kostřicovi.

Poslanec Rom Kostřica: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, Albánie už je tady podruhé. Tentokrát se nejedná o ochraňované investice. Pan ministr Kalousek přesně vyjádřil, o co se tady jedná. Já proto doporučuji, aby byl sněmovní tisk propuštěn do dalšího čtení a příkázán zahraničnímu výboru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám mockrát. Otvírám obecnou rozpravu. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí, končím tuto rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje příkázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Je někdo, kdo má jiný návrh? Nemí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 106. Táhí se, kdo souhlasí s příkázáním výboru zahraničnímu? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 106 přítomno 102, pro 88, proti nikdo. Tedy návrh jsme příkázali k projednání výboru zahraničnímu.

Tím končí bod 85, končí tím projednávání tisku 160 v prvním čtení.

Je před námi bod 86. Je to

86.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Běloruské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Minsku dne 11. srpna 2010
/sněmovní tisk 161/ - první čtení**

Pan ministr financí Miroslav Kalousek má úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, s Běloruskem zatím smlouva proti dvojímu zdanění ochraňuje daň z příjmů a daň z majetku. Tento protokol rozšíří naše vzájemné vztahy v této oblasti na daně všeho druhu plus příslušným způsobem zmodernizuje i text, co je základní obsah tohoto protokolu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Petr Gandalovič. Prosím vás, pane kolego, o vaše slovo.

Poslanec Petr Gandalovič: Vážená paní předsedkyně, vážená Sněmovno, po odůvodnění tohoto návrhu panem ministrem si dovoluji doporučit vám příkázat tento protokol k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se na vaše přihlášky. Nemí žádná, končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na příkázání. Organizační výbor navrhuje příkázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Ptám se na jiné návrhy na příkázání. Nejsou.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 107. Kdo souhlasí s tím, aby byl návrh příkázán výboru zahraničnímu? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 107, přítomno 102, pro 86, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán výboru zahraničnímu.

Tím končíme s bodem 86, sněmovním tiskem 161 v prvním čtení.

Je před námi bod

87.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na přístup k Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska
/sněmovní tisk 171/ - první čtení**

Prosím o úvodní slovo pana ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, jako členský stát Evropské unie máme kromě výhod také mnoho závazků. Jedním z těchto závazků je náš závazek členského státu k Evropské kosmické agentuře. Abychom tento závazek naplnili, prosím přistupme!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Slovo by teď mělo patřit panu zpravodaji pro první čtení panu poslanci Janu Hamáčkovi, není přítomen, budeme muset hlasovat v prvním čtení o změně zpravodaje – paní poslankyně Matušovská se hlásí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 108. Kdo souhlasí se změnou zpravodaje v prvním čtení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 108, přítomno 102, pro 82, proti nikdo. Prosím paní poslankyni Matušovskou o slovo coby zpravodajku.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr řekl vše podstatné. Já jen doplním, že přistoupení nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu, a doporučuji přikázat zahraničnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám mnohokrát. Otevíráme obecnou rozpravu. Hlásí se prosím někdo do obecné rozpravy? Nehlásí. Končím tuto rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhuje zahraniční výbor. Je někdo, kdo má jiný návrh? Neení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 109. Kdo souhlasí s přikázáním tohoto návrhu výboru zahraničnímu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 109, přítomno 103, pro 88, proti nikdo. Návrh jsme tedy přikázali k projednání výboru zahraničnímu.

Tím jsme se vypořádali s bodem 87, sněmovním tiskem 171 v prvním čtení.

Předposledním bodem je bod

88.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsané na 24. Kongresu Světové poštovní unie
/sněmovní tisk 172/ - první čtení**

Tento návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, vláda předkládá Poslanecké sněmovně k vyslovení souhlasu s ratifikací změn v tzv. Aktech Světové poštovní unie, podepsané na 24. kongresu této organizace patřící do systému odborných organizací OSN. Konkrétně se jedná o osmý dodatkový protokol v Ústavě Světové poštovní unie a první dodatkový protokol ke generálnímu řádu Světové poštovní unie. Nové ujednání o poštovních službách se pak zaměřuje zejména na boj proti praní špinavých peněz, financování terorismu a proti finanční kriminalitě.

Texty Akt Světové poštovní unie, které jsou v příloze předkládané zprávy, schválila vláda České republiky. Celkově lze konstatovat, že přijaté texty Akt Světové poštovní unie nepřinášejí pro Českou republiku žádné problémy a lze s nimi proto vyslovit souhlas. A o totéž žádám tuto Poslaneckou sněmovnu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Renátu Witoszovou.

Poslankyně Renáta Witoszová: Děkuji. Bylo řečeno vše podstatné. Dovolte mi jenom říct, že veškeré změny jsou spíše dílčího charakteru, a proto navrhuji přikázání postoupit zahraničnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám přihlášky žádné, hlásí se někdo? Nehlásí. Rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Je zde návrh organizačního výboru na přikázání výboru zahraničnímu. Má někdo prosím návrh jiný? Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 110. Kdo je pro přikázání tohoto návrhu výboru zahraničnímu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 110, přítomno 103, pro 87, proti nikdo. Konstatuji, že návrh jsme přikázali k projednání výboru zahraničnímu.

A to je pro tuto chvíli konec projednávání bodu 88, sněmovního tisku 172 v prvním čtení.

Bod

89.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Austrálie o leteckých službách /sněmovní tisk 181/ - první čtení

Prosím o úvodní slovo ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Je to poslední bod, a já vás proto nebudu podrobnou úvodní zprávou podezírat z toho, že jste si ho řádně neprostudovali. Děkuji vám za trpělivost a prosím o schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane ministře, děkuji vám. Prosím o slovo zpravodaje pro první čtení pana poslance Tomáše Chalupu. (Není přítomný.) Je někdo ze zahraničního výboru, kdo by byl ochoten ujmout se role zpravodaje? (Někteří poslanci navrhuji poslankyni Matušovskou.) Paní poslankyně Matušovská.

Nejprve hlasováním 111 rozhodujeme o změně zpravodaje v prvním čtení. Kdo je pro, prosím? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 111, přítomno 103, pro 85, proti nikdo. Paní poslankyně Matušovská, prosím, jako zpravodajka máte nyní slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní předsedající, kolegyně,

kolegové, pan ministr řekl vše podstatné. (Velký smích a potlesk v sále.) Já jen doporučím přikázat zahraničnímu výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, výborně. (Smích v sále.) Otevírám obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nikdo. Tuto rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje výbor zahraniční. Je někdo s jiným návrhem? Není.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 112. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru zahraničnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 112. Přítomno 102, pro 85, proti nikdo. Přikázali jsme tedy tento návrh výboru zahraničnímu.

Tím jsme se vypořádali s bodem 89, se sněmovním tiskem 181 v prvním čtení.

Dámy a pánové, dovoluji vám všem z celého srdce poděkovat za velmi racionální projednávání bloku smluv ve druhém a třetím čtení. Myslím, že jste tým, který zatím jednal nejrationálněji, kam až má paměť sahá v parlamentní historii. Děkuji vám mnohokrát. Určitě si zasloužíte báječný večer. O tom, jak báječný bude, se rozhodněte prosím sami.

Sejdeme se zítra ráno v 9 hodin a budeme projednávat zákony ve třetím čtení. (Potlesk.)

(Jednání skončilo v 19.50 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

10. prosince 2010 v 9.01 hodin

Přítomno: 165 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Hamáček má kartu číslo 5. Žádná jiná náhradní karta dosud vydána nebyla.

Chci vám sdělit, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali následující poslanci a členové vlády.

Z poslanců jsou to: Jan Bureš pracovní důvody, Cempírek Václav pracovní důvody, Farský Jan zdravotní důvody, Gregora Martin osobní důvody, Jalowiczor Petr zdravotní důvody, Jirout Radim bez udání důvodu, Kaslová Jana zdravotní důvody, Lenka Kohoutová do 12 hodin z pracovních důvodů, Jiří Krátký zdravotní důvody, Petráň Miroslav pracovní důvody, Ploc Pavel bez udání důvodu, Skalický Jiří pracovní důvody, Šlégr Jiří pracovní důvody, Šťovíček Milan rodinné důvody.

Z členů vlády je to pan ministr Josef Dobeš pracovní důvody, John Radek pracovní důvody, Kocourek Martin zahraniční cesta, Schwarzenberg Karel taktéž zahraniční cesta. Dále mi byla doručena omluva pana ministra Kamila Jankovského, a to z celého dnešního jednacího dne.

Dnešní jednání zahájíme body z bloku třetích čtení, u kterých byly splněny zákonné lhůty. Je to bod 96, sněmovní tisk 53, bod 97, sněmovní tisk 83. Bodem 103, sněmovní tisk 133, se budeme zabývat v 9.30 hodin, jak jsme již včera rozhodli. Poté budeme pokračovat dalšími pevně zařazenými body, kterými jsou body číslo 139, 16, 112, 113, 114, 115 a 116.

Dále bych vás chtěla informovat, že Senát svým usnesením vzal zpět sněmovní tisk 117, a proto prosím, abyste si ve svých programech škrtnli bod číslo 40.

Mám zde dosud jednu písemnou přihlášku k návrhu pořadu, a to paní poslankyně Ludmily Bubeníkové, a eviduji taktéž přihlášku z místa pana poslance Jeronýma Tejce. Prosím paní poslankyni Bubeníkovou, aby se ujal slova.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Dobré ráno, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovoluji si přednést návrh na zařazení nového bodu programu na úterý příští týden jako pevný bod programu, a to druhé čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, sněmovní tisk 184, jako první bod po zahájení schůze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já to zopakuji, paní poslankyně. Navrhujete, abychom jako první bod úterního jednání projednali ve druhém čtení návrh novely občanského zákoníku, tisk číslo 184. Ano, děkuji.

Prosím pana poslance Tejce, aby se ujal slova.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi navrhnout zařazení zcela nového bodu, nicméně bodu, který by byl zařazen do bloku voleb, a to volbu předsedy stálé komise pro práci Kanceláře Sněmovny. Důvod je jediný, aby mohly být vyhlášeny nominační lhůty, abychom se mohli se změnou v tomto orgánu vypořádat na této schůzi, případně na schůzi příští.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, prosím, já to zopakuji. Navrhujete tedy bod volba předsedy stálé komise pro práci Kanceláře. Na který den prosím?

Poslanec Jeroným Tejc: Zařadit do bloku voleb s tím, že předseda volební komise by stanovil lhůtu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji pěkně. Mám přihlášeného pana poslance Stanjuru. (Silný hluk v sále.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, navrhuji zařadit do pořadu 9. schůze dva nové body.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslance, promiňte, já vás přeruším a požádám všechny naše kolegy a kolegyně, aby alespoň trochu snížili hladinu hluku v sále, abych alespoň já mohla slyšet váš návrh, abychom potom mohli hlasovat o tom, co navrhuje. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Zkusím navíc mluvit hlasitěji.

Navrhuji zařadit do pořadu této schůze dva nové body. My jsme projednali v prvním čtení vládní novelu zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, sněmovní tisk 180. Zkrátili jsme lhůtu na pět dnů, přikázali jsme tento tisk hospodářskému výboru, který jej včera projednal. Navrhuji zařadit sněmovní tisk 180, druhé čtení, na úterý příštího týdne jako druhý bod po bodu, který navrhuje paní kolegyně Bubeníková.

Současně navrhuji zařadit sněmovní tisk 180, třetí čtení, do pořadu schůze, a to do bloku třetích čtení.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Hlásí se ještě někdo další s návrhem programu? Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Papež: Hezké ráno, děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych navrhl zařadit do pořadu 9. schůze bod Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2011, sněmovní tisk 196. Navrhuji jeho pevně zařazení, protože se jedná o bod, který souvisí s projednáváním státního rozpočtu na příští rok, na středu příštího týdne za bod 95.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Za bod 95. Ano, děkuji.

Kdo další se ještě hlásí k návrhu programu? Děkuji pěkně, všechny návrhy padly, a budeme tedy o nich hlasovat v pořadí, v jakém byly předneseny.

První návrh přednesla paní poslankyně Bubeníková, a to abychom na příští úterý jako pevně zařazený první bod tohoto jednání zařadili druhé čtení návrhu novely občanského zákoníku, číslo tisku 184.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko ne.

V hlasování pořadové číslo 113 z přihlášených 137 poslanců pro 78, proti 26, zdrželo se 8. Návrh byl přijat.

Než přikročíme k dalšímu hlasování, tak vás chci seznámit s tím, že pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 6 a pan poslanec Doktor náhradní kartu číslo 10.

Dalším návrhem, o kterém musíme rozhodnout, je návrh, který přednesl pan poslanec Tejc. Týká se volby předsedy stálé komise pro práci Kanceláře a pan poslanec navrhuje, aby tento bod byl zařazen do bloku voleb. O tomto návrhu nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo tento návrh podporuje. Kdo je proti?

V hlasování číslo 114 z přihlášených 142 poslanců pro 132, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Dalším návrhem, o kterém budeme hlasovat, je návrh pana poslance Stanjury. Týká se tisku číslo 180. Pan poslanec navrhuje, aby tento bod byl zařazen jako druhý na naše úterní jednání a současně aby byl zařazen jako bod do bloku třetích čtení.

O tomto návrhu rozhodneme hlasováním, které zahajuji, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 115 z přihlášených 142 poslanců pro 95, proti 4. I tento návrh byl přijat.

Máme zde poslední návrh, o kterém nyní musíme rozhodnout, a je to návrh pana poslance Papeže. Týká se Státního zemědělského intervenčního fondu, jedná se o tisk číslo 196. Pan poslanec navrhuje, abychom tento bod projednali příští středu po projednání bodu číslo 95.

Zahajuji hlasování. Kdo podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 116 z počtu přihlášených 145 poslanců pro 136, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Přikročíme k prvnímu pevně zařazenému bodu našeho dnešního jednání. Ještě se hlásí pan poslanec Vidím. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, vzhledem k tomu, že Poslanecká sněmovna před okamžikem zařadila do svého pořadu právě probíhající schůze bod Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny, vyhlašuji lhůtu pro podávání návrhů na tuto pozici do úterý 14. prosince do 19. hodin.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji panu poslanci Vidímovi.

Nevidím žádnou přihlášku. Zahajuji tedy projednávání bodu

96.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 91/1996 Sb.,
o krmivech, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 53/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr zemědělství Ivan Fuksa a zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Pavel Kováčik. Máme zde jeden pozměňovací návrh a ten je uveden ve sněmovním tisku 53/2.

Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí z místa. Nikoho nevidím, a proto mohu rozpravu ukončit.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Poprosím pana zpravodaje, aby tento návrh přednesl a před hlasováním se k němu vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážená vládo, paní a pánové, přeji dobré ráno. Sdělují, že ve druhém čtení byl přednesen jeden pozměňovací návrh, pozměňovací návrh, který se týkal účinnosti a který máte ve sněmovním tisku 53/2. Žádné jiné pozměňovací návrhy nebyly předneseny. Čili budeme hlasovat tak, že prvně budeme hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu a poté o usnesení o zákonu jako celku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Budeme tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu, tak jak jej pan zpravodaj přednesl. Domnívám se, že už není třeba jej opakovat.

Proto zahajuji hlasování a ptám se... (Poslanec Kováčik: Zpravodaj souhlasí.) Předpokládám, že je to naprosto logické. Pane ministře, určitě souhlasíte taky, aniž bych vám chtěla nutit názor. Hlasování bylo zahájeno, prosím, abyste se ještě vyjádřili ve zbývajícím čase.

V hlasování číslo 117 z počtu přihlášených 153 poslanců pro 91, proti žádný. Návrh byl přijat.

Nyní přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 91/1996 Sb., o kr-mivech, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku číslo 53.“ Stanoviska předkladatele a zpravodaje předpokládám, nicméně pokud si přejí je ještě výrazně potvrdit, mohou se k nim vyjádřit. Nečiní tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 118 z přihlášených 155 poslanců pro 148, proti žádný. Návrh byl přijat a já mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Přikročíme k dalšímu návrhu a já bych vás ještě jednou chtěla velmi zdvořile požádat, abyste se alespoň v době, kdy projednáváme třetí čtení a děláme skutečně vážná a zásadní rozhodnutí, pokud možno soustředili a nerušili i své kolegy hlukem. Myslím si, že rozhodování o zákonech v této konečné podobě si zaslouží naši skutečnou pozornost.

Já zde mám ještě omluvu pana poslance Ing. Antonína Sedi. Omlouvá se z dnešního jednání v době od 12.30 do 15 hodin, a to z důvodu jednání s delegací výboru pro národní obranu a zpravodajské služby Sejmu Parlamentu Polské republiky.

Přikročíme k dalšímu návrhu a k dalšímu bodu programu. Je jím

97.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 83/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů je pan ministr Ivan Fuksa a zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Pavel Kováčik. Zde nebyly předneseny žádné návrhy, pokud jde o návrh na zamítnutí, ani návrhy pozměňovací.

Otevírám obecnou rozpravu, žádnou písemnou přihlášku nemám. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Nevidím nikoho a mohu tuto rozpravu ukončit.

Můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu vám návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku č. 83.“

Formálně se zeptám pana navrhovatele a pana zpravodaje. Oni oba tento návrh doporučují k přijetí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu. Kdo je proti?

V hlasování číslo 119 z přihlášených 156 poslanců pro 149, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a poděkovat panu ministrovi i panu zpravodaji.

Kolegyně a kolegové, dalším bodem, který máme projednat, je poslední dnes možné projednání třetích čtení, ovšem tento návrh má lhůtu 9 hodin 30 minut, protože takto byl projednán. My se tedy musíme v tuto chvíli pro devět zbývajících minut zaměstnat dalším tiskem. Pokud nebude námitek, přistoupíme k projednání návrhu z bloku druhých čtení.

Zahajuji tedy projednání bodu

139.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb.,
o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona
č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady
č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů,
(zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 115/ - druhé čtení**

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si velmi vážím přístupu Poslanecké sněmovny, která zkrátila lhůtu pro projednávání této předlohy, protože to je transpoziční novela, kde povinná lhůta transpozice skončí do konce roku, a my tím budeme moci ten termín dodržet. Dovolím si k tomu ještě podotknout, že vzhledem k tomu, že to je opravdu čistě transpoziční novela, neměli bychom, pokud možno a uznáte-li za vhodné, používat tento transpoziční nosič jako zásadní diskusi k národní legislativě a k národním prioritám u spotřební daně.

Děkuji za pochopení a děkuji za projednání této předlohy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 115/1. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Petr Braný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážená místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, rozpočtový výbor na své 7. schůzi 24. listopadu t. r. přijal doporučující usnesení, a to schválit předloženou novelu zákona, sněmovní tisk 115, bez připomínek. Rozpočtový výbor tedy vyslyšel i to, o č tu žádal pan ministr financí – aby se to nestalo nosičem různých jiných návrhů.

Přesto ale – už při projednávání zkrácené lhůty jsem hovořil o tom, že byly některé návrhy podány, ale nebyla kvantifikace dopadu do rozpočtu státu, popř. i jiných rozpočtů veřejných, tak rozpočtový výbor je dále neřešil. A dá se předpokládat, že pan ministr financí nebude až tak spokojen, že přece jenom na tento nosič se nějaké návrhy nabalí. Já jako zpravodaj tuto potřebu nemám a nebudu tak činit.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a otevírám obecnou rozpravu. Písemnou přihlášku do ní nemám žádnou. Nikdo se nehlásí z místa, a proto obecnou rozpravu ukončuji a zahajuji rozpravu podrobnou. Aní do té nemám žádnou přihlášku a hlásí se pan poslanec. Prosím, pan poslanec Dědič má slovo.

Poslanec František Dědič: Dobré dopoledne. Dámy a pánové, vážená paní předsedající, dovoluji, abych se jenom přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdán na stůl a kterým se vypouští novelizační bod 82. Tím v žádném případě není nijak nabourána myšlenka implementace evropských předpisů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se, kdo se další hlásí. Paní poslankyně Langšádlová. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobré dopoledne. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, vzhledem ke stavu projednávání návrhu zákona není možno dodržet navržený termín účinnosti. Proto v části třetí čl. 4 navrhuji, aby účinnost zněla: „Tento zákon nabývá účinnosti 1. dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení s výjimkou ustanovení čl. 1 bodu 72, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2012.“

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Ptám se, kdo další se hlásí do této rozpravy. Prosím, pan poslanec Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Dobrý den. Milé dámy a pánové, dovoluji mi, abych se taktéž připojil k pozměňujícímu návrhu, krátkému, neutrálnímu, který byl taktéž rozdán do vašich lavic a který zní: V článku č. 1 v novelizačním bodě č. 71 se v navrženém znění § 103 odst. 8 vypouštějí slova „do posledního dne účinnosti tohoto cenového rozhodnutí“.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo dál si přeje vystoupit v podrobné rozpravě? Prosím, pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den. Vážená paní předsedající, členové vlády, kolegové, chtěl bych se vyjádřit ke sněmovnímu tisku č. 115, který pojednává o novele zákona o spotřebních daních. Jak jistě mnozí z vás zaregistrovali, chystáme se předložit pozměňovací návrh, který sníží sazbu daně na naftu o 2,40 Kč. Tento pozměňovací návrh mám sice zde připravený, ale vzhledem k tomu, že jsem tento návrh nestihl projednat se

všemi koaličními partnery, zejména s panem ministrem, panem Kalouskem, který je, chápu, velmi vytížený, neměl bych jejich podporu. Z toho důvodu podání našeho pozměňovacího návrhu na snížení sazby daně na naftu prozatím pozdržím.

Říkám záměrně prozatím, protože si za naším návrhem stojíme. Je opřen o velmi kvalitní a racionální studii z Vysoké školy ekonomické a další neméně hodnotné názory a vyjádření ekonomických expertů. V následujících dnech se proto budu snažit přesvědčit jak koaliční partnery, tak především pana ministra financí. Udělám pro to vše, abychom mohli tento pozměňovací návrh v co nejbližší době předložit Poslanecké sněmovně a následně schválit. Nejlépe samozřejmě za podpory koaličních partnerů, ne panterů.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Kdo si dál přeje vystoupit v podrobné rozpravě? Pokud se již nikdo do této rozpravy nehlásí, tak ji... Pan poslanec... Pane poslanče, prosím, napovězte mi svoje jméno.

Poslanec Igor Svoják: Paní předsedkyně, vážená vládo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který máte na stole a který tímto přihlašuji do druhého čtení zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Svojákovi. Ptám se, kdo další se ještě hlásí do rozpravy. Nyní už opravdu nikdo. Já mohu tuto rozpravu ukončit a ukončit i projednávání tohoto bodu.

Dámy a pánové, čas stanovený pro projednání následujícího bodu je v 9 hodin 30 minut a já tento čas jsem povinna dodržet. Máme tedy několik málo desítek sekund na malé vydechnutí, zamyšlení nebo sdělení sousedovi něčeho.

Mohu zahájit projednání dalšího bodu našeho dnešního programu. Tímto bodem je

103.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 133/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo pan ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek, zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Vladislav Vilímec. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku č. 133/3.

V tuto chvíli otevíráím rozpravu. Písemnou přihlášku žádnou nemám. Hlásí se paní místopředsedkyně Klasnová a já jí dávám slovo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, prosím, abych ve smyslu ustanovení § 95 odst. 2 jednacího řádu načetla jednu legislativně technickou opravu logicky vyplývající z mého pozměňovacího návrhu.

Svým návrhem uvedeným v tisku 133/3 jako E2 bod 5 navrhuji doplnit k paušální náhradě za výdaje na dopravu vozidlem z místa trvalého pobytu do místa sídla orgánu a zpět za dopravu v místě sídla tohoto orgánu a při cestách spojených s výkonem funkce i paušální náhradu výdajů na dopravu veřejnými hromadnými dopravními prostředky. Tím se původně jednouúčelová paušální náhrada mění na víceúčelovou a v tomto smyslu je třeba její označení upravit.

Dovoluji si proto načíst tuto legislativně technickou úpravu: V pozměňovacím návrhu označeném v tisku 133/3 jako E2 bod 5 zní: 5. V § 9 odst. 1 písm. b) se slovo „jednouúčelová“ nahrazuje slovem „víceúčelová“ a za slova „písm. b)“ se vkládají slova „a c)“.

Protože vidím, že jsou tady trošičku nechápavé výrazy, jenom bych chtěla vysvětlit, že se skutečně jedná o legislativně technickou úpravu, která pouze upravuje to, že jestliže si zrušíme bezplatné cestování prostředky hromadné dopravy, tak potom nám zůstávají prostředky z paušální náhrady a můžeme používat tyto prostředky i na cestování hromadnou dopravou, to znamená těmito penězi, které dostáváme, si zaplatíme i hromadnou dopravu, tudíž se nejedná o jednouúčelové paušální náhrady, ale víceúčelové. Ten můj návrh vychází z doporučení legislativního odboru

Kanceláře Poslanecké sněmovny. Takže je to opravdu jenom technického rázu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Kdo dále se hlásí do rozpravy? Neeviduji žádnou přihlášku, ale eviduji zde přihlášku pana poslance Paggia na tabuli. Znamená to, že se jenom přehmátl nebo upadl na lavici, já to vymažu. Doufám, že se neurazíte.

Pan předseda klubu Bohuslav Sobotka se hlásí.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně. Jsem přesvědčen o tom, že dnes tady tento návrh zákona schválíme. Samozřejmě uvidíme, jak dopadne hlasování o jednotlivých pozměňujících návrzích.

Dovolte mi pouze, abych připoutal vaši pozornost k pozměňujícím návrhu pana kolegy Křečka, který je součástí příslušného sněmovního tisku. Myslím si, že to je velmi důležitý pozměňující návrh, který může ovlivnit délku schvalování této normy ve zbylé části legislativního procesu. Protože je velmi pravděpodobné, že pokud tento návrh nebude přijat teď na půdě Poslanecké sněmovny, může se stát pozměňujícím návrhem, který bude schválen na půdě horní komory Parlamentu České republiky, na půdě Senátu, a tím pádem by došlo k významnému prodloužení projednávání tohoto návrhu zákona.

My jako sociální demokraté jsme přesvědčeni, že bychom měli učinit vše pro to, aby ten návrh zákona byl doprojeden do konce letošního roku a začal platit od 1. ledna. Proto bych chtěl jasně říci, že my podpoříme pozměňující návrh pana poslance Křečka, který řeší situaci státních zástupců a srovnává jejich pozici s ostatními zaměstnanci veřejného sektoru. Tady nejde o to, že by státní zástupci měli dostat cokoli navíc. Jde jenom o to, aby se s nimi zacházelo spravedlivým způsobem, tak jako se zachází s ostatními ústavními činiteli.

Domnívám se, že pokud by Poslanecká sněmovna schválila tento návrh zákona, tak se významně, skutečně významně snižuje pravděpodobnost, že Senát tento návrh zákona s takovýmto pozměňujícím návrhem vrátí zpět do Poslanecké sněmovny. Toto téma je nyní živě diskutováno i na půdě horní komory a podle mého názoru bychom tady dnes měli udělat vše pro to, aby návrh zákona byl schválen v legislativním procesu ještě do konce letošního roku. Proto bych vás chtěl jménem poslanců sociální demokracie požádat o podporu pozměňujícího návrhu pana poslance Křečka.

Ještě bych také rád požádal kolegu Jeronýma Tejce, aby se blíže vyjádřil k obsahu tohoto pozměňujícího návrhu tak, aby bylo zřejmé, o čem budeme hlasovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, hlásí se pan předseda poslaneckého klubu TOP pan Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych pro koaliční poslance přeložil tady řeč pana poslance Sobotky: Je to takové malé české vydírání. Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Myslím, že je potřeba držet nervy na uzdě. Chápu, že si za těch několik měsíců nová koalice zvykla na to, že cokoli navrhne, ať už má pravdu, nebo nemá, ať je to správné, nebo není, tak to převálcuje 118 hlasy i přes porušení zákona stavem legislativní nouze. Situace se změnila. Je tady nový Senát, a pokud někdo někoho vydírá, pokud někdo někomu vyhrožuje, tak to není sociální demokracie. My jsme tady několikrát slyšeli, že bude-li zákon neprojednán do konce roku, dojde-li k rozmrazení platů, tak za to může sociální demokracie. A byli jsme varováni, abychom nedávali žádné pozměňovací návrhy, abychom se k tomu nejlépe nevyjadřovali a vše schválili tak, jak bylo připraveno koalicí.

My jsme jasně dopředu řekli, že chceme odsouhlasit snížení platů politiků. Dopředu jsme také říkali, že je velmi problematické a sporné snižování platů soudců a že je velmi nesprávné snižování platů nad rámec u státních zástupců. To, co jsme říkali, koalice nebrala vážně, a proto jsme dnes v této situaci. Náš návrh, který jsem tady avizoval a posléze se k němu přihlásil kolega Křeček, hovoří jasně. My chceme, aby rozdíl mezi platem soudce a státního zástupce v příštích letech kopíroval hranici 10 % pod plat soudce, tak jak to bylo v minulosti. A nemyslíme si, že to je něco nepřiměřeného. Státních zástupců je 1180, myslím, že tato změna rozhodně státní rozpočet neochromí a rozhodně není spravedlivé, aby jedna skupina v této zemi měla snížen plat reálně o 26 % oproti platu, který jí měl náležet v příštím roce a ještě ho měli zmrazen na čtyři roky. Změna, kterou navrhujeme, je skutečně minimální, je to minimalistická varianta, a tak jak vláda navrhuje snížení platů soudců, tak my navrhujeme, aby plat státních zástupců šel 10 % pod plat soudce, ne níže, jak to navrhuje vláda. To je ten důvod, proč jsme tento návrh předložili. A pokud tedy vládní koalice chce odpovědně naložit s tímto zákonem a chce, aby byl do konce roku schválen, tak jsme avizovali, že v Senátu bude daleko větší pravděpodobnost přijetí, pokud tento návrh schválen bude.

Já jsem ochoten se tady s vámi sejít i mezi svátky před koncem

nového roku (?), abychom případně hlasovali i o pozměňovací verzi Senátu, ale myslím, že je to zbytečné. Myslím, že pokud Sněmovna vyhoví tomuto pozměňovacímu návrhu, tak šance na přijetí v Senátu bude velmi vysoká. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Mám zde dvě přihlášky s přednostním pořadím. Pan poslanec Sobotka, pan ministr Drábek. Dávají si vzájemně přednost. Pan poslanec Sobotka má slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Kolegové, kolegyně, já si myslím, že my tady jako sociální demokraté neděláme nic jiného, než že upozorňujeme na fakt, že tento návrh zákona zde projednáváme v pokročilé fázi letošního roku. Je to vládní návrh, vláda ho přirozeně mohla předložit v mnohem dřívejším termínu, a pak bychom nebyli v tomto časovém stresu, ve kterém v tuto chvíli jsme. To je úplně stejný problém, který jsme tady řešili, když jsme se zabývali tím takzvaným stavem legislativní nouze, na který jsme koneckonců už poslali stížnost k Ústavnímu soudu. Kdyby vláda tento návrh zákona předložila o něco dříve, tak tady nebyl vůbec žádný problém. Jediné, co činí sociální demokracie v tuto chvíli, tak upozorňuje na fakt, že dneškem, dnešním schválením tohoto návrhu zákona legislativní proces nekončí. Návrh zákona bude postoupen Senátu a v Senátu bude rovněž velmi vážně diskutovaná otázka státních zástupců.

Otázka státních zástupců přece není nová. V okamžiku, kdy tento návrh zákona dorazil do Poslanecké sněmovny a když jsme se s touto problematikou seznámili a seznámili jsme se s jeho textem, tak od samého počátku česká sociální demokracie upozorňuje na nespravedlivý způsob, jakým bylo zasaženo do odměňování státních zástupců. Tuto připomínku uplatňujeme od samého počátku projednávání tohoto návrhu zákona. Tento návrh jsme uplatnili na jednání příslušného výboru. Tento návrh jsme uplatnili i zde na plénu Poslanecké sněmovny a v případě, že nebude přijat, tak ho sociální demokraté uplatní na půdě Senátu. A vzhledem k tomu, jak velkou sílu má sociální demokracie na půdě Senátu, tak je skutečně velmi pravděpodobné, že takovýto návrh zákona bude v Senátu přijat a návrh zákona se vrátí sem do Poslanecké sněmovny. My tedy pouze upozorňujeme na fakt, že přijetí tohoto návrhu již v této fázi ušetří čas a umožní sociálním demokratům usilovat o to, aby tento návrh byl schválen i na půdě Senátu bez pozměňovacích návrhů tak, aby potom mohl být legislativní proces dokončen do konce letošního roku.

Já si myslím, že je dobře si to uvědomit také proto, že i sama vládní koalice tuší, že v oblasti státních zástupců je problém, a sama vládní koalice zde předkládá jeden z pozměňovacích návrhů, který reaguje na situaci státních zástupců. Čili to není tak, že bychom si problém se státními zástupci

vymysleli jako sociální demokraté. Dneska už i poslanci vládní koalice přiznávají, že to je vážný problém. A pokud jsme odpovědnými zákonodárci, tak není možné, abychom tuto věc pominuli.

My jsme jako sociální demokraté připraveni pro tento návrh zákona hlasovat, ale v každém případě budeme podporovat pozměňovací návrh pana poslance Křečka a v případě, že neuspějeme na půdě Poslanecké sněmovny, tak využijeme silného zastoupení sociální demokracie na půdě Senátu, abychom takovýto návrh předložili.

Já si myslím, že toto je velmi korektní postup. Já jsem nezaznamenal takovýto postup ze strany vládní koalice. Vládní koalice má spíše tendenci nás překvapovat jako opozici svými návrhy, ale my v tuto chvíli jasně říkáme, jaký bude další proces, tak aby nikdo nemohl být v tuto chvíli překvapen, že sociální demokracie bude důsledně trvat na tom, abychom principiální otázku odměňování státních zástupců vyřešili důsledně, a tím důsledným řešením je pozměňovací návrh pana poslance Křečka. Tak to prostě je. Já si myslím, že slova o vydírání a podobně si můžeme nechat někde jinde, ne na půdě Poslanecké sněmovny. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní má slovo pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré dopoledne, paní předsedající, kolegyně, kolegové, já jenom připomenu velmi stručně to, co již padlo při projednávání v prvním a druhém čtení.

Problém státních zástupců je zásadní v tuto chvíli v tom, že je podaná ústavní stížnost na stanovení platu státních zástupců a na rozdíl od ústavní stížnosti, která se týkala platu soudců, tak tato ústavní stížnost ještě nebyla projednána. Připomenu také, že usnesením vlády je mi uloženo, abych během prvního čtvrtletí příštího roku předložil návrh nové úpravy platů státních zástupců. Já to samozřejmě udělám.

Znovu to tady opakuji a hlásím se k tomu právě i na základě nálezu Ústavního soudu, který se dá očekávat. Znovu zdůrazňuji a znovu se hlásím k tomu, že jsem zastáncem zásady, aby dlouhodobě a systémově byli státní zástupci odměňováni v tom schématu, které jim bylo nastaveno již před řadou let, to znamená platy soudců o 10 % snížené vzhledem k odlišení postavení soudců a státních zástupců. Nicméně v tuto chvíli ad hoc řešit situaci pozměňovacími návrhy bez toho, abychom vyčkali nálezu Ústavního soudu, který se této věci týká, považuji za nesprávné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo dávám panu poslanci Opálkovi.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, jestli vám chybělo vyjádření pana ministra na mou otázku, jaký je plat nejvyššího státního úředníka, tak musím konstatovat, že mi tuto informaci sdělil již včera, a já mu za ni děkuji.

Dovolte mi, abych vám to tedy oznámil, protože se jedná o plat, který byl v minulosti základem pro plat poslance. Čili základní plat plus stoprocentní navýšení, ze kterého se to počítalo, dnes činí 75 560 korun, to je o 14 tisíc, jestli se nepletu, více než základ dnes poslance. Proč o tom hovořím? Hovořím o tom proto, že tato situace z naší strany je neustále veřejností kritizována, ale je vidět, že i před snížením, které nás čeká od roku příštího, přece jenom s poslaneckými platy, a veřejnost to tak nevnímá, jsme šli dolů.

Druhá poznámka, kterou mám, je k mému pozměňovacímu návrhu, který jsem načetl a který máte uveden jako poslední v tomto tisku. Chci říci, že starost zejména pražských poslanců o náhrady na cestovné těch vzdálenějších je poněkud pečlivá, už méně k těm svým náhradám. Můj návrh činí úsporu v roce 2011 5 mil., což považuji za nadužívání jejich příjmu.

Třetí poznámku, kterou mám, to je určitá lítost, že paní místopředsedkyně Klasnová ve svém pozměňovacím návrhu zapoměla na snížení náhrad pro ty, kteří užívají auto s řidičem bez limitu a mají 58 % a předsedkyně více. Čili věřím, že v budoucnu se i s tímto něco dá dělat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má paní poslankyně Karolína Peake.

Poslankyně Karolína Peake: Dobrý den, dámy a pánové, paní předsedající, paní předsedkyně, vážená vládo.

Pane poslanče Bohuslave Sobotko prostřednictvím paní předsedající, ano, vládní koalice si skutečně uvědomuje situaci státních zástupců. Já sama jako předsedkyně ústavněprávního výboru jsem hned po prvním čtení tohoto zákona oslovila pana ministra Drábka a nad situací státních zástupců jsme seděli a vymýšleli jsme řešení. Nicméně tato koalice se nemůže chovat pouze legislativně odpovědně, ale také rozpočtově odpovědně. A jak tady včera říkal pan ministr Kalousek, kde nic není, ani smrt nebere.

Na ústavněprávním výboru prošel pozměňovací návrh, kterým se uzavírá zmrazení platů pro všechny ústavní činitele pouze na příští rok. Mým záměrem na tomto výboru bylo, aby se zmrazení uzavřelo právě pouze pro státní zástupce na rok 2011 a abychom tak dali jasný signál státním zástupcům, že v příštím roce dle slibu pana ministra Drábka se tyto platy bu-

dou řešit. Proto jsem načetla v minulém čtení svůj pozměňovací návrh, kterým uzavíráme zmrazení platů státních zástupců pouze na rok 2011 a v příštím roce budou platy státních zástupců řešeny.

Já bych si netroufla nazývat jednání sociální demokracie, která tady říká: pokud neschválí náš pozměňovací návrh, námi ovládaný Senát vám ho vrátí – netroufla bych si to nazvat vydíráním. Mazané to ale je. (Potlesk ze střední části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dále se do rozpravy hlásil pan ministr Jiří Pospíšil. Prosím, dávám mu slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já budu velmi stručný. Víceméně pouze potvrdím slova svého kolegy pana ministra Drábka. Já jsem se k tomuto tématu velmi podrobně vyjadřoval ve druhém čtení, a diskusi, kterou jsme zde provedli a která byla velmi věcná, víceméně nyní opakujeme. Je však vhodné znovu uvést a potvrdit to, co říká kolega Drábek. My pracujeme systematicky na systémové změně odměňování státních zástupců. Klíč je, aby plat státního zástupce odpovídal 90 procentům platu soudce. My nechceme pouze nesystémové jedno přijetí změny zde na plénu. My chceme celkovou změnu tak, jak vládní koalice má své vládní prohlášení, které se dotýká obecně postavení státního zastupitelství v rámci veřejné moci České republiky. To znamená předložíme celý balík změn, které se budou dotýkat státního zastupitelství, a jednou ze změn bude právě i ono odměňování, na kterém budeme s příslušným Ministerstvem práce a sociálních věcí pracovat.

Tedy prosím, nechme toto téma na seriózní, systémovou, věcnou diskusi, neřešme to nyní bez toho, že prodiskutujeme i ostatní aspekty, které se dotýkají státního zastupitelství. Myslím si, že závazek v usnesení vlády je natolik silnou záležitostí, že nikdo nemůže zpochybňovat to, že příští rok toto téma již v první polovině roku budeme seriózně řešit.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dále se do rozpravy hlásí paní místopředsedkyně Klasnová.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, paní předsedající. Já bych ráda prostřednictvím vás reagovala na pana poslance Opálku. Já bych chtěla říct, že považuji za obrovský úspěch tohoto nového složení Sněmovny, že se po letech – pokud vím, platový zákon je od roku 1995 – tady shodli všichni šéfové všech poslaneckých klubů a vedení Sněmovny na zrušení privilegia v podobě bezplatného užívání prostředků hromadné

dopravy a zrušení proplácení letenek. Já jsem tady pár měsíců, pane poslanče prostřednictvím předsedající, vy jste tady několik let, tyto návrhy jste mohl dávno předložit. A považuji to za velký úspěch.

A co se týká využívání aut, já můžu říct jako místopředsedkyně Poslanecké sněmovny, já auto ani řidiče nevyužívám. (Potlesk ze střední části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi reagovat na slova pana ministra práce a zároveň na slova ministra spravedlnosti. Ta debata tady už skutečně jednou byla, nicméně opakování je matka moudrosti a myslím, že je potřeba, aby tady zazněly i argumenty z druhé strany.

Pan ministr jeden i druhý nám tady říkali, že Ústavní soud doposud nerozhodl, a proto se platy budou snižovat. Já myslím, že takto ta logika přece není. Buď Ústavní soud nerozhodl, pak nemáme nic zásadního s platy státních zástupců dělat a počkat na jeho rozhodnutí, nebo se na to, že Ústavní soud nerozhodl, raději neodvolávejme.

To, co je důležité, je, že pan ministr Pospíšil nám tady slibuje. Slibuje nám, slibuje státním zástupcům, že snad vláda přijala usnesení a že se tím bude zabývat. Já myslím, že vláda měla dostatek času, aby se tím zabývala. Aby se tím zabývala systémově. A jestliže pan ministr slibuje a je pro to, aby rozdíl mezi platem soudce a státního zástupce byl 10 %, pak o tom můžeme rozhodnout dnes. Nevím, jaký je důvod čekat několik měsíců na to, na čem se všichni shodujeme už nyní. Prostě tady je návrh, který garantuje rozdíl v platu soudce a státního zástupce, rozdíl 10 %, není to nic, co by zruinovalo státní rozpočet, a musím říct, že mě překvapuje, když vláda, která se nazývá vládou boje s korupcí, v zásadě útočí nejvíce na jednu skupinu státních zaměstnanců, útočí na státní zástupce, kteří mají nezastupitelnou roli právě v boji s trestnou činností a v boji s korupcí. To nám to pěkně začíná! Děkuji. (Smích a potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dovolte mi, abych reagoval na paní místopředsedkyni Klasnovou, protože je mi jasné, že situace je do jisté míry citlivá. Já jí blahopřeji za ten výkon, který se jí podařil za krátkou dobu. Věci veřejné demonstrovaly, že si hradí svoji dopravu, před televizními obrazovkami v době, kdy ještě neměly na tu zdar-

ma nárok, protože neměly k dispozici průkazky, čili to jsou samozřejmě formy velice zvláštní.

Já jsem vás prostřednictvím řídící, paní místopředsedkyně, nejmenoval. Já vím, že máte kousek do Sněmovny a že nepoužíváte dopravní prostředek, myslím sněmovní, proto jsem hovořil obecně. A možná bude zajímavé, až jednou novináři rozkryjí, jak poslanci Věcí veřejných si řešili některé přesuny trvalého bydliště tak, aby se dostali na náhrady tam, kde kandidovali z Prahy. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nemám žádnou další přihlášku do rozpravy, a proto se táži, jestli si někdo přeje ještě vystoupit, dříve než tuto rozpravu ukončím. Nevidím nikoho, rozpravu ukončuji.

Ptám se, zda si se závěrečnými slovy přejí vystoupit pan navrhovatel a paní zpravodajové Vilímc a Tejc za rozpočtový a ústavněprávní výbor. Pokud se nehlásí se závěrečnými slovy, můžeme přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích.

Prosím pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním nám sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych navrhl pořad hlasování o pozměňovacích návrzích tohoto sněmovního tisku. (Hluk v sále.)

Za prvé konstatuji, že nebyl podán návrh na zamítnutí návrhu zákona. Tudíž jako první hlasování navrhuji hlasování o načené legislativně technické opravě, kterou načetla paní poslankyně Klasnová ke svému pozměňovacímu návrhu vedenému pod bodem E. Poté by se hlasovalo o pozměňovacím návrhu podaném paní místopředsedkyní Klasnovou jménem všech předsedů klubů Sněmovny a vedení Sněmovny, který je uveden pod bodem E, tzn. E1 i E2 společně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pardon, pane zpravodaji. Opravdu prosím o klid, je důležité, abychom se nedopustili omylu jenom proto, že jsme se špatně slyšeli.

Prosím pokračujte.

Poslanec Vladislav Vilímc: V případě přijetí tohoto návrhu pod bodem E je nehlasovatelný pozměňovací návrh pod bodem A, tedy pozměňovací návrh rozpočtového výboru.

Další hlasování bude o návrhu pana poslance Opálky, tedy o bodu H, v případě, že bude schválen v předchozím návrhu pod bodem E. Návrh

pana poslance byl totiž předložen k pozměňovacímu návrhu paní poslankyně Klasnové.

Dále navrhuji hlasování o bodu B1, tedy první části usnesení ústavněprávního výboru. Tento bod upravuje platovou základnu představitelů státní moci a soudců v roce 2011.

Dále se vyrovnáme s hlasováním o bodu F, tj. návrh poslance Křečka k úpravě platové základny státních zástupců v letech 2011 až 2014. V případě nepřijetí návrhu pod bodem F budeme hlasovat o bodu B2 a vlastně taky o bodu G, to je druhá část návrhu ústavněprávního výboru, jsou to tožné návrhy a týkají se úpravy platové základny státních zástupců v roce 2011.

Pak bychom hlasovali o návrhu pana poslance Plachého pod bodem C. Posledním hlasováním o pozměňovacích návrzích je hlasování o bodu D. Poté bychom hlasovali o návrhu zákona jako o celku.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Ptám se, zda je souhlas s touto procedurou. Já si to ověřím v hlasování, které v tuto chvíli zahajují.

Kdo je pro to, abychom hlasovali v pořadí tak, jak jej navrhl pan zpravodaj? Kdo je proti?

V hlasování číslo 120 z přihlášených 165 poslanců pro 157, proti žádný. Návrh procedury byl schválen.

Já tedy poprosím pana zpravodaje, aby přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním vyjádřil své stanovisko, a taktéž aby vyjádřil své stanovisko pan ministr. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji, paní místopředsedkyně. První hlasování bude hlasováním o načtené legislativně technické úpravě. Stanovisko zpravodaje je doporučující. (Stanovisko ministra bylo taktéž doporučující.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 121 z přihlášených 165 poslanců pro 117, proti 7, návrh byl přijat. Další návrh, prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladislav Vilímc: Další hlasování bude hlasování o pozměňovacím návrhu uvedeném v bodu E. Stanovisko zpravodaje je doporučující. (Stanovisko ministrovo bylo neutrální, nicméně bude hlasovat pro.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 122 z přihlášených 163 poslanců pro 157, proti jeden, návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji, další návrh.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji. Oznamuji, že pozměňovací návrh pod bodem A je nehlasovatelný, protože jsme přijali pozměňovací návrh pod bodem E.

Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Opálky uvedeném pod bodem H. Stanovisko zpravodaje je nedoporučující. (Stanovisko ministrovo bylo neutrální.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 123 z přihlášených 164 poslanců pro 32, proti 64, tento návrh nebyl přijat. Další návrh prosím.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o návrhu ústavněprávního výboru uvedeném pod bodem B1. Stanovisko zpravodaje je nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já vám nerozumím, prosím o stanovisko.

Poslanec Vladislav Vilímc: Stanovisko zpravodaje je nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nedoporučující. Pan ministr? (Taktéž negativní stanovisko.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajují hlasování, ptám se, kdo tento návrh podporuje. Kdo je proti?

V hlasování číslo 124 z přihlášených 164 poslanců pro 65, proti 71, tento návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu uvedeném v bodě F, jde o pozměňovací návrh pana poslance Křečka. Stanovisko zpravodaje je nedoporučující.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr? (Negativní.) Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 125 z přihlášených 165 poslanců pro 66, proti 84. Ani tento návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o druhé části usnesení ústavněprávního výboru, uvedené pod bodem B2, což je návrh totožný s návrhem pod bodem G paní poslankyně Peake. Stanovisko zpravodaje je doporučující. (Stanovisko ministrov bylo neutrální.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 126 z přihlášených 163 poslanců pro 133, proti 2, návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji. Další návrh, o kterém budeme hlasovat, je návrh uvedený pod bodem C. Je to návrh pana poslance Plachého. Stanovisko zpravodaje je nedoporučující. (Stanovisko ministrov bylo negativní.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zahajuji hlasování o tomto návrh a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 127 z přihlášených 164 poslanců pro 42, proti 64, tento návrh nebyl přijat. Pane zpravodaji, prosím pokračujte.

Poslanec Vladislav Vilímc: Poslední pozměňovací návrh, o kterém budeme hlasovat, je pozměňovací návrh pod bodem D pana poslance Vilímce. Jedná se o jiný způsob vymezení účinnosti zákona. Stanovisko zpravodaje je doporučující.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr? (Ministr Drábek: Taktéž pozitivní.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 128 z přihlášených 165 poslanců pro 120, proti 3, návrh byl přijat.

Chci se ujistit o tom, že o všech návrzích pozměňovacích bylo hlasováno, a ptám se tedy jak Sněmovny, tak pana zpravodaje, zda sdílí tento názor.

Poslanec Vladislav Vilímc: Ano, paní místopředsedkyně, o všech pozměňovacích návrzích bylo hlasováno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, vidím s tím všeobecný souhlas, a můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 133, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Ptám se na stanovisko zpravodaje a ministra. (Zpravodaj doporučil, ministr rovněž doporučil.)

Zahajuji tedy hlasování o tomto návrhu. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 129 z přihlášených 162 poslanců pro 147, proti 1. Tento návrh byl přijat, a já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím končím jeho projednávání.

Kolegyně, kolegové, musím se vás zeptat, mám zde na tabuli sedm faktických poznámek, přihlášek k nim. Předpokládám, že ve všech případech se jedná o technický omyl. V případě, že to tak není, tak mi to signalizujte.

Budeme pokračovat dalším bodem našeho programu. Dříve než k tomu přistoupíme, tak vás seznámím s další omluvou z dnešního jednání, a to od 12.30 hod. se omlouvá pan poslanec Václav Kubata, a to z důvodu účasti na jednání s delegací Sejmu Polské republiky.

Přikročíme k projednávání následujícího bodu našeho dnešního programu. Tím je

16.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 165/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Je zde navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, ale současně vám musím oznámit, že bylo předloženo veto tří poslaneckých klubů.

Nyní tedy prosím, aby z pověření vlády předložený návrh zákona uvedl pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Než mu dám slovo, chci požádat Sněmovnu, aby se její členové rozhodli, zda chtějí poslouchat pana ministra, anebo zda mají potřebu diskutovat možná o právě schváleném návrhu zákona. Druhou skupinu bych prosila, aby tak učinili v předsálí, abychom se my, kteří tu zůstaneme, mohli vzájemně slyšet.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, dovoluji mi, abych ve stručnosti uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, tzv. vodní zákon, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o sněmovní tisk 165.

Návrhem zákona se provádí transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne 15. února 2006, o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS, do českého právního řádu. Návrhu zákona se dotýká řízení o porušení smlouvy ve stadiu žaloby C481-09 vedené proti České republice. Novela zákona č. 258, která byla kromě jiného i transpozicí této směrnice, byla naposled v Poslanecké sněmovně na jednání 62. schůze dne 30. 9. 2009 zamítnuta v prvním čtení z důvodů, které se oblasti vod ke koupání netýkaly. Proto Ministerstvo zdravotnictví zahájilo nový legislativní proces, který se týká výhradně vod ke koupání. Nový návrh byl schválen vládou a předložen do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, sněmovní tisk 1065, nebyl však již z časových důvodů Poslaneckou sněmovnou na konci volebního období projednán. Návrh je proto předkládán opakovaně. Z tohoto důvodu také byl návrh předkládán s návrhem na schválení v prvním čtení.

Cílem předloženého návrhu je komplexně upravit hygienické požadavky na vody využívané ke koupání osob. V části koupání ve volné přírodě je tedy předkládána novela plnou transpozicí evropského práva, v oblasti umělých koupališť zůstávají ustanovení zákona beze změny. Byly pouze zakomponovány do novely tak, aby problematika koupání byla přehledná.

Směrnice 2006/7/ES ukládá vedle zajištění ochrany zdraví koupajících se osob zabezpečit i ochranu povrchových vod využívaných ke koupání. Vodní zákon v platném znění upravoval způsob sestavení seznamu takových vod a navazující úkoly krajských hygienických stanic. Tato úprava nevyhovuje shora citované směrnici. Po projednání s Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem životního prostředí byla problematika vymezení vod ke koupání v povrchových vodách a úkoly orgánů ochrany

veřejného zdraví související s touto problematikou přesunuta ze zákona o vodách do zákona o ochraně veřejného zdraví.

Pokud jde o dopady návrhu na státní rozpočet a podnikatelské prostředí v oblasti koupání ve volné přírodě, transpozicí směrnice se redukuje počet sledovaných ukazatelů jakosti koupacích vod z dosud sledovaných 19 fyzikálně chemických a mikrobiologických ukazatelů jakosti vody pouze na 4 ukazatele a současně se snižuje četnost jejich sledování na polovinu. V této kapitole dojde tedy k úsporám nákladů.

Realizace předkládaného návrhu bude mít však finanční dopad na státní rozpočet, rozpočet krajských hygienických stanic v oblasti informování veřejnosti, neboť bude představovat nutnost instalace a údržby informačních tabulí na každém koupacím místě na základě směrnice ES. Zvýšené finanční náklady budou také kladeny na správce povodí, a to vzhledem k sestavování tzv. profilů vod využívaných ke koupání. Konkrétní požadavky na rozsah informací pro veřejnost i způsob zpracování profilů vod obsahují prováděcí právní předpisy k této novele zákona. U provozovatelů umělých koupališť a saun se náklady na sledování jakosti vody ke koupání, sprchování a ochlazování ani náklady na informování veřejnosti nemění.

Děkuji vám za pozornost. Věřím, že pochopíte, že jsme měli ke schválení návrhu zákona v prvním čtení důvod v potřebě rychlé transpozice, ale samozřejmě plně budu akceptovat veto tří klubů, které zde bylo přečteno paní předsedkyní.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Dříve než budeme pokračovat v tomto bodu, tak vás chci seznámit s další omluvou z našeho jednání. Jde o omluvu paní poslankyně Marie Rusové v době od 12.30 do 15 hod. dnešního dne, taktéž z důvodu jednání s poslanci Sejmu Parlamentu Polské republiky.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Boris Šťastný a dávám mu slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážená vládo, dámy a pánové, projednáváme sněmovní tisk 165, novelu zákona o ochraně veřejného zdraví. Jde o vládní návrh, který byl předložen 3. 11. Poslanecké sněmovně zástupcem navrhovatele, ministrem zdravotnictví, a byl vám rozeslán 8. 11. 2010 jako tisk 165. Návrh byl předložen tak, aby byl projednán podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., nicméně, jak bylo avizováno předsedající, bylo předloženo veto tří poslaneckých klubů, čili návrh bude muset být projednán standardním způsobem.

Současně je navrženo, aby tisk byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví.

Jak řekl pan ministr zdravotnictví, jde o otázku transpozice evropských směrnic. V této souvislosti bych vás chtěl informovat, že 30. října 2010 byl vydán rozsudek Soudního dvora EU, ve kterém bylo konstatováno, že ČR nesplnila povinnosti vyplývající ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES z 15. února 2006, o řízení jakosti vod ke koupání, a nepřijala relevantní právní předpisy, které by dotčenou směrnicí řádně provedly v rámci vnitrostátního právního řádu. Tato citovaná směrnice by tak měla být transponována do českého právního řádu právě tímto návrhem zákona a příslušnou vyhláškou k návrhu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Písemnou přihlášku do této rozpravy žádnou nemám, nicméně na tabuli se mi zde hlásí pan poslanec Roman Sklenák. (Nehlásí.) Je to zřejmě další technický přehmat, nebudu tedy na něj brát zřetel. Ptám se ještě jednou, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor a též pan zpravodaj navrhli přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Já se vás ptám, kolegyně a kolegové, zda máte někdo ještě další jiný návrh. Nikoho takového nevidím. Přistoupíme proto k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví? Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 130, z přihlášených 163 pro 95, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví.

Dávám slovo panu poslanci Šnajdrovi.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jen krátce. Já bych si dovolil podat procedurální návrh na zkrácení projednávání tohoto zákona na 50 dní.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Je mi velmi líto, ale tento návrh nemohu akceptovat, protože nebyl procedurálně podán ve správnou chvíli. Myslím, že jediná věc, kterou můžete udělat, je požádat Sněmovnu,

abychom se vrátili do tohoto čtení. Jediná možnost by byla znovu se vrátit do druhého čtení. (Radí se s pracovníci KPS.) Jsme v prvním čtení? Tak by se ten bod musel znovu otevřít? Ne, procedurálně nemůžeme. Projednávání tohoto bodu končím.

Přistoupíme k dalšímu bodu našeho programu. Podmínkou pro to, abychom tento bod zahájili, je účast pana ministra obrany, kterého zde nevidím. Vidím, je to v pořádku. Mohu tedy otevřít následující bod, kterým je

112.

1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010 /sněmovní tisk 10/

Tento materiál uvede ministr obrany Alexandr Vondra a já ho prosím, aby se ujal slova.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, máte předložen 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek Armády České republiky jak na území České republiky, tak i mimo ně v roce 2010. Ten materiál poskytuje informaci o cvičeních se zahraničními partnery, která nebyla zařazena do původní informace o vojenských cvičeních, která byla plánována na rok 2010. Informace byla schválena vládou v prosinci loňského roku.

Všechna cvičení uvedená v doplňku byla financována v rámci schváleného rozpočtu kapitoly Ministerstva obrany na rok 2010, a tudíž nevznikly dodatečné požadavky na finanční prostředky.

Příloha materiálu obsahuje všechna doplněná cvičení na rok 2010. Šlo celkem o dvacet cvičení mimo území České republiky a tři cvičení na území České republiky. Zajímavé je to, že cvičení s pořadovým číslem 19, tzv. desert training, neproběhlo, protože jsme nedostali včas diplomatické povolení ke vstupu na území Džibuti.

Dámy a pánové, žádám vás, abyste uvedenou informaci vzali na vědomí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane ministře. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu a bezpečnost, usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 10/1. Já nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Václav Klučka, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Paní předsedající, vážená vládo, usnesení výboru pro obranu a bezpečnost, 3. schůze, 8. září 2010, k 1. doplňku plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010, s-němovní tisk 10.

Po odůvodnění náměstka ministra obrany České republiky Jana Fulíka, zpravodajské zprávě poslance Václava Klučky a po rozpravě výbor pro obranu a bezpečnost doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu vzít na vědomí 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010. Za druhé, pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, což tímto činím.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Otevírám všeobecnou rozpravu. Písemnou přihlášku žádnou nemám a neviduji, že by se někdo z poslanců a poslankyň do této rozpravy hlásil z místa, proto všeobecnou rozpravu končím.

Ptám se na případná závěrečná slova pana ministra a pana zpravodaje. Nebudou. Budeme tedy pokračovat rozpravou podrobnou. Ani do této rozpravy se nikdo nehlásí písemně ani z místa. I podrobnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení.

Zahájuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování 131, z přihlášených 161 poslanců pro 94, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno a já mohu ukončit projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu, kterým je

113.

Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2009 /sněmovní tisk 13/

Také tento materiál uvede ministr obrany Alexandr Vondra, kterému dávám slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Děkuji, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, nyní předkládáme souhrnnou a pravidelnou informa-

ci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích, tentokrát je to tedy uceleně za rok 2009. Vláda tuto informaci vzala na vědomí v červnu letošního roku.

Materiál podrobně popisuje naši účast. Jednalo se tedy dominantně o nasazení našich sil v Afghánistánu v operaci ISAF, jednalo se samozřejmě i o významné zastoupení českých ozbrojených sil v operaci KFOR v Kosovu, kde v průběhu roku 2009 na základě pozitivního vývoje bezpečnostního prostředí zahájilo NATO postupný proces redukce přítomnosti vojenských sil. A právě tomuto procesu jsou postupně přizpůsobovány i rozsah a forma zapojení našich sil, jak jsme tu probírali nedávno, když jsme schvalovali nasazení sil na příští a další roky.

V uvedeném období, to znamená v roce 2009, bylo celkem nasazeno okolo 1000 příslušníků rezortu Ministerstva obrany fyzicky a kromě toho bylo vyčleněno také 229 osob k nasazení do Sil rychlé reakce NATO a v tom druhém pololetí pak 1800 osob pro případné nasazení v rámci česko-slovenského bojového uskupení Evropské unie.

Pokud jde o finance, bylo v jednotlivých operacích v roce 2009 vyčerpáno celkem 2 mld. 950 mil. korun.

Žádám vás tímto o projednání předloženého materiálu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu a bezpečnost, usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 13/1. Nyní prosím o slovo pana zpravodaje výboru poslance Antonína Sedu, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Hezký dobrý den.

Usnesení výboru pro obranu a bezpečnost z 3. schůze ze dne 8. září 2010 k informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2009, sněmovní tisk 13:

Po odůvodnění náměstka ministra obrany České republiky Jana Fulíka, náčelníka Generálního štábu Armády České republiky armádního generála Vlastimila Picka, zpravodajské zprávě poslance Antonína Sedi a po rozpravě výbor pro obranu a bezpečnost

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu vzít na vědomí informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2009, sněmovní tisk 13;

2. děkuje všem příslušníkům Armády České republiky za kvalitní plnění úkolů v rámci jejich zapojení v zahraničních operacích a pozorovatelských misích v uplynulém období;

3. pověřuje zpravodaje výboru, a by s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu, do které nejsou písemné přihlášky a neeviduji. Hlásí se pan zpravodaj, ale nerozumím, co mi chcete signalizovat. Prosím. Samozřejmě v podrobné rozpravě se odkážete na návrh, který jste nám zde ve zpravodajské zprávě přednesl, ale pořád platí to, co jsem řekla, že nikdo se do této obecné rozpravy nehlásí. Já ji tedy ukončuji.

Přistoupíme k rozpravě podobné, do které se hlásí pan zpravodaj, zřejmě proto, aby se odkázal na návrh usnesení, které přednesl.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Ne, neodkážu, přednesu přímo usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2009.

Návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2009.“

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Končím podrobnou rozpravu v případě, že to byl poslední poslanec, který si v ní přál vystoupit. Podrobnou rozpravu ukončuji. Ptám se pana navrhovatele, pana zpravodaje – nepřejí si vystoupit se závěrečnými slovy.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 132 z přihlášených 163 poslanců pro 82, proti 12. Návrh byl přijat a návrh usnesení byl tímto schválen.

Tím můžeme ukončit projednávání tohoto bodu a přistoupit k projednání bodu následujícího, kterým je

114.

Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden - červen 2010 /sněmovní tisk 95/

I tento materiál uvede ministr obrany Alexandr Vondra a já prosím, aby se ujal slova.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Děkuji. Vážená paní předseda-

jící, dámy a pánové, zase klasika, souhrnný materiál Informace o vojenských cvičeních Armády České republiky jak na území České republiky, tak mimo ně v prvním pololetí roku 2010. Vy ten podrobný výčet máte obsažen v materiálu. Jednalo se celkem o 40 cvičení a společných výcviků, z toho na území České republiky jich bylo 12. Celková finanční částka byla necelých 25 mil. korun.

Za zmínku snad stojí tři největší a nejdůležitější cvičení. Za prvé největší cvičení u nás Létající nosorožec nebo Flying Rhino, které je děláno společně s Velkou Británií a týká se zejména výcviku leteckých návodčích. Dále na území v prostoru Tisá v České republice Žlutý kříž, které se týká cvičení zejména brigády chemické a biologické obrany. Pokud jde o ta zahraniční, tak asi nejdůležitější byl Combat Maneuver v březnu na území Německa, které bylo soustředěno na výcvik našich lidí pro misi ISAF v Afghánistánu.

Vláda tento materiál schválila 25. srpna letošního roku a vás samozřejmě prosím o vzetí této informace na vědomí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu a bezpečnost, jehož usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 95/1, a já nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro obranu a bezpečnost poslanec Antonín Sed'a, aby nás informoval o jednání výboru a taktéž aby přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením č. 27 výboru pro obranu a bezpečnost ze 4. schůze 7. října 2010 k Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden až červen 2010, sněmovní tisk 95.

Po odůvodnění náměstka ministra obrany České republiky Jana Fulíka a brigádního generála Aleše Opaty, zpravodajské zprávě poslance Antonína Sedi a po rozpravě výbor pro obranu a bezpečnost doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu vzít na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden až červen 2010, sněmovní tisk 95. Výbor pro obranu a bezpečnost pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do této rozpravy žádnou písemnou

příhlášku, neeviduji žádnou přihlášku z místa, a proto tuto rozpravu ukončuji.

Přistoupíme k rozpravě podrobné, hlásí se do ní pan zpravodaj Sedá.

Poslanec Antonín Sedá: Návrh usnesení Poslanecké sněmovny k Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden až červen roku 2010.

Návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí Informaci o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden až červen 2010.“

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji. Nikdo další se do podrobné rozpravy nehlásí. Tuto rozpravu končím. Nepředpokládám závěrečná slova pana ministra, ani zpravodaje.

Můžeme tedy hlasovat o návrhu usnesení tak, jak byl panem zpravodajem přednesen.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 133 z přihlášených 163 poslanců pro 91, proti žádný. Návrh byl přijat a bylo přijato též usnesení.

Mohu tedy ukončit projednávání tohoto bodu a zahájit projednávání bodu následujícího. Tím je

115.

Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2010 /sněmovní tisk 96/

I tento materiál uvede ministr obrany Alexandr Vondra a já mu dávám slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano. Paní předsedající, děkuji za slovo. Vláda má povinnost informovat Sněmovnu o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky a touto informací tak činí, a sice za první pololetí roku 2010. Podrobný přehled všech těch průjezdů i přeletů máte v příloze materiálu. Já jenom zdůrazňuji, že drtivá většina z nich byla realizována v souvislosti s účastí na vojenských

cvičeních, o kterých jsem tu před chvílí mluvil, a pak samozřejmě i kvůli zabezpečení všech zahraničních operací.

Prosím vás o vzetí na vědomí po projednání příslušného materiálu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu a bezpečnost. Usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk č. 96/1.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro obranu a bezpečnost pan poslanec Zdeněk Boháč, aby nás informoval o jednání výboru a taktéž aby nám přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dám a pánové, vážená vládo, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením výboru pro obranu a bezpečnost ze 4. schůze ze 7. října 2010 a podal vám informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2010. Jedná se o sněmovní tisk 96.

Po odůvodnění náměstka ministra obrany České republiky Jana Fulíka, brigádního generála Aleše Opaty, zpravodajské zprávy poslance mjr. Zdeňka Boháče a po rozpravě výbor pro obranu a bezpečnost

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu vzít na vědomí informaci o přeletech a... (Směje se.)

Paní předsedající, kolega Klučka mě rozesmívá. Prosím, ať je napomenut. To je vážná věc.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Zkusím vám zajistit trochu klidu v sále. Poprosím všechny poslance a poslankyně, aby respektovali, že slovo má pan zpravodaj Boháč a že diskutujeme pouze u mikrofonu. Pokud možno na to nezapomínejme.

Pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji. Ještě jednou.

Výbor pro obranu a bezpečnost

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu vzít na vědomí Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2010,

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Do této rozpravy nemám žádnou písemnou přihlášku ani nevidím nikoho z vás, že by se do této rozpravy chtěl přihlásit, a proto končím všeobecnou rozpravu. Nepředpokládám v této fázi žádné závěrečné slovo.

Můžeme přistoupit k rozpravě podrobné, ve které pan zpravodaj opět vystoupí. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji, paní místopředsedkyně. „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí informaci přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2010.“

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nevidím nikoho dalšího, kdo by chtěl vystoupit v podrobné rozpravě. Tuto rozpravu končím. Závěrečná slova nepředpokládám.

Můžeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 134 z přihlášených 164 poslanců pro 95, proti 11. Návrh byl přijat, usnesení bylo schváleno. Končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání bodu následujícího. Tím je

116.

**2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů
Armády České republiky se zahraničními partnery
na území České republiky i mimo ně v roce 2010
/sněmovní tisk 121/**

I tento materiál uvede ministr obrany Alexandr Vondra a já mu dávám slovo. Prosím.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano. Dámy a pánové, začínal jsem prvním doplňkem, končím tu dnes druhým doplňkem plánu vojenských cvičení na letošní rok. Čili jsou tři, celkem tři, vojenská cvičení, která nebyla zahrnuta ani do té původní informace o plánu vojenských cvičení,

ani do toho prvního doplňku. Jde o tři cvičení mimo území České republiky, která nevyžadovala žádné dodatečné finanční prostředky, mimo jiné proto, že u dvou z těch tří šlo o společný výcvik s americkou armádou, kdy americká armáda hradí prakticky všechny náklady, a proto je tento výcvik pro českou armádu výhodný.

Vláda informaci schválila 15. září t. r. a já vás tímto žádám o vzetí příslušné informace na vědomí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu a bezpečnost, jehož usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk č. 121/1. Já nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro obranu a bezpečnost pan poslanec Roman Váňa, aby nás informoval o jednání výboru a také aby přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Děkuji, paní předsedající. Paní a pánové, seznámím vás s usnesením výboru pro obranu a bezpečnost z 5. schůze ze 27. října 2010 k 2. doplňku plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010 podle sněmovního tisku 121.

Po odůvodnění ministra obrany České republiky Alexandra Vondry, náčelníka Generálního štábu Armády České republiky Vlastimila Picka, zpravodajské zprávě poslance Romana Váni a po rozpravě výbor pro obranu a bezpečnost doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu vzít na vědomí 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010 a pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku ani nevidím, že by se do této rozpravy někdo hlásil z místa, a proto tuto rozpravu ukončuji.

Otevírám rozpravu podrobnou. Dávám slovo panu zpravodaji, aby nám přednesl návrh usnesení.

Poslanec Roman Váňa: Návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010.“

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji.

Ptám se, zda někdo další se hlásí a chce vystoupit v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Závěrečná slova nepředpokládám.

Můžeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj.

V tuto chvíli zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 135 z přihlášených 162 poslanců pro 98, proti žádný. Návrh byl přijat a návrh usnesení byl tímto schválen.

Ukončuji projednávání tohoto bodu a přistoupíme k projednání bodu následujícího.

27.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 8/ - prvé čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk č. 8/1 a já nyní prosím, aby se za navrhovatele ujal předložení návrhu pan poslanec Bohuslav Sobotka a dávám mu slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, je mi ctí, že mohu uvést návrh skupiny poslanců České strany sociálně demokratické na uzákonění ústavního zákona o celostátním referendu.

Ústava naší země počítá s tím, že bude přijat zákon, který upraví situace, kdy lid vykonává státní moc přímo. Já jsem zaznamenal ze strany celé řady politických stran, které se dostaly po těchto volbách do Poslanecké sněmovny, že jsou připraveny podporovat rozšiřování prvku přímé demokracie včetně referenda, včetně přímé volby prezidenta republiky, a jsem tedy optimistou a očekávám, že tento návrh zákona projde do dalšího čtení a stane se předmětem vážné debaty na půdě Poslanecké sněmovny.

Náš návrh zákona koncepčně navazuje na celou řadu předcházejících pokusů, které zde byly činěny ze strany poslanců České strany sociálně demokratické. Jak jistě víte, Česká strana sociálně demokratická již řadu let usiluje o to, aby se do našeho právního řádu prosadil institut lidového hlasování, možnosti uspořádat referendum na celostátní úrovni. Byli to

poslanci České strany sociálně demokratické, kteří v minulých letech prosadili změnu podmínek pro místní referenda tak, aby tato místní referenda byla snáze konatelná. Byli to poslanci sociální demokracie, kteří v minulém volebním období prosadili zákon o krajském referendu do našeho právního řádu. To byly ovšem zákony, které nevyžadovaly ústavní většinu.

Zákon o celostátním referendu musí být ústavním zákonem. V tuto chvíli vyžaduje ústavní většinu. Sociální demokracie na půdě Poslanecké sněmovny ani na půdě Senátu sama o sobě takovou ústavní většinou nedisponuje, a proto spoléháme na to, že politické strany, které měly ve svém volebním programu podporu přímé demokracie, politické strany, které slibovaly, že podpoří zákon a přijetí zákona o obecném referendu, tyto volební sliby dodrží a podpoří také snahu sociálních demokratů o uzákonění celostátního referenda.

I předchozí pokusy o prosazení takového návrhu zákona byly jak pokusy ze strany vlády, a to bylo v době, kdy se na vládě podílela sociální demokracie, tak to byly poslanecké návrhy v době, kdy sociální demokracie byla v opozici. Všechny tyto minulé návrhy se ukázaly jako neúspěšné zejména v důsledku trvale negativního postoje části pravicových stran, zejména Občanské demokratické strany, která v minulosti vždy odmítala přijetí zákona o obecném referendu. V důsledku tohoto postoje zůstává příslušný článek 2 odst. 2 ústavy naší republiky nenaplněn a jediné obecné referendum, které jsme po roce 1989 zažili v naší zemi, bylo speciální referendum, které na základě speciálního zákona předcházelo vstupu do Evropské unie. V tomto referendu, které bylo referendem úspěšným, účastnila se ho většina občanů České republiky a většina účastníků tohoto referenda hlasovala pro náš vstup do Evropské unie. To je tedy praktická zkušenost s tímto institutem, která podle mého názoru byla úspěšná, pokud jde o zájem občanů o účast na takovéto formě rozhodování. A podle mého názoru bychom nyní měli umožnit lidem v naší zemi, aby se na rozhodování mohli přímo podílet i ve formě celostátního referenda.

Náš návrh zákona umožňuje konání referenda jak z iniciativy skupiny poslanců či senátorů, tak umožňuje také konání referenda z pohledu lidové iniciativy v situaci, kdy by takový návrh podpořilo alespoň 200 tisíc občanů České republiky.

Dámy a pánové, jsem přesvědčen o tom, že si Ústava České republiky zaslouží, aby byla po 17 letech naplněna, aby tento Parlament, tato Poslanecká sněmovna v tomto funkčním období ústavu naplnila a přijala zákon o obecném referendu. Rád bych proto jménem sociálních demokratů požádal o to, aby tento návrh zákona prošel do dalšího čtení. My jsme přirozeně připraveni vést debatu o jednotlivých parametrech, ať už jde o podmínky vyhlášení referenda, ať už jde o předmět referenda. Jsme připraveni na jednání, jsme připraveni na kompromis. Je zřejmé, že

pro přijetí jakéhokoli ústavního zákona na půdě této Poslanecké sněmovny bude nutná dohoda mezi vládním a opozičním táborem. My jsme na takovou dohodu a na takovéto jednání jako sociální demokraté připraveni.

Domnívám se, že by nebylo dobře, pokud by Poslanecká sněmovna v krátké době vyslala další signál o tom, že nestojí o prvky přímé demokracie. Chtěl bych připomenout, že pouze několik hodin uplynulo od okamžiku, kdy tato Poslanecká sněmovna odmítla návrh sociálních demokratů na přímou volbu prezidenta republiky. Myslím si, že to byla vážná chyba, ztrácíme zbytečně čas při přípravě tohoto institutu a bylo by dobře, kdyby Poslanecká sněmovna nezamítla tento návrh zákona, protože pokud by k tomu došlo, tak je to jasný vzkaz občanům: Přestali jste nás zajímat, už je po volbách, nemáte nám do toho co mluvit a naše volební sliby už pro nás v tuto chvíli nejsou závazné.

Jako sociální demokraté si vážíme občanů, držíme své volební závazky, a protože jsme jasně před volbami řekli, že budeme podporovat jak přímou volbu prezidenta republiky, a protože jsme před volbami jasně řekli, že budeme podporovat zavedení referenda, tak jsme v tuto chvíli takovýto návrh zákona do Poslanecké sněmovny předložili.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Chci vám oznámit, že paní poslankyně Kohoutová má náhradní kartu číslo 3.

Eviduji přihlášení předsedy poslaneckého klubu pana Kováčika, ale chci se zeptat, zda si přeje vystoupit až v rozpravě, normálně. Ano, čili budeme pokračovat tím, že dám slovo panu zpravodaji, a tím je pan poslanec Stanislav Polčák. A konstatuji, že prvním přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Kováčík.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, návrh poslanců pana Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona o celostátním referendu je sněmovní tisk č. 8. Předmětem návrhu je návrh na přijetí ústavního zákona o celostátním referendu. Vláda s tímto návrhem vyjádřila nesouhlas. Toto stanovisko vás bylo rozdáno jako sněmovní tisk č. 8/1.

Je zřejmé, že tento návrh zákona bude budit významné emoce. Předpokládám, že se v rozpravě strhne bitva o podobu volebních programů jednotlivých stran zastoupených zde ve Sněmovně. Nicméně bych se ve své zpravodajské zprávě chtěl důsledně vyhnout politické tematizaci tohoto návrhu a upozornit na jeho vady, které podle mého přesvědčení činí návrh nezpůsobilý dalšího projednávání zde v Poslanecké sněmovně.

Obecně lze říci, že institut referenda, tedy všeobecné hlasování občanů o určité otázce, je předvídan v článku 2 odst. 2 ústavy, podle kterého ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo. Optimista by se mohl radovat, že ústava referendum podporuje, předvídá, vlastně předjímá, skeptik, chcete-li realista, však ví, že fakticky tak ústava stěžuje vyřizování referend na celostátní úrovni, a vyžaduje tak pro přijetí takového zákona většinu ústavní. To znamená, co zde řekl i pan předkladatel, je skutečně pravdou, že ústava předjímá takový zákon, ale ústavní většinou jeho přijetí de facto ztěžuje. Právě onen požadavek ústavního zákona pro přijetí zákona o celostátním referendu vyžaduje široký politický konsensus s návrhem zde předloženým a ten, domnívám se, že takovou podporu nemá.

Vláda podle mého názoru poměrně obsáhle vypočítává nedostatky předloženého návrhu. Jelikož podobný návrh byl ve Sněmovně předložen již v minulých letech opakovaně, poněkud mě překvapuje, že čistě legislativní nedostatky těchto tisků se opakují i v tomto předloženém návrhu, což si popravdě řečeno neumím vysvětlit.

Středobodem zákona o celostátním referendu je vymezení otázek, o nichž by měli občané hlasovat. Přesto však této klíčové pasáži zákona lze vyčíst, že vymezení okruhu možných otázek není dostatečné a nereflektuje všechny situace, jež mohou nastat. Například hlasovat zákon o státním rozpočtu v referendu by mohlo mít poměrně dalekosáhlé negativní důsledky. Přesto takový postup schválení zákona o státním rozpočtu v referendu navrhovaná předloha umožňuje.

Vláda upozorňuje i na poměrně zásadní problém nemožnosti novelizovat zákon přijatý v celostátním referendu dalším legislativním procesem.

Jako zpravodaj za poměrně zásadní nedostatek vnímám neprovázanost navrhované úpravy na kompetenci a postavení Ústavního soudu. Jak vyplývá ze samotné ústavy a rovněž ze zákona o Ústavním soudu č. 182/1993 Sb., Ústavní soud podle článku 87 ústavy mimo jiné rozhoduje o zrušení zákonů nebo jejich jednotlivých ustanovení, jsou-li v rozporu s ústavním pořádkem. Pokud by byl v referendu přijat zákon, což samozřejmě z předlohy vyplývá, pak zůstává na ústavní úrovni nejasné, zda by mohl být Ústavním soudem zrušen, jak takové oprávnění Ústavnímu soudu přísluší přímo ex constitutione, to je z ústavy. Předložený návrh totiž předpokládá, že je-li rozpor mezi zákonem přijatým v referendu a zákonem přijatým legislativním procesem v Parlamentu, pak se aplikuje pouze zákon přijatý v referendu. Ovšem, a to předloha neřeší, co když se zákon přijatý v referendu ocitne v rozporu s ústavními zákony? I zde má mít zákon přijatý referendem přednost. S ohledem na vyšší právní sílu ústavního zákona se domnívám, že nikoliv, nicméně odpověď nevíme, protože zkrátka tuto otázku navrhovaná předloha neřeší. Případný rozpor na

ústavní úrovni, to jest mezi ústavou nebo ústavním zákonem o celostátním referendu, respektive se zákonem přijatého formou referenda, by vyvolával mimořádné nejasnosti, a to zvláště za situace, kdy vlastně v minulém roce Ústavní soud judikoval svoji kompetenci zrušovat i ústavní zákony svým nálezem. Vlastně předkladatelé, a to bych si tedy dovolil zdůraznit, upírají kompetenci Ústavnímu soudu přezkoumávat i tyto zákony přijaté formou celostátního referenda. Myslím si, že takovéto oslabování funkcí Ústavního soudu není hlasovatelné, není správné. Já sám se s tím neztotožňuji.

Vláda upozorňuje také na to, že podle návrhu nelze referendy, tedy vymezením otázek k hlasování v referendu, zasahovat do výkonu soudní moci. To je skutečně pravda. I předložený návrh s tímto počítá, nicméně návrh zase výslovně neřeší, zda tak lze zasahovat do probíhajících správních řízení, která nejsou součástí výkonu soudní moci. Opět v tomto bodě předpokládám, nebo je skutečně předloha nedostatečná.

Obávám se, že tímto ústavněprávním problémem a jeho výslovným neřešením ve vztahu ke kompetencím Ústavního soudu bychom si příslovečně zadělali na obrovské interpretační problémy, což si ve vztahu k ústavnímu pořádku a požadavku na jeho bezrozpornost dovolit nemůžeme.

Návrh obsahuje ještě další dílčí nejasnosti či terminologické nepřesnosti, nicméně některé nedostatky, které zmiňuje vláda a já osobně – tedy mimo nedostatky, které zmiňuje vláda, já osobně postrádám z uzavřeného výčtu otázek, jež nesmí být předmětem referenda, rovněž požadavek, aby samotné referendum nemohlo změnit prováděcí zákon o referendu, jehož přijetí tento ústavní zákon předpokládá. Takový procesní předpis by měl být neměnný a nemělo by jej být možno měnit samotným referendem. Opět předloha neřeší, vypouští a je vlastně v této části opět vadná. Jde vlastně o období, kdy i Ústavní soud je vázán zákonem o Ústavním soudu. Zde opět zákon o referendu by měl být neměnný, což říkám na ústavní úrovni, a to předloha neobsahuje.

Je otázkou, jak si tyto opakované výtky ve vztahu k opakovaně předkládanému návrhu zákona o celostátním referendu a setrvání na těchto nedostacích ze strany předkladatelů vysvětlit. Zvláště zvážíme-li skutečnost nutné dohody v rámci ústavní většiny. Pokud navrhovatelé v předloze uvádějí, že předložený návrh je v souladu s ústavním pořádkem, zdá se mi, že to je poměrně odvážné tvrzení. K tomuto přesvědčení mě vedou jediné legislativní obtíže, nesrovnalosti předlohy, které jsou příčinou, proč návrh není způsobilý dalšího projednání, a to bez jakékoliv ideologie.

Z obsahu mého vystoupení je zřejmé, že pro takto zpracovanou předlohu nemohu hlasovat nejen já, ale předpokládám, že ani žádný z poslanců a poslankyň jiných stran, které třeba mají institut referenda ve svém volebním programu. Předpokládám však také, že vláda předloží návrh ústavního

zákona o referendu, jak je vymezen v jejím programovém prohlášení. Proto v rámci rozpravy tedy navrhu předložený návrh zamítnout. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji panu poslanci Stanislavu Polčákovi. Otevírám obecnou rozpravu. Je zde jedna přihláška do této rozpravy, a to od pana poslance Pavla Kováčka. Prosím.

Poslanec Pavel Kováček: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Paní a pánové, jen velmi krátce, nehodlám se pouštět do hloubkových rozborů, protože těch jsme tady slyšeli mnoho. Ale můžeme si povšimnout při této příležitosti, když máme na stole opět jedno z témat, při kterém tak ztěžka přechází vznešené sliby a politické postoje od přímé demokracie z hlav programů a papírů do rukou při hlasování.

Poslanecký klub KSČM v řadě případů v minulých a předminulých volebních obdobích buď sám předkládal, nebo spolupředkládal spolu s některými ostatními poslaneckými kluby návrhy zákonů o referendu, ať už jde o celostátní referendum, tedy obecné, ať už jde o referenda speciální, namátkou připomenu jenom z minulého volebního období referendum o umístění, zkráceně řeknu amerického radaru, referendum o přistoupení k Lisabonské smlouvě a řadu dalších případů, kdy bylo dokonce apelováno dokonce i na strany, které prvky přímé demokracie měly ve svých programech a ve svých prohlášeních na čelních stránkách jako důležitou dokonce bych řekl vlajkovou loď, tak když došlo na hlasování, tak se vždycky hledaly pouze důvody, proč to nepodpořit.

Já si vážím velmi podrobného zpracování tématu panem zpravodajem, ale ono to podrobné a odborné zpracování panem zpravodajem mělo opět za vyústění to, že ani tento návrh prostě a jednoduše není možné podpořit. Podle mého soudu jde o omezování vůbec diskuse k tak základnímu problému, který ústava předjímá, ne že ztěžuje, ona určuje přece podmínky, za kterých se dá ten zákon přijmout, a já si myslím, že podmínky jsou stanoveny správně. Ale zamezuje se diskusi o uplatňování přímé demokracie v České republice. Vždycky, než k takové zásadní diskusi zde v této Poslanecké sněmovně došlo, zákon byl velmi rychle uklizen, dokonce i hlasitě zamítnut. Dokonce i hlasitě těmi, kteří se jinak honosili – a já nebudu třeba na zelené vzpomínat, abych jim nedělal zbytečnou reklamu – kteří se honosili tím, jak moc si přímé demokracie váží.

Takže já bych chtěl moc poprosit – nehlasovat pro zamítnutí, zkusit projednat na příslušných výborech, otevřít diskusi. Paní a pánové, nečekají nás žádné volby, doufejme, v příštím roce, nemusíme se tedy bát toho, že si ublížíme před vlastními voliči, když se spojíme pravice a levice při hlasování o tomto zákonu. Pojdme konečně vzít ústavu vážně. Ústava nevyklučuje referendum tím, že dává ústavní většinu pro jeho schválení. Ústava

jen říká, že to je velmi vážné a že jako takové se toto téma má také probírat. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. Přihlásil se nyní o slovo pan zpravodaj pan kolega Stanislav Polčák. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já jsem nechtěl zneužívat svého vystoupení zpravodaje, tudíž bych se ještě vyjádřil v rámci rozpravy ke slovu předkladatele, jak za zde bylo řečeno.

Děkuji svému předřečníkovi, protože si myslím, že jeho stanovisko je poměrně konstruktivní. Nicméně tento tisk byl předložen ještě de facto před ustavením poslaneckých klubů spolu s tiskem na novelu ústavy. Nerozumím tomu, jak se chtějí předkladatelé dohadovat o těchto návrzích, když ani za námi nikdo nepřijde a nechce o těchto návrzích diskutovat. To, že jste tyto tisky předložili de facto skutečně v rané fázi, to svědčí o tom, že jste chtěli pouze politizovat tuto debatu.

Vláda má ve svém programovém prohlášení, že předloží návrh ústavního zákona o celostátním referendu a rovněž že předloží novelu ústavy, která zakotví přímo volitelného prezidenta. Předpokládám, že vláda, než předloží tyto tisky do Sněmovny, tak na rozdíl od předkladatelů se skutečně sejde i s opozicí a o těchto návrzích bude jednat předtím, než budou podány. Ne opačně, tak, jak to děláte vy. Vy nám vyčítáte, že my s vámi nediskutujeme. Za mnou skutečně nikdo nepřišel, aby o tomto návrhu tisku jednal.

To je vše z mé strany.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Nyní faktická poznámka pan poslanec Jeroným Tejc, poté je zde přihláška pana kolegy Františka Laudáta a paní poslankyně Karolíny Peake. Prosím, pan kolega Tejc faktická poznámka.

Poslanec Jeroným Tejc: Pane poslanče Polčáku prostřednictvím paní předsedkyně, nevíte se. My jsme tady především diskutovali na téma přímé volby prezidenta. Tam jsme se také dozvěděli, že vláda, vládní koalice, která potřebuje 120 hlasů, tedy více, než sama disponuje v této Sněmovně, podporu opozice nediskutuje, ten návrh, který už teď má být v připomínkovém řízení. Tam jsme se velmi podívovali a vám to divné nebylo. K tomu, abychom tento návrh diskutovali na půdě Sněmovny, v parlamentní demokracii postačí, abyste, vážený pane poslanče, kolegyně a kolegové, odsouhlasili to, že tento návrh postoupí do druhého čtení a bude

projednáván na půdě výborů. Vůbec není žádný důvod, abychom se rozumně a věcně ne bavili o tom, co tomuto návrhu schází, nebo co naopak je lépe dopracované než možná zatím spíše žijící v hlavách vládní koalice nenapsaného návrhu vlády. To jediné, co potřebujeme, je, abyste se vyslovili pro to, že se na toto téma budeme bavit ve výborech, budeme se bavit na půdě výborů o tom, jestli referendum má být konáno často, méně často, jaký má být počet petentů pod petici, která by to referendum vyvolala, ale rozhodně podle mého názoru zde neobstojí vaše výtky, že s vámi nejednáme. K tomu jsou výbory a tam budeme rádi jednat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Nyní s přednostním právem vystoupí pan kolega Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové a kolegyně, za malou chvíli tady bude konec kalendářního roku, budeme bilancovat prvních šest měsíců této Poslanecké sněmovny a já myslím, že budeme také bilancovat výsledky dialogu mezi vládou a opozicí, který slibovala vládní koalice. Byla to vládní koalice, která sestavila vládu, ačkoliv žádná z jejích stran volby nevyhrála, tak přesto společně sestavili vládu. Tuším, že to byla druhá, třetí, čtvrtá politická strana, které sestavily vládu v České republice a od samého počátku tvrdily, bylo to v červnu, červenci, že chtějí nastolit novou politickou kulturu a vést dialog s opozicí.

A my teď budeme mít možnost bilancovat, jaký je výsledek toho šestiměsíčního dialogu s opozicí. Zamítnutí všech opozičních návrhů, které přišly na řadu v této Poslanecké sněmovně. S malou výjimkou jednoho či svou sněmovních tisků všechny návrhy opozice byly zamítnuty, a to hned v prvním čtení, aniž by postoupily do dalšího projednávání. Výsledkem této debaty vlády s opozicí jsou ústavní stížnosti, které jsme byli nuceni podat na projednávání vládních škrťů v Poslanecké sněmovně. Bilanci tohoto dialogu mezi vládou a opozicí je fakt, že jste nám zakázali obecnou rozpravu při projednávání jednoho z nejdůležitějších vládních zákonů, který se týkal škrťů, to byl balíček ministra Drábka. Tady jste dokonce byli vůči opozici tak vstřícní, že jste odhlasovali, že vůbec nesmí opozice vést v této Poslanecké sněmovně obecnou rozpravu. Vládní většinou. To byla opravdu velká ostuda, ale vy jste se k tomu snížili. Uveďte mně prosím jediný příklad, a teď se obracím na všechny vládní poslance, uveďte mi jediný příklad, kde v tuto chvíli vede vláda nějaký dialog s opozicí, kde tady existují nějaké pracovní skupiny formální či neformální, kde by byl tento dialog veden. Já si žádný takový příklad nemohu vybavit. Jsou to jenom fráze. Jenom fráze. Realita je taková, že když opozice předloží jakýkoliv návrh, vy

se nedíváte na to, co my navrhujeme, vy se díváte výhradně jenom na to, kdo to navrhuje. A jestliže předkladatelem je opoziční poslanec nebo skupina opozičních poslanců, tak automaticky ukážete tím prstem dolů a vaše většina tady v Poslanecké sněmovně takovéto návrhy zamítá. Já myslím, že to není dobrá politická kultura a rozhodně to není žádný pozitivní příspěvek dočasné vládní většiny k tomu, aby se tady v Poslanecké sněmovně kultura zlepšila.

Je fakt, že zákon o obecném referendu je dlouhodobým předmětem sporu mezi sociální demokracií a ODS. Je to dlouhodobý předmět sporu. A byly časy, kdy tady ODS měla takové množství poslanců, tuším 81, kdy nebylo možné bez souhlasu ODS přijmout žádný ústavní zákon. A ODS přijetí zákona o referendu v naší zemi blokuje už 17 let. Já s tím nesouhlasím, mám jiný názor, ale rozumím tomu, že ODS po 17 letech, kdy neustále zamítá všechny návrhy na prosazení obecného referenda, tak v tomto názoru setrvává i nadále.

To, co nechápu, je postoj tzv. nových politických stran, které kandidovaly před volbami do Poslanecké sněmovny a tvrdily, že podporují prvky přímé demokracie. Já chápu, že ODS drží své postoje a že je ODS trvale nepřátelská k zákonu o referendu. Ale jak je možné, že stejně nepřátelské jsou např. Věci veřejné, politická strana, která o sobě tvrdila, že je stranou přímé demokracie?

Co to je strana přímé demokracie? Je to politická strana, jejíž poslanci hlasují pro zamítnutí zákona o přímé volbě prezidenta? Je stranou přímé demokracie politická strana, jejíž poslanci se za malou chvíli zřejmě chystají hlasovat pro zamítnutí zákona o obecném referendu? To přece není žádná strana přímé demokracie, to je strana, která kopíruje postoje ODS, které jsou trvale negativní vůči zákonu o referendu, ať už na místní, krajské či celostátní úrovni.

Já bych chtěl vyzvat poslance nových politických stran, kteří sem byli zvoleni na základě slibu, že budou posilovat prvky přímé demokracie, aby ty prvky přímé demokracie podporovali. Bez ohledu na to, že tento návrh předložili sociální demokraté. Bez ohledu na to, že vláda k nim uplatnila připomínky – to je přece legitimní právo vlády, aby uplatnila připomínky, a vláda je uplatňuje ke všem návrhům zákonů.

My jsme připraveni jako sociální demokraté ve výběrech o tomto návrhu diskutovat, my jsme připraveni řadu těchto připomínek akceptovat, ale chceme, aby tady konečně začal probíhat dialog mezi vládou a opozicí.

My bychom ten návrh nikdy nepředložili, kdybychom si nespočítali, že v této Sněmovně je většina poslanců pro to, aby se podporovaly prvky přímé demokracie. My jsme ten propočet provedli na základě jednoduché skutečnosti: podívali jsme se na volební programy politických stran a zjistili jsme, že politické strany, které podporují referendum, jsou tady ve

většině v Poslanecké sněmovně, navzdory tomu, jak je seskupena vládní koalice, a na základě tohoto jednoduchého zjištění jsme také předložili návrh zákona o obecném referendu.

Domnívám se, že by bylo velkou chybou, kdybychom tento návrh zákona tady zamítli, kdyby ho vládní koalice zamítla, protože já nevím, kdy je jiný termín pro předložení vládního návrhu zákona. Já jsem ve vládním programu nenašel žádný termín. Já jsem v koaliční smlouvě pravicové vlády nenašel žádný termín pro předložení zákona o referendu. Já bych se rád mýlil, ale já myslím, že nám tady ten termín ani nikdo neřekne. Já bych se rád obrátil na pana premiéra, aby nám řekl, kdy se chystá vládní koalice předložit návrh zákona o referendu, ale obávám se, že se tady nic takového nestane. Ta formulace ve vládním programu je velmi vágní. Tam není zřejmé, jakým způsobem se vláda chce s tímto závazkem vypořádat. Stejně, jako je v tom vládním programu velmi vágní formulace, která se týká důchodové reformy, a my už dneska sledujeme spory ve vládní koalici, jak vlastně ta důchodová reforma bude vypadat. Podobné spory můžeme zřejmě očekávat kolem problému zákona o referendu. My jsme ten návrh předložili proto, abychom neztráceli čas, předložili jsme ho proto, abychom neklamali naděje občanů, kteří od nás očekávali, že naplníme ústavu v této věci a že dáme lidem možnost, aby o zákonu o obecném referendu hlasovali.

Já bych rád požádal všechny poslance a poslankyně v tomto sále o elementární slušnost vůči občanům naší země a o plnění slibů, které jsme lidem dali před volbami. My, sociální demokraté, jsme před volbami jasně řekli, že budeme prosazovat přímou volbu prezidenta a předložili jsme návrh zákona. Řekli jsme jako sociální demokraté, že budeme prosazovat zákon o obecném referendu, a předložili jsme návrh zákona a pro ten návrh zákona také budeme hlasovat.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sobotkovi. Nyní tedy je přihlášen pan kolega František Laudát, po něm bude hovořit paní poslankyně Karolína Peake. Prosíme tedy nyní pana poslance Laudátu.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, samozřejmě, že mám opačný názor, než tady zazněl od mého předřečníka, byl to jeho standardní projev.

K referendu – proč ne, ale. Já se domnívám, že je skutečně potřeba hodně, hodně, hodně promýšlet ty věci. Já vám predikuji obrovskou katastrofu, co se týká účasti při senátních volbách za dva roky. To vám nestačí? Chcete skutečně honit lidi k rozhodování o věcech méně podstatných?

Další celý blok rizika – já jsem neslyšel za ty čtyři roky, co jsem tady byl, ze strany sociální demokracie, jak například eliminovat rizika, aby se nehlasovalo o populistických věcech nebo o věcech, které nás můžou zavést do, řekl bych, mrtvých uliček. Vezměte si dneska Švýcarsko, které má v tom obrovskou tradici, celá jejich země je postavena na velice výrazných prvcích přímé demokracie, jak se teď bude po tom posledním referendu vyrovnávat s tím, že má jakési závazky v oblasti lidských práv. To jsem tedy zvědavý.

Ono to povede k jednomu. Povede to k tomu, proč dneska Evropská unie má také problémy. Občany se nevyplácí obcházet. Já doufám, že si to občané, zejména Pražané, zapamatují, co vyvedla sociální a občanská demokracie teď v hlavním městě ve věci koalice na pražské radnici.

Ale na druhé straně – k čemu to povede? Co kdyby dneska tady někdo protlačil referendum, které se bude odvíjet od posledních alarmujících průzkumů veřejného mínění o vztahu veřejnosti... (Pozornost řečníka a Sněmovny se upírá ke klubu KSČM, kde hlasitě diskutuje a směje se skupina poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, promiňte, pane kolego, já vás nerada přerušuji. (Posl. Laudát: Děkuji, počkám.) Prosím, abychom věnovali pozornost tomu, co říkáte vy.

Poslanec František Laudát: Já jsem nevěděl, jestli je to reakce nebo nějaké místní povídání.

Co kdyby tady padlo nějaké rozhodnutí směrem k romské menšině a podobně?

Já se domnívám, že to klíčové a zásadní věci, o tom jsou volby, ale skutečně nebráním se, ale musí to být slušně zpracováno.

Co se týká přímé volby prezidenta, proč ne – ale! Zase. Musí to být zase samostatná nebo je třeba hledat cestu, aby to bylo přidruženo k nějakým už stávajícím volebním termínům, protože to je také problém honit každý rok lidi k volbám, včetně obrovských finančních nákladů. Ano, proč nevolit přímo prezidenta, ale také bych rád, aby ruku v ruce s tím šly změny ústavy takové, protože to bude člověk – dáma nebo pán – s největším, nejsilnějším naším mandátem vůbec. A tomu by měly odpovídat jisté kompetence. Nechci nařknout, ale mám pocit, že naopak nedávno kdosi ze sociální demokracie prohodil, že spíš by prezident měl mít menší kompetence. A to je přesně proti tomu, s čím já bych byl asi ochoten se ztotožnit.

Já se domnívám, že ta široká diskuse a skutečně promyšlený návrh není na to sejit se zběsile v nějakém výboru a tam rychle něco předělávat, upravovat z toho, to je věc, která by skutečně měla sednout, měla by

souviset s nějakými asi i širšími když tak úpravami ústavy a celého toho systému, aby tam nebyl skutečně vložen prvek, který přinese potom víc problémů, než užitku.

Takže jestliže zde zazněl nebo zazní návrh na zamítnutí v prvním čtení, tak já se k němu s radostí připojím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní je přihlášena paní kolegyně Karolína Peake a po ní se přihlásil pan kolega Marek Benda. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Karolína Peake: Děkuji vám za slovo, paní předsedkyně. Tento bod, jako včerejší přímá volba prezidenta i bod následující můžeme určitě označit za body, které mají dráždit vládní koalici a Věci veřejné speciálně. Je to naprosto legitimní přístup sociální demokracie a opozice vůbec a já ho takto přijímám.

To, že to skutečně dráždění je, to tady už zmínil i pan zpravodaj, pan poslanec Polčák, když zmínil doby, kdy oba tyto návrhy na novelu ústavy byly předloženy do Sněmovny, což se stalo ještě před založením jednotlivých politických klubů.

Stejně tak bych ráda panu zpravodaji poděkovala za věcné zhodnocení předloženého návrhu, který zkrátka nejde schválit právě pro ty věcné chyby. Z nich bych si ještě dovolila vypíchnout to, že návrhy zákona mají zcela nedostatečným způsobem zpracované vymezení oblastí, o kterých nesmí být v referendech rozhodováno. Dále pak to, že rozhodnutí schválené v referendu dostává zcela nový rozměr v celém ústavním pořádku jednotlivých zákonů v České republice. A dále pak také to, že návrh na vyhlášení referenda může podávat 80 poslanců nebo 33 senátorů. To jsou všechno věci k velmi široké diskusi, které já považuji za velmi problematické.

Pan poslanec Sobotka se tváří, že se včera narodil a dnes poprvé přišel do politiky, a tváří se, že neví, že existuje něco jako koaliční smlouva, a pokud o ní ví, tak ji nikdy nečetl. Kdyby ji totiž četl, tak by si všiml, že v koaliční smlouvě je nejpodrobněji zpracováno právě téma obecného referenda, a tento bod Věci veřejné do této koaliční smlouvy prosadily. Je tam zcela jasně v bodech předloženo, jakým způsobem a s jakými základními pilíři bude předložen do Parlamentu zákon o obecném referendu. Tato vláda jej předloží v termínu, který bude podle legislativního plánu vlády, který bude v nejbližší době schválen.

Pan poslanec Sobotka se tu také ptal na alespoň jediný příklad spolupráce koalice s opozicí. Když dovolíte, paní předsedkyně, obrácím se na pana poslance Sobotku, který se na něco zeptal, ale nyní, když se mu snažím odpovědět, tak mě neposlouchá. Možná že kolegové si vyslechnou, když jim řeknu alespoň dva příklady spolupráce koalice s opozicí. Je

to práce na zákonu o veřejných zakázkách, kde jsme do pracovní skupiny na MMR pozvali zástupce sociální demokracie. Nepamatuji si, že by se tam někdo z nich někdy objevil. A je to i návrh na přímou volbu prezidenta. My jsme už oslovili poslance sociální demokracie a samozřejmě se sociální demokracií chceme na předložení tohoto zásadního ústavního zákona spolupracovat, stejně tak jako se sociální demokracií budeme spolupracovat na vládou plánovaném zákonu o obecném referendu.

Děkuji. (Potlesk zejména poslanců Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Karolíně Peake. Prosím nyní pana kolegu Marka Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, já bych býval ani nevystupoval, ale vzhledem k tomu, že ještě nezazněl návrh na zamítnutí, tak je myslím potřeba, aby byl přednesen. A navíc vystoupení pana kolegy Sobotky myslím nutí k tomu, aby na něj nějakým způsobem bylo alespoň dílčím způsobem zareagováno.

Já myslím, že k tomuto návrhu zákona řekl dostatečně zpravodaj, řekla dostatečně vláda. Myslím, že už jsme tady měli různé mizerné návrhy o referendu, a dobře víte, že já nejsem vůbec žádným příznivcem referenda, ale takhle mizerný návrh zákona o referendu jsme tady snad ještě neměli! (Smích v pravé části sálu.) To znamená, že tento návrh samozřejmě navrhuji zamítnout. Tohle už není jenom snaha jenom o to, prosazovat nějakou přímou demokracii, tohle je myslím snaha přímo o to, zpochybnit celý ústavní systém této země! Nějaké zákony přijímané v referendu, které budou mít nadústavní sílu, nebo někde mezi ústavou a zákony, naprosto nejasné ve vztahu k mezinárodním závazkům! Samozřejmě tam není, což by muselo být v takových situacích, pokud je možné předkládat návrh zákona do referenda, musel by být předběžný přezkum Ústavního soudu, zda není takový návrh v nesouladu s ústavním pořádkem ČR, s mezinárodními smlouvami. Ono se to tak strašně jednoduše píše! Můžeme si udělat všechno v ústavě, ale už se vůbec nedomýšlí, jaké dopady mohou být.

Navíc se obávám, že systém, které nám tady sociální demokraté navrhují, by vedl k tomu, že bychom péčí opozice měli tak jednou za tři až šest měsíců nějaké referendum, a jestli už dnes máme voleb příliš mnoho a nedá se v této zemi reálně vládnout, tak už bychom se z toho definitivně zbláznili a mohli bychom říct, že už tady budeme mít jenom správkářskou vládu, protože se stále bude referendovat.

Zkušenosti našich východních sousedů, a já nevím, proč se občas nepodíváme do zahraničí: Slovensko s opakovanými referendy, neplatný-

mi, která stojí pokaždé půl miliardy slovenských korun a nepřinášejí vůbec nic. Maďarsko s pravicovou opozicí, bohužel musím říct, vyvolaným referendem o poplatcích, které znamenalo, že Maďarsko došlo do dluhové pasti, ve které je dneska, protože nebylo schopno provést žádné reformy. To jsou vždycky geniální nápady, geniální představy, kterými jsou dlážděny cesty do pekel! Budme na to velmi opatrní!

A nyní jenom pár slov k tomu, co nám tady předvedl pan kolega Sobotka – dialog s opozicí. Pokud se jedná o věcné návrhy, tak myslím, že dialog s opozicí volně probíhá. Paní předsedkyně Peake tady jmenovala dva návrhy. Já bych jako další jmenoval návrh občanského zákoníku, kde samozřejmě opakovaně ministr spravedlnosti přizývá představitele opozice do pracovních komisí, pracuje se na tom na ústavněprávním výboru, ale to nejsou přece věci, které pana předsedu Sobotku zajímají! To je věcná práce na věcných návrzích, na kterých se tady nedá prsit a nakrúcat se. Takže tahle témata ho nezajímají a je třeba najít nějaké pěkné a populární!

A pak poslední poznámka k tomu, jak nám tady pan poslanec Sobotka káže o tom, kdo co říkal před volbami a těsně po volbách to plní. Kdo upozornil na dnešní, včerejší noviny, připomněl výroky samotného předsedy Sobotky z roku 2003, který svůj vlastní volební program označil za: „Ty sliby nebyly zasazeny do ekonomické reality a dnes v konfrontaci s realitou neobstojí.“. To je výrok pana předsedy Sobotky o svém vlastním volebním programu v roce 2003. Volební manažer sociální demokracie pro současné volby říká dnes, včera do novin věty o tom, že kdyby myslel svůj program vážně, pak by muselo Česko disponovat saúdskoarabskými ropnými vrty. Já myslím, že jsou to pěkné pikanterie, které by si sociální demokracie měla spíše připomínat, než tady se bít v prsa, jak všechno krásně plní! Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Markovi Bendovi. Pan kolega Polčák je přihlášen do rozpravy, poté pan poslanec Paroubek. Ještě před nimi však s faktickou poznámkou pan poslanec Tejček. Pan kolega Tejček faktická poznámka, druhá faktická poznámka bude následovat. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejček: Děkuji za slovo. Já bych rád jen k tomu, co tady říkal Marek Benda, a tomu, co říkal o tom, že snad by rozhodoval lid a jeho rozhodnutí by byla závazná a snad by nebylo možné je ani měnit. Já myslím, že když si přečteme první článek ústavy, tak uvidíme, že zdrojem veškeré moci ve státě je lid. Mě to tedy neuráží, kdyby rozhodoval tak, aby se mu museli podřít.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. To byla faktická poznámka. Nyní druhá faktická poznámka pan kolega Pecina. Prosím.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, já musím reagovat na to, co řekla – prostřednictvím paní předsedkyně – paní poslankyně Peake. Já jsem na Ministerstvu pro místní rozvoj, když tady probíhala ta komunikace mezi opozicí a koalicí, byl. Potkal jsem se tam dokonce i s některými vašimi kolegy. Už tam nepůjdu! Hodinu a půl jsme tam probírali, jak bychom to dělali, kdybychom o něčem diskutovali. O ničem se prostě nediskutovalo. Chudák Američan, který tam byl pozván z Americké obchodní komory, tak se tam vyvztekal a po hodině a půl jsme se rozešli. Čili takto probíhá dialog.

Ale k tématu. Já myslím, že tak, jak jste to řekla o koaliční smlouvě, tomu samozřejmě všichni rozumíme. Ale myslím, že jste také pochopila, že tady jde skutečně o ideový střet, že to není o tom, že vy si předložíte svůj návrh a ten dnešní nám zamítnete, protože je špatný. Tady jde o ideový střet a jasně to řekl pan poslanec Benda a jasně to řekl zejména pan poslanec... Teď mi vypadlo jeho jméno za TOP 09. (Posl. Polčák) Ten to řekl zcela jasně. Jsou prostě proti referendu, budou proti referendu a my vás skutečně dráždíme tím, jestli vy dodržíte svoje předvolební sliby, nebo ne. To je prostě pravda. Jestli se přidáte na tu stranu, která referendum chce, anebo na tu stranu, která referendum nechce. Já si myslím, že je to naprosto seriózní ideový střet a vy se musíte rozhodnout, jestli tedy jste pro přímou demokracii, nebo nejste. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl a faktická poznámka. Nyní je přihlášen pan kolega Polčák, poté pan poslanec Paroubek.

Poslanec Stanislav Polčák: Stanislav Polčák, TOP 09 a Starostové, jméno mé. Já bych si dovolil v rámci obecné rozpravy skutečně k faktům, protože pan kolega Bohuslav Sobotka zde řekl věci, které jak asi bývá jeho zvykem, nejsou zcela pravdivé.

Za prvé, ten tisk má číslo 7. Vy jste jej předložili, ještě jsme ani nedostali osvědčení o zvolení poslance. Tehdy jste, pane Bohuslave Sobotko, prostřednictvím paní předsedající, vyjednával o vládě. Vzpomeňme si na to, bylo to v červnu. Takže já vlastně ani nevím, jestli hlasujeme o k-vazikoaličním návrhu, nebo o kvaziopozičním návrhu. Tehdy jste prostě vyjednával o vládě, tudíž já opravdu nevím, jestli ten návrh je dnes opoziční, či vlastně tehdy rodící se koalice, kterou jste měl v hlavě. Tehdy velmi správně myslím že můj ctěný pan kolega Marek Benda upozorňoval, že takový návrh by vlastně ani neměl být předkládán, protože jsme ještě ani nedostali osvědčení o zvolení.

Dojmy a fakta. Vy říkáte – řekněte nám alespoň jeden příklad, kdy s opozicí spolupracujete. Nejsou to pouze pozvání do pracovních skupin. Zákon o veřejných zakázkách byl měněn i podle vašeho přání, vy jste na té schůzce seděl, pane Bohuslave Sobotko. Já nechápu, jak to, že máte tak krátkou paměť.

Za druhé – zákon o odměňování členů zastupitelstev. To byl váš návrh zákona, který já jako zpravodaj jsem doporučil do druhého čtení a byl koalicí takto hlasován.

Takže to není pouze jednosměrný tok. Naopak, o tomto zásadním návrhu ústavního zákona mě jako zpravodaje nikdo z předkladatelů nekontaktoval. Jakou diskusi vedete, jakou debatu vedete vy s koalicí?

Za další – je skutečně pravdou, že TOP 09 a Starostové podporují přímé volby prezidenta, přímé volby starostů. My jsme o referendu neměli v programu ani slovo. Vy jste po 17 letech, jak jste zde řekl, nebyli schopni ODS přesvědčit o tom, že by se takový návrh o ústavním zákoně o referendu měl přijmout. Pokud se hned v prvním volebním období straně Věci veřejné podařilo tento závazek navzdory volebním programům dvou ostatních koaličních stran prosadit do společného koaličního programu, tak je to mimořádný úspěch této strany. (Potlesk ze střední části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím nyní o slovo pana poslance Jiřího Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, hovoříme dnes o jednom z evergreenů české politiky, alespoň na parlamentní úrovni, o návrhu zákona o obecném referendu.

Paní poslankyně Peake je velmi příjemná, inteligentní dáma a já musím říci, že rád poslouchám její vystoupení. Tu souhlasím, tu nesouhlasím, ale prostřednictvím předsedající – já bych chtěl říci, že sociální demokracie přece nedělá politiku, aby dráždila vládní koalici. Ta se dráždí mezi sebou sama, tím se vůbec nemusíme zabývat. Nebo dokonce Věci veřejné – přece váš projekt je tak na jedno volební období, a i tak budete mít problém. (Potlesk z levé strany.) My chceme naplnit ústavu po 18 letech. Nedařilo se nám to naplnit, protože prostě takové většiny se tady nikdy nevytvořily, které by tohle to umožnily.

No ale přece jedna z vládních stran měla ve svém předvolebním programu požadavek referend. Je to záležitost, na které údajně vznikla. Pořád se tam nějak vyklikáváte mezi sebou, nějaké vaše interní záležitosti. Takže já se domnívám, že teď jde o to, tohle naplnit. Dokonce, jak jsme se tady dozvěděli, jste to prosadili do programového prohlášení vlády. Prima. Tak teď jde o to do toho jít. Já si ale myslím, že přece i poslanci Věci veřejných teď musí poslouchat velmi pozorně to, co říkají jejich kolegové z vládní

koalice, jak tady vystupovali pánové poslanci Polčák, Benda, Laudát. Tady jde přece o to, jestli ano, či ne, jestli tento zákon ano, či ne. Zatím to vypadá, že tento zákon těžko projde, dokonce i hlasy poslanců Věcí veřejných, kteří jej měli jako svůj erbovní zákon v předvolebním programu.

To, co říká pan Benda, něco o předběžném přezkumu Ústavním soudem, to je opravdu zajímavý instrument. Nevím, z čeho vyplývá. Možná, že jsme ho mohli v minulosti několikrát použít, ale pokud vím, nikdy použit nebyl.

Na to, že je mizerné všechno, co předkládá opozice, jsme si už zvykli, zejména u těch zákonů, které není schopna tahle ta koalice předložit.

Hodně voleb. Každého půl roku by prý byly volby. No, já nevím. Já myslím, že jsme tady teď měli v poslední době každou chvíli nějaké volby, a proč by se s těmi volbami nemohlo hlasování spojit například s obecným referendem k nějaké otázce. Podle mého názoru by to účast nesnížilo, naopak zvýšilo.

Víte, já bych doporučil, a obracím se teď zejména ke konzervativním poslancům, aby se podívali na dějiny státu a práva třeba ve Francii, na ústavu páté republiky, degaullovskou ústavu. Tu nenapsali socialisté, jen ji možná pak obratně využívali, pokud byli ve vládě. Tam se přece uskutečnilo, zejména v době prezidentství Charlese de Gaulla několik referend, dokonce kvůli jednomu z těch referend, když pro něj dopadlo špatně, tak Charles de Gaulle v roce 1969 také odešel ze svého úřadu. A to byl konzervativní prezident.

K jakým hodnotám se chcete hlásit? Toto přece není žádná revoluční vymoženost. To je záležitost, která tady panuje, která tady je jako určitá možnost, a je s ní zkušenost, tato přímá demokracie referenda, dva a půl tisíce let, od athénské demokracie.

Dámy a pánové, já se domnívám, že je jenom otázkou pokrytectví některých poslanců, zejména těch, jejichž strany ve svém předvolebním programu tento požadavek měly, pokud budou dnes hlasovat jiným způsobem. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Paroubkovi. Nyní jsou zde dvě faktické poznámky. Nejprve paní poslankyně Karolína Peake, poté pan poslanec Marek Benda.

Poslankyně Karolína Peake: Jsem ráda, že pan poslanec Jiří Paroubek poslouchá pozorně má vystoupení. Já ho také pečlivě poslouchám, tu nesouhlasím, tu opět nesouhlasím. (Smích a potlesk ze středu sálu.) Ale já jsem přesvědčena o tom, že jak pan Jiří Paroubek, tak pan Bohuslav Sobotka si zřejmě sedí na uších, nebo doufají, že jim tu jejich agitku někdo zbaští.

Ta podoba příštího zákona o obecném referendu je jasně definována v koaliční smlouvě. A takto ten zákon bude předložen. Samozřejmě, že sociální demokracie k tomu bude přizvána. Tak, jak byl předložen sociální demokracii návrh na zákon o obecném referendu, není ani diskutovatelný. (Potlesk ze středu sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka paní poslankyně Karolína Peake. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Bendy. Třetí faktickou bude mít pan kolega Gazdík.

Poslanec Marek Benda: Já opravdu jenom faktickou poznámku k tomu, co tady řekl pan poslanec Paroubek, který se ptal na předběžné otázky, nebo předběžné přezkumy Ústavního soudu. Tento institut máme v České republice zaveden přibližně šest let. Je v článku 87 odst. 2 ústavy, v otázce mezinárodních smluv, kde právě může být předběžně přezkoumáván soulad mezinárodní smlouvy s českým právním řádem předtím, než bude schvalována a ratifikována. Bylo to použito v případě Lisabonské smlouvy a některých dalších věcí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji Marku Bendovi. Další faktickou poznámku má pan kolega Gazdík. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, jsme tady osočováni z pokrytectví. Já bych chtěl za poslanecký klub TOP 09 a Starostové deklarovat, že jednoznačně podpoříme vládní návrh zákona o obecném referendu, který tato vláda připraví a který je v koaliční smlouvě. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Nyní zde mám dvě přihlášky řádné, a to s přednostním právem. První byl pan ministr Bárta, poté pan kolega Sobotka. Prosím.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, dobrý den. Já musím říci, že je velmi pikantní, když zde bývalý předseda sociální demokracie vyzývá k tomu, jakým způsobem plní Věci veřejné nebo neplní Věci veřejné svůj program. Já myslím, že je zapotřebí především připomenout, že koaliční potenciál sociální demokracie především díky němu je dnes nulový. A že právě on, právě on je příčinou toho, že Věci veřejné vytvářely velmi složitý, nicméně podle mě velmi důstojný kompromis na K9 o zákonu o referendu. Já musím říci, že tam je mnohem více než zákon o referendu. Je tam přímá volba starostů v menších obcích, je tam dohoda a shoda na přímé volbě prezidenta. Je tam spousta zásadních věcí, o kterých platí, že

je větší vítězství neslibovat, ale věci prosadit a mít v rámci koalice shodu na zásadní změně celé politiky, na zásadní změně výrazně větší míry přímé demokracie než to, co zde nyní nabízí sociální demokracie. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Bártovi. Nyní další přednostní právo... Pardon, ještě faktická poznámka pan poslanec Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, víte, já obvykle neodpovídám na osobní útoky, možná si ale teď jeden neodpustím.

Víte, pane ministře, až vás budu potřetí v řadě interpelovat, doufám, že už budete mít odvahu přijít osobně k té interpelaci, abyste mi z očí do očí, pokud na to vůbec máte kvalifikaci, dokázal odpovědět. Víte, ono nejde, pokud jde o tuto otázku, o mě, že já vás tady v něčem posuzuji. Ono jde o lidi. A ti lidé budou tuhle tu debatu dobře vnímat, budou také vnímat vaše hlasování, hlasování strany, které jste nominálním vůdcem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Nyní řádná přihláška, s přednostním právem pan kolega Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, vážená vládo, dámy a pánové, shodou okolností skoro ve stejných místech, jako dnes sedí poslanci strany Věci veřejné, v minulém volebním období seděli poslanci jiné politické strany. Ta politická strana se jmenovala Strana zelených. Ona se v minulém volebním období poprvé dostala do Parlamentu, měla velké ambice, nezůstala v opozici, ale hned se stala součástí vládní koalice, spojila se s ODS, vyjednala v koaličním programu zákon o referendu. Během celých tří let na něj nikdy nedošlo, stejně jako nedošlo na jiné pěkné úspěchy, kterých dosáhla Strana zelených při vyjednávání koaliční smlouvy. Já jsem zaznamenal pochvalu od pana poslance Polčáka, který pochválil stranu Věci veřejné za pěkný úspěch, kterého dosáhla při vyjednávání koaliční smlouvy. Víte, Strana zelených takových pěkných úspěchů dosáhla celou řadu. Nakonec to bylo korunováno posledním pěkným úspěchem a to byl výsledek Strany zelených v minulých volbách do Poslanecké sněmovny. Dneska už tady Stranu zelených nemáme, máme tady stranu Věci veřejné. Opět strana Věci veřejné s velkými ambicemi poprvé pronikla do Poslanecké sněmovny, hned vstoupila do vlády, nezůstala v opozici. Vstoupila do vlády shodou okolností se stejnou ODS, se kterou vstoupili do vlády zelení. A hádejte, jak to dopadne po příštích volbách do Poslanecké sněmovny. Hádejte, kolegyně a kolegové, jak to dopadne.

Já jsem poslouchal slova o tom, proč my předkládáme zákon o obecném referendu. My jsme ho předkládali v době, kdy strana Věci veřejné ještě nebyla v Poslanecké sněmovně, a pokud se nám ho nepodaří prosadit, tak ho budeme předkládat i v době, kdy už v Poslanecké sněmovně nebudete. Prostě tohle je programový prvek, který my chceme jako sociální demokraté prosadit do našeho právního řádu, zejména proto, že ho předpokládá ústava. Ústava, která byla schválena Parlamentem při vzniku naší republiky, předpokládá, že zde bude schválen zákon o obecném referendu. A protože sociální demokracie ctí ústavu, ctí právní stát, možná na rozdíl od někoho jiného tady v Poslanecké sněmovně, tak my se snažíme, aby ústava byla naplněna. A budeme se o to snažit i nadále, nezávisle na tom, co si o tom myslí současná vládní většina, neboť všichni víme, že vládní většiny jsou v demokracii pouze dočasné. Účast stran v této Poslanecké sněmovně je dočasná. Rozhodují lidé, rozhodují voliči. A já si myslím, že je důležité, abychom si vážili občana a dávali jenom takové sliby, které potom budeme dodržovat po volbách do Poslanecké sněmovny.

Já si myslím, že všichni vědí, že strana Věci veřejné před volbami slibovala posílení daňové progresse. Nic takového se nestalo. Všichni vědí, že strana Věci veřejné slibovala zrušení některých poplatků ve zdravotnictví. Žádný poplatek do této chvíle zrušen nebyl. Všichni vědí, že Věci veřejné prosazovaly přímou volbu prezidenta republiky a teď tady v Poslanecké sněmovně hlasovaly pro zamítnutí tohoto zákona. A za chvíli jsem velmi zvědav, jak bude strana Věci veřejné hlasovat o návrhu na zamítnutí zákona o obecném referendu, jestliže o sobě tvrdila, že je stranou přímé demokracie. Samozřejmě je to věcí této politické strany. Jestliže se někdo rozhodne obrátit se k voličům zády, jestliže se rozhodne obětovat veškeré volební sliby jenom tomu, aby byl ve vládě, je to jeho věc. Nás to jako sociální demokraty netrápí, my máme své cíle a svůj program, své voliče, které chceme oslovovat. Já jenom chci říci i z tohoto místa zklamaným voličům Věcí veřejných, kteří jsou zklamáni z postupu této politické strany: my jsme připraveni skutečně přímou demokracii na rozdíl od strany Věci veřejné prosazovat. Sociální demokracie své sliby na rozdíl od Věcí veřejných plní. Je to tak. (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo přednostní vystoupení. Nyní je zde řádná přihláška, pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, já si dovoluji nesouhlasit s některými výroky zde přednesenými, které tady byly několikrát opakovány, a já k nim přece jen nemohu mlčet. Podívejte se, Ústava České republiky hovoří, a budu citovat, v článku 19 odst. 3, že mandát poslance nebo sená-

tora vzniká zvolením. Takže ve chvíli, kdy byl kterýkoli z nás zvolen, má právo předložit jako poslanec legislativní návrh pro to volební období. To, jestli byly, nebo nebyly ustaveny poslanecké kluby, jestli byl, nebo nebyl složen slib, nemá na právo zvoleného poslance žádný vliv. Vliv by to mělo, kdyby složil slib s výhradou nebo kdyby slib nesložil nebo by vznikla jiná situace, po které mandát zaniká. Takže bych prosil alespoň kolegy, kteří mají právní vzdělání, aby nemátli nikoli Poslaneckou sněmovnu, protože tady si to můžeme vyříkat, ale veřejnost, protože část těch vystoupení samozřejmě může i v noci někdo vidět a potom si říká, co se tady vlastně děje. Takže bych prosil, abychom respektovali ústavní rámec a právo každého poslance, pokud je zvolen, že má právo legislativní iniciativy.

A potom ještě jedna poznámka. Já ji chci vrátit do textu toho návrhu. Mně se může nelíbit, sám jsem předkládal zákon o referendu nejméně pětkrát za jednotlivá funkční období, a nesouhlasím s tím, že by tento text neměl být ani diskutován. Já považuji takové vyjádření za příliš arogantní k návrhu jiného. Mohu s tím nesouhlasit, mohu s ním souhlasit, mohu k němu mít výhrady a ty rád přednesu ve druhém čtení.

Myslím si, že můžeme postupovat tak, jak se tady někdo obává – takový návrh jsem už jednou předkládal – že prostě v čl. 2 Ústavy České republiky vypustíme jedno slovo, a to v odst. 2 čl. 2, že zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo.

Dnes je tam ústavní zákon. Proto se předkládá tento návrh jako ústavní zákon. Ano. Potom bychom samozřejmě mohli mít referendum, které nebude podléhat schválení druhé komory, nebude se ho týkat článek 41, tzn. kompetenční záležitost mezi Sněmovnou a Senátem, a bude tedy poměrně jednoduché pro kteroukoliv vládní většinu takový zákon přijmout a referendum vyhlásit.

V tuhle chvíli pokud bude ústavní zákon o referendu, a jeho konečnou podobu dnes nepředjímám, protože jsme v prvním čtení a ve druhém čtení může v ústavněprávním výboru, příp. v komisi pro ústavu, kterou můžeme vytvořit ad hoc, můžeme se jí zabývat a můžeme ji vytvořit právě proto, abychom posuzovali jednotlivé návrhy – a v tomto ohledu tedy můžeme vytvořit zákon, který svým způsobem bude vyhovovat lépe, než byla ona dohoda koalice.

Věřte mi, nebo ne, protože na dohodě pouze koalice skutečně v ústavním zákoně nezáleží. Nezáleží. Koalice nemá 120 hlasů v Poslanecké sněmovně. A už vůbec nemá 3/5 většinu v Senátu. Prostě to bez toho nejde. Tak si řekněme a vraťme se od toho posuzování, jak která politická strana plní svůj volební program, k textu, který je tady navržen, kritizujme jednotlivá ustanovení, nebo si tu kritiku ponechme na jednání ve výborech. Bude to mnohem jistější, bezpečnější.

A také si můžeme říci docela bez problémů, že nestačí projednávání v ústavněprávním výboru. Pokud má někdo obavu, že bychom snad zasáhli do lidskoprávní oblasti příliš – a já nepředpokládám, alespoň podle zatímne předloženého textu – přikážme to ještě výboru petičnímu. Ať se zabývá jednotlivými věcmi, které jsou v návrhu – jestli je máme omezit, nebo rozšířit, nebo jestli tím naším návrhem tak, jak by se vyhlášovala jednotlivá referenda, vůbec bychom mohli zasáhnout do takové oblasti, jako jsou ústavou zaručená lidská práva. To byla druhá poznámka.

A třetí poznámka na závěr. Prosím, nezpochybňujme právo občanů České republiky, které jim dává ústava, a jejich originální moc, která z ústavy vyplývá pro občany České republiky. Já jsem přesvědčen, že nikdo neomezuje Ústavní soud. Ústavní soud České republiky na sebe atrahoval tolik pravomocí, že to tu vadí té, jindy oné politické straně. A bavíme se o tom, jestli jsme parlamentní demokracií, nebo jsme justičním státem. To je běžná debata, která se vede v odborné veřejnosti. V tomto ohledu je potřeba si říci, jak dál. To není debata, která by sem nepatřila. Ta sem naopak patří. Je to velmi vážná debata. A kdo ji zpochybňuje, podle mého soudu si vůbec neuvědomuje rámec, ve kterém se pohybujeme.

V tomto ohledu tedy říkám zcela jasně, že ústavní soudce slibuje na svou čest a svědomí, že bude dodržovat Ústavu České republiky, ústavní zákony, a nemá právo rozhodovat, jestli je takový ústavní zákon nebo ústava, pokud by byla změněna, jestli je nebo není ústavní normou, protože v tomto ohledu jde o typickou dělbu moci. Ústavní soud – a ústavní soudci to slibují na svou čest – může posuzovat soulad zákonů s ústavními zákony, soulad podzákonných norem, tedy vyhlášek, nařízení vlády atd., jiných obecně závazných právních předpisů se zákony, příp. s ústavními zákony a s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána. Ale Ústavní soud nemůže měnit ústavní zákony. Oněch 15 soudců a soudkyň, abych se vyjádřil rovnoprávně k mužům i ženám, nemůže měnit za obě komory Parlamentu, za 281 zákonodárců a ústavodárců, ústavní zákony svým výkladem. Jednou se toho dopustil. A my jsme s tím nic nedělali. Aby se nám to příště nevymstilo!

Děkuji vám. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Filipovi. Zeptám se, zda se někdo hlásí ještě do obecné rozpravy. Pan kolega Polčák s faktickou poznámkou.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já jsem si tedy vzal text ústavy, abychom skutečně věděli, o čem se bavíme. A v článku 2 odst. 2 ústavy je přesně napsáno: Ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo.

Myslím, že z tohoto textu zákona i komentáře například pana profesora Pavlíčka k ústavě je naprosto zřejmé, že ústava referendum pouze předjímá, nepředepisuje jej. A je pouze a na rozhodnutí Poslanecké sněmovny, samozřejmě Parlamentu jako celku, zdali k takovému zákonu bude vysloven souhlas. Není žádný závazek vyplývající z ústavy přijetí zákona o celostátním referendu. To za prvé.

Za druhé. Pokud jde o to, že tento tisk byl skutečně rozdán před osvědčením o zvolení. Já jsem tuto skutečnost pouze oznámil a nikoli – na rozdíl od mých kolegů – ji nekritizoval v tom slova smyslu, že bych považoval tento návrh i z tohoto důvodu za nehlasovatelný. Já jsem pouze na to upozornil, že v tu chvíli se samozřejmě žádná debata o takovémto návrhu zákona nemohla vést.

Pokud jde o samotnou kompetenci Ústavního soudu, za klub TOP 09 a Starostů musím podotknout, že nám v žádném případě nevádí ani kompetenčně silný Ústavní soud.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego, za tuto faktickou poznámku. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Prosím, pan kolega Jiří Oliva. Prosím.

Poslanec Jiří Oliva: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já osobně úplně přesně nechápu ten důvod pro konfrontační tón, když všechny strany zastoupené v Poslanecké sněmovně chtějí návrh ústavního zákona o referendu. (Smích, tleskají i poslanci sociální demokracie.) Chce ho i klub TOP 09 a Starostové, chci ho i já. A chci ho na základě vládního návrhu. (Smích, tleskají i poslanci zleva.)

A hned řeknu proč. Takzvané poslanecké iniciativy mají obecný sklon k nepřesnostem a chybám daleko větší než vládní návrhy. Ať se jedná o kteroukoliv vládu. Je to naprosto logické, protože vláda využívá perfektního servisu Legislativní rady, využívá všech stupňů připomínkových řízení. A všechny tyto instance u poslaneckých iniciativ chybějí. Takže aniž bych chtěl zpochybnit naši zákonodárnou iniciativu, bohužel, skutečnost je taková, že vládní návrhy, ať se jedná o kteroukoliv vládu, mají obecně vyšší kvalitativní úroveň. Já se domnívám, že tak závažný zákon, jakým je návrh ústavního zákona o celostátním referendu, si vyžaduje, aby byl návrhem vládním. A jako takový ho také podpořím.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Olivovi. (Potlesk koaličních poslanců.) Hlásí se o slovo nyní pan kolega Pavel Kováčik. Prosím. Oznamuji jenom, že se od 12 hodin omlouvá paní kolegyně Ivana Weberová.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní a pánové, mohou být důvody, kdy je takzvaně lepší, když návrh odpracuje vláda. Jsou to zpravidla obrovské, složité, tlusté návrhy zákonů typu – já nevím – občanského zákoníku atd. atd. Tato norma, pokud mě paměť neklame, není zas tak obsahově silná. Teď myslím co do počtu stránek, do počtu vět, do počtu odstavců. A nemá zas tolik složitých zákoutí, aby nemohlo být uplatněno to, čemu se říká – a opět z ústavy, když už si ji tady bereme často do úst – legislativní iniciativa. To znamená právo předkládat zákony.

A tak jenom připomínám, že u nás, v České republice, podle české ústavy, má legislativní iniciativu, tedy právo předkládat zákony, na naprosto stejné úrovni jak vláda, tak Senát jako celek, tak krajské zastupitelstvo jako celek, tak každý jednotlivý poslanec Parlamentu České republiky. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. Teď mi byla doručena omluva pana poslance Vladimíra Koníčka. Omlouvá se od 12.15, pak bude na zastupitelstvu obce Boršice. To je důvod omluvy.

Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Jsou před námi závěrečná slova. Má možnost vystoupit jak navrhovatel, tak zpravodaj. Kolega Bohuslav Sobotka coby navrhovatel má první závěrečné slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, pozorně jsem si vyslechl rozpravu, která proběhla k našemu návrhu zákona o celostátním referendu, o ústavním návrhu zákona. Myslím si, že je důležité si uvědomit jednu věc. Ať bude návrh vládní, nebo opoziční, vždy bude nutná shoda mezi vládou a opozicí, neboť vládní koalice nedisponuje ústavní většinou ani na půdě Poslanecké sněmovny, ani nedisponuje ústavní většinou na půdě Senátu. Odvolávat se v tuto chvíli na vládní návrh jako na jediné možné řešení je nelogické. Jestliže se někdo odvolává na vládní návrh jako na jediné možné řešení, tak současně naznačuje, že mu zase na tom přijetí zákona o referendu tolik nezáleží. To jen uvádím pro pořádek, abych upozornil všechny poslance, kteří dosáhli hezkého úspěchu a prosadili něco do vládního programu, aby si uvědomili, jaká je realita a jaká je praxe, která je v této Poslanecké sněmovně, a že také už uplynulo půl roku od voleb a ještě se nic nestalo. Jediný, kdo předložil návrh zákona o přímé volbě prezidenta včas, je sociální demokracie. Předložili jsme také návrh zákona o celostátním referendu.

Samozřejmě jsem četl výhrady, které uplatnila vláda. Slyšel jsem výhrady, které uplatnil pan zpravodaj, který se koneckonců na vládu v řadě věcí

odvolával. Všechny tyto výhrady jsou odstranitelné v dalším legislativním procesu. Nejsou to výhrady, které by nebyly řešitelné v rámci dialogu mezi vládou a opozicí v této Poslanecké sněmovně. Sociální demokracie je připravena účastnit se aktivně projednávání ve výborech. Jsme připraveni o této věci diskutovat a jsme také připraveni probrat jednu po druhé všechny výhrady vlády, které byly uplatněny vůči tomuto našemu návrhu, a hledat nějaký rozumný kompromis. My jsme pro to, abychom neztráceli čas. Času je strašně málo. Volební období rychle běží. Máme za sebou půl roku a nebyl prosazen zatím žádný zákon, který by prosazoval větší prvky přímé demokracie, tak jak to slibovala celá řada poslanců a poslankyň v této Poslanecké sněmovně.

Dovolte mi proto, abych vás na závěr požádal o podporu tohoto ústavního zákona o celostátním referendu, který sociální demokraté předložili hned na počátku tohoto volebního období, neboť ho pokládáme za důležitý, principiální a zásadní. Myslím si, že důležité, principiální a zásadní bude i hlasování každého poslance a poslankyň v této Poslanecké sněmovně podle toho, jak se k tomuto návrhu postaví, zdali umožní jeho další projednávání, anebo zda bude hlasovat pro jeho zamítnutí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane navrhovateli. Nyní závěrečné slovo zpravodaje. Kolega Stanislav Polčák má nyní prostor.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já setrvávám na stanovisku, aby tento návrh byl zamítnut z důvodů čistě faktických, věcných, nikoli ideologických. Pokud bychom měli přijmout zákon, o kterém zde hovoří pan předkladatel za skupinu předkladatelů, musel by být komplexně pozměňujícím návrhem přepsán. Je zde naprostý rozpor mezi tím, co je dnes předloženo a co je např. obsahem společného prohlášení vládních tří stran. Předpokládám, protože jsem si zcela vědom ústavnosti a ústavní většiny, její nezbytnosti dosažení, že k tomuto výsledku debat na vládní úrovni budou přizváni i zástupci opozice, neboť bez jejich souhlasu by návrh zákona o ústavním referendu nemohl projít.

Tudíž já pouze z faktických a věcných důvodů dávám návrh, nebo už byl přednesen návrh na zamítnutí návrhu. Na tomto stanovisku setrvávám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Je před námi hlasování. Upozorním poslance, kteří nejsou v jednacím sále, aby mohli dojít. Mám žádost o vaše odhlášení. Činím tak. Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Je zde návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 136. Táží se, kdo je pro tento návrh na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 136, přítomno 159, pro 95, proti 64, tento návrh tedy byl přijat. Znamená to, že Poslanecká sněmovna tento návrh zamítla.

Tím končí projednávání bodu 27, sněmovního tisku 8. O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegyně, vážená vládo, dovolte mi dvě věci, abych zde uvedl a využil svého přednostního práva pro vystoupení.

Za prvé musím vyjádřit velkou lítost ze strany poslanců a poslankyň České strany sociálně demokratické nad tím, že vládní většina zamítla tento náš návrh zákona na prosazení celostátního referenda. Konstatuji, že pro tento návrh na zamítnutí hlasovaly vládní strany bez ohledu na to, co slibovaly občanům před volbami do Poslanecké sněmovny.

Chtěl bych také konstatovat, že Česká strana sociálně demokratická je připravena usilovat i nadále o to, aby takovýto návrh byl prosazen. Chtěl bych také vyzvat vládu a pana premiéra, aby nám sdělili, v jakém termínu bude tedy předložen do Poslanecké sněmovny vládní návrh zákona o obecném referendu a jakým způsobem bude realizována ona debata s opozicí nad jeho textem, tak aby bylo možné dosáhnout příslušné ústavní většiny. To je věc číslo jedna.

Věc číslo dvě, kterou bych chtěl říci a požádat vás skutečně o malou chvíli pozornosti. Rád bych využil této příležitosti, kdy je zde přítomen jak pan předseda vlády, tak ministr zdravotnictví, abych je vyzval skutečně naléhavě jménem poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické, aby věnovali dostatečnou pozornost aktuální situaci, která dnes existuje v českém zdravotnictví. Objevují se stále nové a nové informace, které hovoří o tom, že se zvyšuje počet lékařů, kteří podávají výpověď ve zdravotnických zařízeních. Máme signály o tom, že to může skutečně způsobit po Novém roce vážné problémy v poskytování zdravotní péče, dostupnosti zdravotní péče a vážné problémy v kvalitě zdravotní péče.

Mám obavu, že vláda této věci nevěnuje dostatečnou pozornost, vláda ignoruje návrhy sociální demokracie, aby se tímto zabývala Poslanecká sněmovna. My jsme chtěli, aby na program schůze byl zařazen samostatný bod, který by se tohoto týkal. Nic takového nám vládní většina neumožnila, a já bych rád využil alespoň této možnosti, kterou mám jako předseda poslaneckého klubu sociální demokracie, abych znovu apeloval jak na

pana premiéra Nečase, tak na pana ministra zdravotnictví Hegera, aby se touto situací skutečně naléhavě zabývali, protože tady jde o zdraví a životy občanů, které mohou být po Novém roce ohroženy, pokud vláda nebude okamžitě a neprodleně jednat a nepodnikne všechny kroky proto, aby se situace v našem zdravotnictví stabilizovala. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se o slovo hlásí pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, já umím pochopit, že do diskuse v Poslanecké sněmovně, zvláště jsou-li zapnuty kamery, patří jistá dávka pečlivě natrénovaného patosu.

Ale zkusme ten problém vrátit zpátky na věcnou úroveň. Projednávali jsme zákon, který byl nekvalitní. Nekvalitní z věcného hlediska, nekvalitní z legislativního hlediska, argumenty padly. Protože zákon byl nekvalitní, tak byl zamítnut. Toť vše. Vše ostatní jsou rétorická cvičení. (Potlesk)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi a nyní zahajují projednávání bodu č. 28. Je to

28.

Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona o zrušení listinných akcií na majitele a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 22/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 22/1. Prosím, aby za navrhovatele tento návrh uvedl pan poslanec Jeroným Tejc. Zastupuje Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já budu velmi stručný, protože i toto je návrh zákona, který se neobjevuje poprvé v Poslanecké sněmovně. Chtěl bych připomenout, že návrh na zrušení listinných akcií na majitele předkládali poslanci České strany sociálně demokratické již během minulého funkčního období. Tento návrh zákona nebyl přijat v rámci tohoto volebního období a my jsme přesvědčeni, že v rámci boje proti korupci, v rámci boje proti netransparentnosti jsme povinni, abychom s tímto návrhem znovu do Poslanecké sněmovny přišli.

Naším cílem je zvýšit transparentnost akcionářské struktury společnos-

tí registrovaných v České republice. Jsme si vědomi toho, že v jednotlivých zemích Evropské unie existují různé režimy pro registraci akciových společností. Jsou země, kde jsou anonymní akcie přípustné, jsou země, kde něco takového přípustné není. My jsme přesvědčeni jako sociální demokraté, že spolu s vlastnictvím by zde měla být nejenom odpovědnost, ale také maximální míra transparentnosti. Proto bychom rádi do právního řádu naší země doplnili taková ustanovení, aby došlo k faktickému zrušení listinných akcií na majitele jako takových. Myslíme si, že to pomůže nejenom transparentnosti akcionářské struktury, ale pomůže to také k tomu, aby společnosti založené na takovémto anonymním principu nebyly zneužívány například ve vztahu k veřejným zakázkám.

Myslím si, že jsme poměrně nedávno tady měli možnost vést debatu o novele zákona o zadávání veřejných zakázek. Ukázalo se, že není tak jednoduché vyloučit anonymní akciové společnosti z veřejných zakázek. Tato Poslanecká sněmovna se o to pokusila, ten návrh nebyl zcela úspěšný, museli jsme tedy přehlasovávat veto Senátu a Sněmovna musela přistoupit k určitému kompromisu. Je tedy zřejmé, že zatím není možné vyloučit anonymní akciové společnosti z toho, aby se ucházely o veřejné zakázky či dotace v rámci veřejného sektoru. Proto se domníváme, že je opět aktuální náš návrh na to, abychom tu nejvíce problematickou formu akciových společností, to znamená společností, které jsou založeny na listinných akciích na majitele, postupně vytlačili, vyřadili z našeho právního řádu a přispěli tak k boji proti korupci a k transparentnějšímu prostředí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo slovo navrhovatele. Děkuji. Nyní prosím o slovo zpravodaje a tímto zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Igor Svoják.

Poslanec Igor Svoják: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi přednést zpravodajskou zprávu k návrhu tohoto zákona.

Předložený návrh zákona znamená nepřiměřený zásah do soukromých práv osob chráněných Ústavou ČR a Listinou základních práv a svobod. Vzhledem k právní úpravě v zahraničí nelze dosáhnout plánovaného cíle větší transparentnosti společnosti. I v případě, že by byl zákon schválen, mají vlastníci možnost dále zůstat v anonymitě, a to díky využití společností v tzv. offshore jurisdikcích. V praxi by to znamenalo, že akcie společnosti koupí právnická osoba v této dané jurisdikci, jejíž legislativa povoluje vlastnit akcie na majitele, a v evidenci akcionářů bude uvedeno pouze jméno této společnosti. Její vlastníci tak opět zůstanou v anonymitě a schválením zákona tedy k odkrytí vlastnictví dojde, ale ten, kdo bude chtít

dále zůstat v anonymitě, může tak činit díky využití zahraničního akcionáře,

Akcie na majitele má přibližně 90 % všech společností v České republice, takže schválení nového zákona by se dotklo většiny akcievek. Vznikly by tak nepřiměřené náklady způsobené akcionářům.

Dále návrh právní úpravy má celou řadu legislativních nedostatků. Uvedu pouze jeden. Týkají se například nejasnosti přeměny podoby akcií a dalších. Ztotožňuji se zároveň se stanoviskem vlády k návrhu tohoto zákona

Z výše uvedeného tedy jako zpravodaj navrhnu v rozpravě zamítnutí tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy mám jednu písemnou přihlášku. Pan kolega Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, toto téma bylo již nastoleno v minulém volebním období. Bohužel nedošlo k naplnění této materie. Zopakoval bych v podstatě svůj názor a své vystoupení, které jsem měl i v minulém volebním období, protože se domnívám, že smysl tohoto zákona je správný.

Smyslem zákona tedy je zrušení listinných akcií na majitele. Je možná na místě připomenout, že historicky nejstarší podobou akcie je listina. A listinné akcie se vydávají buď na jméno, nebo na majitele. Akcie na jméno měly a mají na rubu napsané jméno akcionáře, dnes mohou být i v evidenci Střediska cenných papírů. Vlastník nebo spoluvlastník společnosti je tedy znám a společnost vede seznam těchto akcionářů.

Vlastníkem či spoluvlastníkem společnosti, jež má akcie v listinné podobě na majitele, je pak ten, kdo cenné papíry, akcie momentálně drží. Tyto akcie se svým způsobem chovají jako bankovky. Obíhají stejně jako bankovky. Vlastník společnosti či spoluvlastník společnosti, který momentálně drží tyto akcie, je ale anonymní. Ani ostatní akcionáři nemusejí vědět, kdo je vlastně spoluvlastníkem společnosti, a nedozvědí se ani, jaké jsou s těmito anonymními spoluvlastnickými podíly zrovna prováděny transakce.

Velkým rozdílem mezi akciemi na majitele a na jméno je to, kdo vykonává právo s akcií. U akcií na jméno je možné, aby se valné hromady zúčastnil pouze majitel zapsaný v seznamu akcionářů a tedy majitel dopředu známý. U akcií na majitele pak může přijít na valnou hromadu a vykonávat práva akcionáře kdokoli, kdo bude mít v ten okamžik v ruce akcie na majitele. Také se často stává, že se na valnou hromadu dostaví osoba, které jsou pouze pro valnou hromadu tyto akcie propůjčeny. V podstatě tyto akcie mohou běhat i pod stolem, když se to tak vezme.

Rozdíl je i v převoditelnosti akcií. Akcie na majitele jsou převoditelné neomezeně, akcie na jméno mohou mít stanoveny stanovami společnosti převoditelnost omezenou. Totéž platí o zastavitelnosti akcií.

Také ve svolávání valné hromady je podstatný rozdíl. Jediný způsob, jak se dozvídá majitel akcií na majitele o konání valné hromady, je oznámení v tisku, Obchodním věstníku a podobně. Naproti tomu vlastník akcií na jméno je obeznámen o konání valné hromady osobním dopisem společnosti.

Právě v anonymitě akcionářů firem, a tedy v neprůhledných strukturách těchto firem spočívá řada reálných nebezpečí. Takovým nebezpečím je například možnost obcházení pomocí listinných akcií na majitele zákon proti praní špinavých peněz. Je absurditou, že převod peněz nad 15 tisíc eur musí probíhat bezhotovostně, naproti tomu akcie v milionových, či dokonce miliardových hodnotách putují z ruky do ruky. A to i třeba pod tím stolem, jak jsem řekl. Díky akciím na majitele lze tedy snadno ukrývat majetek.

Dalším příkladem může být porušování zákona o střetu zájmů, či dokonce korupce. Protože není vlastnická struktura akciových společností s listinnými akciemi na majitele známa, mohou anonymní vlastníci, kteří dostávají příležitost rozhodovat o veřejných zakázkách, vlastně zadávat zakázky sami sobě, svým firmám, ve kterých se díky anonymitě akcií na majitele také mohou skrývat.

Tato uvedená nebezpečí spojená s anonymními vlastníky akciových společností a s neprůhlednou vlastnickou strukturou vedla některé země Evropské unie i Spojených států amerických k tomu, aby listinné akcie na majitele, a tedy tento typ akciových společností buď zcela zakázaly, nebo mají značná omezení. To znamená, že v řadě těchto zemí se vlastníci musejí ke svým podílům přihlásit svým jménem a nemohou zůstatvat v anonymitě. Příkladem nepovolení listinných podob akcií je například Francie, Maďarsko, Rusko. Na Slovensku akcie na majitele sice existují, ale musí mít podobu zaknihovaných cenných papírů. Také Německo má řadu omezení, která mají zajistit, že když se na to přijde, je možné vlastníky identifikovat.

V České republice je na rozhodnutí akcionáře, pro který typ vlastnictví akcií se rozhodne, buď na jeho jméno, nebo tedy na majitele. Vlastnické struktury tak mohou zůstat skryté, anonymní, a že to usnadňuje provádění skrytých převodů majetku, praní špinavých peněz, často i korupci, není třeba dodávat.

Předložený návrh zákona tedy na toto reaguje a upravuje zrušení listinných akcií na majitele a postup při jejich výměně. Akcie na majitele mohou být sice vydávány, ale pouze v zaknihované podobě. Pokud vím, tak i Věci veřejné měly ve svém programovém prohlášení zrušení takového typu ak-

cí. Proto předpokládám také, že se k našemu návrhu, k návrhu poslanců sociální demokracie rádi přihlásí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Votavovi. Zeptám se, kdo se dále hlásí. Zatím mám přihlášku pana poslance Michala Doktora. Ptám se, zda někdo další. Zatím ne. Prosím tedy, slovo má pan kolega Michal Doktor. Po něm vidím pana poslance Jaroslava Plachého.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Jak už zde bylo řečeno, je to v podstatě podruhé, kdy je z formálního i obsahového hlediska projednáván tento návrh poslanců sociální demokracie. Já ve stručnosti zopakuji důvody, pro něž jsem navrhoval zamítnutí této předlohy už v průběhu minulého volebního období.

Konstatuji, že vytlačovat společnosti zřízené jako akciové společnosti s listinnými akciemi na majitele prostě není možné proto, že tato forma stejně jako řada jiných forem podnikatelských subjektů je chráněna právem, je chráněna Ústavou České republiky. Prostě tento typ akciových společností je v současné chvíli hájen ústavou a jinými zákony České republiky stejně jako jiná hospodářskoprávní forma podnikání. Není tedy možné konstatovat a vést zde debatu, která kriminalizuje – respektive asi je možné, ale pak je možné připustit veřejně důsledky plynoucí z takové debaty, naprosto zbytečné, nikoliv jen formální napětí směřující k určitému typu podnikání. A mně tato debata připomíná pokusy sociální demokracie z dob Miloše Zemana, který se pokoušel touto formou kriminalizovat podnikatele jako celek.

Já prostě protestuji proti tomu, aby forma podnikání hájená zákonem a újma, která takto může být způsobena, byla tak plynule a ledabyle z úst předřečníků a z prostoru Poslanecké sněmovny delegována do českého prostoru a demoralizováno podnikání a strach z podnikatelské obce jako takové. To je přece debata, která má své vymahatelné důsledky. Občané si opravdu mohou myslet, že je možné ze dne na den zrušit nějakou právní formu podnikání, a mohou si také myslet, že z toho pro stát, respektive je samotné nepoplynou žádné důsledky.

Opak je ovšem pravdou. I ústava říká, že práva vlastnická a výkon vlastnických práv a práv podnikání může být omezen, avšak s tím, že daňový poplatník, respektive prostor, který tak činí, musí nést veškeré důsledky z takového rozhodnutí. Varuji před tím, že práva společností, které jsou tady napříště navrženy ke zrušení, respektive k řízenému přechodu na jinou hospodářskoprávní formu, jsou chráněny v českém právním prostoru mimo jiné dvoustrannými smlouvami České republiky s tou kterou zemí o ochraně investic a není možné takovýmto způsobem vysílat do okolního ekonomick-

ého prostoru, že se Parlament České republiky zbláznil a není si vědom konzistentnosti svých rozhodování a závazků plynoucích z mezinárodních dvoustranných smluv, které tady učinil v minulých letech.

Je možné kategoricky prohlásit, že si takovéto společnosti nepřejeme, s dostatečným výhledem směrem dopředu musíme vědět, kde končí horizont závazků plynoucích ze smluvních ujednání takových společností, a musíme také vědět, že každá operace stejně jako každá mince má dvě strany. Je možné, že zrušení těchto společností, této formy podnikání, přinese českému prostoru nějaký kvalitativní růst. V tuto chvíli ovšem takto podaný návrh má neměřitelná, výrazně převyšující rizika a vícenáklady spojené s takovou operací.

Považte prosím jen jediný segment - akciová společnost s touto formou vlastnictví jako dlužník banky. A poslanci Parlamentu rozhodnou o tom, že tato společnost se řízeným způsobem buď převede na jinou formu, a zákon říká, jak to musí učinit, říká termín, kdy to musí učinit, a říká, co se stane, když se tak nestane. Představte si prosím kolizní prostor, kdy se vlastníci nerozhodnou respektovat nařízenou formulaci tímto zákonem a společnost vstoupí do likvidace, respektive do řízeného překlápění do jiné hospodářskoprávní formy. Je takto zpochybněn úvěr, respektive závazek dlužníka? Konstatuji, že ano.

Já nechci další krizi v bankovním sektoru. Tento návrh je neobratný a hloupý.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo slovo pana poslance Michala Doktora. Nyní požádám o slovo pana poslance Jaroslava Plachého.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, také já se budu do určité míry opakovat, protože jsem vystupoval už u předcházejícího návrhu v předcházejícím volebním období. Tak ti, kteří to už slyšeli, ať mi prominou.

Žijeme v roce dva krize. Krize, která s sebou nese samozřejmě útlum investic, krize, která s sebou nese růst nezaměstnanosti. To, co potřebujeme nejvíce, jsou investice. Přitom akcie na majitele jsou bezesporu jedním z významných investičních nástrojů, kterými jsme schopni do naší ekonomiky alokovat obrovské množství zdrojů. Upozorňuji také na to, že v České republice patří k jedné z nejvíce frekventovaných modliteb známá prosba: Bože dej, ať sousedovi chcípne koza. Ta závist, která tady panuje, je někdy tak značná, že není divu, že někteří investoři nechtějí být veřejně známi. Proto je naší povinností, abychom jim umožnili investovat v České republice své peníze, protože když jim to neumožníme tady, půjdou jinde. Okolní země jim to dovolí.

Proto se ptám sociální demokracie, zda si uvědomujeme, že žije v roce dva ekonomické krize, a zda si uvědomuje, že tímto návrhem zákona zvyšuje nezaměstnanost. Možná si to uvědomuje, možná ne. Jestli si ale uvědomuje důsledky svého činu, pak je mi jasné, že jí nevedí nárůst nezaměstnanosti. Otázka zní, proč jí nevedí nárůst armády nezaměstnaných. No proto, že jsou to její potenciální voliči. Dámy a pánové, pravice se k této hře s budoucností České republiky nikdy neskloní. Vzpamatujte si, žijeme v krizi! Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Plachému. Ptám se, kdo se další hlásí do obecné rozpravy k tomuto návrhu zákona. Pan kolega David Šeich. Prosím.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, věřte tomu, že nebudu dlouze ubírat váš čas, protože k tomuto tématu už bylo mnoho řečeno. Na začátek mně dovolu, abych řekl větu o mém možném střetu zájmů, protože jsem předsedou Unie malých a středních podniků České republiky a nejsem si tím jistý, ale je možné, že mezi svými členy máme nějaké společnosti, které mají akcie na majitele.

Myslím, že bychom měli dělat maximum pro to, aby Česká republika opravdu nedostala nálepkou a pověst banánové republiky. Udělali jsme některá mimořádná opatření, při kterých se některým z nás třásla ruka, jako zpětné zdanění 26 % investic v oblasti fotovoltaiky, ale byla to opatření, která jsme provedli třesoucí se rukou liberála proto, aby českým domácnostem byla ochráněna hladina cen energií, aby českým domácnostem nerostly energie o 12 % a aby českému průmyslu a českým podnikům nerostla cena jejich energií na 18 % a české podniky se nemusely díky tomu zavírat.

Takže udělali jsme tato mimořádná opatření, která nás stála určitě sebezapření, a byli jsme si vědomi toho, že taková opatření zaplatíme tou daní, že investoři ze zahraničí budou mít určité otazníky do budoucna, zdali v České republice ochrana investic není někde na úrovni Bolívie a jestli tu nebudou nějaká opatření typu pana prezidenta Cháveze ve Venezuele, jestli nebudeme mít pověst některých banánových republik a opravdu nebude možné v nějakou chvíli, kdy se stát rozhodne, že některý obor podnikání je extrémně ziskový, tak se rozhodne jej zestátnit, zdanit mimořádnými daněmi či zpětně ze zákona, tedy ex lege, po uplynutí nějaké lhůty zrušit. Takže já bych velmi nerad, aby takovou pověst Česká republika měla, protože pak je jasné, že všechny instituce jako CzechInvest, CzechTrade se mohou také zavírat, protože nemá smysl, aby lákaly investory do země, ve které nemají stejné investiční prostředí a ve které mo-

hou jejich investice být určitou formou zestátněny. Takže já bych velmi varoval před takovými návrhy.

Je potřeba si férově říct, co od toho sociální demokracie čeká. Jestli od toho čeká to, co od návrhu zákona o referendu a od jiných návrhů, jestli od toho čeká mediální prostor, mediální zájem, jestli od toho čeká pozornost veřejnosti – tak je to nepochybně legitimní a správná snaha opozice. Ale jestli to myslí vážně, tak bych velmi doporučoval, aby k návrhům přistupovala seriózně, protože pokud to myslí vážně, tak by se nedej bože mohlo stát, že takové návrhy pak třeba budou platit. A představte si tu praxi, která by byla.

Já myslím, že bychom se neměli dostávat do situace, která tu byla se zákonem a jeho novelou o zadávání veřejných zakázek, kdy jsme museli slovy pyšné princezny odvolávat, co jsem odvolal, a slibovat, co jsem slíbil. Nejprve jsme zavedli opatření, které znemožňovalo společností, které mají vlastnickou strukturu na majitele, podávat nabídky do obchodních veřejných soutěží. To bylo první opatření, které jsme zavedli. A najednou jsme zjistili, že velké společnosti působící v České republice, jako O2 Telefonica, jako Komerční banka, jako některé další bankovní ústavy, jako IBM, Microsoft, ČEZ, státní společnost, největší česká společnost, že takovéto společnosti by se nemohly účastnit obchodních veřejných soutěží. A najednou jsme byli nuceni říkat: My jsme to jako populisticky mysleli takto, že to přijmeme, ale teď jsme pochopili, že ta praxe není realizovatelná, není uveditelná v život. Takže jsme byli nuceni poměrně trapným způsobem zase návrh stahovat.

Takže já bych se opravdu přimlouval, abychom ten účel, který nás spojuje, tj. zamezení korupčnímu prostředí, transparentnosti veřejných zakázek a otevřenosti, informovanosti české společnosti o ekonomických procesech v této zemi, realizovali takovou formou, která bude již skutečně realizovatelná. A tu vidím v kvalitní úpravě, v kvalitní novele – pracovní skupina na Ministerstvu pro místní rozvoj k tomu existuje – v kvalitní novele zákona o zadávání veřejných zakázek.

Takže z mého svobodného pohledu občana, který se hlásí k pravostředovému politickému myšlení, si myslím, že společnost, které od státu nic nechťejí, mohou mít právní formu, jakou si umanou. Čili jestliže po státu nic nechci, mohu podnikat anonymní otevřenou formou akcií tak, jak mně může podnikatelské ratio velí. Pokud od státu něco chci, tzn. pokud chci soutěžit o veřejné peníze, pokud chci veřejné prostředky, tak pak musím akcionářskou strukturu odhalit. To je jasné. A tady stačí kvalitní novela zákona o zadávání veřejných zakázek, která společností na majitele, které nebudou mít otevřenou vlastnickou strukturu, neumožní účastnit se veřejných obchodních soutěží. To je jednoduché opatření, je realizovatelné v praxi, nebudeme muset trapně naše návrhy potom stahovat.

Představte si, že teď si sociální demokracie odehraje svůj mediální prostor, získá svých pět minut na ČT, získá svých 27 vteřin na Nově, ale za rok zjistíme, že se tady budeme muset scházet a říkat si, že to prostě není možné. Že tady leží arbitráže z Holandska, se kterým máme velmi kvalitní – ne ale ve prospěch České republiky, ale ve prospěch holandské strany – velmi kvalitní smlouvu o ochraně investic. A řada českých společností působících v Holandsku i v Česku a řada mezinárodních společností se registruje v Holandsku, je to populární místo pro registraci společností. A teď najednou zjistíme, že se tady musíme za tři čtvrtě roku nebo za rok setkat a říci si, že jsme to nemysleli tak úplně vážně, že ten mediální prostor už jsme odehráli, a teď musíme trochu více v zákoutí, trochu trapněji ty návrhy zase stáhnout, protože v praxi je nemůžeme bez hrozby miliardových arbitráží, bez zhroutení určité části podnikatelského sektoru a bez mezinárodní blamáže a bez označení České republiky za banánovou republiku, bez těchto věcí, bez této daně nemůžeme takové opatření uvést v život.

Takže já si myslím, že bychom měli uvažovat v realitě a že bychom se měli snažit společně o transparentnost, ale nejenom proto, abychom zaplnili mediální prostor, ale také proto, abychom se do budoucna neblamovali, aby Česká republika nebyla označována jako banánovou republiku, které se investoři mají zdaleka vyhnout. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šeichovi. Faktická poznámka Tejc Jeroným, pan kolega Votava, dvě faktické poznámky. Pan kolega Votava jako první, jste se domluvili.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy pánové, pouze poznámka k předřečníkovi k té banánové republice. Francie, Spojené státy, Německo, které se snaží omezovat tento typ akcií, to jsou také banánové republiky? Ano? Já myslím, že ne.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Votava. Nyní faktická poznámka pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já jsem skoro nevěřil vlastním uším, když tady pan poslanec Šeich hovořil o tom, že snad my jako sociální demokraté jsme něco navrhli a prosadili, co potom jsme museli brát zpět. Návrh, o kterém tady bylo hovořeno, který zakazoval přístup společnostem s akciemi na majitele do veřejných výběrových řízení, to byl návrh poslance ODS. Tak já bych byl rád, abychom si tady udělali jasno, abychom se aspoň neobviňovali z něčeho, co sami děláme. To za prvé.

Za druhé. Myslím, že je to jasné. Buď chceme, aby prostředí v České

republice bylo průhlednější, bylo transparentnější, pak hlasujeme pro to, aby nebylo možné zakládat společnosti s akciemi na majitele, které nebudou mít zaknihované akcie, tedy nebude znám jejich vlastník, nebo to nechceme. Nezaklánejme se prosím tady nějakými katastrofickými scénáři, že snad nebudou přicházet investoři. Samozřejmě že budou. Investoři budou přicházet nebo nebudou ne podle toho, jestli tady budou nebo nebudou akcie na majitele, ještě k tomu akcie na majitele zaknihované, které se samozřejmě velmi jednoduše převádějí. My prostě říkáme, že není správné, abychom zjednodušovali těm, kteří chtějí zákon obcházet, kteří chtějí jako politici si zakládat společnosti, o kterých nikdo neví, jaké mají vlastnictví, ulívat do nich své peníze z korupce nebo ucházet se o veřejné zakázky, aniž by to kdokoli věděl. My to nechceme. Chceme těm všem, kteří to chtějí dělat, to co nejvíce zkomplikovat tak, aby pokud to chtějí dělat, aby si museli zakládat společnosti v zahraničí, aby do toho museli zapojit co nejvíce osob a hrozilo větší riziko prozrazení. Tohle chceme, a proto ten návrh tady předkládáme. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Jeroným Tejc. Další faktická poznámka pan kolega Plachý, prosím.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi krátkou repliku. Samozřejmě s korupcí chceme bojovat všichni, to myslím, že je opravdu společný jmenovatel této Sněmovny. A otázka zní, jaké nástroje zvolíme. Pan poslanec Šeich tady řekl, že nejlepší nástroj bude dobrý, kvalitní zákon o veřejných zakázkách. Zřejmě se na tom také dokážeme shodnout.

Ale já nemohu souhlasit s tím, že zrušením akcií na majitele pouze odradíme ty nepoctivé investory zřejmě ze zahraničí, kteří by jinak tedy – ať raději jdou někam jinam, a když neprijdou, bude to pro nás dobře. Zrušením akcií na majitele odradíme především tuzemské investory, lidi, kteří žijí tady a nechtějí, aby jejich okolí jim závidělo, že jsou bohatí.

Takže, pánové, vy chcete likvidovat bohaté občany v České republice! Vy je chcete vyhnat! Když omezíte tento typ investic, tuzemský kapitál bude unikat do zahraničí. Vám je to jedno!

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Plachý s faktickou poznámkou. Nyní je zde řádná přihláška – pan kolega Braný. Prosím.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, budu stručný.

Klub KSČM je připraven propustit tento návrh do dalšího čtení při vědomí si všech těch úskalí, která se zde diskutují, zejména, jak říká kolega Šeich, abychom nebyli nějakou banánovou republikou.

Já tady už nebudu vzpomínat, kde co mají a jak to dělají, ale myslím si, že bude zejména potom třeba prodiskutovat ty vazby tohoto zákona, toho návrhu na jeho určitou vymožitelnost, a tady vidím zejména problematiku propojení na vůbec daň z příjmů, zákona o dani z příjmů a i zákona z hlediska podnikání na kapitálovém trhu, zejména ten paragraf 200, to jsou určité nedostatky, které se už předtím vytykaly v minulém období, když tento zákon zde byl navržen, a vidím, že ještě nyní není na něj důsledně reagováno.

Přes tyto některé dílčí problémy si myslím, že to stojí za to, abychom tu diskusi podstoupili a našli tu snahu a přiblížili se zemím jako třeba té Francii, kde je třeba mít zaknihované akcie, jinak není možné, aby společnost existovala.

Jinak klub KSČM nekriminalizuje ani jednu formu vlastnických poměrů ve společnostech, ale řešme to spíš z toho pozitivního, že chceme, aby tady bylo transparentnější a jasnější to prostředí a aby se v něm vyznali ti, kteří se tím zabývají, i ti, kteří se s tím setkávají velmi nahodile, a abychom se přiblížili k takovým zemím zejména – nebudu hovořit o Spojených státech amerických, ale jako třeba je Francie.

Tolik z mého pohledu ta poznámka. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Branému. Hlásí se prosím někdo dále do obecné rozpravy? Pan kolega Igor Svoják. Prosím.

Poslanec Igor Svoják: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, s odvoláním na svou zpravodajskou zprávu a s konstatováním, že se navrhovaná úprava zákona míjí účinkem, navrhuji zamítnutí tohoto zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Další přihláška do obecné rozpravy? Není-li, obecnou rozpravu končím.

Budeme se tedy věnovat návrhu, který tu zazněl, ale ještě předtím se zeptám na případná závěrečná slova. Pan kolega Sobotka coby navrhovatel – prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, vážená vládo, já chci poděkovat za tu debatu, která tady proběhla. Občas mám pocit, že trošku mířila mimo text této novely, neboť my navrhujeme jako předkladatelé zrušení listinných akcií na majitele

a jejich převod na zaknihované akcie na majitele. To není úplně přesně to, proti čemu tady útočili někteří kolegové z pravé části Poslanecké sněmovny.

Já myslím, že ta věc je velmi jednoduchá. Tato Poslanecká sněmovna se za malou chvíli rozdělí na ty, kdo chtějí zrušit listinné akcie na majitele, a na ty, kdo jsou proti tomu. Ta debata byla velmi zajímavá také v tom, že podle zákona o střetu zájmů by poslanec, který drží takovéto akcie, měl oznámit střet zájmů. Jenže ono se to nedá zkontrolovat. V tom je ono kouzlo – v uvozovkách – kouzlo těch listinných akcií na majitele, protože kdybyste chtěli po komkoli z této Poslanecké sněmovny, ale ne jenom z této Poslanecké sněmovny, ze kteréhokoli zastupitelstva magistrátu, z kteréhokoli kraje, ze Senátu, z vlády, aby oznámil střet zájmů v této věci, tak to nikdo neudělá, bohužel, protože se to nedá zkontrolovat, nedá se to prokázat. Ani v této debatě to tady nikdo neudělal, v Poslanecké sněmovně. Prostě ty listinné akcie na majitele jsou velmi dobrým nástrojem k tomu, jak utajit vlastnictví. A velmi dobrým nástrojem také k tomu, jak utajit příjmy, se kterými se někteří naši spoluobčané nechtějí chlubit.

My jako sociální demokraté nechceme další kauzy typu opencard, prostě nechceme výběrová řízení, která vyhrají společnosti, o kterých se vlastně vůbec neví, komu patří.

My jsme zjistili při projednávání zákona o střetu zájmů, že nelze jednoduše takovéto anonymní společnosti vyloučit z veřejných výběrových řízení. Uvidíme, jestli se to podaří Ministerstvu pro místní rozvoj v tom novém velkém, avizovaném téměř již mytickém novém zákonu o střetu zájmů, který možná, někdy v budoucnu, po Novém roce dorazí do této Poslanecké sněmovny. Možná se to skutečně stane, ale bylo by dobře, kdyby vláda se pokusila vyřešit problém účasti anonymních firem ve veřejných výběrových řízeních lepším způsobem, než se o to snaží poslanci této Poslanecké sněmovny. Ale pokud se zjistí, že to nejde, tak to bude další argument pro tento náš návrh zákona.

Já bych vás chtěl požádat o jediné pragmatické rozhodnutí. A nyní se obracím na poslance vládní většiny, kteří se chystají tento náš pokus o zrušení listinných akcií na majitele opět znemožnit. Vyčkejte se svým zamítnutím na chvíli, kdy bude jasné, že se podaří vytěsnit anonymní akciové společnosti z veřejných výběrových řízení. V tuto chvíli to ještě nevíme, v tuto chvíli není jasné, jestli se to vládě v rámci jejího návrhu zákona povede. A pokud se to nepovede, tak bude dobré se vrátit k návrhu sociální demokracie, který nenavrhuje nic jiného než to, co dnes například platí na Slovensku, na sousedním Slovensku, které je nepochybně také tržní ekonomikou, určitě to není země, ze které by utíkali investoři, kde neexistují listinné akcie na majitele a společnosti takového charakteru na Slovensku zapsat nemůžete.

Já odmítám tezi o tom, že toto ustanovení bude mít negativní hospodářské dopady. Souhlasím s tím, že toto ustanovení pomůže omezit korupci. Toto ustanovení pomůže omezit legalizaci nelegálních příjmů. Pomůže bojovat s netransparentními procesy.

Chtěl bych vás požádat o to, abyste nehlasovali pro zamítnutí tohoto návrhu zákona a umožnili jeho další projednávání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu navrhovateli a prosím, má-li chuť pan zpravodaj k závěrečnému slovu. Nemá.

Přivolala jsem naše kolegy, takže se domnívám, že jsou všichni již na svých místech a budeme moci hlasovat. Na žádost o odhlášení prosím tedy, abyste se znovu zaregistrovali.

Rozhodneme hlasováním, které nese pořadové číslo 137, o návrhu na zamítnutí této normy.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 137. Kdo je pro návrh na zamítnutí? A kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 137 přítomno 148, pro 89, proti 57, tento návrh na zamítnutí jsme přijali. Tím končí cesta tohoto návrhu zákona Poslaneckou sněmovnou, končí projednávání bodu č. 28, sněmovního tisku 22.

Dámy a pánové, byla jsem informována, že na základě žádosti a dohody všech poslaneckých klubů budeme dnes končit po tomto, bodu a ráda bych vás ještě informovala, vás, kteří jste členy organizačního výboru, že jedním z důvodů, proč teď končíme, je právě schůzka organizačního výboru a ta se uskuteční ve 13 hodin 10 minut. Tedy organizační výbor ve 13. 0 hodin.

Sejdeme se v úterý 14. prosince ve dvě hodiny a budeme začínat schválenými body pořadu naší schůze, prvním z nich je bod č. 39.

Dámy a pánové, schůze je přerušena do úterý 14. prosince do dvou hodin. Děkuji vám a přeji příjemný den i víkend.

(Jednání skončilo ve 13.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

14. prosince 2010 ve 14.01 hodin

Přítomno: 171 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji mi zahájit další jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny. Přeji vám příjemné odpoledne.

Samozřejmě vás nejdříve požádám, abyste se přihlásili identifikačními kartami. Pan poslanec Hamáček má náhradní kartu č. 3, a kdo má také nějakou náhradní kartu, tak prosím, aby mi to také sdělil závčas. Máme tady poměrně řadu neúčastí, takže budu muset přečíst omluvy. Paní poslankyně Lenka Kohoutová má náhradní kartu č. 6, pan poslanec Škarka má náhradní kartu č. 5.

A teď vám přečtu omluvy. Ještě jednou – omluvy. Nejdříve přečtu omlouvající se poslance: paní poslankyně Milada Emmerová, Jan Farský, Jana Fischerová – ta se omlouvá do 15. hodiny, pak zřejmě přijde, pan poslanec Václav Horáček, Jan Husák, Petr Jalowiczor, omlouvá se také Jiří Krátký, Jaroslav Krupka – ten ale jenom do 16. hodiny, omlouvá se Václav Kubata, Soňa Marková, Hana Orgoníková, Miroslav Petráň, David Šeich, Jaroslav Vandas a David Vodrážka.

A teď ještě tady mám omluvy členů vlády. Omlouvá se Pavel Drobil, omlouvá se od 15.30 hodin Leoš Heger, ministr zdravotnictví, omlouvá se Kamil Jankovský, na zahraniční cestě je Karel Schwarzenberg a omlouvá se také Alexandr Vondra.

Na čtvrté jednání se omlouvá pan poslanec Václav Votava – z celého čtvrtého dne. Tak to máme omluvy.

A teď, vážení kolegové, mi dovoluji, abych dnešní jednání zahájil informací pro členy organizačního výboru. Z pověření předsedkyně Sněmovny a v souladu s usnesením organizačního výboru č. 8 z jeho 2. schůze ze dne 11. srpna 2010 jsem zmocněn vám sdělit, že organizační výbor se ve středu 15. prosince nekoná. A teď už prosím pozornost, protože bych byl rád, kdyby všichni členové organizačního výboru slyšeli, že místo toho jednání 15. prosince se organizační výbor sejde ve čtvrtek šestnáctého. O přesném čase budeme informovat prostřednictvím sekretariátů poslaneckých klubů. Je to samozřejmě důležité z hlediska toho, co se bude dít příští týden, protože my budeme během čtvrtka sledovat vývoj jednání v Senátu a na základě toho se svolá organizační výbor, abychom rozhodli o tom, jak se bude pokračovat v týdnu příštím. Takže ta informace je důležitá pro všechny členy organizačního výboru, aby počítali s tím, že v průběhu čtvrtka podle toho, jak bude včas sděleno, se teprve organizační výbor sejde. Doufám, že to všichni zaregistrovali.

Teď vás seznámím se závěry z dnešní porady předsedkyně s místopředsedy Sněmovny a zástupci poslaneckých klubů. Z jednání vedení Sněmovny vznikl návrh, který bych vám nyní přečetl. Jsou tam některé změny.

Za prvé je to návrh bod 11 schváleného pořadu, to jsou také pozemní komunikace, takže bod 11 schváleného pořadu, sněmovní tisk 26, zařadit pevně za bod 39, tj. sněmovní tisk 28, který je již zařazen jako dnešní třetí bod. Takže ten bod 11, pozemní komunikace, bude dnes jako čtvrtý.

Další bod. Primátor hlavního města Prahy pan Bohuslav Svoboda požádal o vyřazení bodů 42 a 43 schváleného pořadu schůze, jsou to tisky 33 a 104 – pardon, 34 a 104 – pardon, jsou to tisky 33 a 104. A pan primátor tedy žádá o vyřazení z pořadu 9. schůze Sněmovny.

Další, co máme v tom návrhu je, že hejtman Libereckého kraje pan Stanislav Eichler se na dnešek omlouvá, a proto vyřadíme i bod 48 schváleného pořadu, tj. tisk 122.

Dále vás upozorňuji, že ve středu 15. 12. máme po státním rozpočtu pevně zařazené body 92, 93, 94, 95, 144, 29, 37 a 42. Jestliže se neprojednájí do polední přestávky, budeme v nich pokračovat odpoledne. Další případné pevné body proto navrhuje, prosím, až za dosavadní bod 42.

Dále ještě z grémia: Místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John požádal o pevné zařazení bodů 65, 66, 72, 73 a 74 schváleného pořadu na čtvrtek 16. 12. po písemných interpelacích, tj. jako první až pátý bod.

Jako šestý bod po písemných interpelacích ve čtvrtek pevně zařadíme bod 131 schváleného pořadu, je to tisk 150 – to je zpráva VZP za rok 2009, o jehož pevné zařazení požádal ministr zdravotnictví Leoš Heger, takže to by se zařadilo po písemných interpelacích.

Jako sedmý bod po písemných interpelacích ve čtvrtek pevně zařadíme bod 120 schváleného pořadu, sněmovní tisk 21, a to na žádost místopředsedy vlády a ministra vnitra Radka Johna – jsou to migrace, zpráva o migraci České republiky.

Pro informaci ještě uvádím, že s večerním jednáním ve čtvrtek 16. prosince po ukončení bodu 136 ústních interpelací, nepočítáme. Takže to je snad jasné, večer se s jednáním ve čtvrtek nepočítá.

To je všechno, na čem se grémium dohodlo. Kdyby to bylo možné a nikdo by neprotestoval, tak bychom to mohli rovnou odhlasovat, že bychom to rovnou odhlasovali, a pak na to navází další návrhy, pokud to nezpochybníte, tak vás nechám rovnou odhlasovat to, co se dohodlo.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro body, které jsem sdělil z porady poslaneckých klubů, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 138, přihlášeno 153, pro hlasovalo 125, proti 7, takže to bylo přijato.

Nyní se můžeme pustit do dalších návrhů, které event. přijdou od vás. Já tady mám písemné přihlášky. Jako první se hlásil pan poslanec Jan Vidím, který navrhuje pevné zařazení volebních bodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, paní a pánové, jednak jsem ve výčtu pevně zařazených bodů na zítřek nezaznamenal bod, který již byl Poslaneckou sněmovnou v průběhu projednávání návrhu pořadu zařazen jako bod před polední přestávkou, to znamená blok volebních bodů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ale to se předpokládá, to tam je.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Druhá věc. Protože Poslanecká sněmovna do svého pořadu zařadila dva nové volební body, změna v orgánech Poslanecké sněmovny a volba předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny, chci požádat o pevné zařazení těchto dvou nových volebních bodů na čtvrtek ve 12.45 hodin. Stejně tak pokud by se nám zítra nepovedlo v prvním kole zvolit všechny navržené kandidáty, tak druhé kolo by probíhalo také po 12.45 ve čtvrtek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy navrhuje ve čtvrtek ve 12.45 zařadit bod změna v orgánech Poslanecké sněmovny...

Poslanec Jan Vidím: Změna v orgánech Poslanecké sněmovny a návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny, případně druhá kola voleb, která nebudou ukončena ve středu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Případně nedokončené volby ještě ze středy. Ano. Takže o těch dvou chcete ještě hlasovat. Dobře.

Dále tu mám přihlášku pana poslance Václava Mencla.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji za slovo. Já bych si dovolil za volební výbor požádat o pevné zařazení tisků, které přečtu, jako první bod zítra odpoledne, zpráv. To znamená po pevně zařazených bodech máme projednávat zprávy, a já bych si dovolil to, co teď načtu, požádat o zařazení na body 1, 2, 3, 4, 5 těch zpráv. Jedná se o tisk 122, Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu, tisk 64, bod 123, Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti za rok 2009, sněmovní tisk 147, Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2009, sněmovní tisk 69, Výroční

zpráva o činnosti České televize v roce 2009, sněmovní tisk 123, a Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2009, sněmovní tisk 114.

Prosil bych o pevné zařazení těchto bodů na počátek zítřejšího bloku zprávy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych prosil, kdybyste mi mohl dát ta čísla, ta jsem nechytíl. Ještě jsem se chtěl domluvit – mohli bychom to zařadit na zítřek odpoledne po pevně zařazených bodech. Tak o tom nechat hlasovat. Tak jsme dohodnutí. Jen prosím o ta čísla bodů.

Dále je k pořadu přihlášen pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Pane předsedající, dámy a pánové, já jsem na začátku této poslanecké schůze navrhoval určitý informativní bod premiéra a ministra zdravotnictví o aktuální situaci ve zdravotnictví. Bohužel, tento bod nezískal podporu většiny Poslanecké sněmovny a nebyl zařazen. Avšak vzhledem k tomu, že v posledních dnech jsou v médiích čím dál častější informace o tom, jak velké množství lékařů podává v jednotlivých nemocnicích výpovědi, tak dávám této Sněmovně nový návrh na zařazení tohoto bodu, tedy informace ministra zdravotnictví o aktuální situaci ve zdravotnictví, především o odchodech lékařů a o připravovaných variantách řešení této situace.

Je to, myslím, velmi klíčové, protože Poslanecká sněmovna se v řádné schůzi sejde až někdy koncem ledna. Pokud by dnes Poslanecká sněmovna nepodpořila tento návrh, který navrhuji zařadit na pátek po pevně zařazených bodech, pak bychom jako sociální demokraté byli nuceni zvažovat svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny jen k tomuto bodu.

Totíž ono nejde o nějakou prostou akci charakteru demonstrace nebo krátké výstražné stávky, kdy si někdo připne stužku na plášť nebo v krajním případě přejde na služební provoz, tedy provoz, jaký je o sobotách a nedělích. Ale skutečně podle těch údajů, a pokud jsou pravdivé údaje z médií, že v řadě nemocnic a v řadě celých regionů podalo již dnes výpověď nějakých 60 až 70 % lékařů. Takové informace proběhly v médiích například o hradecké fakultní nemocnici, ale o celém Pardubickém kraji, kraji Vysočina a kraji Moravskoslezském.

Dámy a pánové, poslankyně a poslanci, pokud dojde k naplnění toho, o čem informují média, pak dojde na podstatné části území České republiky k naprostému zhroucení základní zdravotní péče. To není hrozba nějaké stávky, to je skutečně hrozba kolapsu těchto nemocnic a kolapsu poskytování akutní život zachraňující péče.

Jsme přesvědčeni, že tento bod by měl být Poslaneckou sněmovnou

probrán, prodiskutován, a hlavně bychom měli být seznámeni s tím, jaká opatření vláda a pan ministr chystají. Je to situace, která má svá řešení. Bohužel, zatím jsme neslyšeli ze strany ministerstva žádný plán mimo toho, že pan ministr říká, že se budou odkládat akutní operace a že asi pacienti budou čekat déle. To podle našeho soudu není plán. To je výsledek toho, když odejde třeba 30 % lékařů. Ale když jich odejde 60 % a více, tak jde o kolaps. To znamená, že se nebudou odkládat žádné plánované operace, protože se nebudou provádět ani operace akutní, protože tam nebude, kdo by operoval, kdo by dával narkózu. Takovémuto nebezpečí Česká republika za posledních dvacet let nečelila ani jednou. Myslím si tedy, že Poslanecká sněmovna by této vážné situaci měla věnovat pozornost a měla chtít slyšet jasnou odpověď ministra zdravotnictví, co plánuje a jaký scénář připravuje.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já k tomu jenom řeknu, že já jsem tady nepřesně přečetl omluvu zrovna ministra zdravotnictví pana Hegera, protože teď jsem upřesněně zjistil, že pan ministr Heger se omlouvá už od 14 hodin dnes z důvodů pracovních.

O slovo se hlásí pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, před chvílí jsem na tiskové konferenci Komunistické strany Čech a Moravy vyzval jednak pana ministra Hegera, jednak zástupce lékařů k usednutí ke společnému stolu a k jednání o této vážné a nebojím se říci kritické situaci, která hrozí našemu zdravotnictví poté, co by nejen na Vysočině, ale kdekoli jinde v republice výpovědi, které zatím byly podepsány, byly také podány. Jsem přesvědčen o tom, že nelze nadále trpět stav, kdy si jak ministerstvo, tak pojišťovny, tak lékaři berou pacienta jako rukojmí, protože to vždy nejvíce odnese pacient.

Vyzvali jsme současně pana ministra, pokud nechce přestat hrát hru na výdrž, aby odstoupil a aby to vyjednávání přenechal někomu jinému. Vyzvali jsme také celou vládu, která rozhoduje ve sboru, aby se touto velmi nebezpečnou situací se vší vážností zabývala ještě teď, ještě v době, kdy je možno nejhoršímu kolapsovému stavu předejít.

Proto mi dovolu, abych jménem poslaneckého klubu KSČM sdělil, že budeme podporovat návrh pana kolegy Ratha na zařazení onoho bodu, a prosím vás všechny, komu leží na srdci naše zdravotnictví, komu leží na srdci pacienti, komu leží na srdci spokojenost občanů, aby tak učinili také a aby umožnili situaci probrat celé Poslanecké sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady zvoním gongem do kuloáru, protože to jsou zřejmě všechny návrhy, které jsme dostali k hlasování.

Ještě se hlásí pan poslanec Suchánek, takže prosím ještě jeden návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl navrhnout na dnešní den jako první bod druhé čtení vládního návrhu zákona o státním dluhopisovém programu, jelikož už byl v rozpočtovém výboru projednán. Je to tisk 169. A pokud by tento návrh prošel, tak navrhuji zařadit tento bod ve třetím čtení jako –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, já teď neslyším. Vy jste to navrhoval jako první bod dnešního programu?

Poslanec Pavel Suchánek: Dnes odpoledne druhé čtení tisku 169 zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu dluhu z roku 2009. A pokud tento návrh projde, tak navrhuji jako podmíněný návrh zařadit –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já vám opravdu špatně rozumím, ať je tady trochu větší ticho, protože to obtížně chytám. Omlouvám se. Prosím, ještě jednou.

Poslanec Pavel Suchánek: Pokud by tento návrh prošel, tak tento tisk 169 zrovna podmíněně navrhuji jako první bod třetích čtení v pátek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Třetích čtení. To je vlastně zařazení nových bodů, takže musíme hlasovat i zařazení nových bodů, a pak tedy zařazení do pořadu schůze. Dobře. Můžeme to hlasovat.

Ještě někdo se hlásí s návrhem? Prosím, pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Dobrý den. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji si poprosit o zařazení třetího čtení tisku číslo 115 do bloku třetích čtení v pátek 17. 12. na pořad této schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Počkejte, třetí čtení, 115, do bloku...

Poslanec Petr Gazdík: Do bloku třetích čtení v pátek 17. 12. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanče, mohl byste nám ještě sdělit, co to je, ten bod 115?

Poslanec Petr Gazdík: Je to bod spotřební daň.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Spotřební daň. Třetí čtení. Dobrá. To budeme také hlasovat. A nyní snad máme všechno pohromadě. Můžeme začít.

Nejdřív budeme hlasovat návrh pana poslance Vidíma. To byl návrh, abychom zařadili na čtvrtek ve 12.45 volební body. Jednalo se nejdřív o dva volební body, to je změna v orgánech Sněmovny a druhý asi vedení stálé komise pro práci Sněmovny. Byla to tato komise. Ano. Tyto dva body plus event. body, které nebudou úspěšné ve volbách, které budeme konat ve středu před polednem. Takže tyto dva plus ty neúspěšné ze středy zařadit na 12.45 ve čtvrtek. To je první, který hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu na 12.45 volby na čtvrtek? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 139, přihlášeno 170, pro hlasovalo 159, proti 2. Takže to bylo přijat.

Teď máme tady návrh pana poslance Mencla. Já vám jenom připomenu, že to byly body 122 až 126. Byly to body Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2009, pak Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2009, pak Výroční zpráva o hospodaření České televize za rok 2009, Výroční zpráva o činnosti České televize 2009 a nakonec Zpráva o stavu vysílání a činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2009, tisk 114. Tyto body navrhoval pan poslanec Mencl zařadit ve středu odpoledne po teď pevně zařazených bodech. To teď hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to takto zařadit, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 140, přihlášeno 170, pro hlasovalo 149, proti 8. Takže tento návrh byl přijat.

Pak tady byl návrh pana poslance Davida Ratha. Přečtu název toho bodu. Informace ministra zdravotnictví o aktuální situaci ve zdravotnictví, především odchodech lékařů a o připravovaných variantách řešení této situace. To je bod.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení – já se omlouvám, to je zmatečné. Já totiž nevím, kam to vlastně zařazujeme. V pátek po pevně zařazených bodech. Promiňte, teď jsem si to neuvědomil. Já jsem to neřekl. Teď to bylo zmatečné, tohle neplatí. Budeme to hlasovat ještě jednou.

Ještě jednou. Tento bod, zpráva ministra zdravotnictví, bude na pátek po pevně zařazených bodech. Je to tak.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit na pátek, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 142, přihlášeno 169, pro hlasovalo 68, proti 72. Tento návrh přijat nebyl.

Budeme pokračovat. Máme tu návrh pana poslance Suchánka, který navrhl zařazení nových bodů druhé a třetí čtení tisku 169. To je vládní návrh zákona o dluhopisech. Takže to budeme hlasovat.

Nejdřív hlasujeme zařazení těchto dvou bodů do pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, schválit tyto dva body do pořadu schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 143, přihlášeno je 170, pro hlasovalo 100, proti 13. Tento návrh byl přijat. Body jsou zařazeny do pořadu schůze.

Pak jste navrhoval zařadit druhé čtení jako první bod dnes a třetí čtení jako první bod v pátek do pořadu třetích čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tisk 169 jako první bod dnes a třetí čtení tohoto bodu jako první bod v pátek ráno v pořadu třetích čtení? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 144, přihlášeno je 170, pro hlasovalo 98, proti 18. Tento návrh byl přijat.

Pak tady byl návrh pana poslance Gazdík, to byl bod č. 115, který navrhoval – to byl tisk 115, to byla ta spotřební daň, a pan poslanec Gazdík navrhoval to zařadit po bloku těch třetích čtení na pátek. A to je bod nový, takže musíme hlasovat o tom, že ten bod zařadíme do pořadu schůze. Ano? Kde je pan poslanec Gazdík?

Takže nejdříve tedy začneme hlasováním o tom, že ten tisk 115 zařadíme do pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit bod číslo – tisk 115 do pořadu schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 145, pro hlasovalo 171 – pardon přihlášeno je 171, pro hlasovalo 97, proti 11. Takže to bylo přijato a tím hlasováním jsme rozhodli o tom, že bod 115 – nebo tisk 115 bude zařazen do pořadu schůze.

A teď budeme hlasovat o tom, že tisk 115 zařadíme na pátek po bloku těch třetích čtení na konec. Ano?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tisk 115 zařadit na konec bloku třetích čtení v pátek, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 146, přihlášeno 171, pro hlasovalo 101, proti 15. Takže ten návrh byl přijat a tisk bude tedy zařazen v programu tak, jak jsme právě rozhodli.

A to bude zřejmě vše. Rozhodli jsme o všech návrzích a můžeme se pustit do schváleného pořadu schůze upraveného teď těmi našimi návrhy. Takže my jsme právě rozhodli o tom, že prvním bodem dnešního pořadu bude

145.

Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení

Teď bych požádal ministra financí Miroslava Kalouska, aby předložený návrh z pověření vlády uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající, děkuji Poslanecké sněmovně za vstřícné zařazení tohoto bodu, rozpočtovému výboru za projednání této materie a nechci vás zdržovat opakováním předkládací zprávy, kterou jsem prezentoval již v prvním čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže my jsme to přikázali rozpočtovému výboru, ten už přijal usnesení, máme ho jako tisk 169/1. Požádám poslance Pavla Suchánka, aby nám něco řekl k tomu, co se ve výboru odehrálo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, já v podstatě jen zopakuji, co jste říkal vy, že rozpočtový výbor dne 9. prosince projednal tento tisk a doporučil Poslanecké sněmovně, aby tento tisk schválila. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Kdo se hlásí do obecné? Nehlásí se, nehlásí se nikdo. Pak tedy obecnou rozpravu končím a zahajuji rozpravu podrobnou. Nikdo se nehlásí do podrobné rozpravy. Tak můžeme ukončit i rozpravu podrobnou a myslím si, že asi ukončíme druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji, končím bod 169 ve druhém čtení.

140.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb.,
občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 184/ - druhé čtení**

To je záležitost Ministerstva průmyslu a obchodu. Vidím Martina Kocourka, takže bych ho rovnou požádal – my jsme tady ve druhém čtení – jestli chce uvést tady ten text. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, s hlavními důvody zpracování předloženého návrhu zákona byla Poslanecká sněmovna seznámena již při prvním čtení. Pouze pro připomenutí chci zdůraznit, že předložený návrh je transpozicí směrnice o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení, o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně, která nahradila dnes již bývalou, na trhu překonanou směrnici z roku 1994.

Návrh zákona byl projednán hospodářským výborem, kde byly uplatněny dva pozměňovací návrhy. První směřuje k dodatečnému zajištění plné transpozice směrnice o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží, druhý se týká zpřesnění navrhované úpravy zákona o ochraně spotřebitele, a to ve věci oprávnění sdružení nebo profesních organizací vůči orgánům veřejné správy. S oběma těmito návrhy vyslovuji souhlas a stejně tak souhlasím i s usnesením hospodářského výboru. Proto prosím o propuštění předloženého návrhu zákona k dalšímu projednání.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já vám děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali hospodářskému výboru, máme usnesení 184/1. Poprosím zpravodajku paní poslankyni Ludmilu Bubeníkovu, aby nám poslala zprávu.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte, abych řekla pár slov ke sněmovnímu tisku 184/1. Usnesení hospodářského výboru č. 52 ze dne 9. 12. 2010 vám bylo rozdáno v pátek a hospodářský výbor doporučil Poslanecké sněmovně schválit sněmovní tisk 184 ve znění několika málo drobných pozměňovacích návrhů. Zároveň zmocnil zpravodaje výboru, aby provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, a pověřil zpravodaje výboru, aby tento návrh přednesl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, ale nehlásí se do ní, jak vidím, nikdo. Takže obecnou rozpravu můžeme zřejmě ukončit. A můžeme otevřít rozpravu podrobnou. Prosím.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Vážené kolegyně a kolegové, žádám vás o zkrácení lhůty pro zařazení do třetího čtení na 48 hodin a zařazení do bloku třetího čtení na pátek 17. 12.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To nejde, to nejde, to nejde. Já myslím, že můžete požádat o to zkrácení lhůty, to je v pořádku, ale to zařazení, to se může odehrát až podle mě třeba zítra ráno, ale teď si myslím, že to nejde navrhovat. (Posl. Bubeníková: Dobře.) Ale budeme hlasovat ten váš návrh na zkrácení lhůty projednávání. (Posl. Bubeníková: Ano, děkuji.)

Hlásí se pan ministr Kocourek. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Omlouvám se paní zpravodajce, tento návrh musím učinit já procedurálně. Já bych tedy požádal v rámci podrobné rozpravy Poslaneckou sněmovnu o zkrácení lhůty pro projednání mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to budeme hlasovat. Tak, ještě někdo se hlásí do podrobné? Myslím, že už nikdo takový není, takže můžeme podrobnou rozpravu ukončit. Jediné, co bychom měli hlasovat, je ten návrh, který navrhovatelé na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin předložili.

Takže prosím, budeme tedy hlasovat návrh přednesený v rozpravě podrobné, ve kterém navrhovatel požaduje zkrácení lhůty projednávání na 48 hodin v dalším čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zkrátit lhůtu k projednávání na 48 hodin, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 147. Přihlášeno je 169, pro hlasovalo 105, proti 6. Zkrácení lhůty bylo prohlasováno.

To je všechno, o čem jsme mohli hlasovat. Myslím, že mohu ukončit projednávání bodu 140.

Máme bod

142.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb.,
o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění
některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 180/ - druhé čtení**

To je zase pan ministr Kocourek určitě, takže poprosím pana ministra, aby rovnou tady ve druhém čtení uvedl i tento text. Prosím, pane ministře, máte znovu slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, jak již bylo řečeno v prvním čtení návrhu tohoto zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a následně i při jednání v hospodářském výboru, cílem této právní úpravy je transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2009/48/ES ze dne 18. června 2009, o bezpečnosti hraček. Většina směrnice má být do českého právního řádu transponována prostřednictvím připraveného nařízení vlády.

Předkládaným vládním návrhem se podrobně zabýval na své 7. schůzi hospodářský výbor. Na této schůzi byly přijaty celkem dva pozměňovací návrhy, které odstraňují pouze legislativně technické vady zákona vzniklé v důsledku předchozího legislativního procesu. S usnesením hospodářského výboru č. 51 i s oběma pozměňovacími návrhy souhlasím, a proto si vás, vážené poslankyně a vážení poslanci, dovoluji požádat o podporu předkládané novely a její postoupení do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Děkuji, pane ministře. Usnesení hospodářského výboru máme pod číslem 180/1. Požádal bych zpravodaje pana poslance Stanjuru, aby nám řekl něco k projednání v hospodářském výboru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Milé kolegyně, milí kolegové, hospodářský výbor to projednal na své schůzi 9. prosince. Doporučil Sněmovně, aby sněmovní tisk 180 schválila ve znění pozměňujících návrhů. Ty byly rozděleny jako tisk 180/1. V podrobné rozpravě potom načtu pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha. Dobře. Děkuji. Teď můžeme otevřít obecnou rozpravu. Hlásí se do ní někdo? Nehlásí se. Obecnou rozpravu končím. A otevírám rozpravu podrobnou. (Zpravodaj Stanjura od stolku zpravodajů: Já už nic.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Už nic nebude třeba. Takže dobře. Vy ano? Takže pan ministr se přihlásil do rozpravy. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Já bych stejně jako u předchozího bodu požádal Poslaneckou sněmovnu procedurálně o zkrácení lhůty mezi projednáváním druhého a třetího čtení na 48 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Dobrá. Další návrh zřejmě už v podrobné rozpravě nezazní. Můžeme tedy podrobnou rozpravu ukončit. Zbývá nám jediná věc k hlasování, a sice návrh navrhovatele zkrátit lhůtu pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednání pro třetí čtení na 48 hodin, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 148. Přihlášeno je 168, pro hlasovalo 112, proti 3, takže druhé čtení můžeme ukončit. Lhůtu jsme zkrátili.

A můžeme dál. Bod

39.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb.,
o odpadech a o změně některých dalších zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 28/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Tady byl návrh projednat to podle § 90, ale já tady mám veto 50 poslanců zde k dispozici. Takže o projednávání podle § 90 možné nebude. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako tisk 28/1 a já poprosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl senátor Vítězslav Jonáš. Ano, vítám pana senátora a prosím ho rovnou, aby se ujal slova.

Senátor Vítězslav Jonáš: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, poslední novela zákona o odpadech transponovala do českého právního řádu požadavky směrnice 2008/98/ES, takzvanou rámcovou směrnicí o odpadech, a reagovala též na několik řízení o porušení smlouvy o založení Evropských společenství, která jsou vedena proti České republice Evropskou komisí z důvodu nesprávné nebo neúplné transpozice směrnice o skládkách odpadů, směrnice o vozidlech s ukončenou životností a směrnice, kterou se mění směrnice o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech, pokud jde o uvádění baterií

a akumulátorů na trh. Při tom však došlo k několika nepřesnostem ve znění § 37a, které sice nemají přímý vliv na transpozici příslušné směrnice, nicméně mohly by mít podstatný vliv na situaci dotčených subjektů. V tomto případě výrobci vozidel, výrobců součástí vozidel a dovozců automobilů. Navrhovaná novela tyto nedostatky odstraňuje a kromě toho řeší některé drobné otázky technické, resp. legislativně technické povahy.

Konkrétněji. Jde o formální úpravu souladu.

V § 1 odst. 1 jde o formální úpravu souladu s legislativními pravidly vlády. Po postupu Lisabonské smlouvy v platnost se v právních předpisech namísto pojmu Evropské společenství užívá pojem Evropská unie.

V § 3 odst. 8. Legislativní zkratka Ministerstvo pro Ministerstvo životního prostředí je zavedena až v § 5, proto v § 3 musí být ještě uveden celý název.

V § 21 odst. 1 jde o upřesnění textu. Zaměstnanec nemá samotná skládka, nýbrž její provozovatel.

V § 4 – 37a – ustanovení článku 8 odst. 4. Směrnice výslovně uvádí, že požadavky v ní uvedenými není dotčeno obchodní tajemství a průmyslové vlastnictví, a z informací předávaných zpracovatelům autovraků jsou tedy podle směrnice vyloučeny takové informace, které jsou předmětem obchodního tajemství či práv průmyslového vlastnictví výrobců. Do zákona se proto tato zásada doplňuje, a to ve stejném smyslu, v jakém ji uvádí směrnice. Slovo přiměřené vychází – v souvislosti s informacemi poskytovanými výrobců součástí požadovaných ve vozidle – lépe z anglického originálu s-měrnice a i v kontextu s vazbou na obchodní tajemství a průmyslové vlastnictví pro jeho použití je vhodnější.

V § 37a směrnice neurčuje konkrétní hustotu sběrných míst ani v zákoně není nutno ji specifikovat. Obecné stanovení povinnosti zajistit přiměřeně dostupnou síť sběrných míst je dostatečné, neboť systém sběru vybraných autovraků České republiky z hlediska dostupnosti sběrných míst funguje. V současné době existuje na území republiky 534 sběrných a zpracovatelských zařízení, z toho cca 370 z nich vykazuje činnost. Požadavky směrnice jsou tím tedy splněny.

§ 37a – jde o formální úpravu. Povinnost výrobců a akreditovaných zástupců je již uložena ustanovením, na něž se odkazuje. Smyslem tohoto ustanovení je pouze uvést způsob, jakým má být povinnost splněna, což navrhovaný text splňuje.

S ohledem na potřebu urychleně napravit nedostatky vyvolané poslední novelou zákona o odpadech, konkrétně ve znění § 37a, se navrhuje, aby Poslanecká sněmovna podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji panu senátorovi. Ještě než dám slovo panu poslanci Úlehlovi jako příslušnému zpravodaji pro první čtení, tak bych rád ještě sdělil Sněmovně, že klub sociální demokracie své veto z tohoto projednávání stahuje. Takže nic nebrání tomu, abychom použili § 90.

Prosím pana poslance Úlehlu.

Poslanec Tomáš Úlehla: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové. Jsem velmi rád, že to tady zaznělo, protože se skutečně jedná o úpravu, která je potřebná. Od léta se s tím vy- pořádáváme, myslím si, že i odborně jsme si vydiskutovali záležitosti i se Sdružením automobilového průmyslu, které podávalo některé připomínky, a skutečně došlo pouze k jinému výkladu slova appropriate z hlediska přiměřenosti či příslušnosti, a že smyslem legislativy je, aby byla co nej- jednodušší, tak jak to navrhuje senátoři. A tím pádem lépe kontrolovatelná a vykonatelná. Proto budu velmi rád, pokud budeme moci tady tenhle návrh odsouhlasit v rámci režimu § 90 odst. 2. Přimlouvám se za to a jako zpravo- daj to velmi podporuji.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji panu poslanci a otevírám obecnou rozpravu k tomuto návrhu. Do obecné rozpravy se přih- lásil pan poslanec Bořivoj Šarapatka písemně jako první.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážený pane předsedající, vážené kol- egyně, kolegové, my jsme se v klubu TOP 09 nad tímto zákonem sešli a trochu nám tam vadí nepřesný zákonný text, kde zůstává pouze přiměřená dostupná síť sběrných míst. To si můžeme vyložit právně i tak, že jedno s- běrné místo bude v Čechách, a pokud budeme mít štěstí, tak ještě jedno na Moravě. Takže jsme se domlouvali, že bychom rádi tento bod upřesnili. Ale teď tady o tom probíhá nějaká diskuse, takže bych spíš – jestli můžu pana předsedajícího požádat, aby vyzval pana předsedu klubu, který to upřesní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. Budu rád, když se debata přenesení k mikrofonu. Prosím pana poslance Gazdika, kdyby nám sdělil, o čem probíhá.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, do- voluji si požádat o pětiminutovou přestávku na poradu klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, vyhlásím tedy pauzu na

osm minut, přesně do 15 hodin. Takže přesně v 15.00 budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno ve 14.52 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.00 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, dovoluji, abychom tedy navázali. Jenom přečtu, že paní poslankyně Kaslová poslala omluvu, kde žádá omluvu 14. 12. od 16. hodiny, takže se omlouvá po 16. hodině z jednání Sněmovny.

Teď se vrátíme do obecné rozpravy k tisku 28, odpady. Říkám to správně, že se už nacházíme v obecné rozpravě, a zpravodaj poslanec Úlehla by se ujal slova jako první. Prosím, máte slovo. (Poslanec není na mikrofon slyšet.) Já jsem vás vypnul?

Poslanec Tomáš Úlehla: Je to v pořádku. Ještě jednou pěkně odpoledne. Proběhla diskuse, na které jsme si objasnili exaktní podklady. Chtěl bych ujistit všechny přítomné, kteří budou s námi hlasovat právě v rámci režimu § 90, že skutečně nedojde k žádnému vágnímu výkladu zákona v praxi, jelikož dnes 534 existujících sběrných míst není naplněno kapacitou a funguje de facto 370 takových míst. Ta se nebudou snižovat, a pokud bychom přijali přísnější verzi zákona, že tam, kde vznikne prodejna, bychom museli dělat nová sběrná místa, tak po zániku této prodejny, což je spíše marketingová záležitost, by nám zůstávaly zbytečně investované peníze v objektech, které by se dále složitě využívaly.

Proto se chci znovu přimluvit za to, abychom v režimu 90 po objasnění si těchto záležitostí dali průchod návrhu na legislativní změnu, kterou tady projednáváme v rámci zákona o odpadech, protože od dubna se tím vlastně zabýváme a i Ministerstvo životního prostředí by rádo začalo konat podle takto schválené novely.

Děkuji za pochopení a doporučuji podle § 90 celý proces uzavřít. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, rozumím. Ptám se, jestli někdo chce vystoupit. Poslanec Gazdík ještě vystoupí v obecné rozpravě.

Poslanec Petr Gazdík: Dobrý den, vážená pane předsedající, dámy a pánové. Za klub TOP 09 a Starostové bych k podání této garance, že těch míst zůstane 350, řekl, že souhlasíme se schválením § 90. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Kdo další do obecné rozpravy? Nikdo se už nehlásí. Pokud se nikdo nehlásí do obecné rozpravy, obecnou ukončíme. Já jsem si dovilil vás svolat, protože nás čeká série hlasování.

Budeme hlasovat. Kolegové, nejdřív rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Je tu návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Přednesu návrh usnesení, které musíme nyní hlasovat. Usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 28 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 149 přihlášeno 151, pro hlasovalo 142, proti žádný. Návrh usnesení byl schválen.

To znamená, že zahajuji podrobnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí se nikdo, tak ji samozřejmě končím. Myslím si, že už není třeba žádná závěrečná slova.

Prosím, pan senátor může ještě vystoupit.

Senátor Vítězslav Jonáš: Já bych zneužil své možnosti vystoupení a popřál bych vám krásné pohodové svátky vánoční a šťastný nový rok v lepším náladě. Na shledanou. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To jste opravdu škaredě zneužil. (s úsměvem) To jsem tady ještě neviděl, takovou svévoli ze strany senátorů. (Veselost v sále.) Děkuji.

Prosím, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 28, ve znění schválených úprav.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tento text odhlasovat, jak jsem ho přečetl, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 150 přihlášeno 154, pro hlasovalo 151, proti nula. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji. Pane senátore, pozdravujte naše bratry v horní komoře. Také jim přejeme krásné Vánoce. (Potlesk napříč sálem.) Můžeme ukončit projednávání bodu 39.

Máme zde bod

11.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb.,
o provozu na pozemních komunikacích
a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 26/ - druhé čtení**

Prosím pana senátora Korytáře, vítám ho ve Sněmovně, aby se ujal slova a uvedl tento návrh.

Senátor Karel Korytář: Vážený pane předsedající, vážená vládo, paní poslankyně, páni poslanci, návrh senátního návrhu zákona, novela zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, který v sobě tradičně skrývá jedno velké úskalí, a to že všichni jsme řidiči a všichni mu rozumíme, je výsledkem dlouhodobé diskuse na půdě Senátu, tak i v Poslanecké sněmovně, v příslušných výborech a podvýborech se spoluúčastí Ministerstva dopravy, Policie České republiky a dalších dopravních odborníků a odborných skupin. Jeho ambicí bylo a je tuto diskusi nezaložit ad acta s odcházející minulou Poslaneckou sněmovnou, ale naopak v ní pokračovat a nabídnout nové Poslanecké sněmovně produkt vhodný k finální diskusi a schválení, což se i nyní děje ve druhém čtení. Navíc jde i o patření očekávaná a každý jejich odklad zhoršuje situaci na našich silnicích.

Novela nemá za cíl zmírňovat pravidla, respektive bodový systém, ale naopak přitvrdit v případech ohrožujících bezpečnost silničního provozu a zdraví jeho účastníků. Velmi významným prvkem je zvýšení motivace spojené s bodovým systémem.

Nyní bych připomněl několik nejzávažnějších změn, které tento návrh, tato novela, obsahuje.

Ze 43 původních položek bodového systému je navrhováno nově 27 položek. Přitom jde zejména buď o sloučení, nebo o zpřísnění u přestupků výrazně ohrožujících bezpečnost silničního provozu. Tento zákon zpřesňuje, co řidič nesmí vůči chodcům na přechodu. Dává možnost policii provádět kontrolu technického stavu vozidla na silnici, zakazuje jízdu nákladních vozidel v pracovní době v levém krajním jízdním pruhu v dobách špiček, zakazuje ilegální závodní akce na všech druzích komunikací, napravuje absenci mezinárodního označení pro invalidy a zároveň určuje novou revizi. Dává pravomoc policistům povolit okamžitou výjimku z místní a přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích, pokud to

bezpečnost silničního provozu vyžaduje. Ukládá řidiči, který žádá o vrácení řidičského průkazu, podrobit se dopravně psychologickému vyšetření.

Projednává ve společném řízení přestupky, kdy bodově je postižen pouze nejzávažnější přestupek. Při zjištění obsahu alkoholu v těle řidiče do 0,3 promile je postih realizován na místě zjištění, nad 0,3 promile ve správním řízení. Nově je zařazeno udělení 7 bodů za neposkytnutí účinné první pomoci či nepřivolání pomoci při nehodě. Diskusi rovněž prošla osoba blízka a zimní pneumatiky.

Při projednávání ve výborech Poslanecké sněmovny, podvýboru pro dopravu či na semináři za účasti odborné veřejnosti byla navrhovaná opatření buď potvrzena, nebo navržena na změnu předloženými pozměňovacími návrhy. Ty by měly být dnes předloženy. Mohu za předkladatele konstatovat, že k převážné většině z nich nemáme zásadní připomínky. Chci vás pouze požádat o dodržení základní filozofie návrhu a nerozšiřovat novelu o další témata, zejména v případě, kdy se jedná o změnu, která neprošla širokou diskusí odborníků a odborných útvarů či výborů Parlamentu. Zde bych doporučoval počkat na novelu, kterou připravuje Ministerstvo dopravy.

Paní poslankyně, páni poslanci, žádám vás o citlivý a racionální přístup k této novele. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji panu senátorovi. My jsme tento návrh přikázali hospodářskému výboru a také výboru pro sociální politiku. Máme tu tisky 26/2 a 26/3. Teď bych požádal pana poslance Karla Šidla z hospodářského výboru, aby se ujal slova, tedy za Sněmovnu.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Pane předsedající, členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením hospodářského výboru, které zmiňoval pan předsedající, a to je tisk 26/2. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí výkladu senátora Jiřího Žáka a zpravodajské zprávy Ing. Karla Šidla, po obecné a podrobné rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovny PČR projednat a schválit sněmovní tisk 26 ve znění pozměňovacích návrhů.

Doufám, že pochopíte, že je zde nebudu všechny citovat, protože jste tento tisk písemně dostali a měli jste již možnost se s jednotlivými pozměňovacími návrhy, které byly kladně prohlasovány hospodářským výborem, seznámit. Proto bych tímto ukončil zpravodajskou zprávu za hospodářský výbor. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já také děkuji panu poslanci Šidlovi a zeptám se ještě, jestli paní poslankyně Lenka Kohoutová by vystoupila za sociální politiku.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych vás seznámila s usnesením č. 17 výboru pro sociální politiku z 5. schůze ze dne 25. listopadu 2010, který se týká senátního návrhu, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Vše je uvedeno ve sněmovním tisku 26. Naše změna je načtena ve sněmovním tisku 26/3 a byla vám rozdána na počátku schůze do lavic.

Po úvodním slově zástupce skupiny předkladatelů Jiřího Nedomy, zpravodajské zprávě poslankyně Lenky Kohoutové a po rozpravě výbor pro sociální politiku doporučuje Poslanecké sněmovně PČR, aby vyslovila souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, s těmito změnami a doplňky. Jednotlivé změny a doplňky máte na stole a já bych se k nim ráda vrátila u podrobné rozpravy.

K tomuto bych za sociální výbor ráda řekla, že senátním návrhem nového znění § 67 zákona o silničním provozu bude realizováno přistoupení ČR k doporučení 98/376/ES Rady EU z roku 1998, které se týká parkovacího průkazu pro osoby se zdravotním postižením. A tímto se také zabýval výbor pro sociální politiku. Doposud v ČR používané speciální označení vozidla – znak O1, kterým lze označit vozidlo přepravující těžce zdravotně postiženou osobu, bude nahrazeno evropským parkovacím průkazem. Zavedení evropského parkovacího průkazu v ČR usnadní osobám s těžkým zdravotním postižením cestování v rámci celé Evropské unie.

Nad rámec doporučení EU senátní návrh zásadním způsobem omezuje okruh osob s těžkým zdravotním postižením, které by měly mít nové oprávnění získat parkovací průkaz, a to pouze pro osoby s pohybovým a mentálním postižením. Podle senátní předlohy by z okruhu oprávněných osob byly vyjmuty ostatní skupiny osob s dalším mimořádně závažným zdravotním postižením, které doposud speciální označení vozidel oprávněně používají. Takovéto zúžení okruhu oprávněných osob není zcela odůvodněné a je pro některé skupiny osob se zdravotním postižením zcela omezující. V návaznosti na omezení okruhu oprávněných osob senátní návrh předpokládá, že obecní úřad obce s rozšířenou působností bude vydávat parkovací průkazy nejen na základě přiznaných mimořádných výhod 2. a 3. stupně, ale na základě potvrzení odborného lékaře se specializací oboru ortopedie, neurologie a u lidí s mentálním postižením pak se specializací z oboru psychiatrie.

Vzhledem k tomu, že platnost lékařského potvrzení bude muset být časově omezena, bude tento postup znamenat zvýšenou administrativní zátěž pro specializované odborné lékaře, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, i pro samotné osoby se zdravotním postižením. Na tento problém ve svém stanovisku ze dne 11. 8. 2010 upozornila i vláda ČR.

Jsem přesvědčena, a to jsme také odsouhlasili ve výboru pro sociální politiku, že zavedení evropského parkovacího průkazu v ČR zásadním způsobem přispěje k řešení dosavadních problémů souvisejících s nedostatkem vyhrazených parkovacích míst pro osoby se zdravotním postižením, aniž by bylo nezbytné omezovat jejich nároky. Parkovací průkaz bude obsahovat jednoznačné identifikační údaje, které se týkají oprávněné osoby, a bude vyžadovat bezpodmínečnou nutnost přítomnosti držitele průkazu u vozidla při jeho používání. Ke zlepšení situace může také přispět důslednější kontrola ze strany policie. Domníváme se, že nedostatek parkovacích míst pro osoby s těžkým zdravotním postižením není možné řešit administrativním omezováním oprávněných nároků osob se zdravotním postižením, ale adekvátními opatřeními.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď otevírám obecnou rozpravu. Prosím, do ní se hlásí pan poslanec a zpravodaj Karel Šidlo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych zdůvodnil dva pozměňovací návrhy, které jsem předložil ještě nad rámec projednání hospodářského výboru, jehož usnesení jsem citoval ve vztahu k tisku 26/2.

První pozměňovací návrh se týká úpravy § 87 zákona č. 361/2000 Sb. a týká se otázek neurologického vyšetření a prokazování psychologické způsobilosti prováděním vyšetření EEG. Ve všech zemích EU se běžně provádí dopravně psychologické vyšetření řidičů. Neurologické vyšetření a EEG jsou jako zákonná prevence uvedena pouze v ČR a neprovádějí se nikde v jiných zemích EU. Neurologické vyšetření spolu s EEG bylo zdůvodněno jako preventivní opatření odhalující sklony k mikrosnátku.

Z následujících důvodů je nutné tato nadbytečná a nelogická zákonná opatření odstranit: Termín mikrosnátek je uměle vytvořen a pro jazykové zjednodušení používán neodbornou veřejností pro situaci, když řidič usne při řízení motorového vozidla. Bohužel je též využíván v soudních sporech obhájci ve snaze svého klienta vyvinut. Příčinou usnutí za volantem je únava, spánkový dluh, dlouhodobé vyčerpání tělesné či duševní s nedostatečnou následnou regenerací či nedodržení režimu práce a odpočinku během jízdy. Jedná se o fyziologický proces usínání se všemi fázemi, jak jsou běžně popsány v odborné literatuře, nikoliv o náhlou mozkovou příhodu bez předchozích varovných příznaků.

Nejedná se tedy o zdravotní poruchu činnosti mozku, která by mohla být odhalena neurologickým vyšetřením nebo EEG. Domyšleno do konečných důsledků by zjišťování sklonu k mikrosnátku vážným a nebezpečným způsobem narušilo vztah řidič – zaměstnavatel, a to paradoxně i v případech

nezjištění tohoto sklonu, tendence řidiče běžně přetěžovat. Zkomplikovalo by to případná soudní projednávání dopravních nehod s usnutím řidiče za volantem, případně nebezpečným způsobem zvyšovalo odvahu kladně posouzeného řidiče riskovat nedodržení potřebného režimu práce nebo odpočinku.

Z dlouhé diagnostické praxe dopravních psychologů není znám ani jeden případ, kdy by řidič neprošel vyšetřením EEG. Tato problematika byla konzultována s českými i zahraničními odborníky na mezinárodních kongresech s jednoznačným závěrem, že toto neurologické vyšetření je z hlediska bezpečnosti dopravy, a to způsobilosti řidiče, neopodstatněné a nemá žádný preventivní smysl. Asociace dopravních psychologů České republiky jednala o této problematice s výborem České ligy neurologů proti epilepsii, a toto téma bylo projednáno na jejich výboru u příležitosti konání 23. českého a slovenského epileptologického sjezdu 30. září a 1. října 2010 v Průhoncích u Prahy. Všichni členové výboru souhlasí s návrhem Asociace dopravních psychologů České republiky, že EEG vyšetření u žadatelů a řidičů skupiny C nemá žádné odborné opodstatnění, není legislativně vyžádáno v žádné jiné zemi Evropské unie, a souhlasí s jeho zrušením při novelizaci zákona, který jej nařizuje.

Jenom pro ilustraci. V České republice je asi 300 tisíc profesních řidičů. Minimálně 10 až 15 % řidičů již prošlo vyšetřením dvakrát od roku 2006. Průměrná cena neurologického vyšetření včetně EEG je 1500 korun. Takže tímto zbytečným zákonem zaplatili řidiči a firmy již více než 5 miliard korun českých. To je zdůvodnění prvního pozměňovacího návrhu.

U druhého pozměňovacího návrhu, který jsem si osvojil od legislativců Poslanecké sněmovny před malou chvílí, je to, že došlo při předložení novely návrhu od horní komory ze Senátu k malé chybě v přepisu úpravy zákona, kde se v § 125 odst. 1 písm. e) spojil bod 4 a 5 textově a vznikl pouze bod 4. Pro to, aby ta novela nepoškodila čistotu původní předlohy zákona, je nutné opět ty jednotlivé body 4 a 5 od sebe oddělit. Nic jiného není smyslem druhého pozměňovacího návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já mám tady sice písemné přihlášky, ale až do podrobné rozpravy. Tak se ptám, kdo se hlásí ještě do obecné. Pořád ještě probíhá obecná. Prosím, pan poslanec Laudát. Do obecné ještě.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se ještě potom přihlásím i do podrobné a načtu dva návrhy, které jste dostali do lavic. Jedna věc je, že si osvojuji návrh pana kolegy Husáka, který je bohužel v péči lékařů, těch, co zatím tedy nedávají

výpovědi. A pak ještě jeden, ke kterému tady zřejmě vystoupí přece jenom fundovaněji ještě můj kolega.

Chci zároveň také říci, že k tomu, co přišlo ze Senátu, nejenom já, ale řada z vás, a chci vyzvat, aby téměř všichni měli problém s tím, podpořit jakoukoli toleranci k alkoholu. Nejde o to, že 0,3, ale tak jak funguje výklad práva a chování některých našich spoluobčanů, tak když budou 0,3, tak budou ukecávat, s prominutím, 0,6 a podobně. To znamená, že v tomto bodě já mám zásadní problém, a nejenom já, ale klub TOP 09. Takže tady budeme podporovat návrh pana kolegy Humla, aby byla nulová tolerance. Já se domnívám, že nemáme výchovu v autoškolách takovou, abychom si mohli dovolit přece jenom jakousi velkorysost.

A za další, na rozdíl od některých zemí typu sousedního Německa nemáme dostatečně tvrdě a rychle a efektivně řešeny následky dopravních nehod, resp. to, co prostě potom následuje. V Německu je tolerance k rychlosti, i když už se také zmenšuje, je tam jistá tolerance k alkoholu, ovšem pokud potom kdokoli cokoliv způsobí a nese vinu, tak soud je nekompromisní a každý platí, nese zodpovědnost a platí a platí a platí obětem těch nehod. Já se obávám, že – a sami víte o mnoha případech, kdy v naší zemi to tak není. Tady se naopak každý vykrucuje, vykrucuje. A sami znáte například chování jistého pana bývalého radního hlavního města Prahy. To jsou důvody, které mne vedou k tomu, že nikoli.

V podrobné diskusi potom načtu ty dva zmíněné návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím, pan poslanec Huml. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, vládo, dámy a pánové. Já bych také chtěl odůvodnit svoje pozměňovací návrhy, které jsem přiložil až potom, co byl přijat nějaký závěr hospodářského výboru. A také trošku i k tomu závěru hospodářského výboru...

Můj návrh je na zavedení zimních pneumatik od 1. listopadu do 31. března celoplošně povinně pro osobní dopravu. Moc prosím, abyste tento návrh přijali. Myslím si, že pro bezpečnost silničního provozu... Sami to vidíte na silnicích, jak to tam teď vypadá. A myslím si, že ta zima je neočekávatelná i do příštích let, a bude to významný prvek bezpečnosti silničního provozu obecně.

A ty tři návrhy, které následovaly a dostali jste je písemně minulý týden – první se také týká alkoholu, jak tady mluvil kolega Laudát. Opravdu si myslím, že tolerance 0,3 je překonaný problém, tak jak to Senát navrhl. Ona už dnes platí u policie i u správních orgánů tolerance 0,26 promile, takže vidíte, že se dohadujeme o 0,04, čili 4 setiny. A opravdu by to vyvolalo řadu

problémů, protože policie má nakoupeny tzv. elektronické přístroje drágera a ony by byly nepoužitelné, pokud bychom přijali tu senátní úpravu. Tak jenom z tohoto důvodu si myslím, že je to opravdu špatně, aby senátní novela v tomto duchu platila.

Takže můj pozměňovací návrh neřeší nic jiného, než že to vrací v předchozí stav. Takže tak, jak to teď je, tak by to mohlo platit dále.

Navrhl jsem také, aby se neoznačovala místa, kde se měří policií, tou zatracenou cedulí Pozor, měření rychlosti. Já si osobně myslím, že městská policie prostě buď měří, nebo neměří. Ale to, abychom měli na každém rohu cedulku – tady měří – a na těch ostatních místech aby všichni přidávali plyn, nebo dokonce za tou cedulí, kde je Konec měření rychlosti aby každý přidával plyn, tak mi přijde jako zcela nesystémové a špatné řešení.

Třetí bod. K zimním pneumatikám žádáme o prodloužení lhůty pro nákladní auta Hasičského záchranného sboru, zejména jde o hasiče dobrovolné, kterým by to vyvolalo řadu problémů, kdyby měli pneumatiky nakupovat.

A já jenom připomínám a možná i něco do debaty přidám teď, nebo k zamyšlení. Integrovaný záchranný systém má právo používat hroty do pneumatik. A když tak sleduji vývoj počasí teď v zimě, možná bychom se v republice měli zamyslet nad tím, zda solit, či nesolit a zda náhodou nepřestat solit a nezačít používat hroty na všech vozidlech. Možná že by to způsobilo daleko méně škody než to, co se děje teď s tou solankou. Ale to tam není. To je opravdu jenom bokem.

Poslední pozměňovací návrh je asi legislativně technická chyba. V bodovém systému senátorům vypadla v podstatě postižení za překročení rychlosti dopravní značkou. Takže to jenom takový technický problém, aby se to tam napravilo a vrátilo.

Ode mne vše. Přeji hezký den. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak teď ještě do obecné tady mám pana poslance Petra Bendla. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, budu velmi stručný. Já myslím, že by se slušelo poděkovat senátorům za práci, kterou odvedli. Ta norma byla připravována opravdu velmi dlouhou dobu ve spolupráci s odborníky a s Ministerstvem dopravy. Musím říct, že i ten návrh, který je z hospodářského výboru, je zcela určitě přijatelný a bylo by dobře, aby se promítl v konečném hlasování do podoby této novely. Řada věcí, které navrhuji naši kolegové, jsou určitě správné. Hospodářský výbor i podvýbor pro dopravu věnoval této normě poměrně hodně času, možná o to víc mě mrzí, že jsme to nemohli dát do toho

pozměňovací hospodářského výboru, že teď to bude zbytečně možná dramatizováno – některé ty záležitosti.

K zimním pneumatikám, k jejich zavedení, myslím, že už volá nejen to, co se dnes děje, počasí a co dnes a denně zažíváme už dlouhou dobu. Tato diskuse probíhá v České republice. Němci to vyřešili po svém, speciálně u kamionů. Myslím, že když půjdeme stejnou cestou, uděláme jenom dobře. To, že ve Španělsku bude mít někdo problém s tím, že má zimní pneumatiky na kamionu, to je sice pravda, ale nám jde o bezpečnost občanů v České republice, a to, co se tady děje se zimními, resp. spíš letními pneumatikami na kamionech – včerejší problém na D1, na pražském okruhu je toho dokladem. Bylo by velkou chybou, kdybychom se k tomu nepostavili čelem, zvlášť když tuto normu máme teď před sebou.

Přestat solit – jenom poznámka. U nás v kraji už se přestalo solit, je to vidět na počtech nehod, to jenom tak si posteskvám, speciálně u záchranky a možná i řeknu veřejné hromadné dopravy, protože se lidi nejsou schopni dostat do práce a děti do školy, ze školy, bych to viděl do budoucna jako pozitivní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď jestli ještě někdo do obecné rozpravy? Už tomu tak není, nikdo se do obecné nehlásí, tak ji prostě ukončíme a přistoupíme k rozpravě podrobné. Tady jsou přihlášení písemně a zpravodaj může vystoupit okamžitě. Ano, ano, taky.

Poslanec Karel Šidlo: Takže děkuji za slovo. Já se přihlašuji v podrobné rozpravě k pozměňovacímu návrhu č. 1, který se týká § 87a, tak jak jsem ho v obecné rozpravě zdůvodnil. A přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu 2, který se týká úpravy § 125c odst. 1 písm. e).

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, do podrobné mám tady písemnou přihlášku Václava Cempírka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Cempírek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, dávám pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 26 k § 6a: „Při kontrole technického stavu vozidla nebo jízdní soupravy podle § 6 odst. 13 a 14 je řidič povinen zajet k zařízení pro provedení kontroly technického stavu, pokud zajižďka včetně cesty zpět na pozemní komunikaci není delší než 1 km.“ A za b: „Řidič se pokyny řídí osoby obsluhující zařízení pro kontrolu technického stavu.“

Děkuji za pozornost. Všichni máte tento tisk na stole.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď paní poslankyně Pecková Gabriela.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré odpoledne, pane předsedající, dámy a pánové. Já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu v části první – změna zákona o silničním provozu.

V § 67 odst. 1 nahradit výraz „praktického lékaře ve službě“ výrazem „lékaře konajícího návštěvní službu“.

V § 67 odst. 4 nahradit výraz „praktického lékaře ve službě“ výrazem „lékaře konajícího návštěvní službu“.

Smyslem tohoto pozměňovacího návrhu je rozšířit skupinu lékařů oprávněných používat parkovací průkaz označeného vozidla na všechny lékaře vykonávající návštěvní službu. Dlouhodobý trend přesunu péče o nemocné z lůžkových zařízení do domácí péče je nejen správný z hlediska komfortu pacienta a vyšší kvality jeho života, ale i proto, že přináší výrazné finanční úspory v celém systému. Do domácí péče se ale tak dostávají i pacienti, jejichž zdravotní stav vyžaduje nejen návštěvu praktického lékaře, ale i ambulantního specialisty. Pro tyto případy schvaluje revizní lékař příslušné zdravotní pojišťovny spolu s ostatními nasmlouvanými výkony i výkon návštěvní služby s příslušným kódem a bodovým ohodnocením. Je tedy nanejvýše potřebné, aby tento ambulantní specialista byl oprávněn používat v rámci výkonu návštěvní služby označené vozidlo s parkovacím průkazem stejně, jako je tomu u praktického lékaře. Případná kontrola oprávněnosti použití, resp. zneužití je možná zpřístupněním nasmlouvaných výkonů a jejich aktuálního vykazání zdravotní pojišťovnou.

Nepřijetí tohoto pozměňovacího návrhu je nejen diskriminační vůči ambulantním specialistům, ale může komplikovat a znemožňovat péči o nemocné a ve svém důsledku vést ke zbytečným hospitalizacím, a tím i navyšování nákladů na zdravotní péči. Proto vás prosím o podporu tohoto návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Laudát je písemně přihlášený do podrobné rozpravy.

Poslanec František Laudát: Ještě jednou, vážený pane místopředsedo, dámy a pánové.

Takže já si osvojuji návrh, který jste dostali na stůl. Do nových bodů 16 a 17 se vkládá nový text. 16. bod § 48 odst. 6 zní: „Ustanovení odst. 1 a 2 neplatí pro přepravu zraněné a jinak na zdraví ohrožené osoby na homologovaném mobilním záchranném prostředku určeném pro odsun zraněných

a jinak na zdraví ohrožených z exponovaného terénu v přepravovaném záchranném vozidle Horské služby a nezbytnou přepravu záchranářů. Ustanovení odst. 5 neplatí pro přípojné vozidlo Horské služby při přepravě zachraňované osoby.“

A bod 17. V § 51 se za odst. 5 vkládá nový odstavec 6, který zní: „Zákaz přepravy osob v ložném prostoru nákladního automobilu neplatí pro přepravu zraněné a jinak na zdraví ohrožené osoby v mobilním homologovaném transportním prostředku Horské služby určeném pro odsun zraněných a jinak na zdraví ohrožených z exponovaného terénu v přepravovaném prostoru pro náklad záchranného vozidla Horské služby a nezbytné přepravy záchranářů.“

A další už avizovaný pozměňovací návrh. V příloze Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za toto jednání v tabulce porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích se vypouští přeškrtnutý text – máte ho uvedený v tom materiálu – a nahrazuje se novým textem: „překročení nejdelší přípustné doby řízení nebo nedodržení stanovené bezpečnostní přestávky v řízení vozidla podle zvláštních právních předpisů 42“.

Důvodovou zprávu nebudu číst, máte ji rovněž v materiálu, který jste obdrželi na stůl. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní bych prosil paní poslankyni Kohoutovou.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych se přihlásila v podrobné rozpravě k tomu, co je ve znění 17. usnesení výboru pro sociální politiku a co jste na začátku 9. schůze Poslanecké sněmovny dostali do lavic. Jedná se o změny – čili nebudu to číst podrobně, ale jedná se o změny § 48, 51, § 67, 125. A to je vše. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, prosím, pan poslanec Huml.

Poslanec Stanislav Huml: Tak ještě jednou dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající, vážená vládo. Já budu velmi stručný. Dal jsem vám pozměňovací návrh na stůl, dostali jste ho minulý čtvrtek písemně, takže ho nemusím odůvodňovat, jenom se k němu přihlašuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě prosím, pan poslanec Zapletal.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové, dovoluji, abych se formálně přihlásil k devíti pozměňovacím návrhům pana kolegy Smýkala, který je v současné době v nemocnici a nevrátí se. Dostali jste to minulý týden na stůl, takže se k tomu jen formálně přihlašuji a zvedám těch devět pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Prosím, pan poslanec Čechlovský má slovo.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji. Vážení pane předsedající, ctěné kolegyně, kolegové, já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jste dostali minulý týden v písemné podobě na stůl. Je to pozměňovací návrh můj, kolegyně Černochové a Langšádlové. Spočívá ve změně znění § 79a, konkrétně vypuštění odst. 2 § 79a. Všechno podstatné je podrobně uvedeno v důvodové zprávě. Máte ji v návrhu, takže si myslím, že je zbytečné, abych vás tady tím zdržoval.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je ještě někdo, kdo chce přednést...? Prosím, pan senátor Korytář.

Senátor Karel Korytář: Vážení pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych v rámci podrobné rozpravy navrhl zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin, tak abychom mohli schválit tuto novelu ještě na této schůzi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kdo se dále hlásí do podrobné rozpravy? Už nikdo? Jenom aby si všichni rozmysleli, jestli opravdu už všichni přednesli své návrhy. Pokud se už nikdo do podrobné rozpravy nehlásí, můžeme ji ukončit.

Jediné, o čem můžeme hlasovat, je návrh na zkrácení lhůty na 48 hodin. Navrhovatel navrhuje zkrátit lhůtu pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty na 48 hodin, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 151, přihlášeno 165, pro hlasovalo 142, proti 1. Návrh byl přijat. Lhůta byla zkrácena. Můžeme ukončit projednávání bodu 11.

Dalším bodem pořadu je bod

41.

**Návrh zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 29/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Bylo navrhováno projednávání podle § 90 odst. 2, ale je tady veto klubů ODS, TOP a Věcí veřejných, takže postup podle § 90 odst. 2 možný není. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako tisk 29/1.

Prosím hejtmana Karlovarského kraje, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl. Prosím, pane hejtmane, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný ml.: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, poslanci, vážená vládo, dámy a pánové, od svého vzniku v roce 2000 přichází Karlovarský kraj teprve s druhou zákonodárnou iniciativou, kdy první, týkající se novely jednoho ústavního zákona o Státní památkové péči, byla po malé úpravě přijata, schválena a uvedena v život. Dnes máte před sebou pod sněmovním tiskem 29 připravenou rovněž jen nepatrnou změnu zákona č. 56/2001 Sb. Je tedy zřejmé, že Karlovarský kraj velice pečlivě váží možnost využití zákonodárné iniciativy, dané mu ústavou a zákonem o krajích.

O co v tomto případě jde? Našemu kraji jde především o to, aby se do zákona vtělila a opakovaně vrátila možnost, aby krajské úřady mohly právnické osobě, která stanici technické kontroly provozuje, uložit pokutu do výše 500 tis. korun v případě, že nejsou dodrženy podmínky stanovené zákonem a prováděcím právním předpisem k provozování stanic technické kontroly. Navrhovaná úprava dá prostor správnímu orgánu, aby sám ve správním řízení spolehlivě zjistil stav, o němž jsou důvodné pochybnosti, a mohl tak rozlišit míru pochybení, podle které by mohla být uložena sankce mírnější, a to pokuta. Obecně je možno konstatovat, že by se muselo jednat o pochybení, které nemá vliv na bezpečnost silničního provozu, ale vyžaduje přijmout určité opatření k nápravě a dát tak signál tomuto zařízení, to znamená stanici technické kontroly, že může přijít i sankce daleko přísnější.

V současné době je v zákoně za provádění technických prohlídek, při nichž jsou závažným způsobem porušovány povinnosti stanovené zákonem, uvedena pouze jedna jediná sankce, a to je odnětí oprávnění k provozování stanice technické kontroly. Naš kraj asi jako jediný našel

odvahu a v červenci roku 2008 v jednom případě oprávnění k provozování STK odřál. Toto rozhodnutí nabylo právní moci a v této věci rozhodl kladně i Městský soud v Praze. Do tohoto rozsudku však byla podána Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost, která do dnešního dne nebyla bohužel rozhodnuta. O výsledku soudního řízení vzhledem k závažnosti zásahu do podnikatelského oprávnění nechci spekulovat a byl bych rád, kdybyste si všichni uvědomili, že zrušením rozhodnutí krajského úřadu, dále Ministerstva vnitra a Městského soudu v Praze by mohlo dojít k úhradám milionových částek ze strany státu.

Námi navrhovaná úprava byla projednána se všemi stanicemi technické kontroly v Karlovarském kraji, kde získala podporu všech vedoucích zaměstnanců těchto zařízení, a to z důvodu, že umožňuje rozlišit správnímu orgánu míru pochybení samotné stanice od pochybení jejích jednotlivých zaměstnanců, které nemusí mít vliv na bezpečnost silničního provozu, ale vyžaduje přijmout opatření k nápravě. S tímto návrhem souhlasilo i Ministerstvo dopravy, které připravuje rozsáhlejší novelu zákona, a námi navrhovaná úprava s ní zcela koresponduje.

Navrhovatel zákonodárné iniciativy si uvědomuje, že odnětí oprávnění k provozování STK je skutečně vážným zásahem do práv podnikatele a mělo by být použito jen při závažném pochybení této stanice. Dovoluji si vám proto doporučit schválení tohoto návrhu, který již v zákoně byl a který umožní krajským úřadům rychlejší a diferencovanější postih stanic technické kontroly při porušování zákonů.

Děkuji za pozornost a za vaši trpělivost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní by se měl slova ujmout zpravodaj pro prvé čtení poslanec Stanislav Huml. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážená vládo, dobrý den. Já mám připravenou zpravodajskou zprávu, která v podstatě kopíruje přesně to, co řekl můj předřečník. Nutno říct, že to je návrh, který má hlavu a patu. Na druhou stranu je tady stanovisko vlády, které je zamítavé a negativní a ten důvod je ten, že vláda sice souhlasí s východisky, které návrh má, ale tvrdí, že je příliš dílčí ve vztahu k oblasti celého širokého problému existence činnosti technických stanic. Vláda sama prohlašuje, že připravuje širší novelu, která bude přijata v nejbližší době a která tento problém bude řešit. A pro úplnost. Vláda upozorňuje, že změny navržené v novelizačních bodech 3 a 4 s tím, že předpokládají stanovení povinnosti prováděcím právním předpisem a objektivní stránku správního deliktu vymezují značně neurčitě, překračují rámec požadavků ústavního pořádku. To je myslím podstatná věc, která bohužel v tom stanovisku zazněla.

Tolik moje předkládací zpráva a já budu navrhovat v podrobné rozpravě, aby se s tím zabýval hospodářský výbor.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Děkuji zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Prosím pana poslance Šidla.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Pane předsedající, členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi jenom velice stručně v obecné rozpravě k této novele zákona č. 56/2001 Sb. Musím představit, že plně podporuji, a se mnou i poslanecký klub KSČM, tuto novelu, protože si říkáme, že lepší vrabec v hrsti než holub na střeše. Bývá to tady zvykem, že vláda často slibuje, kolik legislativních kroků ve svém období udělá, a končíme tím, že skončí poslanecké volební období a zákon nedozná žádné změny. Proto si myslíme, že iniciativa Karlovarského kraje je na místě, protože postupnými novelami zákona 56, a bylo jich již 16, došlo k úplnému vypuštění možnosti uložit stanicím technických kontrol pokuty za nedodržení podmínek stanovených uvedeným zákonem a jeho prováděcím předpisem.

Předložená novela opět umožňuje rozlišit správnímu orgánu míru pochybení, která nemusí mít vliv na bezpečnost silničního provozu, ale vyžaduje přijmout opatření k nápravě. Jedná se o sankční možnost vůči stanicím technické kontroly, která kvalifikuje opakované závažné pochybení stanic, až po kterém následuje odnětí oprávnění provozování STK.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kdo dále do obecné rozpravy se hlásí? Prosím, pan poslanec Bendl se hlásí do obecné rozpravy.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já bych chtěl podat návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona, a to s ohledem na stanovisko vlády České republiky, které si všichni můžete přečíst. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: V pořádku. Probíhá obecná rozprava. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí. Pokud ne, tak můžeme obecnou rozpravu ukončit.

Nyní bychom měli zřejmě hlasovat o návrhu, pokud ještě nevystoupí pan hejtman nebo zpravodaj. Zagonguji na všechny, kdo budou chtít hlasovat. Prosím, kdo bude hlasovat, ať se dostaví do sněmovny, protože byl podán návrh na zamítnutí. Je tady návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme hlasovat. Jedná se o návrh zastupitelstva Karlovarského kraje, tisk 29. Byl tady podán návrh na zamítnutí.

Zahájuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 152, přihlášeno je 135, pro hlasovalo 79, proti 52. Ten návrh na zamítnutí byl přijat.

Tím můžeme ukončit projednávání tohoto návrhu zákona i bodu číslo 41.

Dalším bodem je bod číslo 44. Je to

44.

Návrh zastupitelstva kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. /sněmovní tisk 38/ - první čtení

Jsme v prvním čtení tisku 38 a stanovisko máme jako tisk 38/1. Předložený návrh by měl odůvodnit dr. Drahošlav Oulehla. Prosím, je tady, takže ho vítám mezi námi a možná ho rovnou požádám, aby se ujal slova.

Pan Drahošlav Oulehla: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, členové vlády, ctihodné poslankyně, poslanci, po vzniku vyšších územně samosprávných celků nesl náš kraj původně název Jihlavský kraj. Krajské zastupitelstvo v roce 2001 zvážilo možnost, aby kraj, jeho název lépe vyjadřoval podstatu, vztah občanů a dalo do Parlamentu návrh změny. Tomu předcházela anketa, v níž se většina občanů kraje vyjádřila pro název Vysočina. Tak bylo konečně formulováno usnesení krajského zastupitelstva, z něhož vyjímám: Zastupitelstvo Kraje Vysočina schvaluje změnu názvu Jihlavského kraje na název Vysočina. Upozorňuji na to, bylo tam pouze Vysočina nikoliv další určení. Poslanecká sněmovna z návrhu našeho krajského zastupitelstva přijala změnu ústavního zákona 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územně samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění zákona č. 176/2001 Sb., jako sněmovní tisk 818.

Protože v Parlamentu České republiky nebyl podán žádný jiný návrh ani úprava názvu odlišně formulovaná, než bylo krajským zastupitelstvem

navrženo, je konečný tvar názvu holý, bez určení, které by tento název našeho vyššího územně samosprávného celku Vysočina jakkoliv odlišovalo. Tolik historický exkurs.

Praxe si ovšem sama vynutila název Vysočina dále specifikovat. Občané, podnikatelé, ale často i obce užívají název Vysočina ve spojení s určením kraj naprosto běžně, a to i v písemném styku, a to i tehdy, když vstupují do právních vztahů. Prosté označení Vysočina bez dalšího vymezení totiž komplikuje namnoze určení, zda se nejedná například o obchodní organizaci nebo výrobek, event. geografický pojem.

Vede to k nesprávným tendencím přiklánět se k takovým postupům a označovat účastníka právních vztahů nepřesně. Tento postup je ovšem rozporný. Nelze jakkoli podobnou praxí překonávat vyjevenou nepřesnost ve vystupování našeho kraje. Tak jak osvědčuje naše zkušenost, není akceptovatelné jakýmkoli přídomkem v rozporu se shora citovaným ústavním zákonem doplňovat označení Vysočina, a to zejména v řízení před soudy, v zápisech práv do katastru nemovitostí, v daňovém řízení, statistice, v označení kraje jako strany do smluv, a tak dál, a tak dál. Vzniká tak vztah právní nejistoty z víceznačného označování našeho kraje. Podotýkám, že název Vysočina bez určení kraj, je ojedinělý mezi všemi ostatními kraji v republice.

Jedinou cestou, jak tuto situaci napravit a uvést název kraje do souladu s prakticky užívaným tvarem, je pak změna ústavního zákona, jak bylo navrženo usnesením zastupitelstva Vysočiny z 2. února tohoto roku, a z toho titulu také předkládám návrh Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k projednání.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji tedy za uvedení a požádal bych nyní zpravodaje pro první čtení poslance Otto Chaloupku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Otto Chaloupka: Dobré odpoledne, vážený pane předseda-jící, kolegyně a kolegové. Máme před sebou novelu, která se dotýká pojmenování vyšších územně správních celků, a to konkrétně změny názvu kraje z Vysočina na Kraj Vysočina. Jak již shrnul zástupce předkladatele, navrhovaná právní úprava do budoucna předejde nejasným výkladům při uzavírání smluv a činění jiných právních úkonů. Zároveň sjednotí názvosloví vyšších územně samosprávných celků, když všechny kraje budou mít slovo kraj ve svém oficiálním názvu.

Návrh byl zaslán vládě České republiky k vyjádření stanoviska, která jej zaslala 2. září, a téhož dne bylo rozesláno i vám jako tisk 38/1. V tomto stanovisku vláda zpřesňuje některé změny a doporučuje stanovit tříměsíční legisvakanci lhůtu mezi vyhlášením a nabytím účinnosti.

Dovoluji si vás tedy požádat o přikázání tohoto návrhu do druhého čtení a k projednání do výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď otevírám obecnou rozpravu. Prosím, pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já budu podporovat ten návrh, aby se Vysočina změnila na Kraj Vysočina. Skutečně to může být zavádějící a ještě by si to někdo mohl splést s kdysi JZD nebo potom se zemědělským družstvem a podobně, a skutečně i bez toho důvodu – jenom se obávám, aby – nebo také vyslovil bych prosbu, aby dosavadní materiály, které byly s tím názvem vyrobeny, Vysočina, aby byly dobrány a spotřebovány zásoby, aby to nevedlo k nějakému vyhazování a předělávání a pakování se tiskáren, grafiků a podobně. Protože ono to zase není až tak samo o sobě jenom změnit název. To doufám, že tedy vedení kraje Vysočina vezme v potaz.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kdo dál se hlásí do rozpravy obecné? Nikdo se nehlásí, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit. Nevím, jestli chce ještě něco sdělit... Ne... Takže v tom případě můžeme akorát přikázat výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má někdo ještě jiný návrh? Pokud tomu tak není, tak budeme hlasovat tady toto.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 153 – přihlášeno je 144, pro hlasovalo 106, proti žádný, takže to bylo přijato.

To je asi vše, děkuji předkladatelům a končím projednávání bodů v prvním čtení.

Máme tu další bod.

45.

Návrh zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 112/ - první čtení

Vítám tedy pana hejtmána Pardubického kraje Radko Martíňka a požádám ho, aby rovnou ten zákon uvedl. Prosím, pane hejtmane, máte slovo.

Hejtmán Pardubického kraje Radko Martínek: Dobrý den, vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážené poslankyně a poslanci. Dovolím si vás ve stručnosti seznámit s materiálem, který jako zákonodárnou iniciativu předložilo do Poslanecké sněmovny zastupitelstvo Pardubického kraje. Materiál navrhuje novelizaci dvou zákonů, a to soudního řádu správního a v návaznosti na to i správního řádu.

Podstata našeho návrhu spočívá především v zavedení konkrétní lhůty, v níž lze napadat opatření obecné povahy u soudu. V současné době takováto lhůta stanovena není. Nezřídka tak dochází k situacím, kdy jsou zpochybňovány územní plány, na základě nichž bylo vydáno územní rozhodnutí, ale právě kvůli zpochybnění územního plánu nelze vydat stavební povolení. Tím je narušena právní jistota občanů a jejich dobrá víra ve správnost úředního rozhodnutí a ochranu nabytých práv. Pardubický kraj navrhuje zavést šestiměsíční lhůtu, ve které by bylo možné soudu návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo její části podat. Navrhovaná lhůta je dle našeho názoru naprosto dostatečná, dostačující, a to vzhledem k možné různorodosti jednotlivých opatření obecné povahy.

Vážené poslankyně a vážení poslanci, považují za skutečně znepokojující, že v současné době žádná lhůta na přezkum opatření obecné povahy není stanovena. Schválení předloženého návrhu by dle našeho názoru bylo vhodným krokem ke zvýšení právní jistoty a předvídatelnosti práva všech zúčastněných.

Zákonodárnou iniciativou je dále navrhováno, aby došlo ke sjednocení lhůt pro přezkumné řízení podle správního řádu. Domníváme se, že není opodstatněné, aby pro usnesení o zahájení přezkumného řízení u rozhodnutí byla stanovena objektivní lhůta jeden rok, kdežto pro usnesení o zahájení přezkumného řízení u opatření obecné povahy tři roky. Tuto nekonsepčnost se Pardubický kraj svým návrhem snaží odstranit.

Na tomto místě bych chtěl dále uvést, že ačkoliv je nám vládou vytýkáno, že navrhované lhůty jsou odlišné, Pardubický kraj chápe soud-

ní přezkum dle soudního řádu správního a přezkum nařízeným orgánem dle správního řádu jako odlišné nápravné instituty, byť se týkají shodné věci. Nevidíme tady důvod, proč by obě lhůty měly být shodné. Na druhé straně je samozřejmě možné, abychom se v případě, že pustíte tento návrh zákona do druhého čtení, o lhůtách bavili a eventuálně i lhůty opravili.

Na závěr jen doplním, že návrh byl konzultován i s ostatními kraji, které mu vyjádřily svou podporu, a jejich případné připomínky byly při posouzení tohoto návrhu zohledněny.

Dámy a pánové, já bych vás velmi snažně poprosil, abyste věnovali pozornost tomuto opatření. Nejedná se o žádné politické proklamace, ale týká se to jednoznačně praktické věci, která vyplývá z denní praxe. Pokud jste těmi, kteří zažili rozhodování podle územního plánu, kteří jako starostové nebo zastupitelé jste schvalovali celý systém, jistě mně dáte za pravdu, že schválení územního plánu trvá minimálně rok, ale zpravidla několik roků. A v okamžiku, kdy proběhne celý proces – velmi složitý, ke kterému se vyjadřuje celý systém různých institucí, občané mají zákonná práva se vyjadřovat v jednotlivých stadiích vzniku tohoto zákona – tak pokud nejsou stanoveny přesné lhůty přezkumu, pak bohužel nastává situace, že Nejvyšší správní soud si to vysvětluje tak, že může toto opatření napadat prakticky kdykoliv. Nejednou se stalo, že věci, podle kterých byly vynaloženy nemalé finanční prostředky, protože územní plán je vlastně základní zákon pro výstavbu jakýchkoliv liniových staveb, ale také pro rozvoj měst a obcí – tak tento problém působí značné problémy. Konkrétně nám v Pardubickém kraji při přípravě klíčové silnice, která je R35.

Děkuji vám za pozornost a prosím vás o propuštění do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Jan Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Dobrý den. Pane předsedající, dámy a pánové, nejdříve bych krátce popsal genezi svého návrhu. Zastupitelstvo Pardubického kraje předložilo Sněmovně návrh zákona dne 27. září tohoto roku. Návrh zákona byl rozeslán poslancům jako tisk 112 dne 4. října 2010. Vláda zaslala své bohužel nesouhlasné stanovisko dne 5. listopadu 2010 a stejný den bylo toto stanovisko rozesláno poslancům. Organizační výbor návrh zákona dne 3. listopadu t. r. doporučil zpravodajovi, doporučil ústavněprávnímu výboru k projednání.

Po přečtení návrhu zákona sděluji, že tento návrh zákona v podstatě reaguje na situaci, která zde vznikla po účinnosti nového správního řádu, kdy do něho byl zakomponován institut opatření obecné povahy, který znamená smíšený akt, který se pohybuje mezi individuálním právním

rozhodnutím a právním předpisem, kdy buďto vymezuje konkrétní předmět a neurčitě určený okruh adresátů, nebo naopak.

Návrh zákona Pardubického kraje reaguje na to, kdy Ústavní soud a Nejvyšší správní soud rozhodly, že územní plány, resp. opatření obecné povahy, které byly schváleny před účinností správního řádu nového a které byly přijaty jako územní plán, ač nebyly přijaty jako opatření obecné povahy, mají materiální povahu opatření obecné povahy. Bohužel z toho vyplývá to, že územní plán například z roku 1990 může na základě tohoto rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu být i dnes přezkoumán u Nejvyššího správního soudu a může být toto opatření obecné povahy zrušeno. Jak již zde tvrdil navrhovatel, myslím si, že toto nemá určitě nic společného s právní jistotou a s principem předvídanosti, který by měl být zásadní v celém právním systému našeho státu.

Novela zákona reaguje na toto, a proto soudní řád správní mění tím způsobem, že by měla opatření obecné povahy být možná napadena u Nejvyššího soudu maximálně půl roku od nabytí účinnosti. A tato lhůta by měla být maximální. S tím souvisí i změna přezkumného řízení, kde se taky sjednocují lhůty více ve prospěch předvídatelnosti a právní jistoty právního řádu.

Chtěl bych říci, že tento problém není politický, je to spíše právní či odborný problém. A určitě by každý starosta či hejtmán všech našich krajů měl toto podpořit, protože není určitě obvyklé a není ku prospěchu věci, kdy územní plán mění zásady územního rozvoje, které jsou přijaty, kdy jsou po pěti letech například zrušeny a na základě toho jsou zpochybněna všechna možná rozhodnutí, ať už územní nebo stavební, která byla na toto opatření obecné povahy navázána.

Já, ač vláda dala nesouhlasné stanovisko k této novele, sám za sebe jsem pro, aby tato novela postoupila do druhého čtení, kde by se dalo případně o těch lhůtách, tak jak jsou dány v tomto návrhu, ještě jednat. Jsem zastáncem toho, že tato novela je potřebná, jak už jsem řekl, pro právní jistotu a pocit předvídanosti v našem právním řádu, a z toho důvodu si myslím, že by tento návrh zákona měl projít do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Děkuji zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu k tomuto návrhu zastupitelstva Pardubického kraje. Prosím, pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pan předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já vnímám tuto debatu skutečně jakoby věčně, to znamená – nejedná se o politický tisk. Vážím si toho, že zastupitelstvo Pardubického kraje se pustilo do ryze odborného tématu, které opravdu v dnešní době tíží samosprávy, a to samozřejmě jak vyšší, tak i nižšího ty-

pu. Myslím si, že cílí i správným směrem, že skutečně v opatřeních obecné povahy je v současné době i právní doktrínou konstruován nebo shledáván tento problém.

Nicméně i vláda vyjádřila jasné požadavky na to, jakým směrem by se měla ubírat tato právní úprava. Nemyslím si, že tyto požadavky jsou odstranitelné v prvním čtení, tudíž bych navrhl, aby byla tato předloha vrácena předkladateli k přepracování. Myslím si, že se jedná nejen o otázku provázání soudního řádu správního se správním řádem, ale i otázky možnosti změny, nikoli pouze zrušení opatření obecné povahy v přezkumném řízení podle správního řádu. Ty výtky, které uplatňuje vláda, jsou relevantní, nejsou to pouze debaty o čísle – zdali to má být šest měsíců, jeden rok či tři roky. Tudíž bych považoval za vhodné, protože se skutečně nejedná o politický tisk, aby tento tisk byl připraven tak, aby byl projednán velmi rychle již poté v rámci standardního legislativního procesu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Ptám se, jestli ještě někdo do obecné rozpravy chce přispět. Pokud ne, znamenalo by to, že mohu obecnou rozpravu ukončit. A teď se ještě zeptám předkladatele, to je pana hejtmána, jestli ještě chce vystoupit, nebo nechce vystoupit. (Nechce.)

V tom případě bychom zřejmě měli hlasovat, protože tady zazněl návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. To je návrh, o kterém bychom měli nyní hlasovat. Jsme připraveni. (V sále je hlučno.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, vrátit návrh navrhovateli k přepracování, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 154, přihlášeno je 151, pro hlasovalo 79, proti 53. Návrh byl přijat.

Můžeme tím pádem ukončit projednávání bodu číslo 45 a pokračit k dalšímu. Tím je

46.

Návrh zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví /sněmovní tisk 113/ - první čtení

Znovu bych poprosil pana hejtmána, aby i tento návrh uvedl.

Hejtmán Pardubického kraje Radko Martínek: Vážený předsedající,

vážené kolegyně, kolegové, poslanci, poslankyně, dovoluji si vás ve stručnosti seznámit s dalším návrhem, který svou zákonodárnou iniciativou předložilo do Poslanecké sněmovny zastupitelstvo Pardubického kraje. Předmětem této iniciativy je návrh zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví. Základní myšlenkou navrhované právní úpravy je vznik nového pilíře financování jednotek Hasičského záchranného sboru České republiky a jednotek sboru dobrovolných hasičů.

Zmiňované subjekty se denně podílejí na záchranné lidských životů a majetkových hodnot, a tudíž jednoznačně poskytují služby ve prospěch celé společnosti. I přes tento fakt je jejich financování značně podhodnoceno a takovýto stav má mimořádně negativní význam pro jejich akceschopnost bez ohledu na to, zda se jedná o dobrovolné hasiče, či profesionály. Nedostatek financí přímo ovlivňuje možnost obnovy technologického parku a jeho dovybavení s ohledem na vývoj v této oblasti.

Principem nového pilíře financování je to, že pojišťovny podnikající na území České republiky odvedou 4 % z vybraného pojistného z pojištění odpovědnosti z provozu motorového vozidla na účet zřízený Ministerstvem vnitra. Jedna polovina vybrané částky by byla potom přímo ministerstvem rozdělena jednotlivým hasičským záchranným sborům krajů, které jsou zřízeny na základě zákona č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Druhá polovina vybrané částky by byla dle zákonem stanoveného klíče přerozdělena jednotlivým krajům, které by je zákonem stanoveným způsobem znovu přerozdělily obcím zřizujícím jednotky sboru dobrovolných hasičů. Předpokládá se, že by se výše uvedeným způsobem mohla přerozdělit celková částka v roční výši zhruba jedné miliardy korun.

Na tomto místě je určitě potřeba reagovat na stanovisko vlády k předmětné iniciativě, které tvrdí, že tento návrh je údajně v rozporu s právem unie v oblasti pojišťovnictví, což vyvrací stanovisko Parlamentního institutu, které jednoznačně konstatuje, že tomu tak ve skutečnosti není. Ani tomu tak být nemůže, protože hned několik států Evropské unie tohoto principu využívá.

Takováto zásada není v rozporu s navrhovanou novelou pojišťovnictví a v tomto směru si dovoluji odkázat na obecnou část důvodové zprávy předmětné zákonné úpravy. Zde jsou mimo jiné uvedeny údaje objektivního charakteru vztahující se k povinnému ručení, konkrétně se jedná o celkové částky, které byly v roce 2009 pojišťovnami vybrány v rámci tohoto pojištění. To znamená, jestliže je tady důvod se domnívat, resp. vláda se domnívá a někteří odpůrci tohoto návrhu se domnívají, že dojde ke zdražení pojistného, tak si dovoluji právě uvést tato dvě čísla, která zcela jednoznačně dokazují, že tomu tak vůbec nemusí být a není to ani potřeba.

Za rok 2009 na toto pojištění pojišťovny vybraly dle oficiálních zdrojů 23

815 mil., nicméně v rámci jednotlivých pojistných událostí proplácely necelých 10 mld. korun. To znamená, pokud bychom k tomu přičetli jednu miliardu korun, tak je zcela evidentní, že pojišťovnam ještě 12, resp. téměř 13 mld. korun zůstává k dispozici. Určitě tedy neplatí, že by tento systém mohl nějakým způsobem nabourat stávající pojistné systémy nebo nějakým způsobem dokonce ohrožovat solventnost pojišťoven.

Shodou okolností, když se na otázku tohoto typu ptali například pojišťoven na Slovensku, kde tento systém je přesně zaveden, tak tam pojišťovny si naopak pochvalují tento systém, protože jim umožňuje transparentně se podílet na zlepšení technické vybavenosti hasičského záchranného sboru a dle statistik na Slovensku právě zlepšení technického stavu vede ve skutečnosti ke snížení pojistných událostí, to znamená de facto pro pojišťovny je tahle záležitost výhodná.

Předmětná iniciativa je rovněž kritizována za svá údajná diskriminační ustanovení, která zvýhodňují tzv. neodpovědné proti odpovědným. Rovněž je poukazováno na skutečnost, že takováto úprava nepřipustně zasahuje do činnosti podnikatelských subjektů. Obě tato stanoviska je nutno odmítnout. Odhaduje se, že v České republice je provozováno bez povinného ručení zhruba 200 tis. vozidel. Oproti tomu v tomto roce je registrováno celkem 6500 mil. vozidel. Z těchto čísel je tedy zřejmé, že poměr je velmi nízký a nemůže vést k závěru, že stanovený odvod je diskriminační v tom smyslu, že zvýhodňuje neodpovědné na úkor odpovědných.

Povinné ručení také není standardním typem pojištění, protože poptávka po tomto pojistném produktu je tvořena zákonem stanovenou povinností. Občan tedy neuvažuje v tom smyslu, zda si takové pojištění uzavře, či neuzavře, ale řeší pouze otázku, kterou pojišťovnu si vybere. Pojišťovny nabízejí tento pojistný produkt, tak vlastně mají zákonem, státem stanovenou poptávku, která v sobě čítá zhruba 6,5 mil. potenciálních pojistných smluv.

Když všechny tyto údaje srovnáme s letošní situací, kdy pro rok 2011 je státním rozpočtem, který budete zanedlouho schvalovat, jednoznačně avizováno výrazné snížení prostředků, které jsou vypláceny ročně ze státu na právě technické vybavení Hasičského záchranného sboru, ať už profesionálů nebo dobrovolných hasičů, myslím, že je zcela evidentní, že se bude muset vláda, resp. budeme se muset my, pokud máme odpovědnost za skupinu... za naše obyvatele a máme odpovědnost za to, že tady existuje skutečně funkční záchranný systém, tak se budeme muset zabývat tím, čím budeme tuhle částku do budoucna nahrazovat.

Návrh, který předpokládáme, nijak neohrožuje stabilitu státního rozpočtu a vůči státnímu rozpočtu je neutrální.

Na závěr mi dovoluje ještě tři čísla, která dokumentují, jak významná a důležitá je to věc z hlediska reálného života našich spoluobčanů. V Pardubickém kraji za letošní rok, to znamená do 13. 12. tohoto roku, pokud

se týká havárií, to znamená zejména havárií na silnicích, bylo událostí celkem 1078. Zásahů jednotek bylo 1098, to je u profesionálů, 172 u dobrovolných hasičů. Těchto zásahů se dohromady účastnilo více než 5000 hasičů. A co je nejdůležitější, tak při těchto zásazích, resp. při těchto událostech přišlo o život jenom v Pardubickém kraji 53 našich spoluobčanů a 606 bylo zraněno. To znamená je zcela evidentní, že tito lidé by možná, určitá část z nich byla zachráněna, nemusela by zemřít, pokud by vybavenost hasičského sboru a zasahujících jednotek byla na vyšší úrovni, než je v současné době.

Na závěr si dovoluji jednu osobní poznámku. Bohužel jsem měl tu smutnou zkušenost, kdy jsem se v podstatě stal svědkem nehody, při které uhořeli tři lidé při nehodě automobilu mezi Brnem a Svitavami. Musím říci, že to byl otřesný pohled a otřesná skutečnost, kdy těmto lidem nemůžete v žádném případě pomoci. Když potom za dvacet minut přijížděla stará liazka, tak si myslím, že to bylo největší vysvědčení, že prostě ti hasiči, pokud mají pomoci, tak by měli mít vybavení podstatně lepší, a možná zrovna ti tři lidé, kteří byli v tom hořícím autě, by dnes byli mezi námi.

Já bych, vážené kolegyně, kolegové, poslanci a poslankyně, velmi prosil, abyste propustili tento návrh do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane hejtmane. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, hlavním cílem navrhované právní úpravy, jak již řekl pan hejtmán, je zajištění vícezdrojového financování jednotek hasičských záchranných sborů a jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí.

Hned v úvodu je však třeba říci, že tento záměr projednávala Sněmovna již v roce 2001 a nebyl úspěšný. Nebyl úspěšný patrně také proto, že významně zasahuje do činnosti soukromých subjektů, tedy pojišťoven, a tento způsob financování s dopady na činnost pojišťoven považují za nesystémový. Tento návrh znamená také nepředpokládaný zásah do hospodaření pojišťoven, a jejich hlavním předmětem činnosti je stále krytí pojistných rizik. Pokud bychom pojišťovnam určili zákonem i jiné povinnosti, svými nepřímými dopady by to mohlo poškodit zájmy klientů pojišťoven například zvýšením pojistného při zhoršení finanční situace.

Myslím, že ani tvrzení, že navrhovaná právní úprava nemá vliv na státní rozpočet a rozpočty krajů a obcí, není úplně objektivní. V každém případě by tato novela nepochybně vyvolala výdaje v souvislosti s přerozdělováním získaných finančních prostředků. Nezanedbatelné jsou však také náklady pojišťoven v souvislosti s plněním takové odvodové povinnosti.

Vzhledem k těmto skutečnostem a důvodům a také vzhledem ke stanovisku vlády České republiky budu navrhopvat zamítnutí tohoto návrhu zákona již v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní jednu písemnou přihlášku, a to od paní poslankyně Květy Matušovské. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji. Vážená paní předsedající, pane hejtmane, kolegyně, kolegové, projednávána změna zákona o pojišťovnictví, která je navrhována zastupitelstvem Pardubického kraje, vychází ze situace, kdy je nutno zajistit řádné fungování jednotek Hasičského záchranného sboru České republiky a jednotek dobrovolných hasičů. Nejde o nic jiného než o zabezpečení jejich financování v situaci, kdy stát není schopen finančně zabezpečit v potřebném rozsahu činnost těchto jednotek a odpovědnost za financování se přenáší na kraje a obce. Tento návrh je možným východiskem, jak průběžně zabezpečovat tyto finanční prostředky.

Předkladatelé doporučují, aby částka 4 % z vybraného pojistného na pojištění z odpovědnosti motorového vozidla byla právě k tomu účelu použita. V zákoně je navržen princip přerozdělování. Předpokládaná částka, která by mohla být přerozdělena, se rovná 1 mld. korun. Nedomnívám se, že by tato suma ohrozila provozování pojišťovacích činností, neboť porovnáme-li částku, která byla v roce 2009 pojišťovnami vybrána v rámci pojistného na pojištění odpovědnosti z motorových vozidel, dosáhla částky 23 815 909 tisíc a pojišťovny vyplatily na pojistných událostech necelých 10 mld., pokud jsem správně zachytila čísla uvedená hejtmánem Pardubického kraje.

Osobně jsem tento návrh podpořila jako zastupitelka Pardubického kraje. I vás chci požádat o podporu této změny zákona. Kdo chce podpořit Hasičský záchranný sbor, tedy ty, kteří vykonávají velice záslužnou práci společně s dobrovolnými hasiči a riskují své životy. Podpořte prosím návrh Pardubického kraje.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Matušovské. Zeptám se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Pan zpravodaj Radim Fiala, poté pan hejtmán, jestli jsme zaregistrovala dobře. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená paní předsedající, já bych v obecné rozpravě znovu navrhl vzhledem k důvodům a ke skutečnostem, které jsem uvedl ve své zpravodajské

zprávě, a vzhledem ke stanovisku vlády České republiky návrh na zamítnutí tohoto zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Nyní prosím o slovo pana hejtmána Radko Martíňka.

Hejtmán Pardubického kraje Radko Martínek: Dámy a pánové, je určitě na mně, abych se vyjádřil k některým připomínkám, které tady byly vzneseny.

Je skutečně pravdou a pan zpravodaj má pravdu, že tento návrh už tady byl podáván, dokonce několikrát, nicméně tento návrh není identický s tím, který byl podáván předtím. Naopak z průběhu projednávání zde ve Sněmovně se náš kraj poučil, to znamená změnili jsme jednak druh pojištění, ze kterého je to bráno, a navíc jsme se řídili jednoznačně příklady našich sousedů, protože úplně stejný princip je zaveden na Slovensku a v Rakousku, to znamená neexperimentovali jsme s nějakým českým modelem, ale využívali jsme toho, co už je v této chvíli existující a funkční.

Stejně tak nemohu souhlasit s tím, že je tady nějaký nápor, nebo že bude nějaký náklad na státní nebo veřejné rozpočty, protože jestliže získáte miliardu korun, respektive ministr vnitra získá miliardu korun v okamžiku, kdy má rozpočet takový, jaký Ministerstvo vnitra teď má, tak je to jednoznačná pomoc. A je to pomoc zejména nám všem, protože samozřejmě ti hasiči to nedělají ze své zábavy, ale především proto, aby poskytovali pomoc nám.

Třetí výtku je, že bychom ohrozili stabilitu pojišťoven. Já jsem tady uvedl konkrétní čísla a znovu připomínám, že výtěžek pojišťoven za rok 2009 je 13 mld. korun. To znamená, pokud by se tady tento návrh přijal, tak by byl 12 mld. korun. Já si myslím, že to nemůže rozhodně pojišťovny nějakým způsobem poškodit. Navíc, když si vezmete, jaké prostředky dávají do reklamy, jakým způsobem se snaží získat zákazníky, tak bych si troufal tvrdit, že do této oblasti dávají víc, než by dávaly na technické vybavení hasičům. A toto technické vybavení jim zcela jednoznačně a zcela prokazatelně, zase odkazují na slovenský model, přináší úspory. To znamená když oni odevzdají tyto peníze Ministerstvu vnitra, tak ve skutečnosti budou spořit, protože následky nehod budou určitě menší jak na zdraví, tak na životech, tak samozřejmě na technice, to znamená materiální škody, ale ty v této věci určitě nejsou podstatné.

Mám-li uvést jeden příklad za všechny, některé pojišťovny už nevědí s prominutím, co by dělaly roupama, a chtějí pojišťovat lidi proti pokutám od policistů, aby získaly klienty, a to se děje. Můžete se podívat ve sdělovacích prostředcích, v televizi, kde jsou reklamy konkrétní pojišťovny, která skutečně slibuje, že pojistí, pokud jste u nich uzavřel pojištění, i pokuty, to

znamená, že ti lidé nebudou muset platit pokuty. Pak si myslím, že je rozumnější, aby tyto peníze pojišťovny daly na to, aby hasičské záchranné sbory jak profesionální, tak dobrovolné, měly slušné vybavení. A nepochybují o tom, že ministr vnitra, respektive Ministerstvo vnitra prostředky rozdělí spravedlivě a rozdělí je tak, aby byly určeny přesně na to, na co ti lidé, kteří se pojišťují, to znamená na technické vybavení při zásazích u automobilových nehod, aby hasiči toto vybavení měli. A ti z vás, protože mezi vámi jsou i odborníci na tuto problematiku, tak mně jistě potvrdí, jak je důležité, aby hasiči přijeli včas a měli slušné vybavení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane hejtmane. Pan kolega Tejč je nyní přihlášen do rozpravy, poté pan poslanec Doktor, Laudát a ještě vidím další přihlášky.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já musím říct, že jsem překvapen. Jsem překvapen, že k tomuto tématu doposud nevystoupil ministr vnitra Radek John a nevystoupil na podporu tohoto návrhu, případně na podporu toho, aby byl tento návrh propuštěn do druhého čtení a tam byl upraven.

Samozřejmě můžeme diskutovat o různých parametrech, můžeme diskutovat o tom, jestli to mají být 4 %, jestli to mají být 2 %, jestli mají být ze zisku, nebo mají být z odvodu, jestli mají být pouze z tohoto druhu pojištění, nebo z jiného, protože souhlasím s tím, že nastavení oné spravedlnosti bude velmi komplikované. Logicky všichni, kteří jezdí vozidlem, se budou podílet na tomto pojištění a na odvodu. Ti, kteří nejedou a platí například pojistku na dům, tak budou mít dům zachráněn hasiči a lepším vybavením, přestože se na tom podílet nebudou, protože se odvod nebude týkat např. pojištění domácnosti nebo pojištění nemovitostí. Ale o tom můžeme vést debatu ve výborech.

Ale mě překvapuje, že tady nevystoupil ministr vnitra, který o tom, jak je potřebný tento systém nebo jemu podobný, hovořil v médiích, viděli jsme to v novinách. Nevím, jestli ho budu citovat přesně, ale říkal něco v tom smyslu, že bude přesvědčovat koaliční partnery a vládu o tom, jak je tento systém užitečný. A já myslím, že teď je ta příležitost! Teď je příležitost pro ministra vnitra, aby přesvědčil koaliční partnery, aby přesvědčil členy vlády, protože kde jinde než tady před televizními kamerami, kde jinde než tady na půdě Poslanecké sněmovny by je přesvědčovat měl? A já doufám, že tak učiní a že se budeme věcně bavit o tom, jaké parametry mají být u tohoto návrhu zákona, například ve výborech, protože rozpočet, který tady budeme zítra projednávat, rozpočet Ministerstva vnitra, je skutečně ve velmi kritickém stavu. Budeme se zítra bavit o tom, co to může přinést České republice, jak budou omezeny investice do Hasičského záchranného sboru,

jak budou omezeny investice do policie, a myslím, že tohle je způsob, jak alespoň část omezení redukovat a alespoň částečně přinést prostředky tam, kde je potřebujeme, zejména do integrovaného záchranného systému či do hasičského sboru. To už bude záležet na tom, jak by tento návrh byl pozměněn.

Takže to je jediné, o co vás žádám a o co žádám ministra vnitra, aby v souladu s tím, co říkal, se tady také přimluvil za přijetí tohoto návrhu zákona, resp. za postoupení do druhého čtení, a pak samozřejmě vedme debatu o tom, v jaké podobě má být, protože to bude možná debata kličová. Ale chtěl bych také poděkovat Pardubickému kraji za to, že tuto věc inicioval, protože je důležité, aby se o této věci konečně začalo jednat tady, nejen v médiích. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejčovi. Nyní se přihlásil pan ministr Radek John, čili má přednostní právo před našimi třemi kolegy, kteří jsou dále přihlášení. Děkuji.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Dobrý den. Já chápu myšlenku tohoto zákona i jsem se velmi snažil najít nějakou variantu, která by byla průchozí. Jednal jsem s pojišťovnami. Pokud mluvíme o nějaké té nejspravedlivější variantě, to znamená likvidace škod nebo zásahy, ty se týkají lidí, kteří měli havárii, tak nejspravedlivější model je – podařilo se nám už letos a mělo se to dělat dávno – že pojišťovny platí za zásah. To znamená když my pro pojišťovnu zlikvidujeme vyteklou naftu atd., pojišťovny nám zaplatí. Využili jsme tohoto zákona k tomu, abychom jednali s pojišťovnami, aby nám platily celý výjezd. To by bylo úplně nejspravedlivější. Neboli hasičský záchranný sbor pomůže a má zaplacen výjezd. O tom teď jednáme. To se nám zdá úplně nejspravedlivější varianta, která navíc nepovede ke zvýšení pojistného, jak banky jinak tvrdí, že by udělaly. Takže neleníme, hledáme nejspravedlivější řešení! Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Dále je přihlášen do rozpravy pan kolega Michal Doktor. Prosím poté pana poslance Františka Laudátu, aby se připravil.

Poslanec Michal Doktor: Já bych chtěl k projednávané věci učinit několik poznámek. Naslouchal jsem podrobně panu předkladateli, panu hejtmanu Martínkovi, a on ví, že patřím k poslancům, kteří naslouchali při každém opakovaném pokusu prosadit tento a podobný návrh v Poslanecké sněmovně. A také patřím k těm, kteří pokaždé tento návrh odmítali. Z tohoto pohledu je to opakování, a nikoliv jen rétorické cvičení, protože poprvé se v projevu pana bývalého poslance a hejtmana Radko

Martínka objevuje pokus o to, trápit nás tady mesiášským syndromem. Pan hejtman nám říká, že ví, jak učinit svět spravedlivějším, a říká nám také, že kdybychom konali tak, jak nám navrhuje, lidé mohli žít a neštěstí lidí mohlo být kráceno, mohlo být menší. To já myslím, že je nepřiměřeně cynická hra, o kterou se tady naposledy pokusil tehdejší ministr dopravy pan senátor Šimonovský při obhajobě některých změn v podmínkách provozu na pozemních komunikacích, které se posléze prokázaly býti spíše neúčinné nežli účinné, což bylo podle mě dáno předem. Ale od toho je asi život, abychom šli od pokusu k pokusu. Ale zároveň jsme tady také voleni od toho, abychom rozhodovali správně o věcech a vážili výnosy a náklady operací a jakéhokoliv rozhodování.

Tohle je tedy návrh zákona, kde je podobným způsobem nutno přemýšlet dvakrát tolik, neb jsme šálení. Za prvé především tím, že pan předkladatel ve své obhajobě říká, že tento návrh zákona nevyvolá žádné vícenáklady prostoru, jehož se dotýká. Není to pravda a já doufám, že to všichni víme.

Samozřejmě, že toto je návrh zákona o nové pojišťovací dani. Může pan předkladatel jakkoliv skrývat a tvrdit, že tuto daň, resp. tento odvod zaplatí pojišťovací společnosti ze zákonného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem motorových vozidel – doufám, že z hlediska terminologie je to takto správně – ale všichni přece víme, že protože tato povinnost bude uložena zákonem všem účastníkům trhu, tak mají účastníci trhu naprosto ideální příležitost přenést toto břemeno na toho, kdo je i účastníkem, resp. poplatníkem, a tím je občan! V ČR máme tuším, a teď bych se nerad mýlil, zhruba 4,5 mil. vozidel. Ne všechna budou podrobena tíze zaplatit zmíněný odvod, resp. zmíněnou povinnost spoluúčasti a povinného pojištění, na druhou stranu velká většina jistě takto zpoplatněna bude. Neboli je to nové zdanění již téměř 4,5 mil. vozidel ve vlastnictví nikoliv jen soukromých občanů, ale také státu.

Zazněla zde domněnka, že snad tento zákon se nedotkne, nebo dotkne, ale nikdo neumí kvalifikovat jak, soustavy veřejných rozpočtů z pohledu vyvolaných nákladů. Pravdu má samozřejmě pan zpravodaj. Každé přerozdělení, každé přepočítávání peněz a vybírání peněz z kapes daňových poplatníků a jejich vrácení zpět, ať už je to skrze nové stříkačky, v komfortu, který daňový poplatník čerpá, vyvolává náklady minimálně z účinků úředníků, kteří prostě někde sedí, přemýšlejí nebo nepřemýšlejí, rozhodují a za zády mají radiátor, který jim vypracovává komfort v kanceláři; používají počítače, takže nás něco stojí. Ale samozřejmě, že z hlediska efektu celý návrh znamená, že jedna miliarda korun, která má být napříště vybrána, je jedna miliarda korun, která bude vybrána z kapes daňových poplatníků. A já myslím, že pan hejtman velmi dobře ví, že o tuto miliardu tím, že bude sebrána občanům, o ni bude snížen disponibilní

důchod celé společnosti, neboli občané tu jednu miliardu neutratí jiným způsobem. Tady se skupina poslanců, resp. předkladatelů a poslanců připravených podpořit tento návrh, snaží řídit další část našeho soukromí a skrytou formou nám chce nařídít, že máme věnovat na své pojištění, na pojištění svého komfortu další miliardu navíc. Ale zároveň je třeba říci, bude-li tak, příště tu jednu miliardu korun neutratíme jinde a neodvedeme do státního rozpočtu na jiném typu daně. Tento návrh je samozřejmě zásahem jednak do svobodného trhu, do svobodné smlouvy mezi tím, kdo pojištění poskytuje, a tím, kdo pojištění uzavírá, ale je to samozřejmě pokus o to, regulovat další část našich svobod, další část našeho soukromí.

Je to důvod, pro který odmítám tento návrh od samého začátku. Je otázkou smluvní volnosti a podpory odpovědnosti každého z nás, aby správným způsobem přispíval na komfort, který jako spotřebitel, jako daňový poplatník spotřebovává. Daňový poplatník, který tento komfort nevyvolává a nespotebovává, nemá být trestán na to, aby na takovou činnost, na takové vyvolané náklady, náklady vyvolané státem, nadto nařízené takovýmto regulačním ustanovením ve formě dirigismu řízeného narušování svobodného trhu, ustanovoval stát...

To je neustálý, neustále znovu opakovaný pokus o to, vzít část něčích peněz, peněz daňových soukromníků, a dělat svět spravedlivějším, abychom po letech zjistili, že jsou ty peníze utráceny úplně jiným způsobem a že jsme jenom vytvořili úřednická místa, která samozřejmě že neučiní svět ani bezpečnějším, ani spravedlivějším.

Připojuji se k návrhu na zamítnutí. (Potlesk z pravé části sněmovny.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Faktická poznámka nyní od pana kolegy Tejce.

Poslanec Jeroným Tejce: Děkuji za slovo. Byla tady řeč o spravedlnosti. Tak já nevím, jestli je spravedlivější, tak jak tady říkal předřečník, raději nezatěžovat pojišťovny s miliardovými zisky tím, že jim uložíme povinnost odvádět 3 nebo 4 procenta z jednoho druhu pojištění, a je spravedlivější pro jistotu zatížit všechny občany tou povodňovou stokorunou a pak z toho řešit výpadky z rozpočtu například při povodních. Já považuji za spravedlivější uvalit povinnost platit 3 nebo 4 procenta z konkrétního pojištění pro ty, kteří mají miliardové zisky. Já jsem přesvědčen, že při té konkurenci, která je, a při těch ziscích, které tam jsou, se prostě nic zásadního nestane a rozhodně k nějakým dramatickým nárůstům, možná vůbec k žádným, nedojde. Děkuji. (Potlesk z levé části sněmovny.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana kolegy Tejce. Nyní faktická pan kolega Doktor. Faktická poznámka.

Poslanec Michal Doktor: Jenom fakticky. My dva se opravdu, pane kolego prostřednictvím paní předsedkyně, lišíme v tom, že já nejsem levíčák, tudíž nevím, kolik mají pojišťovny vydělávat. Já opravdu nevím, co je nemravný zisk, jestli 13 miliard v systému je dostatečně velký zisk, nebo malý zisk. V tom se zásadně lišíme. Vy budete nepochybně tvrdit, že je to nemravný zisk. A já myslím, že je to přiměřený zisk. A nejsem akcionářem žádné z komerčních pojišťoven.

Pokud se týče zmínky o povodňové dani, připouštím, že tady se i předkladatel a ten, kdo obhajoval tento koncept, připustil drobného přetřeknutí a terminologické nekázně. A vy přece jako poslanec velmi dobře víte, že povodňovou daň nezaplatí všichni daňoví poplatníci, neb slevu na dani používá z hlediska odvodové povinnosti pouze ten, kdo má dostatečně velké daňové břemeno na to, aby slevu na dani použil.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka pana poslance Michala Doktora. Nyní nevidím žádné faktické, čili jsme u řádných přihlášek. Pan poslanec František Laudát. Po něm je přihlášen pan poslanec Stanislav Huml.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, Michal Doktor to tady řekl. Přece proboha stát nevyrábí nebo neprodukuje žádné hodnoty, které se pak převádějí na peníze. Pojišťovny to také nedělají. To přece všechny ty peníze musí vybrat od lidí. A jak 3 procenta nebo 4 procenta vezmeme pojišťovnám, kde ty pojišťovny je asi vezmou? Zase z kapes lidí.

Proč pořád tady přicházíte s tím, skrývat další a další zdaňování občanů? Tak to by přímější cesta byla zvednout daň třeba o procento, ale toto mi přijde ještě možná v lecčems záludnější. To můžeme takto přistoupit k tomu, že prodejci brambor také budou odvádět, protože když bude špatný rok, tak se budou také muset nějakým způsobem kasírovat. A je to jedno vedle druhého.

Pokud se týká stavu té techniky. Já nevím, jestli bylo úplně šťastné, když si tady stát stáhl pod sebe hasičské záchranné sbory a další složky, když původně byly na obcích, mohly být i na krajích. Nevím, jestli zrovna v tomto případě to bylo nejšťastnější. Kraje také si mohou zvolit priority a pomoci při modernizaci techniky. A je velice, řekl bych, ne zrovna úplně příjemné tady zkoušet pana ministra vnitra Johna z toho, proč... Tak on samozřejmě pro svoje složky, které pod něj patří, chce to nejlepší. Ale zrovna tímto způsobem...?

A je docela zásadní rozdíl mezi tím, aspoň pro mne, stahovat plošně, tímto způsobem zase flikovat nějaký nedostatek financí, konkrétně teď na

techniku, o které tady byla řeč, anebo udělat jednorázově fond, který prostě bude reagovat na jakési klimatické změny v naší zemi. A přece jenom o chota občanů, dobrovolná, pomáhat postiženým je přece jenom menší. Už asi i z toho důvodu, že těch katastrof poslední roky přichází více a více. Takže to bych řekl, že je docela zásadní, alespoň pro mne, rozdíl.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Františkovi Laudátovi. Faktická poznámka pan poslanec Jeroným Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Já už tu debatu nechci příliš rozšiřovat, nicméně k tomu, co tady padlo. Tak já se přiznávám k tomu, co tady říkal pan poslanec Doktor, že nejsem pravičák. K tomu se přiznávám svobodně. Ale k tomu, co je důležité říci k tomu, jak je to s tím, že občané doplatí na to, pokud tento zákon přijmeme. No já myslím, že nedoplatí. Já myslím, že my nebereme ta 3 nebo 4 procenta přece těm občanům. Tady neplatí automaticky přímá vazba na zdražení onoho povinného ručení. Tady pravděpodobně dojde k tomu, že budou mít ty pojišťovny o 3 nebo o 4 procenta menší zisk, takže budto budou mít menší náklady, sníží se tím náklady, budou se chovat úsporněji, anebo o tyto prostředky budou ochuzeni akcionáři. Já myslím, že tady je ale za to druhý benefit, kdy část těch prostředků bude použita na to, aby bylo méně škod, a tudíž ti akcionáři měli větší zisk. Takže možná ta filozofie je obrácená a možná nakonec díky tomu, že se zachrání více majetku, tak nakonec dojde k tomu, že zisk akcionářů bude větší. To by se samozřejmě ukázalo až v praxi a bude to velmi těžko spočítatelné. Ale myslím, že rozhodně je třeba odmítnout neustále opakovaný názor, že když se budou odvádět 4 procenta z toho konkrétního pojištění, že se o 4 procenta to pojištění zdraží. Tak tomu prostě není.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. To byla faktická poznámka. Nyní pan ministr požádal ještě o slovo. Po něm tedy bude hovořit pan poslanec Stanislav Huml. Slovo má ministr vnitra Radek John. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já nevím, proč se tady donekonečna přetahovat. Takto tady můžeme chodit a strávit osm hodin. Občanům České republiky to bude houby platné. Naopak. V našich platech proinvestují.

Já jsem na rozdíl od vás jednal s pojišťovnami a já vím, že by zdražily. Že prostě bohužel je to přenesení peněz na všechny občany České republiky, kteří mají auto. Naopak já velmi vítám, že pojišťovny začaly platit zásky, to znamená výborně. A jestli se domluvíme, že budou platit

výjezdy, tak ty peníze dostaneme naprosto spravedlivě od té pojišťovny, které umožňujeme zvýšit ten zisk.

A jestli vedete filozofii vezmeme 4 procenta pojišťovnám, které mají havárie – proč nevzít 4 procenta pojišťovnám na sdružení domácností? Vždyť my také hasíme požáry. A proč nevzít pojišťovnám další 4 procenta na další kalamity? Ale pak nám ty pojišťovny vůbec nebudou, anebo pojištění bude tak drahé, že z něj zemřeme.

Takže prosím vás, vraťme se ke správné, spravedlivé metodě – platit za výjezd. Za každý výjezd konkrétní pojišťovna zaplatí, které jsme pomohli. To je ideální.

A jinak s těmi hasičskými vozy. V této zemi se vyplývaly miliardy a bohužel se neinvestovalo do hasičských vozů. Nejstarší hasičský vůz, který teď jezdí k zásahům, je bohužel žebřík a je z roku 1974. To je ale chyba politiků v minulých obdobích, kdy se tady plývaly peníze a nedávaly se do tohohle. A pojďme hledat dobrá řešení. My v této chvíli se snažíme získat z Evropských fondů 600 milionů korun na hasičské vozy. Jestli se to podaří, bude to přes stovku hasičských vozů v příštím roce. A já bych se velmi těšil, že bych byl ten ministr, který by je vozil do krajů. A ty profesionální vozy by se předávaly dobrovolným hasičům. A nezvýšilo by to občanům na pojištění ani korunu. Pojďme touto cestou. Děkuji. (Potlesk poslanců Věci veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to bylo vystoupení pana ministra Radka Johna. Nyní je řádně přihlášen pan kolega Stanislav Huml. Poté se hlásí pan poslanec Pecina.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý večer, dámy a pánové, ještě jednou si dovolím vás oslovit. Jsem tady stále pořád nesvůj, ale to se nedá nic dělat.

Já bych chtěl podpořit Radka Johna. Mám pocit, že je tady několik problémů. Čtyři procenta jsou obrovská částka, je to opravdu v řádu miliard. Proč by ty peníze měli dostávat zrovna hasiči, když to vezmeme ze zákonné odpovědnosti? To by také mohly žádat úplně jiné skupiny lidí, např. BESIP. Já jsem se totiž tou myšlenkou zabýval také, když jsem přemýšlel o tom, z jakých zdrojů financovat bezpečnost silničního provozu. To je totiž úplně stejná otázka. Kdo má největší zájem na tom, aby škod bylo co nejméně? Pojišťovna. A kdo platí všechny aktivity BESIP jako takového? Stát. Takže pojišťovna by se měla nějakým způsobem podílet i na výchově řidičů, vůbec na kampaních a na všem tom ostatním. Ten problém je opravdu širší než 4 % přelít hasičům a tvářit se, že je všechno v pořádku.

Já se osobně domnívám, že ten návrh je na zamítnutí. Měli bychom

spíše přemýšlet o tom, jakým způsobem, pokud je něco zákonem ošetřeno, a toto je zákonná odpovědnost provozu motorových vozidel, jestli by ten, kdo na tom má největší profit, to znamená v tomto případě pojišťovny, neměl mít nařízenou nějakým způsobem aktivitu k tomu, aby se třeba na bezpečnosti silničního provozu podílel. Podle mého soudu je opravdu řešení, co se hasičů týče, v tom, že ze zákonné odpovědnosti, když jsem tedy způsobil škodu a mám vozidlo pojištěné, byl zásah hasičů zaplacen v celém rozsahu. A potom se možná dostaneme opravdu na stejně podobné částky, jako jsou ta 4 % z pojištění, ale bude to zcela legální, přesně jak říkal Radek John.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Humlovi. Nyní je přihlášen pan kolega Martin Pecina, poté pan poslanec Klučka.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já poslouchám tu debatu trochu ideologicky podbarvenou. Mně není úplně jasné, co je spravedlivějšího na tom, že se dnes hasičská technika kupuje ze státního rozpočtu, to znamená z daní všech občanů, a méně spravedlivé bude, když se bude kupovat z peněz, které pocházejí od konkrétní skupiny lidí. Na tom mi nepřijde nic levicového, pravicového, spravedlivého, nespravedlivého. Myslím si, že tento způsob je logický a že bychom nebyli jediná země na světě, která ho takto aplikuje. Nicméně bych se rád zastavil u toho, co říkal pan ministr.

Pane ministře, jasně, když budou pojišťovny platit zásahy hasičskému záchrannému sboru, tak to bude určitě spravedlivé. Obávám se, že o tom ale dnes nejednáme, že nic takového nikdo nepředložil. Čili pokud to pojišťovny budou dělat dobrovolně, tak se budu divit, bude to úžasné, ale dnes se bavíme o 4 %, která bychom mohli do rozpočtu Hasičského záchranného sboru dostat a která tam asi, obávám se, zoufale chybějí. Nebavíme se o tom tady ve Sněmovně, jestli nám pojišťovny budou platit zásahy, ale bavíme se o tom, jestli jsme schopni z výběru pojistného podpořit rozpočet Ministerstva vnitra, potažmo Hasičského záchranného sboru do budoucna.

Pak jsem, prosím vás, nepochopil, kdybyste mi to mohl vysvětlit, proč pojišťovny, když budou platit 4 % z pojistného, to promítnou do ceny, ale když stejnou částku zaplatí za zásahy, tak to do ceny nepromítnou. Můj prostý rozum mi to nějak nepobral, tak kdybyste nám vysvětlil, v čem bude ten rozdíl. Ledaže by za ty zásahy platily řádově méně, pak by to třeba do ceny nepromítly. Ale pokud ta částka bude srovnatelná, tak proč jednu promítnou a druhou nepromítnou?

Pro vaši informaci, já vím, že máme mnoho hasičských aut skutečně s-

tarých. Na druhé straně já sám jsem v jižních Čechách v letošním roce předával mnoho hasičských aut, čili není pravda, že by se technika neobnovovala. Obnovovala se za všech vlád. Techniky je potřeba hodně, proto nevylučuji, že jsou ještě i automobily ze 70. let. Nicméně bych vám přál, abyste i vy měl možnost nějaká auta předávat. Každý ministr to prozatím dělal. Obávám se, že vy také můžete být první, který to v roce 2011 nebude moci učinit.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Pecinovi. Pan ministr vnitra Radek John bude reagovat na toto vystoupení. Po něm je přihlášen pan poslanec Václav Klučka.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: My se tady opravdu nebavíme o tom, že pojišťovny budou platit za zásahy, protože pojišťovny už od srpna za zásahy platí. Je hotovo. My se teď bavíme ještě o tom, že budou platit za celé výjezdy, ale rozhodně to nebude ta částka, jakou byste udělali čtyřmi procenty. Proto to nepřenesou v té síle do cen pojištění. Je vyjednáno, platí se za zásahy, ale chceme, aby se platit kompletní výjezd. Čili pojišťovny už se podílejí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní pana poslance Václava Klučku o slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, kolegové a kolegyně, mluvím se o hasičích a já u toho musím být. (Z pravé strany sálu se ozývá smích.) Přesně tak. Divili byste se, kdybych u toho nebyl.

Tak pojďme od počátku. V totalitě, jak to často nazýváme, byl fond zábrany škod u pojišťoven. Z tohoto fondu byly financovány jednotky požární ochrany a dostávaly každoročně peníze, které se takto realizovaly, a byla kromě toho realizována i policie a bezpečnost, která dostávala peníze na prevenci. Takto to existovalo.

Pane ministře, udivilo mě, že už dneska mluvíte jenom o 100 cisternách ve svém návrhu, že budete kupovat novou techniku pro požární jednotky. Nedávno ve výboru pro obranu a bezpečnost jste mluvil o 200 cisternách, které koupíte z evropských prostředků na to, aby se vyměnila technika.

Dámy a pánové, tady nejde o výměnu techniky. Dobrovolné hasičské jednotky budou jezdit i se starou technikou, ale v jakém početním obsazení? Jak s moderní technikou bude jezdit hasičský záchranný sbor, když snižujeme jeho početní stavy? Kdo hodnotí efektivitu a objektivitu zásahu? My hodnotíme hasičský záchranný sbor, že přijede k požáru, vys-

tříkne jednou proudnici, protože tam přijede čtyři nebo pět lidí, a je to účinný zásah. Přitom víme, že ten požár je v rozsahu, kdy je zapotřebí tří požárních družstev. Kdo to hodnotí, jaká jsou kritéria efektivity?

Dámy a pánové, já jsem pro, aby pojišťovnictví přispívalo na tuto oblast. My chráníme jejich zájmy. My chráníme jejich prevenci, oni uzavírají pojistné smlouvy na objekty, které my chráníme, my snižujeme škody u požárů. Já jsem pro, aby to takto bylo, ale prosím pěkně, abychom uvažovali v této věci zcela rozumně.

Tento návrh je kompatibilní s tím, co víme o dalším působení nejen policie, ale i Hasičského záchranného sboru. Pojišťovny svými smlouvami prostě uzavírají něco, co my chráníme v prevenci. Prosím, chápejte to tak a prosím, abyste pro to hlasovali. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Václavu Klučkovi. Pan ministr Radek John se ještě hlásí o slovo. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Mne tady vyzývá pan ministr financí, abych už toho nechal, protože opravdu daňový poplatník prodělává peníze zbytečnými hádkami. Ale mně to prostě nedá. Máte stará data. Ta situace se vyvíjí mnohem rychleji. Pan poslanec mě vyzývá, aby neubývali hasiči. Včera jsme s generálem Štěpánem jednali o přijetí 150 nových hasičů. Pozice jsou otevřeny právě proto, aby k tomu nedocházelo. Takže ano, uvažovali jsme rozumně, 150 nových hasičů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan kolega Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Pane ministře prostřednictvím předsedající, 150 nových hasičů ze stávajících stavů, tedy podstavů, které u Hasičského záchranného sboru jsou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní řádná přihláška pan kolega Dolejš. Prosím.

Poslanec Richard Dolejš: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych krátce reagoval na pana ministra vnitra a dovolil bych si citovat z důvodové zprávy kapitolního sešitu návrhu rozpočtu Ministerstva vnitra pro rok 2011, když nám to tady tak lakuje narůžovo. Podepsal to pan ministr vnitra.

Výrazné omezení rozpočtu Hasičského záchranného sboru ČR pro rok 2011 bude znamenat zastavení obměny techniky u profesionálních i

dobrovolných hasičů. Značné omezení poskytovaných dotací pro sbory dobrovolných hasičů obcí a hlavního města Prahy, omezení počtu výjezdů, snížení počtu požárních stanic. Výsledkem bude snížení požadovaného stupně ochrany života, zdraví a majetku obyvatel. Chybějící finanční prostředky se nejvíce projeví při likvidaci následků mimořádných událostí.

Takže situace není růžová, tak jak nám ji líčil pan ministr. Ta situace je krizová, pokud bude schválen rozpočet, státní rozpočet v té podobě, jak byl vládou předložen. Když se podíváme na tento rozpočet, tak například v oblasti běžné výdaje bude pokrácen pro Hasičský záchranný sbor přes 30 % oproti roku letošního.

Já v tom návrhu, který předložil Pardubický kraj, spatřuji řešení, jak částečně krizovou situaci Hasičského záchranného sboru vyřešit. Zároveň považuji toto řešení za standardní, protože funguje v řadě zemí Evropské unie a není bráno jako diskriminační vůči soukromému sektoru. Tam, kde funguje solidarita mezi soukromým sektorem a státem a občany, tak to samozřejmě vypovídá o politické kultuře té dané země. Takže já vás žádám o to, abyste podpořili návrh tak, jak byl předložen Pardubickým krajem.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Richard Dolejš. Reagovat na něj bude pan ministr vnitra Radek John.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já jenom technickou a už naposledy. Už se nedám vyprovokovat. Opět, máte stará data. Máte prostě spis, který byl psán před týdny a mezitím jsme časem vymysleli chytrá řešení (smích v sále), kde šetřit na zbytečných věcech, takže já vám tady s velikou radostí mohu oznámit, že z 800 hasičských stanic bude zavřená jediná. Škrtněte si to množné číslo, které jste četl, není to pravda. Dokonce polygon, který nebude v Hradci, bude možná společně s armádou, synergicky, ve Vyškově a ušetříme rozpočtové prostředky jak my, tak armáda. Takže hledáme řešení, otvíráme pozice pro 150 hasičů. Zavřeme jedinou hasičskou zbrojnici, která měla být zavřená. Plán je už několik let. A ty děsivé věty, uděláme všechno pro to, aby neplatily. Už řada těch faktů neplatí.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Dvě faktické poznámky. Nejprve pan kolega Richard Dolejš, poté pan kolega Václav Klučka. Nebo to bylo obráceně? Pardon.

Poslanec Richard Dolejš: Vážený pane ministře, vy hledáte, vy stále

hledáte a tápete, my předkládáme řešení – a konkrétní řešení je zde předloženo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Druhá faktická poznámka. Pan poslanec Václav Klučka má slovo.

Poslanec Václav Klučka: Pane ministře, já obdivuji váš elán a váš optimismus. To je naprosto v pořádku. V tom se shodneme. Problém je v tom, že v těch vozidlech, která jezdí k zásahu s ušetřenými provozními náklady, budou místo kompletního družstva jezdit čtyři lidé, protože víc jich nebude. A my budeme ty zásahy hodnotit jako účinné? Pane ministře, co s tím uděláte? Jaká je vaše taktika hodnocení zásahu? Prosím pěkně, odpovězte mi na tuto otázku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. A nyní s řádnou přihláškou pan ministr financí, ale ještě před tím faktická poznámka pan kolega Vojtěch Filip. Prosím, faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, víte, on někdo hledá a někdo alespoň přinese řešení. Když jsme poprvé, mám tady minimálně jednoho svědka, bývalého náčelníka Horské služby, kolegu za TOP 09, hledali financování Horské služby, tak toto řešení, které pochází z Německa, Švýcarska, Rakouska, do toho středoevropského prostoru prostě patří. Tak ať ty pojišťovny platí, ať mají menší náklady při řešení nákladů škod. Těm škodám je třeba předcházet.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. To byla faktická poznámka. Nyní pan ministr financí Miroslav Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Opravdu nebudu zdržovat. Mám jenom dotaz na předkladatele. Když já předkládám do vlády a vláda do Sněmovny jakoukoliv právní normu, která se týká bank, pojištnictví, kapitálového trhu, pak si nikdy nedovolím – a jsem přesvědčen, že by si to nikdo neměl dovolit – předkládat takový návrh bez konzultace s regulátorem. Regulátor je Česká národní banka a jako nezávislý orgán, který v případě takovýchto předloh, které se dotýkají bilance finančních ústavů, ať už jsou to pojišťovny nebo banky, by k tomu měl říct své odborné, nezávislé, nestranné stanovisko.

Chtěl bych se předkladatele zeptat, zda takovouto konzultaci s regulátorem učinil, jaké je stanovisko regulátora, a pokud takové stanovisko není k

dispozici, já jsem se regulátora na to ptal, nechci působit za předkladatele, tak už to je důvod k tomu, abychom se dál touto materií nezabývali. Pokud bychom stanovisko regulátora uslyšeli, tak by to byl důvod ještě silnější.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi financí. Nyní se o slovo hlásí pan poslanec František Bublan.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já jsem před pěti lety zde stál s podobným návrhem zákona, takže se mi to znovu vybavuje. Já jsem tehdy také jednal s pojišťovnami z pozice ministra vnitra a jejich stanovisko nebylo tak negativní. Ony se vždycky tak trochu chovají podle toho, jaká je zrovna politická konstelace, takže teď když vidí pravicovou stoosmnáctku, tak se možná chovají více negativně, nebo mají negativnější postoj k tomuto návrhu. Tehdy ho neměly. Takže tady v tom bych byl trochu opatrnější.

Ale chci zmínit ještě jeden aspekt, pokud chceme usilovat o nějakou spravedlnost. Dám vám příklad. Když si chcete postavit nějakou provozovnu a nechat si ji pojistit a ta provozovna je vzdálena od nejbližší hasičské stanice třeba 30 kilometrů, tak ta vaše pojistka bude vyšší, než kdybyste to měli třeba přímo v místě, kde hasičská zbrojnice stojí nebo kde slouží stále nějaké hasičské jednotky. Takže i pojišťovny přihlížejí k tomu, jaká je dostupnost hasičů, jaká je vybavenost hasičů, a stejně tak přihlížejí při pojišťování motorového vozidla k věku řidiče, k jeho dosavadní dopravní bezúhonnosti a k dalším aspektům, nebo jestli je z Prahy, nebo dokonce je z venkova. To všechno se i v pojištění zobrazí.

Já se domnívám, že možná by bylo spravedlivější, aby platily do tohoto fondu nějaké to procento, než aby platily za ty výjezdy, protože výjezdy ony nějakým způsobem neovlivní. Zkrátka něco se stane, tak za to musí zaplatit, ale ony musí mít zájem a mají zájem na tom, aby plnění té pojišťovny bylo co nejmenší. Aby plnění bylo co nejmenší, to znamená, aby tam byla nějaká ta záchranná jednotka včas, aby zabránila škodám, které mohou vzniknout z toho, že tam bude zbytečně nějaké dlouhé prodlení.

Takže pokud chceme hodnotit tu spravedlnost, možná bychom se na to měli podívat trochu z jiného pohledu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Františku Bublanovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan hejtman Martínek. Prosím.

Hejtman Pardubického kraje Radko Martínek: Ano, uspokojím i pana

ministra financí s regulátorem. Ale nejdříve mi dovolu, abych řekl pár věcí k panu kolegovi Doktorovi.

Pan kolega Doktor tady pronesl projev, který tady pronesl už několikrát, takže nezklamal. Nicméně dovolu si ho lehce ujistit, že úplně podle stejného systému pracuje také řada států ve Spojených státech amerických, nejenom evropské státy mají tady tohle. Pravda je, abyste nemusel se hlásit, pane kolego, znovu, pravda je, že tam to mají formou daňovou, to znamená mají to systémem daní. Nicméně na Slovensku to nemají systémem daní, předpokládám, že ani ne v Rakousku, ale to si nejsem úplně jist.

Pan kolega řekl, že je liberál, takže nezjišťuje, kolik pojišťovny vydělávají nebo nevydělávají. Tak já si dovolu mu říct a zopakovat částku, která je pravděpodobně od toho regulátora, jak říká tady pan ministr financí, to znamená podle oficiálních zpráv, které jsou povinny pojišťovny platit. V roce 2009 pojišťovny vybraly v rámci tohoto pojištění, jenom tohoto pojištění, 23 milionů 815 – tedy 23 miliard 815 milionů 909 tisíc korun. A vyplatily zase, protože to musí přiznat, vyplatily 9 898 510 000 korun. To znamená je evidentní, že v jejich prospěch zůstává značné množství finančních prostředků. Z mého pohledu ta jedna miliarda by nehrála velkou roli.

Nicméně regulátora jsem se neptal, abych odpověděl panu ministru financí. Pokud je mi známo, tak to tady není ani běžným zvykem, neb jsem se s tím ještě nikdy nesetkal, ale možná, že dnes právě ministr financí zavedl tento úzus. Až bude předkládat různé návrhy, které předkládá on nebo jiní členové vlády, tak bych, vážené kolegyně a kolegové poslanci, požádal, kdybyste se vždycky zeptali, jestli se ptali také regulátora. Jsem zvědav, myslím, že v mnoha případech to stanovisko zrovna souhlasné nebude. Nicméně slibuji panu ministru financí, pokud projde tento zákon do druhého čtení, tak se zcela jistě regulátora zeptám a podle toho také eventuálně budeme upravovat tento návrh, nebo budu navrhopvat upravení tohoto návrhu zákona.

Pokud se týká pana ministra vnitra, já bych byl docela rád, kdyby to dopadlo tak, jak on říká. To znamená aby se platily výjezdy. Ale ujišťuji vás tady, a to vím stoprocentně, že pokud se budou proplácet výjezdy, skutečně výjezdy, to znamená veškeré náklady, které s tím ty výjezdové skupiny mají, tak bezesporu to nebude jedna miliarda ročně, ale bude to výrazně větší částka. Zcela určitě to bude výrazně větší částka. Pravda je, že bude mít radost pan kolega Doktor, protože nebude přerozdělování, ale bude to placeno, nebo bylo by to placeno tomu konkrétnímu hasičskému sboru. Nicméně já teď to bohužel musím, i když bych si to, pane ministře, velmi přál, aby se vám to podařilo, tak musím toto považovat za takové ty holuby, kteří létají povenku, a my už máme za to, že je máme v kleci.

Já jsem přesvědčen, že pojišťovny v žádném případě dobrovolně,

jako nevylučuji, že samozřejmě toho dosáhnete, ale určitě ne dobrovolně, aby tady tohle platily. Ony doposud byly zvyklé žít způsobem, že si vybíraly pojistné a v zásadě nic s tím pojistným, nebo velkou částí nákladů spojených s tím pojistným neplatily a dobrovolně to platit zcela, zcela určitě nebudou.

A poslední snad věc, kterou bych chtěl tady říct k této věci. Já bych ještě poprosil znovu pana ministra, jestli by byl tak laskav, a až bude – zase bych si velmi přál, aby byl úspěšný s Evropskou unií a získal ty peníze na těch alespoň sto nových aut, i to by byla pomoc – nicméně prosím velmi a snažně: Pokud chcete prospět dobrovolným hasičům, tak prosím vás zapomeňte na to, na tu chiméru, kterou tady šířil jeden z vašich předchůdců, že prostě vozy těch profesionálů se předají dobrovolným hasičům a ti s nimi budou sloužit. To prostě už není možné. Není to fyzicky možné, protože prostě ty dobrovolné sbory nemají řidiče, kteří by s těmito auty jezdili, to znamená dobrovolné sbory, pokud mají fungovat, musí mít úplně jinou techniku, mnohem menší auta s jinou strukturou, tak aby mohli jezdit řidiči, kteří nepotřebují zkoušky, které mají na ta velká auta. Tito řidiči zanikli okamžikem, kdy skončila povinná vojenská služba, a prostě tihle řidiči nejsou a nebudou. To znamená je potřeba převybavit hasiče – dobrovolné hasiče – jinou technikou. Ta technika existuje, samozřejmě naše firmy, které se tím zabývají, mají připravenou takovou techniku, je to technika malá, relativně levná provozně, na druhé straně naprosto dostatečná pro zásah dobrovolných hasičů. Takže jestli bych vás mohl o něco poprosit, pokud budete mít nějaké peníze a budete chtít prospět dobrovolným hasičům, tak jim prosím vás prospějte ne tím, že předáte ta profesionální auta, ale dejte jim techniku, kterou opravdu mohou používat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan hejtman Radko Martínek a já se ještě chci zeptat, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Nevidím žádnou přihlášku, obecnou rozpravu končím.

Je před námi návrh na hlasování, který předložil pan zpravodaj v průběhu rozpravy, a byl to návrh na zamítnutí tohoto návrhu, pokud to mám poznamenáno dobře. Ale vidím, že pan zpravodaj souhlasí, že takto ten návrh zněl. Přivolávám naše kolegy a za malý moment budeme hlasovat o tomto návrhu. Je zde žádost o odhlášení. Odhlašuji vás, prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

O návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zastupitelstva Pardubického kraje rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 155. Toto hlasování zahájuji. Táhá se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 155 – přítomno 154, pro 87, proti 66. Tento návrh byl přijat.

Poslanecká sněmovna tento návrh Pardubického kraje zamítla v prvním čtení. Tím končí jeho legislativní pouť a my jsme se tím vyrovnali s bodem číslo 46, sněmovním tiskem 113. Děkuji panu hejtmanovi, děkuji též panu zpravodaji.

Můžeme se teď věnovat dalšímu bodu. Zahájuji projednávání bodu číslo 47 – lépe řečeno, měla jsem zahájit tento bod, ale mám informaci, že zde není předkladatel, tedy pan hejtman Středočeského kraje pan poslanec David Rath. Přítomen není. V tom případě body 47 a 49, jejichž je předkládatelem, nebudou nyní projednány, zařazují se na konec bloku prvních čtení a Sněmovna rozhodne nadále o jejich osudu.

Budeme se věnovat bodu číslo 12. Je to

12.

**Návrh poslanců Petra Hulinského, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 101/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2**

Je navrženo jednání podle § 90 odst. 2, ale musím vás upozornit, že mi bylo doručeno veto proti tomuto postupu, a to jménem poslaneckého klubu ODS, TOP 09 a Věcí veřejných. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 101/1.

Prosím, aby tento návrh uvedl pan poslanec Petr Hulinský za navrhovatele. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, předstoupil jsem před vás s návrhem novely zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu.

Zmiňovaný zákon přiznává vyjmenovaným veřejným činitelům vedle platu i náhrady výdajů a naturální plnění. V rámci těchto nároků je přiznáno jako naturální plnění mimo jiné i bezplatné používání prostředků městské veřejné hromadné dopravy, s výjimkou letecké. Náklady na zajištění tohoto naturálního plnění nesou veřejní dopravci, jejichž veřejnou dopravu

poslanci a senátoři Parlamentu České republiky, soudci Ústavního soudu a poslanci Evropského parlamentu využívají. Kromě uvedeného naturálního plnění však náleží těmto veřejným činitelům zároveň jednoúčelová paušální náhrada výdajů na dopravu vlastním vozidlem nebo nájemním dopravním prostředkem z místa trvalého bydliště do místa sídla orgánu, v němž vykonávají svoji funkci, a zpět i při cestách spojených s výkonem funkce. Pro poslance a senátory činí tato paušální náhrada od 40 do 60 % z platové základny.

Je zřejmé, že stanovené paušální náhrady více než dostatečně pokrývají případné náhrady daných veřejných činitelů. Domníváme se, že současně uzákoněné naturální plnění ve formě bezplatné veřejné hromadné dopravy je proto zcela nadbytečné. Občan hl. m. Prahy musí ze své mzdy hradit základní životní potřeby i jízdné v městské hromadné dopravě, poslanci či senátorovi je k bezplatnému užívání této dopravy současně poskytován paušální příspěvek. Máme za to, že je v zájmu samotných poslanců i senátorů tuto neopodstatněnou výhodu zrušit.

Předložený návrh podporuje i vláda České republiky, která s ním vyslovila dne 20. října souhlas, zastupitelstvo hl. m. Prahy, které obdobný návrh schválilo 15. prosince 2005, prosím, a dle usnesení rozpočtového výboru č. 67 ze dne 2. listopadu i tento doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu schválit tento návrh předmětného zákona a zapracovat ho zároveň i do vládního návrhu s identickými změnami a doplňky, které jsou předmětem tohoto našeho návrhu.

Návrh nemá dopady na státní rozpočet, má pozitivní dopad do hospodaření provozovatelů veřejné hromadné dopravy, pozitivně se odrazí v rozpočtech krajů a obcí zvýšením příjmů z provozování veřejné hromadné dopravy, pokud toto zajišťují prostřednictvím svých dopravních podniků nebo se podílejí na jejich financování. Je v souladu s ústavním pořádkem a neodporuje mezinárodním smlouvám, jimiž je Česká republika vázána.

Vzhledem k jednoduchosti této novely jsem právě navrhoval, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas již v prvním čtení, ale jak jsem pochopil, není na tom shoda a nebude to možné v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Hulinskému. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Vladislav Vilímc.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, sněmovní tisk 101 je další do Poslanecké sněmovny předložený návrh novely zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem představitelů státní moci. Tento sněmovní tisk, jak uvedl pan

navrhovatel, navrhuje zrušení možnosti bezplatného používání prostředků veřejné hromadné dopravy pro vyjmenované ústavní činitele. Souhlas s tímto návrhem vyjádřila také vláda za podmínky, že z názvu zákona bude vypuštěna citace zákona o daních z příjmů, neboť tento zákon není předmětem předloženého návrhu.

Teď se musíme vyrovnat se skutečností, že o podobném návrhu, v ještě rozšířenější podobě, jsme již v pátek rozhodli. Schválili jsme zákon, tedy návrh zákona, a ten je nyní předložen Senátu. Určitě by bylo rozumnější, efektivnější a koneckonců i moudřejší cestou podobný návrh zapracovat do onoho vládního návrhu novely tohoto zákona. To se také stalo. Ta úprava je rozšířena i o zrušení nároku na proplácení tuzemských cest letadlem na jednání Sněmovny. Z tohoto důvodu je již zbytečné tento tisk dále projednávat. Pokud pan navrhovatel nevezme tento návrh zpět jako návrh v tuto chvíli ryze naprosto nadbytečný, jako zpravodaj budu muset v obecné rozpravě dát návrh na zamítnutí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se pan poslanec Petr Hulinský. Prosím.

Poslanec Petr Hulinský: Vzhledem k tomu, že v této fázi – a já jsem i poměrně zklamán, protože tento návrh zákona tady byl v podstatě dříve než vládní návrh a jednáním Sněmovny se stalo, že vládní návrh byl projednán dřív, protože vládní koalice tady samozřejmě má většinu – v této chvíli opravdu je bezpředmětné, aby Sněmovna o tomto návrhu hlasovala, přestože se snažila ho prosadit už od roku 2005. A v minulém volebním období dokonce náš poslanec za sociální demokracii tento návrh navrhoval a také se nepodařilo ve Sněmovně ho prosadit.

To znamená já jsem rád, že tento návrh zákona nejen že vzal usnesení rozpočtového výboru, ale byl i projednán, byl jako pozměňující návrh předán, tzn. že teď je ve schválení Senátu a bylo by zajímavé ho vrátit zpět až tehdy, kdy by Sněmovna nerozhodla o tom, popř. kdyby to Senát vrátil, a chtěla to udělat jiným způsobem. To znamená v této fázi se nechá ho vzít zpět.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Je to rozhodnutí navrhovatele, o němž Sněmovna nemusí hlasovat. A proto tedy končíme s bodem číslem 12, sněmovním tiskem 101.

Můžeme se věnovat dalšímu bodu. Je to bod

13.

**Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Vladimíra Koníčka, Pavla Kováčka, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 154/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Je navržen podle § 90 odst. 2, ale proti tomuto postupu bylo vzneseno veto tří poslaneckých klubů – ODS, TOP 09 a Věcí veřejných. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 154/1.

A nyní prosím, aby za navrhovatele tento návrh uvedl pan poslanec Vladimír Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, zákon č. 236/1995 Sb., o platu, upravuje ve svém § 8 navýšení platu funkcionářů Poslanecké sněmovny. Předkladatelé jsou přesvědčeni, že vzhledem k celkové situaci ve společnosti je potřeba toto navýšení upravit. Proto navrhuje u většiny funkcí snížení tohoto navýšení o jednu třetinu.

Paní předsedkyně řekla, že bylo předloženo veto projednávání podle § 90, proto věřím, že je možná diskuse ve výboru – ne o jednu třetinu, ale třeba na jednu třetinu – takže to předkladatelé vítají. A ještě bych dodal, že kdyby tu byl přítomen pan ministr Kalousek, určitě by ocenil, že státní rozpočet ušetří nějakou tu korunu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to bylo slovo navrhovatele. Nyní požádám o slovo zpravodaje. Opět bude patřit mikrofon panu poslanci Vladislavu Vilímcovi.

Oznamuji vám, že se omlouvá z dnešního odpoledního jednání pan ministr kultury.

Slovo má pan poslanec Vladislav Vilímc.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, sněmovní tisk 154 je opět dalším, třetím návrhem, tentokrát podaným poslankyněmi a poslanci klubu KSČM, návrhem novely zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a soudců. Trochu mi připadá, že se začíná soutěžit o to, kdo další přijde s jakým dílčím návrhem, s jakým dílčím snížením platových náležitostí a naturálních plnění. Tímto parcelováním platného zákona, v tomto případě omezeným na snížení platového koeficientu za výkon jed-

notlivých parlamentních funkcí, se dostaneme leda tak k naprosté nerovnováze platů představitelů státní moci a soudců mezi sebou navzájem. V podstatě platí, že každý další zásah tohoto typu, který je předmětem sněmovního tisku 154, narušuje koncepci zákona postaveného na vzájemném vyvážení platů ústavních činitelů. Koneckonců nesystémové kroky spojené i dříve se zmrazováním platů těchto činitelů bez úpravy platové základny vedly k tomu, že automatickým postupem podle zákona by se začaly platy odvíjet od platové základny asi o 12 tisíc vyšší.

Poslanecká sněmovna již v pátek schválila ve třetím čtení vládou navržené snížení platové základny a zároveň s ohledem na finanční situaci státu tak je formou zvláštního ustanovení i přechodné snížení této základny.

Schválení tohoto sněmovního tisku 154 by vedlo k poměrně silné nerovnováze platů funkcionářů Sněmovny vůči představitelům moci výkonné a dalším představitelům státních orgánů. Snaha takto platově znevýhodňovat funkcionáře Poslanecké sněmovny a také Senátu může být možná mediálně vděčnou záležitostí, ale ve skutečnosti by pouze vedla k určité demonstraci snížení vážnosti moci zákonodárné. Pokud skutečně tento návrh zákona by byl schválen, došlo by k obrovské disproporci mezi jednotlivými ústavními činiteli.

Měl bych jako zpravodaj také uvést, že s tímto návrhem zákona vláda vyjádřila nesouhlas právě z těch důvodů, které jsem uvedl. Navrhu tedy v obecné rozpravě zamítnutí tohoto zákona již v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Nemám žádnou písemnou přihlášku. Paní poslankyně Kateřina Konečná se hlásí.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi velmi krátce navázat na pana zpravodaje.

Moc děkuji vládní koalici, že zablokovali § 90, protože je evidentní, že ve druhém čtení můžeme tuto disproporci, která by vznikla předloženým návrhem zákona mezi mocí zákonodárnou, respektive, jak píše sama vláda, platem předsedkyně Poslanecké sněmovny a platem premiéra upravit, a bezpochyby najdeme mechanismus, jak plat premiéra snížit, pokud nám to nebude dělat problém. Takže jestli chcete něco upravit, tak já si myslím – a děkuji vám za to ještě jednou, že jste nám ten návrh zákona zablokovali v § 90. My jsme připraveni návrh zákona upravit.

A dovoluji mi ještě jednu malou poznámku. Když jsme tento návrh zákona tvořili, tak právě to byly řady vládní koalice, které nám ukazovaly, jak nemůžou být předsedové podvýboru vybírání podle odbornosti, ale musí být vybírání podle toho, jestli už jsou místopředsedy některých

výborů, tak aby nebyly dále zvyšovány platové nároky. Protože údajně takto je to v koaliční smlouvě. Tento návrh zákona, pokud by byl přijat, tak by bezpochyby právě tím, že snižuje příplatek předsedům podvýborů a místopředsedům podvýborů, umožnil, aby tu svou práci někdo nemusel dělat proto, že už nějaký příplatek má, ale prostě proto, že ji dělat chce a že jí rozumí. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně, a prosím o někoho dalšího, zda se hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Vilímc, prosím.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážené kolegyně a kolegové, pouze se formálně připojuji k tomu, co jsem uvedl již ve zpravodajské zprávě. Z těch důvodů, které byly obsaženy v mé zpravodajské zprávě, z těch důvodů, které jsou obsaženy také ve stanovisku vlády, navrhuji zamítnout tuto novelu zákona v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám a ptám se, zda ještě někdo se hlásí. Pokud tomu tak není, končím obecnou... Pan poslanec Filip ještě. Nekončím tedy obecnou rozpravu. Pan poslanec Vojtěch Filip má slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, vážená paní předsedkyně, paní a pánové, já jen krátce procedurální návrh. Navrhuji přerušení tohoto bodu ještě před hlasováním, a to až do doby, kdy bude rozhodnuto o výsledku návrhu zákona, který je momentálně v Senátu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je procedurální návrh. O něm rozhodneme okamžitě. Je to návrh na přerušení tohoto bodu do doby projednání zákona... Upřesněte, prosím, pane poslanče Filipe, do doby projednání zákona – kterého?

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Ano, je to třeba upřesnit, protože chci, aby to bylo do ukončení legislativního procesu zákona, který je momentálně v Senátu. To znamená nejen pokud o něm budeme osmadvacátého hlasovat, ale do doby, kdy ho prezident podepíše nebo nepodepíše. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že je možné lhůtu přesně určit – do únorové schůze Poslanecké sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tedy modifikujete návrh tak, že žádáte o přerušení tohoto bodu do zahájení únorové schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 156. Ptám se, kdo je pro tento návrh na přerušení tohoto bodu. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 156. Přítomno 158, pro 37, proti 66. Návrh přijat nebyl.

Jsme stále v obecné rozpravě. Hlásí se do ní někdo? Nehlásí, končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem pana poslance a zpravodaje Vladimíra Vilímce na zamítnutí tohoto návrhu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo... Pardon. Je žádost o odhlášení. Takže toto hlasování považujeme, prosím, za zmatečné. Všechny vás odhlašuji. Prosím o nové registrace.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 158 a táži se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 158. Přítomno 144, pro 83, proti 44. Tento návrh byl přijat. Sněmovna svými hlasy tento návrh v prvním čtení zamítla. Končí tím projednávání bodu číslo 13, sněmovního tisku 154.

Je před námi další návrh, bod číslo

**30.
Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb.,
o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů,
a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení
a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 78/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 78/1.

Tento návrh uvede zástupce navrhovatelů pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové. Ne každý den v dějinách této Sněmovny je tak šťastný, aby bylo umožněno jedné z koaličních stran, že díky odpracování a předložení návrhu zákona opoziční stranou bude této koaliční straně umožněno schválení jejího programu. Narážím tím na velký boj s lichvou, o kterém nás informovaly Věci veřejné před volbami, a my jako zástupci sociální demokracie jsme předložili jak v minulém období, tak i v tomto návrh zákona, který by měl řešit možná největší problémy, které se lichvy a vůbec

spotřebitelských úvěrů ne vždy férově poskytovaných dotýkají. My bychom rádi, abychom dnes už podruhé umožnili Věcem veřejným rozhodnout o tom, zda chtějí, či nechtějí naplnit svůj volební program. A já věřím, že konference Věcí veřejných, která se konala o víkend, který teď máme za sebou, přispěje k tomu, že i Věci veřejné se rozhodnou svůj program plnit. Já jsem rád, že tento návrh k tomu bude podkladem.

Návrh zákona, který předkládáme a který jsme v obdobném rozsahu předkládali i před volbami, má za cíl změnit princip a vůbec některé praktiky poskytování spotřebitelských úvěrů v České republice. Spotřebitelské úvěry jsou úvěry do 800 tisíc korun. Jsou to ale i úvěry, které si lidé berou, když si kupují zboží v hodnotě 10, 15, 20 tisíc v hypermarketu a pak je splácejí.

My jsme přesvědčeni, že tady existují tři okruhy, se kterými ještě je potřeba se vypořádat a se kterými se nevypořádala vládní novela, která byla přijata za podpory téměř všech politických stran tady před volbami a která vycházela z evropských předpisů.

První je maximální výše RPSN, tedy roční procentní sazby nákladů, to je souhrnu jak úroků, tak nákladů na pořízení úvěru. My jsme přesvědčeni, že by každoročně vláda měla nařízením stanovit maximální roční procentní sazbu nákladů tak, aby jasně regulovala tuto oblast a aby nedocházelo k tomu, že některé úvěry skutečně budou na hranici lichvy a bude možné takový úvěr, který bude v rozporu s tímto nařízením, toto ujednání požadovat za neplatné automaticky.

Druhý okruh, se kterým bychom se rádi vypořádali, je otázka sankcí. Podle nás není správné, aby pokud si někdo půjčí 10 tisíc korun a uhradí jednu splátku opožděně o jeden den, aby tam nabíhalo penále někdy v rozmezí 100, 200, nebo 300 % ne splátky, ale mnohdy celé jistiny. Hovoří se často o predátorském indexu a my bychom rádi tento predátorský index snížili právě tím, že budeme limitovat možné sankce, kromě úroků z prodlení, ty samozřejmě budou nabíhat vždy dál, ale sankce za jakékoliv porušení smlouvy do výše 100 % půjčené částky, tedy 100 % jistiny.

Třetí a možná nejkontroverznější, ale také nejdůležitější část, je změna zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů. V současné době je možné, aby kdokoliv poskytuje úvěr, aby při poskytování úvěru, tedy při podpisu smlouvy, se dohodl o tom, že pokud vznikne spor mezi dlužníkem a věřitelem, rozhodne o tom takzvaně nezávislý rozhodce. Mnohdy je v obchodních podmínkách, které ani nejsou součástí smlouvy, mnohdy na tom drobném písmu je jen odkaz na buďto konkrétního rozhodce, kterého už v zásadě dopředu vybrala ona banka nebo onen poskytovatel úvěru, anebo je tam pouze informace o tom, že v případě, že dojde k řízení, má věřitel právo oslovit rozhodce nebo společnost, která k tomuto bude oprávněna.

Problém je v tom, že ve chvíli, kdy dojde ke sporu mezi majetným věřitelem a většinou nepříliš zajištěným dlužníkem, dochází k nerovnému postavení. Častokrát se stává, že rozhodce, který má spravedlivě rozhodnout, má zisk z každého sporu a logicky z povahy věci nechce vystupovat proti nebo naštvat toho, který mu práci dává, tedy onoho věřitele, který rozhoduje o tom, který rozhodce v té věci bude rozhodovat. V takovém případě logicky je zde obava o to, aby rozhodnutí, která jsou těmito rozhodci – nikoliv soudci, ale rozhodci – činěna, byla spravedlivá. V médiích se často dozvídáme o případech, kdy spravedlivá nejsou, kdy jsou krajně podezřelá, a bohužel obrana proti takovému rozhodnutí rozhodce je velmi oslabená. Nemáte možnost obrátit se následně na soud, a pokud není rozhodnutí zpochybněno například tím, že došlo ke spáchání trestného činu, což je potřeba prokázat, pak se jen velmi těžko ruší. Na základě rozhodnutí rozhodce, rozhodčího nálezu, jsou potom prováděny exekuce a ty kroky jsou potom už nevratné.

My tedy chceme, aby v těchto věcech především rozhodovaly soudy, aby rozhodovaly o sporech mezi dlužníkem a věřitelem nezávislé orgány, nikoliv rozhodci navázaní na jednu společnost, navíc ještě často bez jakéhokoliv vzdělání, natož právního, bez toho, aniž by zde byla podmínka například toho, že nebyli trestáni, a v případě, že se dopouštějí pravidelně vydávání podivných rozhodčích nálezů, tak zde není žádná záruka a žádný orgán, který by je potrestal a například jim neumožnil, aby rozhodovali v jiných případech dále.

Proto tedy navrhujeme, aby zákon umožnil uzavření rozhodčí doložky nikoliv při uzavření smlouvy o úvěru, ale až v případě, že dojde ke sporu. Dojde-li ke sporu, každý si může vybrat, zda se dohodne s poskytovatelem úvěru, zda rozhodčí doložku uzavře, nebo neuzavře, a pak je samozřejmě úplně v jiné situaci. A já věřím, že většina lidí si zvolí řízení u soudu. Další podmínka je, že pokud už se dohodnou na tom, že rozhodce bude rozhodovat jejich spor, pak aby to nemohl být jakýkoliv rozhodce, ale aby to byly stále rozhodčí soudy, se kterými v zásadě žádné problémy nejsou a které podle mého názoru v rámci rozhodování se žádných zásadních prohrůšek nedopouštějí.

Tolik tedy informace o návrhu zákona. Já bych vás rád požádal, abyste pomohli této věci, abyste hlasovali pro postoupení tohoto návrhu do druhého čtení, respektive pokud bude podán návrh na zamítnutí, abyste jej nepodpořili, a abychom se mohli o této věci bavit ve výborech nejen ústavněprávním, předpokládám i hospodářském a možná i výboru pro sociální politiku.

Děkuji za slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi.

Prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Michala Babáka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, paní předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, je mou milou povinností představit vám vyjádření ke sněmovnímu tisku 78, novele zákona o spotřebitelském úvěru.

Návrh má za cíl zlepšit postavení věřitelů při poskytování spotřebitelských úvěrů a zavádí povinnost periodicky předkládat České obchodní inspekci a České národní bance údaje o těchto nově poskytnutých spotřebitelských úvěrech. Z této úpravy však není patrné, o které konkrétní údaje jde. Česká národní banka, aby posléze měla souhrnné informace z České obchodní inspekce zveřejňovat ve Sbírce zákonů, nicméně zákon České inspekce nestanoví tyto údaje České národní bance poskytnout, což vidím jako jeden z problémů.

V dalším bodě tohoto návrhu by měla vláda získat zákonné zmocnění ke stanovení maximální částky RPSN, to znamená roční procentuální sazby nákladů u smluv, kde se sjednává spotřebitelský úvěr. Tato pravomoc je však neomezená v této novele, a tím pádem dle našeho názoru i neefektivní. Další problém.

Do zákona se také vkládá ustanovení, které omezuje souhrnnou výši smluvních pokut, jež je spotřebitel povinen platit v případě jeho prodlení. Toto omezení se zdá nadbytečné, jelikož spotřebitel je dnes již dle našeho názoru dostatečně chráněn občanským i trestním zákoníkem.

Věřte, že bychom velice rádi tuto novelu podpořili, ale vzhledem k tomu, že je v ní dejme tomu hodně chyb a je nedopracovaná, tak bych rád tuto novelu neshazoval ze stolu, ale velice rád bych ji dal k přepracování. To znamená v obecné rozpravě se hlásím s návrhem k přepracování.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní jednu písemnou přihlášku. Pan poslanec Michal Doktor tedy vystoupí jako první v obecné rozpravě.

Poslanec Michal Doktor: Vážená paní předsedkyně, členové vlády, dámy a pánové, rád bych uvedl několik poznámek k projednávané věci.

Nemohl jsem si jako poslanec nevšimnout té úvodní pichlavosti pana poslance Jeronýma Tejce, kterou věnoval poslankyním a poslancům zvoleným za stranu Věci veřejné. Nemyslím si, že jsme voleni jako poslanci tohoto ctihodného sboru proto, abychom se navzájem popichovali a vymezovali se vůči volebním programům tímto způsobem, a myslím si, že sociálně demokratický volební subjekt je dostatečně suverénní stranou na to, aby měla vlastní koncepci, na to, aby si vyzobávala některé volební do-

broty strany Věci veřejné. (Pobavení.) Na druhou stranu musím říct, že i na tomto příkladě vzácně platí a potvrzuje se fakt, že když dva dělají totéž, není to totéž!

Pan poslanec Jeroným Tejc se pokusil představit Poslanecké sněmovně podruhé v krátké době snahu sociálně demokratických poslanců a poslankyň regulovat svobodný trh. Já nejsem slepý, jsem poněkud vnímavý člověk a díval jsem se celý víkend na linky, které pomáhaly tomuto návrhu kolegů a kolegyň ze sociální demokracie. Viděl jsem prostříhy těch utrápených tváří spoluobčanů, kteří tu zřejmě vmanévrování do nevýhodné situace, tu ošálení, ale podotýkám, tu zcela vědomě přijali závazky plynoucí ze spotřebitelských úvěrů a dnes se jim nechce dostát břemeni vyplývajícimu ze smluvního ujednání, které, myslím, podepsali ve valné většině o svobodné vůli a s vědomím z toho plynoucího břemene a závazků z toho vyplývajících.

Zvláštní je, že se tento návrh nevydává cestou regulace celého prostoru, který je užíván v některých evropských zemích a který by postavil spotřebitele do situace, kdy mu není podsouvána například rozhodčí doložka v té části obchodní smlouvy, kde už je zcela nevýznamná, byť svým obsahem zcela zásadní, je z hlediska grafické úpravy zpracována stejně jako jiné části obchodních podmínek, to znamená že se používá stejně velké písmo, stejně velká výraznost, zatímco úvodní části obchodních smluv zpravidla bývají psány velkým písmem tak, aby to bylo zejména pro klienty starších ročníků příjemné ke čtení, tak právě ono ustanovení o rozhodčích doložkách bývá velmi často písmem menším nežli sazby osm a méně, a to právě proto, aby takový drobný nezajímavý text byl přehlížen, a všichni víme, že právě zde bývají schována ta nejzásadnější a nejkřivější ustanovení, která se pak stávají oním mečem, který se předkladatelé snaží ve svém návrhu otupit.

Já jsem dnes řadu sociálních demokratů při obhajobě jiných návrhů nepotěšil a musím říci, že nepotěším tedy ani pana poslance Tejce a jeho kolegy v této věci. On správně řekl, že se pokoušejí regulovat RPSN, pokoušejí se regulovat oblast sankcí a pokoušejí se regulovat oblast tzv. rozhodčích doložek. Považuji návrh regulovat RPSN, ale i oblast sankcí i oblast rozhodčích doložek za pokus, který v konečném důsledku, kdyby měl být takto přijat, jak je navržen, uškodí zejména klientům samotným!

Bylo zde panem předkladatelem konstatováno bez jakékoliv faktografie, bez jakéhokoliv srovnání, že problém nepřiměřených sazeb, nepřiměřené roční průměrné procentní sazby nákladů je paušální stav na trhu, a pohříchu zde nezazněla žádná čísla. Chápu, že v jednotlivostech, v jednotlivých kauzách jsou někdy příběhy lidí nezáviděníhodné, politováníhodné, na druhou stranu si je třeba uvědomit, jaký je skutečný stav věci.

Ke konci října – novější statistiky prostě nejsou k dispozici, a vycházím z čísel České národní banky – je celkový dluh domácností zhruba jeden bilion 43 miliard korun. Z toho spotřebitelské úvěry od bankovních subjektů, podtrhuji znovu slovo bankovních subjektů, činí 202 mld. To znamená zhruba nějakých 20 %. Je to pětina a není to nějaké křiklavé číslo. Ale znovu zdůrazňuji onen údaj a důležitý fakt, že jsou to bankovní instituce. Pan předkladatel tady zcela korektně uvedl, že jeho výtky se týkají spíše činností nebankovních institucí, protože tam občas, ano, dochází ke křiklavostem a k věcem, které celý segment poškozují. A proto je důležité říci číslo. Tady se odhaduje, že u nebankovních subjektů je v současné době poskytnuto 70 mld. korun úvěrů. To z hlediska srovnávání s tím jedním bilionem celkové zadluženosti není zase tak do nebe volající, tak tragické číslo. A tady prosím o korekci: 75 miliard spotřebitelských úvěrů od nebankovních subjektů a ony jednotlivosti, které uvádíte, a teď prosím klást na miskou vah ten argument vyvolaných nákladů, neb je jisté, že když zákon změníte formou, kterou jste navrhli, zasáhnete trh jako celek. To je přece evidentní zásah do svobodného prostoru sjednávání volné dohody mezi věřitelem a dlužníkem, kde se napříště skupina poslanců snaží zúžit manévrovací prostor, a je zjevné, že může dojít pouze ke dvěma věcem: Buď se poskytovatelé úvěrů rozhodnou té nově formulované části obyvatel, kteří budou z hlediska nových podmínek méně kredibilní, úvěry žádné neposkytovat, protože neponesou tak vysoká rizika, anebo se rozhodnou pro jinou obchodní politiku, a pak náklady té operace přenesou dovnitř toho prostoru, to znamená na všechny klienty.

Já myslím, že pro tuto situaci je užitečné uvádět si příklady. Takové příklady ze života. A abych nechodil daleko z této Poslanecké sněmovny, propůjčím si například pana kolegu Tejce a řeknu, že on je tím věřitelem, tím poskytovatelem úvěru a bude se rozhodovat o tom, zda poskytnout spotřebitelský úvěr někomu ze svých kolegů. Řekněme, že vedle něj sedící pan kolega Sobotka teď přijde a bude žádat o spotřebitelský úvěr. A protože je poslancem sice ne vládní koalice, nicméně tělesa relativně stabilního, vládne tady 118hlasá většinová koalice, relativně stabilní politické prostředí, uvěřující instituce si řekne, že pan poslanec má jistou svou práci, že tady nehrozí předčasné volby, a riziko kredibility, schopnosti splatit úvěr nějak ocení – promítně jeho schopnost dostat smlouvu ve formě úrokové sazby, mimo jiné. Bude-li žádat pan poslanec Sobotka nebo kdokoliv jiný na konci volebního období, například pět měsíců před koncem uplynutí poslaneckého mandátu, bude z pohledu věřitele úplně jiným klientem, neb nebude pravděpodobně schopen dostat svému úvěru, ale logicky mu pan poslanec Tejc musí úvěr poskytnout za jiných podmínek, s vyšším úrokem nežli poslanci, který žádal v úplně jiném čase, v jiném místě

a prostředí! To je prosím obezřetné chování každé instituce, která zachází s našimi penězi jako penězi klientů toho systému!

Kdyby se totiž pan poslanec Tejc jako úvěrová instituce, ten, kdo poskytuje půjčku, choval jinak, byl by buď blázen, nebo by byl přinejmenším neschopen řídit instituci a projekt, který jaksi má ve své odpovědnosti. Já jako jeho klient a člověk, který mu propůjčuje své peníze, aby s nimi hospodařil, bych od něj utekl. Co je horší, mohl bych vsadit na to, že si půjčím více peněz, nežli je pan poslanec Tejc schopen ze mne vymámit, a budu sázet na to, že zkrachuje dříve, než budu já povinen splatit. A já uteču i s tím závazkem.

To je prosím vše, co se v této společnosti už několikrát odehrálo. A jakkoli je to nemorální a škodlivý příklad, v téhle společnosti se už několikrát odehrál. V kampeličkách, zkrachovalých bankách, v institucích, které tedy běhaly a zahrávaly si s úrokovou sazbou jako primárním lákadlem. Na jedné straně lákaly peníze nás, střadatelů, a na druhé straně se ztrátou obezřetnosti půjčovaly někomu jinému, a v řadě případů věděly, že mu je nikdy nevrátí zpět.

Prosím, proboha, nezahrávejte si s tím, že budete nově formulovat úrokovou sazbu jako síto klientů, kteří ještě v systému mohou být, a klientů, kteří již budou vytlačováni! Totiž ti lidé, kterým chcete pomoci, budou z toho oficiálního, z toho dnes legálního trhu vytlačeni, a mají-li dnes chabá práva ve smyslu svých závazků, napříště nebudou mít žádná a budou ještě páchat trestnou činnost.

Podotýkám, že úprava lichvy je z hlediska práva upravena v našem trestním řádu, a z hlediska formulace tohoto činu a toho, kdo se dopustí lichvy, je formulována zcela jednoznačně. Jen pohříchu není vymáhána, a řekl bych, že policie je v tomto ohledu docela dost liknavá.

Prostě není možné – a teď prosím, sáhněte každý do svého okolí, zda najdete příklad člověka, který je na tom z hlediska odpovědnosti za své rozhodování minimálně stejně jako vy – není možné někomu zabránit, pak-liže se rozhodne nést břemeno například 10% úroku měsíčně – podotýkám měsíčně, protože takové případy ze své kanceláře znám. To jsou lidé se středoškolským, někdy vysokoškolským vzděláním, a protože v nějakém místě, v nějakém čase odhadovali své možnosti lépe, než se později ukázalo, že schopni jsou, přistoupili na 10% úrok měsíčně, to znamená 120% ročně. A protože je život, jak už to také bývá, půl roku nato zastihl v jiné situaci méně připravené, nejsou schopni dostat těm závazkům. Vy ovšem říkáte, že jim napříště bude zabráněno půjčit si peníze se 120% úrokem ročně, protože chcete, aby někdo ten úrok reguloval.

Podle mne stejná výtky se týká sankcí. Já myslím, že snažit se ochránit povinnosti někoho, kdo nedodrží své závazky, může být a je legitimní, má to ovšem svou hranici. Tou hranicí je morální riziko. Není možné přece při-

pustit bod, ve kterém když klient neplní své závazky, přestane být sankcionován. Jakmile někomu řeknu, že v nějakém bodě, a ten je v ekonomice vždy dopočitatelný, ho přestávám sankcionovat, tak uspíš své úsilí, dostane se přesně do toho bodu, který je pro něj maximálně výhodný, a pak se před vámi jako před věřitelem začne schovávat. Prosím, to je racionální. Racionální, jakkoli odmítnutelné, ale racionální chování klientů podobných systémů. A prosím, abyste si s tímto fenoménem nezahrávali.

Institut rozhodčích doložek. Předesílám, že jsem obeznámen s veškerými výroky Nejvyššího soudu, Ústavního soudu v této oblasti a že shledávám řadu rozhodčích doložek z hlediska jejich formulace a těch užívaných nástrojů za vykřičenou, nepřijatelnou, nevím, jaká mám použít jiná slova, abych se vyhýbal zcela záměrně právnícké terminologii, tak aby to bylo srozumitelné, jakkoli nejsem právník.

Předkladatelé chtějí a vyjadřují víru a přesvědčení, že člověk, který nesplácí spotřebitelský úvěr, si ve chvíli, kdy je v naprosto kolizní situaci, nesplácí úvěr, hrnou se na něj povinnosti, sankce, úroky, někdo mu vyhrožuje exekucí z hlediska legitimních institutů, které má v té smlouvě, kterou podepsal, a předkladatelé ještě si dovoluují vytvářet iluzi, že dlužník v tomto postavení pod tíhou represí, které už před ním stojí ze smlouvy, kterou podepsal, se rozhodne pro rozhodčí doložku. Já žádného takového klienta neznám. Já prostě neznám subjekt v ekonomice, který v situaci, kdy mu teče voda do bot, si do těch bot udělá ještě další díru. Každý subjekt, každý klient se snaží maximálně ochránit svá práva a udržet si maximálně výhodnou svou pozici. A je jedno, jestli je to podnik s miliardovým obratem, anebo jestli je to domácnost, která si vzala a splácí nebo má plnit břemeno plynoucí ze spotřebitelské smlouvy. Každý takový klient se musí předem vysmát ustanovení zákona, které mu říká: A teď, když tady spolu v tom sporu dojdeme k bodu, ve kterém ty neplníš své dohody, své závazky, můžeš si vybrat. Půjdeš se mnou ve sporu cestou obecným soudem, anebo cestou rozhodčí doložky. Prosím, přiveďte mi klienta, který si vybere tu rozhodčí doložku. Protože průchodnost práva v oblasti rozhodčích doložek je samozřejmě daleko rychlejší, daleko efektivnější, a teď já nechci nějak popisovat, kvantifikovat to, jak bude plnit, ale je to nepochybně daleko rychlejší a daleko efektivnější. Nikdo to o svobodné vůli neudělá. Každý klient v takové situaci, zejména při vědomí toho, jak jsou zahlceny české obecné soudy, se rozhodne pro průchod práva před obecným soudem a bude doufat, že to tam bude ležet dva roky, tři roky, čtyři roky, pět let. Jakkoli je tento stav neuspokojivý, určitě to tak bude.

Proto si myslím, že vaše ambice dát tuto výhybku do té oblasti rozhodčích doložek je v podstatě nenaplnitelná a lichá, neb vychází z alibistického předpokladu, že klient v postavení dlužníka svým vlastním

rozhodnutím bude rozhodovat k vlastní tíži. A já opakuji větu: Nikdo nic takového neudělá!

To jsou důvody, proč si myslím, že ta předloha je zralá minimálně, minimálně na institut, který navrhl pan zpravodaj, spíše zamítnutí. Protože si ale myslím, že praktiky některých těch uvedených společností, ale i věc sama – to znamená regulovat nějakým přijatelným nízkonákladovým způsobem chování zejména těch nebankovních institucí je možné především jednoznačným tvrdým předpisem toho, jak mají vypadat ustanovení týkající se rozhodčí doložky a tak dále a tak dále, myslím si, že spíše by měla Sněmovna uvažovat o institutu vrácení k přepracování nežli tvrdého zamítnutí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Michalovi Doktorovi. Teď tady mám přihlášku pana ministra Jiřího Pospíšila. Přednostní právo. Poté tedy druhé přednostní právo – předseda poslaneckého klubu ČSSD. Ale faktické poznámky ještě před tím mají přednost. Zeptám se, pan kolega Filip hlásil se k faktické poznámce? (Obrací se do pléna.) Nikoli. Pan kolega Křeček? Ano. A pan kolega Urban? Ne. Takže faktická poznámka, pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Ano. Chtěl bych pana kolegu Doktora prostřednictvím vašim upozornit, že jeho příklad, který použil na to, že tři měsíce před skončením volebního období bude ohrožena schopnost pana kolegy Sobotky splácet půjčku panu Tejcovi, je mylný. Tři měsíce před skončením volebního období bude zřejmé, že pan Sobotka bude příštím předsedou vlády. Čili daleko lépe bude splácet své závazky než jako poslanec. (Smích a potlesk z levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka pana kolegy Křečka. Nyní se tedy hlásí o slovo pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi jenom stručnou repliku k poslaneckému návrhu zákona. Já chci konstatovat, že nechci zde polemizovat o tom, nakolik průběh současných rozhodčích řízení ve vztahu ke spotřebitelským smlouvám je v pořádku, či nikoli. Opravdu lze najít excesy, kdy ona rozhodčí řízení neprobíhají tak, jak bychom si představovali, a mají hodně daleko do spravedlivého kvazisoudního sporu. Nicméně tato skutečnost by podle mého názoru neměla být důvodem k tomu, že přistoupíme k výraznému, razantnímu omezení rozhodčího řízení jako

takového u sporů, které vznikají ze spotřebitelského práva, resp. spotřebitelských smluv.

Tak trochu se obávám, že určitý problém chceme řešit způsobem, že vylijeme z oné pověstné vaničky s vodou právě i ono dítě. Osobně se domnívám, že pokud bychom výrazně zúžili užití rozhodčího práva při řešení sporů ze spotřebitelských smluv, resp. vyloučili bychom téměř zákon č. 216/1994 Sb. a omezili to pouze na určité typy rozhodčích institucí, pak by došlo k tomu, že by většina těchto sporů – a dnes jsou to v reálu desítky tisíc sporů ročně, dokonce si dovolím říci, že to dosahuje číslovky statisíců – padla na obecnou českou justici. Jedná se v zásadě často právě o velmi jednoduché spory, přesto však z pohledu soudu by muselo probíhat ono soudní řízení, které by výrazně zatížilo české soudy.

Je tedy třeba korektně říci, že pokud chceme tuto působnost přenést na české soudy, tak to v reálu bude znamenat další nárůst soudců, to znamená ekonomické náklady, další nárůst počtu vyšších soudních úředníků, zapisovatelek a dalších spojených nákladů. To je třeba korektně tady říci, protože pokud bychom toto neučinili a pouze přijali tuto právní úpravu, pak to bude znamenat, že se to promítne do délky civilních sporných řízení v České republice a dojde opět k prodlužování délky soudního řízení, tedy k něčemu, co se snaží politická reprezentace v posledních dvaceti letech omezit, to znamená omezit délku soudního řízení a zkrátit délku soudního řízení na evropský standard.

Osobně se tedy domnívám, že musíme volit jiný postup než ten, který zde navrhuji předkladatelé. Jak jsem řekl, já nepolemizuji s myšlenkou, že je třeba něco učinit s tím, jak u nás probíhají některá rozhodčí řízení. Ale podle mého názoru je třeba jít jinou cestou. Je třeba jít podle mne cestou zpřesnění současné právní úpravy, odstranění konkrétních problémů, které v praxi vznikají a my, a to je třeba korektně říci, jako vláda na tom intenzivně pracujeme. Od vzniku vlády pracuje na Ministerstvu spravedlnosti expertní skupina, ve které jsou jak zástupci rozhodčích soudů, tak experti z Ministerstva spravedlnosti, a tato expertní skupina připravila komplexní systémové řešení, zpřesnění této právní úpravy. Skupina má naposledy zasednout 7. ledna, ukončit svoji činnost, a pak tento zákon odchází do připomínkového řízení.

Já tedy, dámy a pánové, neslibuji pouze chiméru, že někdy tato vláda předloží nějakou právní úpravu. Já zde korektně říkám, že ministerstvo do poloviny ledna dokončí práce na této právní úpravě, pak bude následovat připomínkové řízení, a je tedy velmi pravděpodobné, že během jara Poslanecká sněmovna bude moci vládní systémovou změnu tohoto problému zde projednat a řešit ji.

Na kterých základních filozofických bodech tato změna stojí? My chceme přinést a upravit kárnou odpovědnost rozhodců. Chceme do

zákona dát kritéria pro výkon funkce rozhodce. Nyní diskutujeme o tom, komparujeme zahraniční právní úpravy –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře. Dámy a pánové, já vás prosím o to, abyste věnovali pozornost tomuto vystoupení pana ministra Pospíšila.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Jak jsem řekl, my nyní komparujeme, srovnáváme zahraniční právní úpravy a bavíme se o tom, jaká kritéria jsou v Evropě obvyklá, to znamená zda vysokoškolské vzdělání, nebo přímo právnické vzdělání atd. Chceme veřejný registr rozhodců, který povede Ministerstvo spravedlnosti. Opět věc, která je v zahraničí v zásadě běžná. Chceme rozšířit přezkum ve věci samé u jednotlivých rozhodčích rozhodnutí, tedy chceme umožnit, aby zde soud vstupoval do hry, ale ne hned v první instanci takřkajíc, ale aby účastníci se mohli na soud obrátit v rámci případného přezkumu rozhodčího nálezu. Já osobně se domnívám, že tyto změny, pokud je prosadíme, povedou k tomu, že rozhodčí řízení v České republice bude probíhat zcela standardně jako v jiných zemích Evropské unie.

Velmi ale varuji, dámy a pánové, abychom rozhodčí řízení vylučovali nebo se ho zbavovali, protože trendy, které zde máme a které prosazujeme, je naopak odebírat agendu od soudů a přenášet ji na jiné instituty. Soudní rozhodování je mimořádně nákladné. Platí to daňoví poplatníci. Soudní poplatky jsou samozřejmě pouze symbolické. Je velmi nákladné, náročné a zdoluhavé. Tedy je v zájmu celé společnosti tam, kde to jde, abychom nacházeli jiný způsob řešení sporů než přímo u soudu.

Mimo to ten návrh také bude přinášet novou úpravu formulace rozhodčích doložek, které by měly být na jiné listině, měla by být jinak formulována poučovací povinnost atd.

Ministerstvo spravedlnosti tedy připraví návrh, který zde bude takto předložen. My se těšíme na diskusi, počítáme, že se o tom bude velmi diskutovat jak na plénu, tak potom následně v jednotlivých příslušných výborech. I když předpokládám, že diskuse bude bouřlivá a v leccos se neshodneme, leccos třeba případně ještě doplníme, jsem přesvědčen, že ta filozofie a cesta jít cestou zpřesnění, nikoliv vyloučení je filozofie správná, je to filozofie moderní, je to filozofie evropská, a já vás tedy prosím, abyste nepodporovali filozofii zúžení a vyloučení rozhodčího řízení jako takového, ale abychom podpořili filozofii změny zákona, který zde od roku 1994 platí.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Pospíšilovi. Nyní je zde faktická poznámka pana kolegy Tejce. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Tak já myslím, že se není třeba obávat toho, že by nám tady vzrostl počet sporů a tyto nové spory zavalily soudy, protože 90 % toho, co je dnes rozhodováno v rozhodcích sporech, by se podle mého názoru vůbec před soud nedostalo, protože by si věřitelé byli jisti tím, že neuspějí. Neuspějí proto, že často právě v rozhodcích řízeních vyhrávají jen proto, že rozhodce je jim nakloněn a že je to člověk, který je na ně finančně nebo jinak odkázán, nebo je to dokonce člověk personálně propojený s oním věřitelem. Myslím, že toho není třeba se bát. Určitě je důležitější to, aby spory byly rozhodovány spravedlivě.

A k tomu slibu pana ministra. Já bych vám, pane ministře spravedlnosti, rád věřil, ale vy ministrem nejste od září nebo června tohoto roku, vy jste byl ministrem tři roky předtím. Nic takového jste neudělal, žádnou změnu jste nepředložil, návrh zákona tady byl více než rok, vy jste byl poslancem, mohl jste se k té věci přihlásit a neučinil jste tak. Proto prosím pochopte naši nedůvěru a pochopte naši snahu, abychom s tímto návrhem uspěli, abychom jej řešili. Třeba dosáhneme i onoho kompromisu, o kterém jste hovořil, ale čím dříve, tím lépe. Aby to mohlo být učiněno dříve, nemůžeme čekat několik měsíců na vládní návrh, a pak teprve začít diskutovat. Diskutujeme už nyní nad návrhem, který je, a navrhněte změny, které chcete. Já jsem přesvědčen, že se na nich dohodneme.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Další poznámku ještě má pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Dodám pouze jednu větu k panu poslanci Tejcovi prostřednictvím vás, paní předsedkyně. Pan poslanec moc dobře ví, že na tomto tématu se pracovalo již za minulé vlády. Bylo to velmi podrobně diskutováno. Proto jsme schopni takto rychle vyexpedovat ten návrh během půl roku do Poslanecké sněmovny. Nemohu za to já, ale někdo jiný, že vláda Mirka Topolánka padla a nemohla tak toto legislativní dílo dokončit již v minulém volebním období. Proto ono zpoždění a proto bohužel někteří občané jsou dále poškozováni. Nicméně, jak jsem řekl, termíny jsou jasné, na jaře to tady bude. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan ministr Jiří Pospíšil. Nyní další přednostní vystoupení, předseda klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já myslím, že si tady přece nemusíme na nic hrát. Všichni víme, jak to ve skutečnosti bylo. Téma rozhodčích doložek nikoho nezajímalo. Poslední, koho to zajímalo, byli lidé na Ministerstvu

spravedlnosti. Ti byli úplně ti poslední. Teprve když jsme s kolegou Tejcem v minulém volebním období předložili obdobný návrh zákona, který zakázal rozhodčí doložky určitého typu finančních instrumentů, tak se na Ministerstvu spravedlnosti probudili a začali vést diskusi o tom, že by možná stálo za to přece jenom jakousi regulaci soukromých rozhodců udělat, s tím, že předložili návrhy do diskuse, které byly spíše návrhy formální.

Kolem těchto návrhů se vedla diskuse, vedla se diskuse, vedla se diskuse, a volební období mezi tím skončilo. Teď pan ministr spravedlnosti říká, že už mají tedy domácí úkol splněn, že v tom minulém volebním období regulaci připravili, a představil nám některé její prvky. Já musím říci, že je to legrační regulace. Skutečně, ty nepoctivé rozhodce, kteří jednají ve prospěch svého jednoho klienta, ne ve prospěch obou stran, vyděsí to, že budou muset být vedeni v registru na Ministerstvu spravedlnosti. To je nepochybně vyděsí a odradí to všechny nepoctivce, kteří by se v tomto oboru chtěli do budoucna živit!

Já myslím, že ta věc je jednoduchá. Samozřejmě, že Ministerstvo spravedlnosti je zlobbováno v tomto směru. Je zlobbováno, příslušní úředníci jsou zlobbovaní a nekonají. Nekonají už řadu let. Jinak by tady nemohlo být takové eldorádo, jaké je právě v oblasti rozhodčích doložek. Není přece možné, aby tady existovaly soukromé rozhodčí soudy, které tvoří jeden člověk. Není přece možné, aby banky, finanční instituce měly domluvené jednoho dva rozhodce, kteří dělají tisíce, desítky tisíc rozhodčích doložek podepisují a samozřejmě inkasují velmi tučné provize. Jaká může být nezávislost takového rozhodce, který má prostě smlouvu a seká jeden nález za druhým, jak se říkalo za minulého režimu, jako cvičky? Prostě seká jeden nález za druhým a z každého nálezu má samozřejmě smluvní provizi u té konkrétní finanční instituce. V jaké pozici je pak ten spotřebitel, který podepsal rozhodčí doložku, a v jaké pozici je ta banka? Proboha, nehrajme si tady na něco, co tady není! Můžeme tady vést ušlechtilou debatu o tom, jak Ministerstvo spravedlnosti piluje už řadu měsíců, možná i let regulaci rozhodců, ale ve skutečnosti se nestane vůbec nic.

I kdybyste ten návrh zamítli, což se chystáte v tuto chvíli udělat, i kdybyste ho zamítli, tak já jsem rád, že jsme alespoň tohle téma otevřeli, protože o něm se tady mlčelo a všichni se o něm báli mluvit. Nejvíce se o něm báli mluvit na Ministerstvu spravedlnosti prostě proto, že nikdy do doby, než jsme ten zákon předložili, nepodnikli žádný krok k regulaci.

To, co tady říkal pan poslanec Doktor o tom, že proboha zasahujeme do svobodného trhu. No, občas by bylo dobré, kdyby regulace více zasáhla do svobodného trhu. Podívejme se na to, co se děje ve světě v minulých letech, na všechny ty realitní bubliny, na všechny ty bubliny finančních instrumentů, derivátové bubliny, a kde dneska západní svět je.

Kde je dneska Irsko, které bylo v první linii těch, kteří bojovali proti regulaci finančních institucí. Kde je dneska Irsko, které bojovalo za nízké korporátní daně. No, má 30procentní deficit veřejných rozpočtů právě proto, že ze státního rozpočtu sanovalo ztráty finančních institucí. Je to zajímavé, že pravcoví a konzervativní poslanci neustále hovoří o nutnosti osvobodit trh, bránit se regulaci finančního sektoru, ale potom, když ten trh zkolabuje a finanční instituce přijdou na buben, tak jim vůbec nevadí, že se jejich ztráty sanují z peněz daňových poplatníků a ze státního rozpočtu, tak jak se to dneska děje po celé Evropě, a Irsko je myslím velmi varovným příkladem.

Já si myslím, že regulace je na místě. Navíc to, co my navrhujeme, není žádná originální, vymyšlená regulace. My jsme skutečně dříve, než jsme ten návrh připravili, pečlivě studovali způsob, jakým jsou spotřebitelé na finančním trhu chráněni v jednotlivých civilizovaných zemích. Možná, kolegové a kolegyně, to nevíte, ale v celé řadě členských států Spojených států amerických existuje regulace úrokových sazeb. V celé řadě zemí Evropské unie existuje regulace úrokových sazeb v oblasti spotřebitelských úvěrů. Ten model, který my navrhujeme, není originálně vymyšlený předkladateli návrhu zákona, ale funguje v sousedním Slovensku. Prostě na Slovensku existuje tento model. Vláda má pravomoc, kterou jí navrhujeme svěřit, to znamená stanovit pro jednotlivé typy úvěrů stropy z pohledu RPSN, a já se domnívám, že to je tržně konformní regulace. Není to nic, co by zadusilo finanční instituce.

Ale my nenavrhujeme jenom stanovení stropu pro RPSN podle jednotlivých typů úvěrů. My také navrhujeme zastropovat smluvní pokuty. Smluvní pokuty, to je něco, co doslova ničí řadu věřitelů, kteří v dobré víře podepsali smlouvy, dostali se do neřešitelné životní situace a místo toho, aby museli zaplatit to, co si půjčili, tak dneska musí platit násobky částek, které si vypůjčili právě proto, že podepsali smlouvu obsahující absolutně drakonické a nepřiměřené smluvní pokuty. My chceme uzákonit, aby smluvní pokuta nemohla být vyšší než částka, která byla vypůjčena. Samozřejmě nepočítáme do toho úroky z prodlení. To je standardní věc. Jestliže někdo dluží, tak ať platí úroky z prodlení. Smluvní pokuta by ale podle našeho návrhu měla být tímto zastropována. Opět. Není to žádná originální sociálně demokratická regulace. V řadě civilizovaných zemí, v řadě zemí Evropské unie existují takovéto limity pro smluvní pokuty. Nejsou například regulovány úroky z prodlení. Co je špatného na tom, jestliže bychom zastropovali smluvní pokuty a zabránili tomu, aby tady byly navrhovány lidem smlouvy, které obsahují tisíci procentní smluvní pokuty oproti původnímu závazku, který občan učinil?

A pokud jde o rozhodčí doložky. Já myslím, že je to hezká náhoda. Hezká náhoda. Včera Ministerstvo financí zveřejnilo spolu s Českou národní bankou výsledky výzkumu finanční gramotnosti. Tuším, že asi 6 % oby-

vatel České republiky ví, nebo si myslí, že ví, co to je rozhodčí doložka. Šest procent! Já si myslím, že většina spotřebitelů prostě bohužel zatím nedokáže rozlišit, jaký je rozdíl mezi rozhodčí doložkou a standardním postupem řešení sporu u soudu. Já jsem připraven klidně za pět deset let, za patnáct let to ustanovení zrušit. Ale zkusme nejprve poskytnout čas na to, aby se zvýšila finanční gramotnost, aby lidé nemohli být takovým způsobem podváděni, aby nemohla být omezována dopředu jejich práva, což je věc, která je absolutně v rozporu s principy právního státu, aby se lidé dopředu vzdávali takto dramaticky svých práv tím, že podepíší a jsou donuceni podepsat rozhodčí doložku.

Já si myslím, že je potřeba udělat hodně v oblasti finanční gramotnosti. Jde to strašně pomalu. Ten včerejší výzkum nebylo nic nového. Už v roce 2005 navrhovalo Ministerstvo financí, aby se do školních osnov na základních školách dostal předmět, který by řešil otázku finanční gramotnosti. Teď už je rok 2010. Tehdy to byl rok 2005, je rok 2010. Dobře, na Ministerstvu financí objevili znovu Ameriku, ale bylo by dobře otázku finanční gramotnosti konečně dotáhnout do konce a ten předmět dostat do školních osnov už na základní škole.

Než se situace zlepší, než se skutečně lidé dokáží sami lépe vyznat v právních nástrojích, ve finančních instrumentech, které přináší moderní svět, tak jim poskytneme určitou regulaci a poskytneme jim určitou ochranu. My navrhujeme vyloučit rozhodčí doložky v určité fázi z celé škály finančních instrumentů. Já se domnívám, že kromě toho, že připravíme o kšeft možná pár desítek dobře situovaných právníků, kteří mají vyjednány své exkluzivní smlouvy s finančními institucemi, tak se nic jiného dramatického nestane. Určitě vedme debatu o tom, v jaké fázi má nastoupit fáze rozhodnutí, zda řešit spor u soudu, nebo u rozhodčího soudu. Může to být dříve, může to být později, než jako předkladatelé navrhujeme, ale já si myslím, že jsme povinni ochránit občany před finančními predátory. Jsme povinni to udělat zejména proto, že vidíme ty velké škody, které to v našich rodinách působí.

A řeknu vám ještě jeden důvod, proč je tento náš návrh zákona velmi naléhavý. Vláda jde cestou transformace veřejného dluhu na dluh domácností. Tím, že vláda omezuje veřejné transfery, logicky přispívá k tomu, že se rozpočtová situace a finanční situace řady rodin zhoršuje. Podívejme se jenom na zaměstnanost veřejného sektoru. Příští rok pokles platu je 10 %. Řada rodin má závazky, má půjčky. Co to pro ty rodiny bude znamenat. Pro řadu z nich absolutně neřešitelnou situaci, řada rodin nebude mít ani na to, aby ty půjčky splácela. To znamená fakticky vláda transformuje veřejný dluh nebo část veřejného dluhu na dluhy domácností.

Zřejmě všichni víme, jak vypadá nezaměstnanost. Příští rok bude spíše stagnovat, než že by klesala. Omezují se sociální transfery, nejsou volná

pracovní místa, je jasné, jak to bude vypadat z hlediska spotřebitelských úvěrů. Nedá se očekávat, že by jejich objem klesal, spíš tady bude problém, že se stále více rodin bude dostávat do dluhové pasti. A jestliže je před námi tato situace, tak si myslím, že je namístě, abychom jako Poslanecká sněmovna takovouto regulaci přijali v zájmu občanů. A já myslím, že my tady nejsme lobbisté právníků, kteří vydělávají na rozhodcích doložkách, nejsme tady lobbisté predátorských finančních institucí. Jsme tady proto, abychom přijímali zákony, které budou rozumně regulovat vztahy v naší společnosti, a tato oblast regulaci potřebuje.

My jako opozice nemáme sílu na to, abychom ten problém vyřešili absolutně koncepčně. To by měla udělat vláda. Ale vláda nic takového ve svém programu nemá. Já jsem se znovu díval včera na vládní program. Hledal jsem tam něco, co by se týkalo regulace nebankovních finančních institucí. U nás je ta situace zvláštní – opět na jedné straně úvěry a finanční produkty nabízejí banky, které jsou licencovány a jsou regulovány Českou národní bankou. A pak tady finanční produkty nabízejí subjekty, které podnikají na základě živnostenského oprávnění, to znamená jejich kontrolu provádí živnostenský úřad. Všichni asi cítíme ten veliký rozdíl v regulaci. Na jedné straně dohled vykonává živnostenský úřad, možná Česká obchodní inspekce, když jí zbude kapacita, a na druhé straně u těch bankovních subjektů jsou podrobeny dohledu České národní banky. Já jsem přesvědčen o tom, že systémové řešení by bylo, kdybychom podřídili všechny subjekty, které úvěrují, jednomu dohledu. To znamená podřídili nebankovní subjekty, které dnes podnikají na základě obchodního zákoníku a živnostenského zákona, dozoru České národní banky. To je samozřejmě norma, kterou těžko může připravovat opozice. My na to nemáme prostředky, ani dostatek expertů. To je zákon, který by měla připravit vláda, Ministerstvo financí, Česká národní banka. Ale žádný takový zákon ve svém programu vláda nemá. Stejně jsem v programu vlády nenašel žádná opatření, která by takto, jako my navrhuje, regulovala poskytování úvěrů u nebankovních subjektů a chránila spotřebitele na finančním trhu. Vláda na tuto oblast ve svém programu zcela zapomněla.

Já si myslím, že je to paradoxní, protože jedna z vládních stran, Věci veřejné, před volbami velmi silně inzerovala otázku lichvy. Já si vzpomínám na velké množství inzerátů, které byly v tisku, byly podepsány stranou Věci veřejné, upozorňovaly na problém lichvy, na problém lichvářů, a strana Věci veřejné slibovala, že pokud dostane důvěru občanů ve volbách, tak s lichváři zatočí. Strana Věci veřejné důvěru občanů ve volbách dostala, ale obávám se, že její vyjednávači, když vyjednávali vládní program, na tento svůj volební slib zapomněli. Protože jak jinak si vysvětlit, že ve vládním programu v této oblasti není vůbec nic? To si myslím, že je docela škoda, když si vzpomenu na tu masivní inzerci, a myslím si, že řada lidí doufala, že s-

trana Věci veřejné ten problém otevře a že s tím něco udělá. Musím říci, že mě dneska zarazil takový zvláštní moment, připadalo mi to až absurdní a možná i trochu cynické, že právě na kolegu ze strany Věci veřejných vyšla role zpravodaje, který zde tedy navrhoval, aby zákon byl vrácen k dopracování, což samozřejmě je to samé, jako kdyby Sněmovna návrh zamítla. Já myslím, že ta nuance mezi těmito dvěma postupy je velmi jemná a občan jí nerozumí. V zásadě platí, že i když ten zákon vrátíte k dopracování, tak je to to samé, jako kdybyste ten návrh zamítli. Ale připadá mi příznačné, že tento návrh tady předkládá Poslanecké sněmovně poslanec, který byl zvolen za stranu Věci veřejných, která před volbami velmi silně inzerovala a tvrdila, že zatočí s lichvou.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, jediný návrh zákona, který nějakým způsobem může zatočit s lichvou a který byl po volbách předložen, je tento – je to právě tento návrh zákona. A já bych vás chtěl požádat, abyste ho nezamítali. Chtěl bych vás požádat, abyste ho nevraceli k dopracování, ale chtěl bych vás požádat, abyste ho poslali do dalšího čtení. A hledejme řešení. I před těmi volbami jsme se snažili řešení najít, hledali jsme různé modely, různé kompromisy. My jako sociální demokraté jsme připraveni takovéto řešení hledat, ale skutečně v těch podstatných bodech si myslím, že jsme veřejnosti dlužni řešení.

Za prvé – měli bychom se přestat tvářit, že neexistuje problém se zneužíváním rozhodčích doložek. Za prvé.

Za druhé – měli bychom se přestat tvářit, že tady není problém se zneužíváním smluvních pokut, které jsou velmi často absolutně likvidační, a někdy mám pocit, že jsou hlavní součástí těch smluv o poskytnutí úvěru právě ty smluvní pokuty.

A za třetí – neměli bychom se tvářit, že tady neexistuje problém predátorských firem, které záměrně půjčují peníze lidem, kteří nemají nejmenší šanci, aby ty finanční prostředky vrátili, a pak samozřejmě se hojí na dávkách, které ti lidé dostávají od státu.

Kolegové a kolegyně, já bych vám doporučoval, zajděte si někdy na úřad práce nebo na obecní úřad, tam, kde se vyplácejí sociální dávky, zeptejte se jich, jak roste počet exekucí a jak roste počet a objem finančních prostředků, které jsou přímo ze státního rozpočtu exekučovány těmto firmám, těmto poskytovatelům, predátorským poskytovatelům úvěrů. To množství roste. Na kterémkoli úřadu práce vám to potvrdí. Jak se přesouvají finanční prostředky, které byly původně určeny na sociální politiku, tak se přímo ze státního rozpočtu skrze exekuce přesouvají na konta těchto firem a platíme z nich nejenom půjčky, ale také úrokové náklady, platíme z nich smluvní pokuty a koneckonců z nich platíme i poplatky těm rozhodcům, kteří rozhodují velmi nestranně a objektivně ty tisíce rozhodčích doložek, které mají u některých bankovních institucí na starosti. Tyhle tři

problémy jsou reálné, je potřeba je řešit, vrátit se k nim. Vláda to zatím nemá v plánu, tak to prosím udělejme tady na půdě Poslanecké sněmovny a netvaříme se, že ve společnosti takovéto problémy neexistují.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážený přítelé, čas se krátí, já tady mám řadu řádných přihlášek, jako je pan poslanec Viktor Paggio, Stanislav Křeček, Michal Doktor a Michal Babák. Ale hlásí se pan poslanec Opálka s faktickou. Takže ten dostane přednost. To byla taky faktická? Ne, ne, to není přihláška, aha, tak to můžeme škrtnout. Prosím pan poslanec.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já bych jenom doplnil informace, které zde zazněly od kolegy Sobotky. Česká správa sociálního zabezpečení registruje přes 600 tisíc exekučních a jiných opatření, které má uvalit na důchody. Týká se to asi 200 tisíc důchodců. Takže to jenom abyste věděli, o jakých číslech se zde hovoří.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Pan poslanec Viktor Paggio je další přihlášený do rozpravy. Pak tedy bude pan poslanec Doktor.

Poslanec Viktor Paggio: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, můj komentář nebude tak všeobíhající jako u pana předsedy Sobotky a vyjádřím se pouze k institutu rozhodčích doložek.

I já osobně a většina mých kolegů z Věcí veřejných považujeme rozhodčí doložky za velký problém. Já osobně jsem v kontaktu s několika občanskými sdruženími, mezi nimi například Stop Proluxu nebo Společná obrana občana, a celkově ten návrh ČSSD v části, která se týká rozhodčích doložek, hodnotím velmi kladně. Samozřejmě obsahuje některé dětské nemoci a některé z nich vypíchl tady kolega Babák. Například idea, že by RPSN byla vyhlášována vládou, je poněkud podivná. Je třeba to dopracovat, ale celkově to zrušení rozhodčích doložek ve spotřebitelských smlouvách, adhezních smlouvách, úvěrových hypotečních smlouvách já osobně hodnotím jako kladný krok.

Rozhodčí doložky v České republice jsou zneužívány k podvodům. To je zde třeba říct. Ten formalistní výklad práva, který říká, vždyť jsi to podepsal, tak to teď musíš dodržet, jaksi naráží na tu realitu. Když se podíváte na stovky podvedených lidí realitní kanceláře Prolux, tak mezi nimi najdete desítky právníků, najdete mezi nimi desítky lidí, kteří mají titul JUDr. Nejde tedy o svobodnou vůli, ale o právní past. Ta právní past je vypracována právě na základě rozhodčí doložky, která je schována někde na straně 15,

17 nebo 27 té smlouvy písmem velikosti tři. To znamená, které má asi milimetr, to písmenko.

Já bych zde rád zdůraznil, že Ministerstvo spravedlnosti má pracovní skupinu pro novelu zákona o rozhodčím řízení. Jak už bylo řečeno, modelů je několik. Existuje model francouzský. Tam zakázali rozhodčí doložky úplně ve spotřebitelských smlouvách. Existuje model britský. Tam se nesmějí rozhodčí doložky uzavírat pro smlouvy, které jsou pod 5000 liber. Nebo existuje model třeba švédský, to znamená – k rozhodčí doložce můžete přistoupit až po vzniku sporu. Všechny tyto modely jsou ve hře. Ministerská skupina pracuje. Já jsem mluvil s panem ministrem Pospíšilem, který souhlasí s tím, aby se experti ČSSD účastnili jednání této skupiny, aby tam zapracovali své návrhy.

Nesouhlasím s tím, že vrácení původního zákona k přepracování se rovná odmítnutí. Není to pravda. Nechme ty dva zákony běžet vedle sebe paralelně. Vezměme si z nich to nejlepší a omezme to, co se nyní děje v oblasti rozhodčích doložek i lichvy. Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Koskuba je řádně přihlášený. Dobře. Takže – další bude pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Preferuji, abychom směřovali k hlasování. Budu tedy velmi stručný, vyškrtám řadu poznámek, které jsem si učinil. V jedné věci bych chtěl dát za pravdu panu poslanci Sobotkovi – ve smyslu svých volání po korektní debatě.

Je pravda, že při projednávání toho obdobného sněmovního tisku v minulém volebním období tady několik politických subjektů deklarovalo snahu a ambice regulovat chování nebankovních subjektů, pohříchu tak nikdo neučinil, ale nečiní tak v této předloze ani předkladatelé. To tak prostě je. A pan poslanec Sobotka má pravdu, že něco takového nemohou napsat na koleně tři čtyři poslanci. Dokonce ani ne celý sociálně demokratický klub. Ale když pak poslanci něco píší, dopadne to tak, jak to dopadlo v této předloze.

Já jsem nikdy neřekl, že smluvní pokuty, případně ambice regulovat RPSN, případně regulovat rozhodčí doložky jsou v těch jednotlivostech něčím výjimečným a že něco takového v Evropě nebo ve světě není obvyklé. Ale takto v součtu – takto v součtu – je to naprosto vražedný koktejl, protože paradoxně po zavedení těchto efektů v jediném místě, v jediném čase, v jediném prostoru vyvrhnete lidi, kteří dneska si půjčují legální peníze na legálním trhu, i když s prvky, které jsou někdy velmi na pováženou, zcela mimo ten legální prostor do prostoru ilegálu a už nebudou hájeni ničím.

Zcela správně jste se tady zmínil o studii, kterou jako velký objev zveřejnilo včera Ministerstvo financí a která se týká finanční gramotnosti. A teď prosím ruku na srdce. Nedělejme posměšky nad úrovní finanční gramotnosti průměrné populace. Vyslovím-li řečnickou otázku, a doufám, že to někdo nebude brát z kolegyň a kolegů osobně – ale kdo z nás jako poslanců ví, jak se staví RPSN? Doufám, že je to alespoň polovina z nás. A obávám se spíš, že je to horší. Kdyby někdo z hlediska finanční gramotnosti studoval nás jako vzorek, propadli bychom ještě více nežli ti, kteří studování byli.

Jediné, co nechápu ve vašem vystoupení, je povzdech nad tím, že se vláda snaží nějakými nástroji přenést ten nominální nebo ten reálný dluh společnosti na domácnosti, na daňové poplatníky. To vždycky musí dělat každá vláda. Je jenom rozdílné, jak to učiní. Protože všichni, jak tu sedíme v této Poslanecké sněmovně, víme, že každý vládní dluh nakonec platí lidé. Je to možné pouze cestou inflace, seškrtnání sociálních transferů nebo cestou zvýšení daní. Ale žádná jiná myslitelná nepeněžní forma prostě neexistuje.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Michal Babák se přihlásil o slovo jako zpravodaj.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, pane předsedající. Já se chci jenom vyjádřit ke slovům pana kolegy Sobotky, prostřednictvím předsedajícího. Chtěl jsem jen říci, že mě mrzí, že pořád napadá Věci veřejné. My jsme ještě nestihli udělat tuto novelu, resp. zákon o lichvě. Věřte tomu, že je to naše velká téma, že to uděláme. Věřte nám. My neumíme udělat ten zákon jako vy za půl měsíce nebo za měsíc. Vy jste asi lepší než my, protože jste tady déle. Nebo – já nevím. Ale věřte nám, že je to naše velké téma a že to uděláme. A nebudeme kopírovat zákony z Bulharska, nebo jak vy to děláte, z těch států jižních. My opravdu se budeme snažit udělat kvalitní vládní zákon, který prosadíme na této parlamentní půdě. Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Sobotka bude zřejmě reagovat na to Bulharsko. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já nemám nic proti Bulharsku. Bulharsko má relativně nízký veřejný dluh a slušný hospodářský růst, ale chtěl bych jenom jasně říci: Skutečně, není v tom vůbec nic osobního. Jestliže ale strana Věcí veřejných říká o sobě, že je stranou přímé demokracie, a pak tady pomáhá zamítnout zákon o referendu, pak tady pomáhá zamítnout zákon o přímé volbě prezidenta, pak slibovala, že bude bojovat s lichvou, ale dneska tady zamítne, nebo se pokusí zamít-

nout zákon o spotřebitelském úvěru, tak mě to připadá, že se chováte v absolutním rozporu s tím, co tato politická strana slibovala voličům.

A já znovu opakuji: Já jsem si samozřejmě studoval vládní program, studoval jsem si koaliční smlouvu a regulaci, kterou my tady navrhujeme, jsem ve vládním programu nenašel. Nenašel jsem tam ani zmínku o tom, že dojde k takovéto regulaci, která by měla zlepšit postavení spotřebitele na finančním trhu takto zásadním způsobem.

A jestliže zde předcházející řečník kritizoval, že těch věcí je příliš mnoho a současně, já říkám: Ano, je to tak. Je to daň za to, že se tyto věci v minulosti neřešily a že prostě lobbistické tlaky zřejmě zabránily tomu, aby se tím zabývala ministerstva, která by se tím zabývat měla. To je ten problém, který tady je. Už je půl roku po volbách a žádné řešení ze strany vlády na stole není. My cítíme povinnost lidem pomoci a cítíme povinnost ty problémy řešit. A když to nedělá vláda, budeme to dělat my jako hlavní opoziční strana.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Babák chtěl reagovat.

Poslanec Michal Babák: Já jenom v rychlosti. Věřte nám, že bychom podpořili kvalitní zákon o referendu od vás, že bychom podpořili kvalitní zákon o přímé volbě prezidenta. Ale prostě toto nejde podpořit, proboha! V jakém stylu jste to připravili? Vždyť to bylo za 14 dní upečeno, ušito. Vždyť to nejde! Nezlobte se. Strašně rádi bychom. Nejde to. Děkuji. (Smích a potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Pecinu, který se přihlásil – s faktickou ovšem tedy jenom. Jenom s faktickou, takže dvě minuty.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji. Já budu krátký. Já bych – k panu poslanci Babákovi prostřednictvím předsedajícího – já bych to chtěl upřesnit. My vás nenapadáme jako Věci veřejné. My vás prosíme o podporu v těch věcech, které prostě máte ve volebním programu, stejně jako my máme ve volebním programu. A jestli jste to nepochopil z vystoupení vašich kolegů z pravé části Poslanecké sněmovny, tak prostě ty zákony nikdy nebudou. Ty zákony vám nikdy vládou neprojdou.

A referendum a přímou volbu prezidenta jsme nespíchli za 14 dní. To už se tady předkládá několik let v té Sněmovně. Čili my vás žádáme o to, abyste nás podpořili ve věcech, které máte ve volebním programu, o kterých jste řekli, že je budete podporovat.

Pan poslanec Paggio tady říkal, že ty zákony necháme běžet paralelně.

Já bych se chtěl zeptat, jestli způsob, jak to necháme běžet paralelně, bude, že ten zákon dneska zamítnete. To mě hrozně zajímá. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Babák bude opět reagovat.

Poslanec Michal Babák: Já jen k tomu zákonu. My ho – alespoň klub Věcí veřejných – nehodláme zamítnout, ale hodláme ho vrátit k přepracování (smích z řad poslanců ČSSD), což je rozdíl. A samozřejmě, že bych měl další alternativy, ale já bych rád to nechal odhlasovat, jestli se mi to ještě podaří před sedmou hodinou. Ale asi nepodaří, když vidím tady pana kolegu. (Poslanec Sobotka přistupuje k řečnickému pultu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To už se nepovede.

Poslanec Michal Babák: Tak mě nechejte ještě domluvit, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To ještě nechám. (Smích v sále.)

Poslanec Michal Babák: Zase se vracím k tomu. Samozřejmě, že bychom – a opakuji to pro pana Pecinu, prostřednictvím pana předsedajícího –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, já to posílám (s úsměvem).

Poslanec Michal Babák: Věřte, my bychom podpořili vaše zákony. Ale kvalita těch zákonů nejde podpořit. Prosím, už nám fakt věřte. Já to myslím vážně. Děkuji. (Smích, potlesk i z řad ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak ještě jednou pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já jsem rád, že končíme v zásadě v dobrém. Pochopil jsem, že Věci veřejné to myslí dobře, a jenom se prostě obávám, že vládní koalice, do které jste vstoupili, má na vás špatný vliv. (Smích a potlesk v jednacím sále). Tak já doufám, že přijde doba, kdy se ze špatného vlivu ODS a TOP 09 vymaníte, pak si myslím, že budeme schopni tady v Poslanecké sněmovně udělat řadu dobrých věcí pro občany.

Ale platí, že legislativní proces končí v každém případě. I když

Sněmovna ten návrh zamítne, i když ho vrátí takzvaně k přepracování, tak v obou případech legislativní proces končí. V tom skutečně není žádný rozdíl.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My taky končíme, kolegové. Pan poslanec Koskuba je přihlášen do obecné rozpravy, takže přerušuji obecnou rozpravu a samozřejmě přerušuji i projednávání bodu.

Zítra ráno bude Sněmovna pokračovat v 9 hodin, a pokud si to správně vybavuji, tak na programu je státní rozpočet. Takže přeji dobrou noc a zítra ráno na shledanou.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
15. prosince 2010 v 9.06 hodin
Přítomno: 187 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Tím prvním je pan poslanec Hamáček, který má náhradní kartu číslo 3.

Sdělují, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Farský Jan – zdravotní důvody, Horáček Václav z dopoledního jednání – osobní důvody, Husák Jan – zdravotní důvody, Jalowiczor Petr – zdravotní důvody, Kaslová Jana – osobní důvody, Kubata Václav – zahraniční cesta, Vandas Jaroslav od 16 hodin ze zdravotních důvodů, Vodrážka David bez udání důvodu, Zemánek Jiří – pracovní důvody. Z členů vlády se omlouvá pan Alexandr Vondra, taktéž z pracovních důvodů.

Ráda bych vám sdělila, že pan poslanec Paroubek má náhradní kartu číslo 2.

Na dnešní jednání máme pevně zařazené body v tomto pořadí: číslo 91, 92, 93, 94, 95, 144, 29, 37, 122, 123, 124, 125 a 126. Jen připomínám, že před polední přestávkou budeme projednávat volební blok, to znamená body číslo 105, 106, 107, 108, 109 a 110. Poté budeme pokračovat, jak jsme již rozhodli, pevně zařazeným blokem zpráv, návrhů a dalších bodů.

Mám zde dvě přihlášky. První je přihláška paní poslankyně Ludmily Bubeníkové k návrhu pořadu a druhá je přihláška pana poslance Sobotky s přednostním právem. Protože pan poslanec uplatňuje toto právo, tak mu dávám slovo. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, my tady za malou chvíli budeme jako Poslanecká sněmovna podle schváleného programu projednávat zákon o státním rozpočtu na příští rok. Já myslím, že občané od nás očekávají, že tedy bude přijat státní rozpočet v nějaké podobě, a očekávají ale také od vlády i od parlamentu, že budeme hlídat, aby ty finanční prostředky byly použity na účel, který je v rozpočtu uveden. My to samozřejmě jako Poslanecká sněmovna můžeme ovlivnit právě v okamžiku, kdy se státní rozpočet schvaluje. Průběžná kontrola efektivnosti, hospodárnosti vynakládání finančních prostředků je věcí vlády.

Já jsem přesvědčen, že jestliže máme za malou chvíli odpovědně absolvovat hlasování o státním rozpočtu na příští rok, tak je nám pan předseda

da vlády Nečas dlužen jednu informaci. Ta informace se týká toho, co se dělo v uplynulých měsících na Ministerstvu životního prostředí. Ta informace se týká toho, co se dělo v uplynulých měsících ve fondu životního prostředí.

Indicie, informace, rozhovory, které se objevily včera a dnes v médiích, jsou plné velmi vážných podezření. Jsou plné velmi vážných podezření, která se týkají toho, jakým způsobem je nakládáno s veřejnými prostředky v gesci této vlády. Vláda je odpovědná voličům a občanům za to, že finanční zdroje, které jsou součástí státního rozpočtu, nebudou rozkradeny, že nezmizí ve formě nějakých provizí, že nebudou obětí klientelistických praktik, a vláda je odpovědná za to, aby ty peníze byly vynaloženy efektivně a v souladu s tím, jak hlasuje Poslanecká sněmovna.

Já bych rád požádal pana premiéra Nečase, aby nás ještě předtím, než začneme projednávat zákon o státním rozpočtu na příští rok, seznámil se svým názorem na vzniklou situaci, se svým pohledem na situaci na Ministerstvu životního prostředí a fondu životního prostředí. Já bych rád věděl, jaký bude další osud pana ministra Drobila, jaký bude další osud lidí, které si s sebou pan ministr Drobil přivedl po volbách do resortu Ministerstva životního prostředí. Ten problém se totiž netýká jenom životního prostředí nebo příslušného fondu. Tady je klíčová otázka, jakým způsobem vlastně vláda Petra Nečase vládne. Jakým způsobem se chová k veřejným prostředkům. Jak vlastně funguje personální politika této vlády. Za jakým účelem přicházejí noví lidé do státního aparátu. Jakým způsobem rozhodují. V čím zájmu tam vlastně sedí.

Výroky, které se objevily v médiích, jsou neuvěřitelné. Historicky neuvěřitelné. Aby ministr vlády, v tomto případě pan Drobil, zdůvodňoval jmenování vysokého státního úředníka tím, že je to představitel jakési vlivné mocenské skupiny v rámci Občanské demokratické strany. Aby ministr vlády poté, kdy se tedy podle médií dověděl o podivném jednání svých spolupracovníků, místo toho, aby to personálně řešil, a místo toho, aby to okamžitě oznámil na policii, tak místo toho se snaží vše ututlat a zamést pod koberec.

Tato vláda o sobě tvrdí, že je vládou boje proti korupci, a tvrdí také o sobě, že je vládou rozpočtové odpovědnosti. Jestliže je vládou boje proti korupci, pak by podle mého názoru měl pan ministr Drobil ve své funkci okamžitě skončit. A pokud ve své funkci okamžitě neskončí, tak by ho měl předseda vlády Petr Nečas k dnešnímu dni z této funkce odvolat. Stejně tak by na Ministerstvu životního prostředí měli až do vyšetření celé záležitosti skončit ti pracovníci, kteří byli do tohoto skandálu zapleteni.

Stejně tak by měl předseda vlády prosadit důslednou kontrolu jak na Ministerstvu životního prostředí, tak ve fondu životního prostředí a koneckonců také ve státním podniku české lesy, to znamená všude tam, kde pů-

sobil pan Drobil, a všude tam, kde s ním působili spolupracovníci, kteří se chovali takto podivným a nestandardním způsobem.

Tohle není jenom požadavek hlavní opoziční strany, české sociální demokracie. Já se domnívám, že předseda vlády by měl nyní jasně nejenom nám tady v Poslanecké sněmovně, nejenom opozici, ale také občanům popsat svoji reakci na vzniklou situaci, popsat, jaké kroky nyní zvolí v reakci na to, co se objevilo v médiích, na informace, které se objevily ve sdělovacích prostředcích. Je to naprosto nezbytné pro to, abychom mohli projednávat tak důležitý zákon, jako je zákon o státním rozpočtu, a měli alespoň elementární jistotu, že vláda Petra Nečase zvládne svoji kontrolní roli, dokáže zabránit tomu, aby finanční prostředky nebyly rozkradeny způsobem, který naznačují média, to, co se chystalo, to, co byla snaha prosazovat v rámci struktur této vlády ve fondu životního prostředí a na Ministerstvu životního prostředí.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já bych rád požádal předsedu vlády Nečase, aby informoval v tuto chvíli bez zařazení bodu – on to může učinit – Poslaneckou sněmovnu o vzniklé situaci na Ministerstvu životního prostředí a o tom, jakým způsobem chce celý velký skandál řešit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Do rozpravy, která se nekoná, ale v tomto úvodním vystoupení s přednostním právem v zastoupení poslaneckého klubu chce vystoupit pan místopředseda Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, ta událost je samozřejmě hodně ošklivá a zavání. Na druhou stranu bych byl rád, aby do toho byl přibalen i pražský magistrát. Včera sociální demokracie a ODS smetly ze stolu projednání prapodivně vypsaneho tendru na čistírnu odpadních vod. Doporučoval bych panu předsedovi Sobotkovi, aby si skutečně stáhl vystupování jejich politiků, jejich předsedy pana Březiny a dalších, na tom neuskutečněném zasedání.

Já si myslím, že když šetřit, tak zcela důsledně a všechno. Děkuji. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. K návrhu programu je písemně přihlášena paní poslankyně Bubeníková.

Tak – pan předseda vlády s přednostním právem.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, nejsem ve škole a není mým zvykem nechat se někým vyvolávat k tomu, abych promluvil, nicméně není ani mým zvykem se schovávat.

Já tu situaci považuji za závažnou, vůbec ji nehodlám bagatelizovat. Jsem přesvědčen, že musí být důsledně vyšetřena podle principu padni komu padni. Byla již podána příslušná trestní oznámení a já jsem přesvědčen, že příslušné orgány, tedy policie a státní zastupitelství, budou konat tak, jak konat mají.

Musím říci, že pan ministr Drobil také jednoznačně přiznal svoji odpovědnost za konkrétní výběr lidí. Tady musím říci, že každý z nás, kdo se pohybuje ve vysokých politických nebo ústavních funkcích, každý z nás, kdo především působí v exekutivních funkcích, má kolem sebe vějíř spolupracovníků, lidí podřízených apod., z nichž celá řada selže. Selže osobnostně, selže charakterově, selže případně odborně. Ano, takové věci samozřejmě vedou k tomu, že člověk, který jmenuje tyto lidi, kteří selžou, musí za ně přijmout politickou odpovědnost. Na druhé straně to nevyovídá nic o tom daném konkrétním ústavním nebo politickém činiteli. To za prvé.

Za druhé, pan ministr Drobil postupoval správným způsobem. (Smích, hluk a výkřiky z levé strany sálu.) Okamžitě odvolal všechny aktéry této kauzy, okamžitě nařídil forenzní audit ve Státním fondu životního prostředí a musím říci, že okamžitě pověřil vedením této struktury člověka, který tam působil dlouhodobě, který s ním osobně není žádným způsobem spjat, který mimochodem působil ve vedení tohoto fondu v dobách, kdy ve vládě byla sociální demokracie. Tím je zajištěno naprosto objektivní řízení tohoto fondu. Jsem přesvědčen, že forenzní audit jednoznačně ukáže, zda k nějakým nepravostem došlo, nebo nedošlo.

Já bych chtěl pouze připomenout to, že k selháním lidí, kteří byli odvoláni, patří mimo jiné to, že pokud měli názor, dospěli k názoru, že byl někde porušen zákon, já považuji za pozoruhodné, že celé měsíce pobíhali po této zemi, po ministerstvu s nahrávacími zařízeními místo toho, aby zamířili jedním jediným směrem, kam zamířit měli, to je na státní zastupitelství nebo na policii. Pokud někdo podá v této věci trestní oznámení až v pondělí tohoto týdne, po několika měsících, tak je to pro mne člověk totálně nevěrohodný.

Ano, je tady manažerská chyba, byli vybráni špatní lidé, kteří selhali, kteří charakterově, odborně i z hlediska svého fungování ve funkcích selhali, ale já jsem přesvědčen, že tato věc má být především vyšetřena policií. Pokud jednoznačně závěry povedou k tomu, že tady jsou náznaky konání nejenom za hranou zákona, ale které by označovaly i politické selhání, tak samozřejmě v tom případě budu konat. Zatím tyto informace nemám a nemám žádný důvod k podobným krokům.

Říkám tady otevřeně a veřejně, že pan ministr Drobil má moji důvěru. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. O slovo se hlásí pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, za jmenování pana ministra Drobila má nepochybně politickou odpovědnost pan premiér Nečas. Za spolupracovníky, které si přivedl na Ministerstvo životního prostředí, má politickou odpovědnost pan Drobil. Jestliže byl pan Drobil konfrontován s nestandardními kroky těchto svých podřízených, které si sám přivedl na Ministerstvo životního prostředí, pak měl konat. Neměl konat až v okamžiku, kdy se celá věc objeví v médiích. Jestliže pan ministr Drobil nekonal v okamžiku, kdy se o celé věci dověděl od ředitele fondu životního prostředí, pak je zřejmé, že postup svých podřízených kryl. V tom je to pochybení. Samozřejmě, že každý může selhat při výběru svých spolupracovníků. Pan premiér mohl selhat při výběru pana ministra Drobila. Pan ministr Drobil mohl selhat při výběru svých spolupracovníků, které si přivedl na Ministerstvo životního prostředí. Ale v okamžiku, kdy člen vlády zjistí, že jeho spolupracovníci jednají nestandardně, kdy jednají podivným způsobem, kdy se vyjadřují takto velmi podivným způsobem, tak má konat, zejména pokud je ministrem vlády, která o sobě tvrdí, že je vládou boje proti korupci.

Vždyť, pane premiére, byl jste to vy sám, kdo označil vaši vládu za vládu boje proti korupci. A když má na ten boj proti korupci dojít, tak vláda nečiní žádná personální rozhodnutí, není schopna vyvodit jediné personální rozhodnutí z problémů, které jsou veřejně diskutovány a veřejně odhalovány.

Jestliže tato vláda provádí celou řadu škrtů, které jsou nespravedlivé, které jsou sociálně necitlivé, tak přece nemá žádné morální právo na to, aby kryla podivné praktiky, které zavánějí korupcí a které zavánějí klientelismem. Přece tato vláda, pokud tvrdí, že chce šetřit, bohužel to dělá velmi nešťastným a nespravedlivým způsobem, tak by měla začít šetřit u sebe a měla by začít šetřit tím, že se vymýtí a omezí jakékoliv praktiky, které vedou ke zneužívání veřejných finančních zdrojů.

Tento skandál, který v tuto chvíli byl medializován a odhalen, ukazuje, že vláda Petra Nečase nemá žádné vnitřní protikorupční mechanismy, které by fungovaly. Já jenom jestli mohu ocitovat. Mladá fronta tvrdí, že to je výrok ministra Drobila. To já samozřejmě nemohu potvrdit. Já jsem u toho nebyl, ale je zde citát, který pokládám za velmi závažný.

Mladá fronta uvádí pana Drobila. Pan Drobil hovoří s ředitelem fondu životního prostředí: „Ve vašem případě to byla politická nominace, kterou udělal sice Martin Knetig, ale já jsem ji absolutně pokryl svojí osobou. Stejně tak je na úřadě ještě jeden člověk, který má absolutní politické krytí,

a to je Dušan Fibinger. Ten má ale politické krytí jiných významných lidí z ODS. Toho prostě nominovala jiná mocná politická struktura uvnitř ODS, se kterou já mám dobré vztahy a chci je mít, protože to jsou vztahy, které ze mě udělaly místopředsedu ODS.“

Já myslím, že takovýto výrok jasně ukazuje, jakými principy se řídí personální politika této vlády. Já bych chtěl připomenout, že sociální demokracie od počátku ukazovala na celou řadu podivných personálních kroků, které tato vláda provedla po svém nástupu. Tento citát člena vlády, ministra životního prostředí, ukazuje, podle jakých kritérií se obsazují významné pozice ve státní správě, pozice, na kterých se rozhoduje o použití finančních prostředků daňových poplatníků.

Další citát ministra Drobila, který je dnes v tisku a mohou si ho přečíst všichni občané. Drobil: „Na začátek říkám, že absolutně nezpochybňuji vaši kompetenci,“ říká řediteli fondu životního prostředí, „pracovní. Ale to je polopolitická funkce, ať se vám to líbí, nebo ne. Jste v dění těch politických vlivů. To je jeden z mála fondů v dané situaci, který má peníze.“ To znamená, fond životního prostředí je jeden z mála fondů, který má i v této rozpočtové restrikci finanční zdroje. Proto je s ředitelem zajímavý, a proto zřejmě se na něj soustředila pozornost pana Knetiga a dalších, od kterých se nyní ministr životního prostředí distancuje, ale přitom je tam sám svým rozhodnutím přivedl.

A pak říká pan Drobil o panu Knetigovi: „Martin Knetig je člověk, kterému já absolutně věřím, zejména pokud se týče finančního poradenství. Pokud on mi oznámí, že vy jste spolu přestali komunikovat, já řeknu natvrdo prostě – jakýkoliv důvod, proč bych já měl politicky držet tuto Michákovu nominaci, se začíná limitně blížit nule“.

Další závažná sdělení adresoval veřejnosti bývalý ředitel fondu Michálek ve včerejším pořadu Události, komentáře, kde hovořil dokonce o tom, že měly být uvolněny jakési finanční zdroje v souvislosti s výběrovým řízením na čističku odpadních vod a tyto finanční zdroje měly podle výroku Michálka snad směřovat k financování vládní politické strany ODS. Už takový výrok je skandální sám o sobě, jestliže bývalý vysoký státní úředník, který byl včera odvolán ze své funkce, byl v čele jednoho z mála fondů, který má peníze, jak říká pan ministr Drobil, vzápětí v televizi obviní ministra a jeho okolí, že organizovali převod finančních prostředků z veřejných zdrojů do pokladny jedné z vládních stran. Vždyť to je velmi závažné tvrzení, to je velmi závažné podezření!

Podle přesvědčení sociální demokracie by měl premiér Nečas ministra Drobila odvolat. Odvolat z funkce do doby, než celá věc bude prošetřena policií, než bude jasné, jak se vše odehrálo, než budou zdokumentována případná pochybení pracovníků a lidí, které si ministr Drobil o své vůli na Ministerstvo životního prostředí přivedl.

Já si myslím, že není možné, aby tato vláda postupovala stejně, jako postupuje v případě náměstka ministra financí Bartáka, kolem kterého je také celá řada spekulací, kolem kterého je také policejní vyšetřování, a přitom bývalý ministr obrany Barták stále zůstává ve funkci náměstka ministra financí. Čili tady už máme jednu kauzu, která je velmi zvláštní, běží tam policejní vyšetřování, a náměstek Barták je stále ve funkci. Nyní tady máme další závažnou kauzu a pan premiér Nečas se zastává ministra Drobila a odmítá ho z funkce ministra odvolat. Jak chce předseda vlády, jak chce tato vláda vysvětlovat občanům, že se od Nového roku mají v celé řadě oblastí uskovnit, když není schopna sama zasáhnout proti takto alarmujícím a takto negativním jevům, které zřejmě bují ve strukturách této vlády? Já si dokážu představit, že pan ministr Drobil si špatně vybral své spolupracovníky, ale nedokážu si představit, že člen vlády reaguje takovým způsobem, když se dozví o tom, že jeho spolupracovníci takto závažně pochybili a jednají takovýmto netransparentním a podivným způsobem. To prostě znamená klientelismus, to je krytí podivných praktik a takovým způsobem se člen vlády, která o sobě tvrdí, že je vládou boje proti korupci, prostě chovat nemůže.

Já se domnívám, že by premiér vlády měl udělat rozhodný krok, neměl by se před touto kauzou schovávat, měl by ministra Drobila odvolat, navrhnout jeho odvolání, jmenovat nového člena vlády a přistoupit tady k jednání a schvalování zákona o státním rozpočtu, který Česká republika nepochybně potřebuje.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Než dám slovo dalšímu, kterým je pan ministr Kalousek, tak vás chci seznámit s tím, že náhradní kartu číslo 5 má pan poslanec Šlégr.

Hlásí se též pan předseda vlády a dále vás chci seznámit s tím, že do této rozpravy je přihlášen i pan předseda klubu Kováčik a v zastoupení předsedkyně klubu též paní Karolína Peake. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, je jednoznačně nezbytné zdůraznit to, že klíčová věta, která měla zaznít od pana ministra životního prostředí a která zazněla, mimochodem je, že pokud někdo má informace o tom, že byl porušen zákon, má tyto informace neprodleně předložit orgánům činným v trestním řízení. Kdyby tato věta nezazněla, tak by situace byla jiná. Ale tato klíčová věta zazněla a to já považuji za nesmírně důležité.

To, zda se jednalo o závažná údajná pochybení, jdoucí i nad rámec těchto pracovníků resortu Ministerstva životního prostředí, nebo zda se jedná o nějaké pokračování vyhocených osobních sporů, o osobní mstu či o

osobní vzájemné útoky, to nechť prosím rozpletou orgány činné v trestním řízení.

Já jenom musím říci, že mě docela udivuje pokrytectví, které tady předvádí pan předseda sociální demokracie. Já se nedivím tomu, že samozřejmě tato věc je jakýmsi způsobem zvednuta opozicí, to je logické. Na druhé straně, dámy a pánové, neměli bychom si nic nalhávat. Přece osobní jednání, interní jednání kterékoliv politické strany, kdyby bylo nahráváno a zveřejněno, by mohlo být okamžitě kritizováno politickými protivníky. Takže hraní si na to, zda někdo je někde jmenován z hlediska toho, že zastupuje některou politickou skupinu v rámci politické strany – prosím vás, netvařme se jako pokrytci! Ano, i taková politika přece je (ohlas v sále) a dělat z toho skandál zrovna z řad sociální demokracie já považuji za neuvěřitelné.

A mimochodem, pokud se opravdu konkrétně pan poslanec Sobotka hodlá tady stavět do podoby morální opory české politiky se svým životním stylem fákíra, který mu umožnil naspořit si údajně z náhrad 5 mil. korun, tak věřte, pane poslanče Sobotko prostřednictvím paní předsedající, že opravdu takovou morální autoritou nejste a nikdy nebudete. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pořadí přihlášených je Kalousek, Kováčik, Karolína Peake, Zaorálek. Řekla jsem bez titulů.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Rád bych řekl dobré ráno, ale nevím, jestli by to nepůsobilo ironicky. V každém případě vás všechny zdravím.

Já mám tuhle informaci z médií asi půl hodiny a necítím sebemenší právo se k ní jakkoli vyjadřovat, to je prostě věcí jiných institucí. Nicméně jsme před hlasováním zákona o státním rozpočtu a já vím zrovna tak, jako ví i pan poslanec Sobotka, že Státní fond životního prostředí, který je onou věcí, která je dnes medializovaná, protože ti pánové, kteří diskutovali na stránkách Mladé fronty nebo jejichž diskuse přinášejí stránky Mladé fronty, nemluvili o státním rozpočtu, mluvili o fondu životního prostředí. A fond životního prostředí není součástí této materie, zrovna tak jako není fond dopravní infrastruktury či fond bydlení.

Zákon o státním rozpočtu je základní ekonomická norma státu povýšená na zákon. Zajistí financování veřejných služeb na té elementární úrovni, zajistí makroekonomickou stabilitu v téhle zemi, zajistí možnost financování jednotlivých projektů ze strukturálních fondů Evropské unie a především na současném velmi neklidném kapitálovém trhu, na kterém státy profinancovávají svůj státní dluh, přinese naprostou jistotu investorům, že

Česká republika je v kondici a že nejenom ekonomicky, ale také politicky je stabilní zemí.

Pokud by pan poslanec Sobotka řekl, že v žádném případě nebude chtít projednávat kapitolu rozpočet fondu životního prostředí, tak by mi ještě jeho vystoupení dávalo nějakou logiku. Ale jestli si na základě mediálních informací, kterou má půl hodiny, chce brát jako rukojmí zákon o státním rozpočtu, což je skutečně norma, kterou tahle země nezbytně potřebuje, tak mi to přijde mimořádně nefér. A prosím, máte jakékoli právo na opoziční kritiku, ale neberte si jako rukojmí materii, která nesouvisí s vámi zvednutým a akcentovaným problémem. (Potlesk vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená vládo, paní a pánové, přeji dobrý den.

Víte, pane ministře Kalousku, ale ony jsou to tytéž veřejné peníze, o které zde jde. A jestli jsou ve státním rozpočtu, nebo ve fondu, to už je až druhotné. Jsou to veřejné peníze, jedny jako druhé, se kterými se zachází, jak se zdá, způsobem, který v normálně fungující demokracii parlamentního typu vede a vedl k pádům vlád, nejen šéfů fondů anebo jednotlivých ministrů. Ano, připadá mi to, jako kdyby podobné praktiky byly snad normální. Připadá mi to, jako kdyby se určitý fungující systém dojení veřejných financí chtěl teď momentálně zamést pod koberec jako snad nějaké vztahové mezilidské problémy, anebo ještě hůře, bagatelizovat to jako – a teď mi promiňte expresivní výraz – obyčejný bordel někde na úřadě.

Ale ono to tak přece není. Já mám obavy, že se tady v tom našem malém českém rybníku líhne jeden další velký Watergate, že to může doopravdy vést k tomu, že přijde prohloubení nedůvěry ve fungování institucí státu, že se ještě více prohloubí přesvědčení občanů o tom, že nemá cenu zajímat se o veřejné věci – neplést si s Věcmi veřejnými – protože stejně všichni kradou. To jsou ty souvislosti, které mně na tom ale velmi, velmi vadí.

Jak jsem řekl, v normálně fungující demokracii podobné věci – a často se říká, že v politice platí presumpce viny – vedou k pádům celých vlád. Nedělám si příliš velké iluze o tom, že zde, v České republice, demokracie funguje nějak příliš normálně. Proto by mi pro začátek stačilo, pane premiére – okamžitě a stříelně odvolejte pana ministra životního prostředí, dokud je ještě čas! Prokáže-li se v řízení, které zajisté povedou orgány, které jsou k tomu příslušné, že je pan ministr křesťálově čistý, nechť se vrátí. Ale platí-li presumpce viny a platí-li povinnost uchránit řečnickou pověst české politiky, pověst veřejného života anebo její zbytky před úplnou dev-

astací, pak vám nezbyvá nic jiného. Anebo možná zbývá – odstupte, pane premiére, sám!

Děkuji za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pro tuto chvíli bere zpět svoji přihlášku paní Karolína Peake a dalšími přihlášenými jsou pan místopředseda Zaorálek a pan ministr John.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobré ráno, dámy a pánové.

Já se přiznám, že jsem si myslel, jakkoli nesouhlasím s premiérem Nečasem v řadě věcí, tak se vám přiznám, že jsem si myslel, že je člověk, který to myslí vážně, když říká, že chce bojovat proti korupci v této zemi. A myslel jsem si, že mu také vadí, že Česká republika permanentně klesá na žebříčku zkorumpovaných zemí světa. Jakkoli jsem chápal, že to není jednoduché, tak jsem si myslel, že přes všechno nesouhlas s tím, jakou chce dělat politiku, aspoň v této věci mu mohu věřit. Připadá mi, že to, co tady dneska řekl, že jsme pokrytci a řekl: kdybychom si natočili možná útroby jakékoli politické strany, tak co bychom viděli – jestli tohle je argumentace, se kterou se máme v této zemi spokojit právě před projednáváním státního rozpočtu, tak mně přesně tohle připadá pokrytecké. A já jsem přesvědčen, že pokud premiér řekne tohle: podívejte se, jaký svinčík máme doma, a nevyčítejte nám, co se zrovna našlo u nás, tak tohle je něco, kde já bych potom řekl panu premiérovi, aby raději svou práci vůbec dál nedělal. A všechny politické strany, které jsou ve vládní koalici, by měly zvážít, co tahle slova znamenají!

K čemu je, prosím vás, ten 57bodový program boje proti korupci, který jsem včera četl v Hospodářských novinách, který prezentoval pan ministr John? K čemu to všechno je? Všechny řeči o whistleblowingu a o tom, že když se někdo ozve, tak ho budeme chránit? Tady máme příklady, že když se někdo ozve, tak se neděje nic! Pan náměstek Barták zůstává ve své funkci navzdory podezřením, se kterými je spojen. My jsme upozorňovali na pana ministra Jankovského, který svou firmu sice předal svému synovi, teď se z veřejných zdrojů dovídáme, že se účastnila a vyhrála v zakázce, která byla zřejmě o 20 mil. předražená. Pan ministr říká zřejmě: podívejte se k sobě, jestli vám to vadí. Teď se dovíme o dalším ministrovi, který není leckdo. Je to místopředseda ODS, je to významná politická figura, pan ministr Drobil. My se dovíme z nahrávek, že říká věci: přineste mi to, zničte to a odpřisáhněte mi, že neexistuje, je varianta, že pak budete dělat náměstka. A to všechno je normální? To všechno jsou normální útroby politické strany?

Kdo to je, ten Ivan, který se má starat o mimorozpočtové zásobování

ODS penězi? Odpovězte mi na to, pane premiére! To snad máme právo vědět! Když v této Sněmovně hlasujeme snížení příspěvku politickým stranám, když se tedy všichni usmířujeme a musíme hospodařit s méně, tak vy si chcete shánět peníze jiným způsobem! To je přece legitimní otázka po tom, co jsme slyšeli. Je pan ministr Drobil ten, který má na starosti zajišťování peněz pro financování? Ano, my se jako strana usmířujeme, sociální demokracie, víme, že musíme hospodařit s menšími penězi, a vy si sháníte půlmiliardu, protože jste zrovna vládní strana! Tohle je normální politická soutěž? S tím se máme dneska spokojit? To tady máme mlčet?

Říkáte: Soustředíme se na státní rozpočet. Máme dneska vážné téma. Zřejmě nekažte nám naše kruhy.

Já jsem ráno procházel mezi hasiči do Sněmovny, kteří tam křičí. Já si myslím, že to jsou lidé, kteří si své peníze zaslouží. Vy na nich škudlíte a teď nám budete předkládat rozpočet, ve kterém chcete ušetřit 30, 40 mld., na státních zaměstnancích tuším 11,5 mld! Takhle chcete šetřit veřejné peníze a zároveň nám říkáte: toho si nevšímejte, nějakých pár miliard. Přece analýzy říkají, že v této zemi na veřejných zakázkách uniká nějakých 40 mld. korun. Kdybyste v tomhle dokázali udělat pořádek, tak máte peníze na úspory, o kterých říkáte, že jsou nutné.

Místo toho, abyste tedy věc korupce vzali vážně, tak to tady, pane premiére, bagatelizujete a říkáte, ať vás nerušíme od práce a schvalování státního rozpočtu. Dokonce pan ministr Kalousek řekl, že to nesouvisí, že to nemá souvislost. To jsou opravdu asi jiné peníze. Ty peníze, které se tady kradou, jsou jiné než peníze, ze kterých se pak berou peníze státním zaměstnancům.

Jak můžete mít tolik drzosti! Jak můžete mít vůbec tolik pokrytectví, že nám řeknete, že tady máme mlčet! Jestli to je tak, jak říkáte, každý si vezmeme svou špínu a nekritizujeme se navzájem, tak se rovnou rozejdeme. To nás přece lidé zákonitě v této zemi musí roznést, jestli takhle budeme mluvit a takhle se budeme chovat. Už tam dneska křičí hasiči před Sněmovnou. A vy tady klidně řeknete: nechte to plavat. Vždyť bych se styděl, kdybych řekl, že mi tohle nevadí! Tyhle výroky pana ministr Drobila ho naprosto diskvalifikují jako vysokého úředníka státu. A vy, jestli myslíte svou funkci premiéra vážně, tak ho musíte okamžitě odvolat. A jestli to neuděláte, tak odstupte sám! (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dále vystoupí pan ministr vnitra Radek John. (V sále je neklid.)

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Poslouchám, co bylo řečeno, a je mi opravdu špatně. (Veselost v levé části sálu.) Tady

se říká: všude se krade. Já musím říci, že nechci žít ve státě, kde se všude krade. Nechtěl bych být poslancem v Poslanecké sněmovně, pokud se všude krade, a nechtěl bych být ve vládě, pokud se všude krade. Jediné, co musíme udělat, je vyšetřit všechno, kde se krade, a zabránit tomu.

A dobrá zpráva na tomto, co se stalo, je, že obyvatelé této země už si nenechají házet špínu na hlavu. Už se prostě ozvou. Já vyzývám všechny lidi, kteří jsou svědky jakékoliv korupce, kteří mají jakékoliv podezření (veselost poslanců ČSSD), ať se obrátí na policii. (V sále je veliký hluk.) A pozor – nechte mě to dopovědět. Nechte mě to dopovědět.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Prosím o klid!

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Nechte mě to dopovědět. A současně musíme garantovat, že ta policie nezávisle věci vyšetří. V této chvíli se tento člověk bál obrátit na policii, protože nevěděl, jestli bude nezávislé vyšetření. A řešíme to přes novináře. V této chvíli každý, kdo má podezření na korupci, se bojí, že to nebude správně vyšetřeno, a proto to děláme přes noviny. Pojdme se dobrat stavu, kdy dáme jasné signály: ano, policie nezávislá, ano, nejsou žádné zásahy.

To, co slyšíme, je děsivé. A jediné, co můžeme udělat, je jednání o tom, jak zajistit, aby do policie nikdo neintervenoval. To znamená nezávislý policejní prezident, nezávislý management nespojený s některými jmény, která tady padají. A potom vyzveme občany: „Vážení občané, oznamte všechny věci, které víte o korupci, a pokud to policie nevyšetří, jděte za Jankem Kroupou, ať napíše, že policie selhala.“ Ale dejme policii šanci a pojdme garantovat nezávislou policii. To je dneska to nejdůležitější, co můžeme v této zemi udělat!

Protože – já se musím omluvit hasičům a policistům. Brát jim peníze, a pak mít tady kauzy, že někde mizí miliardy na nějaké soukromé financování něčeho, je nehorázné! (Potlesk poslanců KSČM, ČSSD a VV.)

Můj návrh je, že strany se musí koaličně sejít a garantovat, všechny strany vládní koalice, že nebudou zasahovat do policie, a musíme se opravdu domluvit, jak v této zemi vyčistit klima. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM, ČSSD a VV.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Kolegyně a kolegové, jakkoliv chápu emoce, které tu vládnou, tak prosím, abychom alespoň trochu dodrželi hladinu, která nám umožní dále mluvit. Přečtu pořadí přihlášených: Karolína Peake, Zaorálek, Kováčik. Všem se omlouvám, že bez titulů.

Poslankyně Karolína Peake: Dámy a pánové, pane premiére, vážená

paní předsedkyně, vážená paní předsedající, situace, která zde nastala, není vážná pouze pro ministra životního prostředí, není vážná pro premiéra této vlády, je vážná pro celou vládu a pro všechny tři koaliční strany. Pokud chceme dostat protikorupčnímu krédu této vlády, musíme postupovat razantně. Klub Věcí veřejných požaduje svolání K9, pokud možno ještě na dnešní den. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dále vystoupí pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych se chtěl přes řídícího obrátit na pana ministra Johna a chtěl bych ho upozornit, že jeho 57bodový program boje proti korupci dostal 58. bod a on si toho zřejmě nevšiml, a ten 58. bod, to doporučení, zní, jak ho říká pan ministr Drobil: „Pokud se dostanete k nějakým důkazům nebo informacím o korupci, tak je rychle zničte.“ Ale pokud to neuděláte a jste ten trouba, že s tím někam jdete, tak vás vyhodí z práce. To je whistleblowing počesku! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dále vystoupí pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Tak na to, kolegyně a kolegové, koukám na vlastní oči (veselost zleva) a přestávám jim věřit. Jako bychom tu měli dát průchod praktikám, které koneckonců vedou k té průšvihové situaci, ve které jsme. Ano, já rozumím tomu, že na jedné straně potřebujeme novináře jako hlídací psy zákonnosti, demokracie, pořádku a nevím, čeho všeho si ještě vymyslíme, abychom to odůvodnili. Ale mně připadá, že tady, a vláda už je u moci docela dlouho na to, aby svůj takzvaný protikorupční étos dokázala oplodnit i nějakým konkrétním činem, tady pořád jako by byl strach jít na policii, tady pořád jako kdyby novináři byli ti, kteří, pardon, omlouvám se novinářům, někteří novináři byli ti, kteří mají určovat, co je zde správné, co je zde morální, co se vyšetří, co se nevyšetří, co půjde na světlo světa a co vlastním očím národa zůstane skryto.

Pojďme už okamžitě od toho pryč. Ale vidím, že to prostě nezvládne nějaká K9, že to prostě nezvládne jenom pouhá výměna ministra na tom či onom postu, že to prostě je třeba vzít skutečně za úplně jiný konec. A já mám obavy, že hlasy, které čím dál tím častěji slyším u občanů, zejména u těch, kteří mají čím dál tím výše do žlabu díky politice této vlády, že to budeme muset zkusit znovu a s jinou vládou.

Poslanecký klub KSČM bude, pokud se velmi rychle nevyšetří tato – neříkám nepříjemnost, tato aféra, tato megaaféra, jak vypadá, na každé

schůzi Poslanecké sněmovny požadovat odstoupení celé vlády České republiky. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dále se hlásí pan předseda Sobotka a pan Zaorálek. Viděla jsem pana Sobotku dříve.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, musím říci upřímně, že nás jako sociální demokraty ani tak nezajímají názory jednotlivých koaličních stran, jako nás spíše zajímá názor předsedy vlády. Kolegové z koaličních stran svoji příležitost promeškali, protože kdyby dnes ráno toto téma neotevřela sociální demokracie, tak tady v tuto chvíli hlasujeme o státním rozpočtu a Věcem veřejným a TOP 09 vůbec nic nevadí. Já jsem si nevšiml do chvíle, než jsme toto téma tady otevřeli na plénu Sněmovny, že by se cokoliv dělo, že by kdokoliv svolával nějakou K9 nebo že by někdo říkal, že má ministr Drobil z vlády odejít.

Prostě hrajte si svoje koaliční hrátky, ale tady je klíčová jiná věc. Klíčová jsou slova, která zde pronesl předseda vlády. Předseda vlády Petr Nečas tady řekl, že ministr Drobil má jeho důvěru. A potom tady předseda vlády řekl: no přece taková je politika. Já myslím, že to druhé je snad ještě horší než to první, jestliže premiér poté, kdy si přečetl to, co dnes napsaly noviny, konstatuje a suše pronese v Poslanecké sněmovně: taková je politika, pojďme dál, neřešme to. Přijde ministr financí a řekne: schvalme ten státní rozpočet, on se vlastně toho fondu zase tolik netýká, jedme dál, jako kdyby se nic nestalo.

Pane premiére, taková politika prostě není. Taková politika není a nemůže být. Já si myslím, že předseda vlády by měl být vzorem. Předseda vlády, jestliže něco řekne, tak by to mělo platit. Jestliže předseda vlády řekl na počátku mandátu této vlády – a už je to půl roku – že tato vláda bude vládou boje proti korupci, tak není možné, aby na Ministerstvu životního prostředí panovaly takové poměry, jaké nám dnes ukazují média. Média jenom nastavují zrcadlo. Ale nastavila zrcadlo vládě Petra Nečase. Nastavila zrcadlo fungování významného člena této vlády, místopředsedy Občanské demokratické strany, který je ministrem životního prostředí.

Není prostě možné, aby premiér celou věc bagatelizoval konstatováním taková je politika. No, možná je taková politika v podání ODS, ale rozhodně toto není politika v podání sociální demokracie. My se s tímto konstatováním nesmíříme. Není možné, abychom dnes začali projednávat státní rozpočet a předseda vlády se do té doby jednoznačně nepostavil k této kauze. Podle mého názoru má veřejnost právo na zásadového a rozhodného předsedu vlády. Veřejnost má právo, aby jasně slyšela od premiéra,

jak celou věc vyřeší, jakým způsobem bude zajištěno, aby se podobné kauzy neopakovaly do budoucna. Šest měsíců už je tady vláda Petra Nečase. Nemá žádné vnitřní kontrolní mechanismy, které by takovou věc řešily.

A já si myslím, že není možné, aby ministr vnitra tady předváděl takové výstupy, jaké předvedl. Doporučovat někomu, aby oznámil korupci, v situaci, kdy člověk, který to učinil, je odvolán společně s těmi, na jejichž jednání upozorňoval, tak to je výsměch. To je samozřejmě výsměch celé veřejnosti. Jestliže premiér nepůjde příkladem, boj s korupcí se v naší zemi nemůže podařit. Vláda, premiér, my všichni musíme jít v této věci příkladem, jinak nebudeme úspěšní a boj s korupcí se nepodaří dotáhnout do konce a vláda bude nevěrohodná. Této vládě už nikdo nic nebude věřit, jestliže nebude schopna se s tímto skandálem jednoznačně vypořádat.

My jsme tady už v minulosti zažili kauzu vicepremiéra Čunka. To přece bylo velmi podobné. A já mám pocit, že premiér Nečas stále více začíná opakovat schémata chování svého předchůdce Mirka Topolánka. Nepochybně by se Mirek Topolánek v této věci zachoval úplně stejně. Vyjádřil by plnou důvěru svému ministrovi tak, jak to dělal během celého svého fungování v čele vlády a v čele ODS. Já jsem pochopil, že nedošlo k žádné změně, že byl jenom marketingový trik to, co slibovaly vládní strany, že se tady žádná změna nechystá a zřejmě se nechystá ani ve fungování vlády.

Vážené kolegyně, dámy a pánové, pro nás, pro sociální demokraty, je to vážná chvíle, vážný okamžik. Já bych rád požádal o hodinu a půl přestávky na jednání našeho poslaneckého klubu, abychom se celou záležitostí mohli zabývat a mohli jsme ji důkladně projednat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Mně tedy v tuto chvíli nezbývá, než vyhlásit přestávku do 11 hodin 25 minut.

(Jednání přerušeno v 9.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.31 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, dámy a pánové, kolegové, dovoluji mi, abych vás požádal, abyste se posadili, a budeme pokračovat v jednání Sněmovny.

Já tady mám písemnou přihlášku paní poslankyně Bubeníkové – zřejmě ke změně pořadu schůze, takže bych ji rád požádal, jestli je přítomna, jestli

by ten svůj návrh přečetla. Mezitím přečtu omluvu, kterou jsem obdržel od pana poslance dr. Vojtěcha Adama, který se omlouvá ze své neúčasti na jednání od 16 hodiny dnes, ve středu 15. prosince. Takže to je omluva, která tady leží.

A teď prosím paní poslankyni Bubeníkovou, jestli by přednesla svůj návrh změny pořadu, zřejmě návrh změny pořadu schůze. Prosím.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Dobrý den, dámy a pánové. Já mám zcela prozaický návrh, aby do pátečního bloku třetích čtení byl zařazen nový bod, a to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., je to sněmovní tisk 184, a zařadit ho jako první pevný bod v tomto bloku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A vy ho chcete dát jako první bod třetích čtení – ten bod 184 nemůžete dát do pořadu schůze. (Posl. Bubeníková: Ale třetí čtení, pane místopředsedo.) Ano. Dobře.

Pardon, ještě promiňte, kdybyste nám řekla – to se týká čeho? (Posl. Bubeníková: Občanský zákoník.) To je ten občanský zákoník, ano, dobře. (Posl. Bubeníková: Děkuji.)

Prosím pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kolegyně, kolegové, chtěl bych jménem klubu ODS požádat o půl hodinovou pauzu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stačí to 12? (Ano.) Dobře, takže vyhláším půl hodinovou pauzu klubu ODS. Sejdeme se ve 12 hodin přesně.

(Jednání přerušeno v 11.33 hodin.)

(Ve 12 hodin místopředseda Zaorálek sdělil, že poslanecký klub TOP 09 požádal o půlhodinovou přestávku na jednání klubu. Na základě této žádosti se rozhodl vyhlásit zároveň přestávku na oběd do 13 hodin. Ve 13 hodin místopředseda Zaorálek sdělil, že byl požádán klubem ODS o pozdržení začátku jednání Sněmovny o 15 minut, protože ještě bude tisková konference. Začátek jednání byl stanoven na 13.15 hodin. Jednání pokračovalo ve 13.16 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, slibil jsem 13.15, už je 13 hodin 16 minut, tak vás prosím, abychom se vrátili k jednání Sněmovny.

My jsme skončili tím, že byly předneseny návrhy na změnu pořadu schůze, které jsme ještě nehlasovali, takže určité ještě musíme provést tyto kroky. Já zazvoním. (V sále je hodně prázdných míst.)

Budeme hlasovat návrhy, které tady zazněly. Myslím, že další nebyly, pouze ty dva – paní poslankyně Bubeníková a pana poslance Stanjury. (Zvoní.)

Prosím, aby se dostavili ti, co chybějí, do sněmovny, protože tady ještě vidím prázdná místa.

Budeme tedy hlasovat o návrzích na změnu pořadu. Připomenu vám, že první návrh přednesla paní poslankyně Bubeníková. On se týkal občanského zákoníku, tisku 184, a paní poslankyně Bubeníková navrhla, aby tento text ve třetím čtení byl zařazen jako první v hlasování třetích čtení v pátek ráno.

Vy se přesto hlásíte? (Přicházející poslanec Vidím: Kvůli volbám.) Kvůli volbám, tak prosím, to můžete.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji. Pane předsedajícím, paní a pánové, dovolím si oznámit Poslanecké sněmovně, že celý volební blok proběhne zítra ve 12 hodin 30 minut. Tak jak jsme zařadili na tento čas původně pouze dvoje volby, tak tam proběhne celý volební blok – zítra ve 12.30. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. Vlastně ten náš dneska zanikl, ten před tou obědní přestávkou, takže máme druhou šanci, která bude zítra před polednem.

Takže dnes tedy – opakuji – začneme hlasováním o změně v pořadu, který navrhla paní poslankyně Bubeníková. Text 184, třetí čtení, jako první v pátek v pořadu třetích čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, takto zařadit ten text 184, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 159. Přihlášeno bylo 172, pro hlasovalo 100, proti 13, takže ten návrh byl přijat.

A pak tu byl podobný návrh pana poslance Stanjury, kterému se jednalo o tisk 180, nějaké technické požadavky, a navrhoval také zařadit tento bod – tedy nechal bych to hlasovat jako druhý bod v bloku třetích čtení taky v pátek ráno.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit text 180 jako druhý bod v pátek v třetím čtení? Stiskne tlačítko, kdo souhlasí – a zvedne ruku – s tímto zařazením. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 160. Přihlášeno je 172, pro hlasovalo 85, proti 22. Takže takto by to vypadalo, že to neprošlo.

(Poslanec Vidím jde kontrolovat sjetiny hlasování: Momentíček.)

Prosím o chvilku strpení, zřejmě proběhne kontrola hlasování.

Je tady návrh na odhlášení? Takže vás všechny odhlašuji v této chvíli. Prosím, abyste se, kdo chcete, znovu přihlásili.

Takže bude tady nějaká reklamace. Pan poslanec Svoják.

Poslanec Igor Svoják: Pane předsedajícím, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já bych chtěl zpochybnit hlasování. Na sjetině mám křížek, a hlasoval jsem pro.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak pan poslanec Svoják zpochybňuje hlasování a budeme hlasovat nejdříve o jeho námitce.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí námítky pana poslance Svojáka, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 161. Přihlášeno 167, pro 134, proti 14. Námitka byla přijata.

Takže budeme to hlasování opakovat. Budeme opakovat hlasování o návrhu pana poslance Stanjury, abychom tisk 180 zařadili ve třetím čtení jako druhý v pátek ráno v pořadu třetích čtení. Takže znova toto hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, takto zařadit ten tisk ve třetím čtení jako druhý v pátek, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 162. Přihlášeno je 170, pro hlasovalo 97, proti 30. Takže tento návrh na změnu pořadu byl přijat a tím jsme ukončili hlasování o návrzích všech, které vlastně byly podány na změnu pořadu, pokud se nemýlím.

Můžeme přikročit k vlastnímu pořadu schůze a tím je bod

91.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 102/ - třetí čtení

Prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska a zpravodaje rozpočtového výboru poslance Pavla Suchánka, aby zaujali svá místa. Pozměňovací návrhy k předloženému návrhu jsou uvedeny ve sněmovním tisku pod č. 102/3.

Před otevřením rozpravy bych požádal zpravodaje výboru poslance Pavla Suchánka, aby nám přednesl návrh postupu hlasování.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Přednesl bych návrh procedury na hlasování k tisku 102, návrhu státního rozpočtu České republiky na rok 2011.

Nejprve bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích pod písm. A, což je návrh rozpočtového výboru, jako o celku, potom bychom hlasovali o tabulkách pod písm. B, což jsou pozměňovací návrhy přednesené ve druhém čtení na plénu Poslanecké sněmovny, dále bychom hlasovali o příloze č. 1 textové části zákona, napřed v pořadí písm. A – rozpočtový výbor a pod písm. B – návrhy zdrojů státního rozpočtu. Následující hlasování by bylo usnesení k celému zákonu o státním rozpočtu na rok 2011 a na konec bychom hlasovali o doprovodných usneseních.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to je tedy návrh postupu hlasování. Ptám se, jestli k navrženému postupu má někdo připomínku? Pokud ne, tak bych raději nechal hlasovat o tomto postupu. Nejdříve odhlasujeme postup, tak jak jste ho navrhl. Pokud nejsou žádné připomínky, budeme hlasovat ten postup, tak jak jste ho právě přečetl.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, řídit se tedy tou procedurou, která byla navržena zpravodajem poslancem Suchánkem? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 163, přihlášeno je 174 poslanců, pro hlasovalo 160, proti 2. Procedura hlasování byla tedy přijata.

A teď mi dovolu, abych otevřel rozpravu ve třetím čtení, do které se hlásí jako první pan ministr Miroslav Kalousek, takže mu dám slovo jako prvním. Pak zde mám dále písemné přihlášky.

Pane ministře, v každém případě tedy můžete vystoupit v rozpravě jako první.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, je mi ctí požádat vás, doufám, že dnes naposledy, o schválení vládního návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2011.

Už jsem předeslal při diskusi o programu naší schůze, že je to základní ekonomický dokument povýšený na právní normu, bez něhož nelze zajistit financování základních veřejných služeb, bez něhož nelze financovat potřeby regionů a obcí, bez něhož nelze čerpat zdroje ze strukturálních fondů Evropské unie a bez něhož nelze potvrdit naší i zahraniční veřejnosti, že Česká republika je zemí s makroekonomickou stabilitou.

Nebudu opakovat, že se jedná o rozpočet úsporný, protože to jsme vysvětlovali s panem premiérem již v prvním čtení, co je základní záměr fiskální politiky vlády a jaké tedy nezbytné kroky vláda v několika málo týdnech, která měla k přípravě tohoto rozpočtu, musela učinit, aby deficit

nebyl 6,6 %, jak by dopadlo při pasivním vývoji, ale 4,6 %, tedy díky aktivním opatřením vlády, které našla tam, kde to legislativa měla za nezbytné, vaši laskavou podporu v Poslanecké sněmovně při schvalování příslušných novel rozpočtové legislativy.

Dovolím si zopakovat, že zákon o státním rozpočtu je zákonem, tedy legislativou, pouze de iure, nikoli de facto. De facto se totiž jedná o exekutivní rozhodnutí vlády, ale ve vyspělých demokraciích všechny poslanecké sněmovny povýšily tuto exekutivní vládní normu na zákon, aby byly suverénem nad hospodařením vlády. Je to učebnicový příklad ingerence, a podle mne jako správný příklad ingerence legislativy do exekutivy. To je také ten důvod, proč zákon o státním rozpočtu schvaluje pouze Poslanecká sněmovna, nikoliv Parlament jako celek, protože vláda, jejíž je zákon o státním rozpočtu de facto exekutivní normou, zodpovídá se pouze Poslanecké sněmovně, nikoliv Parlamentu jako celku.

Je tedy nepochybné, že vy jste suverénem v hlasování o pozměňujících návrzích. Nicméně jistě pochopíte, že vzhledem k tomu, že de facto se jedná o vládní exekutivní normu, může ministr financí, který má tu čest předkládat jménem vlády návrh zákona o státním rozpočtu, souhlasit pouze s těmi změnami a s těmi pozměňujícími návrhy, se kterými souhlasí i vláda.

Proto mi dovolu, abych řekl, že vláda, a tedy, předpokládám, všichni poslanci vládní koalice budou souhlasit s pozměňujícími návrhy, které doporučuje Sněmovně gesční, tedy rozpočtový výbor, kde dochází k přesunu uvnitř jednotlivých kapitol, a sice u kapitoly Ministerstva zemědělství, u kapitoly Státního úřadu pro jadernou bezpečnost a marginální položkou i u Ministerstva dopravy, a tam všude rozpočtový výbor tyto změny doporučil po dohodě a se souhlasem příslušných ministrů, kteří jsou správci jednotlivých kapitol.

V oddílu B pozměňujících návrhů, tedy návrhů, které poslanci předkládali ve Sněmovně, může ministr financí jménem vlády doporučit pouze ty pozměňující návrhy, se kterými vláda souhlasila, možná že je dokonce i iniciovala, ale to není podstatné, a tedy se souhlasem vlády a z pověření poslanců vládní koalice přednesl pan premiér poslanec Nečas pozměňující návrh týkající se navýšení rozpočtu vysokých škol o 1 mld. korun na úkor dluhové služby a na úkol též kapitoly ve stejném mechanismu se souhlasem vlády a s podporou – doufám – celé vládní koalice paní poslankyně Chalánková přednesla návrh na zvýšení kapitoly Ministerstva dopravy o 100 mil. korun za účelem slev plateb jízdného pro zdravotně postižené, seniory a studenty. Toto jsou jediné dva pozměňující návrhy, které v rámci oddílu B doporučím. Všechny ostatní jsou v kolizi s vládní fiskální politikou, a prosím tedy o pochopení, že je Poslanecké sněmovně doporučovat nemohu.

Pan poslanec Novotný vznesl v rozpravě ve druhém čtení připomínku k – netroufnu si říci, že k rozpočtové legislativě, ale k legislativě, o které je přesvědčen, že by se v budoucnu měla týkat hazardu. V tuto chvíli to víceméně rozpočtová legislativa není, protože hazard neplatí daně, platí odvody neznámým způsobem, a já společně s panem poslancem jsem přesvědčen, že by zdanění hazardu, nebo loterijních společností, ne všechno je hazard, mělo být rozpočtovou legislativou, že by se tyto společnosti měly stát daňovými subjekty podléhajícími daňovým odvodům a kontrole daňových úřadů, s tím, že daně jsou standardně odváděny do státního rozpočtu. Neumím to řešit v rámci návrhu zákona o státním rozpočtu. Neumím, a bylo by to velmi nesystémové řešit to v rámci loterijního zákona. Připravujeme to jako Ministerstvo financí v rámci nového zákona o dani z příjmu, kde tato problematika bude řešena. Bude předložen začátkem roku 2011 a jsem přesvědčen, že při vstřícném přístupu Poslanecké sněmovny a Parlamentu tato část tohoto zákona může platit od 1. 1. 2012.

Tolik k vašim pozměňujícím návrhům, tolik k vašim připomínkám. Pevně věřím ve zdárný průběh hlasování a schválení tolik potřebného zákona pro Českou republiku.

Vážené dámy, vážení pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Protože se mě někteří ptají, jestli je podrobná, nebo obecná rozprava, nebo někteří chtějí podávat návrhy na korekci pozměňovacích návrhů, tam mi dovolu, abych připomněl, že při projednávání státního rozpočtu je režim trochu jiný než u ostatních zákonů. V jednacím řádu je napsáno, že ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, písemných, tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení. Tolik tedy jednacím řád o rozpravě, která se koná ve třetím čtení státního rozpočtu.

Nyní se přednostně přihlásil o slovo poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, za malou chvíli začneme hlasování o státním rozpočtu. Já jsem tady vystoupil dnes dopoledne, předtím než jsme začali projednávat změny v programu schůze. Vystoupil jsem zde ke kauze, která se týká Ministerstva životního prostředí. Požádal jsem pana premiéra, aby nás seznámil se svým řešením, s návrhem postupu, který zvolil ve vztahu k této kauze, tak aby vyvrátil velmi silné pochybnosti, které se objevily v médiích. Já bych rád požádal pana premiéra, zdali by

skutečně mohl sdělit Poslanecké sněmovně, jakým způsobem nyní v této věci vláda bude postupovat.

Dopoledne jsme slyšeli od pana předsedy vlády, že ministr životního prostředí má jeho plnou důvěru. Pan premiér ministra hájil. V tuto chvíli se objevily ve sdělovacích prostředcích informace o tom, že ministr životního prostředí snad nabídl rezignaci. Já bych byl velmi rád, kdybychom tady na půdě Poslanecké sněmovny ještě předtím, než začneme hlasovat o státním rozpočtu, věděli, jaká je tedy situace, jestli došlo k nějaké změně, jestli již ministr životního prostředí nemá důvěru pana předsedy vlády. Především by bylo dobře, abychom věděli, co se stane teď na Ministerstvu životního prostředí, na fondu životního prostředí.

Musím také říci, že mezitím byly zveřejněny některé nové informace, které budí další pochybnosti o celé kauze.

Já bych využil této příležitosti, abych se obrátil na pana premiéra Nečase, zdali by nás mohl informovat o tom, do jaké míry byl přímo Úřad vlády zapojen do celé záležitosti. Informace, které zveřejňuje průběžně server idnes, přepisy rozhovorů mezi jednotlivými osobami, ukazují na to, že Úřad vlády byl v této věci opakovaně kontaktován, a já si myslím, že Poslanecká sněmovna si zaslouží informace o tom, co věděl přesně premiér Nečas o sporných procesech na Ministerstvu životního prostředí, jakým způsobem na to reagoval, zda do této věci nějakým způsobem zasáhl. Zatím jediné vysvětlení, resp. stanovisko, které jsme dnes na půdě Poslanecké sněmovny slyšeli, bylo, že ministr životního prostředí má plnou důvěru předsedy vlády. My bychom skutečně jako poslanci sociální demokracie neradi zahajovali hlasování o státním rozpočtu, aniž bychom věděli, jakým způsobem se vláda hodlá vypořádat s celým skandálem.

Chtěl bych také informovat o tom, že my jsme jako poslanci sociální demokracie zahájili podepisování žádosti o hlasování o nedůvěře vládě. V tuto chvíli probíhá celý proces a pro nás jsou tyto informace velmi důležité, stejně jako vysvětlení pana předsedy vlády o tom, do jaké míry hrál v celé kauze roli postup a postoj Úřadu vlády jako takového.

Dovolu mi proto, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, požádat pana premiéra o to, aby informoval teď aktuálně Poslaneckou sněmovnu o svém postoji k celé věci.

Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. V každém případě se nacházíme v rozpravě ke třetímu čtení státního rozpočtu. Já tady mám písemné přihlášky do rozpravy. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a

pánové, já se domnívám, že je bod vládní návrh zákona o státním rozpočtu a neměli bychom se vracet k ránu a skutečně bychom se měli držet schváleného pořadu a toho bodu, který je k věci, a požádal bych vás, pokud to bude dál pokračovat, abyste umravnil přednášející a skutečně se věnovali projednávanému bodu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem to neslyšel (s úsměvem). Já bych tady nerad působil jako umravňovatel. Myslím, že postupujeme podle jednacího řádu. Pokud by řídící schůze se stal umravňovatelem, tak by to bylo špatné. Mám dojem, že pokud se diskutující pohybují v rámci pravidel, která ve Sněmovně platí, tak těžko mohu já překračovat jakkoli funkci řídícího. Pokud nezaznělo nic hrubého nebo něco neslušného, tak si myslím, že nemám důvod zasahovat.

Já tady mám, jak jsem řekl, písemné přihlášky. Jako první se přihlásil o slovo poslanec Jiří Paroubek, další se připraví David Šeich.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, přiznám se, že přistupuji trochu v rozpacích k mikrofonu, protože skutečně asi nejen já, ale řekl bych, že celá země nutně očekává vyjádření pana premiéra, které kdyby tady neřekl, kdyby jej k tomu nevyzval předseda poslaneckého klubu sociální demokracie, tak myslím, že z logiky věci je, že by měl vystoupit po té diskusi, která byla ráno, sám. Nicméně nestalo se, a jak říká klasik, římský klasik, mlčí, a tím tedy křičí. Myslím, že si to každý vyloží po svém, a zejména česká veřejnost.

Dámy a pánové, já musím reagovat na vystoupení ještě při druhém čtení a také částečně na vystoupení pana ministra financí teď, byť bylo velmi stručné, na vystoupení pana premiéra a pana ministra financí ještě při druhém čtení, protože prostě poslanci kromě podrobné debaty neměli tu příležitost, a v závěru se pokusím v určitém návrhu shrnout své vystoupení.

Myslím, že debata o rozpočtu na rok 2011 má v mnohém shodné rysy s jednáním o rozpočtu roku 2009. Ministerstvo financí a vláda tehdy, v závěru roku 2008, očekávaly růst hrubého domácího produktu 4,8 %, dopadlo to ale poklesem. Rozdíl mezi prognózou a skutečností byl 9 %. Do té doby Ministerstvo financí vždy odhadlo budoucí vývoj dost přesně. V závěru roku 2008 tedy rozhodovalo jinak nežli odborně, rozhodovalo politicky. Bylo třeba ukázat, že reformy tehdejší vlády přinášejí určitý výsledek alespoň na papíře. Když to nevyšlo, svedlo se vše na krizi, jejíž vliv se ještě při projednávání státního rozpočtu na rok 2009 ovšem popíral, bagatelizoval. Fantazirovalo se o ostrůvku uprostřed moře krize, tedy o České republice. Pak se ovšem ten ostrůvek začal rychle potápět.

Také pro rok 2011 Ministerstvo financí očekává růst hospodářský. Má

otázka zní: Je to opravdu reálné? Vláda přistoupila ke škrtům ve výdajích státního rozpočtu. Vedle těch redukcí rozpočtových výdajů, které dávají smysl, jsou ovšem i takové, které nejen že smysl nemají, ony budou dokonce kontraproduktivní. Nemluví jen o nesmyslnosti z politického hlediska. Tam je to věcí vlády, kam až chce dojít v sebebedestrukci své pozice. Jsem politicky na druhém břehu, proto kvůli trvalému poklesu důvěry ve vládu panů Kalouska a Nečase a ve strany, které vládu tvoří, plakát nebudu. Je to jen jejich věc, každý svého štěstí strůjcem. Jde mi ale o českou ekonomiku.

Ministerstvo financí a vláda očekává v roce 2011 růst HDP o 2,3 % a kladný deflátor HDP 1,3 %. Zapamatujme si tato dvě čísla. Znamenají růst hrubého domácího produktu nominálně o 3,6 %. To vše v situaci, kdy vláda sahá na mzdy veřejných zaměstnanců a chce je snížit o 10 %. Když tedy ne jejich průměrné platy, tak tedy jejich počty. Vláda je tak mezi Skyllou a Charybdou, z národohospodářského hlediska mezi špatným a špatným řešením. Hůře placení, či dokonce nezaměstnaní veřejní zaměstnanci a jejich rodiny nepochybně neposílí koupěschopnou poptávku v zemi. Pokles mezd veřejných zaměstnanců má povzbudit také zaměstnavatele v soukromém sektoru v odporu proti růstu platů jejich zaměstnanců. V každém případě očekávat růst spotřeby obyvatelstva jako jednoho z faktorů ovlivňujících pozitivně HDP může za této situace příští rok jen fantasť. Ke stimulaci spotřeby širokých vrstev včetně střední třídy nepřispěje jistě ani růst nejrůznějších výdajů, například na veřejné i jiné služby. Mám na mysli růst nájemného, doplatků za léky, růst poplatků za pobyt v nemocnici a další výdaje.

Jaká bude spotřeba vlády. Provozní výdaje státu se sníží. To jsme si již řekli. Dobrá. Ale co investice. Jasná odpověď zní, budou klesat. V oblasti dopravní infrastruktury to bude meziroční pokles o zhruba 35 miliard korun. Pracovníci stavebních firem budou mít méně práce, tisíce jich přijdou o práci vůbec. Stát nepočítá s investicemi ani v bytové výstavbě, v podpoře sociálního či komunálního bydlení anebo startovacích bytů. Prostě ničeho v oblasti výstavby.

Je otázkou také, zda se podaří změnit zásadním způsobem trend čerpání evropských peněz. Před týdnem jsem interpeloval pana premiéra. Ze 765 miliard korun, které Česká republika získala, je vyčerpáno, resp. proplaceno pouhých 660 miliard.

Investice do soukromého sektoru, jak se zdá, se nepodaří v příštím roce oživit ani náhodou. Zahraniční investice letos stagnují, těžko se podaří obrátit tento trend tak záhy. Dobrá, tak tedy zbývá jen export, a to díky oživení průmyslové výroby v Německu a snad i v celé západní Evropě. Problémem je, že oživení průmyslové výroby v Německu nemusí být ani dlouhodobé, ba ani tak dynamické, jak ukazovalo třetí čtvrtletí.

A teď se zastavím u zmíněného deflátoru hrubého domácího produktu.

Podle Českého statistického úřadu měl v letošním prvním čtvrtletí hodnotu minus 1,7 %. Ve druhém minus 1,2 %. Ten deflátor hrubého domácího produktu pracuje se všemi cenami v ekonomice, nejen s těmi spotřebitelskými. Co z toho plyne. Ekonomika je v deflaci. Proč by mělo v tomto jevu, v tomto ukazateli dojít v příštím roce ke změně proti letošku? Zdá se, že euro je v krizi. To ale nemůže být dobrá zpráva ani pro českou korunu. A také dopad bezhlavého škrtání ze strany vlády, které stlačí ekonomiku dolů o více než, jak říká vláda, 0,7 %, Česká národní banka říká 0,8 %.

Jako všechno nepříznivé, co exekutiva dnes odhaduje, je i tento vliv podceněn. Co to bude znamenat. Hospodářský růst země se může po shrnutí dopadu jevů, které jsem uvedl, limitně blížit nule. Pokud tomu tak opravdu bude, v příjmech státního rozpočtu budou chybět desítky miliard a kýžený rozpočtový schodek 135 miliard se v příštím roce stane jen chimérou. Rozpočtový schodek se tak může dostat v příštím roce na úroveň roku 2010, tedy na zhruba 160 miliard, a může být ještě hůř. V příštím roce se dále významně sníží složená daňová kvóta na 33 %, tedy na jednu z nejnižších úrovní, ne-li nejnižší úroveň tohoto ukazatele v Evropské unii. Přitom je zřejmé, že relativně nejmenší problémy s konsolidací veřejných financí, s vyšší schodku státního rozpočtu mají po recesi skandinávské státy, zejména Švédsko i Finsko, tedy naopak země s vysokou složenou daňovou kvótou, s vysokými daněmi i odvody.

Vláda hledá v rozpočtu rezervy. Jak všichni víme, ve mzdách veřejných zaměstnanců, tedy v kapsách střední třídy. Vláda si takto obstará 6 až 7 miliard. Stejnou částku může ale vláda získat například daňovou progresí u poplatníků s nejvyššími příjmy. A to nemusí zdaleka znamenat progresi v té míře, jak je to obvyklé v zemích západní Evropy, tedy v jádru Evropské unie, nebo například ve Spojených státech a Kanadě. Anebo uvažovat kupříkladu o bankovní dani, z které, jak jsme se dozvěděli, Česká republika si vyžádala od Evropské komise výjimku, anebo o vyšším zdanění velkých společností s vysokými obraty, firem s vysokou tržní silou, které i v době krize v roce 2009 zaznamenávaly nárůsty zisku, tak aby vysoké zisky neodcházely ze země. Letos můžeme očekávat, že z republiky takto odplyne až 200 miliard korun. Ani jednou, ani druhou cestou se ovšem vláda vydat nechce. Vláda je takovým Jánošíkem naruby: bohatým nechce vláda ubrat ani trochu.

Vláda hovoří o tom, že ve VZP bude v příštím roce chybět 10 mld. To je vážný negativní faktor, který bude destabilizovat veřejné rozpočty. Při projednávání programového prohlášení vlády jsem upozornil na značný potenciální zdroj pro financování potřeb ve zdravotnictví, jen jej využít. Chci mluvit o aukcích léků. Podle např. dánských zkušeností je pravidelně prováděnými aukcemi možné velmi výrazně stlačit ceny nakupovaných léků pro veřejné nemocnice. Deset miliard korun potřebných ve zdravot-

nictví by tímto způsobem mělo být reálně dosažitelných. Možná, že by Ministerstvo zdravotnictví mělo vysvětlit ještě jednu věc. Od roku 2007 podle informací, které mám, nebyly upraveny SÚKLEM, tedy Státním ústavem pro kontrolu léčiv, maximální ceny asi u 60 % léků. V roce 2007 ovšem bylo euro za 30 korun, dnes je pod 25 korun, tedy jinak řečeno, dnes je možné uskutečnit u léků z dovozu za zhruba 20 % nižší cenu než před třemi lety. Zdá se tedy, že dochází k předražování léků a k nepřiměřeným ziskům farmaceutických firem. Kurzový rozdíl, nějakých 5 až 6 mld. korun, tedy získávají farmaceutické firmy, a ne veřejné rozpočty nebo dokonce občané – pacienti.

Dámy a pánové, desítky tisíc lidí vyšly před týdnem do ulic, aby demonstrovaly proti politice této vlády. Desetitisíce lidí stávkovaly proti vládě. Nikdo z nás zde a jistě ani z demonstrantů a stávkujících nechce rozvrat veřejných financí, ani řeckou, ani irskou, ani jinou cestu, která je cestou do pekel. Lidé chtějí jen fér hru. Politické strany, které tvoří dnes vládu, před volbami říkaly něco jiného, než dnes dělají, snad s výjimkou TOP 09, která je v tom jakž takž konzistentní. Lidé-zaměstnanci k tomu, aby pochopili, že mají podstoupit sami oběti, utáhnout si řemeny, očekávají, že vláda bude hledat rezervy nejprve u sebe, na ministerstvech, v nejrůznějších dalších oblastech – ve veřejných zakázkách, provozu státu. Vláda však o tom, že by odvedla takto dobře svou práci, zaměstnance nepřesvědčila.

Dámy a pánové, pravidelně se zde odehrávají v bodech týkajících se rozpočtových témat vystoupení na téma dluhy státu a rating českého státu, kontroverze mezi vládou a opozicí. Nikdo ani z představitelů Nečasovy vlády, která je v osobách svých hlavních protagonistů pokračováním Topolánkovy vlády, a i z řad vždy ochotných publicistů provládního tisku nemůže popřít, že v letech 2007 až 2010 se státní dluh navýšil včetně 150, možná 160 mld. korun letošního deficitu o zhruba 430 až 440 mld., ale fakticky, protože pravicovní ministři financí v letech 2008 až 2010 dokázali spálit 146 mld. rozpočtových rezerv vytvořených za sociálně demokratické vlády v letech 2004 až 2006, faktický negativní vliv na státní dluh v letech 2007 až 2010 byl kolem 580 mld. korun. Opravdu okrouhlá sumička!

Jistým deja vu každé rozpočtové debaty byla vystoupení pana premiéra Nečase na téma schodky státního rozpočtu za vlády sociální demokracie v letech 2005 a 2006, tedy v době vynikajícího hospodářského růstu nad 6 % hrubého domácího produktu. Připomínám, že takto vysoký růst hospodářství přetrval ještě v roce 2007, což ovšem nebyla zásluha Topolánkovy, ale té předchozí sociálně demokratické vlády. V roce 2008 po provedené daňové reformě už jsme byli na 2,5 % růstu. A nebyl to vliv krize, tu ostatně pánové Kalousek a Topolánek v té době svorně popírali,

ale nepodařených reforem provedených tehdejší vládou k 1. 1. 2008, reforem, které nás v příjmové části státního rozpočtu připravily o 80 až 90 mld. korun. Schodek státního rozpočtu dosáhl v roce 2005 výše 56 mld. Z této částky ovšem bylo 45 mld. korun rezerv vytvořených k použití v následujících letech a dalších 30 mld. byly finance použité ke krytí ztráty konsolidační agentury, tedy k financování ztrát vzniklých z privatizace prováděné za Klausových vlád. To tedy znamená, že pokud by nebylo rozpočtových rezerv vytvářených pro použití v dalších letech a financí ke krytí ztráty konsolidační agentury vzniklé de facto v 90. letech, byl by státní rozpočet v roce 2005 dokonce přebytkový. Rezervu rozpočtu pan Kalousek využil např. v roce 2008, takže vypadal jako skvělý hospodář. Stal se nejlepším ministrem financí světa a okolí. Dneska, jak jsem zjistil, je na 13. místě, před ním je už řecký ministr financí. Proto, že státní rozpočet v letech 2007 až 2009 byl vyfukován celkem 146 miliardami korun rezerv, které mu vytvořila sociálně demokratická vláda. V roce 2008 z nich použil 50 mld. Asi třikrát jsem byl přítomen v této Sněmovně a dvakrát mimo ni vyjádřením pana premiéra, že bylo vlastně zločinné v roce 2006 při více než šestiprocentním hospodářském růstu země vykázat schodek státního rozpočtu 97 mld., a že být na mém místě – teď už ovšem pro spravedlnost musím říci, že věc pan premiér vztahuje na bývalého ministra financí Sobotku – věděl by, co je má povinnost, tedy řečeno s Jaroslavem Haškem. Z té částky opravdu opticky hrozně vypadajícího schodku v roce 2006 bylo 46 mld. korun rezerv použitých později panem Kalouskem a 20 mld. prostředků bylo použito ke krytí ztráty konsolidační agentury. Faktický schodek rozpočtu byl kolem 30 mld. a to není vůbec špatné. Jak bychom jej rádi brali letos!

Pan premiér a v jisté modifikaci také ministr financí rád hovoří o ratingu českého státu. Vysoký rating státu je prý způsoben za prvé vznikem jeho vlády, za druhé škrtáním ve výdajích státního rozpočtu. Tohle tvrzení může zabrat u ekonomického laika. Tahle problematika je opravdu hodně speciální. Podle formulace na webu Ministerstva financí rating země – cituji – „je oceněním její úvěruschopnosti na zahraničních trzích, ocenění je syntetickým výrazem kvality českého státu jako dlužníka a jeho ekonomické schopnosti dodržet vlastní závazky a splatit včas a v úplném množství úroky i dlužné částky“. Po celých třináct let, tedy od roku 1997, u všech tří nejvýznamnějších ratingových agentur jde rating České republiky vzhůru, u Moody's dokonce již od roku 1994. Jak je tedy zřejmé, zlepšování ratingu státu nemůže být způsobeno jednorázovým politickým aktem, jako je v demokratické zemi vznik nějaké vlády. Pokud to ovšem není vláda, která by v krátké době dokázala rozvrátit veřejné finance např. znárodněním. Pak jde ovšem rating rychle a exemplárně dolů. A stejně tak je zcela nezodpovědné a zavádějící tvrdit, že vysoký rating stá-

tu je důvodem pro škrtání ve výdajích státu, a že je s ním dokonce spojen.

Podívejme se v této souvislosti na největšího světového dlužníka – Spojené státy, které mají svůj dluh řádově a mnohonásobně vyšší než Česká republika. Přesto Spojené státy mají nejvyšší možné ratingové hodnocení. Pro úplnost musím říci, že jedna z těch tří světových agentur, Moody's, začala hrozit, že o jeden stupeň jim sníží hodnocení, tak by byly na nějakých AA. Jak je to jen možné? Pánové Nečas a Kalousek nám pozapomněli říci, pokud to sami vůbec tuší, že pro udržení vysokého ratingu země je zapotřebí mít v první řadě silnou a rostoucí ekonomiku. Pokud bude vláda jen bezmyšlenkovitě škrtat, snižovat platy veřejných zaměstnanců, omezovat výdaje na podporu mladých rodin, zvyšovat ceny služeb od nájemného až po vyšší finanční spoluúčast u veřejných služeb, ovlivní to negativně hospodářský růst, což lze očekávat, pak opravdu přijdou ratingové agentury a začnou snižovat rating českého státu a to pak určitě nepříznivě ovlivní finanční trhy a cenu peněz, které si Česká republika bude půjčovat.

Řeknu to již krátce: Toto všechno jsou důvody, proč nemohu vládní návrh zákona o státním rozpočtu podpořit, a podávám návrh na jeho vrácení do druhého čtení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se panu poslanci Tluchořovi, ale mám tady přednostně přihlášeného pana ministra Johna už s předstihem, takže musím dát slovo jemu.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já jsem tady vázán přečíst usnesení poslaneckého klubu Věcí veřejných: Dámy a pánové, koalice zažehnala krizi, jde o důkaz změny politické kultury. (Smích z levé části sálu) Ale to, jak...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Klid prosím klid ve sněmovně.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Nechte mě to, prosím, doříct.

To, jak tato kauza vznikla prostřednictvím médií, ovšem znovu dokazuje, že nedůvěra ve standardní postupy policie a její nezávislost, která vznikla už před lety, prostě pokračuje. Podpoříme rozpočet, na tom jsme se rozhodli, ale chceme dnes svolání K9 k jednání o policejním prezidentovi. Trváme na rezignaci policejního prezidenta. (Smích v sále.) Chceme řádné výběrové řízení, abychom vybrali silné nezávislé jméno, které bude garancí skutečného boje proti korupci.

Děkuji. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Fakticky chce reagovat pan poslanec Tejč. Pouze fakticky, upozorňuji.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážený pane místopředsedo, samozřejmě pouze fakticky.

Chtěl bych upozornit pana ministra Johna, že je ministrem vnitra už půl roku, takže nedůvěra pokračuje bez ohledu na to, že on je ministrem. A já nevím, jestli nám pomůže jednání, ve kterém se ministr vnitra a předseda jedné koaliční strany dohodne s premiérem, předsedou jiné koaliční strany, na tom, kdo bude policejním prezidentem. Myslíte si, že lze vybrat, pokud se na tom dohodnou tito lidé, kteří mají zájem na tom, aby tato vláda vládla dál za každých okolností, nějakou nezávislou osobu? Já myslím že ne. Prosím, nestavte se do této role nějakého spasitele. Myslím, že si to nezaslouží ani Sněmovna, ani lidé v této zemi. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře, teď ale jsou faktické. Pan poslanec Opálka se hlásil fakticky ještě před vámi. Jenom se zeptám ještě – pan poslanec Polčák také se hlásí? Také je to faktická? Dobře, takže na vás budu myslet.

Pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Pan ministr na mě bude moci aspoň reagovat. Hovořil o novém stylu, ale předvedl nám vlastně politický obchod! Něco za něco! Takže v čem je to nové? My vám rozpočet – vy nám prezidenta!

To je asi vše, co chci dodat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr John je další, ko-ho mám v pořadí těch faktických. Takže prosím pana ministra.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já bych jenom chtěl říci, že pan Tejč mě zřejmě vůbec neposlouchal anebo nevnímá. Já jsem nevolal po žádném jednání s panem premiérem, ale po svolání K9, abychom se domluvili na transparentním výběrovém řízení, abychom vybrali silnou osobnost. To není žádné zákulisní jednání. To je prostě domluva na tom, že bude otevřena veřejná soutěž. Že se prostě vybere osobnost, která bude garancí boje proti korupci. Žádné zákulisní jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Klučka je další, pak pan poslanec Polčák, Paroubek a Pecina. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Pane předsedající, vážená vládo, koaliční

smlouva je základní dokument spolupráce mezi koalicí. Domnívám se, že obsahuje i standardní způsoby, jak svolávat koaliční jednání.

Pane ministře vnitra, vy jste krizi nezažehnal, vy jste krizi vystoupením tady na Sněmovně způsobil!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Polčák je další přihlášený fakticky, na dvě minuty, ne víc.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, já bych se takhle skoro snad zeptal i vás přímo, jestli § 59 odst. 4 jednacího řádu říká, že předsedající může volat diskutujícího k věci. Jestli to platí, tedy tady byli předřečníci, kteří mluvili o tom, že by tato poznámka k věci měla být míře-na i na pana Bohuslava Sobotku.

Myslím si, že po vystoupení pana ministra vnitra, který v rámci třetího čtení státního rozpočtu v rámci rozběhnuté rozpravy úplně mimoděk prohlásil úplně opačnou poznámku, tak možná že by stálo za to volat k věci i pana ministra vnitra. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, všechny tedy volám k věci, akorát je velká otázka, co je ta věc, o které... A co s ní skutečně souvisí, nesouvisí. Asi uznáte, že není lehké to rozhodnout.

Prosím dalšího fakticky přihlášeného, pana poslance Paroubka, pak pana poslance Pecinu. Prosím. Všichni k věci. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, když tady vystoupil pan místopředseda vlády John, já se přiznám, že jsem nevěděl, zda sním, či b-dím. Už včera při jeho vystoupení jsem si tak trošku připadal jako v Hurvínkově. Tohle to všechno, co tady říkal, má přeci rysy politického kšeftu! Přece jaká je souvislost mezi nemorálním jednáním vysokých státních činitelů, možná dokonce s trestněprávními důsledky, a odvoláním policejního prezidenta? Možná někde v Ruandě Burundi – říkám úmyslně už ne-existující zemi – ale v České republice, která chce být právním státem, už ne.

Pane ministře, vaše právní povědomí se limitně blíží nule. (Potlesk z levé části sálu)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Pecina.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se, protože většinu řekli mí předřečníci. Chtěl bych jen upozornit, že všechna místa služebních funkcionářů jsou podle služebního zákona obsazována ze zákona transparentním výběrovým řízením. Takže mně není moc jasné,

jestli se K9 bude scházet proto, aby rozhodla, že bude postupovat podle zákona, nebo nikoliv. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tejc je dalším přihlášeným s limitem dvou minut na faktickou.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. To jsou náhody! Dnes tady velká diskuse na výzvu opozice, boj v koalici o to, jestli vláda padne, nebo nepadne. Na kom to záleží? Mimo jiné na Věcech veřejných! Minulý týden diskuse bude, nebo nebude vyměněn policejní prezident? Dneska první část dohody, vláda zůstává, Věci veřejné podporují tuto vládu. Druhá část dohody, dojde k výměně policejního prezidenta! Tak já myslím, že je to jasné. Je to kšeft! Vláda, důvěra za policejního prezidenta, kterého vyberou Věci veřejné možná po dohodě s panem premiérem Nečasem. Myslím, že to je smutný konec této taškařice.

Děkuji. (Potlesk z levé části sálu)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Tluchoře, který se řádně hlásil. Teď je otázka, kdo z vás má větší sílu. Těžko to rozhodnout. Prosím, pane ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já jsem jenom obyčejný prostý ministr financí. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak si sedněte! (s úsměvem) Ale ne, vy máte přednostní právo, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: A naprosto chápu, že pan poslanec Tejc možná řeší vznešené věci jako obsazení služebního zákona. Ale my projednáváme zákon o státním rozpočtu! Zákon, na kterém závisí osudy deseti milionů lidí naší země! Zákon, se kterým je spojena řádná administrativa obcí a krajů! A já zásadně protestuji, pane poslanče, abyste této proceduře a tomuto zákonu říkal taškařice! To si běžte říkat někam jinam, ne do Poslanecké sněmovny! (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vaše přihláška byla řádná (k posl. Tluchořovi), s přednostním právem? Ale není faktická?

Poslanec Petr Tluchoř: Rozhodně faktická bude. A velmi rychlá. Bude to procedurální návrh.

Chtěl bych se možná v návaznosti na to, co říkal pan ministr financí, vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, pokusit obrátit vaši po-

zornost zpátky k projednávané materii, kterou je státní rozpočet. Rozumím tomu, že návrat do emocionálních vod nebyl tentokrát veden poslanci opozice, a rozumím jim, že se do té debaty znovu zapojili. Nicméně já vás chci požádat, abychom nyní odhlasovali, protože jsem přesvědčen, že tento rozpočet je nutné a potřebné schválit pro tuto zemi dnes, chtěl jsem vás poprosit, abychom hlasovali o jednání a hlasování po 19. i 21. hodině, tak aby rozpočet byl dnes doprojednán. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čili neprodleně chcete hlasovat o jednání po 19. hodině. Musím toto neprodleně provést, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Poslanec Petr Tluchoř: Jestli dovolíte, ještě upřesnění, nebo zopakování, dnes po 19. i 21. hodině – do projednání rozpočtu České republiky na rok 2011.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, čili dneska budeme jednat po 19., eventuálně i 21. hodině do projednání zákona o státním rozpočtu. Takhle ta formulace přesně je. Jste odhlášeni i přihlášení. Můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, schválit návrh pana poslance Tluchoře, že budeme dnes jednat po 19. i 21. hodině až do projednání zákona o státním rozpočtu? Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 164. Přihlášeno bylo 169, pro hlasovalo 102, proti 13, takže to bylo přijato.

Můžeme nyní pokračovat. Viděl jsem dalšího přihlášeného, pana poslance Ratha, s faktickou ovšem podotýkám. Prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, já si samozřejmě nemohu nechat úplně ujít příležitost (veselost v levé části sálu) reagovat na etudu, kterou tady přednesl pan ministr financí, který, jestli jsem dobře poslouchal, nepřeslechl jsem se, označil se za pouze sprostého ministra financí, nepřeslechl jsem se, doufám, a rozčílil se tady na předřečníka kolegu Tejce, že jaksi opovrhne projednáváním státního rozpočtu.

Pravděpodobně jste, pane ministře, nevěnoval rozpravě dostatečnou pozornost, což chápu, protože byla poměrně komplikovaná a není samozřejmě jednoduché pro vás sledovat nuance jednotlivých vystoupení, čili tomu rozumím. Ale pro vaše vysvětlení, tady s tím začal pan ministr John, který zcela bez souvislosti přišel informovat tuto Poslaneckou sněmovnu, že Věci veřejné jaksi tady veřejně dotahují jakýsi obchod nebo

jakési vydírání směrem k premiérovi a k jiné vládní straně, že se tedy nejdřív odstraní jeden ministr, zachová se vláda, oni dokonce schválí tento špatný rozpočet, který poškodí Českou republiku, a za to dostanou policejního prezidenta. Takže to byla reakce na tuto poměrně nevšední záležitost.

Já si myslím, že to stojí za to okomentovat veřejně, že zde ministr vlády takto bezostyšně prezentuje jakýsi obchod!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dvě minuty. Prosím o respektování. Pan poslanec Gazdík je další. Zase faktická – dvě minuty. Prosím dodržovat.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych prostřednictvím pana předsedajícího chtěl panu doktoru Rathovi popřát v tomto adventním čase pevné zdraví. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budeme pokračovat v rozpravě ke státnímu... Ale ne – pan poslanec Rath. Je tady řeč o zdraví (s úsměvem), určitě. Prosím.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já myslím, že to je hezké, že tady pan kolega Gazdík popřál. Já bych chtěl popřát všem členům této Sněmovny a všem občanům České republiky pevné zdraví a hlavně pevné nervy s touto vládou. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. To je pozitivní zvrát v našem jednání.

Nyní bych se vrátil k řádným přihláškám. Pan poslanec David Šeich je další přihlášený. Přihlásil se také pak Vojtěch Filip.

Poslanec David Šeich: Vážený pane předsedající, vážený předsedo vlády, vážená vládo, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, projednáváme v této chvíli třetí čtení státního rozpočtu na rok 2011 a je to také první rozpočet vlády rozpočtové odpovědnosti. Já to připomínám jenom proto, protože někteří zjevně nepochopili, jaký bod vlastně v této chvíli projednáváme, a pokoušejí se z tohoto základního finančního dokumentu státu už od rána učinit bramboračku. Já bych možná poprosil, abychom společně udělali pro to, abychom ze základního finančního dokumentu státu, kterým je státní rozpočet na rok 2011, bramboračku neučinili a projednali skutečně to, co nám náleží.

Myslím si, že v tomto duchu je v této chvíli ta správná doba na poněkud širší národohospodářské expozé.

Oceňuji na tomto rozpočtu zejména fakt, že se snaží o úspory. Rozpočet počítá s menšími výdaji, než s jakými byl projektován rozpočet na tento rok, a to při mírně rostoucích příjmech. To si myslím, že je třeba ocenit. Všichni víme, že zejména kvůli mandatorním výdajům mají státní finance takřka nezadržitelnou tendenci rok od roku expandovat, a to bez ohledu na vývoj příjmů, což se drasticky projevilo právě v letech krize. Jestliže se tedy vládě podařilo alespoň o něco málo stlačit výdaje, je to třeba považovat za úspěch. A také jde o důkaz, že politická vláda může být při řešení těchto problémů úspěšnější než vláda nepolitická, a to navzdory tomu, že politická vláda daleko více než vláda úřednická si nemůže dovolit ignorovat určité protesty občanů a určité projevy občanské nespokojenosti, které jsou více či méně podporovány opozicí. Nicméně pokud má reformní vláda dostatečný tah na branku, dokáže zjevně více.

Udržení výdajů při zemi je opravdu zásadní devizou předkládaného rozpočtu, určitě to ocení všichni odpovědní občané. Ocení to také firmy. Pro jejich podnikání jsou zdravé veřejné finance důležitou kotvou, důležitou jistotou v moři nejistot, které roky krize přinášejí. Právě těmto podnikatelským jistotám a očekáváním se chci dále poněkud více věnovat. Jednak proto, že se cítím být reprezentantem sektoru malého a středního podnikání, a jednak také proto, že ODS je už 20 let stranou, která důsledně hájí zájmy malých a středních podnikatelů, živnostníků a českých podnikatelů vůbec.

Stejně tak se cítím být stejně jako celá ODS zástupcem i lidí práce, to znamená zaměstnanců a pracovníků v průmyslu, ve službách, protože právě oni jsou na úspěšném podnikání bytostně závislí. Klíší vnucované sociální demokracií, že je sama jediným autentickým reprezentantem zaměstnanců a ostatní jsou nepřátelé zaměstnanců, si myslím, že se musíme takového tezi otevřeně vzepřít. Nikdo jiný totiž než zdravý průmyslový sektor, podnikatelé a živnostníci nedokážou lidem práci dát. Není to jistě stát, kdo by při budování jakýchkoli hladových zdí dokázal lidem práci dát. Byla by to skutečně jenom totiž hladová práce, která by v konečném důsledku vyhladovala národní hospodářství. Toto chci opravdu podtrhnout.

Vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v tomto je zásadní rozdíl mezi vládou pravicové odpovědnosti a levicovým populismem. V tom je zásadní rozdíl mezi vládou rozpočtové odpovědnosti a odborářskou neodpovědností. Levice a odbory nám radí jako recept na krizi vysokou zaměstnanost a vysoké mzdy ve státním sektoru. Říkají, že to oživí stranu poptávky – ale na čí úkor se musíme zeptat. Samozřejmě právě na úkor lidí práce, podnikatelů, živnostníků a zaměstnanců soukromého sektoru. Ti totiž musejí vyjít jen s tím, co skutečně sami vydělají, a ještě musejí pracovat téměř půl roku na výdaje státu. My přece dobře víme, že rozhodující je strana nabídky, že každá ekonomika je tak silná, jak silný je

její podnikatelský sektor. Veřejný sektor hospodářskou sílu nevytváří. Naopak ji svou přebujelou byrokracií může odčerpávat a vytvářet dluhy, které vedou ke krizi a státním bankrotům.

Jak jsem řekl, střídmost vlády ve výdajích je nutnou podmínkou pro rozvoj podnikání, nikoliv však podmínkou dostačující. Podnikatelé neuvažují pouze v horizontu jednoho roku. Pro jejich plánování a zejména investice jsou důležité především střednědobá a dlouhodobá očekávání.

Míra důvěry podnikatelů ve zdravý politický a hospodářský vývoj země nebyla dlouho akademickými ekonomy uznávána jako ekonomická relevantní veličina, ale velká hospodářská krize ve 30. letech minulého století ukázala, že naopak zásadní pro prosperitu a růst ekonomiky tato veličina je. Právě ztráta důvěry soukromých investorů způsobená protipodnikatelskou politikou takzvaného new dealu srazila americkou ekonomiku na počátku minulého století na kolena a udržela krizi až do druhé světové války. Úsměvně se historie opakuje a svou hospodářství dusící politiku musí nyní přehodnocovat i prezident Obama. Víra, že stát svými vlastními investicemi rozhybe ekonomiku a zaměstnanost, se ukázala jako lichá. Obavy investorů tedy mají přímý vliv na hospodářský růst, a tím i na výběr daní a příjmy státu.

Vím, že tato vláda je si těchto rizik plně vědoma. Věřím, že v příštím roce přijde s reformami, které dají podnikatelům tolik potřebnou jistotu. Jistotu, že jejich peníze a úsilí nepřijdou vniveč. Říkám otevřeně – v tomto rozpočtu žádné podstatné reformy ještě nenajdeme. Balíček zákonů, které vláda přijala kvůli rozpočtu, je de facto pouze škrty. To neříkám jako kritiku, pouze konstatuji fakta. Je totiž logické, že vláda potřebuje pro reformy nutný čas, ale mnoho času není. Co se nepodaří schválit v příštím roce, to se s největší pravděpodobností nepodaří schválit vůbec. Beru tedy tento rozpočet jako dobrý první krok, zčásti jako bianco šek pro tuto vládu, aby do konce příštího roku udělala daleko více. Pokud má tato země fungovat, nevystačíme s pouhými škrty. Potřebujeme skutečné reformy. To je ona podmínka dostačující. Podmínka pro zdravý ekonomický růst.

Co tedy podnikatelé a v přímé souvislosti i zaměstnanci od vlády očekávají? Podnikatelé v první řadě očekávají, že vláda nebude zvyšovat daně. Lze se srovnat s povodňovou stokorunou, lze pochopit konsolidaci v oblasti nepřímých daní, to znamená DPH či spotřebních daní. Ostatně, tyto daně se v době krize ukázaly být mimořádně odolné vůči propadu HDP a na rozdíl od přímých daní přinášely stabilní výnos.

České veřejné finance by v souladu s moderními trendy měly jít cestou snižování přímých daní a zvyšování daní nepřímých. Sazba DPH by se mohla sjednotit okolo určité rozumné hladiny, kde by horní hranice DPH o určitou procentní míru klesla a spodní hranice naopak stoupla, přičemž stát by mohl učinit určité velmi omezené výjimky a mohl by takovýto program

být doprovázen sociálními opatřeními pro ty, které sjednocování sazeb DPH poškodí.

Co se týče spotřebních daní, tady existuje určitý prostor, který lze ještě využít. Týká se to například daní na cigarety, které jsou stále ještě nižší v porovnání s okolními státy i v porovnání s ostatními státy Evropské unie. Zdanění spotřeby je také logickou reakcí na krizi způsobenou nezdravě konzumním životem. My naopak potřebujeme naši spotřebu odložit a ušetřené prostředky investovat do budoucnosti. Menší přímé daně a vyšší daně ze spotřeby jsou k tomu jistě vhodným stimulem a snahy například sociální demokracie v minulosti na snižování spotřebních daní jsou jistě líbivé, ale ve své podstatě velmi nebezpečné. Ony spotřební daně mají totiž ze své podstaty omezovat spotřebu spojenou s nějakými negativními externalitami. To znamená například externalitami výfukových plynů u automobilismu nebo externalitami poškozování zdraví u kouření. Namísto toho sociální demokracie se snaží o snižování spotřebních daní bez toho, že by se ohlížela na rozpočtovou odpovědnost, a pokouší se tímto přilákat podle své vlastní argumentace více dopravců a automobilistů na území České republiky, kteří by si takto nepochybně na území České republiky levnější pohonné hmoty kupovali. Opravdu si přejeme nalákat masy dopravců na české silnice, znečišťovat ovzduší, ničit komunikace a zatěžovat dopravní tahy? Je to stejný argument, jako bychom říkali, že máme snížit sazbu daně, spotřební daně, na cigarety proto, aby kuřáci z okolních států si chodili nakupovat cigarety právě do České republiky.

Stejně tak za velmi nebezpečné považuji úvahy, které můžeme slyšet od pana ministra financí, že by daňové paušály pro osoby samostatně výdělečně činné se nemusely zvyšovat na původní úroveň, a že tedy to, co mělo být jen přechodným krizovým opatřením, by se stalo opatřením trvalým, nebo dokonce že by pro živnostníky se zvyšovaly sociální a zdravotní daně, čímž by se tato skupina stala velmi znevýhodněnou. Doufám, že to byly jen úvahy akademického typu a v praxi budou koaliční shodou redukovány tak, aby docházelo k trvalému snižování sociálních a zdravotních odvodů. Bylo by velmi ozdravné pro národní hospodářství sociální a zdravotní pojištění, které je u nás jedno z nejvyšších na světě, snížit. Snížení zdravotního a sociálního pojištění o 3,5 procentního bodu by se rovnalo například zvýšení nepřímých daní o zhruba 2 %. Já si myslím, že to není tak závažný náklad. Právě snižování zdravotního pojištění je oblastí, kterou by podnikatelé podle všech průzkumů nejvíce uvítali, a přineslo by to přímé, okamžité, měřitelné dopady na zaměstnanost. Je to jasná investice do budoucna.

Velice nebezpečný je také tlak levice a odborů, aby se zrušily stropy pro odvody zdravotního pojištění. Lidé s vyššími příjmy by byli opět

trestání za svůj úspěch, přičemž přínos pro zdravotnický systém by byl téměř minimální.

Zásadní revizi pro budoucnost by si zasloužily daně z příjmů fyzických osob. Dnes tato daň není ani rovná, ani progresivní, ani regresivní. Je to částečně regresivní, částečně degresivní a částečně místy rovná daň. To jistě není udržitelný stav. Musíme se inspirovat například Slovenskem, kde považují za zajímavý model rovné daně, která je ale korigována tím, že odpočitatelné položky se s rostoucím základem daně o určitou míru snižují. Já si myslím, že tak se tvoří určitý přirozený strop k drastickým daňovým propadům, které by rovná daň a snižování daní mohly způsobit.

V žádném případě nelze připustit zvyšování daní, ať už u fyzických osob či u korporací. Zvyšování daňové zátěže, byť jen o jeden procentní bod, přináší podle makroekonomických propočtů ztrátu 20 tisíc pracovních míst v průmyslu. Je to dokonce situace, kdy jeden procentní bod zvyšování daní způsobuje 20tisícový výpadek pracovních míst. Myslím, že to je recept, který nám sociální demokracie nabídla. A je to recept stejný, jako kdybychom cpali nové lidi do autobusu s otevřenými zadními dveřmi, kdy sice nastupují lidé noví, ale zadními dveřmi ti ostatní vypadávají. Zdanění práce je u nás beztak velmi vysoké i v porovnání s ostatními zeměmi Evropské unie. Je dokonce o procentní bod vyšší, než je průměr zemí Evropské unie, a o plných 6 procentních bodů vyšší, než je slovenský průměr. Věřím, že vláda odmítne návrhy sociální demokracie na zvyšování přímých daní jako naprosto neodpovědný krok. Fakt, že zvýšení daní o jeden procentní bod, o 20 tisíc pracovních míst, jak jsem uvedl, je prostě jasným důkazem toho, že snižování či zvyšování daní má bezprostřední, přímý a hmatatelný dopad na zaměstnanost v České republice. Zdravým veřejným financím, kterých dosáhneme jedině šetřením, podporou podnikání, které umožní vyšší výběr daní, a hlubšími strukturálními reformami. Bylo by krátkozraké snažit se okamžitě vybrat o několik miliard navíc a uchlácholit jimi například státní zaměstnance. To je pouze cesta k další krizi nebo odkládání krize na později. A jak jsme se již měli možnost přesvědčit v čase deprese, můžeme mít sazby daně z příjmů třeba 90 %, a kde nic není, ani erár nic nebere. Tito zaměstnanci, kteří jsou dočasně uchlácholeni, se pak stávají prvními oběťmi propouštění. Viděli jsme to v Řecku, v Litvě, v Maďarsku. Stávají se prvními oběťmi snižování mezd a ztráty pracovních pozic.

Tolik tedy k výši a struktuře daní.

Jako druhý bod podnikatelé doufají, že vláda daně zjednoduší. Je smutným faktem, že byrokratická náročnost daňové povinnosti je u nás jedna z nejvyšších. Z 49 sledovaných zemí skončila Česká republika loni na 44. místě, a to s 613 hodinami nutnými pro vypořádání se s daňovými povinnostmi. Pro srovnání, Slováci byli s 257 hodinami na 29. místě. Německo bylo se 196 na 18. místě. V prvním Lucembursku stačilo k vy-

plnění daňových formulářů pouze 59 hodin. Pro spravedlnost dodávám, že ČR se s touto byrokratickou zátěží vyrovnává, a to trvalým snižováním z původních 903 hodin nutných pro vypořádání daňových povinností na 600 hodin nyní.

Podnikatelé rovněž věří slibu vlády, že zreviduje zákoník práce. Právě nepružný trh práce je jednou z hlavních překážek ekonomického růstu, když už to není celková míra zvyšování daní. Očekávám, že vláda odborům neustoupí a že v zájmu našich dětí, ale i v zájmu dětí odborářů dá zelenou budoucnosti a ekonomické prosperitě.

Konečně podnikatelé, ale jistě nejen oni, čekají na penzijní a zdravotní reformu. Čekají na ni především, slovy neslavných klasiků, tzv. obyčejní lidé. Bez nich nelze doufat, že by v budoucnosti tito lidé v době, kdy budou mít nárok na pobírání důchodu a svých nároků v penzi, tak myslím si, že v této době bez strukturálních, hlubokých reforem již nebudou žádné prostředky k tomu, aby tito lidé nějaké reálné důchody pobírali. Ačkoliv jde v převážné míře o úkoly pro rozpočet na příští rok, nemohu je nezmínit v této chvíli, protože bezprostředně souvisí s projednávaným rozpočtem na rok 2011 a bez kroků dalších věci, které dnes jsou tu prosazovány, nemají žádný smysl.

Proto z pohledu pravicového politika k rozpočtu na rok 2011 v podstatě není co říct. Je třeba vyzvednout úspory, které byly učiněny, je třeba vyzvednout, že se snižuje celkový objem rozpočtu oproti minulému roku, ale z pohledu pravicového politika v této chvíli k tomuto rozpočtu není co říct, kromě pochvalného uznání, které jsem již zmínil, že výdaje se podařilo stlačit. Na nic důležitého totiž čas nebyl, kabinet musel z velké míry vařit z toho, co připravila minulá úřednická vláda. Skutečné strukturální reformy, jak doufám, jsou před námi. Vláda se může opřít o podpis například předsedů všech tří koaličních klubů, kteří ji k těmto reformám vyzývají a dávají podporu koaličních hlasů do budoucna.

Za druhé jsme tu mluvili o budoucnosti, a to z toho důvodu, že v budoucnu by zkrátka na tyto úvahy již mohlo být pozdě. Důvěra investorů se špatně získává a lehce ztrácí. Jsem si jistý, že podnikatelé chápou situaci vlády a neočekávají od tohoto rozpočtu záchrany a že se i smíří s tím, že vláda nebude mít na rozhazování, což povede i k úspoře v oblasti investic, ale rozumní lidé pochopí, když obětují nyní stokrát, v budoucnu mohou získat tisíckrát. Musejí ale vědět, že se mohou na vládu spolehnout. Musejí vědět, že vláda nebude pouze škrtat, ale reformovat, a že zejména neudělá nic, čím by ohrozila budoucí růst, a to nebude v budoucnu zvyšovat daně, sociální pojištění a zdravotní pojištění. To vše pro zaměstnance představuje naději na zcela konkrétní nová pracovní místa a udržení stávajících pracovních míst. Věřím, že vláda rozpočtové odpovědnosti, vláda vedená premiérem za ODS Petrem Nečasem, k takovému postupu se za-

váže a takový postup také dodrží. Věřím, že k němu chce sama takovýto závazek učinit, a věřím také, že vláda je zárukou rozvoje podnikání, a tím i budoucí prosperity České republiky, vyšších příjmů státní pokladny, ale také větší zaměstnanosti lidí v ČR.

Vážený pane předsedo vlády, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, jsem přesvědčen, že příští rok tu budeme sedět nad rozpočtem v daleko optimističtější náladě než dnes, nad rozpočtem s výrazně reformnějším obsahem, který během následujícího roku bude reálně možné připravit. Úsporné kroky obsažené v tomto rozpočtu jsou toho dobrým základem a myslím si, že nezbyvá, než popřát občanům České republiky, aby v příštím roce rozpočet dodržel parametry, které si klade za cíl, abychom se příští rok se dočkali skutečně reformního rozpočtu, na který národní hospodářství čeká.

Děkuji velmi za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Fakticky chce reagovat pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já bych si to snad odpustil, kdyby nás tady můj předřečník nepoučoval o tom, jak jsou vysoké daně škodlivé a jak on hájí jako podnikatel zájmy malých a středních podnikatelů.

Tak, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího, možná se něco změnilo, ale já tady mám určitý výpis z obchodního rejstříku, kde jste figuroval jako člověk mající firmu Eurovision s.r.o., kde jste z s.r.o. pak to převedl na akcie, kde není přesně vidět, kdo je majitel – takže to můžete být vy a nemusíte to být vy. Ale co je nejzajímavější, jak jste říkal, jak se mají tvořit hodnoty v podnikatelském sektoru, tak tato vaše firma je přesně tím důkazem parazitismu! To je totiž firma, která nevytvořila ani ň! Ta je jenom přisátá na veřejném rozpočtu, protože vy jste spolurozdělovali nebo pomáhali rozdělovat peníze z EU, tedy peníze vybrané i z našich daní! Čili pokud vy máte nějaké auto, dům, oblek, tak jste si to vydělal jenom přes daně, které zaplatili ostatní občané! Ty zlé, hnusné, vysoké, škodlivé daně, abyste se pak ve své limuzíně mohl opít a jet jednosměrkou, prostě proto, že i na ten alkohol, i na to auto jste si vydělal z těchto hnusných a odporných daní, které jste tady říkal! Takže prosím, aby toto bylo jednoznačně vidět, že vy, když zastáváte tady podnikatelský sektor a prezentujete sebe jako správného podnikatele, tak by bylo dobře říct, že vy jste nebyl podnikatel. Vy jste byl pouhým parazitem na těle veřejných rozpočtů! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Další řádně přihlášený je

pan poslanec Vojtěch Filip. Ještě faktická. Tak pardon k panu poslanci Filipovi. Pan poslanec Šeich. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Šeich: Já jsem si dal závazek, že na toho našeho kolegu nebudeme už reagovat nikdy, ale musím říct jenom k tomu, že pan poslanec Rath už se na to ptal asi čtyřikrát a už asi čtyřikrát jsme mu to vysvětlili, ale on asi zřejmě to není schopen udržet v paměti. Má zřejmě nějaký velmi starý výpis z rejstříku, protože já v té společnosti od roku 1997 nepůsobím. Jsem předsedou Unie malých a středních podniků, která sdružuje při Evropské lidové straně zájmy podnikatelského prostředí, a od roku 1997 nepodnikám v žádné společnosti. Takže znovu pro pana poslance Ratha poněkoliakrát a znovu!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ještě faktická pana poslance Ratha.

Poslanec David Rath: Prosím, vy jste mě asi úplně neposlouchal. Já jsem neřikal, že to nutně děláte, protože ta firma má akcie na majitele, čili nikdo neví, jestli část jich máte doma ve slavníku, nebo nemáte. To je konečně vaše věc a do svědomí a do vašeho slavníku vám nikdo nevidí. Ale já jsem tady říkal, že ta firma, kde jste založil svůj hospodářský rozkvět, svůj osobní, žila pouze z daní, pane kolego poslanče prostřednictvím předsedajícího! Čili když tady prezentujete, jak daně jsou špatné, a současně jste vlastně z nich celý život žil, protože vy jste nebyl podnikatel, jak znova říkám, vy jste byl pouhým parazitem na veřejných rozpočtech a veřejných penězích, které navíc kritizujete!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tu máme řádnou přihlášku pana poslance Vojtěcha Filipa a pak nevím, jestli ještě bude vystupovat poslanec Zemek. Ne. Takže pan poslanec Hašek bude další. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Vážený pane předsedající, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, než řeknu ten svůj krátký příspěvek ke třetímu čtení státního rozpočtu, dovolím si přece jen malou repliku na předřečníka, na kterého se hodí ten vtip, který je v České republice poměrně oblíben: Jestlipak víte, jaký je rozdíl mezi ODS a Komunistickou stranou Číny? No přece Komunistická strana Číny na rozdíl od ODS podporuje podnikání. (Zasmání a zatleskání úplně nalevo.)

A teď vážně. Zabýváme se rozpočtem České republiky na rok 2011 a jsme v situaci, kdy statistická data naznačují zpomalování ekonomiky. Státní dluh vyrostl na téměř 1,4 bilionu korun českých. Jsme tedy v situaci,

kteřá není nijak růžová, není, řekl bych, tak jednoduchá, abychom si mohli dovolit některé hurá akce. Přesto si je státní rozpočet jako nejvyšší ekonomický výraz politiky vlády podle mého soudu dovoluje. Nakonec to tady bylo několikrát řečeno a bylo to i prezentováno samotným premiérem, že vláda krizi neřeší, že řeší pouze škrt. To ale znamená, že ani sada dalších statistických údajů nebyla pro ekonomiku povzbuzující a nebude povzbuzující, protože bez řešení krize, bez řešení alespoň následků krize, jejich odstraňování a odstraňování zejména toho, co je předmětem krize, se lepších výsledků nedočkáme.

Také to způsobuje to, co vlastně zpozdilo dnešní jednání o státním rozpočtu. Jde totiž o důvěru a důvěryhodnost. Hovořil jsem o tom již v minulosti, a ta důvěryhodnost tady prostě není. Nemůžeme věřit tomu, že prostředky, které zůstaly na veřejné zakázky, budou sloužit účelu, pro který jsou vyčleněny ve státním rozpočtu. Vláda se rozhodla škrtat pouze ve mzdách. Je to logické, protože ve mzdách není žádný možný penězovod směrem k těm, kteří je vyplácejí. Lidé si své mzdy hlídají, ať už jde o ty, kteří jsou kráceni rozhodnutím ze zákona, nebo jsou kráceni na mzdách, protože mzdová úroveň se v České republice snižuje, kdežto v zakázkách je stále ponechán rozměr a možnost, jak z nich udělat nelegální, nelegitimní, a promiňte mi, protizákonný penězovod k těm, kteří mají prst na tom financování.

Nejde ani o to, co tady bylo navrženo ráno, jestli se má sejít takzvaná K9 a jestli se má dohodnout koalice, že je stále funkční. Jde o to, že z té důvěryhodnosti se vytratila skutečná a opravdová debata s občany. Jestli státní rozpočet zajišťuje, že občané budou schopni vůbec vnímat, že vláda činí něco v jejich prospěch, že odstraňuje příčiny a následky krize, a že občanům, promiňte mi, bude zajištěno právo na rozvoj. Je to jedno ze základních lidských práv obsažené v mezinárodních paktech a nakonec i ve Všeobecné deklaraci lidských práv přijaté na úrovni OSN. Ano, právo na rozvoj najednou je tady občanům České republiky upíráno ve velké většině. Právo na rozvoj zůstalo některým vyvoleným, a nejsou to občané České republiky v tom komplexu více než deseti milionů obyvatel.

Najít postupné kroky vedoucí k zařazení České republiky mezi ekonomicky vyspělé státy se nepodařilo. Začalo být opravdu zle. Původní nadšení, alespoň některých, z listopadu 1989 vytlačila hamiznost, šílený protekcionismus, který dal prostor spolu s rozkradením státního majetku, aby občané viděli okolo sebe spíše pocit marnosti, zbytečnosti a nemožnosti. To je špatný pocit pro to, aby jakýkoli rozpočet, byť by byl rozvojový a řešil by krizi, byl schopen strhnout občany k lepšímu výkonu a k tomu, aby byli ochotni podstoupit určitá rizika vyplývající z krize, která jsou objektivní a určité je tady nikdo nezastírá. Ale k překonání krize nepotřebuje vláda úzkou skupinku K9, devíti lidí, ale potřebuje oněch deset milionů,

kteří budou ochotni podstoupit určitá rizika a pomoci vyvádět zemi z krize.

Kromě let 1998 až 2002 navíc byly vždycky vlády koaliční a výmluvy, že koaliční partner už nedovolil udělat to nebo ono, působily na lidi jenom dočasně. Jak to bude působit na občany České republiky v současné době, si nedovedu ani představit. Ale ona nedůvěra se přenesla právě v to, co je kde řečeno.

Statistická data se dají prezentovat různě. Můžeme říct, že přestože došlo v průmyslové produkci k meziročnímu poklesu o 0,3 % a znamenalo to první záporný výsledek od září loňského roku, tak můžeme proti tomu použít jiné číslo, že v říjnu vzrostla o 6,9 průmyslová výroba. Co to ale značí? Že se dále rozkolísává ekonomika České republiky, že se vyvíjí nerovnoměrně a že krize se spíše prohlubuje, než abychom viděli na její konec. Trh práce stagnuje a někteří se utěšují tím, že nezaměstnanost v České republice nepřekročila 10 % a že se zvýšila z 8,5 na 8,6 %. Sezónní faktory – ty optimisté vynechávají, realisté říkají, že bychom je měli vzít na vědomí, a pesimisté říkají: tak si spočítejte ty, kteří už nejsou ani v evidenci.

Otázka samozřejmě je, co znamená to, jak říkají optimisté, že mzdy se zvýšily ve třetím čtvrtletí pouze o 0,1 % na 23 665 korun. Když řeknete toto číslo, tak se vám lidé vysmějí, protože průměrná mzda neříká nic o současném stavu jednotlivých rodin, kdy více než milion exekucí stíhá rodiny a občany České republiky. Znamená to spíše tolik, že je to nejnižší růst za poslední desetiletí a že maloobchodní tržby jsou tak v zajetí nízkých mezd a nového normálu vysoké nezaměstnanosti. Znamená to ohrožení nejenom tržeb, ale znamená to zejména ohrožení daňových příjmů. A pesimisté dodávají, že nejlepší roky průmyslové výroby, zdá se, už máme definitivně za sebou.

Co s tím? Máme přijmout tento státní rozpočet, který neřeší krizi? Máme přijmout tento státní rozpočet, který snižuje reálné mzdy státních zaměstnanců, ohrožuje stabilitu policie, ohrožuje plnění úkolů Hasičského záchranného sboru a celého integrovaného záchranného systému, když víme, že už v prvních dnech na horách máme mrtvé a můžeme být rádi, že někteří přežili? Máme podpořit státní rozpočet, o kterém víme, že nebude zajišťovat ono právo na rozvoj? Opravdu si myslíte, že má být opozice, a tím více KSČM, řekl bych, soucitná s vládou a pomoci vám protlačit něco, co není k uvěření nikoliv jenom těm, kteří zasedají v této Sněmovně, ale co není k uvěření občanům České republiky? Já si myslím, že to nelze očekávat.

Nabízeli jsme vám při prvním čtení státního rozpočtu vrácení vládě k přepracování. Nabízeli jsme i jiný postup. Nereagovali jste na to a podle návrhu a podle toho, co se tady odehrálo ve druhém čtení, předpokládám, že si v koalici 118 hlasy prohlašujete jediný návrh, který přednesl předs-

da vlády, abyste se ukázali, že jste schopni alespoň vnímat problém, který nastal v resortu školství. Ale v žádném případě ho nebudete řešit a v žádném případě nezajistíte ani to právo na rozvoj v tomto resortu, protože propad je tam mnohem vyšší. A už vůbec nezajistíte vlastní programové prohlášení, ve kterém se hlásíte ke vzdělanostní společnosti.

V tomto ohledu mi nezbývá, než suše konstatovat: snížili jste mzdy, nechali jste si volné ruce v zakázkách, nezajistili jste fungování základních potřeb státu, ať už jde o státní aparát, ať už jde o školy, zdravotnictví, vyhýbáte se konzultacím v širším politickém spektru a nejste ochotni komunikovat s občanskou veřejností.

Nezlobte se, ale tento státní rozpočet jako výraz vaší politické vůle v ekonomických číslech podpořit nelze.

Věřte mi, že onen optimismus, který tady sdílel předřečník, jak to bude vynikající v roce 2011, od jakých čísel se odpíchne v roce 2012, nesdílím. Ono totiž není co sdílet. Žádný optimismus, žádná skvělá léta nás v roce 2011 nečekají.

Pane premiére, nezlobte se, ale vaše vyjádření z dnešního rána – a byla to debata jenom těch, kteří mají přednostní právo – mě spíše přesvědčila o tom, že jste ztratil sílu, abyste vedl nejen tuto vládu, ale abyste vedl tuto zemi k lepším zítřkům, abych se vyjádřil tak, jak jste řekl přede mnou, když jste replikoval na faktické poznámky z pléna. Zamyslete se nad sebou. Možná že by nebylo špatné, kdybyste se byl schopen občanům České republiky podívat do očí a říci jim pravdu, že nejde o vládu rozpočtové odpovědnosti a že nejde o vládu, která má protikorupční a rozvojový program. Tak tomu opravdu není. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal poslance Michala Haška. Kromě poslance Haška tady mám ještě tři písemné přihlášky – pana poslance Peciny, Koskuby a Koníčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pane předsedo vlády, vážení ministři, vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci. Dovolím si začít takovým malým kvízem a konkrétně citací jednoho výroku: „Zatím jsou předkládány pouze účetní škrtky. To není žádná náročná operace. Tam nemusíte vyvíjet žádnou kreativitu, žádné přemýšlení. To je v podstatě tupá účetní operace. Ale kreativita, přemýšlení, intelektuální výkon, ten je zatím nulový.“

Dámy a pánové, hádejte, kdo je autorem tohoto výroku: a) David Rath, b) Michal Hašek, c) za mémi zády se hlásící Petr Nečas. Ano, slyšíte správně, c) je správná varianta. Tento výrok na adresu připravovaného státního rozpočtu řekl premiér naší země, předseda vlády České republiky Petr Nečas.

Od srpna letošního roku, kdy tento výrok zazněl v rozhovoru pro Mladou frontu Dnes, uplynuly už řádově čtyři měsíce a pohled na návrh státního rozpočtu nám říká, že za tuto dobu se v charakteristice připravovaného návrhu rozpočtu nic nezměnilo. Pan Nečas měl ve svém nezvykle upřímném postoji pravdu. Tento rozpočet je rozpočtem tupých účetních škrtů.

Čekal jsem, že se vláda pokusí vydat cestou poctivějšího rozpočtu, rozpočtu, který bude šetrný a spravedlivý ke všem společenským a příjmovým skupinám, rozpočtu, který by vedl k ekonomice alespoň s určitou morálkou a jasnými pravidly pro všechny. To se bohužel, dámy a pánové, nestalo.

Zásadních problémů má rozpočet mnoho. Klíčovým je podle mě evidentně chybně nastavená prognóza růstu HDP. Ministerstvo financí počítá a rozpočet staví na předpokladu růstu HDP ve výši 2,3 %. Česká národní banka ve svém posledním odhadu uvádí růst pouze 1,2 %. Mám pocit, že už jsme to tady všichni jednou zažili. V návrhu rozpočtu pro rok 2009 tehdejší ministr financí – shodou okolností i současný ministr financí – pan ministr Kalousek počítal s růstem HDP 4,8 %, přestože Evropa a okolní svět upadaly do ekonomické krize a všichni věděli, že tento odhad už není reálný. Namísto plánovaného 38miliardového schodku státního rozpočtu pak bylo v roce 2009 dosaženo obludných více než 200 mld. Kč schodku státního rozpočtu. Bohužel, mám vážnou obavu, že podobně tomu bude i v navrhovaném rozpočtu pro rok 2011.

Myslím, že stačí porovnat jenom dvě čísla. Za prvé už zmiňovaný rozdíl v odhadu růstu HDP mezi Ministerstvem financí a Českou národní bankou a stejně tak znepokojivý odhad spotřeby domácností. Ministerstvo financí počítá s dvouprocentním růstem, Česká národní banka uvádí pouze 0,4 % růstu spotřeby domácností. Rozdíly v těchto číslech jsou, dámy a pánové, zásadní a jsem přesvědčen, že budou mít vliv na reálnou skutečnou výši deficitu státního rozpočtu. Rozdíl v případě spotřeby domácností totiž znamená výpadek příjmů státu ve výši zhruba 20 mld. Kč, a to na výběru daně z přidané hodnoty, spotřebních a dalších daní. A tak se ukazuje, že současná vláda a pan ministr financí jsou experty na vytváření rozpočtů, které nakonec vždycky dopadnou poněkud jinak.

Pan ministr věděl, že nemůže dosáhnout schodku zmiňovaných 35 mld. Kč v roce 2009. A myslím si, že ve skrytu duše pan Kalousek dobře ví, že ani v roce 2011 nemůže dodržet schodek, který je plánován ve výši 135 mld. Kč. A není to jenom proto, že to teď z této lavice říká opoziční poslanec Michal Hašek, ale vycházím především z prognózy České národní banky. Už rovnou nyní si kvůli snížené spotřebě domácností můžete k plánovanému deficitu připočíst zhruba dalších 20 mld. Kč.

Škrty vlády v předloženém návrhu rozpočtu škrtí českou ekonomiku a české domácnosti. Je jasné, že navržený rozpočet České republiky zpo-

malí českou ekonomiku. Seškrťáváte platy lidem, lidé také nevidí žádné jasné kontury budoucích reforem a nevidí ani jejich konec. Ke strachu lidí pak stát ještě navíc škrtá investice, které v ekonomicky obtížných časech pomáhají přežít firmám a také udržují zaměstnanost, dávají lidem práci. A tak se stačí podívat do některých kapitol státního rozpočtu. Investiční výdaje obecně klesají o více než 10 mld. Kč. Když se podíváte jenom do kapitoly doprava, tak výdaje na dopravu klesají o více než 35 %. Výdaje do stavebnictví, průmyslu a služeb klesají o téměř 30 %. Jsem přesvědčen, že to jsou záměry, které jsou škodlivé pro Českou republiku a její ekonomiku. Přímou ohrožují životaschopnost motoru a srdce ekonomiky, průmyslu a stavebnictví.

Rozumné vlády dávají firmám práci, protože chápou multiplikační efekty investičních opatření. Chápou, že je lepší lidi udržet v práci než jim vyplácet podpory v nezaměstnanosti. Bohužel současná vláda to nevidí a chce se proškrtat až k propadu české ekonomiky, našich firem, a tedy i práce.

Jestli bylo záměrem navrhovaného rozpočtu, pane premiére a pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, udusit zárodek ekonomického oživení, pak vám musím blahopřát. To se vám skutečně s tímto rozpočtem podaří. Nejenom že to nepovede k oživení, ale před zavedením škrtů odhadovala Česká národní banka růst HDP o procento vyšší než nyní. O několik desítek miliard korun vybere vláda méně na daních. A jednoduché počty jednoduše říkají: kdyby vláda neudělala nic, neškrtala mzdy státním zaměstnancům, tak z hlediska vlivu na schodek státního rozpočtu by fakticky hospodaření veřejných financí dopadalo velmi podobně.

Na závěr to nejtragičtější. Nejen že jde o nemorální zásah do ekonomiky, ale i z hlediska úspor a budoucího snižování schodku se bohužel mýlí účinkem.

Další katastrofou, se kterou přichází vláda v tomto návrhu státního rozpočtu, je čerpání evropských fondů. Jako člověk, který reálně pracuje v regionech a pohybuje se v oblasti poskytování dotací z evropských fondů, nechápu nezáměr a určitou liknavost vlády při čerpání evropských fondů. My tady hovoříme o miliardách, možná desítkách miliard korun, které vláda bere policistům, hasičům, zdravotníkům a dalším státním zaměstnancům, a přitom vláda nijak neakcelerovala růst tempa čerpání peněz z evropských fondů. Ty bohužel leží ladem a některé možná dokonce bude muset Česká republika vracet. Tyto peníze začínají propadat, český stát, regiony, naše firmy a neziskové organizace si na ně bohužel díky špatné vládní politice už do budoucna nesáhnou. Přitom jsou to v současné době ty nejlevnější peníze, které můžeme v rámci české ekonomiky na veřejné investice použít. Vláda vedle toho snižuje kofinancování.

A teď největší ostuda, boj s korupcí. Bylo to zaklínadlo všech stran před volbami do Poslanecké sněmovny. Sama tato vláda si dala do svého názvu, do svého přívlastku, vedle vlády rozpočtové odpovědnosti také to, že je vládou boje s korupcí. Jak to vypadalo v praxi, jsme viděli dnes ráno. Stačily čtyři nebo pět hodin a musel rezignovat jeden z členů vlády, protože na jeho resortu prokázala média rozsáhlou korupci. Korupci, která je možná spojena i s financováním jedné z koaličních vládních stran. Přitom ten, kdo by opravdu chtěl, může najít už fungující vzory v rámci České republiky, kde je možné, třeba v Ostravě u kolegy primátora Kainara, najít systém transparentních elektronických centrálních nákupů z veřejných peněz města, které jenom za první rok fungování snížily náklady až o 30 %. Já jsem přesvědčen, že vláda nemusí rok nebo dva složitě projednávat pravidla a hledat nové metody. Stačí takové systémy převzít a začít je uplatňovat na jednotlivých resortech. Jsme přesvědčeni, že by odhadem takováto centralizace a elektronizace zadávání veřejných zakázek mohla přinést úsporu až 20 mld. Kč. Dvacet miliard, které by znamenaly, že byste nemuseli, dámy a pánové z vládní koalice, snižovat mzdy ve veřejném sektoru, že byste nemuseli brát rodičovské příspěvky, že byste nemuseli brát lidem podporu na stavebním spoření. Pouze by stačilo, kdybyste i vaše vlastní líbivé předvolební sliby převedli do praxe.

Jsem přesvědčen, že i česká ekonomika si zaslouží, aby fungovala na principu určité, řekněme, morální ekonomiky, tedy ekonomiky, kde se nekrade. Na to téma si zvlášť po dnešku udělejte, prosím, ve vládní koalici důkladný seminář. Morální ekonomika, která by pomáhala svým firmám a pomáhala by jejich zaměstnancům. Morální ekonomika, ve které funguje sociální smír, kde se nerozevírají nůžky mezi jednotlivými společenskými a příjmovými skupinami. Morální ekonomika, kde by fungovalo spravedlivé progresivní zdanění tak, jak je tomu v celé vyspělé západní Evropě. Bohužel, nic z toho, o čem jsem hovořil, jsem v navrhovaném státním rozpočtu nenašel.

Na závěr opět připomenutí citace pana premiéra: Není to žádná náročná operace. Nevyvíjíme žádnou kreativitu a žádné přemýšlení. Je to v podstatě jen tupá účetní operace. Kreativita, přemýšlení, intelektuální výkon, ten je zatím nulový.

A právě proto, že váš výkon je nulový, dámy a pánové, nepočítejte s hlasý sociálních demokratů pro tento návrh státního rozpočtu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Martina Pecinu. Připraví se Jiří Koskuba.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane pre-

miere, vážená vládo, kolegyně a kolegové, můj projev nebude tak dlouhý jako mých předřečníků. Já jsem si připravil pár faktů, ale v prvním okamžiku bych si dovolil citovat z článku, který jsem avizoval už při druhém čtení rozpočtu. Týká se toho, jakým způsobem postupovalo Irsko prakticky přesně před rokem a jakým způsobem Irsko dopadlo. Já nechci být paranoidní, ale poté, co jsem to tady avizoval ve druhém čtení, tak ten článek na tom serveru, který provozuje CzechTrade, už není, zmizel, nicméně bych si přesto dovolil z něj citovat.

Ten článek se jmenuje Irsko představilo velmi úsporný rozpočet na rok 2010: Ministr financí předložil dne 9. 12. 2009 irskému parlamentu státní rozpočet na rok 2010. Rozpočet byl očekáván s vážnými obavami z úsporných opatření a škrtů, zdaleka nejrozsáhlejších v moderní irské historii. Strukturou tak rozpočet adekvátně reaguje na celkovou hlubokou hospodářskou recesi v zemi. Ministr financí v období čtrnácti měsíců předkládá prakticky již třetí úsporný rozpočet. Hlavním motivem předloženého rozpočtu byla snaha nalézt úspory 4 mld. eur a zastavit stále rychlejší zadlužování země, s vytuženým cílem zajistit stabilizaci deficitu a pokračovat v jeho postupném snižování. Rozpočet je koncipován jako rozhodující úsporný nástroj působící v následujících oblastech – teď ty oblasti, to bude asi nejzajímavější: snížení platů státních zaměstnanců dle výše příjmů od 5 % do 15 %, snížení dětských přídavků v průměru o 10 %, snížení podpory v nezaměstnanosti o 4,1 %. Dále ve zdravotnictví bude na každou vydanou položku na recept účtován poplatek 50 centů.

Já bych se chtěl zeptat pana ministra financí, proč si myslíme, že opatření, která děláme my, která jsou velmi podobná – nechci říci, že identická, ale velmi podobná – tomu, co udělalo Irsko před rokem, když předpokládalo dvouprocentní růst a skončilo to nakonec poklesem, nevím ještě kolikaprocentním, ale v jistém okamžiku se také predikovalo, že pokles bude dvouprocentní, proč by nemělo k identickému vývoji dojít i u nás.

Já bych chtěl sdělit prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Šeichovi, v čem je problém snižování mezd u státních zaměstnanců. To není o tom, že by si naráz žili hůře. Oni se s tím jistě nějak vyrovnají. To je o tom, že každý státní zaměstnanec má jakousi část platu vázanou na obligatorní vydání, jako jsou hypotéky, splátky úvěrů, leasingy, nájemné, výdaje na elektřinu, dopravu do zaměstnání apod., a část platu, obvykle tu menší, potom utrácí – a z ní žijí ti malí podnikatelé, kteří vytvářejí pracovní místa. Jestliže jim dnes sebereme deset procent, tak první, kteří na to doplatí, budou ti malí podnikatelé, kteří od února nebo března budou mít méně zákazníků, aby je stíhali, aby jim vařili kávu, aby jim poskytovali služby. Ti lidé přestanou chodit do kin, přestanou utrácet těch deset procent, která jim dnes přebývala.

Já bych se potřeboval dozvědět, proč si pan ministr financí a vláda myslí, že nedopadneme stejně jako Irsko.

Po včerejší diskusi bych se chtěl zeptat, jestli se on ptal regulátora. Nás včera nabádal, že bychom to měli všichni udělat. Jestli se ptal regulátora, co se stane, když se tento rozpočet přijme, čili jestli se ptal České národní banky. A jestli se ptal, tak bych se chtěl zeptat, proč se jeho čísla o předpokládaném růstu liší o více než procento od odhadu České národní banky.

Já jsem ve druhém čtení navrhl pozměňující návrh, zvýšení kapitoly Ministerstva vnitra o 2 mld. Kč, z toho 1,3 mld. pro Policii České republiky a 700 mil. pro Hasičský záchranný sbor. To, co mě k tomu vedlo, nebylo s-nižování mezd těmito zaměstnancům. To, co mě k tomu vedlo, bylo ujištění obou generálů, jak policejního prezidenta, tak generálního ředitele Hasičského záchranného sboru o tom, že bez těchto peněz prostě tyto sbory fungovat nemohou, protože mají podhodnocené položky výdajů např. na topení, na elektrickou energii, na pohonné hmoty, a bez těchto peněz se prostě dostanou do problémů, které oni dnes neumějí řešit. Tak nám to bylo sděleno. Proto jsem si dovolil požádat o zvýšení tohoto rozpočtu.

Pana ministra vnitra bych chtěl požádat, aby přehodnotil svůj postoj a svého resortu a svých mužů se zastal, protože nevím, jak budeme bojovat proti korupci, zvláště ve světle dnešních událostí, jestliže nebudeme mít dost peněz na to, aby se na služebnách policie svítilo a topilo. Nehovořím o tom, samozřejmě, že zejména protikorupční útvary, jak jsme si poslechli od odstoupivšího náměstka policejního prezidenta, by potřebovaly samozřejmě posílit, pokud se týká techniky, pokud se týká softwaru atd.

Včera jsem si v Událostech, komentářích poslechl, že čistíčka v Praze měla být předražena o 3 miliardy korun, a já bych si myslel, že 2 miliardy, o které žádám Ministerstvo vnitra, by vláda určitě našla v rozpočtu České republiky bez větších problémů.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Pecinovi. Nyní je zde přihláška pana kolegy Jiřího Koskuby a po něm je přihlášen pan poslanec Vladimír Koníček. Pan kolega Koskuba má nyní slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Dobrý den, paní předsedkyně, vážená vládo, rádoby slovu Sněmovno. Po mých předřečnických je poměrně složité hovořit, a jelikož jsem lékař, tak jistě vás při projednávání takto důležitého bodu nebudu unavovat ekonomickými řečmi. Každý by měl hovořit o tom, čemu nejlépe rozumí. Nicméně já navážu na dnešní i včerejší dění ve Sněmovně, protože vše souvisí se vším, a mohu vám říct, že chápu

rozčilení pana ministra financí, kdybych si myslel, že jsme označili jednání o návrhu státního rozpočtu za taškařici, nicméně jednání této Sněmovny mně občas přinejmenším taškařici připomíná. To je nesporné.

Vždy na klubu začínám tím, čím kolegy už štvu, že jsem nováčkem v této Sněmovně. To je pravda. Prosím vás, jsem zde teprve půl roku, tak to mé dnešní vystoupení berte jako takové malé složení účtu, neboť přijetím tohoto zákona, z mého pohledu jednoho z nejdůležitějších za naše půlroční působení zde, ovlivníme život všech našich občanů minimálně na jeden rok a u některých z nich i na dobu delší než tři roky. Přesto to vše probíhá v atmosféře, která ať chceme nebo ne, mně osobně nepřipadá zcela důstojná. A nyní se pokusím ve stručnosti vysvětlit proč.

Rokujeme tu o takto důležitém zákoně, a abych byl přesný, tuším, že nás je tady 112 nových poslanců. Zákon prochází a zřejmě bude přijat. Nicméně včera jsem zaznamenal při dosti důležitém bodě, alespoň pro nás dosti důležitém bodě, kdy jsme projednávali náš návrh zákona o spotřebních úvěrech, jak Sněmovna dospěla i k takové věci, kdy jsme oslovili jednoho z iniciátorů tohoto stejného zákona, Věci veřejné, že došlo na to, že Věci veřejné se omlouvaly, že jsou zde krátce, že ještě neumějí připravit tento zákon, že to je pro ně příliš rychlé a složité. Ač já bytostně s návrhem tohoto zákona z různých důvodů, které tady už zazněly, nemohu souhlasit a nemohu pro něj hlasovat, přesto očekávám, že tento důležitý zákon pro tuto zem bude přijat krom jiného právě hlasy kolegů z Věcí veřejných. Je zvláštní, že v tomto případě zřejmě neplatí, že jsou zde krátce a že tomu nerozumějí. Na druhé straně mně mohou kontrovat, že to je vládní návrh zákona, a už jsme zde též slyšeli z úst několika poslanců, že by opozice s žádnými zákony přicházet neměla, ani poslanci, že nejlepší zákony jsou zákony podané jediné a prostě vládou.

Přijmeme tento zákon přes náš odpor a dotkne se krom jiného i zdravotnictví. Proto bych prostřednictvím paní předsedkyně chtěl poprosit pana ministra Kalouska, aby se nerozčiloval kvůli drobným slovům, protože ho mohu za sebe ujistit, že rezervy některých zdravotnických zařízení jsou již na hraně. Příští rok budou ještě nižší, je zbytečné kvůli slovíčku riskovat akutní koronární příhodu. A proč toto říkám. Já věřím, že pana ministra Kalouska, který je stejně jako já kuřák, toto nepostihne, ale může to postihnout řadu jiných lidí, a přesto tatáž Sněmovna zde odmítla, a já nechci opět rýpat do Věcí veřejných, ale i jejich hlasy projednání aktuální situace v našem zdravotnictví, kde pouze bychom mohli prodiskutovat, co se děje, a možná byste se i mým prostřednictvím dozvěděli, že lékaři nejdou do protestů jenom kvůli svým platům, alespoň ti, s kterými stále udržuji kontakt, že jdou do toho protestu proto, že my už nebudeme schopni opravdu z financí, které nám přijdou díky přijetí tohoto zákona, udržet chod a důstojnou léčbu našich pacientů. To si musíme prosím vás přiznat. A omlou-

vám se i prostřednictvím paní předsedkyně panu ministru Hegerovi. Není pravdou, že se to neprojeví na úrovni léčby našich nemocných.

Tak bychom, vážení, mohli pokračovat bod po bodu.

Ráno jsme začali tento důležitý bod poměrně zajímavou pro mě scénkou. Ano, my bojujeme proti korupci, včera jsme se ale nedostali k projednání a hlasování o zákonu, kde se hovořilo o lichvě. Já se vám velice omlouvám. V době, kdy jsou finance napjaté, a já ujišťuji prostřednictvím paní předsedkyně pana ministra financí, že bych byl poslední, kdo by chtěl bezhlavě zadlužovat tuto zem, nicméně jde o to, jakými kroky se toho snažíme zbavit. Nicméně zákon o lichvě. Při perfektním projevu, a ten ocení kolegové poslance Doktora, jsem se dozvěděl, že to je vlastně omezování volného trhu. Vážení, mně připadá opravdu divné, že když máme šetřit, tak kladivo padne na všechny a hlavně na ty nejchudší, ale když se hovoří o penězích, o velkých penězích s minimální kontrolou, tak je to volný trh.

A najednou se vracím opět k našim lékařům. Pan kolega Doktor se včera ve vystoupení, které se mi jinak rétoricky velice líbilo, zmínil o tom, že on jinak nemůže, neb je liberál. Prosím vás, ti lékaři, že protestují, tak si uvědomte, že i oni jsou občany tohoto státu, nejenom oni, všichni zdravotníci, a že to, co zde chystáme, dopadne i na soukromé lékaře, protože i těm se sníží platby, a najednou mě překvapuje, že tady regulace může být a že soukromý lékař, který má soukromou firmu, to není podnikatel? A dokonce když lékař protestuje, tak to je to obvyklé klišé, bere si pacienty jako rukojmí. Prosím vás, toto už nepoužívejte. Právo protestu má v této zemi každý a já si myslím, že když budou stávkovat pekaři, tak nebudeme kritizovat pekaře, že si berou za rukojmí konzumenty pečiva. Prostě musíme se s tím smířit. To je jenom malá vsuvka, která patří zase jednomu z řečníků ze včerejška. Nicméně tady my regulovat budeme a budeme regulovat tak, že pro ně poptávka a nabídka existovat nebude. Ano, je tu systém pojištění. Víím, že je to všechno složité, ale prostě nemohu se smířit s tím, že pro někoho to platit bude a pro někoho nikoliv.

Na závěr vám tedy mohu říci: Já jsem svým způsobem šťasten, že jsem byl zvolen poslancem této Sněmovny, a šťasten proto, že jsem se o to jako kandidát snažil dvacet let, neboť jsem se domníval, že v Parlamentu lze něco změnit. Šťasten jsem proto, že jsem se sem dostal preferenčními hlasy. Ale na začátku jednání Sněmovny – a nepamatuji se, kdo z kolegů to zde řekl, a mám tušení, že to byl opět někdo z Věcí veřejných, a ne že teď ryju do Věcí veřejných, ještě do včerejška jsem si myslel, že do mrtvých se nekope, ale dneska díky předsedkyni poslaneckého klubu paní Kateřině (Karolíně) Peake víím, že Věci veřejné žijí a že umějí reagovat – takže někdo z vás zde zřejmě řekl, že je hrdý na to, že je členem této Sněmovny. Já jsem spíš šťasten, že jsem do ní byl zvolen, ale hrdý na tuto Sněmovnu nejsem. Pochopil jsem, že zákony opozice budou shazovány pod stůl.

Pochopil jsem, že když se to bude hodit, bude nám zakázána rozprava. Pochopil jsem, že opozice je brána pouze v případě, kdy je to třeba, a pochopil jsem, že svůj úkol jsem splnil tím, že jsem si snížil plat, omezil imunitu a že budu platit lístky v tramvaji. Proč ne, dělal jsem to dosud. Ale já se obávám, že ti, co mě sem poslali, ode mě čekali něco víc. Já teď tuším, že za současné situace nebudu moci svým slibům dostát. Snad ke mě budou shovívaví.

A vážení, i když budu hlasovat proti tomuto rozpočtu, tuším, že projde. Dovolte mi v mém asi letošním posledním vystoupení tady jak vám všem, tak i občanům této země popřát šťastné, klidné svátky, velmi bujarého silvestra, protože já se obávám, že až skončí silvestr a začne platit tento zákon, tak celá naše zem velmi rychle vystřízliví. A k tomu nám dopomáhej bůh.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo vystoupení pana poslance Jiřího Koskuby. Nyní je přihlášen pan poslanec Vladimír Koníček, po něm je zde ještě přihláška pana poslance Jiřího Dolejša. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, při projednávání státního rozpočtu na rok 2008 v prosinci 2007, tedy před třemi lety, jsem se ptal pana ministra financí Kalouska, jak bude probíhat financování programů, programového financování, když nejsou schváleny dokumentace k jednotlivým programům. V té době nebyla totiž schválena dokumentace u poloviny programů. Pan ministr mě tehdy, a nejen mě, ale celou Poslaneckou sněmovnu, ujistil, že pokud nebudou naplněny všechny náležitosti, nebudou programy realizovány. Jaké bylo moje překvapení, když jsem si při projednávání kontrolního závěru Nejvyššího kontrolního úřadu 09/14 o majetku Ministerstva zahraničních věcí v kontrolním výboru přečetl, že program 306020, ze kterého byla realizována akce Český dům v New Yorku s původním rozpočtem 235 mil., ve výsledku přes 800 mil., a tato akce byla financována z programu, u kterého nebyla vůbec schválena dokumentace k tomuto programu. Tak to aspoň uvádí Nejvyšší kontrolní úřad ve svém závěru. A pan ministr, pan ministr Kalousek, tady v roce 2007 slíbil, že žádná taková akce financována nebude.

Ptám se, pane ministře, jak je možné, že se něco takového mohlo vůbec stát. A také se ptám, pane ministře, co uděláte pro to, aby se něco takového nemohlo opakovat při financování rozpočtu 2011.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Koníčkoví. Prosím nyní o slovo pana poslance Jiřího Dolejša.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Já budu velmi stručný, protože si myslím, že na téma státního rozpočtu ve všech třech čteních bylo řečeno poměrně dost. Bohužel se zákopy, do kterých jsme se schovali, nepodařilo opustit, a tak se dá prognózovat, že hlasování dopadne podle představ na samotném začátku, tedy že se bude válcovat koaliční většinou, ať to stojí co to stojí, ať je to dobře nebo špatně. Čili celkové usnesení, asi se nezmýlím, dopadne takto. Jestli mají pravdu ti, kteří mluví o tom, že tento rozpočet je světlo na konci tunelu, anebo ti, kteří se obávají, že toto světlo bude dopřáno pouze elitám, které se utrhly od lidí venku za těmito zdmi a kteří právem protestovali dneska ráno před našimi branami, to bohužel ukáže čas. A obávám se, že ukáže velmi rychle. Ale dnes už asi z této ošklivé rozpočtové ropuchy nedokážeme vykouzlit krásnou princeznu, i kdybychom tu ropuchu líbali sebevíc. A tak bych obrátil vaši pozornost také k jedné věci.

Dnes kromě celkového usnesení samozřejmě musíme prohlašovat pozměňovací návrhy, které byly načteny ve druhém čtení, a jak jsem postřehl a jak možná postřehla i celá řada z vás, tyto návrhy jsou velice často zbilancovány s jednou položkou a touto položkou jsou náklady na dluhovou službu, resp. úrokové náklady. Já to vnímám tak, že dokonce i vláda, protože i pan premiér zbilancovává svůj návrh s touto položkou, vnímá, že je šance, že nás dluh v této oblasti nebude stát tolik, jak jsme uvažovali, že dokonce když to srovnáme s minulými lety, kde jsme měli daleko větší problémy, tak tato částka je skutečně nadnesená. A úvaha je o tom, jak moc je nadnesená.

Možná že nám pan ministr ještě vysvětlí, nebo zpravodaj, až se bude vyjadřovat k hlasování, nám naznačí, že většina návrhů kromě návrhů pana ministra už nemá šanci. Ale z jakého důvodu? Protože je načítala opozice? Anebo tím skutečným důvodem je, že tam skutečně není jenom 1 mld. navíc, že těch miliard je tam daleko více, ale že někdo si chce nechat tyto peníze buď k rozhodování během rozpočtového období, to je jedno možné vysvětlení, anebo proto, že ve vládní koalici narůstají určité rozpory, kdy není zřejmé, jestli tempo sblížování sazeb DPH – samozřejmě jak jinak než směrem nahoru – nebude dodrženo, tudíž na tento rozpočtový výnos si asi nesáhneme, nebude možno dělat rezervy na některé drakonické reformy, a tudíž tyto peníze se budou ještě dobře hodit.

Nejsem si jist, jestli i přes tento apel někdo přizná pravdu a řekne, jak je to doopravdy, ale pokud aspoň zčásti mám pravdu, tak bych se přimlouval za to, aby ty pozměňovací návrhy, které se týkají podstatných věcí, které nás budou v příštím období trápit, měly naději na projití. Jak říkám, z ropuchy princeznu neuděláme, ale přece se všichni shodneme na tom, že šetření na vzdělání a na vědě je pro nás smrtící do budoucna. Určitě se shodneme na tom, že sociální služby je třeba dofinancovat.

Pravděpodobně, pokud se zhorší hospodářský vývoj, tak bude třeba mít i více peněz v oblasti aktivní politiky zaměstnanosti. A v neposlední řadě výkon státní správy v obcích – prostě ty peníze nemají, a když je tam nedáme, tak výkon těch funkcí nebude zabezpečen.

Takže to jsou věcné problémy. Já si myslím, že na ně opozice právem upozorňovala, a pokud je zbilancovávala s touto položkou, s tímto polštářem, o kterém jsem hovořil, tak určitě zvažovala racionálně, a myslím si, že tuto korekci bychom aspoň měli vnímat a pokusit se ji provést. Pokud ani toto nechcete provést, samozřejmě je to vizitka. Jedete dál jako buldozer, ale tomu buldozeru už dochází hodně dech. Uvědomte si, že jestliže dneska jsme tady řešili to, jestli s rozpočtem souvisí odchod ministra, jestli s rozpočtem souvisí jmenování policejního prezidenta, jestli vám není jasno, jak to v koaličním objetí budete dál vykonávat, jestli jedna z koaličních stran – mám na mysli konkrétně teď Věci veřejné – je v roli Burianova osla, který je mezi tou pravou a levou otýpkou sena, neví, z které si má ukousnout, a možná že jí hrozí, že kvůli tomu, že se nezakousne ani do jedné, umře hladu. To je všechno pravda, ale ty občany venku zajímá, jestli rozpočet spravíme, jestli ho trošku vylepšíme, anebo ne, abychom pak s daleko snazší startovací pozicí mohli nějak politiku táhnout dál v příštím roce.

Já samozřejmě také všem přeji hezkého Ježíška, ale obávám se, že dneska se k těm Vánocům asi lidem příliš nezavděčíme.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Jiří Dolejš. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Rath se hlásí, prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovolím si na závěr krátce zrekapitulovat, co znamená tento návrh rozpočtu pro rozpočty krajů, jaký to má dopad do životů občanů.

V našem kraji tento návrh rozpočtu znamená zhruba o jednu miliardu méně. Tato jedna miliarda samozřejmě se musí okamžitě promítnout do jednotlivých služeb, které kraje zajišťují. Tudíž tento rozpočet způsobí za prvé zdražení dopravy, především autobusové dopravy, minimálně v našem kraji, ale myslím, že prakticky všude v celé republice. Za druhé, protože dostáváme podstatně méně peněz na jednotlivé domovy seniorů a domovy mentálně postižených, tak to samozřejmě znamená dopad do chodu těchto institucí, takže to znamená zdražení služeb, pokud to lze, pro seniory, a současně omezování rozsahu služeb, které tyto ústavy zajišťují. Doufám, že to ve finále nepovede až k zavírání některých ústavů, případně takovým věcem, že se tam třeba přestane topit a něco podob-

ného. Stejná věc čeká školy, to znamená, stejný dopad to má na provozní náklady škol. I tam přijde v příštím roce podstatně méně peněz než letos. Jsem zvědav, co si s tím školy počnou. Pravděpodobně se tam nebude topit, pravděpodobně se tam nebude nic opravovat, pravděpodobně se tam nebude svítit. Možná budeme zavírat i vodu. To je rozpočet, který nám leží dnes na stole. O zdravotnictví tady hovořili mnozí. Opět to znamená méně peněz do nemocnic. Především do nemocnic. Čili menší zdravotní péče. Ale samozřejmě také výrazně méně peněz například do údržby s-tavu silnic, v obcích, městech, v krajích. Každá tato položka zaznamenává pokles. Prostě na ni se přenáší škrtů tohoto rozpočtu. Samozřejmě škrtů tohoto rozpočtu se přenáší i do výkonu státní správy, takže dojde k propouštění a případně i snižování platů nejenom krajských úředníků, ale i hasičů, policistů, zdravotníků, pracovníků ve školství. O tom je tento rozpočet.

Dámy a pánové, přestože se autoři tohoto rozpočtu, především pan ministr financí Kalousek, který už nás jednou tady balamutil s rozpočtem a tvrdil, že je tak báječný, že bude mít deficit pouhých 34 miliard, a víme, jak to dopadlo, tak spolu s premiérem Nečasem nás tady podvádí podruhé. Podvádí tím, že vedle toho, že tento rozpočet tvrdě dopadne na celou řadu zásadních oblastí života České republiky, tak současně je evidentní, že v nastalé situaci ten deficit bude stále gigantický. Prostě čím víc budete škrtat, tím větší a víc přilepený bude současný deficit!

Vy se prostě proškrtáte k těm největším dluhům, které kdy Česká republika měla. A navíc to odnesou všichni občané. Tento rozpočet je špatný stejně jako byl špatný ten, který jste nám tady převáděl před pár lety! A je stejně nepravdivý jako tamten rozpočet!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy ke třetímu čtení státního rozpočtu. Pokud tomu tak není, rozpravu končím.

Přivolám kolegy, kteří nejsou v jednacím sále, protože prvním hlasováním, které je před námi, je hlasování o návrhu pana poslance Jiřího Paroubka. Ten navrhl, aby vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky byl vrácen do druhého čtení, tedy aby se konalo opakování druhého čtení tohoto státního rozpočtu.

Ale ještě před tímto hlasováním je prostor pro závěrečná slova. Nejprve prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska o závěrečné slovo. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Chci poděkovat Poslanecké sněmovně za diskusi, chci poděkovat za všechny připomínky, vystoupení. Ujišťuji, že si vážím i některých velmi třesutých generálek na předvolební projevy na

kongresu sociální demokracie. Myslím si, že to vše patří k projednávání státního rozpočtu.

Dovolte ještě dvě poznámky, na které jsem zapomněl ve své úvodní řeči. A sice chtěl jsem vyjádřit svoji úctu poslancům jak opozičním, tak koaličním za to, že v letošním roce rezignovali na jakékoli načítání pozměňujících návrhů lokálních investic z centrálního rozpočtu, tedy rezignovali na takzvaného medvěda. Díky tomu je náš seznam pozměňujících návrhů zdaleka nejtenčí za celou historii projednávání státního rozpočtu, a že si tu historii pamatují již poměrně dlouhou.

Ještě bych chtěl mít komentář k jednomu pozměňujícímu návrhu, a to je pozměňovací návrh B26 pana poslance Zemka, který nejde proti fiskální strategii vlády a v zásadě bylo by možné ho z naší pozice podpořit, byť je to návrh opozičního poslance. To skutečně není ten důvod. Ale prosím pana poslance o pochopení, že byť ten návrh je racionální, to jediné, čím si nejsme jisti, je ona výše 50 milionů korun, o který má být posílen program krajiny. Může to být o 10 milionů více, může to být o 10 milionů méně. Chci proto pana poslance ujistit, že tento návrh spolu s koaličními poslanci výboru pro životní prostředí bereme velmi vážně a že ve spolupráci s ministrem životního prostředí jsem v průběhu rozpočtového roku připraven k takovým rozpočtovým opatřením, aby tento program nebyl podfinancován.

Děkuji za pochopení a prosím o schválení návrhu státního rozpočtu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře, za toto závěrečné slovo. Zpravodaj avizuje, že se vzdává svého závěrečného slova, proto budeme hlasovat o návrhu Jiřího Paroubka na opakování druhého čtení vládního návrhu zákona o státním rozpočtu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 165 a táži se, kdo je pro tento návrh na opakování druhého čtení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 165. Přítomno 185, pro 74, proti 106. Tento návrh přijat nebyl.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňujících návrzích. Poprosím tedy pana zpravodaje, aby nám ještě jednou připomenul, že – domnívám se, že byla odhlasována procedura už v úvodu. Prosím tedy o slovo zpravodaje pana poslance Pavla Suchánka.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Proceduru máme odhlasovanou a budeme podle ní postupovat. Podle procedury jako první hlasování je hlasování o tabulce A, kterou jste všichni obdrželi, a to je pozměňovací návrh rozpočtového výboru a budeme o něm hlasovat jako en bloc, o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o vaše stanoviska. (Ministr Kalousek i zpravodaj Suchánek souhlasí.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 166 a táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 166. Přítomno 187, pro 181, proti jeden. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Suchánek: Následně budeme hlasovat o tabulce číslo 2, což jsou pozměňovací návrhy podané ve druhém čtení státního rozpočtu ve Sněmovně. Budeme hlasovat o každém pozměňovacím návrhu zvlášť s patřičným komentářem.

Jako první je pozměňovací návrh B1 pana poslance Petra Nečase. Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 167. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 167 přítomno 187, pro 183, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Další návrh je návrh pana poslance Opálky, alternativa 1 pod číslem B2. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 168. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 168 přítomno 187, pro 75, proti 110. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším návrhem je alternativa 2 pana poslance Opálky. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 169. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 169 přítomno 187, pro 76, proti 107. Návrh přijat nebyl. Prosím o další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Další je návrh pana poslance Opálky pod číslem B3. Připojil se k němu pan poslanec Klučka. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 170. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 170 přítomno 187, pro 76, proti 110. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Další pozměňovací návrh pod číslem B4 paní poslankyně Bohdalové. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 171. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 171 přítomno 187, pro 75, proti 105. Návrh přijat nebyl. Prosím o další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Další návrh pod číslem B5 pana poslance Smýkala. Připojil se pan poslanec Votava. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 172. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 172 přítomno 187, pro 75, proti 111. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Další je návrh pod číslem B6 pana poslance Votavy. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 173. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 173 přítomno 187, pro 75, proti 110. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh pod číslem B7 pana poslance Petra Braného. Musí být hlasován současně s textovým návrhem pod číslem B1. Nesouhlas.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Byla by to velká feudální pravomoc pro mě a to nechci. Nesouhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 174. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 174 přítomno 187, pro 74, proti 109. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Pavel Suchánek: Další pozměňovací návrh pod číslem B8 pana poslance Klučky. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 175. Kdo je prosím pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 175 přítomno 187, pro 76, proti 109. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh pod číslem B9 pana poslance Grospiče. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 176. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 176 přítomno 187, pro 75, proti 110. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh pod číslem B10 pana poslance Ohlídala. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 177. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 177 přítomno 187, pro 75, proti 110. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Další pozměňovací návrh pod písmenem B11 paní poslankyně Semelové. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 178. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 178 přítomno 187, pro 76, proti 110. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh B12 paní poslankyně Semelové. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 179. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 179 přítomno 187, pro 76, proti 110. Návrh jsme nepřijali.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh pod číslem B13 pana poslance Adama. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 180. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 180 přítomno 187, pro 75, proti 110. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh B14 pana poslance Křečka je nehlasovatelný, protože mění parametry státního rozpočtu schválené v prvním čtení. Je tady pan poslanec Křeček?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, pan poslanec souhlasí, čili tento návrh nepodrobíme hlasování.

Poslanec Pavel Suchánek: Stejný případ je pozměňovací návrh B15 z důvodu, že není vybalancováno, proti kterým položkám se mají tyto položky měnit. Je také nehlasovatelný, pane poslanče.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: B15 totéž. Prosím dál.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh B16 paní poslankyně Chalánkové. Souhlas. (Ministr doporučuje.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 181. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 181 přítomno 187, pro 173, proti 9. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh pod číslem B17 paní poslankyně Emmerové. Nesouhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 182. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 182 přítomno 187, pro 76, proti 110. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Pavel Suchánek: Návrh B18 poslance Jiřího Šlégra. Nesouhlas. (Ministr: Velmi zásadní, naléhavý nesouhlas. Smích z řad koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 183. Kdo je pro návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 183, přítomno 187, pro 74, proti 108. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh B19 pana poslance Látky je nehlasovatelný, protože chybí číselná kvantifikace, kam zvýšit a odkud snížit. Takže – je nehlasovatelný.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pokračujeme, prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh poslance Novotného pod číslem B20. Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 184. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 184, přítomno 187, pro 73, proti 111. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh B21 poslance Peciny. Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 185. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 185, přítomno 187, pro 75, proti 111. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh B22 poslanců Skopala a Haška je nehlasovatelný, neboť Pozemkový fond není součástí státního rozpočtu, o kterém teď hlasujeme.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Prosím o další návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňovací návrh B23 pana poslance Skopala a pana poslance Haška. Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 186. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 186, přítomno 187, pro 76, proti 110. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňující návrh B24 poslanců Skopala a Haška. Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 187. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 187, přítomno 187, pro 76, proti 110. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Pavel Suchánek: Pozměňující návrh B25 poslance

Novotného staršího je nehlasovatelný, neboť mění parametry schválené v prvním čtení státního rozpočtu.

A poslední v této tabulce je pozměňující návrh B26 pana poslance Zemka. Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 188. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 188, přítomno 187, pro 75, proti 106. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Tím bychom měli splněno hlasování v tabulce B, což jsou návrhy přednesené ve druhém čtení státního rozpočtu.

Budeme hlasovat o pozměňujících návrzích k textové části zákona. Jako první bychom hlasovali en bloc o usnesení rozpočtového výboru pod písmenem A1. Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 189. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 189, přítomno 187, pro 170, proti 4. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším bodem by měl být bod B1 pana poslance Braného, ale ten byl hlasován s bodem B7 v tabulkové části a nebyl přijat.

Hlasujeme tedy o textové části pana poslance Křečka pod písmenem B2. Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 190. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 190, přítomno 187, pro 74, proti 110. Návrh přijat nebyl... Ano, nebyl.

Poslanec Pavel Suchánek: Tím jsme vyčerpali všechny pozměňující návrhy, které byly hlasovatelné. A mohli bychom hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bylo tedy hlasováno o všech návrzích, které nám byly předloženy k hlasování. Je před námi hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011

a s vládním návrhem státního rozpočtu České republiky na rok 2011, podle sněmovního tisku 102, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 191. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 191, přítomno 187, pro 112, proti 75. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

(Mohutný potlesk koaličních poslanců.)

Slovo má ještě pan zpravodaj.

Poslanec Pavel Suchánek: Ještě budeme muset hlasovat o čtyřech doprovodných usneseních k návrhu státního rozpočtu. Dal bych hlasovat o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru pod písmenem A2.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, klid ještě. (Zpravodaj: Souhlas. Ministr: Neutrální, ponechávám na vůli Sněmovny.)

Zahajuji hlasování číslo 192. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 192, přítomno 187, pro 110, proti 15. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: Dalším doprovodným usnesením rozpočtového výboru je usnesení pod písmenem A3. Souhlas. (Ministr: Neutrální.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 193. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 193, přítomno 187, pro 146, proti 9. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Suchánek: A dva návrhy doprovodných usnesení ze druhého čtení. První pod písmenem B1 paní poslankyně Putnové. Neutrální stanovisko. (Ministr: Neutrální, nechávám na vůli Sněmovny.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 194. Prosím, kdo je pro návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 194, přítomno 186, pro 76, proti 35. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Pavel Suchánek: A posledním hlasováním k tisku 102 je doprovodné usnesení od paní poslankyně Váhalové pod písmenem B2. Nesouhlas. (Ministr: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 195. Prosím o váš souhlas nyní. Kdo je tedy pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 195, přítomno 187, pro 78, proti 104. Návrh nebyl přijat.

Znamená to tedy, že jsme se vyrovnali se všemi hlasováními o všech doprovodných usneseních, která byla předložena. Vyrovnali jsme se tedy s hlasováním o bodu 91, o sněmovním tisku 102, zákonu o státním rozpočtu pro rok 2011 ve třetím čtení. Děkuji panu ministroví, děkuji též panu zpravodaji.

Ještě ale bude mít slovo místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Vážení kolegové, já jsem v tom hlavním hlasování hlasoval proti přijetí rozpočtu, v záznamu mám ano. Jenom bych chtěl, aby ve stenozáznamu to bylo uvedeno správně. Hlasování nezpochybňuji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Je to oznámení pro stenozáznam a my se můžeme věnovat dalšímu bodu schváleného pořadu schůze.

Ještě dovolu, abych vás seznámila s omluvou, kterou mi byla teď doručena. Je to omluva pana ministra zemědělství Ivana Fuksy, který se omlouvá z dnešního jednání od 17 hodin, a to až do 17. 12., kdy nebude přítomen, neb je na zasedání Evropské rady v Bruselu. (Námitky z pléna. Pobavení. Ministr a premiér hovoří s paní předsedkyní.) Pardon, to jsem přečetla já špatně. Omlouvám se vám všem. Je to omluva pana premiéra, který bude na zasedání Evropské rady v Bruselu, a naopak pověřuje pana ministra Fuksu, který ho tedy bude zastupovat – aby to slyšeli všichni, speciálně pan poslanec Koníček, který kývá, že to slyší. Omlouvám se vám všem za tento zmatek. To bylo toto upozornění.

A nyní se můžeme věnovat dalšímu bodu. Je to bod číslo

92.

Návrh střednědobých výdajových rámců na léta 2012 a 2013 /sněmovní tisk 103/

Prosím, aby tento tisk uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. Pane ministře, buďte prosím tak laskav.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte ještě, abych poděkoval za osvětlené hlasování při návrhu zákona o státním rozpočtu. Nemůže být pochyb o tom, že pro Českou republiku je dobrá zpráva, že má schválený rozpočet.

Povinnou součástí materie návrhu zákona o státním rozpočtu jsou i střednědobé výdajové rámce jako veličina, která určuje výdaje centrální vlády, které se skládají jak z výdajů státního rozpočtu, tak státních fondů na léta 2012 a 2013. Já si jenom, jestli dovolíte, vzhledem k tomu, že je mírná většina poslanců ve Sněmovně nových, tak si dovoluji trochu zavzpomínat, že regulace střednědobými výdajovými rámci byla schválena jako neobvykle účinný nástroj fiskální disciplíny v tzv. Špidlově kolodějské reformě, kdy jsem měl tu čest tenkrát ještě s Ivanem Pilipem a Bohuslavem Sobotkou a s Vladimírem Špidlou postulovat tyto formulace.

Výchozím záměrem střednědobých výdajových rámců je závazek vlády, že v následujících letech neutratí v nominále větší čísla, než jsou uvedena, a že pokud příjmy budou větší než předpokládané, nebudou použity na výdaje, ale že budou zúčtovány vůči saldu, to znamená budou snižovat deficit. Pokud by tehdejší vláda měla vůli dodržet jenom tento reformní závazek, jenom tento, tak předávala deficit v roce 2007 někde kolem 20 mld. Vzhledem k tomu, že jenom pro rok 2006 překročila tyto závazné výdajové limity o 56 mld. korun a předpokládané vyšší příjmy nepoužila ke snížení deficitu, ale naopak je v plné míře zapojila do výdajů, a to znovu říkám, v objemu 56 mld. korun, tak strukturální problém strukturálního deficitu veřejných rozpočtů nebyl léčen, byl naopak eskalován.

To připomínám ne proto, že bych chtěl oživit onu starou píseň: kdo za to může, že jsme více zadlužení v rámci politické reprezentace. Připomínám to proto, že to jsou nesmírně důležité nástroje za předpokladu, že jsou myšleny vážně, za předpokladu, že se na ně vláda, popř. politická reprezentace nevykašle a že skutečně čísla daná v nominálu bere jako závazek, že ať se bude dít cokoliv, samozřejmě s výjimkou absolutně mimořádných událostí, tak neutratí více.

S tímto vědomím současná vláda v rámci své fiskální strategie predikuje výdaje na léta 2012 a 2013. Já cítím, že ve Sněmovně není úplně ideální atmosféra pro podrobnou úvodní zprávu, proto se odkážu na poměrně podrobný komentář k příslušnému sešitu, který máte v materii zákona o státním rozpočtu. Je to ten poslední sešit, je to sešit střednědobé výdajové rámce, a dovolím si pouze říct hlavní čísla. Pro rok 2012 tvoří výdaje centrální vlády 1 142,3 mld. korun, přičemž státní rozpočet se na tom bude podílet 1 078,7 mld. korun a státní fondy potom 63,6 mld. korun. V roce 2013 bude onen strop nominálních výdajů 1 166,6 mld. korun, z čehož na rozpočet připadne 1 113,5 mld. a na státní fondy 53,1 mld. korun. (V sále je velký hluk. Předsedkyně M. Němcová: Pane ministře...)

Já myslím, že je to je jedno. Já už budu končit, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já jsem vám chtěla zjednat trochu více pozornosti. Tak vás všechny, dámy a pánové, žádám o to, abyste věnovali pozornost panu ministrovi.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já vám děkuji mnohokrát a myslím, že nejrozumnější, co budu moci udělat, je, že to zkrátím. Zkrátím to do té míry, že fiskální cíle vlády hodlají v těchto letech snižovat deficity v trajektorii – připomínám, že právě schválený rozpočet míří na 4,6, rozpočty v roce 2012 budou cíleny na 3,5 % deficitu HDP a v roce 2013 na 2,9 %.

Děkuji za pozornost a prosím o schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Předložený tisk projednal rozpočtový výbor. Usnesení tohoto výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 103/1. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím ho, aby nás informoval o jednání tohoto výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Jak jste již řekla, bylo rozdáno usnesení rozpočtového výboru, který vzal na vědomí výdajové rámce pro roky 2012 a 2013 a doporučuje Sněmovně, aby tyto rámce navržené vládou na tyto roky schválila. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Jako první se do ní hlásí místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Má slovo jak první tedy a ptám se, kdo se hlásí poté. Prosím, avizujte mi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak děkuji. Já chci využít toho, ono tady zaznělo, že pan premiér odjíždí na evropský summit, který myslím bude docela zajímavý právě z hlediska financí v Evropské unii, a přiznám se, že bych docela přivítal, kdyby nám, ještě než odjede, řekl něco k tomu, co se podle mne týká i těch střednědobých výdajových rámců České republiky, protože Česká republika dneska neexistuje ve vzduchoprázdnu. Ona je vlastně součástí evropského prostoru a i vlastně situace v Evropské unii. A pokud se nepletu, tak právě teď ten summit bude jednat o docela zásadních věcech, na kterých bych já přivítal, kdybychom něco uslyšeli o strategii vlády, protože pro mne je docela podstatné i pro odhad dalšího vývoje v České republice, jaká bude strategie a strategická pozice vlády v tom, jak bude do budoucna fungovat eurozóna a na čem se vlastně chceme v téhle věci do budoucna podílet. Připadá mi, že jsou tady

docela zásadní otázky, jak se bude v Evropě, v Evropské unii zacházet se zadluženými zeměmi a jak budeme přistupovat ke struktuře evropského rozpočtu. Tak mluvíme-li o výhledu dalších let, tak mi připadá, že by bylo velmi zajímavé a podstatné slyšet, co chce Česká republika hájit a k čemu se přidá nebo jakou má strategickou pozici v tom, co se chystá na tomto evropském summitu na konci týdne.

Takže já se přiznám, kdyby v rámci tohoto bodu premiér nám něco řekl k tomu, s čím odjíždí na ten summit, tak bych to přivítal. Za sebe jsem přesvědčen, že se to týká debaty o střednědobých výdajových rámcích, a mně by to přišlo velmi zajímavé. Mrzí mě, že jsme se k tomu bodu do této chvíle ve Sněmovně nedostali. Takže pokud mi pan premiér vyhoví, budu velice rád.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane místopředsedo. Pan předseda vlády nyní žádá o slovo. Po něm je přihlášen pan kolega Martin Pecina.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás v rámci tohoto bodu, je-li na to požadavek, samozřejmě informoval o tom, v jakém stadiu jsou momentálně jednání, která se týkají stabilizačního mechanismu uvnitř eurozóny i s výhledem na další rozpočtovou perspektivu pro léta 2013 až 2020.

Jednání, která se odvíjejí od léta letošního roku, jsou motivována především tím, že řada členských zemí eurozóny je nucena vzhledem ke svým ústavním a právním procedurám zakotvit trvalý mechanismus, který případně bude legitimizovat podobný postoj, jaký nastal v případě záchranných finančních operací ve prospěch Řecka. Jednání, která se odvíjejí v podstatě od říjnové Evropské rady a také od jednání ECOFINu a také od jednání takzvané Task Force, kterou vytvořil předseda Evropské rady Van Rompuy, vedla k názoru, který bude nyní diskutován na jednání Evropské rady na konci tohoto týdne a na základě kterého by měl být vytvořen evropský stabilizační mechanismus spočívající v tom, že by mělo v prvním kroku dojít i ke změně primárního práva.

Změna primárního práva čili Smlouvy o Evropské unii by spočívala ve změně článku 136 Smlouvy o Evropské unii, do které by byla přidána jedna až dvě věty, čili nebyla by to žádná rozsáhlá změna. Nebyla by tím otevřena celá Smlouva o Evropské unii, protože by se využívalo takzvané zjednodušené revizní procedury, kterou tato smlouva umožňuje a která je popsána v článku 48 odstavci 6 Smlouvy o Evropské unii.

Součástí je samozřejmě i vytvoření stabilnějšího finančního mechanismu. Tady bych chtěl zdůraznit, že v současné době jsou uvnitř Evropské

unie používány tři stabilizační mechanismy. Ten první, European Financial Stability Mechanism v objemu zhruba 50 miliard eur, je komunitární nástroj, který čerpá své záruky z rozpočtu Evropské unie a je spravován Evropskou komisí. Vedle toho je samozřejmě vytvořený nástroj, který umožňuje působit především novým členským zemím Evropské unie, který se jmenuje Balance of Payment, se zhruba stejným objemem. Tyto nástroje, jak jsem již řekl, slouží – tedy nástroj European Financial Stability Mechanism slouží celé Evropské unii, to znamená všem 27 členským zemím Evropské unie s tím, že doposud z něj například čerpalo Lotyšsko nebo Maďarsko.

Vedle toho v důsledku řecké krize byl vytvořen ještě další mechanismus, European Financial Stability Facility, což je instituce jiného typu. Je to v podstatě právnická osoba typu s. r. o. registrovaná podle lucemburského práva, která je spravována mezivládně, nikoli tedy komunitárně, a pouze členskými zeměmi eurozóny. Představa je taková, že při dalších krocích v oblasti stabilizačních mechanismů by byl využíván právě tento mechanismus, to znamená tento mezivládně spravovaný European Financial Stability Facility.

Vedle toho samozřejmě je nutné tady zdůraznit několik premis. To znamená, že tento mechanismus nemá být používán za situace, kdy například v některé zemi se zhorší za normální situace pouze přístup k úvěrům nebo se zvýší úroková míra jejich dluhopisů, ale má být používán pouze tehdy, jestliže hrozí krize pro celou eurozónu. (Hluk v sále.)

Za další je nezbytné zahrnout do tohoto mechanismu i soukromý sektor, který samozřejmě musí nezbytně nést část nákladů, i když zde hrozí, že samozřejmě toto zahrnutí soukromého sektoru, který tím ztratí stoprocentní jistotu, že tyto dluhopisy budou ve své nominální výši včetně úroků vždy splaceny, může vést ke zvednutí rizikové přírážky –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon. Prosím o klid.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: – a tím pádem ke zdražení těchto dluhopisů.

Děkuji, paní předsedkyně. Mně ta atmosféra naprosto vyhovuje. Kdo chce, tak poslouchá, kdo nechce, tak neposlouchá.

Znamená to tedy, že by byl zahrnut i tento mechanismus, který by vzal v potaz soukromý sektor prostřednictvím takzvaných collective action clause, to znamená speciálních ustanovení, která by umožnila věřitelům v případě nesolventnosti dlužníka, v tomto případě členské země eurozóny, řešit tuto operaci restrukturalizací dluhů. Jako typický příklad můžu uvést prodloužení splatnosti těchto dluhopisů, snížení jejich nominální hodnoty a podobně. Tady je však nezbytné zdůraznit...

(Za zády premiéra zvoní mobil, obrací se k němu.) Omlouvám se. Byl to telefon určený mně, takže ten by mě speciálně rušil.

Znamená to tedy, že tento mechanismus by byl určen, jak jsem již řekl, k tomu, aby mohla proběhnout restrukturalizace dluhu. Byl by však používán, a to je nezbytné zmínit, až od dluhopisů vydávaných počínaje rokem 2013, čili nikoliv pro ty, které jsou již vydány nebo budou vydány zhruba v následujících třech letech. Na druhé straně se to dotkne poměrně většího objemu dluhopisů, protože v zemích eurozóny je do roku 2013 splatných 50 % dluhopisů, které tyto země vydaly.

Česká republika si je samozřejmě vědoma toho, že tento mechanismus je nutné přijmout. Chtěl bych zdůraznit, že tady bude mít velkou roli Parlament České republiky, obě komory, protože s vysokou pravděpodobností, pokud budeme postupovat cestou změny článku 136 Smlouvy o Evropské unii podle článku 48 odstavce 6, bude to vyžadovat použití takzvaného vázaného mandátu, čili příslušného ustanovení, které jsme schválili v našem ústavním pořádku v souvislosti se schválením takzvané Lisabonské smlouvy. To znamená, že vláda na Evropské radě bude moci odsouhlasit pouze takovou pozici, kterou bude mít schválenou oběma komorami Parlamentu.

Co se týče další rozpočtové perspektivy, tady musím říci, že probíhá poměrně velmi intenzivní jednání. Je tady silný tlak především čistých plátců a velkých zemí Evropské unie, které mají snahu snížit celkový objem rozpočtu, který z toho dosavadního objemu představuje přibližně 1 % hrubého národního důchodu – tady chci zdůraznit, že je to něco jiného než hrubý domácí produkt, aby to nebylo zaměňováno – s tím, že je tady snaha především větších členských zemí v čele s Velkou Británií snížit tento objem na 0,85 % hrubého národního důchodu a samozřejmě snaha některých zemí, které si velmi libují v pozici čistého příjemce a mají vysoký objem příjmů z těchto evropských fondů, naopak nafouknout tento evropský rozpočet.

Česká pozice je pozicí, která nesouhlasí se snížením tohoto objemu. Na druhé straně je proti zvýšení. My považujeme 1 % hrubého národního důchodu za vhodnou a správnou částku s tím, že definitivní debata se samozřejmě povede o poměru v případě redukce prostředků, které budou vynaloženy na kohezní politiku a které budou vynaloženy na společnou zemědělskou politiku.

Uvedu-li dvě čísla, jsem přesvědčen, že napříč touto Sněmovnou bude naprosto zjevné, ke kterému názoru bychom se měli klonit. My za rozpočtovou perspektivu od roku 2007 do roku 2013 vyčerpáme v rámci kohezní politiky 27 mld. eur, v rámci společné zemědělské politiky 8 až 9 mld. eur. Myslím si, že z těchto dvou čísel je zjevné, kde je český národní zájem, to znamená nikoliv v redukci objemu kohezní politiky, ale spíše v redukci ob-

jemu společné zemědělské politiky, což zase při znalostech poměrů uvnitř Evropské unie, síly jižního křídla, které se opírá i o další země, jako je Francie, bude samozřejmě nesmírně zapeklité. Čili klíčovými parametry, které bych tady definoval z hlediska příští finanční perspektivy, bude nepřipustit snížení celkového objemu rozpočtu, na druhé straně nedopustit ani navyšování rozpočtu, držet ho někde na úrovni 1 % hrubého národního důchodu a snažit se samozřejmě držet maximální objem prostředků určených na kohezní politiku s tím, že bychom měli být velmi opatrní na zavádění některých nových nástrojů, jako je například prosazování priorit kohezní politiky se strategií 2020, což je věc, která by mohla být velmi silně v neprospěch nových členských zemí.

Chci velmi zdůraznit, že o těchto věcech se samozřejmě v následujícím období povede velmi intenzivní jednání. Nepředpokládám, že i z hlediska evropského stabilizačního mechanismu dojde k nějaké definitivní dohodě na jednání této Evropské rady, nicméně, jak jsem již řekl, i vzhledem k ústavním procedurám tady očekávám velice intenzivní komunikaci s oběma komorami Parlamentu ČR, tedy i s Poslaneckou sněmovnou.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane premiére. Nemám žádnou další přihlášku, přesto pan kolega Pecina si to rozmyslel, a tak se ještě do rozpravy hlásí. Prosím.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji, paní předsedkyně. Já jsem si to rozmyslel, protože jsem tady neviděl pana ministra financí. Chtěl bych se zeptat, jestli budeme v diskusích nebo v obecné rozpravě dostávat odpovědi na své otázky. Já jsem v té minulosti ke státnímu rozpočtu vznesl několik otázek. Myslím, že jsem nikoho neurážel a můj poměrně stručný projev byl dalek toho, nebo doufám aspoň, že nemohl být označen za nějaký předvolební projev pro volby uvnitř sociální demokracie. Nikoho jsem neurážel, dokonce jsem tady ani dvě hodiny nečetl statí ze zahraničních časopisů, jako se to stalo někdy v minulosti. Zeptal jsem se na velmi konkrétní otázky, například na to, proč se odhad vývoje české ekonomiky pro příští rok liší v odhadu Ministerstva financí a České národní banky, a nedostal jsem odpověď nejenom v obecné rozpravě, ale ani v závěrečném slově, což mě docela překvapilo.

Proto jsem se chtěl zeptat, jestli to tak bude už jakoby pořád, že bych šetřil slova a váš čas a nevystupoval už vůbec.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Pecinovi. Ministr financí Miroslav Kalousek má slovo nyní, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Přijměte, prosím, moji omluvu, pane poslanče. Já jsem v rozechvění před tím, jak dopadne hlasování, prostě na některé otázky zapomněl, takže je samozřejmě velice rád odpovím při této příležitosti.

Na otázku, zda návrh rozpočtu, tak jak ho vláda schválila, byl konzultován s regulátorem. Ano, jako každý návrh zákona, který se nějak regulátora týká, už jenom proto, že regulátor je pravidelně přítomen na jednání vlády, ať už guvernér, nebo jeho zástupce, a sděluje vládě jeho stanoviska. Tento rozpočet měl podporu regulátora.

Na otázku, proč se liší v některých detailech naše predikované indikátory od indikátorů České národní banky, umím odpovědět asi tolik, jako proč se liší a proč zase optimističtější jsou indikátory Eurostatu nebo Evropské komise oproti našim indikátorům, proč se trochu liší indikátory některých renomovaných ratingových agentur. Makroekonomické predikce prostě nedělají politici, makroekonomické predikce dělají specializovaná analytická pracoviště podle standardních metodik a v desetinách procent se prostě od sebe liší. Nicméně tato odchylka je v rámci běžného průměru. Indikátory Ministerstva financí jsou, vezmu-li rozptyl všech agentur, zhruba ve středu mezi neoptimističtějším a nejpesimističtějším scénářem. A je pochopitelné, že v okamžiku poměrně významných ekonomických turbulencí nebo nepředvidatelných rizik na finančních trzích se to odhaduje mimořádně špatně, prostě úplně jinak se indikátory predikují v době zcela jasné oblohy a jasného vývoje, úplně jinak se odhadují v době, kdy jsou mračna a foukají různé větry.

Mohu vám říci pouze jediné. Za předpokladu, že skutečnost roku 2011 – je to predikce, je to nějaký odhad modelů ekonomiky a rozhodně vám nikdo z žádného analytického pracoviště, tedy ani ministr financí za své analytické pracoviště nemůže garantovat, že to tak dopadne na desetinu – že příjmy budou vyšší, než byly schváleny touto Poslaneckou sněmovnou před několika minutami, nebudou zapojeny do vyšších výdajů, ale budou použity ke snížení deficitu. Za předpokladu, že příjmy budou nižší v důsledku horšího než očekávaného odhadu vývoje ekonomiky, učiní vláda během roku nezbytná výdajová opatření tak, aby deficit nebyl překročen ani o korunu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Hlásí se, prosím, ještě někdo do rozpravy? Pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, vážená vládo, já bych se rád vrátil k rozpočtovému výh-

ledu, resp. ke střednědobým výdajovým rámcům. Podíval bych se o rok dále, do roku 2014, a rád bych se zeptal pana ministra financí: My teď máme nějakou dluhovou pozici, máme nějakou výši veřejného dluhu. Tak jak jsem se díval do dokumentů, tak Ministerstvo financí má zpracovaný výhled zhruba do roku 2013, kde se předpokládá, že by se veřejný dluh České republiky mohl pohybovat někde kolem 1,8 bilionu Kč. Rád bych se zeptal, jaký je tedy výhled Ministerstva financí, jaký bude veřejný dluh na konci roku 2014, pokud bude tedy vláda po celé období realizovat svoji strategii tak, jak ji má v tuto chvíli připravenou, to znamená ty parametry, které jsou v tuto chvíli součástí konvergenčního programu, tak jak je to dohodnuto s Evropskou komisí z hlediska snižování schodku státního rozpočtu a deficitu veřejných rozpočtů, zdali by tedy ministr financí mohl oznámit hrubé číslo, v jaké výši bude veřejný dluh České republiky na konci tohoto volebního období, tak abychom se mohli zorientovat v tomto základním parametru. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sobotkovi. Pan ministr financí se ujmá slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Odpovím bez mučení: Neumím tak rychle sčítat a nemám to číslo připraveno. Prosím o pochopení. V okamžiku, kdy budu mít půl hodinky klidu a kalkulačku, zašlu vám to písemně, pane poslanče.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já jsem si říkal, paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, že pan ministr zalistuje ve svých podkladech a to číslo najde. Chtěl jsem se vás zeptat, jestli je možné, že to tedy bude 1,9 bilionu korun na konci roku 2014, tedy celkový veřejný dluh České republiky. To už je poměrně značné číslo.

Já myslím, že by bylo zajímavé podívat se na to i v té historické souvislosti na konci roku 2006, kdy tady v České republice nastupovaly pravicové vlády, tak na konci roku 2006 byl veřejný dluh České republiky asi 950 mld. Kč a za osm let se vyšplhal zhruba na 1,9 bilionu Kč. Ale chtěl jsem právě potvrzení od pana ministra financí, jestli by mi toto mohl potvrdit. Pokud to není možné teď, tak pokud by bylo možné poslat písemnou informaci na adresu Bohuslav Sobotka, Poslanecká sněmovna, výhled Ministerstva financí na výši veřejného dluhu na konci volebního období této vlády, pokud tedy se bude realizovat ta plánovaná fiskální strategie, protože i z tohoto hlediska je určitě zajímavé podívat se fakt, a určitě se k tomu vrátíme při ně-

jaké příští diskusi tady na půdě Poslanecké sněmovny, jak je možné, že po osmi letech pravicových vlád se zvýšil veřejný dluh v České republice o 1 bilion korun. To rozhodně není žádná malá částka.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr financí Miroslav Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já prostě tady mám jenom nějaké podklady. Omlouvám se, opravdu není žádný problém to spočítat, ale nechci říci číslo, které teď u sebe nemám, a tak rychle počítat neumím.

Nicméně obecně proti té vaší argumentaci – je asi taková, jako když někdo vysvětluje nehodu, kterou způsobil, tím, že na někoho vystřelil, a říká: když jsem na něj střílel, byl ještě zdravý, takže já za to opravdu nemůžu.

Prostě léčíme strukturální problém. Léčíme strukturální deficit, který byl nějakými kroky způsoben, nějakým způsobem začal, a čím déle se ta choroba šíří, tak tím hůře a nákladněji se pak léčí. Já opravdu nepokládám za účelné, abychom si při této příležitosti vysvětlovali, kdo kdy schvaloval jaký zákon a kdo se jak podílel na vzniku té choroby. Myslím, že právě vy, pane poslanče, byste měl být tím posledním, kdo by kohokoli kritizoval za to, že v důsledku obrovských strukturálních problémů bude ještě několik let narůstat státní dluh.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. O slovo se hlásí pan poslanec Bohuslav Sobotka. (Posl. Sobotka přistupuje k řečníšti, ale mikrofon nefunguje.)

Zkuste to, prosím, pane kolego, teď. (Mikrofon stále nefunguje.) Prosím techniky, nevím... Zkuste teď, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Už se zdá, že to je lepší. Děkuji za zapnutí ozvučení.

Já si myslím, že to není zas tak triviální záležitost, protože tady se vytváří ve veřejné diskusi a ve veřejném prostředí jakýsi mýtus, že pravicové vlády jsou ty vlády, které vytvářejí hodnoty, a levicové vlády jsou ty vlády, které zadlužují zemi. Já bych si jen dovolil poznamenat velmi suše, že levicové vlády tady skončily na začátku září 2006 a od té doby tady máme pravicové vlády, které realizují svoji rozpočtovou politiku.

Mě by jenom zajímal ten účet za těch osm let pravicového vládnutí, který tady bude na sklonku tohoto volebního období, pokud ho vláda dokončí s touto fiskální strategií. Já myslím, že ten účet se skutečně bude pohybovat podle všeho kolem 1 bilionu korun. To znamená 1 bilion nového veřejného dluhu, což oproti té realitě na konci roku 2006 znamená více než

zdvojnásobení celkového veřejného dluhu České republiky, to znamená nominálně se nám veřejný dluh České republiky více než zdvojnásobí, a to po osmi letech pravicových vlád.

Já myslím, že to prostě není automatické. Přirozeně na to má vliv finanční krize, hospodářská krize, pokles české ekonomiky, ale stejně tak na to mají vliv opatření vlády na výdajové a příjmové straně. A já si myslím, že hlavně ta opatření na příjmové straně jsou velmi diskutabilní, jejich efekt je velmi diskutabilní a stálo by za to, a určitě se tomu budeme věnovat v příštích měsících a letech, analyzovat nejenom to zdvojnásobení veřejného dluhu během osmi let, ale analyzovat také to, jaký vliv měla opatření pravicových vlád, která směřovala ke snížení daní, na zvýšení schodku státního rozpočtu a na prohloubení zadlužování České republiky, protože když se podíváme do Evropy, a dnes už tady o ní byla řeč, podíváme se jak na Irsko, tak na Řecko, tak tyto země několik let před krizí snižovaly svoji složenou daňovou kvótu, snižovaly celkovou míru zdanění a ve skutečnosti to ještě prohloubilo jejich problémy v situaci, kdy na ně dopadla hospodářská krize a problémy spojené s krizí finanční.

Já si myslím, že vůbec to není zanedbatelné číslo, 1 bilion nového dluhu po osmi letech pravicové vlády. Myslím, že je dobře, abychom si o tom na rovinu promluvili a bavili se také o tom, že ačkoliv vláda v tuto chvíli realizuje určitou fiskální strategii, tak i přesto veřejný dluh poměrně dramaticky roste, a roste v číslech, která tady v minulosti nebyla.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O slovo se nyní hlásí pan poslanec Pavel Suchánek, který upřesní návrh usnesení.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Byl jsem upozorněn legislativou, že musím doslova načíst doporučení rozpočtového výboru, jak by mělo vypadat usnesení, a proto ho načítám, a to zní: „Poslanecká sněmovna stanoví střednědobý výdajový rámec na rok 2012 ve výši 1 bilion 142,3 mld. Kč, a na rok 2013 ve výši 1 bilion 166,6 mld. Kč.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zeptám se ještě na další přihlášku do rozpravy. Žádnou nevidím, všeobecnou rozpravu tedy končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Zeptám se, kdo se do této podrobné rozpravy hlásí. Pan kolega Suchánek v podrobné rozpravě jenom odkázání na usnesení.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji. Já se v podrobné rozpravě pouze přihlašuji k tomu usnesení, které jsem načel v obecné rozpravě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Hlásí se někdo další do podrobné rozpravy? Nehlásí. Končím podrobnou rozpravu. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, jak nám bylo předloženo.

Je zde žádost o odhlášení. Odhlašuji vás a prosím, abyste se znovu všichni zaregistrovali.

Nebudu číst znovu návrh usnesení, právě jste s ním byli seznámeni panem zpravodajem.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 196 a táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení tak, jak nám bylo předloženo. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 196, přítomno 149, pro 95, proti 51. Návrh usnesení tedy byl schválen.

Tím jsme se vypořádali s bodem číslo 92, sněmovním tiskem 103. Děkuji panu zpravodaji, děkuji také panu ministři.

O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu ODS Petr Tluchoř. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, omlouvám se. Předstupuji před vás se žádostí o 22 minut přestávky na jednání poslaneckého klubu ODS, který bych tímto rád svolal do Státních aktů ihned.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Sejdeme se v 17 hodin. Přestávka je do 17 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 16.38 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.01 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, budeme pokračovat. Přestávka byla do 17. hodin. V tuto chvíli ještě jednou zagonguji a prosím, abyste se dostavili zpět do jednacího sálu. Měli bychom pokračovat dalším bodem, a to bodem

93.

**Návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011
/sněmovní tisk 110/**

Předložený návrh uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský, kterého tímto prosím, aby se ujal slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si dovoluji jen pár úvodních slov k materii, kterou máte před sebou, to znamená návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení. Je na samém úvodu potřeba říct, že rozpočet na příští rok je samozřejmě velice ovlivněn situací našich financí a státním rozpočtem jako takovým. To znamená, že bohužel pro příští rok vlastně Státní fond rozvoje bydlení nemůže počítat s žádnou dotací ze státního rozpočtu. Ač jsou všechny závazky z let minulých kryty aktivy a finančními prostředky ve fondu, tak z hlediska výdajového, z výdajového limitu, pravděpodobně budeme muset požádat o zvýšení výdajových limitů v průběhu příštího roku řádově ve výši 200 mil. korun.

V této chvíli bych chtěl jenom říct, že situace, tak jak je nastavena teď, nám samozřejmě neumožňuje otevřít v tuto chvíli program Panel. Ač jsem sám osobně přesvědčen, že program Panel byl jedním z neúspěšnějších programů, které běžely, tak skutečně stávající situace rozpočtu nám toto neumožňuje. Já samozřejmě pevně doufám, že se nám v průběhu roku podaří s panem ministrem financí najít řešení, jak zajistit aspoň minimální pokračování běhu programu Nový panel. Oproti minulým letům se tím pádem vlastně fond bude zabývat pouze procesováním, administrováním již uzavřených závazků. Je tam řádově 300 mil. korun, které jsou rozděleny tak, že 150 mil. jsou úvěry na výstavbu a koupi bytů pro mladé lidi, na výstavbu nebo koupi družstevního bytu, 120 mil. je tam na výstavbu nájemních bytů pro nízkopříjmové skupiny a dalších 20 mil. jsou úvěry obcím na opravy a modernizaci bytového fondu.

Rozsah těchto opatření, nebo těchto nástrojů, které fond v tuto chvíli má, samozřejmě není dostatečný na to, aby nějakým způsobem zásadně rozvíjel podporu bytové politiky, nicméně, jak jsem řekl, doufám, že v dalších letech se tato situace zlepší a my se současně pokusíme i ve vládě předložit v budoucnu možnost využívání revolvingových nástrojů uvnitř SFRB.

Takže to je za mě v tuto chvíli všechno, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministrovi. Předložený tisk projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, jehož usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 110/1. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Jan Babor a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená vládo, kolegyně a kolegové. Já budu ještě kratší v tom stanovisku výboru, než

byl pan ministr v úvodním slově. Jenom vás seznámím se stanoviskem výboru.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal tento návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení pro rok 2011 na své 6. schůzi dne 18. 11. 2010. Po odůvodnění návrhu ministrem Kamilem Jankovským a náměstkem ministra Miroslavem Kalousem a po mé zpravodajské zprávě doporučil Poslanecké sněmovně návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011 projednat a schválit v předloženém znění.

Já se ještě přihlásím do obecné rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře, děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Táži se, jestli se někdo hlásí. Hlásí se pan zpravodaj, prosím.

Poslanec Jan Babor: Děkuji. Jak vyplývá z předloženého návrhu rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011, a už to tady bylo řečeno, počítá pouze s podporou úvěrů fyzickým a právnickým osobám v objemu 300 mil., což je dle mého názoru prakticky rezignace vlády na podpory oprav, rekonstrukce, modernizace stávajícího bytového fondu a na výstavbu nových bytů účelově zaměřených na nájemní či družstevní bydlení pro nízkopříjmovou skupinu obyvatel. Vládní návrh neobsahuje ani korunu na nejúspěšnější program podpory, to je program Panel či Nový panel, a to já považuji za základní nedostatek. Jeho nenahraditelným významem nebyla jenom ta žádaná revitalizace bytových domů, přinášející nutné opravy a rekonstrukce s cílem prodloužení životnosti a zlepšení kvality bydlení v panelových domech včetně snížení energetické náročnosti v duchu směrnice EU, ale i jeho působení jako velkého motivačního faktoru pro méně aktivní vlastníky bytů a bytových domů. Stávající nebo dále vznikající „esvéjčka“, společenství vlastníků jednotek, se budou bez pomoci státu potýkat s velkými finančními problémy a aktivní vlastníci bytů, kteří přesvědčili ty méně aktivní k přípravě na nutné opravy a rekonstrukce bytových domů, budou nyní pod palbou kritiky, že zbytečně připravili ostatní vlastníky bytů v bytových domech o nemalé finanční částky za audity, projekty, zpracování žádostí na podporu ze Státního fondu rozvoje bydlení.

Myslím, že nelze ani opomenout i další fakt, že z jedné veřejné koruny se vytvořilo dalších pět až šest korun soukromých investorů, což je jistě nejen fiskálně potřebné, ale i významné pro podporu stavební výroby. Panel byl a jistě bude i významným nástrojem proti slumizaci panelových sídlišť. Obce a vlastníci bytů či bytových domů tomu sami nezabrání a já jsem přesvědčen, že případná další náprava bude stát několikrát více peněz z veřejných prostředků.

Jak je vidět, tak vláda v předložení tohoto návrhu převzala názor ministra financí, který se před časem o fondu vyjádřil, že je to zločin či vřed na státním rozpočtu. K tomu snad mohu pouze dodat, že shodným nebo obdobným způsobem funguje fondové financování v asi 17 zemích EU.

Vzhledem k výše uvedenému na závěr konstatuji, že návrh Státního fondu rozvoje bydlení pro rok 2011 není dobrý návrh. Zároveň se hlásím do podrobné rozpravy, kde se přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu a podám návrh na usnesení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se někdo další do všeobecné rozpravy? Nikoho nevidím, nemám ani žádnou písemnou přihlášku, takže končím všeobecnou rozpravu.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. O slovo se hlásil pan poslanec Jan Babor. Prosím.

Poslanec Jan Babor: Děkuji. Já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdán do lavic. Zřejmě než budeme hlasovat o návrhu usnesení, by bylo dobře, kdybychom hlasovalo o tomto pozměňovacím návrhu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Můžete nás seznámit ještě s vaším pozměňovacím návrhem.

Poslanec Jan Babor: Dobře. Nechtěl jsem to prodlužovat, ale seznámím.

Za prvé. V přímé části návrhu se v položce dotace ze státního rozpočtu nahrazuje číslice 0 číslem 100.

Ve výdajové části se doplní položka příspěvky k úrokům z úvěrů na rekonstrukci a modernizaci bytových domů: a) objem nových smluv v roce 2011 miliarda 500; b) výplata v roce 2011 100 milionů.

V celkových součtech se opraví položky příjmy celkem na miliardu 81 milionů, výdaje roku 2011 celkem miliarda 422 milionů a výdaje limitu finančního cílení v roce 2011 miliarda 122 milionů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já se zeptám, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, takže končím podrobnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli pan ministr chce mít závěrečné slovo. Nechce? Krátké. Malinko.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Velice krátké slovo. Já těm argumentům, které tady jsem slyšel z hlediska připomínek k neexistenci programu Nový panel musím říct, že tomu samozřejmě rozumím. Já

bych si také velice přál, abychom ten program v budoucnu pustili, ale v tuto chvíli za dané situace státního rozpočtu a našich financí to nemohu podpořit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím. Navrhněte prosím, jak budeme hlasovat.

Poslanec Jan Babor: Já bych si dovolil, kdybychom nejdříve hlasovali o tom pozměňováku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, vaše usnesení jako pozměňovací návrh bychom hlasovali jako první. Prosím na mikrofon.

Poslanec Jan Babor: Sněmovna souhlasí s pozměňovacím návrhem poslance Babora.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Já asi v tuto chvíli než začneme hlasovat, ještě zagonguji, abychom se mohli dostavit z před-sálí. Poté vás všechny odhlásím, protože si myslím, že tady máme víc přihlášených, než kolik tady ve skutečnosti sedí. Takže v tuto chvíli vás odhlašuji a prosím vás, abyste se přihlásili všichni znovu.

Můžeme zahájit hlasování k pozměňovacímu návrhu pana poslance Jana Babora.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Hlasování pořadové číslo 197, z přihlášených 116 pro 34, proti 69. Tento návrh byl zamítnut.

Poslanec Jan Babor: Děkuji. Návrh usnesení k návrhu rozpočtu fondu: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2011.“

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nechám hlasovat o tomto návrhu usnesení. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 198, z přihlášených 122 pro 95, proti 22. Tento návrh byl přijat.

Tím končím projednávání tisku 93 a můžeme přistoupit k tisku číslo 94. Je jím

**Rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2011
a střednědobý výhled na roky 2012 a 2013
/sněmovní tisk 137/**

Prosím ministra dopravy Víta Bárta, aby návrh rozpočtu odůvodnil.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, milá paní předsedající, má milá ženo, dovoluji mi v této těžké a složité chvíli nejenom dnešního dne, ale i diskuse o státním rozpočtu říci to, že se mi nelehce obhajuje rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury, neboť samozřejmě povinností každého ministra je učinit maximum pro to, aby rozpočet daný ministrem měl co největší, aby obhájil co nejvíce peněz na aktivity ve svém vlastním resortu. Přesto se nestydím za to, říci, že jsem byl ministrem, který nevolal po zásadním zvyšování svého rozpočtu pro rok 2011. Nevola jsem proto, že jsem si vědom toho, v jakém stavu se nachází státní rozpočet, v jakém stavu se nacházejí státní finance, a upřímně řečeno, i v jakém stavu se nachází stav resortu Ministerstva dopravy, kde bude ještě chvíli trvat, než umravíme efektivitu nákladů, které do tohoto resortu dáváme.

Hospodářský výbor projednal dne 9. prosince 2010 návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury a doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky jej projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Se všemi pozměňovacími návrhy a s vyjádřením hospodářského výboru já jako ministr dopravy souhlasím.

Co se týče struktury rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury, je zapotřebí znova říci, že s nelehkým srdcem říkám, že se jedná o nejobtativnější rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury za mnoho let. Z národních zdrojů jde pouze 9,2 miliardy korun s tím, že z těch 9,2 miliard korun jde 5,1 miliardy korun pouze na kofinancování projektů z Evropské unie. 1,4 miliardy z té částky, o které se bavíme, jde již jen na úhradu zrealizovaných staveb v roce 2010.

Abychom v následující době mohli především uspokojit poptávku tam, kde je největší, tam, kde nejvíce bolí nedostatek dopravní infrastruktury v České republice, což je otázka obchvatu českých měst a obcí, já jako ministr dopravy žádám Evropskou unii o realokaci zdrojů z železnice na silnici, a to ve výši takřka 10 miliard korun, právě proto, aby bylo alespoň na ty nejzásadnější obchvaty českých měst a obcí. Pro velké projekty výstavby dopravní infrastruktury, ke kterým patří pražský obchvat, R35, D3, se budeme snažit v následujících měsících najít jako zdroj financování projekt PPP.

Zvýšili jsme mýto a včera vláda v pozdních nočních hodinách odsouh-

lasila zvednutí mýta pro příští rok o 25 %, čímžto v roce 2011 až 2014 zvýšíme příjmy z mýtného o více než 12 mld. korun.

Státní fond dopravní infrastruktury tedy sečteno a podtrženo v příštím roce nebude postaven do situace, aby zahajoval zásadní infrastrukturní stavby v České republice. Naopak je v situaci řekněme minimalistického rozpočtu, kdy pevně doufám, že v letech budoucích hospodářství České republiky bude vzkvétat a bude peněz na dopravní infrastrukturu více.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předložený tisk projednal hospodářský výbor. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 137/1. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru poslanec František Sivera a informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně. Navázal bych na slova pana ministra. Projednáváme tisk 137, kterým je rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury, který byl velice podrobně projednán na zasedání hospodářského výboru i na podvýboru pro dopravu.

Je třeba hned na počátku říci, že není snad nikdo, kdo by z tohoto rozpočtu měl nějakou velkou radost. Po letech, kdy rozpočet pracoval s výdajovým rámcem v cca 90 miliardách korun, dochází k tomu, že na rok 2011 se výdajový rámec snižuje o jednu třetinu. Jinak řečeno, z 96 mld. v roce 2010 se posunujeme na částku 62 mld. korun v roce 2011.

Nechci zde rozebírat ekonomické dopady snížení investic na státní rozpočet, na hrubý domácí produkt, stavební firmy, případně zaměstnanost. To jsme činili celkem podrobně na hospodářském výboru. Pouze bych rád upozornil, co toto prudké snížení znamená.

Za prvé dochází k výraznému přibrzdění přípravy staveb. Pan ministr tady zmiňoval prioritní stavby, já je nebudu opakovat – na ty by finanční prostředky být měly. Pak zbývá necelé půl miliardy korun na ostatní a samozřejmě bude muset dojít k tomu, že některé se přibrzdí, některé se v dané chvíli připravovat nebudou vůbec. K tomu směřuje i doporučení hospodářského výboru, které je předmětem usnesení, kdy žádáme, aby prostředky, které půjdou nad rámec schváleného rozpočtu, byly pokud možno prioritně zařazovány na přípravu projektů.

Druhý důsledek je, že v roce 2011 se nezahájí v podstatě žádná nová stavba. Je to důsledek toho, že smlouvy, které v dané chvíli máme nasmělovány, jsou dva a více let staré. Dochází k tomu, a pan ministr to tady zmínil, že se podařilo v letošním roce u již vysoutěžených a uzavřených smluv ušetřit finanční prostředky, ale samozřejmě je zde celá řada staveb, k-

teré v rozpočtu letošního roku a v příštím roce nebudou. Jedna z věcí je konzervace staveb. Kdo si vzpomenete na rozpočty Státního fondu dopravní infrastruktury, když jsme projednávali v loňském a předloňském roce, tak jsme tady o tom diskutovali, že je to jedna z krajních variant, ke které by nikdy nemělo dojít. Přesto v této chvíli dojde k tomu, že některé stavby budou zakonzervovány, a zcela jistě, když se nad tím zamyslíte, který investor odchází ze stavby rozestavěné, konzervuje ji, tak musí počítat s tím, že finanční prostředky takto vynaložené nejsou vůbec účelné a rozjetí takové stavby bude velice problematické.

Zcela jistě si všichni uvědomujeme, že příprava staveb není běh na krátkou trať, ale běh na dlouhou trať. Příprava staveb v České republice trvá více než deset let, realizace vždy více než jeden rok. Proto je velice důležité, aby se peníze plánovaly dlouhodobě. Každým rokem zde schvaluje střednědobé výhledy, každým rokem je potom nedodržujeme. Bohužel, je to velký problém a u financování a plánování dopravních staveb je ten problém obrovský. To má samozřejmě za následek neefektivní plánování. Proto musím říci, že je vůbec zázrak, že se podařilo připravit rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2011.

Doufám, že střednědobý výhled na rok 2012 a 2013 bude aspoň v těch minimálních parametrech, které jsou navrženy, dodržen, ne-li, pokud se nám nepodaří získat další finanční prostředky, tak aby byl navýšen.

Přesto bych rád upozornil na to, že střednědobý výhled obsahuje celou řadu dnes nejasných bodů. Pan ministr zde upozornil na přesun finančních prostředků z železnice na silnice. To samozřejmě podléhá schválení Evropské komise, a proto je v této chvíli ne zrovna jasné, zda se to podaří. Další nejasnou je například nový zdroj na kofinancování peněz z Evropské unie.

Musím říci, že střednědobý výhled si klade, nebo dává velký důraz na obchvaty měst, což je zcela jistě správné. Přesto si myslím, že naším cílem nejsou jenom obchvaty, naším cílem je zajistit rozvoj dopravní sítě České republiky, a to v souvislosti s dokumenty, které byly přijaty ať už na evropské půdě v rámci rozvoje sítě TEN-T anebo platného harmonogramu výstavby dopravní infrastruktury, které máme schváleny. Tam směřují i některé pozměňovací návrhy a doporučující usnesení hospodářského výboru, které naleznete v tisku 137/1.

Dále bych rád upozornil na to, že od roku 2008 jsme si tak trochu zvykli na to, že národní zdroje jsou nahrazovány evropskými penězi. Myslím si, že tento rádobý nešvar se nám ukazuje v této chvíli v plné nahotě, protože z počítaných 50 mld. korun národních zdrojů v této chvíli pro příští rok bude jenom 33. Což samozřejmě v letech, kdy evropské peníze mohly plně nahradit tento výpadek a ještě převýšit, bylo velice příjemné. V této chvíli, když porovnám rok 2010, se počítalo s evropskými penězi ve výši 36 mld.

korun, pro příští rok už se počítá jenom s osmnácti. A já se ptám, co bude dál? Co budeme dělat v roce 2013, kdy skončí plánovací období Evropské unie, ve kterém teď jsme? Vlivem snižování schodku státního rozpočtu zcela jistě nemůžeme počítat s nějakým výrazným navýšováním národních zdrojů. A co potom dál? Je potřeba si sednout a zamyslet se nad příjmy a výdaji Státního fondu dopravní infrastruktury. Je třeba hledat další zdroje, je třeba se zamyslet nad dluhopisy, úvěry, projekty PPP, ale samozřejmě i nad poplatky za dopravní cestu a samozřejmě i nad daněmi, které jsou součástí rozpočtu.

Je třeba vidět to, že je před námi ještě velký kus cesty, abychom dopravní infrastrukturu dobudovali. A pokud půjdeme tímhle tempem, jako je to v této chvíli, tak v několika následujících desítkách let – podotýkám desítkách let – tu infrastrukturu nejsme schopni dobudovat.

Samozřejmě je potřeba hledat i na výdajové straně a pan ministr už některé kroky v tomto učinil. Přesto si myslím, že je potřeba hledat v rámci realizace staveb ne vytváření velkých projektů, ale spíš menších projektů. Protože jedině tak můžeme řešit větší konkurenci ve výběrovém řízení a srazit cenu. Myslím si, že je to věc, která by byla velice potřebná.

Ještě bych se zastavil nad jedním problémem, na který bych rád upozornil. Státní fond dopravní infrastruktury zde byl založen pro potřeby financování dopravních staveb a výstavby dopravních staveb. V poslední době se nám plíživě jeví jeden problém a tento problém narůstá, a to že stále větší částka jde na zajištění provozuschopnosti a samozřejmě i na dlouhodobě zaslíbené výdaje, jako je mýto a telematika. Jinak řečeno, z 33 mld., které jsou z národních zdrojů, v příštím roce 20 mld. bude využito právě na toto, a tím pádem dochází ke stále většímu snižování částky, kterou můžeme použít na investice.

Závěrem bych se přihlásil do podrobné rozpravy, kde vás odkáži na tisk 137/1, to je usnesení hospodářského výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu. V tuto chvíli mám tři písemné přihlášky. Prvním přihlášeným je pan poslanec Petr Bendl, dále František Laudát a pan poslanec Hojda. Takže prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedající, pane ministře, dámy a pánové, hospodářský výbor i podvýbor pro dopravu se touto materií zabýval velmi podrobně, diskutoval ji na semináři otevřeném řadě odborníků, tak aby bylo jasné, kudy chce Česká republika v této tíživé finanční situaci jít. To, co tady říkal pan ministr, je to nejnížší rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury v historii a tahle skutečnost se, předpokládám, nikomu z Poslanecké sněmovny a poslanců nemůže líbit a

nemůžeme s ní být do budoucna spokojeni. Proto jsme diskutovali o tom, jak hledat další zdroje. Finance určené pro Českou republiku na rok 2007 až 2013 už jsou v podstatě určené a předurčené, kterým směrem půjdou. Pan ministr tady říkal, že má zájem na tom, přeměrovat peníze alokované na železnici aspoň v částce 9 mld. korun a alokovat je na takzvaně silnici, což je určitě správně, nicméně na železnici budou chybět.

Česká republika je v centru Evropy, je v podstatě na křižovatce, což je pro nás velká výzva a myslím si i velká příležitost. Jestliže my tuto křižovátku začneme nebudovat a nerozvíjet v tomto smyslu a půjdou tudy ostatní země, jako je Slovensko a Polsko, které investují velmi do dopravní infrastruktury, pak nás i obchod, chcete-li byznys, bude obcházet a budeme na tom všichni trpět. Trpět budeme i na tom, že je potřeba si uvědomit, že z každé investičně vynaložené koruny se zhruba 52 haléřů vrací státu v různých podobách přímých, nepřímých daní, a tudíž škrteme-li na výdajích, je nutné, abychom věděli, že škrteme i v příjmech v oblasti, která nás musí trápit. Ruku v ruce s tím jde ztráta pracovních příležitostí a vše další, co s tím souvisí, rozvoj jednotlivých částí regionů a částí České republiky.

Pro nás bude velmi důležité, jak se bude vyvíjet rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury v příštím roce. Proto jsme požádali, a věřím, že Poslanecká sněmovna doporučení hospodářského výboru schválí, o to, abychom se mohli zabývat k 30. 6. stavem čerpání rozpočtu SFDI a zároveň už k polovině příštího roku se začít bavit o tom, jak bude vypadat rozpočet roku 2012 s odkazem na situaci ve využívání evropských fondů v období 2014 až 2020, protože základní rámec se dojednává teď. Ministerstvo dopravy a pan ministr avizuje, že by se rád bavil o něčem, čemu pracovně říkáme superkoncepce, to znamená stanovení hlavních priorit České republiky v oblasti investic. Věřím, že jak silniční, tak železniční, tak i vodní, neboť i vodní doprava je součástí financování Státního fondu dopravní infrastruktury a Ministerstvo dopravy ji má ve své gesci. Nechceme, aby se na ni zapomínalo.

Na hospodářském výboru i na podvýboru pro dopravu k tomu padala řada důležitých vět. My jsme připraveni, nebo budu mluvit za sebe, jsem připraven podporovat maximálně všechna úsporná opatření vedoucí ke snížování výdajů na provoz a zvyšování výdajů na možné investice. To myslím, že by měl být hlavní cíl Ministerstva dopravy. Nikoliv snižování výdajů jak v investicích, tak v oblasti provozu, ale zvyšování výdajů na investice by měl být náš cíl, protože se to pozitivně objevuje ve všech oblastech života lidí.

Jsme připraveni podporovat i legislativní změny vedoucí ke snížování cen staveb. Jsme si vědomi toho, že budeme muset sáhnout možná do stavebního zákona, do projednávání vlivu staveb na životní prostředí, prostě do věcí, které způsobují, že řadu staveb projednáváme desítky let a pořád

nevidíme takzvané světlo v tunelu. Je nutné se tímto zabývat a jsme určitě všichni připraveni v něčem takovém být nápomocni.

Stejně tak jsme nápomocni Ministerstvu dopravy v tom, aby předložilo varianty, nejlépe myslím si varianty toho, kudy půjdeme v oblasti spolupráce s privátním sektorem, je-li to vůbec možné, je-li to pro nás ekonomicky výhodné, PPP projekty a jejich využívání v České republice. Zatím s tím nemáme příliš dobrou zkušenost. D47 je velkým mementem pro Českou republiku a pokuta, kterou jsme zaplatili, téměř 3/4 miliardy, za její nevládnutí si myslím, že by měla být takovým černým puntíkem, který by měl viset ve vzduchu.

Nicméně zdroje jsou omezené, a chceme-li využít privátní zdroje, musíme hledat nějaký způsob, jak to udělat. Předpokládáme, že nejpозději v průběhu roku, nejlépe v začátku příštího roku s tím Ministerstvo dopravy přijde tak, abychom se o tom mohli vážně a seriózně bavit stejně jako u té superkoncepce, kterou bych si moc přál, aby ji mohl projednávat dříve, než ji dostane vláda, hospodářský výbor, abychom se nedostali zbytečně do konfliktu, kdo je víc, jestli vláda, či hospodářský výbor a poslanci, protože bychom měli myslím v tomto ohledu velmi spolupracovat, a pevně věřím, že Ministerstvo dopravy nejprve dá tento materiál aspoň k debatě do hospodářského výboru a pak se nedostane znovu cestou vlády možná do Poslanecké sněmovny, pokud s tímto takto pan ministr počítá.

O PPP projektech jsem mluvil, superkoncepti také. Snad jen poslední. Je nutné, abychom si byli vědomi toho, a už to tady říkal pan zpravodaj, že obchvaty jsou málo, byť jsou často důležité, ale existují závazky České republiky směrem k Evropské unii. Existuje tady něco jako evropská koncepce, ke které my jsme se vždycky hlásili, a to jsou klíčové dopravní stavby, na které nemůžeme a nesmíme zapomenout, abychom se nedostali do konfliktu s Evropou, a protože budeme, věřím, dojednávat maximální množství, maximální veliký rámec nad možností financovat dopravní stavby v období 2014 až 2020, bylo by nám všem určitě v negativním smyslu slova sečteno, kdybychom koncepci, kterou nám Evropa předkládá a jejíž jsme součástí, nějak ignorovali.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je František Laudát, poté pan poslanec Hojda.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, jenom krátce, neb to tady zaznělo. My jsme řadu diskusí odvinuli již v hospodářském výboru. Kolega Sivera vás tady s tím výsledkem seznámí. Rozpočet, který pan ministr předkládá, je bohužel vzhledem k naší ekonomické situaci hodně smutné čtení, možná pro stavební firmy je

ještě smutnější čtení, nicméně jsme v situaci, v jaké jsme, a proto hospodářský výbor po mnoha až často vášnivých diskusích doporučuje rozpočet SFDI schválit. Samozřejmě hodně času při diskusích je věnováno očekávané superkonceptci.

Já akorát chci říci jedno – že si myslím, že není až příliš co v naší zemi z hlediska dopravní infrastruktury vymýšlet. Pohyby lidí, rozložení, demografie jsou dány a vlády postupně přicházely s různými koncepčními materiály průběžně od roku, jestli se nemýlím, 1992 a žádná z koncepcí a představ a časových harmonogramů výstavby, zejména dálniční a rychlostní sítě, nebyla naplněna.

Tvrdě bych varoval a pro mě je nepřijatelné, aby došlo k takovým přehodnocováním, která například povedou k tomu, že některá z krajských metropolí, z krajských měst, nebude připojena na dálniční a rychlostní síť. Zde samozřejmě se můžeme dohadovat o prioritách, ale doprava má jeden obrovský zásadní přínos a to je otázka soudržnosti území vůbec. A byť asi ještě dlouhou dobu – a pokud vůbec někdy – nebudou možná vycházet zátěže pro to, abychom stavěli R6 Praha – Karlovy Vary – Cheb – státní hranice, přesto je pro mě do budoucna nepřijatelné, aby tato rychlostní silnice dříve či později nebyla dokončena. Máme nějaké ekonomické možnosti, nicméně jestli si vezmete například tento kraj, tak má nejhorší strukturální nezaměstnanost, je poměrně vzdálen. A skutečně, jestliže chceme, aby území bylo kompaktní a mělo i nějaké startovní signály pro rovnoměrnější ekonomický rozvoj, který do budoucna nezaloží nějaké skutečně zásadní, ať už společenské či politické problémy, tak musíme.

Totéž. Byl bych velice opatrný – samozřejmě je to atraktivní politika – politika obchvatu měst. Nicméně zase je to pro mě nepřijatelné, protože infrastruktura se staví s výhledem na 200 let a spíše i více. Zatím se u odborníků bere 150 až 200 let, takže se musí stavět raději o něco pomaleji a důkladněji a pořádně než něco zbouchat a po nějakém čase to odepst jako neefektivní, neperspektivní investici. Máme řadu pomníků, odstrašujících pomníků, kdy některé stavby jsou vlastně zastaralé ještě v době, než jsou vůbec dokončeny. Mohl bych tady jmenovat, nejenom na území hlavního města Prahy, ale v rámci celé republiky. A bohužel, stát si nemůže dovolit takovéto pomníky budovat.

U PPP projektů je to obrovská naděje, protože – už to tady zaznělo hodně mockrát – naše ekonomika, naše republika, nemá dostatečnou výkonnost. Jsou dvě možnosti. Buď zásadně přehodnotíme priority, kam dávat veřejné finance, nebo se pokusíme obrátit na soukromý sektor. Zatím ale autoři jakýchkoliv povídání, školení, kurzů, analýz mě nepřesvědčili, že je některá z těch cest schůdná. A skutečně bych varoval před tím, abychom se nedostali do situace, že se bude jednat jenom o skrytý, trapně pře-

dražený úvěr. Jsme v současné době svědky po celé Evropě, po celém světě krachu celé řady PPP projektů. Pokud někdo vymyslí takový ekonomický model, že bude únosný pro občany, kteří po komunikacích budou jezdit, sem s ním. Ale skutečně musí být důkladně a tisíckrát prověřen, než bude uveden v život.

Byl bych rád, když už je nedostatek financí na rozvoj dopravní infrastruktury, aby o to větší pozornost byla věnována v dopravě organizačnímu přeskupování, aby skončily takové věci, jako je nehorázné plýtvání financemi při budování nových, zejména silničních, ale i železničních staveb, aby projekty nebo ta díla skutečně byla sice moderní, bezpečná, ale racionálně myšlena, ne s nafukujícími se investicemi.

Prosím proto, aby dnes tento rozpočet byl podpořen. My skutečně očekáváme, že se v prvním pololetí příštího roku odvine zcela zásadní diskuse v hospodářském výboru a asi i v dalších, na vládě, tak, abychom pro nejbližší tři čtyři roky nalajnovali ty nejnужnější a financemi kryté rozvojové projekty v naší zemi, které přece jenom něco přinesou.

Současné – samozřejmě ono to není ekologicky populární, není to populární i z hlediska představ Evropské unie, nicméně i já budu podporovat vzhledem k té aktuální situaci a naléhavosti potřeb, aby se, pokud se to podaří vyjednat s Evropskou unií, část financí, které jsou plánovány pro rozvoj železnice, přesunula v tuto chvíli do silniční sítě. Ale zase i v tom usnesení chceme nejdříve jistotu, že nám Evropská unie slíbené finanční prostředky nesebere.

Myslím, že i pan ministr bude mít naši obecnou podporu napříč politickým spektrem při pokusech přesvědčit Evropskou unii, která už chce poměrně zásadně pro příští roky škrtnat, pokud se týká rozvoje dopravní infrastruktury, a přesměrovat část nebo velkou část financí do podpory vědy, vzdělávání a podobně. Ono to je líbivé, ale myslím si, že Evropská unie chce skutečně homogenizovat území členských států. Myslím si, že na rozdíl od zakládajících členů, kteří už většinu infrastruktury vybudovávají mají, bývalé postkomunistické země tuto infrastrukturu nemají. A myslím si, že někdo by měl hlasitě říkat v Bruselu, že jestli chtějí skutečně mít velké problémy z hlediska soudržnosti Evropské unie, tak k tomu mohou mít nakročeno i tímto způsobem. Bez toho, že bych zpochybňoval potřeby investic do vzdělávání, do vzdělání a výzkumu.

A úplně poslední věc je – a to se týká také vyjednávání v Evropské unii. Domnívám se, že naší zemi hrozí velké zaostávání z hlediska dopravní infrastruktury. Pokud se nám ještě více než deset patnáct let budou vyhýbat velké projekty budování vysokorychlostních tratí, dopadneme tak, jak dopadla často města se svým rozvojem v minulosti, kde radní dotyčných měst nebo konšelé nebyli osvětleni a vyhnula se jim kdysi železniční síť.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášený je pan poslanec Pavel Hojda. Může se připravit pan poslanec Sed'a.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji. Paní předsedající, vážení páni ministři, dámy a pánové, rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na rok 2011 a s výhledem na roky 2012 a 2013 bude prvním rozpočtem Státního fondu dopravní infrastruktury, který klub KSČM nepodpoří. Řeknu, z jakých důvodů.

První důvod je ten, že je samozřejmě jisté, že rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury je navázán na státní rozpočet a rozpočet na rok 2011, státní rozpočet na rok 2011, je druhým nejhorším rozpočtem hned po roku 2009. Víme, jak dopadl – když se plánoval schodek 38 mld. a výsledný schodek byl více než 200 mld.

Já bych řekl ty důvody. Důvody hlavní řekl jednak zpravodaj i moji předřečníci. Je to velice razantní a drastické snížení rozpočtu oproti skutečnosti předchozích let. To za prvé. Za druhé, důvodem je to, že se v podstatě zastavilo zahajování dalších staveb, které jsou nezbytně nutné pro chod dopravní infrastruktury i pro chod hospodářství nejenom v tom příštím roce, ale samozřejmě i v letech dalších.

Chtěl bych říci, a bylo to tady řečeno i mým předřečníkem, že obrovský problém je to zejména pro Karlovarský kraj. Já jsem poslanec Karlovarského kraje. Bylo tady hovořeno například o R6. Byla zastavena stavba a financování stavby Bošov-Lubenec, která byla zahájena v letošním roce, je součástí R6, měla být samozřejmě součástí této rychlostní komunikace a měla navazovat na budoucí budovaný obchvat Lubence a pak se mělo samozřejmě pokračovat dál. Jenom bych chtěl říci informaci, že dnešního dne byl právě tento úsek Bošov-Lubenec, který se zdál jakoby nekonfliktní, zcela vyřazen z provozu, protože je neprůjezdný. Čili hlavní a jediná silnice do Karlových Varů z Prahy je neprůjezdná. A myslím si, že to jenom ukazuje, že tento úsek mezi prvními v části mezi Karlovými Vary a Prahou, resp. Novým Strašecím nebyl plánován úplně náhodně.

Samozřejmě jsem chtěl přednést i na dnešním jednání, bylo to předneseno na podvýboru a v podstatě se o tom jednalo i na výboru, aby tato akce zpět zařazena do plánu na příští rok. Je mi jasné, že prostředky nejsou. Přesto jenom bych chtěl konstatovat, že Lubenec-Bošov je v současné době stavba tzv. zmrazená. Jsou tam a budou tam vynakládány náklady na zmrazení a tzv. konzervaci této stavby. Přestože ministr dopravy – když tak ať mě opraví potom ve svém vystoupení – prohlásil na hospodářském výboru, že je mu jasné, že R6 je velice potřebná stavba, dokonce ví o tom, že EU, Evropská komise ve svém programu TEN-T počítá s touto komunikací jako s komunikací velice potřebnou i z hlediska evropského, tak se nepočítá ani na léta 2011, ani na léta 2012 s žádným

zahajováním staveb, pouze s přípravou tří obchvatů, tj. Lubenec, Hořovičky a Hořesedly.

Když pan ministr řekl, že je tato stavba důležitá a například že je důležitější než stavba I/11, což je také velice důležitá a potřebná komunikace mezi Opavou a Ostravou, tak jenom bych chtěl ukázat, s čím se počítá na příští rok a na léta 2012 a 2013. Například u této velmi potřebné stavby se počítá na rok 2011 se 70 mil. korun a na léta 2012 a 2013 dohromady s 8,2 mld. na stavbu této silnice. Já nechci říci, že bych ji zpochybňoval, je nesmírně potřebná, ale stejně potřebná a i podle vyjádření ministra dopravy potřebnější je R6.

Co se týče toho, co zde řekl pan ministr k otázce zvýšení mýtného. Ano, vypadá to velice zajímavě a zajímavá je i myšlenka přenesení části nákladu na železnici. To bych celkem kvitoval. Ovšem jaksi zapomínáme na to, že železnice pořád organizačně a celkově není na tento přesun nákladu připravena. V současné době se budovalo tzv. zrychlení některých železnic. Správně tady řekl můj předřečník, že se úplně zapomíná na to, že bychom měli také ve spolupráci s EU budovat rychlostní železnice, protože to je nesmírně důležité pro tento středoevropský prostor, a myslím si, že by to bylo daleko důležitější než jenom tzv. zrychlování do 160 kilometrů. Ale nezapomínejme na to, že propustnost našich dálnic a rychlostních silnic není tak vysoká, abychom se nakonec nedočkali stejného efektu jako u spotřební daně na pohonné hmoty a maziva, kde zvýšením spotřební daně naopak došlo ke snížení příjmů státního rozpočtu právě v této spotřební dani, která je velice významnou součástí státního rozpočtu a která dokonce je i součástí příjmů do Státního fondu dopravní infrastruktury, i když jenom menší částí. Jedná se o 9,1 % z této spotřební daně. Trošku větší část, asi 10,9 %, jde krajům a zbytek se rozplývá ve státním rozpočtu na jiné potřeby. Takže tady se obávám toho, aby naopak nedošlo k efektu, že když se zvýší mýtné pro nákladní automobily, tak že si najdou jiné objízdné trasy a dojde naopak ke snížení příjmů. Kéž by záměr Ministerstva dopravy vyšel.

Já bych jenom chtěl říci, že to, co přijal hospodářský výbor v otázce pozměňovacích návrhů a doprovodných návrhů, bylo v podstatě přijato jednomyslně. Myslím si, že tyto pozměňovací návrhy jsou hodné podpory. Ovšem jak už jsem řekl, celkově rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury považuji za katastrofální a klub KSČM jej nepodpoří.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedající. Vážený členové

vlády, vážené kolegyně, kolegové, já budu velmi stručný. Uvedený návrh rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na příští rok – použiji slova klasika: pane ministře, nepotěšil jste mne, ani já vás nepotěším a neočekávejte ode mě podporu. Ale to by nešlo o to, že jste nepotěšil mě, ale vy jste nepotěšil právě občany České republiky.

Uvedu konkrétní příklad. Je to R55 ve Zlínském kraji a opravdu každodenní zácpy, které tam jsou. Prostě jediným řešením je opravdu pokračovat ve výstavbě rychlostní komunikace R55, která spojí jih se severem nebo sever s jihem. Proto bych vás požádal, pane ministře, jestli byste mohl v průběhu příštího roku se dostavit do souměstí Staré Město, Uherské Hradiště, Kunovice, abyste se na vlastní oči přesvědčil, že dopravní situace je opravdu katastrofální.

Druhou poznámku. Já souhlasím s kolegou Bendlem a Laudátem a jejich argumenty беру. Nebudu je opakovat. Pouze dodám, že opravdu dopravní infrastruktura, veřejné investice jsou možným lékem právě v období ekonomických krizí apod. A myslím si, že snížení výdajů právě v rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury je jednou z největších chyb, kterých se dopustila tato vaše současná vláda.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já v tuto chvíli už nemám žádnou přihlášku do všeobecné rozpravy, takže se ptám, jestli se ještě někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já bych chtěl v první řadě poděkovat panu ministrovi za materiál Ministerstva dopravy, o který ho požádal hospodářský výbor a který se jmenuje Vyhodnocení dopadů úspor ve výstavbě dopravní infrastruktury ČR v roce 2011 na růst HDP, na příjmy, výdaje státního rozpočtu a na zaměstnanost v sektoru stavebnictví a na malé a střední podnikatele. Pan zpravodaj se o tomto letmo zmínil, ale myslím si, že čísla, která nám Ministerstvo dopravy v tomto materiálu dodalo, by měla znát Sněmovna a měli by je znát také občané České republiky.

V první řadě se tam uvádí, že pokles investic do dopravní infrastruktury v příštím roce bude zhruba ve výši 31 mld. korun. Tento pokles bude mít výsledný dopad na hrubý domácí produkt v úrovni asi 28 mld. korun, tj. 0,8 % HDP. Tedy tím, že šetříme na výstavbě infrastruktury, snižujeme růst HDP zhruba o necelé jedno procento.

Dále se zde uvádí, že koeficient návratnosti při investicích do dopravní infrastruktury je 0,56, tedy z investované koruny se do státního rozpočtu vrací 56 haléřů. Proto celková úspora veřejných rozpočtů nečiní oněch 31 mld. korun, ale pouze 13,7 mld. korun.

Tato redukováná úspora, těch 13,7 mld. korun, má ovšem významné efekty další. Celkově náhrady zaměstnanců klesnou o 9,8 mld. korun, zhruba o 10 miliard, z toho přibližně 7,3 mld. korun by činily hrubé mzdy a 2,5 mld. korun pojištění, což je příjem státu.

Pokud se týče dopadu na pokles počtu zaměstnanců, pak zde máme uvedeno, že se ve stavebnictví odhaduje na více než 29 tisíc, celkově v ekonomice pak na téměř 45 tisíc.

A máme tady také uveden sektor malého a středního podnikání, kde celkový pokles počtu zaměstnanců v tomto sektoru činí 27 tisíc a v oblasti stavebnictví zhruba o 24 tisíc zaměstnanců.

Dámy a pánové, tato čísla znamenají ve svém důsledku jedno: my šetříme i za cenu ztrát. Připomíná mi to známou povídku Šimka a Grossmana, kdy pan učitel Zelí, aby získal slevu pro děti do zoologické zahrady, pronese památnou větu „Nechci slevu zadarmo.“ a vsune stokrát do okénka pokladny. Ani tato sleva, ani tato úspora není zadarmo.

Tolik k těm úsporám, které já považuji za úspory, které jsou úsporami na nesprávném místě. Jsem pro šetření, ale jsem pro šetření takové, kde ušetřená koruna je ušetřená koruna, nikoliv kde ušetřená koruna znamená padesát halířů ztrátu.

Dámy a pánové, ještě jednu poznámku k velmi nebezpečné myšlence, která se v rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury na příští rok objevila. Je to zastavování klíčových staveb naší dopravní sítě. Byla tady řeč o R6, byla tady řeč o R55. Já připomenu jednu věc. My tady máme schválený harmonogram výstavby dopravní infrastruktury, který je schválený vládou a který v tomto dokumentu nebyl respektován. Proto hospodářský výbor z tohoto dokumentu vypustil stranu čtyři, která byla v přímém rozporu s harmonogramem výstavby dopravní infrastruktury. A musím upozornit na jednu věc. Jestli zastavíme výstavbu například R55, která je součástí šestého multimodálního transevropského koridoru, o který jsme léta usilovali, léta jsme za něj bojovali, protože o tento koridor samozřejmě mělo zájem také Slovensko, jestliže tedy R55 zastavíme, Slováci velmi rádi převezmou šestý transevropský multimodální koridor na území svého státu. To má ovšem samozřejmé důsledky. My na výstavbu těchto komunikací, pokud koridor nebude u nás, nedostaneme z evropských peněz ani euro.

Kromě toho ta myšlenka nahradit linku, přímou linku nějakými obchvaty je samozřejmě chybná. Od času Pythagora platí, že nejkratší spojnicí bodů A a B je přímka. My objevujeme něco jiného, něco nového, něco lepšího. Prodloužíme kilometry, necháme to ve dvou pruzích a myslíme si, že tím něco řešíme. Tuto myšlenku tady razili kdysi zelení a já jsem byl velmi rád, že za čtyři roky nezvítězila. Nyní se vrací zpět v recyklované podobě, a pokud ji uskutečníme, tak já vám garantuji, že

všechny peníze investované do takto budovaných obchvatů, které jsou náhražkou nejkratší spojnice, tedy přímky, jsou vyhozené prostředky. Navíc jsou to prostředky, které nám zamezí do budoucna řešit situaci opravdu z gruntu. Kromě toho, jestli opustíme trasy, které jsou často už územně schváleny, mají územní rozhodnutí, tak se u těchto obchvatů vracíme do doby minus deset patnáct let. Jestli nechceme budovat vůbec nic, pak se věnujme stavbě obchvatů.

Dámy a pánové, děkuji za vaši pozornost a věřím, že se nám při schvalování té superantikoncepce podaří tyto myšlenky eliminovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu poslanci Plachému. Přihlášen je pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kolegyně, kolegové, chtěl bych reagovat na vystoupení některých z mých předřečníků. To je zrovna materiál, kdy můžeme vystupovat za regiony a říkat: u nás je ta cesta důležitější, v našem regionu, než vedle.

Já bych chtěl prostřednictvím paní místopředsedkyně vzkázat panu poslanci Hojdovi, aby tady nepronášel silná slova o potřebnosti či nepotřebnosti silnice Ostrava–Opava. Já nebudu tady pronášet silná slova o potřebnosti či nepotřebnosti silnice R6. Já si myslím, že společně bychom si měli počkat na tu koncepci, kde bychom měli posoudit objektivně základní parametry, které nám ty stavby nějak objektivně seřadí za sebou. Měl by se posoudit počet obyvatel, kteří žijí v daném území, počet vozidel osobních, počet vozidel nákladních, tranzit zejména nákladní dopravy, výše nezaměstnanosti v daném regionu, stav životního prostředí, mobilita pracovní síly, počet hospodářských subjektů, které to potřebují ke svému podnikání, apod. Myslím si, že je to jediná cesta k tomu, abychom se vyhnuli tady tomu, že budeme pro voliče ve svém regionu říkat: já, když se projednával rozpočet SFDI, tak já jsem bojoval za tu naši cestu. Myslím, že to je přirozené, že ve svých regionech podporujeme ty nejdůležitější dopravní stavby. A já osobně si slibuji od té koncepce to, že tam budeme mít objektivní parametry. A pokud se ukáže na těch objektivních parametrech, že R6 je potřebnější než 1/11, nemám s tím problém, abych to takhle podpořil. Ale nechtěl bych to říkat dopředu, dokud ta čísla nemám k dispozici, protože jen tak mimochodem – v Opavě žije víc obyvatel než v Karlových Varech.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou se hlásí pan poslanec Hojda. Prosím.

Poslanec Pavel Hojda: Paní předsedající, chtěl bych vás požádat, abyste vyřídila panu Stanjurovi, že jsem nezpochybňoval důležitost a potřebnost silnice 1/11. Pouze jsem zde citoval vyjádření pana ministra a zdůrazňoval jsem, že samozřejmě nechci a že podporuji stavbu této silnice. Čili v žádném případě jsem nezpochybňoval, ale asi zřejmě došlo k nedorozumění.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já nebudu nic vzkazovat, od toho tady nejsem. Pan poslanec vás asi slyšel.

V tuto chvíli už nemám nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy, takže končím všeobecnou rozpravu.

Teď měla otevřít rozpravu podrobnou. Prosím, pan poslanec Sivera se hlásí do podrobné rozpravy.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Tak jak jsem avizoval – všichni jste obdrželi tisk 137/1 a tam je doporučené usnesení hospodářského výboru. Bohužel se tam vloudila technická chyba. Obsahuje body I, II a V, to znamená, že předmětem našeho hlasování budou body I, který je o schvalování rozpočtu včetně pozměňovacích návrhů, a II, který přednáší doprovodná usnesení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Nikoho přihlášeného nevidím, končím podrobnou rozpravu.

Chci se zeptat, jestli chce mít závěrečné slovo ještě pan ministr? Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, pečlivě jsem si dělal poznámky. Přiznávám, že když tady byla často řeč o zácpách, nebyl jsem si jist, zda je řeč o zácpě, či o opaku zácpy. Ale nebudu se tady pouštět do hlubokých emocí.

Nicméně jednu poznámku k zácpě a k jejímu opaku musím směřovat k úvaze, která tady zazněla hodně zleva. A abych nemusel prostřednictvím předsedající žádat o vzkazy, zůstanu o obecného sdělení, že zde došlo k nepravdivé informaci, která je mi vkládána do úst. Já jsem neřekl, že je důležitější R6 než 1/11. Já jsem řekl, že mimo 1/11 je po České republice řada dalších významných komunikací, jako například R6, které stojí za pozornost a o kterých je zásadní téma, co je důležitější stavbou. Chápu, že vyjádření bylo relativně složitější, takže ne každý stihl zavnímat podstatu sdělení. Když to řeknu velmi lapidárně, chtěl jsem tím říci, že je tady i jiná stavba než 1/11, která je podstatná. Nic víc.

Nicméně já to nyní vezmu jedno za druhým tak, jak to tady zaznělo.

Ano, Státní fond dopravní infrastruktury, tak jak jsem řekl na začátku, má nejnižší rozpočet za dlouhá léta. A děkuji každému, kdo na hospodářském výboru zvedl ruku pro tento rozpočet, že měl odvahu přijmout zodpovědnost za nelehké rozhodnutí. Přesto jsem přesvědčen o tom, že je to rozhodnutí zodpovědné.

My jsme dlouhou dobu na vládě diskutovali, my jsme dlouhou dobu na K9 diskutovali, diskutovali jsme v mnoha formátech, kde ještě vzít, kde pro příští rok ještě sáhnout jiným mým kolegům ve vládě na jejich rozpočty, aby bylo na výstavbu českých dálnic a silnic. Já jako člen vlády říkám, že nevím o místě v jiném rozpočtu, v jiném resortu, kde pro příští rok bych měl odvahu přijít a říct: prosím, dejte mi ty peníze a pojďme je dát do Státního fondu dopravní infrastruktury.

A z druhé strany, jestliže tady někdo volá po zvyšování daní, ze kterých bychom mohli platit dálnice, tak promiňte, ale já velmi dobře vnímám to, že na důchodovém účtu České republiky je minus 35 mld. A všichni víme, že pokud zde mají být slušné důchody, tak to je to místo, kde je zapotřebí zvedat daně. Jinými slovy řečeno, na dálnice a silnice si musíme vydělat. Na dálnice a silnice musíme zvednout příjmy státního rozpočtu, ale až potom – až potom, co vyřešíme důchodovou a zdravotní reformu. Ne dřív. Ne dřív!

Zaznělo tady, jestli hledáme na Ministerstvu dopravy dostatečně úsporná řešení. Provozní rozpočet Ředitelství silnic a dálnic pro příští rok je seškrťá o 50 %, poradenské smlouvy, právní služby, marketing. O 50 % snižujeme rozpočet Ředitelství silnic a dálnic, velké instituce s několika tisíci zaměstnanci, během několika málo měsíců.

Je tady hodně zakořeněná taková větička „dámy a pánové, kdo z vás na to má“, která tady historicky párkrát padala. Dovolím si ji tak trochu parafrázovat.

Správa železniční dopravní cesty minus 30 % svého provozního rozpočtu. Státní fond dopravní infrastruktury minus 25 % ve svém rozpočtu. Ministerstvo dopravy jako takové minus 17 % v počtu svých zaměstnanců. Celkově Ministerstvo dopravy ve svém rozpočtu minus jedna třetina svého rozpočtu. Ptám se, jestli je nějaké ministerstvo, které – s výjimkou Ministerstva vnitra, pardon – více ukázalo, že škrťá ve svém provozním rozpočtu tak jako Ministerstvo vnitra a Ministerstvo dopravy. Neení!

Stavební zákon. Jsem rád, že mezi Ministerstvem dopravy a Ministerstvem pro místní rozvoj a Ministerstvem životního prostředí se pracuje na změně stavební legislativy. A já pevně věřím, že to bude legislativa, která umožní stavět levněji. PPP projekty jsou jednoznačně velmi složitým tématem. A je jednoznačné, že toto téma je tématem, které bude vyžadovat speciální legislativu, to znamená, že se bude jednat o téma, které bude i zde na půdě Poslanecké sněmovny.

Co se týče jistot ve vztahu k investicím peněz Evropské unie. Jednoznačně zdůrazňuji, že než bychom chtěli stavět obchvaty na základě dané realokace zdrojů z železnice na silnici, než začneme stavět a než začneme investovat, budeme mít schválení Evropské unie. Jinak nebudeme stavět.

R6. Rozumím tomu, že R6 a vůbec výstavba českých silnic je regionálně velmi populární téma a samozřejmě je politickým zájmem každého poslance z regionu hájit svoji silnici. Na druhou stranu, když tady zleva tak intenzivně zaznívalo, jak je tady hrozně velký zájem se starat o zájmy občanů, tak bych rád připomenul, že onen stavěný úsek R6 nebyl úsek, který dlouhodobě v rozpočtu byl. Objevil se tam během minulého roku takovou ne úplně standardní cestou. A podotýkám, že se jedná o úsek, který je v poli, který není žádným obchvatem. A jestliže my jasně říkáme, že nejdříve budeme stavět obchvaty, a teprve potom budeme stavět úseky v poli, tak právě proto nejprve budeme stavět ony obchvaty, a teprve potom budeme stavět v poli.

To, že tam dneska nejezdí auta, na to si snad každý odpoví, jenom co vyjde před barák a uvidí sněhovou situaci. Chápu, že tak jako je pro někoho složité pochopit větu na hospodářském výboru a rozlišit, jestli jsem řekl, jestli je něco důležitějšího než 1/11, tak chápu, že pochopení sněhové kalamity z hlediska dopadu na dopravní infrastrukturu je pro někoho asi podobně těžko pochopitelné téma. Nechme na voličích, jak tuto míru inteligence zhodnotí.

Co se týče dopadů z hlediska hospodářství. Považuji znovu za zásadní si říci, že v České republice se stavělo jednoznačně neefektivně, a že když dnes hledáme úspory při výstavbě dopravní infrastruktury, to znamená, na železnici jsme dokázali uspořit 5 %, na silnici, doufejme, že to bude aspoň 2,5 %, tak úspory, které hledáme, budete se divit, nejsou na lidech, ale jsou především na velkorysosti stavebních konstrukcí, jsou na velkoleposti architektonických řešení.

Jinými slovy řečeno, ona řada těch peněz, které dnes na dopravní infrastrukturu jdou, zdaleka nejde na mzdy a platy těch lidí, o které vám tak moc jde. Velká část těch peněz končí v kapsách, v daňových rájích a na jiných místech, kde bude ještě chvíli trvat, abychom zařídili to, že tam ty peníze nebudou končit.

A když se bavíme o zelených. Já bezesporu nejsem příznivcem Strany zelených, ale je jednoznačné, že ekologická sdružení měla v mnohém pravdu, v tom, jak velkoryse, jak příliš velkoryse se někdy staví dopravní infrastruktura. A já považuji za potřebné vám říci, že chci spolupracovat s ekology, chci s nimi hovořit o tom, jak zlevňovat stavby, a kde diskutovat o tom, že místo velkorysé dálnice nám možná stačí rychlostní komunikace.

Sečteno, podtrženo, nejsem šťasten ze současného rozpočtu Státního

fondy dopravní infrastruktury. Děkuji každému za odvahu, že na hospodářském výboru zvedl ruku pro tento rozpočet. Jednoznačně říkám, že do budoucích let zdaleka nebudu tak smířlivý vůči svým kolegům ve vládě v tom, aby Ministerstvo dopravy bylo řekněme takovou popelkou mezi ostatními rozpočty, ale považuji za zásadní, přímo sociálně zodpovědné rozhodnutí nežádat po této vládě více peněz pro Státní fond dopravní infrastruktury pro rok 2011.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já bych jen pana poslance, který se hlásí, fakticky upozornila, že už mu nemohu dát slovo, protože jsem skončila rozpravu a jedná se pouze o závěrečné slovo pana ministra. Pan zpravodaj nechce mít závěrečné slovo, takže v tuto chvíli budeme hlasovat. Prosím.

Poslanec František Sivera: První hlasování bude o bodu I, který obsahuje schválení tisku 137 včetně střednědobého výhledu, pozměňovací návrhy pod body 1, 2 a 3. Druhé hlasování bude o doprovodných usneseních pod bodem II.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já v tuto chvíli ještě gonguji, aby kolegové přišli hlasovat. (Chvilí čeká.) Zdá se, že nás více nebude.

Zahajují hlasování o usnesení, které zde přednesl pan zpravodaj.

Poslanec František Sivera: Nejdříve budeme hlasovat o schválení rozpočtu. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 199, z přihlášených 146 pro 84, proti 32. Tento návrh byl přijat.

Poslanec František Sivera: Druhé hlasování je o doprovodných usneseních, která jsou uvedena pod bodem II. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 200, z přihlášených 146 pro 115, proti 4. Tento návrh byl přijat.

V tuto chvíli můžeme přistoupit k projednávání dalšího bodu pořadu. Hlásí se pan ministr Heger. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedající. Já se omlouvám. Mám technickou poznámku s prosbou o stenozáznam k hlasování číslo 165 u bodu číslo 91, státního rozpočtu, návrh byl: přesun zpět do druhého čtení. Já jsem hlasoval ne, a v záznamu je ano. Prosil bych to zaznamenat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě než přistoupíme k projednávání bodu číslo 95, tak bych chtěla přečíst omluvy. Z dnešního jednání se omlouvá od 18 hodin pan poslanec Stanislav Huml. Přišla další omluva, na zítřejší schůzi v době od 9 do 14.30 hodin, od paní poslankyně Marie Nedvědové.

Nyní můžeme přistoupit k projednávání bodu

95.

Dotační programy zemědělství pro rok 2011, poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (vládní návrh) /sněmovní tisk 179/

Tento vládní návrh uvede ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, dotační program pro rok 2011, který se řídí podle zákona o zemědělství, si klade za cíl to, že stát přispívá k udržování výrobního potenciálu zemědělství, ale také se podílí na rozvoji krajiny a celkového venkovského prostoru. Tyto programy jsou výhradně financovány z národních zdrojů, jsou standardně schvalovány společně se státním rozpočtem. Programy jsou výslovně účelové a slouží k podpoře restrukturalizace a zvýšení konkurenceschopnosti českého agrárního sektoru.

Podmínky pro podávání žádostí budou upraveny zásadami ministra podle příslušného zákona.

Celkové finanční náklady jsou 526 mil. Kč, z toho 410 mil. Kč jsou neinvestiční a 116 mil. Kč jsou kapitálové výdaje. Tento program odpovídá možnostem kapitoly Ministerstva zemědělství a zároveň také zachovává a podporuje kontinuitu z předešlých let.

Zemědělský výbor Parlamentu České republiky projednal tento materiál 8. prosince, přičemž doporučil Poslanecké sněmovně zvýšit celkové prostředky o 150 mil. Kč, a to konkrétně na programy podpora včelařství, a to v částce 25 mil. Kč, dále na zlepšení genetického potenciálu 70 mil. Kč a dále zvyšování konkurenceschopnosti potravinářského průmyslu, a to v částce 55 mil. Kč. S pozměňovacími návrhy zemědělského výboru souhlasím.

Zároveň se zemědělský výbor vyjádřil také pro budoucí podporu ozdravování polních speciálních plodin, také nákazový fond a podpora mimoprodukčních funkcí rybníků. V této fázi беру tento návrh pouze na vědomí.

Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, dámy a pánové, žádám vás o schválení návrhu dotačního programu zemědělství na rok 2011.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předložený tisk projednal zemědělský výbor. Jeho usnesení byla rozdána jako sněmovní tisk 179/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Pavel Kováčik, informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Paní a pánové, pan ministr za mě opět odpracoval rozhodující práci. Přesto v tomto případě si dovolím přečíst návrh usnesení, resp. seznámím vás s usnesením zemědělského výboru ze 7. schůze konané 8. prosince 2010, jak bylo přijato, tedy k dotačním programům zemědělství pro rok 2011, poskytovaným podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 179.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodním slově Karla Turečka, náměstka ministra zemědělství, zpravodajské zprávě poslance Pavla Kováčika a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby dotační programy zemědělství pro rok 2011 poskytované podle § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 179 schválila s těmito připomínkami.

1. Navýšit pro rok 2011 finanční prostředky limitu dotačního programu 1D podpora včelařství o 25 milionů korun, tj. zvýšení limitu programu ze 30 milionů korun na 55 milionů korun.

2. Navýšit pro rok 2011 finanční prostředky limitu dotačního programu 2A udržování a zlepšování genetického potenciálu vyjmenovaných hospodářských zvířat o 70 milionů korun, tj. zvýšení limitu programu ze 110 milionů na 180 milionů korun.

3. Navýšit pro rok 2011 finanční prostředky limitu dotačního programu 13 podpora zpracování zemědělských produktů a zvyšování konkurenceschopnosti českého potravinářského průmyslu o 55 milionů korun, tj. zvýšení limitu programu ze 76,746 milionu korun a 131,746 milionu korun.

II. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny a

III. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, což jsem právě učinil.

Jenom poznámku. Tak jak již zmínil pan ministr Ivan Fuksa, zemědělský výbor přijal ještě doprovodné usnesení, kterým se obrací na pana ministra tak, aby pokud bude ta možnost, tak v průběhu roku 2011 v případě nedostatku finančních prostředků na dotační program 3 podpora ozdravování polních a speciálních plodin přednostně navýšil prostředky tohoto programu až o 30 milionů korun a také v průběhu roku 2011 v případě nedostatku finančních prostředků na dotační program 8 nákazový fond přednostně navýšil prostředky tohoto programu až o 40 milionů korun, a konečně také v průběhu roku 2011 přednostně navýšil prostředky na dotační program 15 podpora mimoprodukčních funkcí rybníků až o 30 milionů korun.

To bylo doprovodné usnesení v rámci výboru. To jen pro pořádek, pro úplné seznámení poslanců a poslankyň Poslanecké sněmovny, o tom hlasovat nebudeme. Hlasovat budeme pouze o onom usnesení zemědělského výboru, tak jak jsem vás s ním seznámil.

Paní předsedající, skončil jsem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Do té v tuto chvíli nemám žádnou přihlášku. Prosím, pane poslanče. Slovo má pan poslanec Skopal.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, mně nedá vystoupit k tomuto bodu z jednoho prostého důvodu. Pan ministr dopravy říkal, že nejvíc se škrtá na dopravě. Já tvrdím, že v procentickém vyjádření na Ministerstvu zemědělství, protože když se podíváme na tu částku, která je v letošním roce, ale i v předcházejících letech, která šla do národních dotací, tak se dostáváme, nebo spíše nedostáváme ani ne na 50 %. Já si myslím, že doopravdy je to zcela zdrcující pro naše zemědělství a může to přinést velké problémy v tomto resortu. A to není jenom otázka zemědělství, ale má to dopady na potravinářství, ale i na naše spotřebitele. Samozřejmě je chvályhodné, že došlo k navýšení asi z 575 milionů o 150 milionů, ale pořád se dostáváme na velice nízká čísla. Chci vidět resort, kde bylo seškrtáno tolik finančních prostřed-

ků. To ještě nemluví o přímých platbách, k tomu se dostaneme v příštím bodě, kde z národních zdrojů je nula.

Divím se panu ministrovi, ale i některým svým kolegům, že jsou v klidu a že všichni očekávají lepší zítřky, protože i v Lucerně bylo řečeno a na jednání zemědělského výboru byla řečena taková optimistická slova, že příští rok bude z hlediska ekonomiky o hodně lepší a finanční zdroje a určité prostředky se najdou. Chtěl bych být stejný optimista jako pan ministr a věřit tomu. Budu mu fandit, budu se na to těšit, ale jsem teď v dosti nevýhodném postavení, protože já nesouhlasím s tím, co předkládá Ministerstvo zemědělství a pan ministr této Sněmovně.

Jsem před dilematem, jestli schválit, nebo zvednout ruku aspoň pro něco, anebo být proti, jak mi napovídá zde kolega. Myslím si, že to něco je tak málo, že by bylo ostudné to vůbec schvalovat, a je potřeba se zamyslet nad tím, kam chceme jít dále. Doufám, že budeme mít stejné prostředky – přeji dobrou chuť panu ministrovi – stejné prostředků jako Ministerstvo dopravy aspoň na rok 2011. Věřím tomu, věřím i panu ministrovi a čekám na jeho reakci, zda řekne, jestli doopravdy, zda je optimistická cena navýšení, ještě v závěrečné zprávě, anebo nám sdělí: pánové a dámy, buďte rádi, že dostáváte aspoň něco.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Další přihlášený je pan poslanec Kováčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Nepatřím k těm členům zemědělského výboru, které můj předřečník označil za ty, kteří jsou v klidu a v pohodě. I když na to nevypadám, v klidu a v pohodě skutečně nejsem. Já jsem přesvědčen o tom, že tak jak tady bylo řečeno, dofinancování plateb v řadě dalších případů v rozpočtu, mimochodem proto jsme rozpočet nepodpořili, nebo i proto, i v těchto národních dotacích je řekneme obrovská nedofinancovanost na základě potřeb nebo na podkladě potřeb našeho zemědělství a našich zemědělců. Že jestliže chceme, aby naše zemědělství bylo konkurenceschopné, tak musí být – neříkám, že o mnoho více, nám by stačilo jenom stejně podporované jako zemědělství v tzv. staré EU patnáctce. Nám by stačilo, kdyby bylo úplně stejně podporované jako zemědělství u našich nejbližších sousedů. Rakousko, Německo, ano i Polsko a v některých případech ano, i Slovensko. I Slovensko si dokázalo v řadě případů vyjednat lepší podmínky našeho členství v EU v době, kdy se tyto podmínky vyjednávaly, ale třeba už i v době, kdy se podepisovaly asociační dohody.

Byl jsem, kolegyně a kolegové, pevně rozhodnut nepodpořit tento bod, nepodpořit tento program, nepodpořit právě proto, že jsou velmi nízkou postavené dotační programy, které se poskytují ze zákona. Ale hovořil jsem se

zemědělci v provozu, hovořil jsem s funkcionáři agrární komory, potravinářské komory, hovořil jsem i se soukromými zemědělci a oni říkají: Víte, pane poslanče, ono je to tak. Když to schválíte, dostaneme málo, když to neschválíte v Poslanecké sněmovně, nedostaneme nic, nebo to dostaneme pozdě, v době, kdy už řada našich podniků bude po smrti. Nechal jsem si poradit. Poslechl jsem vox populi vox dei a navzdory výhradám, které jsou velmi zásadní, tento materiál podporovat budu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se pan poslanec Skopal. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Nerad hovořím takhle přes mikrofon se svým kolegou Pavlem Kováčikem. Ale víte, už tady bylo jedno přirovnání z bajek. Ono letos to bude 50 %, příští 20 a pak třeba nula. To je jako v té bajce, že farmář odnaučoval kobyly žrát. Nejdřív jí dal 50 % žrádla, pak 20 % a pak, když už ji to skoro odnaučil, tak ona mu chcipla. Já mám strach, aby nám nechcipla naše zemědělství. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan poslanec Kováčík chce reagovat.

Poslanec Pavel Kováčík: Omlouvám se, že zdržuji, ale některé body, které byly předtím, trvaly podstatně déle.

Jenom drobná poznámka. Já jsem to řekl velmi jemně, tak to řeknu teď ještě tvrději. KSČM nebyla ani u asociačních dohod pro naše zemědělce, nebyla ani u vyjednávání například v Kodani, například kdekoli jinde, kde se pekly nevýhodné podmínky pro naše zemědělce! Kde se ztratila konkurenceschopnost našich zemědělců, našich potravinářů, našich zpracovatelů.

Chtěl bych poprosit, pojďme ukončit tuto diskusi a pojďme už hlasovat, protože máme tady ještě řadu jiných bodů, které je potřeba udělat. Ale v tomto případě mám snad právo říci, že navzdory tomu, že za průšvih, ve kterém jsou čeští, moravští a slezští zemědělci a zpracovatelé, KSČM nemůže! Tak jim alespoň teď tímto hlasováním alespoň trošičku pomůže k tomu, aby mnohé podniky nepadly za hranu, nepřešly přes řeku smrti.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Lobkowicz.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážená paní předsedající, vážení kole-

gové, vážené kolegyně, vážená vládo. Dovolte, abych se též vyjádřil k tomuto bodu. Musím předem říci, že jsem trochu ve střetu zájmů, protože sám mám zemědělskou firmu. Začínali jsme před dvaceti lety, tehdy absolutně bez dotací. Potom časem přišly malé dotace, potom přišly evropské dotace a naše dotace se tedy krátí, evropské stoupají. Jsme rádi za to a věřím, že to, i když s odřenými zády, nějak přežijeme.

Já dávám plně za pravdu panu kolegovi Kováčikovi, že je lepší něco málo než vůbec nic. Zemědělec zkrátka vydrží, a proto jsem pro to, abychom hlasovali pro tento návrh.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Reagovat chce ještě pan poslanec Skopal.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji. Nebojte se, mluvím naposledy, nebudu tady vést diskusi s kolegou Kováčikem v tomto bodě, samozřejmě. Chci jenom říci jednu věc. Od asociačních dohod, kdy zemědělství bylo v červených číslech, se dostalo do černých čísel. Teď nechci brát v potaz, jestli byly výhodné, nebo nevýhodné, ale poslední roky, nebo loňský rok, vypadá to, že i letošní rok, jdeme dolů zpět k červeným číslům. A já se nechci dočkat toho, aby na základě současné politiky se dostalo zemědělství do ztráty, a tím do problému, jak získat bankovní úvěry a další. To je má odpověď na to, co zde řekl kolega Kováčik.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V tuto chvíli jestli se nikdo další nehlásí do všeobecné rozpravy, nikoho nevidím, končím všeobecnou rozpravu a můžeme přistoupit k rozpravě podrobné, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Vidím, že se nikdo nehlásí, končím podrobnou rozpravu a uděluji závěrečné slovo panu ministrovi. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Paní předsedající, děkuji za slovo. Já tady skutečně nechci reagovat na to, co bylo řečeno, a soupeřit o tom, které ministerstvo dělalo větší úspory. Chci konstatovat, že nám o pravdu ale nezbyvá nic jiného, než být optimisty, protože v této společnosti v tento čas a s těmi diskusemi nám skutečně nezbyvá než být optimista.

Chci jenom říci pro všechny, kteří neznají zemědělský sektor: To, jaké máme podmínky, se vyjednávalo v letech 1994, 1995, 1996. Pravidla hry pro celou Evropu byla stanovena na roky 2007 až 2013. Každý, kdo chce být realista, musí vnímat realitu a ta spočívá v tom, že 95 % této politiky je pevně dáno, té finanční politiky. My máme jenom kousek možností ji dofinancová-

vat. Víím, že všechny rozčiluje to, že top-upy v tuto chvíli jsou namalovány jako nula. Jestliže šetří každá česká rodina, tak musí šetřit i tento sektor zemědělství. Nicméně možnosti do budoucna samozřejmě jsou. Potřebujeme podporovat české zemědělce, vnímáme to z pohledu toho, že český zemědělec musí mít srovnatelné podmínky, jako má rakouský, který je třeba o 20 kilometrů dále, nicméně v tuto chvíli sestavujeme a reagujeme na vývoj ekonomiky. Diskutovali jsme ta témata v celkovém rozpočtu a já bych moc chtěl poprosit všechny, abychom tuto realitu vnímali a naopak abychom napnuli všechny síly pro to, abychom nové pozice ve společné zemědělské politice po roce 2013 vyjednali úspěšněji a lépe. A pojďme tomu věnovat především veškerou svoji energii. A děkuji za podporu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu poslanci Kováčikovi.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Jen jedno, v čem s panem ministrem nesouhlasím, tady zmíním. A to je to, co říkal o každé české domácnosti jako vzoru, protože musí šetřit i zemědělec.

Český, moravský a slezský zemědělec šetří už dvacet let. Český, moravský a slezský zemědělec zde udržoval relativně přijatelnými cenami potravin sociální smír po celou dobu popřevratového období. Český, moravský a slezský zemědělec má dnes pouze třičtvrtinovou úroveň příjmů oproti ostatním kategoriím. A my po něm chceme, aby dál šetřil, dál si utahoval opasky. To si myslím, že už naráží doopravdy na mez možného.

Tolik ta debata, kterou jsme vedli zde s kolegou Skopalem. Ale jak říkám, nepatří mi jako zpravodajovi komentovat rozpravu, patří mi konstatovat pouze to, že v podrobné rozpravě nebyl přednesen žádný návrh.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní budeme moci přistoupit k hlasování. Chcete, pane zpravodaji, ještě něco pronést? Už nechcete.

Takže je tady pouze jeden návrh usnesení a my to máme jako usnesení zemědělského výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 201. Ze 144 přihlášených pro 94, proti 2. Návrh usnesení byl přijat.

Můžeme přistoupit k projednávání dalšího bodu

144.
Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu
na rok 2011
/sněmovní tisk 196/

Tento vládní návrh uvede ministr zemědělství Ivan Fuksa. Prosím, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, ještě jednou dobrý večer. Návrh, který zde předkládáme, zpracoval podle zákona 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, sám Státní zemědělský intervenční fond. Je to návrh rozpočtu na rok 2011. Tento rozpočet respektuje celkové dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství, které jsou právě přiděleny zmíněnému SZIF na rok 2011, a to ve výši historicky nejvyšší částky, která kdykoliv byla, a je to 42,5 mld. korun. Z toho na společnou zemědělskou politiku byly vyčleněny finanční prostředky ve výši přes 41 mld. korun, na marketingovou činnost ve výši 117 mil. korun a na správní výdaje ve výši 1,2 mld. korun.

Přidělená dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství na rok 2011 nezabezpečuje v plné výši právě již zmiňované národní spolufinancování Programu rozvoje venkova, a národní doplňkové platby k přímým podporám, tzv. top-upy, nebyly pro rok 2011 přiděleny v tuto chvíli žádné. Tyto dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství jsou v návrhu rozpočtu SZIF na rok 2011 dále navýšeny o mimorozpočtové zdroje, a to konkrétně v celkové výši celého SZIF na 43 mld. 950 mil. korun.

Pro sestavení návrhu rozpočtu na rok 2011 byly použity následující zdroje: Konkrétně v oblasti příjmů to byly zmiňované dotace z Ministerstva zemědělství 42,5 mld. korun, dále dotace ze státního rozpočtu ve výši 5 mil. korun a zbytek dotace z Evropské unie, a to ve výši 37,5 mld. korun. Ostatní příjmy v celkové výši 538 mil. korun, z toho finanční dávky z výroby cukru včetně příjmů z výběru dávek z cukru do správních výdajů SZIF ve výši 137 mil. korun, tržby z prodeje a vrácená DPH z intervenčních nákupů ve výši 340 mil. korun, příjmy na technickou pomoc Programu rozvoje venkova ve výši 34 mil. korun a další příjmy, a to konkrétně příjmy z úroků, refundace části nákladů na intervenční nákupy ve výši 23 mil. korun. Ostatní zdroje jsou úvěry na intervenční nákupy ve výši 203 mil. korun a zůstatek na účtech SZIF z roku 2010 byl 347 mil. korun.

Návrh rozpočtu SZIF na rok 2011 byl 24. listopadu schválen vládou. 8. prosince byl projednán zemědělským výborem, který ve svém usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně předložený návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu schválit.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, doporučuji, aby tento materiál

Poslanecká sněmovna schválila. Ještě na závěr dodávám, že navržený rozpočet je sestaven v souladu s příslušnými nařízeními Evropské komise. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předložený tisk projednal zemědělský výbor. Jeho usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 196/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Ladislav Skopal, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Zemědělský výbor projednal tento tisk na svém zasedání 8. prosince. Jak již tady pan ministr řekl, doporučil tento tisk schválit.

Vzhledem k tomu, že nebudu chtít vystoupit v rozpravě jako takové, tak tady řeknu jenom pár podnětů a poznámek. Samozřejmě jsem vděčen ministrovi, že našel určité zdroje na kofinancování Programu rozvoje venkova, ale pořád nám tam chybí 700 mil., takže to je otázkou. Tento rozpočet není vyrovnaný a je potřeba to dorovnat s tím, že další problém, který už jsem tady nastínil před chvílí, je to, že na top-upy neboli na takzvané přímé platby nám tam chybí asi cca 4,5 mld. na plné dofinancování. Je to otázka kurzu eura vůči české koruně. Tam je vlastně další díra, která by byla potřeba zaplnit. Chápu to, že vláda tento rozpočet předkládá takto. Já bych s tímto nesouhlasil, ale je to samozřejmě můj názor.

Za třetí, co mi tam chybí, tak poprvé, nebo jednou po delší době je tento rozpočet nevyrovnaný, protože nám tam chybí cca asi 130 mil. v provozních nákladech. Ale vím po diskuzi s vedením SZIF, že jsou rezervy a ty se dorovnají, a tam samozřejmě nečiním žádný rozpor, protože tyto rezervy vidím i já. Ale trochu mě mrzí, že rozpočet již není vyrovnaný v tom, co předkládáme Poslanecké sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Vidím, že se nikdo nehlásí do všeobecné rozpravy. Končím všeobecnou rozpravu. Můžeme přistoupit k rozpravě podrobné, do které nemám také písemnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli chce mít závěrečné slovo pan ministr. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jenom krátká reakce k Programu rozvoje venkova. Je skutečně ve svých objemech historicky největší. Bude to skutečně největší čerpání. Je plně zabezpečeno, zmiňovaných chybějících 700 mil. korun je v pří-

padě, že by bylo historicky garantováno stoprocentní čerpání a stoprocentní podání žádostí, nicméně tak, jak je navržen, je velmi realistický. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím pana poslance Skopala. Prosím, aby se vyjádřil k hlasování.

Poslanec Ladislav Skopal: Žádný pozměňovací návrh, nebo hlasovatelný návrh nebyl vznesen, takže je možnost hlasovat pouze o tomto tisku jako celku tak, jak doporučil schválit zemědělský výbor tento tisk.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já tedy zahájím hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 202 z přihlášených 145 pro 85, proti 2. Návrh usnesení byl přijat.

Tímto končím tento bod a končím také dnešní jednací den. Zítra začínáme v 9 hodin interpelacemi.

(Jednání skončilo v 18.56 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

16. prosince 2010 v 9.02 hodin

Přítomno: 141 poslanců

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tuto chvíli eviduji, že paní poslankyně Halíková má náhradní kartu číslo 2.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Adam Vojtěch z pracovních důvodů, Baštýř Václav z pracovních důvodů, Bauer Jan bez udání důvodu, Bezecný Zdeněk z pracovních důvodů, Emmerová Milada bez udání důvodu, Farský Jan ze zdravotních důvodů, Gandalovič Petr z pracovních důvodů, Gregora Martin bez udání důvodu, Hašek Michal z pracovních důvodů, Hojda Pavel je omluven od 13 hodin z důvodu zahraniční cesty, Husák Jan ze zdravotních důvodů, Jalowiczor Petr ze zdravotních důvodů, Janek Michal z pracovních důvodů, Kaslová Jana z osobních důvodů, Kohoutová Lenka z osobních důvodů, Koskuba Jiří na odpolední jednání z pracovních důvodů, Kostřica Rom z osobních důvodů, Látka Jan z pracovních důvodů, Lobkowicz Jaroslav z osobních důvodů, Nedvědová Marie od 14.30 z pracovních důvodů, Plachý Jaroslav od 13 hodin z důvodu zahraniční cesty, David Rath bez udání důvodu, Sobotka Bohuslav z pracovních důvodů, Vilímc Vladislav z pracovních důvodů, Vodrážka David bez udání důvodu, Votava Václav z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Nečas Petr z důvodu zahraniční cesty, Besser Jiří z pracovních důvodů, Drábek Jaromír na dopolední jednání z pracovních důvodů, Pospíšil Jiří z pracovních důvodů a Schwarzenberg Karel z důvodu zahraniční cesty.

Dnešní jednání zahájíme bodem 135, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Poté projednáme již pevně zařazené body v pořadí 65, 66, 72, 73, 74 – jedná se o blok smluv ministra vnitra Radka Johna, 131, sněmovní tisk 150, a 120, sněmovní tisk 21. Připomínám, že ve 12.30 zahájíme volební blok, tedy body 105, 106, 107, 108, 109, 110, 138 a 141.

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Tolik na úvod a už můžeme přistoupit k dnešnímu prvním bodu našeho jednání a tím jsou odpovědi na písemné interpelace, s nimiž poslanci vyslovili nesouhlas, a proto byly zařazeny na pořad deváté schůze Poslanecké sněmovny.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Jako první je zde interpelace poslance Davida Ratha na předsedu vlády Petra Nečase ve věci snižování platů ve veřejném sektoru, sněmovní tisk 106. Tento bod byl přerušen, ale vzhledem k tomu, že pan poslanec David Rath není přítomen, je omluven z dnešní schůze, o této interpelaci se nebude jednat a ztrácí v tuto chvíli pořadí.

Druhá interpelace je interpelace na ministra obrany Alexandra Vondru, interpelace poslance Josefa Šenfelda ve věci pietního místa v Ploštině, sněmovní tisk číslo 111. Pokud jde zde přítomen pan poslanec Josef Šenfeld (ano), může přistoupit k pultíku řečnickému a přednést svoji interpelaci.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, nesouhlasím s odpovědí na mou interpelaci ve věci pietního místa v Ploštině na Alexandra Vondru, ministra obrany České republiky, z jehož odpovědi z 10. srpna tohoto roku vyjímám:

„Památník protifašistického odboje v Ploštině je poměrně rozsáhlý areál, ve kterém se nacházejí bývalé zemědělské usedlosti budované po druhé světové válce. Jedná se o kapli, amfiteátr, zpevněné plochy, plastiky a o vlastní památník. Národní kulturní památka je však tvořena pouze památníkem s přilehlými plochami.

Některé z objektů památníku jsou zároveň vzhledem k jejich podstatě a okolnostem vzniku válečným hrobem ve smyslu zákona číslo 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech a o změně zákona 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jehož gestorem je Ministerstvo obrany. Jedná se o dva válečné hroby, pietní místa. V prvním případě jsou to dvě pamětní desky se jmény zavražděných osadníků, které jsou umístěny na kapli. Druhý válečný hrob je tvořen samotným památníkem, jehož součástí jsou tři pamětní desky. Jedna deska připomíná oběti vojáků různých národností a československých občanů padlých při osvobození okresu Zlín a účast občanů okresu v zahraničních armádách. Druhá deska připomíná památku občanů okresu Zlín vězněných a popravených v koncentračních táborech. Třetí deska pak připomíná vypálení pasekářské osady Ploština a vyvraždění jejích obyvatel.“

Uvedený popis se týká současného stavu pietního místa v Ploštině. Zákon číslo 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech, však nabyl účinnosti 1. července 2004 a k tomuto dni byl stav tohoto pietního místa jiný. Národní kulturní památka Památník protifašistického odboje v Ploštině byla vybudována v roce 1975 a tvořilo ji pět pylonů, dílo inženýra

architekta Šebestiána Zeliny, uprostřed s emblémem „Vaše oběti – naše svoboda“, dílo akademického sochaře Ferdinanda Štábly, který využil pojetí tohoto emblému od profesora akademického sochaře Vincence Makovského z roku 1945. Po rekonstrukci národní památky v roce 2008 však původní emblém mezi pylony chybí. Došlo tedy ke změně památníku, podle Ministerstva obrany druhého válečného hrobu. Byl porušen zákon číslo 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech, protože při rekonstrukci národní kulturní památky nedošlo jen k údržbě a úpravě válečného hrobu podle § 2 odstavce 5, ale o odstranění jeho nedílné součástí. Podle mých informací nebylo Ministerstvo obrany informováno a žádáno o souhlas ke změně válečného hrobu, takže při rekonstrukci byl porušen § 3 odstavec 2, tedy že jinou změnu válečného hrobu než jeho údržbu lze provést jen na základě písemné žádosti a po písemném souhlasu Ministerstva obrany.

Podle dopisu Českého svazu bojovníků za svobodu hejtmanovi Zlínského kraje Stanislavu Mišákovi ze dne 13. května 2009, jehož text mám k dispozici, Ministerstvo kultury ani Ministerstvo obrany, která v případě změn válečných hrobů a pietních míst žádají Český svaz bojovníků za svobodu o písemný souhlas, tak v tomto případě neučinila.

Národní kulturní památka Památník protifašistického odboje v Ploštině byla v rámci druhé etapy úpravy v letech 1984 až 1985 doplněna o plastiky Partyzán a Sousoší valašských pasekářů, které nebyly součástí národní kulturní památky, ale tvořily součást pietního místa v době, kdy vstoupil v platnost zákon č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech. Socha Partyzán proto nebyla předmětem rekonstrukce památníku prováděné v roce 2008, která se týkala pouze národní kulturní památky, ale v jejím průběhu byla odstraněna a uložena do depozitáře.

Nesouhlasím proto s vyjádřením Ministerstva obrany v odpovědi na moji interpelaci, že „socha partyzána nebyla součástí válečného hrobu, nebyl jejím přesunem do depozitáře porušen zákon č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech a o změně zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů. Ministerstvo obrany proto není v této skutečnosti oprávněno vydávat souhlas“.

Socha Partyzán byla součástí pietního místa v době, kdy nabyl účinnosti zákon č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech, tedy k 1. červenci 2004, a k jejímu odstranění došlo bez předchozího písemného souhlasu Ministerstva obrany, a byl tak porušen § 3 odst. 2 citovaného zákona. O vyjádření nebyl požádán ani Český svaz bojovníků za svobodu, který naopak proti odstranění sochy Partyzán protestoval, a jeho historická skupina 1. československé partyzánské brigády Jana Žižky požaduje její umístění jako dříve v blízkosti pylonů a rovněž instalaci Sousoší valašských

pasekářů. Po dohodě s námi, o čemž její zástupci jednali už 28. ledna 2009 s hejtnanem Zlínského kraje, 1. československá partyzánská brigáda Jana Žižky, která jako jediná v českých zemích obdržela po osvobození od prezidenta republiky válečný kříž 1939, ztratila v boji za naši národní a státní svobodu 428 jmenovitě známých bojovníků, je smutné, že její zástupci nejsou slyšeni.

V závěru odpovědi na moji interpelaci píšete, pane ministře, že „Ministerstvo obrany si velmi cení hrdinství obyvatel Ploštiny, kteří pozvedli zbraň proti fašismu, aktivně podporovali partyzánské hnutí v kraji a za tento boj zaplatili cenu nejvyšší. Jejich památka nesmí být zapomenuta.“

V úctě a s vděčností k těm, kteří bojovali za naši svobodu, znovuoobnovení Československa a zachování samostatné existence československého národa, se na vás znovu obracím a žádám, aby vámi řízené ministerstvo postupovalo v souladu se zákonem č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech, resp. jeho § 5, a současně se zasadilo o uvedení druhého válečného hrobu, národní kulturní památky Památník protifašistického odboje v Ploštině z roku 1975, do původního stavu, tedy o vrácení emblému Ing. arch. Šebestiána Zeliny, Sousoší valašských pasekářů od akademického sochaře prof. Miloše Axmana a plastiky Partyzán od akademického sochaře prof. Vincence Makovského na místa, která zaujímaly před rekonstrukcí památníku v roce 2008 a v okamžiku, kdy vstoupil v platnost zákon č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech, tedy k 1. červenci 2004.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já také děkuji. Pan ministr obrany bude asi reagovat.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pan poslanec Šenfeld v této písemné interpelaci, která se týká pietního místa v Ploštině, ze dne 26. července 2010, podrobně popsal genezi vzniku tohoto pietního místa a učinil to koneckonců i nyní, přičemž podstatou této interpelace je nesouhlas s odstraněním sochy Partyzána v prostoru Památníku protifašistického odboje v Ploštině, resp. jejím smyslem je dosáhnout, jak tady bylo řečeno, návratu této sochy na její původní místo.

Myslím si, že je tady třeba oddělit dvě věci – za prvé to, co má povahu řečnickou právní, a za druhé to, co má povahu věcnou.

Pan poslanec spatřuje pochybení na straně Krajského úřadu Zlínského kraje, který podle jeho slov „vyvinul iniciativu k provedení rekonstrukce památníku, která nevzala na vědomí skutečnost, že podle zákona č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech, přísluší vrcholná

péče o památky odboje Ministerstvu obrany, které nebylo informováno a žádáno o stanovisko, protože podle Krajského úřadu Zlín se nejednalo o přemístění nebo zrušení pietního místa, ale pouze o jeho údržbu a úpravu. Přitom došlo k odstranění sochy Partyzán včetně symbolu Sovětského svazu, která nebyla předmětem rekonstrukce.“ Na závěr své interpelace mi pak poslanec Šenfeld položil jedinou otázku, která zněla: „Jak se vaše ministerstvo postaví k porušení zákona č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech?“

Pan poslanec ve své interpelaci dále naráží na ustanovení § 3 odst. 2 tohoto zákona, které zní: „Přemístění nebo zrušení válečného hrobu a jinou změnu válečného hrobu než jeho údržbu a úpravu může jeho vlastník, nebo pokud není znám, vlastník nemovitosti, na které je válečný hrob umístěn, provést jen na základě jeho písemné žádosti a po písemném souhlasu Ministerstva obrany.“ Na základě toho se pan poslanec Šenfeld domnívá, že ze strany Krajského úřadu Zlínského kraje došlo k porušení výše uvedeného ustanovení.

V této záležitosti mi – a to je ta právní stránka věci – nezbývá, než zopakovat to, co jsem uvedl již ve své odpovědi panu poslanci dne 10. srpna t. r. Socha nikdy nebyla součástí válečného hrobu. Z tohoto důvodu nebyl Krajský úřad Zlínského kraje povinen žádat Ministerstvo obrany o souhlas s jejím přesunem do depozitáře. Přesunem sochy proto nebyl porušen zákon o válečných hrobech a pietních místech. Práce, které byly na památníku provedeny, jsou v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 zákona o válečných hrobech a pietních místech, který zní: „Údržbou a úpravou válečného hrobu se rozumí označení válečného hrobu, umístění pamětní desky, pomníku, památníku nebo obdobného symbolu, včetně běžné údržby válečného hrobu, jeho okolí a přístupu k němu.“ Provedení prací bylo plně v kompetenci majitele válečného hrobu, kterým je v tomto případě Krajský úřad Zlínského kraje, a proto i případné zpětné umístění sochy partyzána je plně v jeho gesci.

Dále bych chtěl zde zmínit ještě jednu věc, a to je ta druhá stránka. Na mě i na premiéra se v této záležitosti obrátila také paní Anděla Dvořáková, známá předsedkyně Českého svazu bojovníků za svobodu. Vzhledem ke skutkovým okolnostem celého případu jsem jí doporučil obrátit se v této věci na Krajský úřad Zlínského kraje. Jsem rád, že zde mohu tlumočit informaci, kterou mi v písemné odpovědi paní předsedkyně Dvořáková sdělila dne 23. listopadu 2010. V tomto dopise píše, že dne 12. listopadu se zúčastnila spolu se starosty některých přilehlých obcí společného jednání s hejtnanem, a zároveň vyjádřila naději, že dojde v celé záležitosti ke kompromisnímu řešení, které je přijatelné pro obě strany.

K tomu podotýkám, že Ministerstvo obrany i já osobně si velmi ceníme hrdinství obyvatel Ploštiny, kteří pozvedli zbraň proti fašismu, aktivně pod-

porovali partyzánské hnutí v kraji a za tento boj zaplatili cenu nejvyšší. Jejich památka nesmí být zapomenuta. Z tohoto důvodu oceňuji rozhodnutí kraje provést celkovou rekonstrukci památníku s cílem vytvořit důstojné pietní místo lidské tragédie a zachovat je i pro budoucí generaci.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministrovi. Teď nevím, jestli pan poslanec Šenfeld bude chtít ještě reagovat. Prosím, můžete.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat na to, co tady pan ministr řekl, a především z pohledu zákona. Já si myslím, pane ministře, nebo je to můj názor, že to vaše stanovisko je nesprávným výkladem zákona č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech a pietních místech, a z-namená to podle toho a podle vás, co jste tady prezentoval, že všechny existující válečné hroby a pietní místa, která dosud nejsou zapsána v centrální evidenci válečných hrobů, a jejich dost, jak jsem si sám ověřil, mohou být libovolně upraveny a po jejich případném budoucím dodatečném zaevidování už nikdo nemůže dosáhnout toho, aby válečný hrob a pietní místo byly znovu uvedeny do původního stavu, jaký byl v době, kdy zákon n-abyl účinnost. Tím je vlastně porušen duch zákona č. 122/2004 Sb., který je fakticky neúčelný a zbytečný.

Navrhuji proto usnesení Poslanecké sněmovně, aby nesouhlasila s vaší odpovědí. A děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Chce ještě pan ministr zareagovat, nebo nikoliv?

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Já si myslím, že je nesmysl, aby Poslanecká sněmovna vyjadřovala souhlas či nesouhlas s mou odpovědí. My nejsme vykladači zákona, my jsme tady spolutvůrci zákonů a myslím si, o co jde, je uvést to místo v Ploštině do nějaké důstojné podoby. A já vítám konstruktivní dialog, který se odehrává na rovině mezi Svazem bojovníků za svobodu, představiteli kraje a všemi dalšími zainteresovanými. To si myslím, že je důležité. A pokud by Sněmovna vyjádřila nesouhlas s touto snahou, tak si myslím, že by to rozhodně nebylo dobré.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Koníček chce reagovat.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, Sněmovna opravdu musí vyjádřit buď souhlas nebo nesouhlas s vaší odpovědí. To je dáno jednacím řádem. Takže pochybovat o tom, na

co má nebo nemá právo Poslanecká sněmovna, můžete, ale bohužel s tím nic nenaděláte.

Já bych chtěl ještě jednu věc. Opravdu ta situace nebyla dlouho řešena. Bohužel, vy jste dneska neřekl, jak bude řešena. Český svaz bojovníků proti fašismu si opravdu dlouhou dobu stěžoval a nemohl najít společnou řeč jak se Zlínským krajem, tak s Ministerstvem obrany. Já věřím, že dohlédnete na to, aby památník byl uveden do původního stavu a socha partyzána se na Ploštinu vrátila.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pokud se už nikdo další nehlásí do rozpravy k tomuto bodu, rozpravu ukončím.

Byl zde navržen návrh usnesení na vyslovení nesouhlasu s odpovědí pana ministra obrany na interpelaci pana poslance Šenfelda a já o tom nechám hlasovat. Ještě jednou zagonguji, aby mohli kolegové přijít, a můžeme začít hlasovat...

Vzhledem k tomu, že nikdo nepřichází, zahajuji hlasování teď. Kdo je pro? Já myslím, že jsem zcela explicitně řekla, o čem hlasujeme. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 203, z přihlášených 96 pro 30, proti 38. Tento návrh byl zamítnut.

Tímto jsme se vypořádali s tímto bodem, s touto interpelací. A je tady další interpelace, tentokrát je to interpelace na ministra financí Miroslava Kalouska ze strany poslance Lubomíra Zaorálka, který je ovšem omluven z dnešního jednání schůze, tudíž o této interpelaci se jednat nebude a ztrácí pořadí.

Další interpelací je interpelace na místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Je to interpelace poslance Miroslava Grebeníčka ve věci porušování povinností ústavního činitele, poškozování dobré pověsti a zájmů České republiky u Evropské unie.

Omlouvám se. Přehlédl jsem ještě interpelaci poslance Jiřího Šulce ve věci zrušení podílu státního rozpočtu na spolufinancování regionálních operačních programů, sněmovní tisk 162. Tímto se panu poslanci omlouvám. Je to interpelace na ministra financí Miroslava Kalouska a pan poslanec ji může přednést, pokud je přítomen. Prosím, můžete mluvit.

Poslanec Jiří Šulc: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, vážený pane ministře Kalousku, dovolte, abych reagoval na váš dopis ze dne 20. 10. 2010, který jste mi zaslal jako odpověď na dotazy položené v mé písemné interpelaci ze dne 22. 9. 2010.

O usnesení vlády České republiky č. 675, které ve své odpovědi zmiňu-

jete a které bylo přijato zřejmě jen několik hodin poté, co jste obdržel mou interpelaci, jsem informován a považuji je za dílčí pozitivní posun. Za pozitivní již ale nemohu považovat to, že ani toto nové usnesení vlády č. 675, stejně tak jako předchozí usnesení vlády 563, nebylo formulováno dostatečně jasně a přesně, a tudíž vyvolává více dalších otázek a dohadů. Tuto situaci umožňuje skutečnost, že jednání k výkladu tohoto nejasného a nepřesného usnesení vlády byl váš úřad schopen zorganizovat až počátkem listopadu 2010, tedy zhruba po šesti týdnech od přijetí předmětného usnesení. I po tomto jednání dodnes zůstává řada problémů neřešena, stejně tak jako zůstávají nezodpovězeny některé otázky v mé interpelaci.

V souvislosti s usnesením číslo 675 bych také rád opravil vaše tvrzení, že odebrání podílu státního rozpočtu se od roku 2011 bude týkat pouze krajských projektů, jak píšete ve své odpovědi. Není to pravda. Pane ministře, usnesení vlády č. 675 připravuje o podíl státního rozpočtu nejen projekty krajů a kraji zřízených a založených organizací, nýbrž i všechny nově předkládané a připravované projekty bez ohledu na jejich předkladatele. Tedy obcí, nestátních neziskových organizací, podnikatelů i dalších.

Dovolte, abych se nyní vyjádřil k vašim odpovědím na některé své dotazy své interpelace. Musím předeslat, že tyto vaše odpovědi na mé podrobné otázky považuji za velmi nedostatečné, vágní a nepovažuji je za zodpovězené.

V dotazu č. 1 své interpelace jsem se vás tázal, jak byly vyhodnoceny Ministerstvem financí ČR dopady usnesení č. 563 do soustavy veřejných rozpočtů, jakým způsobem bylo naplněno znění Národního strategického referenčního rámce, schváleného Evropskou komisí, podle nějž Ministerstvo financí pravidelně analyzuje schopnost veřejných rozpočtů zajistit dostatek prostředků na spolufinancování strukturálních fondů a Fondu soudržnosti. Žádám vás, pane ministře, o předložení výsledků analýz provedených vaším úřadem, které dokládají, že v rozpočtech krajů, obcí a dalších veřejných subjektů, které se podílejí na implementaci regionálních operačních programů, je dostatek prostředků na převzetí závazků státního rozpočtu v regionálních operačních programech. Slíbená změna daňových příjmů krajů ve výši 2 miliardy nedostačuje závazkům, když jen regionální operační program Severozápad přišlo usnesením vlády o 1,3 miliardy korun.

Vážený pane ministře, dne 20. 10. 2010 jste mi odpověděl, že nejnovější verze materiálu, v němž Ministerstvo financí v souladu s Národním strategickým referenčním rámcem analyzuje schopnost veřejných rozpočtů zajistit dostatek prostředků na spolufinancování strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, předložíte vládě v nejbližších dnech. Ve skutečnosti se tak zřejmě asi stalo už materiálem č. j. 1132/10 Možnosti

veřejných rozpočtů spolufinancovat fondy EU v letech 2011 až 2015, předloženým vládě pro informaci 16. 11. 2010. Soudím tedy, že tento podklad nemohl sloužit k vyhodnocení dopadů usnesení č. 563 do soustavy veřejných rozpočtů, neboť toto usnesení, stejně tak jako usnesení 675, bylo předloženo vládě dříve, než spatřil světlo světa vámi zmiňovaný analytický materiál. Zároveň jste nevyhověl mé žádosti a nepředložil ani jinou analýzu, která by dokázala, že v době usnesení 563 váš úřad vyhodnotil důsledky tohoto usnesení pro veřejné rozpočty.

Proto jsem nucen své dotazy opakovat:

Za prvé, jak byly vyhodnoceny Ministerstvem financí ČR dopady do usnesení č. 563 do soustavy veřejných rozpočtů před tím, než bylo toto usnesení navrženo vládě?

Za druhé, žádám vás, pane ministře, o předložení výsledků analýz provedených vaším úřadem před navržením rozpočtových škrťů, které dokládají, že v rozpočtech krajů, obcí a dalších veřejných subjektů, které se podílejí na implementaci regionálních operačních programů, je dostatek prostředků na převzetí závazků státního rozpočtu v regionálních operačních programech. Pokud vyvozujete dostatečnou schopnost regionálních a obecních rozpočtů převzít závazek státního rozpočtu v ROPech z toho, že regionální rady potvrdily schopnost zajistit spolufinancování podílu z tzv. dodatečné alokace, chtěl bych jenom upozornit, že jde o závazek řádově o několik nul nižší, než je ve financování stále ještě značné alokace operačních programů. Regionální rady nebudou mít zřejmě problém se zajištěním spolufinancování dodatečné alokace, protože jde podle mých výpočtů o částku ve výši 24 milionů korun přibližně na jeden regionální operační program. V případě odebrání státního rozpočtu krajským projektům a všem novým projektům po 22. 9. 2010 se jedná přinejmenším o stovky milionů korun připadajících na každý ze sedmi regionálních operačních programů.

V dotazu č. 4 své interpelace jsem se vás tázal na to, jak byl vzat v úvahu fakt, že v rámci regionálních operačních programů jsou s příjemci na realizaci projektů uzavírány smlouvy na základě obchodního zákoníku, tedy dvoustranný právní akt, na rozdíl od přidělování dotací na základě rozhodnutí, tedy jednostranného právního aktu, v tematických operačních programech. Prosím o doložení, jakým způsobem Ministerstvo financí při přípravě návrhu usnesení 563 analyzovalo možné právní důsledky zrušení státního spolufinancování v regionálních operačních programech a možnosti změn již uzavřených smluv o poskytnutí dotací. K tomuto tematickému okruhu připomínám, že regionální rady regionů soudržnosti nejsou zřízeny kraji, a kraje tudíž za ně neodpovídají. Regionální rady jsou samostatné právnické osoby zřízené podle zákona č. 248/2000 Sb., v platném znění, jímž byl zákonem svěřen výkon státní správy. Za škody způsobené re-

gionálními radami při výkonu veřejné moci nese tedy odpovědnost stát. Na vrub státu tedy půjdou i případné sankce plynoucí z porušených uzavřených závazkových vztahů, popř. platně vyhlášených a vyhodnocených výzev.

Vaši odpověď, že byl tento dotaz vyřešen přijetím usnesení vlády č. 675 ze dne 22. 9. 2010 a nevyžaduje již žádné další vysvětlení, považuji za nedostatečnou, protože výše zmíněné usnesení vlády riziko žalob ze strany příjemců sice odstranilo z poměrně velké části, nikoli však úplně. I když vezmu v potaz, že riziko žalob na regionální rady ze strany krajů a krajů zřízených organizací může být minimální a teoretické, zůstává stále na stole nevyřešená otázka smluv mezi regionálními radami a městy o tzv. integrovaných plánech rozvoje měst. V těchto dlouhodobých smlouvách je městům rovněž přislíben podíl státního rozpočtu. Když v jednotlivých výzvách na dílčí projekty lze stanovit financování možná již bez státního rozpočtu, města při plánování IPRM samozřejmě se státním rozpočtem počítala a regionální rady budou muset nyní řešit, jak závazky vyplývající z těchto smluv o IPRM řešit, a vyhnout se tak eventuálním soudním řízením s městy o vymáhání spoluúčasti.

I v tomto případě jsem nucen své dotazy opakovat.

Takže za třetí: Jak byl při přípravě usnesení 563 vzat v úvahu fakt, že v rámci regionálních operačních programů jsou s příjemci na realizaci projektů uzavírány smlouvy na základě obchodního zákoníku, tedy dvoustranný právní akt, na rozdíl od přidělování dotací na základě rozhodnutí, tedy jednostranného právního aktu, v tematických operačních programech.

Za čtvrté prosím o doložení, jakým způsobem Ministerstvo financí ČR při přípravě návrhu usnesení č. 563 analyzovalo možné právní důsledky porušení státního spolufinancování v regionálních operačních programech a možnosti změn již uzavřených smluv o poskytnutí dotace.

V dotazu č. 5 jsem se vás tázal, jakým způsobem Ministerstvo financí ČR při přípravě návrhu usnesení č. 563 prověřilo technickou proveditelnost změn finančních údajů v informačním systému MONIT7+. Prosím o předložení souvisejících záznamů a o provedení testování informačního systému MONIT7 + a případných dalších analýz, kterými je možno doložit, že provedení změn finančních údajů v několika stovkách projektů zaregistrovaných v informačním systému MONIT7+ nebude tento informační systém destabilizován a bude i nadále zárukou poskytování hodnověrných informací a údajů.

I na tento dotaz jsem dostal odpověď, že byl vyřešen přijetím usnesení vlády č. 675 ze dne 22. 9. a nevyžaduje další vysvětlení. Bohužel i v tomto případě považuji tuto odpověď za ještě méně přiměřenou a oprávněnou než u předchozího dotazu. Usnesení vlády č. 675 problém proveditelnosti změn finančních údajů v informačním systému MONIT7+ nevyřešilo.

Bohužel se snížil okruh projektů, jimiž se tento problém zabývá. Problém nadále přetrvává u projektů, které jsou připravovány a registrovány v informačním systému MONIT7+ na základě výzev vyhlášených ještě podle původních pravidel financování, tzn. s účastí státního rozpočtu ještě před přijetím usnesení vlády č. 563, resp. 675. Tyto projekty byly připraveny v informačním systému, který se jmenuje BENEFIT7, a následně byly zaregistrovány do informačního systému MONIT7+ se strukturou financování včetně státního rozpočtu. Jelikož však projekty z těchto výzev jsou schvalovány výbory regionálních rad až po 22. 9., nemají podle usnesení vlády 675 na státní rozpočet nárok. V případě smluv o poskytnutí dotace by tedy měly být provedeny změny v IS MONIT7+.

Stejný problém je samozřejmě i u všech projektů krajů a krajem zřízených založených organizací, na něž se usnesení vlády 675 rovněž vztahuje. V jejich případě je problém ještě naléhavější, protože v mnoha případech jde o projekty značně rozpracované, kde máme na stole již žádosti o jejich proplacení. Není tedy mnoho času na vyřešení otázky, jak v informačním systému MONIT7+ změnu financování těchto projektů provést. Zatím se to – připomínám – nepodařilo.

Z výše uvedeného vyplývá, že stále jde svým rozsahem o velký zásah do informačních systémů. A pokud jsem informován, ani váš úřad, ani jednání k výkladu usnesení 675 v celém listopadu 2010 neposkytly žádný metodický návrh, jak tyto změny v informačních systémech provést, aniž by se ohrozila stabilita těchto systémů, hodnověrnost údajů v napojených účetních systémech, které jsou podstatné pro zúčtování s Evropskou komisí.

Jsem tedy nucen i zde své dotazy zopakovat a trvat na jejich dotazech zásadní povahy:

Za páté. Jakým způsobem Ministerstvo financí České republiky při přípravě návrhu usnesení číslo 563 a následně při přípravě usnesení číslo 675 prověřilo technickou proveditelnost změn finančních údajů v informačním systému MONIT7+, a to zejména u projektů v realizaci?

Za šesté. Prosím o předložení souvisejících záznamů o provedení testování informačního systému 7+ a případných dalších analýz, kterými je možno doložit, že provedení těchto změn finančních údajů u několika stovek projektů zaregistrovaných v informačním systému MONIT7+ nebude tento informační systém destabilizován a bude i nadále zárukou hodnověrnosti informací.

Závěrem si dovoluji uvést, že usnesení vlády 675 nepovažuji za adekvátní odpověď na svou otázku č. 6. A ta zněla: Jaký závažný důvod (hlasité zvonění telefonu z řad levice) ohrožující stabilitu rozpočtu České republiky vás vedl k jednostrannému vypovězení dohody k zajištění financování ROPů? Toto financování domluvili bývalí hejtmani s bývalou

vládou České republiky na celé programové období 2007 až 2013. Použiji sportovní terminologii, nezdá se vám, kolegyně a kolegové, nefér jednostranně změnit zásadním způsobem po prvním poločase pravidla hry? Tato vláda, v kterou je občany České republiky vkládáno hodně důvěry a která sama sebe nazývá vládou rozpočtové odpovědnosti a práva, by ani v hospodářské krizi, anebo zejména právě v hospodářské krizi neměla porušovat uzavřené smlouvy, vládní usnesení, dohody a ohrožovat závazky České republiky vůči Evropské unii.

Já nenavrhuji, kolegové a kolegyně, Sněmovně žádné usnesení. Prosím opravdu pana ministra Kalouska, aby svým úředníkům nařídil pečlivě analyzovat uvedené neřešené problémy technického charakteru. Ty se dají vyřešit, když jim to pan ministr nařídí. Vládu České republiky pak prosím, aby se ještě jednou k problematice kofinancování regionálních operačních programů vrátila a vyhodnotila skutečnost, že zápory plynoucí z vládního usnesení 675 převažují nad klady. Přesun zadlužení ze státního rozpočtu na krajské či obecní rozpočty určitě přece nebyl cílem tohoto usnesení.

Jenom na závěr připomínám, že jenom Ústecký kraj si na zajištění vládních kofinancování musel vzít úvěr vyšší než 1 mld. korun. Zadlužení, celkové zadlužení veřejných rozpočtů se tak nezmění, zůstává stejné, akorát se přesunulo ze státu někam jinam. Proto prosím – a trvám na tom – aby všech mé dotazy byly odpovězeny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Reagovat bude pan ministr financí Kalousek. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, děkuji za dotaz. Dámy a pánové, za prvé – nechci se procesně přít, ale domníval jsem se vždy v rámci své poslanecké praxe, že interpelován je ministr za rozhodnutí svého úřadu. Za rozhodnutí vlády je interpelován premiér, takže jsem předpokládal, že bavíme-li se o něčem, o čem se rozhodla vláda, a dokonce v několika usneseních, bude-li někdo interpelovat tuto otázku, bude logicky interpelovat předsedu vlády. Proto jsem také pečlivě připravoval podklady svému premiérovi. To čistě jenom procesní poznámka. Ne že bych nechtěl odpovídat i jménem vlády, protože samozřejmě podklady i návrh usnesení jsem předkládal vládě České republiky já. Jenom si dovoluji poznamenat, že usnesení přijala vláda České republiky jednomyslně.

Několikrát v interpelaci pana poslance Šulce zazněl termín závazek státního rozpočtu vůči operačním programům v rámci ROP. Tady je důležité uvědomit si, kde je hranice toho závazku.

My jsme přesvědčeni, tedy vláda České republiky, že hranice závazku,

aby se skutečně neměnila pravidla během hry, je u výzev, které byly buď podepsány, nebo alespoň vyhlášeny. A je tedy pravda, že oproti původnímu záměru ministra financí to stopnout na nule okamžitě – neboť ta argumentace byla celkem jednoduchá: jestliže rozpočty spolu dýchají a krajské rozpočty nepřispívají ani jednou jedinou korunou na centrální operační programy, kde je potom logika, aby státní rozpočet přispíval na regionální operační programy, které jsou ryze v režii krajů – tak vláda zmírnila můj přístup právě proto, aby nebyly pochyby o slovu závazek státního rozpočtu. A tam, kde regionální rady a krajská zastupitelstva učinily rozhodnutí v legitimním očekávání, že se státní rozpočet bude podílet 7,5 % – tedy to jsou výzvy, které byly vyhlášeny, alespoň vyhlášeny, když už ne podepsány – tam se bude státní rozpočet podílet 7,5 % kofinancování na všech projektech v letech 2011, 2012, 2013, které, prosím pěkně, nesměřují do krajského majetku, to znamená na projektech, jejichž nositeli jsou občanská sdružení nebo privátní subjekty. Za krajský majetek odpovídají krajské rozpočty a ten financují krajské rozpočty.

Myslím si, že již se všemi hejtmany jsme tuto záležitost probrali, včetně cash-flow a jejího financování. Někteří hejtmani – jako třeba pan hejtmán Martínek o tom diskutuje každý týden a my rádi bilaterálně i celkově vysvětlujeme, jaké – na základě usnesení vlády – jsou skutečné závazky státního rozpočtu, kterým samozřejmě dostojíme nejen v roce 2011, ale i 2012 a 2013, ovšem pouze tam, kde to legitimní očekávání skutečně bylo. V těch dalších výzvách už není možné hovořit o legitimním očekávání. Není to mandatorní výdaj. Prostě změnila se fiskální politika vlády a změnila se i priority.

A já tvrdím, že tak jako musí být vždy dostatek prostředků ve státním rozpočtu na kofinancování centrálních programů... A co to je dostatek? Neexistuje v žádné rozpočtové soustavě absolutní dostatek prostředků. V rozpočtové sféře vždy poptávka po prostředcích bude převyšovat jejich nabídku násobkově, dokonce, řekl bych, i řádově. Je to prostě otázka priorit. Prioritou číslo 1 logicky musí být kofinancování.

A tak jako vždy musí být v centrálních fondech dostatek prostředků na kofinancování centrálních programů, tak jako ministr financí s ministrem zemědělství se třeba zauzlovali a potlačili spoustu jiných priorit, ale prostě na ten základní operační program, Program rozvoje venkova, prostředky jsou, tak samozřejmě také v krajských rozpočtech je při tomto přístupu a při této fiskální odpovědnosti vždy dostatek prostředků na kofinancování regionálních operačních programů. Ale je to, prosím, zase otázka priorit. Pokud se krajské zastupitelstvo rozhodne, že větší – a já jim do toho nesmím a nebudu mluvit – předností je pro ně doprava soukromých osob zdarma a spousta jiných vymožeností, tak logicky tam se může stát, že nebude dostatek prostředků na kofinancování.

Nicméně předložím vám rád analýzy, že v každém krajském rozpočtu je dostatek prostředků na kofinancování, pokud ty krajské rozpočty uznají tu filozofii, že je to prioritní číslo 1, a pokud – což je ještě podstatnější – budou nakládat s prostředky z Evropské unie efektivně. Já si to dovolím říci.

Možná jste měl, pane poslanče, navrhnout usnesení, protože prostým aritmetickým součtem politických stran, které se podílejí na správě krajů, jsem přesvědčen, že po mém vystoupení by většina Sněmovny odmítla mé tvrzení. Nicméně já si za ním stojím.

Až se přestane v regionálních operačních programech a v krajských rozpočtech z peněz Evropské unie vůlí ODS a sociální demokracie loupit a drancovat tak strašlivě, jako se to třeba děje v severních Čechách, kdy jenom na prostředky Severočeské zdravotní já jako harmonizační jednotka prostředků Evropské unie musím podat minimálně tři trestní oznámení, protože to je skutečně drancování a loupež! – až se tam přestane takhle loupit, tak tam možná bude prostředků dost i bez výrazného omezování priorit! A za tím si stojím a to vám rád také předložím! (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nevím, jestli chce ještě někdo reagovat. Zdá se, že nikoli. Nebylo zde předneseno žádné usnesení, a já tedy tento bod můžu ukončit.

Je tady další bod, interpelace poslankyně Milady Halíkové ve věci postupu Ministerstva financí po odmítnutí ústavní žádosti společností RPG Industries SE, respektive RPG Byty, s. r. o., Ústavním soudem, sněmovní tisk 164. Předávám slovo paní poslankyni Halíkové.

Poslankyně Milada Halíková: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové poslanci. Problematice bytů společnosti RPG, dříve OKD, byla v této Poslanecké sněmovně v průběhu celého loňského kalendářního roku věnována nemalá pozornost. Jistě, jedná se o víc než 44 tisíce bytů, které společnost získala a ve kterých bydlí více než 100 tisíc lidí, především v mém volebním Moravskoslezském kraji. Není proto divu, že na praktiky, které tato společnost vůči nájemníkům uplatňuje, jsme spolu s dalšími poslanci a poslankyněmi upozornili i na půdě Poslanecké sněmovny a zejména žádali Ministerstvo financí o to, aby informovalo Poslaneckou sněmovnu a činilo příslušné kroky, které vyplývají ze smlouvy z roku 1994.

Po obsáhlé diskusi, na kterou si jistě ti, kteří tady v minulém volebním období v poslaneckých lavicích spolu se mnou byli, vzpomínají, přijala před rokem, konkrétně 3. prosince, Poslanecká sněmovna usnesení, ve kterém doporučila vládě, aby podala návrh na předběžné opatření, které by vlastníkově bytu RPG Industries SE, respektive RPG Byty, s. r. o., uložilo zákaz nakládání s předmětnými byty jinak, než jak umožňuje smlouva o

prodeji z roku 2004, tedy přednostně s předmětnými byty nezacházet jinak, než jak tato smlouva umožňuje. Dále ve svém usnesení Poslanecká sněmovna konstatovala, že rozdělením společnosti OKD, a. s., a vyčleněním bytového fondu do realitní společnosti RPG Byty, s. r. o., došlo k porušení smluvních závazků. A dále svým usnesením tato Poslanecká sněmovna požádala vládu, aby Ministerstvo financí uplatnilo veškeré smluvní sankce.

Společnost RPG prostřednictvím svých právních zástupců podala následně stížnost k Ústavnímu soudu, ve které odmítla uhradit příslušnou pokutu, kterou jí ministerstvo na základě doporučení Poslanecké sněmovny udělilo. Ústavní soud předmětnou stížnost projednal a přijal k ní usnesení v září loňského roku, kde mimo jiné uvedl, že usnesení Poslanecké sněmovny sice nese znaky podnětu, respektive doporučení, ale stížnost společností jako taková byla odmítnuta.

Obrátila jsem se potom následně bezprostředně po přijetí, nebo po vyřčení tohoto usnesení Ústavního soudu na pana ministra Kalouska s dotazy: Jaké kroky podnikne Ministerstvo financí v uvedeném případě? Zda a jaké sankce ministerstvo uplatnilo a jaký zásadní postup pro naplňování celé smlouvy v souladu se vším, co tady v dané tematice bylo projednáno, ministerstvo dále uplatní. Odpověď jsem obdržela v zákonné lhůtě, tedy 25. října 2010, ale její obsah, který máte všichni, kolegyně a kolegové, k dispozici, podle mého názoru vůbec konkrétně nereaguje na to, na co jsem se ptala.

Odpověď na první otázku budu stručně citovat: „Ministerstvo financí činí příslušné kroky v této věci.“ Vážené kolegyně a kolegové poslanci, nedomníváte se spolu se mnou, že tato Poslanecká sněmovna stejně jako i já, když jsem položila dotaz, mám právo vědět, jaké kroky? Případá mi tato formulace – odpustíte, pane ministře – jako výsměch.

Na otázku, jaké sankce uplatnilo Ministerstvo financí, jsem se dověděla, že sice sankce uplatněna byla, ale že ten, kdo ji má hradit, se proti tomu odvolal.

Odpověď, jak jsem uvedla, je z října letošního roku. Proto si dovolím položit, pane ministře, otázku, zda se tedy od října již něco stalo, kam se celá tato záležitost posunula. A jestliže odpovídáte ve své písemné odpovědi na moji třetí otázku, že Ministerstvo financí v pozici prodávajícího ze smlouvy vždy zaujímal a zaujímá takový postoj, který je v souladu atd., já se na rozdíl od vás nedomnívám, že byly učiněny a jsou činěny všechny kroky, které učiněny být mohly, a proto předpokládám, že odpovíte na mou položenou otázku.

Ale vzhledem k tomu, jak je formulována vaše odpověď, ze které jsem tady citovala, navrhuji, aby Sněmovna s touto odpovědí vyslovila zásadní nesouhlas.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministru financí.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji vám za váš dotaz, paní poslankyně. Samozřejmě, vždy se můžeme domnívat, zda odpověď, kterou můžu dát, je, nebo není vyčerpávající, nebo spíš uspokojující. Chápu, že byste chtěla slyšet v zájmu těch, které zastupujete, že jsme dosáhli toho, že smlouva, kterou kdysi uzavřel místopředseda vlády i ministr financí Sobotka za vlády v roce 2004, je neplatná nebo že jsme si na základě téhle smlouvy vymohli zrušení některých článků, a že tedy je společnost KAR-BON INVEST povinna konat tak či onak, jak vy byste si přála. Já bych si to přál taky, ale jsem prostě vázán smluvními podmínkami, které uzavřel můj předchůdce. Ale společně s vámi se domnívám, že ta smlouva o pravdu není pro stát příliš výhodná. To samozřejmě ano. Nicméně to neznamená, že není-li pro stát příliš výhodná a šel-li tenkrát stát až příliš na ruku privátnímu investorovi, tak že by tím byla pro Českou republiku méně závazná.

To znamená o tom, zda smlouva byla, či nebyla porušena – ani ne tak neplatná jako porušena – ze strany privátního subjektu, na to můžeme mít každý svůj právní názor, a my se snažíme tedy domoci se rozhodnutí o tom, že smlouva byla porušena. Nicméně o tom nemůže rozhodnout ani smluvní strana, Ministerstvo financí, dokonce o tom nemůže rozhodnout ani Poslanecká sněmovna, může o tom rozhodnout jenom nezávislý soud.

My jsme právě proto, abychom tohoto rozhodnutí dosáhli, prostě konstatovali svůj právní názor, že smlouva byla porušena, a protože jsme to konstatovali, tak jsme vyzvali 6. 1., to jsou ty konkrétní kroky od ledna, o kterých jsem hovořil, společnost RPG Industries k úhradě smluvní pokuty ve výši 30 mil. korun, kde jsme to odůvodnili, že jim ukládáme smluvní pokuty, protože porušili smlouvu o koupi akcií ze dne 16. 9. 2004.

RPG Industries má opačný názor, nedomnívá se, že porušili smlouvu, že k porušení smlouvy nedošlo, a proto o tom musí rozhodnout bohužel ne nezávislý soud, ale rozhodne o tom Rozhodčí soud při Hospodářské komoře a Agrární komoře se sídlem v Praze, neboť můj předchůdce v roce 2004 z pro mě zcela neznámých důvodů se ve smlouvě neodkázal na obchodní a občanský zákoník a soudy, ale souhlasil s arbitrážní doložkou k této smlouvě. Já jsem docela nešťastný, že smlouva má arbitrážní doložku, ale to je tak všechno, co s tím můžu dělat. Já prostě musím respektovat, že v roce 2004 se smluvní strany dohodly, že když budou mít nějaký spor, tak o tom nebudou rozhodovat soudy, ale bude o tom rozhodovat Rozhodčí soud při Hospodářské a Agrární komoře se sídlem v Praze.

Od té doby jsme tedy účastníky sporu a za předpokladu, že dá za pravdu rozhodčí soud nám, pokutu, kterou jsme uložili, budeme účinným způ-

sobem vymáhat a samozřejmě nám to poskytne nástroj k postupu v dalších právních krocích, protože budeme mít černé na bílém, že náš smluvní partner porušil smlouvu. Jestliže nám rozhodčí soud za pravdu nedá, tak jsem odsouzen k tomu, že budu nadále interpelován za to, že neumím účinně zasáhnout v situaci, která v Ostravě je tíživá pro desetitisíce lidí. Mně je jich líto, ale já prostě nebudu umět účinně zasáhnout, protože holt někdo podepsal blbou smlouvu a arbitrážní soud mu dal za pravdu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď se táži, jestli se hlásí někdo další do rozpravy k tomuto bodu, k této interpelaci. Není tomu tak, takže ukončuji rozpravu. Přivolám kolegy z předsálí, abychom mohli hlasovat o návrhu usnesení, který tady přednesla paní poslankyně Halíková.

Mám ještě sdělení, že náhradní kartu 3 má pan ministr Kalousek, paní poslanec Hamáček má náhradní kartu 5.

Mám tady omluvy a omluvu z dnešního dne z důvodu jednání meziresortní komise od pana poslance Krupky. Dále tady mám upřesnění omluvy poslance Bohuslavy Sobotky. Je omluven od dnešních 11 hodin. Dále se na dopolední jednání omlouvá z důvodů pracovních poslanec Radim Vysloužil. Další omluva je od poslance Jiřího Šlégra, a to od 11 hodin z pracovních důvodů. A konečně poslední omluva pana poslance Úlehly z dnešního jednání od 14.30 z důvodu jednání podvýboru hospodářského výboru.

Domnívám se, že nikdo další už asi nedoběhne. Zazněl tady tedy jeden návrh, a to návrh na nesouhlasné stanovisko. (Hlasy ze sálu.) Pardon, registruji tedy žádost o odhlášení, takže vás v tuto chvíli všechny odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Počkám, jestli nám naběhne potřebný počet, abychom byli usnášeníschopní. Je nás 65, chybí nám dva k usnášeníschopnosti. 66... Ještě jednou zagonguji... 67, 68. Už můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování o návrhu na nesouhlasné stanovisko s odpovědí na tuto interpelaci. Poslanec Skokan měl technický problém. Už je všechno v pořádku. Mohu zahájit hlasování. Kdo je pro nesouhlasné stanovisko s odpovědí na interpelaci? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 204 z přihlášených 75 pro 35, proti 37. Tento návrh byl zamítnut.

Končím projednávání tohoto bodu. Je zde další interpelace, interpelace na místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Je to interpelace poslance Miroslava Grebeníčka ve věci porušování povinností ústavního činitele, poškozování dobré pověsti a

zájmů České republiky a Evropské unie a zjevného pohrdání lidskými právy a porušování závazků České republiky při naplňování mezinárodních úmluv o lidských právech, zejména Ženevských konvencí, kdy česká vláda a Ministerstvo zahraničí tolerují mimosoudní popravu, vraždy a teror vůči civilistům v případě, kdy tyto akty páchají vojáci členských států NATO. Tento materiál vám byl rozdělán jako sněmovní tisk 170.

Jenom upozorňuji, že pan ministr Schwarzenberg je z dnešního pořadu schůze omluven. Dávám slovo panu poslanci Grebeníčkovi. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, obdrželi jste jako sněmovní tisk 170 text mé písemné interpelace na ministra zahraničí Karla Schwarzenberga i text jeho podle mého názoru podivné odpovědi. Pokud si porovnáte oba dokumenty, pak je vám zřejmé, proč jsem odpověď ministra musel označit v žádosti o ústní projednání jako obsahově i formálně zcela nevyhovující. Mohli jste si a můžete snadno ověřit, že jsem od ministra zahraničí Karla Schwarzenberga nedostal kvalifikovanou odpověď na žádnou z osmi jasně a jednoznačně formulovaných otázek mé písemné interpelace. Právě z tohoto důvodu jsem požadoval za nezbytné, aby má interpelace byla zařazena na pořad schůze Sněmovny k ústnímu projednání.

Dámy a pánové, ať už důvody, které ministra vedly k tomu, že nesplnil svou povinnost a vyhnul se odpovědi na mých osm otázek, byly jakékoliv, chtěl jsem a chci mu dát možnost, aby před Sněmovnou projevil více odvahy k chlapecké odpovědi na to, na co pravdivě odpovědět dosud nebyl ochoten.

Moje interpelace je orientována na porušování závazků České republiky při naplňování mezinárodních úmluv o lidských právech, zejména Ženevských konvencí, kdy česká vláda a Ministerstvo zahraničí tolerují mimosoudní popravu, vraždy a teror vůči civilistům v případě, kdy tyto akty páchají vojáci členských států Severoatlantické aliance. Ministr Schwarzenberg se ovšem domnívá, že mu nepřislouší komentovat mnou uvedené aktivity Spojených států bez toho, aniž by znal konkrétní okolnosti, které ve své interpelaci údajně nikterak nerozvádím, a omezují se prý pouze na obecná obvinění. Protože mne ministr Schwarzenberg de facto požádal, abych ke svým otázkám dodal jednotlivé příklady, považuji za svou povinnost mu vyhovět a alespoň některé případy uvést.

Tak tedy nejprve válka v Iráku. Byla, či nebyla legální? Nutno říci, že vůbec není co zkoumat! Všeobecně se přece ví, že válka je legální tehdy, když má jasný mandát Rady bezpečnosti Organizace spojených národů. A legitimní je pouze v případě, když se potvrdí důvody, pro něž byla zahájena. Pokud jde o mandát Rady bezpečnosti OSN, musí obsahovat dvě klíčové teze. První: daný stát či událost označuje za hrozbu pro mez-

inárodní mír a bezpečnost. Následně pak Rada bezpečnosti musí schválit zmocnění použít všech dostupných prostředků. Teprve po tomto schválení je možné hovořit o jasném mandátu a na jeho základě také o legálním použití síly.

Dámy a pánové, jako konkrétní příklad takto čistého postupu si můžeme připomenout kroky 41. prezidenta Spojených států George Bushe staršího. Ten byl v létě roku 1990 postaven před otázku, jak reagovat na Saddámovu vojenskou agresi proti Kuvajtu a jeho následnou vojenskou okupaci a anexi. V dané situaci jako čerstvý vítěz studené války mohl podlehnout triumfalismu a rozpoutat rychlou válku. Nic takového se však nestalo. Bush starší se nejprve obrátil na Radu bezpečnosti a poté na své spojence a nakonec i na další partnery, včetně tehdejšího sovětského prezidenta Gorbačova, na čínské představitele, na šéfy asijských, afrických i latinskoamerických států. A výsledek byl na prsto jasný: Spojené státy dostaly od Rady bezpečnosti zmocnění použít všech dostupných prostředků. A po jejich boku do této první irácké války šli všichni spojenci a spolu s nimi státy ze všech civilizačních okruhů, včetně vojáků z Čínské lidové republiky, tehdejšího Svazu sovětských socialistických republik a také z Československa.

Takzvaná první irácká válka byla tak zcela legitimní, protože měla jasný mandát Rady bezpečnosti. Zároveň byla i legitimní – potvrdily se totiž všechny důvody, kvůli nimž byla zahájena. Postup George Bushe staršího může být tedy vzorem všem, kdo chtějí postupovat legálně, legitimně a také politicky elegantně.

Zato jeho syn, kterého jsem svého času nazval planetárním magorem, se do dějin zapsal zcela opačně. Rozpoutal dvě války a v obou případech se spokojil pouze s tím, že Tálibán v roce 2001 a Saddámův režim v roce 2003 byly označeny za hrozbu pro mezinárodní mír a bezpečnost. Ani v jednom z těchto dvou případů nedala však Rada bezpečnosti OSN Bushovi mladšímu zmocnění použít všech dostupných prostředků. Navíc svým jednostranným a militaristickým přístupem vyvolal odpor nejen Číny a Ruska, o jejichž politice si každý může myslet co chce, ale protože to jsou dva stálí členové Rady bezpečnosti, tak bez nich mandát dostat nelze. Jasný odpor vyjádřily i další státy, a dokonce jeden člen Rady bezpečnosti, a to Francie. Přidalo se i Německo. Belgie a Lucembursko, tedy tři členské země Severoatlantické aliance.

Horlivým stoupencem války v Iráku se však stal tehdejší britský premiér Tony Blair. Dnes už ale víme, že si tím zhatil veškerou další politickou kariéru, že kvůli tomu čelí nadávkám válečných invalidů a jejich rodinných příslušníků a kvůli protestům musí dokonce rušit autogramiády svých knih. Britský premiér nebyl ovšem sám. Přidali se i představitelé dalších zemí. Zřejmě všichni uvěřili, že podporou války v Iráku vylepší pověst svých zemí

a možná i svoji vlastní hodnotu v očích hegemonu Severoatlantické aliance. Jejich očekávání se nenaplnilo, jen se zdiskreditovali. Ne, nenašel se žádný důkaz o existenci iráckých zbraní hromadného ničení ani o propojení mezi Saddámem a teroristou Usámou bin Ládinem. Všechno skončilo velkou blamáží, a to nejen pro tehdejšího amerického prezidenta. Z ostudy kabát mají i ti, kdo Bushe mladšího, ať už to bylo z jakéhokoli důvodu, vehementně podporovali.

Dámy a pánové, jistě Irák s druhými největšími zásobami ropy a nemensšími nalezišti plynu na světě Spojené státy a jejich spojence značně přitahuje. Toto přitahování připravilo však o život 150 tisíc Iráčanů a 4400 spojeneckých vojáků! Čtyři miliony lidí ztratily domovy a vandrují po Iráku nebo se uchýlily do Sýrie či Jordánska. Mezi nejzávažnější dopady patří i ztráta kreditu Američanů nejen kvůli mučení zajatců nebo excesům vůči civilnímu obyvatelstvu, ale také kvůli faktu, že válečnou mašinerii spustili jen na základě neuvěřitelných lží.

A mohu být ještě konkrétnější. Vždyť krvavá válečná vřava zachvátila také Afghánistán, kde téměř každý týden vraždí američtí letci nebo dálkově řízené bezpilotní letouny lidi na svatebních obřadech, v údajně podezřelých domech! Obvykle se po bombardování zjistí, že šlo o nevinné lidi. Jejich smrt je označována jako průvodní válečná škoda. Ale dochází i ke zločinům, kterým Pentagon nemůže přilepit tradiční nálepku masakru. Například vloni 26. prosince bylo zavražděno stylem poprav v provincii Kunar osm spoutaných žáků a studentů ve věku 11 až 18 let a jejich dvanačiletý spolužák, který je byl navštívit. Ano, šlo o popravu dětí se spoutanými rukama! Byly zabity, děti a nikoliv teroristé montující nálož! Ženevská konvence označuje popravu zajatců za válečný zločin. Válečným zločinem je i vražda dětí mladších 15 let.

A ještě jeden konkrétní příklad. Jde o příslušníky druhé pěší brigády operující u Kandaháru v jižním Afghánistánu v letech 2009–2010. Ti vytvořili zabíjecí tým, jenž pobíjel náhodné civilisty, znetvořoval jejich těla a části z nich si odebíral jako válečné trofeje. Ano, házeli granáty na civilisty a pak je stříleli. Jistý rotný si z mrtvých těl bral prsty, kosti z nohou a zuby obětí. U dalšího amerického vojáka se našla lidská lebka.

Nemíním spekulovat o důvodech, které ministra Schwarzenberga vedou k popírání toho, že on a jeho ministerstvo o těchto veřejně známých, mezinárodními agenturami široce publikovaných skutečnostech, často přiznaných i samotnými pachateli, vědí.

Mám-li tedy koncentrovaně shrnout podstatu problému, pak je obecně známo, že:

Za prvé. Ministr zahraničí Karel Schwarzenberg zaujímá v mnoha konkrétních důvodech postoje tolerance, krytí a podpory válečných zločinů a zločinů proti mezinárodnímu právu humanitárnímu a zcela ignoruje zá-

vazek České republiky k prosazování Ženevských konvencí a dalších úmluv o lidských právech, pokud se válečných zločinů, vražd a teroru vůči civilnímu obyvatelstvu a cíleného ničení civilní infrastruktury v okupovaných zemích dopouští vláda a armáda Spojených států a další spojenci ze Severoatlantické aliance.

Za druhé. Ministr zahraničí v rozporu se skutečností, že Parlament České republiky nevyhlásil válečný stav, obhajuje a kryje vysílání vojáků Armády České republiky do útočných bojových akcí, jejichž cílem je zabít a pomáhat zabíjet nikoliv v sebeobraně osoby, které Spojené státy a narkoklan jejich chráněnce Hamída Karzáho označují za své nepřátele v afghánské mezikmenové a klanové válce.

Za třetí. Ministr Karel Schwarzenberg opakovaně odmítá žádat vládu Spojených států a vlády dalších členských zemí Severoatlantické aliance, aby začaly dodržovat Chartu Organizace spojených národů, mezinárodní právo válečné a Ženevské konvence a aby ve vojenských konfliktech a při výkonu moci okupačních mocností a okupačních sil plnily v potřebné míře závazky stanovené pro válčící a okupační mocnosti k zajatcům, raněným a obyvatelstvu území, které Spojené státy a síly Severoatlantické aliance vojensky dobývají a kontrolují.

Tímto přístupem ministr Schwarzenberg nastoluje prostě dilema. Buď má pravdu Karel Schwarzenberg a lžou statisíce stran původně utajovaných a postupně nyní zveřejňovaných dokumentů armády a vlády Spojených států o napadení a okupaci Iráku a o vedení války v Afghánistánu. Buďto lžou politické reprezentace a vysocí představitelé Spolkové republiky Německo, Velké Británie, Spojených států amerických, Polska, ale i loutkový prezident protektor Hamíd Karzái, když mnohočetně přiznávají a konstatují páchání konkrétních válečných zločinů, porušování Ženevských konvencí a mimosoudní poprav a vraždy zajatců a nevinných civilních obyvatel včetně žen a dětí.

Dámy a pánové, buď – anebo nemluví pravdu český ministr zahraničí, který tvrdí, že Spojené státy americké a další státy Severoatlantické aliance vcelku nic neporušují a že on nebude nic dělat a žádat, protože pravidla mezinárodního humanitárního práva jsou prý vlastně uplatňována a vše jde správnou cestou.

Ministr Schwarzenberg se v odpovědi na mou interpelaci vyjádřil, že chce komentovat aktivity Spojených států, jen pokud bude znát konkrétní okolnosti. Nyní má tedy možnost. Chci věřit, že na příští schůzi Poslanecké sněmovny této možnosti bohatě využije. Nyní však vzhledem k nepřítomnosti pana ministra žádám o přerušení projednání jeho odpovědi na mou interpelaci, která je evidována jako tisk číslo 170.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Jedná se o procedurální návrh, o kterém nechám hlasovat. Jen přivolám kolegy z kuloárů.

Času, než kolegové přijdou, využiji k tomu, abych řekla, že náhradní kartu číslo 5 má paní poslankyně Bebarová-Rujbrová. Paní poslankyně Orgoníková má náhradní kartu číslo 8.

Prosím o shovívavost ještě chvíličku... (Gonguje.)

Je zde také požadavek na odhlášení, takže já vás v tuto chvíli odhlašuji a poprosím, abyste se všichni přihlásili znovu. (Po chvíli.) Prosím, aby se všichni přihlásili, protože nejsme usnášeníschopní, chybějící nám ještě dva poslanci.

Už jsme usnášeníschopní, takže můžu zahájit hlasování o procedurálním návrhu na přerušení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Teď tady vidím nějaké technické potíže. Považuji toto hlasování (pořadové číslo 205) za zmatečné a budeme hlasovat ještě jednou.

Prosím, soustředte se, zahajuji ještě jednou hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 206. Z přihlášených 81 pro 36, proti 43. Tento návrh byl zamítnut.

Pokračujeme tedy dále v rozpravě. (Pokřikování z lavic.) Prosím, můžete tedy vznést námitku na mikrofon?

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Opakovaně, i když jsem přihlášen, svítí mi světýlko, nejde hlasovat. Právě to řeší technická pomoc. Děkuji. Zpochybňuji proto hlasování.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Budeme tedy hlasovat znovu. Toto hlasování považuji za zmatečné a budeme hlasovat. (Hlasy z lavic.) Pardon, omlouvám se. Budeme hlasovat o námitce. Kdo je pro? (Nesouhlasné hlasité výkřiky z lavic: až to opraví.)

Dobře. Protože zde přetrvávají technické problémy, já vás všechny znovu odhlásím. Prosím, abyste se všichni přihlásili. Prosím, přihlaste se znovu. Počkám, jestli vám všem bude fungovat vaše hlasovací zařízení. Prosím, dejte mi vědět včas, abych nezahajovala další hlasování a pak ho nemusela přerušovat. Dejte mi, prosím, vědět, zda vám funguje hlasovací zařízení, zda jste se přihlásili svými identifikačními kartami. (Hlasy z lavic.)

Prosím, já vás bohužel neslyším, co pokřikujete. Neslyším, o jaký jde problém. Prosím, přijďte mi ho říct.

Pan poslanec Kováčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Paní místopředsedkyně, pan kolega Opálka

se zkusil přihlásit do jiného hlasovacího zařízení, což je možné. A jestli funguje, nebo nefunguje hlasovací zařízení, je možno ověřit pouze hlasováním. Takže buď počkáme, anebo spíše ověříme tím hlasováním, které teď nastane. A vhodné je hlasovat o té námitce, kterou pan kolega Opálka vznesl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobře. Takže to ověříme teď hlasováním. Nejprve budeme hlasovat o námitce.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 208, z přihlášených 86 pro 84, proti 1. Tato námitka byla přijata.

Proto zahájím znovu hlasování o návrhu na přerušení, tak jak tady zazněl v průběhu diskuse.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 209, z přihlášených 86 pro 38, proti 47. Návrh byl zamítnut.

V tuto chvíli byl zamítnut návrh na přerušení tohoto bodu a jsme stále v rozpravě. Táži se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikdo se nehlásí, končím rozpravu.

Ještě se zeptám, pan poslanec Grebeníček tady dal ještě jiný návrh, nebo pouze návrh na přerušení? Je to tak? Pokud vím, nic jiného neregistruji, přesto se raději zeptám.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Já rezignuji na cokoli dalšího. (Smích v sále, výkřiky.) Na mandát ještě ne, ještě vás budu chvíli trápit. (Směje se.) Ale rezignuji na jakékoli další návrhy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, v tuto chvíli je ukončena rozprava. Já jsem se pouze zeptala –

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vy jste mě vyzvala, že není, že pokračuje.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ne, ne. ne. Já jsem se vás ptala, jestli – abych učinila zadost proceduře – jestli hlasováním o přerušení bodu byly ukončeny veškeré vaše návrhy. Já jsem registrovala pouze návrh na přerušení tohoto bodu a ujišťovala jsem se, zda jste nepřednesl ještě jiný návrh.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Ale ještě jste mě nenechala říci, zda

ano, nebo ne. A já prostě říkám, že jste rozhodli, že už ani ministr vaší vládní koalice nemá šanci odpovědět v Poslanecké sněmovně k problémům, které má na starosti. To je fiasko! To je debakl vládní koalice! Nedivím se, že už jeden ministr skončil, ale vy skončíte jako vláda, protože vedete tu republiku do těžkého průšvihů! (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, já myslím, že si byli všichni poslanci vědomi toho, o čem hlasují, a nebyla otevřena rozprava, ale budiž.

Končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k bodu číslo 7, kterým je interpelace na předsedu vlády Petra Nečase, interpelace poslance Vojtěcha Filipa ve věci výmazu zástavních práv společnosti Ostroj, a. s., sněmovní tisk 173. Pouze připomenu, že pan premiér je z důvodu zahraniční cesty z dnešního pořadu schůze omluven.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, stručně shrnu obsah své interpelace na předsedu vlády.

Interpeloval jsem předsedu vlády, nikoliv ministra financí, protože činím odpovědného ministra financí vlády České republiky Miroslava Kalouska, odpovědného za to, že v době, kdy byl ministrem financí ve vládě Mirka Topolánka, neučinil všechny kroky k tomu, aby ochránil majetková práva státu, jak mu ukládá zákon. Zástupkyně veřejného ochránce práv ve své zprávě, která byla vyvolána podáním veřejnému ochránci práv, konstatovala porušení zákona a jednání v rozporu s péčí správného hospodáře ve věci postupu Ministerstva financí u zástavních práv, která měla Česká republika vůči společnosti Ostroj Opava.

Ostroj Opava se dostal po privatizaci do finančních problémů. Skončil v konkursu a majetek tohoto podniku byl přes kyperskou společnost prodán původním majitelům. Ostatní práva, která vypořádávala původně konsolidační agentura, později Ministerstvo financí, byla skončena tak, že nebyli věřitelé uspokojeni ve svých právech. Jedním z věřitelů byl stát, potažmo Ministerstvo financí. Onen převod přes kyperskou společnost a nákup zpět samozřejmě vyvolal u věřitelů, kterými byly významné české podniky, které spolupracovaly s Ostrojem Opava, velké tlaky v ekonomické sféře.

Postupně tuto situaci interpelovala současná předsedkyně Poslanecké sněmovny v době, kdy byla opoziční poslankyní, později i pan premiér Nečas také v době, kdy byl v opozici.

Žel, po nástupu ministra financí Miroslava Kalouska v roce 2007 došlo k tomu, že Ministerstvo financí nepostupovalo s péčí řádného hospodáře a

nezvládlo otázku zajištění zástavních práv České republiky v objemu jedné miliardy korun. Opakuji – jedné miliardy korun.

Moje otázka, která zůstala nezodpovězena, proto jsem nesouhlasil s odpovědí pana předsedy vlády, bylo to, jestli Ministerstvo financí klasicky podle zákona o katastru nemovitostí a o zápisech v katastru nemovitostí vyvolalo jednání, které je možné učinit běžným způsobem občanskoprávní žalobou o tzv. relativní neplatnosti právního úkonu, to znamená zápisu těchto věcných majetkových práv do katastru nemovitostí. Ta lhůta je pouze tříletá od takového zápisu a může marně uplynout.

Proto mě odpověď ministerského předsedy neuspokojila a trvám na tom, aby zajistil ve své kompetenci, aby ministr financí vlády České republiky Miroslav Kalousek postupoval s péčí řádného hospodáře a majetková práva pro stát zajistil. Považuji to za důležité nejen z pohledu práv státu, za která odpovídá ministr financí Miroslav Kalousek, ale i z pohledu práv ostatních věřitelů, fyzických a právnických osob soukromého charakteru, kteří byli zkráceni na svých právech při konkurzním řízení, tak aby se domohli svých práv. Je to povinností státu a je povinností vlády, aby takto postupovala.

Vzhledem k tomu, co se odehrálo v předchozí interpelaci, připomínám paní předsedkyni, že po skončené rozpravě navrhuji odmítnutí odpovědi předsedy vlády, přesně podle zákona o jednacím řádu, protože neobsahuje to základní, to znamená ten krok, který jsem požadoval a který samozřejmě musí být vládě České republiky, potažmo Ministerstvu financí, zcela zřejmý.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V tuto chvíli je otevřena rozprava a já se táži, zdali se někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak, takže končím rozpravu.

Prosím, pane poslanče, chcete-li znovu zopakovat váš návrh, máte možnost. Já mezitím přivoluji kolegy z kuloáru.

Poslanec Vojtěch Filip: Já navrhuji nepřijmout odpověď předsedy vlády na moji interpelaci. Vzhledem k tomu, že i on sám byl interpelujícím v této věci v době, kdy byl opozičním poslancem, předpokládám, že současná vládní koalice mu dá šanci, aby pana ministra přiměl k tomu kroku, který jsem požadoval. Navrhuji odmítnutí odpovědi předsedy vlády na moji interpelaci ve věci Ostroj Opava.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě chvilinku počkáme. Mezitím vám přečtu další omluvu. Je to omluva pana poslance Paroubka z dnešního jednání Poslanecké sněmovny v odpoledních hodinách.

V tuto chvíli je tady pouze jeden návrh, a to návrh pana poslance Filipa na zamítnutí odpovědi, nesouhlas s odpovědí. Já o tom nechám hlasovat. Ještě registruji požadavek na odhlášení, takže vás v tuto chvíli všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili znovu svými identifikačními kartami.

Můžeme zahájit hlasování. Kdo je pro návrh pana poslance Filipa? Zahajuji hlasování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 210, z přihlášených 82 pro 37, proti 41. Tento návrh byl zamítnut.

Končím projednávání tohoto bodu a můžeme přejít k dalšímu bodu, jímž je interpelace na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Josefa Dobeše. Je to interpelace poslance Ivana Ohlídala ve věci využití výsledků činnosti Rady pro reformu vysokoškolského vzdělávání současnou vládou České republiky, sněmovní tisk číslo 174. Ano, prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídala: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, za slovo. Vážení členové vlády, vážení kolegové, vážené kolegyně, tato interpelace už byla částečně projednávána někdy zhruba před měsícem a půl a v této interpelaci jsem žádal pana ministra školství Dobeše o to, aby mi podal informaci týkající se toho, zda rada, která byla jmenována předcházející paní ministryní Kopicovou a která se má zabývat podklady pro reformu vysokoškolského vzdělávání v České republice, jestli tato rada bude fungovat i nadále, protože v dřívějších dobách, v dřívějším čase, dosáhla docela slušných výsledků.

Při diskusi o interpelaci minule pan ministr některé otázky zodpověděl. Přesto však tato interpelace, jak jsem řekl, nebyla dokončena a já bych si dovolil ještě položit některé dodatečné otázky.

Z toho, co říkal pan ministr Dobeš při poslední diskusi, nebylo jasné, do jaké míry postoupila příprava reformy vysokého školství v České republice a do jaké míry pokročila příprava komplexní novely vysokoškolského zákona, která musí s touto reformou souviset. Bohužel se vyskytují nějaké informace, které spíše nasvědčují jakémusi chaotickému chování Ministerstva školství v této oblasti. Když vezmu jenom dílčí záležitost, například zavedení tzv. odloženého školného v tomto volebním období, tak v této záležitosti z Ministerstva školství vycházejí dosti protichůdné informace. Jednou, že školné má být zavedeno, podruhé, že nemá být v tomto volebním období zavedeno a podobně.

Co se týče reformy vysokého školství, buď veřejnost a i poslanci nemají dostatečné informace, anebo práce na této reformě pokračují poměrně chaoticky. Takže byl bych rád, kdyby pan ministr ještě této otázce se mohl věnovat v rámci této naší dnešní diskuse. Zatím děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já prosím pana ministra Dobeše, aby mohl reagovat.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, kolegové z vlády, vážený pane profesore, dámy a pánové, ta interpelace už je skutečně trochu vousatá, tak já zkusím zrekapitulovat a pak odpovím na doplňující otázky.

Ve své odpovědi jsem říkal, že skupina vedená ctihodným panem profesorem Haňkou nadále na ministerstvu pokračuje. Nabízel jsem možnost se přijít na jednání rady podívat. Aktualizuji. Máme štěstí: Opět tento pátek ve 14 hodin na ministerstvu rada zasedá. Je tu opět moje nabídka se toho účastnit. Vždycky jednou za měsíc pracuje toto velmi vážené těleso.

Reforma vysokých škol. V legislativní rovině do konce roku 2011, a tak je to i domluveno s kolegy v koalici, připravíme paragrafované znění zákona o terciárním školství, který komplexně nahradí vysokoškolský zákon. Stejně tak mám úkol v paragrafovaném znění do konce roku 2011 připravit zákon o finanční pomoci studentům. Tudíž na této věci se pracuje a pokračuje.

Co je exkluzivní a nové. Je potřeba říct, že včera se sešla vysokoškolská reprezentace spolu s úředníky Ministerstva školství. Já jsem včera seděl tady, ale zastupoval mě pan náměstek Koutský a ředitelé odborů pan Nantl a pan Marek a předložili první návrh této reprezentaci, což je Česká konference rektorů, Rada vysokých škol a pět kvestorů, pět kvestorů největších vysokých škol. Byla to skutečně reprezentativní skupina. Bavili jsme se o financování vysokého školství v akademickém roce 2011/2012. Dali jsme se o první nástřely těch parametrů, na kterých bychom se s touto reprezentací chtěli domluvit. Ty parametry jsou zajímavé v tom, že jednak chceme posilovat více kvalitu v hodnocení, zvyšovat, jinými slovy, procento na kvalitu oproti kvantitě.

A druhá věc. Pan náměstek Koutský představil některá další kritéria kvality, která bychom chtěli zahrnout vedle vědy a výzkumu, mezinárodní mobility studentů a registru profesorů a docentů, což jsou tři prvky, které fungují v tomto akademickém roce. Zde dávám do závorky, že registr profesorů a docentů je již naplněný a předáváme ho jednak Akreditační komisi a jednak ho konzultujeme s vysokými školami. Takže chceme přidávat další prvky. Ty prvky jsou, jenom namátkou, třeba spokojenost vysokoškolských studentů. Dáváme tam ještě jeden zajímavý prvek. Když zavedeme státní maturity, jako že věřím, že zavedeme, tak chceme sledovat, kam ti nej kvalitnější studenti z výsledků státních maturit, to znamená ty náročnější zkoušky a ty nejlepší výsledky, na které školy chodí tito studenti. A bylo tam dalších asi osm parametrů, o kterých jsme začali diskutovat s reprezentací vysokých škol.

Odložené školné. Na půdě politické, Parlamentu, na půdě vlády platí jedna jediná věc, která je v programovém prohlášení vlády, a to je, že v akademickém roce 2012/2013 je třeba připravit sociální síť pro studenty tak, abychom mohli v roce 2013/2014 zavést tzv. odložené školné s těmi parametry, jak jsou vyjmenovány v koaliční smlouvě.

To, s čím jsem vystoupil na ideové konferenci Věcí veřejných, je otevření diskuse s koaličními partnery. To se zatím nestalo a na to jsme připraveni. Platí to, co je v koaliční smlouvě, to, co jsme podepsali.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Ohlídál chce ještě reagovat, takže mu uděluji slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, také vám děkuji za vysvětlující poznámky. Přesto bych měl ještě dva kratičké dotazy. Ten první se opět týká odloženého školného. Vy i vaše strana v této chvíli zastáváte názor, že toto odložené školné by nemělo být realizováno nebo zařazeno v tomto volebním období. Budete o tom jednat a tento svůj názor v rámci koalice prosazovat? To je první otázka.

Druhá doplňující otázka se týká registru profesorů a docentů, který, jak jste zdůraznil, již byl zaveden a teď by měl být využíván. Využíván by měl být především Akreditační komisí. Já bych vám položil otázku, jakým způsobem bude využíván, protože zatím Akreditační komise tuto záležitost neakceptovala nebo nebrala v úvahu, i když třeba měla informace o tom, že profesori na některých nově vznikajících školách učí opravdu na nepatrný úvazek. Mě by zajímalo, když teď bude mít Akreditační komise úplné informace, co se týče úvazků jednotlivých profesorů a docentů v rámci českého vysokého školství, tak by mě zajímalo, jakým způsobem bude tato znalost využívat. Ministerstvo školství má Akreditační komisi jako svůj poradní orgán, takže určitě má informace o tom, jak v tomto směru bude Akreditační komise postupovat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a dávám slovo panu ministru Dobešovi. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: První otázka. Já a moji kolegové ministři z Věcí veřejných jsme zavázáni ideovou konferencí mezi koaličními partnery otevřít diskusi o možnosti posunutí odloženého školného. To je závazek ideové konference, který ctím. Plánujeme termín, navrhne ho koaličním partnerům a otevřeme diskusi. Tolik na první otázku.

Druhá otázka. Akreditační komise až do října 2011 neměla objektivní

nástroj, protože to byly informace o tom, tam je létající profesor, tam je létající profesor, ale neexistoval registr. Je strašně důležité, že jsme nastavili na začátku října registr. Vysoké školy měly dva měsíce, aby registr doplnily, ten se teď vyladuje a validuje s vysokými školami. Ten nástroj je takový, protože registr, jestli mám dobré informace, neumožňuje 0,1 úvazku, registr dává kmenové profesory a docenty, jinými slovy se nedá sdílet mezi vysokými školami. Měl by to být první účinný nástroj pro Akreditační komisi, aby Akreditační komise měla jasnou informaci, jaká je kvalita profesorského sboru té či oné vysoké školy. A nepochybně takto i na popud ministerstva s tím bude nakládat a bude nad vysokou školou takto uvažovat.

My samozřejmě, když jsme říkali, že jedno kvalitativní hledisko, za co vysoké školy budou dostávat peníze na kvalitu, tak je to kvalitní profesorský sbor. Takže i pro financování vysokých škol je registr naprosto nutný. Znovu říkám, je to nový nástroj, který tu nebyl, je to objektivní nástroj.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Ohlídál se hlásí, prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Pane ministře, moje otázka, ta první ohledně školného, zněla tak: Já vím, že jste zavázán se svými kolegy otevřít diskusi na toto téma v koalici, ale mě by zajímalo, jestli tuto diskusi nejenom otevřete, ale jestli budete i v rámci této diskuse vystupovat proti odloženému školnému, které by mělo být zahájeno v tomto volebním období. Takto ještě upřesním první otázku, protože odpověď jsem opravdu otevřenou na ni nedostal.

Co se týče druhé otázky, toho registru, moje otázka směřovala k tomu, jestli můžete říct, ještě to řeknu úplně podrobně, to, že pokud Akreditační komise zjistí, že se chce na nějaké nové vysoké škole otevírat nějaký akreditovaný obor, a zjistí, že bude takzvaně pokryt jenom profesorem, který by tam měl úvazek třeba, jak jste zmínil, např. 0,1 a bude kmenově zaměstnán na jiné univerzitě, na jiné vysoké škole, jestli Akreditační komise ve spolupráci s ministerstvem má jasnou představu, že takové akreditace na takovéto obory nebude udělovat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, zareaguje pan ministr.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Začnu otázkou č. 2, pane profesore. Jednoznačně ano, toto je směr ministerstva i nově jmenované Akreditační komise. Jednoznačně proto, protože vysokých škol veřejných, soukromých je neúměrně mnoho demografií a je

potřeba mít jasnou metriku, kdy si dokážeme objektivně říci ne, tato vysoká škola nedostane akreditaci. Takže ano, pokud to tak bude, tato škola nebude akreditována.

První otázka. Když otevřeme diskusi, je to diskuse dvou stran, nebo tří v tomto případě. My jsme připraveni sdělit, zprostředkovat stanovisko členské základny Věcí veřejných k tomuto problému a jsme připraveni slyšet názory našich koaličních partnerů. Budu zprostředkovávat názory členské základny, tak jak jsem celou sobotu a neděli od delegátů Věcí veřejných na toto téma ty názory slyšel. V diskusi budu hájit toto. A na druhou stranu je to diskuse a jsou to tři strany, z druhé strany budu naslouchat výhrady nebo jiné názory koaličních partnerů.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Také panu ministrovi děkuji za doplňující odpovědi, se kterými jsem vcelku spokojen. Na závěr bych měl ještě konstatovat, že nebudu navrhopvat žádné usnesení Sněmovny k tomuto bodu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Táži se, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy k této interpelaci. Není tomu tak, končím rozpravu. Nezazněl zde žádný návrh na žádné hlasování, takže končím projednávání této interpelace.

Vzhledem k tomu, že za tři minuty končí čas vymezený na odpovědi na písemné interpelace, přerušuji tento bod a přistoupíme k tiskům, které byly zařazeny na pevný čas, na 11. hodinu. Počkáme dvě minuty do 11. hodiny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahajují projednávání bodu

65.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou
České republiky a vládou Bulharské republiky o spolupráci v boji
proti trestné činnosti a při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti,
podepsaná dne 30. listopadu 2009 v Bruselu
/sněmovní tisk 49/ - druhé čtení**

Požádám nejprve o slovo místopředsedu vlády a ministra vnitra Radka

Johana, aby tento návrh uvedl. Pokud zde není, prosím pracovníky Kanceláře, aby mu dali avízo, že jeho bod je již na programu. Před chvílí tady byl, domnívám se tedy, že je někde v kuloárech a přijde během chvilky. Prosím případně ještě poslance z klubu Věcí veřejných, kteří mají určitě telefon na pana ministra, zda by byli tak laskavi a zavolali... Mám avízo, že pan ministr už jde. (Ministr John jde k řečnickému pultu.)

Jenom připomínám, pane ministře, že jsme zahájili projednávání bodu 65. Je to dohoda mezi naší zemí a vládou Bulharské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti. Prosím, abyste tento bod uvedl.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Omlouvám se za zpoždění. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, účelem Dohody mezi vládou České republiky a vládou Bulharské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti a při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti, která byla podepsána dne 30. listopadu 2009 v Bruselu, je poskytnout policejním a celním orgánům obou států potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti nejzávažnějším formám trestné činnosti.

Dohoda obsahuje standardní ustanovení o rozsahu a formách spolupráce v orgánech příslušných k provádění dohody i o rozsahu a formách a náležitostech žádosti o spolupráci, o možnostech odmítnutí spolupráce, možnosti vysílání styčných důstojníků, o předávání a ochraně osobních údajů a utajovaných informací a hrazení nákladů. Ve srovnání s platnou dohodou ze současné doby z roku 1999 tato dohoda aktualizuje okruh trestných činů a dalších jednání narušujících veřejný pořádek a bezpečnost, jichž se bude spolupráce týkat. Rovněž byl rozšířen výčet forem spolupráce. Zdůraznit je třeba zejména doplnění úpravy ozbrojených bezpečnostních doprovodů letadel a spolupráce v oblasti ochrany svědků a v neposlední řadě vysílání styčných úředníků.

Dohoda na výslovnou žádost bulharské strany navenek sjednána jako mezivládní, z hlediska vnitrostátního právního řádu se jedná o smlouvu prezidentské kategorie.

V Poslanecké sněmovně byl návrh na ratifikaci dohody projednán již v minulém volebním období jako sněmovní tisk č. 1000. Návrh byl projednán zahraničním výborem, který doporučil Poslanecké sněmovně dát souhlas k ratifikaci dohody. Druhé čtení návrhu v plénu však již neproběhlo.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru, pana poslance Františka Novosadu, aby zdůvodnil usnesení tohoto výboru, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 49/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, zahraniční výbor projednal tento vládní návrh a přijal toto usnesení:

1. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Bulharské republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti a při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti, podepsané dne 30. listopadu 2009 v Bruselu,

2. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,

3. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, proto se ptám, zda se hlásíte někdo do této rozpravy. Nikdo se nehlásí. Rozpravu končím.

Budeme hlasovat o usnesení tak, jak je navrhl zahraniční výbor.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 211. Já toto hlasování zahajuji a táži se, kdo je pro návrh usnesení tak, jak jej máte k dispozici. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 211, přítomno 117, pro 92, proti 1. Konstatuji tedy, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Zeptám se pana poslance Skokana. Má námitku proti hlasování, které právě proběhlo? Máte námitku? Prosím, sdělte nám ji na mikrofon. Prosím techniky, aby zkontrolovali hlasovací zařízení pana poslance Skokana, protože opakovaně tam je nějaký problém.

Poslanec Petr Skokan: Vážená paní předsedkyně, děkuji. Přesně tak. Opakovaně mám potíže se zaregistrováním karty a nemohu hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže teď vznášíte námitku proti hlasování, které proběhlo?

Poslanec Petr Skokan: Vznáším námitku proti hlasování, které proběhlo, protože jsem nemohl hlasovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. O této námitce – prosím, nejprve vás všechny odhlásím. Poprosím, abyste se všichni přihlásili svými

kartami. Zkontrolujte, zda je vaše hlasovací zařízení v pořádku. V případě, že není, dejte mi avízo, tak abychom ještě před hlasováním případnou chybu odstranili. Má někdo problém s tím, že se nemohl přihlásit a nefunguje tedy jeho hlasovací zařízení? Pan kolega Skokan? Vše v pořádku. Dobře.

Nyní rozhodneme o námitce, která zde zazněla.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 212. Kdo souhlasí s námitkou pana poslance Skokana? Kdo je proti této námitce?

Hlasování číslo 212, přítomno 104, pro 98, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu usnesení tak, jak nám bylo předloženo zahraničním výborem. Toto usnesení se týká bodu 65, sněmovního tisku 49.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 213. Táži se, kdo souhlasí s navrženým usnesením. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 213, přítomno 105, pro 103, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení tedy byl vysloven souhlas.

Tím končí projednávání bodu 65, sněmovního tisku 49. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

66.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o předávání a přebírání osob pobývajících neoprávněně na jejich území, podepsanou dne 17. září 2009 v Praze /sněmovní tisk/ - druhé čtení

Opět požádám místopředsedu vlády a ministra vnitra Radka Johna o úvodní slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám vám návrh na ratifikaci tzv. readmisní smlouvy se Švýcarskou konfederací. Smluvní dokumenty tohoto typu jsou jedním z důležitých nástrojů boje proti nelegální migraci. Cílem předkládané smlouvy je poskytnout základní právní rámec pro spolupráci České republiky a Švýcarské konfederace při předávání a přebírání nelegálně pobývajících občanů těchto států, občanů třetích států a osob bez státní příslušnosti.

Smlouva zakotvuje podmínky pro vznik závazku osobu převzít, náležitosti a způsob podání a vyřizování žádosti o převzetí osoby a samotnou realizaci předání. Zároveň smlouva obsahuje i úpravu spolupráce při průvozu osob přes území smluvních stran do cílového státu. Standardně je upravena ochrana osobních údajů a hrazení nákladů spojených s prováděním smlouvy. Iniciativa ke sjednání smlouvy vzešla ze švýcarské strany. Švýcarská konfederace usiluje o sjednání obdobných smluvních dokumentů se všemi státy Evropské unie.

Smlouva vyžaduje souhlas Parlamentu České republiky a ratifikaci prezidentem republiky, neboť jde o mezinárodní smlouvu upravující práva a povinnosti osob a zakotvuje úpravu vyhrazenou zákonu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Gabrielu Peckovou, aby odůvodnila usnesení výboru. Toto usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 50/1. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, pan ministr mi velmi usnadnil moji úlohu, takže já jenom doplním, že zahraniční výbor tuto readmisní smlouvu projednal na své 5. schůzi dne 13. října 2010 a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci smlouvy mezi Českou republikou a Švýcarskou konfederací o předávání a přebírání osob pobývajících neoprávněně na jejich území, podepsané dne 17. září 2009 v Praze.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se někdo do ní hlásí, neb písemná přihláška mi nebyla žádná doručena. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o usnesení, které navrhl zahraniční výbor.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 214. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 214. Přítomno 110, pro 96, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Končím tím projednávání bodu 66, sněmovního tisku 50.

Zahajuji projednávání bodu číslo

72.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o společných státních hranicích ze dne 4. ledna 1996, podepsaná dne 13. května 2010 v Bratislavě /sněmovní tisk 59/ - druhé čtení

Opět uvede tuto smlouvu, tento návrh, místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, účelem smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou a Slovenskou republikou o společných státních hranicích, je především změna charakteru státních hranic na hraničních vodních tocích z dosavadního pohyblivého na nepohyblivý.

V současné době se v některých úsecích státní hranice přizpůsobují drobným změnám polohy koryt hraničních vodních toků. V případě větších změn polohy koryta je nezbytné buď vrátit koryto do původní polohy, nebo změnit průběh státních hranic na základě mezinárodní smlouvy a navazujícího ústavního zákona. Předkládaná smlouva stanoví státní hranice téměř po celé délce jako nepohyblivé. Výjimkou je prozatím zhruba 60metrový úsek přiléhající k pohyblivému bodu styku státních hranic České republiky, Slovenské republiky a Rakouské republiky. Tento úsek bude až do dosažení dohody s rakouskou stranou pohyblivý. Rakouské straně byl již předložen společný česko-slovenský návrh příslušné trojstranné mezinárodní smlouvy.

Důvodem pro změnu charakteru státních hranic je zejména zintenzívnění ochrany životního prostředí. Odpadnou ekologicky nešetrné zásahy do přirozené polohy a podoby koryt vodních toků. Dále snaha o stabilizaci majetkoprávních vztahů k pozemkům přiléhajícím ke státním hranicím a ulehčení práce katastrálních úřadů. Současná smlouva umožní zjednodušení způsobu stanovení průběhu státních hranic pomocí tzv. nevyznačených lomových bodů hraniční čáry a zjednodušení jejich vyznačení v terénu díky možnosti jejich dočasného vyznačení signalizačními zařízeními.

Součástí smlouvy je nové hraniční dokumentární dílo, ve kterém je zaznamenán průběh státních hranic a které nahradí stávající přílohu Smlouvy mezi Českou a Slovenskou republikou o společných státních hranicích. Je třeba zdůraznit, že na základě smlouvy nedojde ke změně průběhu stát-

ních hranic se Slovenskou republikou. Průběh státních hranic bude fixován ve stavu, v jakém byl k 25. červenci roku 1997.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zpravodajkou zahraničního výboru je paní poslankyně Lenka Andrýsová. Odůvodní usnesení výboru. Toto usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 59/1. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Lenka Andrýsová: Paní předsedkyně, dámy a pánové, náš výbor projednal tuto smlouvu 13. 10. 2010. Doporučujeme Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou o společných státních hranicích ze dne 4. ledna 1996, podepsaná dne 13. května 2010 v Bratislavě.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu. Nemám do ní písemnou přihlášku. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu tak, jak je obsažen v usnesení zahraničního výboru.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 215. Kdo je pro tento návrh usnesení? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 215. Přítomno 112, pro 93, proti nikdo. Konstatuji tedy, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím jsme se vyrovnali s bodem 72, sněmovním tiskem 59, a já zahajuji projednávání bodu číslo

73.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Republiky Makedonie o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 9. února 2010 v Praze /sněmovní tisk 60/ - druhé čtení

Opět požádám o úvodní slovo místopředsedu vlády ministra vnitra Radka Johna. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Děkuji.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, účelem Dohody mezi vládou České republiky a vládou Republiky Makedonie o spolupráci v boji proti trestné činnosti, která byla podepsána 9. února roku 2010 v Praze, je poskytnout policejním a celním orgánům obou států potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti nejzávažnějším formám trestné činnosti, stanovit základní pravidla pro jejich přímé kontakty a zásady nakládání s předávanými informacemi.

V současné době není spolupráce českých a makedonských policejních orgánů na bilaterální úrovni upravena. Region západního Balkánu je přitom z hlediska potřeb spolupráce orgánů příslušných k boji s trestnou činností velmi významný a sjednání smluv o policejní spolupráci se zeměmi tohoto regionu je v současné době jednou z priorit Ministerstva vnitra v mezinárodně smluvní oblasti.

Dohoda standardně obsahuje demonstrativní vymezení rozsahu a forem spolupráce, přičemž základem je výměna informací. Dále upravuje například spolupráci při ochraně svědků, možnost vyslání policejních styčných důstojníků a spolupráci v oblasti výcviku a vzdělávání. Dohoda rovněž stanoví orgány příslušné k jejímu provádění a standardně upravuje náležitosti v žádosti o spolupráci s možností její odmítnutí, stejně jako předávání a ochranu osobních údajů a utajovaných informací.

V oblasti předávání osobních údajů dohoda reflektuje skutečnost, že Česká republika je součástí schengenského prostoru. Proto do ní byla českou stranou prosazena důležitá úprava sdílení informací předaných makedonskou stranou s dalšími členskými státy Evropské unie, respektive schengenského prostoru v rámci schengenského informačního systému, respektive dalších databází dle evropského práva.

Dohoda je na výslovnou žádost makedonské strany navenek sjednávána jako mezivládní, z hlediska vnitrostátního právního řádu České republiky se jedná o smlouvu prezidentské kategorie, která byla po podpisu předložena k vyslovení souhlasu oběma komorám Parlamentu a následně bude předložena k ratifikaci prezidentu republiky.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím zpravodaje zahraničního výboru. Za omluveného pana poslance Petra Gandaloviče se této role laskavě ujímá pan kolega František Novosad. Prosím vás tedy, pane poslanče, abyste odůvodnil usnesení tohoto výboru, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 60/1.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážená paní předsed-

kyně, vážené dámy a pánové, zahraniční výbor projednal tento vládní návrh dne 13. října 2010 a vydal toto usnesení:

1. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: „Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a vládou Republiky Makedonie o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsané dne 9. února 2010 v Praze.“

Bod 2 a 3 jsou standardní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Prosím, kdo se hlásí? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu zahraničního výboru o usnesení, jak nám bylo navrženo.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 216. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 216 přítomno 119, pro 101. S návrhem usnesení Sněmovna vyslovila souhlas.

Děkuji panu ministroví, děkuji panu zpravodaji. Končí bod 73, sněmovní tisk 60.

Dalším bodem je

74.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Arménskou republikou o předávání a přebírání protiprávně pobývajících osob, podepsaná dne 17. května 2010 v Jerevanu /sněmovní tisk 61/ - druhé čtení

Poprosím vás opět, pane místopředsedo, o úvodní slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Děkuji za slovo. Vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, materiál, který je vám předložen, obsahuje návrh na ratifikaci takzvané readmisní smlouvy s Arménskou republikou. Smluvní dokumenty tohoto typu jsou jedním z důležitých nástrojů boje proti nelegální migraci. Cílem předkládané smlouvy je poskytnout základní právní rámec pro spolupráci České republiky a Arménské republiky při předávání a přebírání nelegálně pobývajících občanů těchto států, občanů třetích států a osob bez státní příslušnosti.

Smlouva zakotvuje podmínky pro vznik závazku osobu převzít, náležitosti a způsob podání a vyřizování žádosti o převzetí osoby a samotnou realizaci předání. Zároveň smlouva obsahuje i úpravu spolupráce při průvozu osob přes území smluvních stran do cílového státu. Standardně je upravena ochrana osobních údajů a hrazení nákladů spojených s prováděním smlouvy.

Iniciativa ke sjednání smlouvy vzešla z české strany, a to s ohledem na počet nelegálně pobývajících občanů Arménské republiky na území České republiky. Smlouva vyžaduje souhlas Parlamentu České republiky a ratifikaci prezidentem republiky, neboť jde o mezinárodní smlouvu upravující práva a povinnosti osob a zakotvuje úpravu vyhrazenou zákonu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane místopředsedo. Zpravodajem zahraničního výboru je také tentokrát pan poslanec František Novosad. Prosím, abyste nám zdůvodnil usnesení výboru. Dostali jsme je jako sněmovní tisk 61/1.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, zahraniční výbor tento vládní návrh projednal dne 13. října 2010 a vydal následující usnesení: 1. zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

„Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Česko republikou a Arménskou republikou o předávání a přebírání protiprávně pobývajících osob, podepsané dne 17. května 2010 v Jerevanu.“

Bod 2 a 3 jsou standardní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Otevírám rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Neregistruji žádnou přihlášku, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 217. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 217 přítomno 120, pro 98, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končí projednávání bodu 74, sněmovního tisku 61. Opět poděkuji panu místopředsedovi vlády a panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

131.

**Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2009 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2009 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami
/sněmovní tisk 150/**

Předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře, o vaše úvodní slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Paní předsedkyně, vážené paní poslanci, vážení páni poslanci, děkuji za slovo. Předkládám k vašemu projednání výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2009. Všechny zprávy byly prověřeny auditory, ověřeny Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem financí, zhodnoceny vládou a zaslány Sněmovně k projednání a případnému schválení.

Pokud jde o rok 2009, byl výrazně ovlivněn jednak tím, že zůstala na úrovni předchozího roku částka nazývaná měsíční platba státu za osobu, za takzvaného státního pojištěnce, a to zůstala na úrovni 677 korun měsíčně. Úhrady byly stanoveny vyhláškou č. 464/2008 Sb., která vycházela ze zdravotně pojistných plánů na rok 2009, které však nezohledňovaly dopady krize a následné hospodářské recese. Docházelo proto ke stavu, kdy pojišťovny byly nuceny tyto dopady oproti předpokládaným příjmům dokrývat čerpáním finančních rezerv z bankovních účtů, a to v hodnotě asi 5,36 mld. korun.

Dále byla dohodou Ministerstva zdravotnictví a zdravotních pojišťoven upravena a omezena tvorba provozního fondu a fondu prevence pro rok 2009 a 2010. Výsledky jsou shrnuty v řadě tabulek.

Z manažerského posouzení systému je asi nejpodstatnější konstatování, že poprvé po řadě let příjmy veřejného zdravotního pojištění byly nižší nežli výdaje na zdravotní péči. Příjmy vzrostly v roce 2009 o 0,4 %, zatímco výdaje na péči o 8,5%, takže došlo k zápornému saldu příjmů a výdajů v hodnotě 6,4 mld. korun a byl to výrazný skok, v meziročním porovnání o 17,2 mld. korun oproti saldu v předchozích letech.

Tolik tedy asi to nejpodstatnější ze zpráv zdravotních pojišťoven za rok 2009 a předkládám tento materiál k projednání Poslanecké sněmovně PČR a ke schválení. Děkuji za slovo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Výbor pro zdravotnictví usnesení nepředložil. Prosím tedy zpravodaje výboru poslance Marka Šnajdra, aby nás o jednání výboru informoval a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane kolego.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já pouze stručně navážu na úvodní slovo pana ministra. Je evidentní, že v roce 2009 systém veřejného zdravotního pojištění byl zasažen hospodářskou krizí, což se evidentně projevilo na příjmové straně, kdy růst výběru pojistného nebyl ani ve výši jednoho procenta, to znamená, téměř odpovídal objemu příjmů roku 2008. Naopak na druhé straně výdaje zdravotních pojišťoven na péči dosáhly růstu téměř 9 %, což samozřejmě je mimořádné tempo i v porovnání s předcházejícími roky, které zcela jistě směřovalo k rozšíření rozsahu zdravotní péče. Tato disproporce mezi příjmy a výdaji, jak už bylo řečeno, se projevila v negativním výsledku hospodaření, který byl zdravotními pojišťovnami hrazen z jejich zůstatků z let minulých.

Rovněž zde bylo panem ministrem řečeno, že v roce 2009 zdravotní pojišťovny krátily zhruba o částku jedné miliardy korun svůj zákonný nárok na tvorbu provozního fondu a fondu prevence, a tato jedna miliarda posílila tzv. základní fond, to znamená fond, ze kterého se hradí zdravotní péče.

Dámy a pánové, výbor nad tímto bodem nejednal, nicméně zmocnil mě k tomu, abych Poslanecké sněmovně navrhl usnesení: Poslanecká sněmovna schvaluje výroční zprávu zdravotních pojišťoven za rok 2009.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Požádám ho, aby potom v podrobné rozpravě odkázal na toto usnesení. Nyní ale otevírám všeobecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, tuto rozpravu tedy končím a zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má zpravodaj pan poslanec Marek Šnajdr.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Takže já pouze zopakuji návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje výroční zprávy zdravotních pojišťoven za rok 2009.“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. O tomto návrhu na usnesení rozhodneme... Pardon, zeptám se napřed ještě na dalšího přihlášeného do podrobné rozpravy. Není nikdo takový. Končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o tomto jediném návrhu, který zazněl.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 218 a ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení, tedy: „Poslanecká sněmovna schvaluje výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2009.“ Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 218, přítomno 121, pro 62, proti 26. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končí projednávání bodu 131, sněmovního tisku 150. Děkuji jak panu ministroví, děkuji také panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

120.

Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 21/

Opět požádám, aby pan ministr Radek John uvedl tuto zprávu. (Opoziční poslanci namítají, že není dokonce přítomen nikdo z vlády.) Prosím zároveň, aby byl uvědoměn někdo z členů vlády, že mají být přítomni. Prosím o zprávu, jak jsme na tom s příchodem ministra Radka Johna. Prosím vás všechny o chvilku trpělivosti. Pracovníci Kanceláře zjišťují, zda je tady v budově. Za malou chvíli nám dají zprávu. (Čeká se. Po chvíli:) Dámy a pánové, vyhlásím pětiminutovou přestávku do 11.40 a do té doby snad bude vyjasněno, jak budeme moci pokračovat. Zároveň ale prosím, aby všichni sledovali schválený pořad schůze – jak předkladatelé, tak zpravodajové – a byli přítomni na jednání Sněmovny, nezdržovali tak průběh, nezdržovali nás všechny.

(Jednání přerušeno v 11.36 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.40 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, poprosím nyní o slovo pana ministra a místopředsedu vlády Radka Johna, který uvede bod 120, sněmovní tisk 21. Prosím, pane místopředsedo vlády.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložená zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2009 byla schválena usnesením vlády České republiky ze dne 28. června roku 2010. Stejně jako v předchozích letech je cílem předkládané zprávy podat objektivní informace o situaci v oblasti legální a nelegální migrace, mezinárodní ochrany a integrace cizinců.

Zpráva rovněž věnuje pozornost oblasti vízové politiky, hodnocení schengenské spolupráce, problematice provádění readmisních dohod a dobrovolných návratů včetně projektů zaměřených na dobrovolné návraty

státních příslušníků třetích zemí, které byly v roce 2009 realizovány Ministerstvem vnitra, i zahraniční rozvojové pomoci České republiky, ale i projektům Ministerstva vnitra zaměřeným na specifické kategorie cizinců. Současně podává informaci o legislativních aktivitách týkajících se zákona o pobytu cizinců, které stejně jako v předcházejícím roce nebyly zaměřeny prioritně na implementaci unijních předpisů, ale souvisely s úpravami jiných zákonů.

Koncem roku 2009 vrcholily na Ministerstvu vnitra práce na návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 326, o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jde o zákon o azylu a změnu zákona číslo 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Tento návrh zákona byl schválen vládou České republiky usnesením číslo 586 ze dne 18. srpna 2010. Následně byl touto Poslaneckou sněmovnou schválen 9. 11. 2010 a nyní je projednáván v Senátu Parlamentu České republiky.

V roce 2009 byla situace v oblasti migrace významně ovlivněna hospodářskou krizí, která se dotkla všech komunit zahraničních pracovníků třetích zemí. Z tohoto důvodu přijala vláda České republiky souhrn komplexních opatření, jejichž cílem bylo poskytnout pomoc cizincům v nouzi a rovněž zajistit odpovídající stav bezpečnosti a veřejného pořádku, aby se tak předešlo možným bezpečnostním rizikům spojeným s pobytem většího množství cizinců v bezprizorní situaci na území České republiky.

V oblasti nelegální migrace byl v roce 2009 oproti roku předcházejícímu zaznamenán nárůst zjištěných osob, a to zejména v kategorii nelegálního pobytu. Přestože nástup celosvětové hospodářské krize s sebou přinesl i obavy z případných negativních dopadů do oblasti migrace a bezpečnosti České republiky, je možné konstatovat, že se tyto obavy neaplnily a migračně bezpečnostní situaci v České republice lze hodnotit jako stabilní.

V této souvislosti bych rád poznamenal, že ani za deset měsíců letošního roku nebyla zaznamenána v oblasti legální a nelegální migrace výrazná změna. Ke dni 31. 10. 2010 byl evidován nižší počet cizinců s povoleným pobytem na území České republiky, než tomu bylo na konci roku 2009, a to o 7019 osob. Jednalo se o 426 286 cizinců, kteří tady pobývali. Rovněž je možno konstatovat, že za deset měsíců roku 2010 byl v souvislosti s nelegální migrací registrován nižší počet osob o 900, než tomu bylo ve stejném období roku 2009. V roce 2009 bylo zjištěno 2607 osob.

Domnívám se, že materiál vyhodnotil sledovanou problematiku za rok 2009 v souladu s usnesením vlády, a proto bych vás chtěl závěrem požádat, aby příloženou zprávu vzala Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky na vědomí.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane místopředsedo. Usnesení výboru pro obranu a bezpečnost jsme obdrželi jako sněmovní tisk 21/1. Prosím o slovo zpravodajku výboru paní poslankyni Zuzku Bebarovou-Rujbrovou, která nás bude informovat o jednání výboru a též přednese návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych vás informovala o tom, že výbor pro obranu a bezpečnost na své schůzi konané 9. září 2010 projednal sněmovní tisk 21 a doporučuje Poslanecké sněmovně vzít Zprávu o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky za rok 2009, sněmovní tisk 21, na vědomí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zahajuji obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky. Prosím o případnou přihlášku z vašeho místa. Žádná taková není, tedy tuto obecnou rozpravu končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Poprosím paní zpravodajku možná v podrobné rozpravě o odkázání na toto usnesení. Zda byste byla tak laskava. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Ano, děkuji. Takže znovu opakuji: Doporučuji v souladu s usnesením výboru pro obranu a bezpečnost, aby Poslanecká sněmovna vzala zprávu na vědomí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zeptám se na další přihlášku do podrobné rozpravy. Není-li, podrobnou rozpravu končím.

Je před námi hlasování o návrhu, tak jak jsme s ním byli seznámeni paní zpravodajkou a tak jak nám bylo předloženo také v písemné podobě. Je obsaženo v usnesení výboru pro obranu a bezpečnost. Znamená tedy, že Sněmovna bere zprávu o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky za rok 2009 dle sněmovního tisku 21.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 219. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 219. Přítomno 133, pro 116, proti nikdo. S návrhem usnesení tedy byl vysloven souhlas.

Končí tím projednávání bodu 120, sněmovního tisku 21.

Dámy a pánové, před dalším bodem se hlásí o slovo pan poslanec Kádner. Prosím tedy, abychom věnovali pozornost jeho sdělení.

Pánové, prosím, tady musí zůstat volný prostor. (Směrem k poslancům před vládními lavicemi, kteří brání přístupu k řečnicku.)

Poslanec David Kádner: Paní předsedkyně, dámy a pánové, jenom pro stenozáznam. U hlasování včerejšího bodu 165 mám ano, hlasoval jsem ne. Ale hlasování nezpochybňuji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, je to oznámení pro stenozáznam.

A nyní dvě omluvy z dnešního jednání odpoledne. Z odpolední části se omlouvá pan kolega Pavel Drobil a dnes se omlouvá od 17.30 pan poslanec Radim Jirout. To jsou omluvy, které mi byly teď doručeny.

My se můžeme věnovat bodu číslo

30.

**Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb.,
o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů,
a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích
nálezů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 78/ - první čtení**

Upozorňuji, že tento bod jsme přerušili v obecné rozpravě a bylo tomu tak v úterý 14. prosince.

Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Koskuba. Jenom připomenu, že pan poslanec Babák podal návrh na vrácení tohoto návrhu navrhovateli k dopracování.

Nyní patří slovo panu poslanci Koskubovi. Prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Dobrý den, paní předsedkyně, zbytku vlády, dámy a pánové. Když jsem se tu včera holedbal, že letos už nebudu hovorit, netušil jsem, že i já se jako poslanec velice brzo dopustím lži. Zapomněl jsem, že jsem přihlášen do této rozpravy. Ale co se lží týče, tak věřím, že tato Sněmovna si na ně za dvacet let zvykla, tak mi to snad prominete.

Prosím vás, já jsem většinu svých připomínek po té bouřlivé úterní debatě vtěsnil do svého včerejšího vystoupení. Mluvil jsem tu o tom, že nechceme příliš regulovat lichvu a mně osobně se to nelíbí.

Zkrátím svůj příspěvek a navážu na to, že už jsme schválili zákon o rozpočtu pro rok 2011, a znovu prosím kolegy, kteří s námi alespoň v

něčem mají společný názor, a tím skutečně myslím hlavně klub Věcí veřejných, kde se paní předsedkyni prostřednictvím paní předsedající tímto omlouvám, že jsem včera Karolínu zaměnil za Kateřinu, v mém životě se vyskytuje příliš mnoho Kateřin, takže se omlouvám, chtěl bych poprosit o shovívavost.

Uvědomte si, co zde zaznělo. Kromě jiného zde bylo vystoupení pana Doktora, který jako zkušený poslanec přiznal, že často jde o lichvu, ale policie že příliš nekoná. To jsme, doufám, zaznamenali. Je to poslanec vládní koalice a jistě ví, co říká.

Uvědomte si, že včera jsme pro naši policii nepřijali pozměňující návrh kolegy Peciny, abychom finance zvýšili, a jestliže policie nekonala nyní, lze s úspěchem očekávat, že nebude konat ani v roce příštím. Bude s tím mít problém, protože bude chudá.

Druhá věc, která zde zazněla, bylo vystoupení pana ministra Pospíšila – zde nyní, tuším, nepřítomného, omlouvám se tedy, že o tom hovořím bez jeho přítomnosti – což byl pro mě kdysi mladý perspektivní ministr spravedlnosti. Je v té funkci už podruhé nebo potřetí, a já najednou z jeho úst slyším, že naše soudy jsou přetížené, drahé, unavené.

Proč jsem o tom chtěl hovořit? Já jsem se kdysi na pana ministra obracel s připomínkou týkající se zbytečných soudů v kauze žalob na ošetřovatelskou péči. Musím s lítostí konstatovat, že tento kdysi pro mě sympatický ministr se ke mně zachoval jako k občanovi stejně jako jeho předchůdce, slavný katarský ministr Němec, a na můj dopis opakovaně nereagoval vůbec. Věřím, že když to teď pošlu jako poslanec, třeba se na něčem dohodneme, protože já stále soudím, že to má ratio.

Nicméně ano, má pravdu, naše soudy nejsou schopny operativně rozhodovat, jsou drahé a zdoluhavé. Přesto se tady pomalu chystáme smést návrh zákona, který spouští lidi, zvláště v příštím a dalším roce, odvede do tak možných finančních a existenčních problémů, že to stejně nakonec těmi soudy skončí. (?!)

Slyšeli jsme tu o rozhodcích, kteří působí poměrně neregulovaně, a pan ministr Pospíšil, pokud se pamatuji, se zmínil, že to možná budou vysokoškoláci do budoucna i právnického vzdělání. Jak kuriózní. Mně to totiž trošku připadá, že privatizujeme soudní moc. Máme tu ostatně už skupinu exekutorů, kde to ne vždy funguje.

V tomto prostředí i nekontrolované lichvy se pohybují naši občané, a já naprosto souhlasím s názorem kolegy Doktora, že finanční gramotnost naší populace je nulová. Jeho odhad byl z mého pohledu velice optimistický. A záměrně přiznávám, že kdybych byl z této znalosti vyzkoušen i já osobně, tak bych asi u těchto zkoušek propadl.

To je, dámy a pánové, vše, co jsem chtěl k novele zákona o spotřebi-

telském úvěru říci před dvěma dny. Omlouvám se, že jsem porušil svůj slib a ještě jednou jsem vystoupil.

Chtěl bych tím poprosit kolegy z Věcí veřejných, aby zvážili svůj přístup k tomuto našemu návrhu, protože mě docela příjemně pobavilo, jak v závěru úterního jednání zde zaznělo, že to myslíte velice, velice dobře. Chci vám jako starý sociální demokrat dát ponaučení. I my jsme měli mezi sebou lidi, kteří to mysleli pro změnu upřímně, a jak to dopadlo, víme všichni. Velice nerad bych vám přál, abyste s tím vaším „my to myslíme dobře“ dopadli stejně, ale nerad bych někoho poučoval. Snad tím nepřekračuji jednací řád. Já se obávám, že jste na docela dobré cestě.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Koskuba. Nyní je přihlášen diskuse pan kolega Stanislav Polčák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, milí členové vlády, já bych si dovolil i za klub TOP 09 a Starostové dokladovat, že i my to myslíme vážně a dobře v oblasti rozhodcovského řízení, a budu to ilustrovat na konkrétních věcných faktech.

Pan předseda Bohuslav Sobotka při přerušené diskusi sdělil, že v celém programovém prohlášení vlády nenašel žádnou zmínku, která by se věnovala této úpravě, mimo jiné rozhodcovského řízení. Já nevím, jakým způsobem pan předseda Sobotka se věnoval programovému prohlášení vlády, asi velmi zběžně, protože na straně 21 programového prohlášení vlády v kapitole Justice čteme: „Vláda si bere za cíl znovelizovat zákon o rozhodčím řízení, a to zejména v oblasti pravidel pro využívání rozhodčích doložek a požadavcích na osobě rozhodců, včetně jejich odpovědnosti, evidence a minimální správy.“ To znamená, že není pravdou to, co zde říká pan předseda Sobotka, že by vláda tento návrh ze svého programového prohlášení vypustila. To za prvé.

Za druhé, předložený návrh zákona trpí podle mého názoru zásadními nedostatky, a budu je rovněž ilustrovat na konkrétním příkladě.

Ten návrh de facto říká, že rozhodce se určuje až za situace, kdy bude mezi stranami vznikat spor. To znamená, že rozhodčí doložka není uzavírána při uzavírání právního smluvního společenského vztahu, jenž je regulován smlouvou, ale teprve až když vznikne tento spor. To je naprosto v rozporu s tím, jak by rozhodčí řízení mělo být koncipováno, podle jakých pravidel by mělo být zahajováno. Rozhodcovská doložka by měla být uzavírána při sjednání toho úkonu, klidně na zvláštním papíře jako zvláštní smluvní ujednání, ale musí být uzavřena před vznikem sporu. Kdo by uzavíral

rozhodcovskou doložku poté, kdy vznikne spor? Jenom hlupák. Takže toto je zásadní vada navržené předlohy.

Za další je třeba říci, že Ministerstvo spravedlnosti již má připravený materiál, který zde pan ministr prezentoval, a který je dokonce přísnější než to, co navrhuje její předkladatelé. V tom návrhu je řečeno, že se bude provádět hmotněprávní přezkum rozhodčích nálezů. To má zásadní význam. To znamená, že právě lichvářský úrok, který neprojde v civilním řízení, soud jej prostě neschválí, neschválil by jej, tak v exekučním prostě prochází. Příčinou tohoto stavu je přesně ta situace, že není možno přezkoumat hmotněprávně nálezy těchto rozhodců. Jestliže právní úpravu chce ministerstvo takhle zpřísnit a takhle zcela zásadně překopat, tak si myslím, že to je dokonce přísnější úprava, než kterou navrhuje vy jakožto předkladatelé.

Je třeba si uvědomit, že v České republice v rámci rozhodcovských řízení, těch spotřebitelských, je rozhodováno podle statistiky Ministerstva spravedlnosti, na kterou se tímto odvolávám, nicméně za pravdivost těchto údajů neručím, cca 100 tisíc sporů. Kdybychom těchto 100 tisíc sporů vrhli do té vaší právní úpravy, tak já pochybuji o tom, že by kdokoli uzavřel jakoukoli rozhodcovskou doložku, když dojde k vzniku sporu. To prostě ne. K tomu nedojde, a naopak všechny tyto spory skončí v té soudní soustavě. Soudy to naprosto zahltí a nepřinese to skutečně nic dobrého.

Jestliže uděláme to, co navrhuje Ministerstvo spravedlnosti, to znamená, že provedeme hmotněprávní přezkum vadných mafiánských nálezů rozhodčích – skutečně tady funguje, skutečně až legální mafie několika rozhodcovských rádoby soudů, to jsou většinou dokonce jenom společnosti o jedné osobě. Já sám jsem se ve své právní praxi setkal skutečně s lidmi, kteří kvůli nákupu hrnců přišli o polovinu baráku. To prostě není možné. Ale jestliže zavedeme tu právní úpravu, kterou navrhuje Ministerstvo spravedlnosti, to znamená, že bude vždycky hrozit zrušení takového rozhodcovského nálezu tím, že soud bude moci přezkoumat, zdali úrok sjednaný nebo přiznaný úrok rozhodcovským nálezem je správný, jestli je v souladu s ekvitou, se spravedlností, pak tyto excesy skončí. Všechny tyto mafiánské rozhodcovské soudy totiž skončí na jedné věci – že jejich nálezy budou soudně zrušitelné.

Z tohoto důvodu se rovněž připojuji k návrhu vrátit toto k dopracování předkladateli, protože mám za to, že je velmi důležité, aby co nejdříve byla předložena ministerská novela, která, mám pocit, je velmi komplexní, navazuje i na kárnou odpovědnost rozhodců, což samozřejmě tato předkládaná novela ani neřeší.

Já bych poprosil pana předsedu Sobotku jménem paní předsedající, nebo prostřednictvím paní předsedající, aby si věci nastudoval daleko

poctivěji, než jak tady deklaruje, aby se seznámil s realitou a nešířil tady demagogické, byť politicky líbivé fráze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanislavu Polčákovi. Nyní se hlásí o slovo pan kolega Jeroným Tejč. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Děkuji za slovo. Já bych prostřednictvím paní předsedající chtěl vzkázat panu předřečníku poslanci Polčákovi, že rozhodně my na rozdíl od vlády v této věci něco děláme. Snažíme se o změnu. My jsme připravili návrh, který je podle mého názoru podporovatelný tak, abychom o něm jsme mohli vést diskusi ve druhém čtení. Rozhodně není pravda, že bychom ten problém neřešili a že by ministerstvo ten problém řešilo snad ještě lépe. Ministerstvo v tuto chvíli žádný návrh nemá. Jestli ho má, ať ho pan ministr předloží do vlády, ať ho předloží do této Poslanecké sněmovny. Takový návrh tady v tuto chvíli není, není, o čem je tedy možné diskutovat, a jediný návrh, o kterém je možné diskutovat, je návrh náš.

Já souhlasím s panem poslancem Polčákem, že by byl ten člověk blázen, kdyby uzavíral rozhodčí doložku poté, kdy vznikne spor. O to tady jde. Proč by ji uzavíral. Uzavíral by ji totiž ve svůj neprospěch, a jsme přesně u toho. Ty rozhodčí doložky tady nejsou proto, aby spravedlivě byl rozhodnut spor, ale proto, aby byl rozhodnut ve prospěch toho silnějšího, tedy věřitele. To je důvod, proč my se snažíme tyto rozhodčí doložky buď úplně vymýtit, a o to jsme se pokoušeli v minulém období, anebo alespoň je převést do fáze pozdější.

A rozhodně, a to tady opakují poněkolkáté, neplatí to, že když je tady 100 tisíc rozhodčích sporů, že tady bude 100 tisíc sporů soudních. Prostě to tak není. Protože kdyby všichni ti věřitelé se obrátili na soudy ve stejných věcech, jako se obracejí na rozhodce, tak by v devadesáti osmdesáti sedmdesáti procentech, o tom můžeme vést spor, prostě neuspěli a prohráli by a žádného svého tzv. práva, které většinou není právem, ale spíše zneužíváním práva, prostě neuspěli. Tito lidé se neobracejí na soudy, obracejí se na rozhodce, protože dopředu vědí, jak rozhodnou.

A ten problém je také v tom, že v tuto chvíli neexistuje skutečně možnost přezkumu. Ve chvíli, kdy ji zavedete – jaký je rozdíl mezi námi? Vy také říkáte, že zavedete onen přezkum. To znamená, že těch 100 tisíc rozhodčích doložek, které budou, budou pravidelně přezkoumávány u soudu, takže také vzniknou náklady na soudy. Vzniknou další náklady na to, jakým způsobem budou muset být přezkoumávány rozhodčí doložky. Takže ona žádná cesta není všespasitelná.

Já jsem přesvědčen, že ten návrh, který je, je správný, jde správnou ces-

tou. Bavme se o něm ve druhém čtení a já jsem ochoten i řadu argumentů, které tady pan poslanec Polčák zmínil, uznat. Jsem schopen o nich diskutovat a jsem schopen najít kompromis mezi naším návrhem a návrhy, které by předkládali poslanci koalice.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Faktická poznámka pan kolega Stanislav Polčák. Poté je řádně přihlášen pan poslanec Martin Pecina. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, já jsem schopen připustit to, že je pravdou, že při zavedení této úpravy by určitě těch rozhodcovských nálezů nebylo 100 tisíc. To máte pravdu. Ale prosím vás, jestliže v debatě zde vystoupí ministr spravedlnosti, který tady není, a řekne, že návrh zákona je připravený, a vy říkáte teď, že návrh zákona není připravený, tak já skutečně nevím, komu mám věřit. Jestli ministři spravedlnosti, který to říká s váhou svého úřadu, anebo vám. Já nebudu rozsuzovat tento spor. Já jsem se pana ministra zeptal, on mi řekl: Ten návrh je připravený, že půjde do vlády v prvním čtvrtletí. Já doufám samozřejmě, že co nejdříve. Ale váš návrh není komplexní v tom slova smyslu, že by zaváděl kárnou odpovědnost rozhodců. Ta tam prostě vůbec není. Tak si řekněme, že budeme provádět dílčí novelizace každé dva měsíce, anebo se na to podíváme komplexně. My na této úpravě za klub TOP 09 a Starostové rozhodně nechceme politicky vydělat, ale chceme, aby ta norma byla komplexní a normální, věcná, ne tady takhle politicky zabarvená.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto faktickou poznámku. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Martin Pecina. Prosím.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já bych se také chtěl zapojit do této diskuse, protože mi začíná připadat méně a méně smyslná.

My jsme předložili návrh, který, uznávám, není komplexní v tom smyslu, jak o tom hovořil pan poslanec Polčák. Bezpochyby není dokonalý a bezpochyby materiál, který bude schopno předložit možná Ministerstvo spravedlnosti, bude dokonalejší. Ale my se bavíme o tom, že tady existuje stav, který nikoho z nás netěší. Bavíme se o tom, že jsou zneužívání lidí tím, že jsou jim nasazovány na úvěry neuvěřitelné úroky ve výši desítek procent měsíčně. Bavíme se o tom, že rozhodcovské doložky nebo rozhodčí doložky ve smlouvách lidé podepisují nevědomě, a sám pan poslanec

Polčák tady uznává, že kdyby to ti lidé věděli, tak by to nikdy nepodepsali. Zároveň máme informaci od pana ministra financí, že finanční gramotnost v České republice je velmi nízká. Já si myslím, že je povinností této Sněmovny české občany před takovými nekalými praktikami ochránit.

A teď k té věci. Víte, to, co tady říkal pan poslanec Polčák a včera pan poslanec Paggio, že by bylo dobré, kdyby přišla komplexní úprava z Ministerstva spravedlnosti, s tím my zcela jistě souhlasíme. On říkal, že neví, komu má věřit. Jestli panu ministrovi, nepřítomnému ministrovi spravedlnosti, nebo nám.

Pane poslanče Polčáku prostřednictvím paní předsedkyně, věrme tomu, co je na stole. Prostě věrme tomu, co máme před sebou. A já vám dám návod na to, jak tedy postupovat, abychom s vaničkou nevyšli i dítě. Jestliže ten návrh takzvaně vrátíte k přepracování, tak to znamená to samé jako zamítnutí. To je v případě vládního návrhu zákona, možná budu některé své kolegy edukovat, ale v případě vládního návrhu zákona, to znamená vrácení k přepracování, je jakési vrácení o krok v legislativním procesu. V případě poslaneckého návrhu to znamená to samé co zamítnutí. Je to prostě jiný institut a nemá to jiný smysl, než když nám návrh zákona zamítnete.

Jestli to skutečně myslíte vážně a jste přesvědčeni o tom, že Ministerstvo spravedlnosti dodá komplexní novelu, my budeme velmi rádi, tak nám ten návrh propustíte do druhého čtení. Máte přece dost hlasů na to, abyste ho nechali ve druhém čtení zaparkovaný ve výborech nebo ve Sněmovně, a počkejme tedy 30 dní, 60 dní, jak dlouho budete považovat za nutné. Počkejme, jestli Ministerstvo spravedlnosti skutečně dodá návrh. Jestli se vláda skutečně shodne. Protože my jsme tady včera slyšeli, že názory členů Občanské demokratické strany, Věcí veřejných, možná TOP 09 jsou diametrálně rozdílné.

Nevíme, jestli se vláda vůbec shodne, jestli nám něco předloží při nejlepší vůli pana ministra spravedlnosti, kterému můžeme věřit. Jestli nic nepředloží, diskutujme nad naším návrhem. Do voleb je rok a půl, do těch nejbližších, které nás čekají. Skutečně nemá smysl si na tom honit politické body. Bavme se ale o tom, jestli můžeme pro občany ČR něco udělat. Určitě pro ně nic neuděláme tím, když to dneska zamítneme.

Ptám se, co se tedy bude dít v případě, že se vláda neshodne na nově, že to vládou neprojde, nedostane se to do Parlamentu. Tak nemáme nad čím diskutovat. Prosím, pusťte náš návrh do druhého čtení, máte dost hlasů na to, abyste v něm změnili, co budete chtít, abyste ho třeba změnili ve smyslu návrhu, který je údajně na Ministerstvu spravedlnosti připraven, pokud neprojde vládou. Nechme ty procesy skutečně běžet paralelně, tak jak říkal včera pan poslanec Paggio. Jestli chceme nechat procesy běžet paralelně, tak ho dnes nemůžete zamítnout ani vrátit k přepracování. Pusťte

ho do druhého čtení, nechte ho tam měsíc, nechte ho tam dva měsíce, připravme v případě, že se skutečně ze strany vlády nebude nic dít, tak ho přepracujeme k obrazu našemu, nebo vašemu, nebo společnému. Tady přece nemusí jít nutně o ideologický pohled na věc. Připravme to tak, aby skutečně desetitisíce českých občanů nebyly podváděny nějakými pseudorozhodčími soudy o jednom nebo dvou předem vybraných rozhodcích.

Souhlasím s tím, nehoříme na tom politické body, ale tím, že dneska tento návrh zamítnete, tím ukončíte legislativní proces. Když ho vrátíte k přepracování, ukončíte legislativní proces a nedáte ani nám, ani vám šanci s tímto problémem cokoli dělat.

Za mnou také chodí iniciativy. Já jsem to tady вчера slyšel. Za mnou také chodí iniciativy občanů, které chtějí, abychom v tom něco udělali. Včera tady takový člověk chodil po parlamentu a žádal nás, a myslím si, že i většinu z vás, ať ten problém začneme řešit. A my neříkáme, ještě jednou opakují – já netvrdím, že návrh, který jsem připodepsal, je jediný správný, že tak to má skutečně být, ale nechme o tom proběhnout diskusi. Na to je diskuse ve výborech, na to jsou komplexní pozměňovací návrhy výborů, aby se návrh prodiskutoval za účasti vlády, aby se k tomu mohla vyjádřit vláda. Jestli ho dnes zamítneme, tak diskuse končí a my budeme doufat, že možná, možná ten problém vyřeší vláda.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Martinovi Pecinovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Pan poslanec Stanislav Polčák se hlásí s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Slibuji, že už je to moje vystoupení k tomuto bodu. Nicméně základní problém vady toho návrhu odhalil i pan kolega Tejc. Ten řekl, že si stejně myslí jako my, že by byl blázen ten, kdo by po vzniku sporu žádal o uzavření rozhodčí doložky. V tu chvíli nebude uzavřena žádná rozhodcovská smlouva, nebude žádná taková doložka.

A jak se stává pohledávka věřitele exekuvovatelná? Jak je splnitelná? Buď ji samozřejmě dlužník uhradí dobrovolně, potom neřešíme žádný spor, anebo že věřitel má nějaký exekuční titul. A jaký titul bude v situaci, kdy vy vlastně říkáte návrhem, že všechno půjde na soudy? Titul bude jedině soudní rozhodnutí. Tím vy soudní soustavu naprosto zahltíte, na tomto se skutečně nedohodneme. Opravdu si uvědomte, že toto je zásadní věcná vada. Exekuční titul bude buď rozhodcovský náález, což je nesmysl, dobře, anebo soudní rozhodnutí. Žádný jiný exekuční titul nemáte. Anebo věřitel splní dobrovolně. To znamená z věcného konstruktů vy to de facto házíte všechno na ty soudy, tak to tam skutečně 100 tisíc sporů může dospět.

Nebude to 100 tisíc, možná 60 tisíc, ale je to zásadní masa, která zahltí soudní soustavu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan kolega Pecina faktická poznámka, poté řádná – pardon, rozuměla jsem, že řádná přihláška. Faktická poznámka pan kolega Pecina.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji, paní předsedající. Pane kolego Polčáku prostřednictvím paní předsedající, já s vámi v podstatě souhlasím. Chápu, že náš návrh má vady. Pojďme je řešit, pojďme o tom diskutovat, ale nemůžeme o tom věcně diskutovat ve výborech v případě, že návrh dneska bude smeten ze stolu nebo vrácen k přepracování, jak říkáte jinak. Pojďme se o tom bavit. Vy sám uznáváte, že situace není řešena, že situace má vady, že občanů se musíme v této věci nějak zastat, protože tady existují desetitisíce případů, kdy občané jsou exekuvováni nespravedlivě. Sám jste řekl, že znáte lidi, kteří přišli kvůli smlouvě na hrnce o polovinu baráku. Jestli to tak skutečně je, a já také vím, že to tak je, tak se o tom pojďme bavit. A já netvrdím, ani kolega Tejc, ani ostatní kolegové netvrdíme, že máme patent na rozum. Je tady vláda, která do procesu může zasáhnout. Budeme se o tom bavit na výboru a vybalancujeme to tak, ať je návrh co nejlepší. Ale proboha, dnes ho nezamíjme!

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Pecinovi. S řádnou přihláškou se nyní hlásí pan kolega Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, vážená paní předsedkyně, pane ministře, paní a pánové, já jsem přesvědčen o tom, že debata sem patří. Patří sem dokonce i nad konkrétním textem, protože jsme si ve výboru hospodářském, ve výboru ústavněprávním, ale ani jinde nenašli čas, abychom tento problém diskutovali. Dokonce si myslím, že je lepší, že ta debata bude nad konkrétním textem.

Mohu hledat konkrétní výhrady vůči návrhu kolegů ze sociální demokracie, nikoliv proto, že jsem to nepřipodepsal, tak ješitný nejsem, ale kvůli tomu, že jako právník mám jednu jedinou zkušenost za celou svou dosavadní právní praxí, že jsem rozhodčí náález dostal před soud a ten soud ho zrušil. Za celou svou letitou právní praxí mám pouze jednu takovou zkušenost, takový rozsudek soudu.

Co je důležité pro to, abychom nad tím textem diskutovali dál, a proč jsem přesvědčen o tom, aby to prošlo do 2. čtení, a navrhuji kompromis proti vrácení nebo zamítnutí, a to prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů. To si myslím, že je legitimní návrh, který může posloužit těm, kteří pochy-

bují o tom, že návrh je dobrý, aby za prvé umožnil vládě, aby souběžně předložila návrh, abychom ho po 60denní lhůtě projednávali. Pokud je na ministerstvu hotov, nic nám nebrání, abychom se ve výběrech na tom dohodli a ve 2. čtení může bez souhlasu Sněmovny navrhovatel vzít zpátky ten nebo onen návrh. Anebo můžeme kompilovat ze dvou návrhů. To je jeden moment, to je procedurální návrh.

Teď druhá věc, která je podstatná, a to ke kolegovi Polčákovi, nikoliv osobně, nikoliv prostřednictvím paní předsedající, ale ke všem kolegům, kteří se zabývají právem ať už jako právníci na kterémkoliv postu.

Podívejte se, zákon o rozhodčím řízení je norma poměrně stará. Téměř dvacet let. Je to výsledek určitého, nebojím se říci revolučního kvasu, kdy se očekávalo, že rozhodčí řízení nahradí svým způsobem to zahlcení soudů, které se očekávalo vzhledem k tomu, jakým způsobem se rozbíhaly procesy malé a velké restituce, procesy privatizační a z toho vyplývající soudní spory. Tady si také uvědomme, že po dvaceti letech je evidentní, že v rozhodčím řízení řada rozhodců shledává určité chyby.

Druhá věc, která je asi velmi vážná a slouží pro to, abychom se zabývali prodloužením o 30 dnů v projednání ve výběrech, je to, že v mezidobí jak v evropské legislativě, tak ale i v české legislativě došlo ke změně v samotném obchodním a občanském právu, ale zejména to právo občanské. Novela občanského zákoníku, která se týkala právě spotřebitelských smluv, říká, že my jsme v právním uvažování, v právní teorii, v právní praxi dospěli k jinému bodu, k jinému bodu, než který tady byl v době přijímání zákona o rozhodčím řízení.

To je, myslím si, velmi vážná věc, jestliže bylo posíleno právo spotřebitele nikoliv na české, ale na celé evropské úrovni. Dokonce ve světě se o tom diskutuje i mimo Evropskou unii. A jednotlivé právní systémy, ať jsou kontinentální, nebo jsou to systémy common law, přece posilují právo občana a říkají: Ano, to je vaše právo, musí být posíleno, aby ten silný stát vám do toho nezasahoval přespříliš.

V tomto ohledu to jsou dva základní momenty, které ukazují na to, že se nad tou konkrétní normou musíme zamýšlet a říci, jak velkého posunu se tady dosáhne. A jestli nakonec nedospějeme ke shodě, není nic jednoduššího než ve druhém čtení v obecné rozpravě bez konání rozpravy podrobné prostě návrh zákona zamítnout, nebo ho předkladatelé vezmou zpátky, pokud vláda splní svůj příslib a pan ministr Pospíšil to tady bude mít. Já vás ale prosím, vedme tu debatu. A prosím vás, nevedme ji teď ve sněmovně, protože tady se budeme přetahovat. Ti, kteří mají určitou praxi jak ekonomickou, tak právní. A v tomto ohledu se pravděpodobně úplně neshodneme. Debata na plénu tomu nemůže přispět. Debata na plénu je příliš politická na to, abychom si mohli vyříkat ty detaily, které vnímáme logicky každý jinak nad zákonem, který je tady předložen.

To je můj návrh jak věcný, tak procedurální. To znamená já jsem pro, aby to prošlo do druhého čtení, jsem pro debatu. A vady si vyříkejme, o pravdu, ve výběrech. Navrhuji tedy ještě jednou prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů. Nepotřebuji k tomu souhlas navrhovatelů, ani jsem o něj nežádal. Ale myslím si, že těch 90 dnů je dostatečná doba, abychom věděli, jestli tady budeme mít normu z vlády, budeme mít možnost o tom diskutovat na úrovni minimálně hospodářského výboru, výboru ústavněprávního, a neztebe se, například i výboru petičního. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Filipovi. Jenom vás upozorním, že návrh na prodloužení lhůty k projednání o více než 20 dnů musí být se souhlasem předkladatele. To je ale jenom doplnění.

Nyní jsou přihlášky do rozpravy tyto: pan kolega Michal Babák, poté paní poslankyně Ivana Weberová, poté pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím tedy nejprve pana poslance Babáka. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Děkuji. Paní předsedající, vládo, milí kolegové, kolegyně, tak ještě jednou. Několikrát jsme tady s kolegou Polčákem definovali spoustu chyb této novely zákona o spotřebitelských úvěrech. A já si myslím – nebo vůbec celá vládní koalice, předpokládám, si myslí – že ty chyby jsou velice zásadní pro to, aby se to pouštělo do dalšího čtení. Jsou totiž chyby zásadní a méně zásadní. Tady je spousta zásadních chyb. To je jedna věc.

Druhá věc, kterou jsme tady také definovali, je ta, že tato novela je nekomplexní, to znamená spousta věcí tam chybí. Takže to je druhá.

A třetí, poslední, věc je, že pan Pospíšil tady předevčírem na stenožáznam sám řekl, že tato novela je vládní, nachystaná, komplexně nachystaná. Prosím, vyčkejme ten měsíc, dva. Budeme tady mít kvalitní materiál a ne materiál, který je ušitý horkou jehlou, nebo jak jste minule říkali, přepsaný někde z jižních zemí.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Babákovi. Nyní paní kolegyně Ivana Weberová. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážení kolegové, kolegyně. Já bych k tomu měla pouze poznámku. Také si myslím, že současná situace, která se týká rozhodčího řízení, není dobrá a že rozhodně musí být řešena. Nemyslím si ale, že tato situace je tady měsíc, dva. Tato situace je tady již roky. A sociální demokracie měla, myslím, hodně času na to, aby přišla s nějakým svým dobrým komplexním pozměňujícím návrhem, resp. novelou tohoto stavu.

Myslím si, že za situace, kdy tady máme slovo pana ministra spravedlnosti, že komplexní novela je již připravena a v prvním čtvrtletí příštího roku půjde do vlády, pak za této situace skutečně nemá cenu, abychom se tady zabývali návrhem, který, jak jsme zde slyšeli, by neměl podporu členů koalice, protože se skutečně nejedná o komplexní návrh, který by mohl pomoci vylepšit stav. Navíc ochrana účastníků občanskoprávních vztahů je zajištěna nyní již judikaturou, která se nekalými praktikami v rozhodčím řízení zabývá. Proto si myslím, že skutečně zde není prostor pro diskuse nad touto navrhovanou právní úpravou.

Měli bychom počkat na návrh, který přijde z vlády a který bude komplexně tuto situaci řešit. Z tohoto důvodu se rovněž připojuji k návrhu na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji. (Potlesk koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Byl zatím předložen návrh na vrácení. Jestli předkládáte, paní kolegyně, návrh na zamítnutí, tak prosím. Byl předložen návrh na vrácení k dopracování. Návrh na zamítnutí je jiného typu. Pokud chcete předložit návrh na zamítnutí, prosím, učiňte tak.

Poslankyně Ivana Weberová: V tomto případě se připojuji k návrhu na vrácení k dopracování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vrácení k dopracování. Dobře. Děkuji vám.

Nyní mám jenom upozornění. Mám dvě faktické poznámky, nebo jednu. Pan kolega Polčák má faktickou poznámku? Nemá. Pan kolega Filip ano. Poté pan kolega Tejč. Ve 12.30 bychom měli buďto přerušit, nebo dokončit tento bod. Uvidíme. Pak jsou volby.

Pan kolega Filip – faktická poznámka.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, já se omlouvám. Samozřejmě, pokud nebude souhlas, tak prodloužení o 20 dnů, nikoliv o 30. Ale pokud bude souhlas, tak jenom těch 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Filip skončil se svou faktickou poznámkou, proto dávám slovo panu poslanci Jeronýmu Tejčovi. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Dámy a pánové, já se obávám, že nedoprobujeme dnes ten tisk, což určitě není na škodu diskusi, která se tady bude odvíjet i příště. Připravil jsem si ještě jedno, možná delší, vystoupení, ale chápu, že ve 12.30, tedy za tři minuty, je na programu jiný bod, pevně zařazený, a tím jsou volby. Nicméně několik poznámek.

Padlo tady, zda věříme, nebo nevěříme slovu ministra spravedlnosti, že ten návrh je připraven. Tak, první polemika je o tom, jestli návrh je, nebo není připraven, pokud není na stole ve Sněmovně. Prostě ten návrh není připraven, pokud jej ani neprojednala vláda, Legislativní rada vlády a neřekla: Ano, takto si to představujeme, ne, tak to nechceme. Pokud já mám správné informace, tak v tuto chvíli je pouze pracovní skupina, která se tím zabývá a bude řešit otázku jak. A od otázky jak je daleko k otázce kdy. A proto myslím, že není zcela jasné, že tady za měsíc budeme mít návrh.

Otázku důvěryhodnosti ministra spravedlnosti nechám na jiných, ale řeknu jednu svou zkušenost s panem ministrem spravedlnosti Jiřím Pospíšilem. My jsme tady diskutovali nad zákonem, který tady ještě bude projednáván a je zařazen zhruba za dva tři body, tj. zákon o vysokých školách, který má umožnit odebírání titulů těm, kteří podváděli při vysokoškolském studiu. A týkalo se to Plzeňské fakulty. Pan ministr spravedlnosti, tehdy jako poslanec, nám tady říkal: Není to potřeba, nic nemusíme přijímat, hlasoval proti, protože je to zbytečný zákon a tituly bude možné odebrat podle současných pravidel. Dneska vidíme, kolik těch titulů v Plzni bylo odebráno.

Já se obávám, že toto je obdobný model. My se tady bavíme o tom, že ministerstvo ví jak, ten návrh tady není a není potřeba přijímat nic jiného, protože ministerstvo na tom pracuje a bude to předloženo. To je moje obava, která se, doufám, nenaplní. Alespoň v tomto případě. A já jsem rád, že jsme se tady shodli na tom, že to je problém. V minulém Poslaneckém sněmovně jsme se na tomto v minulém období shodnout nedokázali. Teď jsme to dokázali, posunuli jsme se o kousek dál.

Pokud tento návrh přispěje k tomu, aby bylo učiněno zadost těmto praktikám skutečně nekalým a aby bylo rozhodováno ve sporech spravedlivě, ať už soudci nebo rozhodci, já to budu považovat za úspěch.

A teď mi tedy dovolu, abych s ohledem na to, že se blíží 12 hodin 30 minut, přerušil svoje vystoupení, tak aby mohlo dojít na bod. Předal bych tedy slovo zpět paní předsedkyni Němcové.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejčovi. Přerušuji projednávání tohoto bodu, přerušuji je v rámci obecné rozpravy, před skončením obecné rozpravy, a konstatuji, že nemám žádnou přihlášku do této rozpravy. Bod je přerušen. Děkuji všem, kteří se podíleli na jeho projednávání, a můžeme se věnovat nyní bodu dalšímu.

Je před námi blok voleb a já zahajuji projednávání bodu číslo

105.

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Prosím o slovo předsedu volební komise Jana Vidíma. Malý moment, jenom si pan předseda musí vzít příslušný podklad.

Mezitím oznámím jednu omluvu, která mi byla doručena. Pan poslanec Miroslav Jeník se omlouvá z dnešního odpoledního jednání Poslanecké sněmovny.

Pan předseda Jan Vidím má slovo nyní.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, omlouvám se za kratičké zpoždění, ale těch voleb je dnes početně.

Prvním volebním bodem, jak už zahájila paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, je návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu. K dnešnímu dni je stále neobsazeno jedno místo člena NKÚ. Dne 3. 6. 2010 dosáhl věku 65 let člen NKÚ pan Petr Skála, a tím jeho mandát skončil. V září tohoto roku Poslanecká sněmovna nezvolila kandidátku Janu Halámkovou navrženou prezidentem NKÚ. V zákonné lhůtě 2. listopadu prezident NKÚ předložil nové jméno, nový návrh, a jedná se o pana Petra Neuvirta. Návrh byl postoupen všem poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise, jak je v této věci již tradicí, navrhuje volbu tajnou. Pokud bychom zvolili navrženého kandidáta, ujme se funkce složením slibu do rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu jak k navrženému kandidátovi, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, otevírám rozpravu. Přihlášky nemám žádné. Ptám se, kdo se hlásí. Pan kolega Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, vážená paní předsedkyně, paní a pánové, já jenom krátce. Kontrolní výbor se na svém zasedání zabýval návrhem prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, vyslechl i pana Neuvirta, který se dostavil na jednání kontrolního výboru v doprovodu viceprezidenta, a nepřijal žádné usnesení. Tedy ani doporučující, ani zamítavé. Je to samozřejmě na členech Poslanecké sněmovny, jak se zachovají při této volbě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Filipovi.

Hlásí se, prosím, někdo další do rozpravy k tomuto bodu? Nehlásí, rozpravu tedy končím a prosím pana předsedu Jana Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bychom měli rozhodnout o způsobu volby. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Budeme tedy hlasovat o tom, že se uskuteční tajná volba v tomto případě.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 220. Kdo souhlasí s návrhem na tajnou volbu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 220. Přítomno 137, pro 113, proti nikdo. Tedy o způsobu volby bylo rozhodnuto.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bych poprosil, paní předsedkyně, kdybyste přerušila projednávání tohoto bodu a zahájila bod následující.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji projednávání bodu 105. Zahajuji projednávání bodu

106.

Návrh na volbu člena Rady České televize

Na lavice vám bylo rozdáno usnesení volebního výboru číslo 25 z jeho 4. schůze ze dne 18. listopadu 2010. Opět prosím pana předsedu volební komise Jana Vidíma o slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, k dnešnímu dni je neobsazeno jedno místo člena této rady, které je uvolněno rezignací pana Jana Jařaba.

Volební výbor – prosím nesměšovat s volební komisí – v souladu s § 46a jednacího řádu provedl výběr kandidátů v počtu, který odpovídá trojnásobku počtu členů rady, který se obsazuje, který se volí. Jedná se tedy o jednoho člena, a proto volební výbor provedl výběr tří kandidátů. Usnesení máte před sebou, přesto vás s těmito třemi jmény seznámím bez titulů: Dobromil Dvořák, Roman Leszczynski a Václav Nájemník.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební výbor stejně jako volební komise navrhuje Poslanecké sněmovně volbu tajnou. Pokud bychom zvolili jednoho z navržených kandidátů, tak jeho funkční období započne dnem volby a v souladu s ustanovením § 4 odst. 4 zákona o České televizi bude zvolen na dobu zbývajících do konce funkčního období odstoupivšího

člena rady pana Jana Jařaba, jehož rezignací se toto místo uvolnilo, tedy do 19. března 2014.

Poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu jak k navrženým kandidátům na člena Rady České televize, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji pane předsedo. Otevírám rozpravu, prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní bychom, paní předsedkyně, přistoupili k hlasování o způsobu volby. Volební komise i volební výbor navrhuji volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 221. Kdo je pro tajnou volbu? Proti?

Hlasování pořadové číslo 221. Přítomno 137, pro 118, proti nikdo. Rozhodli jsme tedy o uskutečnění tajné volby v tomto bodu.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Protože jsme rozhodli volit tajně, poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste přerušila projednávání tohoto bodu a zahájila projednávání bodu následujícího.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bod 106 je přerušen. Zahajuji projednávání bodu

107.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Opět vám na lavice bylo rozdáno usnesení volebního výboru číslo 24 z jeho 4. schůze ze dne 18. listopadu 2010. Pane předsedo, prosím o vaše slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, k dnešnímu dni jsou v této radě neobsazena čtyři místa. Volební výbor provedl výběr kandidátů v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu členů rady, kteří mají být zvoleni. Vybral tedy 12 kandidátů, kteří jsou obsaženi v usnesení 24. Přesto bez titulů vás těmito jmény seznámím: Milan Badal, Katarína Bartíková, Tomáš Böhm, Jiří Florian, Pavel Hazuka, Jiří Herzán (Martin), Marie Jílková, Pavel Kopřiva, Lenka Mazuchová, Lucie Orgoníková, Stanislava Spoustová, Petr Šafařík.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební výbor stejně jako volební komise navrhuje Poslanecké sněmovně volbu tajnou. Nově zvoleným členům započne jejich šestileté funkční období dnem zvolení.

Poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Prosím, kdo se od ní hlásí? Pokud nikdo, rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: Paní předsedkyně, nyní bychom přistoupili k hlasování o způsobu volby. Volební komise i volební výbor navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 222. Kdo souhlasí s tímto návrhem volební komise a volebního výboru na tajnou volbu? Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 222. Přítomno 139, pro 119, proti nikdo. Konstatuji, že jsme zvolili, že se bude konat volba tajná.

Přerušuji projednávání bodu číslo 107 a zahajuji projednávání bodu

108.

Návrh na volbu člena Rady České tiskové kanceláře

Pane předsedo, prosím o úvodní slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji velmi pěkně, paní předsedkyně. Dne 19. srpna 2010 rezignoval na funkci člena Rady České tiskové kanceláře pan Jan Bohdal. Od tohoto dne je místo v této radě neobsazené. Ve stanovené lhůtě obdržela volební komise od poslaneckých klubů jediný návrh, a to od poslaneckého klubu ČSSD na pana Václava Šlajse. Návrh byl postoupen všem poslaneckým klubům.

Způsob volby zvláštní zákon nestanoví, volební komise navrhuje volbu tajnou. Nově zvolenému členu, pokud zvolen bude, započne jeho pětileté volební období dnem zvolení.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu jak k navrženému kandidátovi, tak ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Žádná není, rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: Nyní bychom, paní předsedkyně, přistoupili k hlasování o způsoby volby. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 223. Kdo souhlasí s tajnou volbou? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 223 přítomno 139, pro 119, proti nikdo. Schválili jsme tajnou volbu. Přerušuji projednávání bodu 108.

Zahajují projednávání bodu

109.

Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Předseda volební komise Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, k dnešnímu dni je v této radě neobsazeno jedno místo. Ve stanovené lhůtě volební komise návrh obdržela, leč navrhovatel jej posléze stáhl. Konstatuji, že v tuto chvíli Poslanecká sněmovna nemá žádný návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, a tím tento bod končí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Končíme tedy projednávání bodu 109. Zahajují projednávání bodu

110.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky

Pane předsedo, prosím o slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, paní předsedkyně. Paní a pánové, 7. prosince letošního roku skončilo funkční období člena Dozorčí rady Pozemkového fondu České republiky panu Josefu Mandíkovi. Ve stanovené lhůtě obdržela volební komise od poslaneckých klubů následující návrhy: Josef Mandík, Josef Tancoš, Petr Zgarba. Tyto návrhy byly postoupeny všem poslaneckým klubům. 10. prosince letošního roku pak poslanecký klub sociální demokracie své kandidáty Josefa Tancoše a Petra Zgarbu písemně stáhl. Znamená to, že v tuto chvíli máme pro tuto volbu jediného kandidáta, a to pana Josefa Mandíka.

Zvláštní zákon způsob volby opět nestanoví. Volební komise navrhuje tradičně volbu tajnou. Nově zvolenému členovi, bude-li pochopitelně zvolen, započne jeho pětileté volební období dnem zvolení.

Poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu k navrženému kandidátovi na člena Dozorčí rady Pozemkového fondu a ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují rozpravu. Hlásí se do ní někdo? Nehlásí, rozpravu končím.

Poslanec Jan Vidím: Paní předsedkyně, děkuji pěkně. Přistoupili bychom nyní k hlasování o způsobu volby. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 224. Kdo souhlasí s tajnou volbou? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 224 přítomno 139, pro 121, proti nikdo. Tajnou volbu schválili.

Přerušuji projednávání bodu 110. Zahajují projednávání bodu

138.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Pane předsedo, prosím o úvod.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, volební komise ve stanovené lhůtě obdržela od poslaneckých klubů následující návrhy: rezignace na členství v mandátovém a imunitním výboru pana poslance Vojtěcha Filipa – KSČM, rezignace na členství v kontrolním výboru pana poslance Michala Babáka – Věci veřejné, rezignace na členství v petičním výboru téhož poslance Michala Babáka – Věci veřejné, a rezignace na členství ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pana poslance Milana Štovička – Věci veřejné.

Dále pak volební komise obdržela ve stanovené lhůtě od poslaneckých klubů návrhy na volbu: do mandátového a imunitního výboru Jiří Dolejš, KSČM – za poslance Vojtěcha Filipa; do výboru pro zdravotnictví poslance Michala Babáka, Věci veřejné – za bývalou poslankyni Fraňkovou; do výboru pro sociální politiku Miroslavu Strnadlovou, sociální demokracie – za bývalého poslance Škromacha; do výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu poslance Miroslava Petráně, Věci veřejné – za

poslance Šťovíčka; do volebního výboru Miroslavu Strnadlovou, sociální demokracie – za bývalého poslance Škromacha; do petičního výboru poslance Miroslava Petráně, Věci veřejné – za poslance Babáka; do kontrolního výboru poslance Miroslava Petráně, Věci veřejné – za poslance Babáka. AS konečně do stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu práce Kanceláře Poslanecké sněmovny pana poslance Jana Látku, sociální demokracie – za bývalého poslance Zdeňka Škromacha.

Zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny stanoví, že změny v ustanovených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád způsob hlasování nestanoví. Protože však volba výborů, komisí a delegací vždy probíhala veřejným hlasováním, navrhuji hlasování veřejné pomocí hlasovacího zařízení. Pokud nezazní návrh jiný, o tomto návrhu se nehlasuje.

Doporučuji tedy, aby po rozpravě jak k navrženým kandidátům, tak i ke způsobu volby nejprve Sněmovna jedním hlasováním konstatovala rezignaci tří poslanců a poté aby Poslanecká sněmovna provedla volbu nových členů orgánů Poslanecké sněmovny tak, jak ji navrhly poslanecké kluby, a to en bloc, tedy jedním hlasováním o všech navržených poslancích do jednotlivých orgánů Poslanecké sněmovny.

Poprosil bych vás, vážená paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu ke kandidátům i ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přistoupíme tedy k vlastní volbě. Slovo má předseda volební komise.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, nyní budeme hlasovat o rezignaci poslanců Vojtěcha Filipa, Michala Babáka a Milana Šťovíčka na členství v mandátovém a imunitním výboru, v kontrolním výboru, v petičním výboru a ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 225. Táží se, kdo souhlasí s těmito návrhy na rezignaci. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 225 přítomno 141, pro 121, proti nikdo. Tento návrh jsme tedy přijali.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nyní budeme, paní předsedkyně, hlasovat o tom, že volíme poslankyni a poslance Dolejše, Babáka, Strnadlovou, Petráně a Látku do těch orgánů Poslanecké sněmovny, které jsem uvedl ve svém úvodním slově.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 226. Kdo souhlasí s touto volbou? Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 226 přítomno 141, pro 121, proti nikdo. Schválili jsme tedy tyto změny.

To je vše, co v rámci tohoto bodu mohlo být vykonáno. Končím projednávání bodu 138. Zahajuji projednávání bodu

141.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny

Pan předseda volební komise Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, volební komise projednala návrh poslaneckého klubu na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny. Jedná se o volbu předsedy komise, které předsedal pan dnešní senátor Zdeněk Škromach. Do této pozice je navržen poslanec Václav Votava, sociální demokracie.

Pokud jde o způsob volby, volební řád zde stanoví volbu tajnou, čili o té nebudeme již rozhodovat.

Poprosil bych vás, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu k navrženému kandidátovi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Jak jsem již uvedl, o tajné volbě rozhodovat nebudeme, protože ta je zákona o jednacím řádu. Nyní bych tedy prosil, abyste dávali pozor. Stanovím lhůty pro vydávání hlasovacích lístků.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, jenom dodám, že přeruším bod 141.

Poslanec Jan Vidím: Volební komise bude vydávat hlasovací lístky pro všechny volby, o kterých jsme rozhodli, že budou tajné, nebo o kterých to, že bude tajná, rozhodl zákon o jednacím řádu, do 13.15 hodin ve Státních aktech s tím, že výsledky voleb vyhlásím po zahájení bloku interpelací. Ve 13.15 hodin končí vydávání hlasovacích lístků.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím, všichni ještě zůstaňte v jednacím sále, mám několik důležitých upozornění k dnešnímu dni.

Nyní začne tedy vydávání hlasovacích lístků. Organizační výbor se sejde...

Do 13.15 budou vydávány hlasovací lístky. Do 13.30 by měla být možnost dovolit všemi. Prosím, aby členové organizačního výboru dostali přednost při té volbě. Na 13.30 svolávám zasedání organizačního výboru.

A ještě jedno upozornění k odpoledni. Odpoledne začínáme ústními interpelacemi ve 14.30 na předsedu vlády, ale vzhledem k tomu, že je předseda vlády omluven, nebude přítomen, tak ty interpelace budou mít daleko rychlejší průběh. Prosím proto všechny ty, kteří interpelujete ministry vlády – okamžitě po skončení interpelací na předsedu vlády budou zahájeny interpelace na členy vlády. Může to být už kolem 14. hodiny 50. minuty, možná ještě dříve. Prosím, abyste si to všichni pohlídali, protože dle jednacího řádu ve chvíli, kdy skončí interpelace na předsedu vlády, začínají interpelace na ministry.

Tolik má upozornění.

Pauza tedy včetně volebního aktu – teď napřed budeme volit, poté bude pauza do interpelací, to znamená do 14.30. Ve 13.30 se schází organizační výbor.

Zatím vám děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.35 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, poprosím vás o chvilku shovívavosti, protože než přistoupíme k dalšímu bodu dnešního programu, kterým jsou ústní interpelace, tak tady máme mít ještě informaci z volební komise. Ještě chvilku čekám, než přijde pan poslanec Vidím. Prosím o shovívavost. (Předsedající gonguje.)

Dámy a pánové, mohu zahájit naše odpolední jednání. Než přistoupíme k projednávání bodu číslo 136, ústní interpelace, prosím, aby člen volební komise pan poslanec Tluchoř vyhlásil výsledky voleb, které proběhly dnes před polední přestávkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych zastoupil pana předsedu Vidíma a seznámil vás s výsledky předobědové série voleb.

Dovolte mi, abych vás seznámil se zápisem

o prvním kole první volby člena Rady České televize (bod 106)

kde bylo vydáno 140 hlasovacích lístků. Pro pana Dobromila Dvořáka bylo odevzdáno 6 hlasů, pro Romana Leszczynského 1 hlas a pro pana Nájemníka 7 hlasů.

V prvním kole nebyl nikdo zvolen. Do druhého kola postupuje pan Václav Nájemník a pan Dobromil Dvořák.

V prvním kole první volby člena Rady České tiskové kanceláře (bod 108)

bylo pro pana Václava Šlajse odevzdáno 35 hlasů. Nikdo nebyl zvolen. Do druhého kola postupuje Václav Šlajs.

Při volbě členů Rady Českého rozhlasu (bod 107)

byly odevzdány následující počty hlasů. Pro pana Milana Badala 58 hlasů, pro paní Katarínu Bartíkovou 3 hlasy, pro pana Tomáše Böhma žádný hlas, pro pana Jiřího Floriana 3 hlasy, pro pana Pavla Hazuku 3 hlasy, pro pana Martina Herzána 21 hlasů, pro paní Marii Jílkovou žádný hlas, pro pana Pavla Kopřivu 1 hlas, pro paní Lenku Mazuchovou 11 hlasů, pro paní Lucii Orgoníkovou 30 hlasů, pro paní Stanislavu Spoustovou 1 hlas a pro pana Petra Šafaříka 7 hlasů.

V prvním kole nikdo nebyl zvolen a postupují: Milan Badal, Lucie Orgoníková, Martin Herzán, Lenka Mazuchová, Petr Šafařík, Katarína Bartíková, Jiří Florian a Pavel Hazuka.

Dále zde máme volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu (bod 105).

Zde pro kandidáta Petra Neuvirta bylo odevzdáno 78 hlasů. Tento kandidát byl tedy zvolen členem Nejvyššího kontrolního úřadu. To byla úspěšná volba.

Dále zde máme Dozorčí radu Pozemkového fondu (bod 110).

Zde bylo pro jediného kandidáta Josefa Mandíka odevzdáno 84 hlasů. I pan Josef Mandík byl zvolen.

Z důvodu technické chyby při tištění hlasovacího lístku nemohlo proběhnout

první kolo volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny (bod 141).

Volební komise navrhuje, aby první kolo proběhlo společně s druhým

kolem voleb, které byly v prvním kole neúspěšné, to znamená Rada České televize, Rada České tiskové kanceláře a Rada Českého rozhlasu. Toto druhé kolo – jestli se nemýlím a potvrdí mi to pan tajemník – volební komise navrhuje, aby proběhlo zítra na závěr jednacího dne, to znamená zhruba ve 13.30 až 13.45. Předpokládám, že pan předseda Vidím to navrhne zítra ráno v bloku změn programu schůze.

Tolik informace o výsledku voleb. Děkuji, paní místopředsedkyně, za prostor.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já děkuji za informace z volební komise.

Dalším bodem podle našeho pořadu jsou

136. Ústní interpelace

Ústní interpelace jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády.

My jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, kteří budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznam poslanců podle vylosovaného pořadí vám byl rozdán do lavic.

Nyní dávám slovo poslankyni Martě Semelové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase. Připraví se poslanec Karel Šidlo. Jenom chci připomenout, že pan premiér je z dnešního jednání z důvodu zahraniční cesty omluven.

Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, 19. prosince má do České republiky přijet na dvoudenní oficiální návštěvu předseda bavorské zemské vlády Horst Seehofer v doprovodu šéfa sudetoněmeckého Landsmanschaftu Posselta. Podle nich se má jednat o průlomovou návštěvu, a to prý díky vstřícnosti Petra Nečase a Karla Schwarzenberga. Upozorňuji, že bavorský premiér se pravidelně účastní sudetoněmeckých srazů, poválečný odsun Němců prohlašuje za bezpráví a vyzývá ke zrušení tzv. Benešových dekretů. Považuji za nehorázné, aby česká vláda přistoupila na to být partnerem pro jednání s nimi.

Chci se proto zeptat za prvé, jak je možné, že mají být v Praze přijímáni na nejvyšší úrovni představitelé organizace, která má ve stanovách za cíl – cituji – „prosazovat právní nárok na vlast, její znovuzískání a s tím spojené právo na sebeurčení, či hájit právo na navrácení, resp. plnohodnotnou náhradu nebo odškodnění za zkonfiskovaný majetek“. Za druhé, na čí pozvání přijíždí tato návštěva, kdo ji bude přijímat, případně o čem má jednat. A konečně za třetí, čí zájmy vlastně hájí vláda České republiky.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan premiér odpoví dle jednacího řádu do 30 dnů písemně.

S další interpelací vystoupí poslanec Karel Šidlo, který byl vylosován na druhém místě, a připraví se pan poslanec Zemek. Prosim, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Pane premiére, dovoluji mi položit několik otázek souvisejících s informacemi zveřejněnými v uplynulém týdnu v českých médiích ohledně rozšiřování mýtného systému na silnicích prvních a dalších tříd v České republice.

Je pravdou, že dnes dochází k podpisu dalšího rozšíření mikrovlnného mýtného systému dodávaného firmou Kapsch pro silnice prvních tříd, a to v rozsahu tisíc kilometrů? Bude pokračovat smlouva na dodávku a služby s uvedenou firmou nad rámec v současné době již provozovaných mýtných bran na 1100 kilometrech dálnic a rychlostních silnic a 180 kilometrech silnic prvních tříd?

Mikrovlnný mýtný systém je sice funkční, ale všechny odborné analýzy, vyzkoušené modely i vědecké kapacity nejen v České republice vidí budoucnost výběru mýtného v satelitní technologii. Ta má nižší pořizovací i provozní náklady a dává větší možnosti poskytovaných informací. Z těchto důvodů také Evropská komise doporučila členským státům již v roce 2008 rozšiřovat mýtné systémy satelitní technologií. Po potvrzení umístění centrály satelitního systému Galileo v České republice je velmi závažné, že vláda České republiky setrvává u mikrovlnné technologie a nevyhlásila nová výběrová řízení na nově specifikovanou dodávku satelitního mýtného systému.

A poslední otázka: Jsou palubní jednotky firmy Kapsch certifikovanými a ověřenými měřidly, když dodávají potřebná data pro výběr peněz v České republice?

Děkuji za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude na ni odpovězeno písemně.

S další interpelací vystoupí pan poslanec Václav Zemek a může se

připravit poslanec Miroslav Opálka. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, má interpelace se týká dnes již proslulé obří zakázky na likvidaci starých ekologických zátěží. Jistě ji všichni znáte, bylo to i v tisku, v médiích. Můj dotaz je zcela jednoduchý: Jaký je současný stav této obří zakázky, jaké jsou předpokládané dopady na státní rozpočet a jestli už je znám výčet lokalit nebo míst, kterých se tato zakázka bude týkat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další vystoupí poslanec Miroslav Opálka se svou interpelací a může se připravit poslanec Paroubek.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Pane premiére, vaše vláda si vytkla do svého programu boj se zneužíváním sociálních dávek a veřejných financí. 7. prosince jste v Poslanecké sněmovně jako předseda ODS, ale i jako premiér pořádal tiskovou konferenci ke stávce zaměstnanců veřejného sektoru, které se také jako váš host zúčastnil místopředseda Strany soukromníků České republiky Rudolf Baránek. Tento ekonomický, ale spíše dluhový expert ODS toho má na svědomí nemálo. Podle mých informací zálohy nevyúčtovává, dluhy neplatí. Poslední insolvenční řízení na jeho jednu z firem, Sportovní a reklamní služby, s. r. o., nese datum 6. prosince 2010. Jeho zveřejnitelný dluh jen na pojišťovním vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně, a to jako zaměstnavatele ve dvou firmách i jako fyzické osoby, činí 6 milionů 664 tisíc 375 korun. Další pravomocné platební výměry nelze vyloučit. Proto jeho prohlášení na vaší tiskovce „trpělivě jsme vysvětlovali svým zaměstnancům, proč přijímáme kroky, jako je snižování mezd“ zní nejen nedůvěryhodně, ale přímo nabubřele. Sám okrádá veřejné finance, ale druhé nabádá k pochopení úspor.

Pane premiére, nemyslíte si, že dávat najevo svou přízeň takové osobě je arogancí a výsměchem těm, kteří po celé republice dávají najevo svůj nesouhlas s tzv. úspornými kroky vlády. Zpochybňuje to nejen vaše argumenty, ale zpochybňuje to vedení celého tohoto státu.

Děkuji za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Paroubek – a už bude vystupovat prakticky pouze pan poslanec Paroubek. Můžete mluvit, mikrofon je váš.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, vaše koalice si předsevzala jako jeden z klíčových cílů boj s korupcí a

byrokracií. V textu koaliční smlouvy je jednoznačně napsáno, že koalice – cituji – „bude důsledně realizovat zásadní opatření pro boj s korupcí a byrokracií“. Současně je zde vyjmenována celá řada opatření, které má vaše vláda navrhnout a realizovat.

Po událostech na Ministerstvu životního prostředí nevěřím, že budete mít ještě odvahu hovořit o své vládě jako o vládě boje proti korupci. Podíváme-li se ovšem, jak vypadá fungování vaší vlády ve skutečnosti a jak se chovají jednotliví vaši ministři, pak realita je na míle vzdálena vašemu politickému slibu. Člen vlády, ministr životního prostředí je donucen k rezignaci za mimořádně podezřelých okolností. Ministr vnitra za naprosto neprůhledných a nejasných okolností požaduje odvolání policejního prezidenta tak vehementně, že se musíme s obavami ptát, co zatím opravdu vězí. Poslanec koaliční strany, reprezentant strany Věci veřejné, si pronajímá kancelář od firmy, kterou vlastní jeho syn. To jsou jen některé z kauz, které veřejnost mohla aktuálně zaznamenat. Těmto kauzám však opravdu vévodí skandál monumentálních rozměrů na Ministerstvu životního prostředí.

Bohužel se obávám, že tyto skandály nejsou asi poslední, a proto se vás ptám: Domníváte se, že tato vláda má ještě morální kredit, aby bojovala proti korupci a nekalým praktikám v politice a veřejné správě? Jak je možné, že koaliční strany, které tak vehementně kritizovaly chování svých předchůdců, potřebovaly tak málo času, aby klesly ještě hlouběji? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, bude vám odpovězeno písemně. Můžete přednést další svoji interpelaci, prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný premiére, v posledních dnech se opět dostala na přetřes otázka zavedení školného na veřejných vysokých školách. I když pomineme sociální aspekt celé věci a podíváme se na věc čistě racionálně, zjistíme, že školné na jiných než soukromých vysokých školách nejen že není třeba, ale je dokonce na škodu. Zatímco soukromá vysoká škola je většinou zakládána za účelem zisku, a budiž jí to přáno, veřejná vysoká škola slouží zcela jiným účelům. Zatímco klientem soukromé školy je samotný student, který poptává v lepším případě skutečné vzdělání, v horším formální status, klientem veřejné vysoké školy je daňový poplatník, který si kupuje tvorbu pozitivních veřejných externalit. Otázkou zůstává pouze to, jak efektivní školství je stát schopen svým daňovým poplatníkům zajistit a jaká část populace by měla na veřejnou vysokou školu dosáhnout.

Zavedení školného povede pouze k prohloubení již tak velké motivace škol udržet si každého, byť třeba špatného studenta co možná nejdéle, a

navíc povede k ještě většímu odlivu uchazečů o obtížné přírodovědné a technické obory, neboť školné jim prodraží případný neúspěch. Právě tyto obory ale budou klíčové pro budoucí konkurenceschopnost naší země. Studenti budou raději volit školy méně náročné, kde budou mít větší jistotu, že školu dokončí. Paradoxně na rozdíl od trhu, kde poptávka při stejné ceně s kvalitou poptávaného zboží roste, u vzdělání je to přesně naopak. Kvalitní vzdělání totiž znamená kladení vysokých nároků na čas, dovednosti a intelekt poptávajícího. Samotná cena pak není tím jediným, co hraje při rozhodování roli. Kolegové poslanci, kteří učili nebo učí na technických vysokých školách, to jistě potvrdí.

Nebylo by, pane premiére, lepší provést změnu financování veřejných vysokých škol tak, aby odráželo více kvalitu a méně kvantitu? Proč nezavést hodnocení na základě uplatnění absolventů na trhu práce nebo na základě vědeckých a publikačních výsledků školy? Budu rád, když se ještě jednou spolu s námi zamyslíte nad úlohou veřejného vysokého školství v moderní společnosti.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já také děkuji a dávám prostor k vaší další interpelaci.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený nepřítomný pane premiére, vláda si ve svém programovém prohlášení ze dne 4. srpna stanovila přijmout řadu reformních opatření vedoucích k modernizaci a vyšší efektivnosti zdravotního systému s tím, že je pro ni zdravotnictví prioritou a nedopustí zhoršení kvality a dostupnosti péče pro občany. Hovoří také o změně systému postgraduálního vzdělávání lékařů ve spolupráci se zdravotnickými zařízeními a vysokými školami. Programové prohlášení také hovoří o změně systému odměňování pracovníků ve zdravotnictví a motivace pracovníků k postgraduálnímu vzdělávání. Tyto kroky vlády ovšem v oblasti lékařských odborníků vyvolaly velkou nevoli, která již několik dní vede k hromadnému odchodu vzdělaných lékařských odborníků v rámci akce Děkujeme, odcházíme. Podle dostupných zdrojů v médiích je těchto výpovědí již přes 4000. Podle slov pana ministra zdravotnictví se jedná o nátlakovou akci, s tím že během dvou let nelze požadavkům lékařů a lékařských odborů z důvodu nedostatku finančních prostředků vyhovět.

Mé otázky jsou následující: Chystá se vláda dodržet sliby dané svým vlastním prohlášením o stabilizaci zdravotnictví? Jak se vláda postaví – to je má druhá otázka – k výše zmíněnému aktuálnímu problému? Třetí otázka: Jaké chystá vláda kroky ke stabilizaci stavu ve zdravotnictví? A čtvrtá: Mezi občany dochází k nervozitě ohledně dostupnosti péče po

uskutečnění odchodu lékařů ze země. Chystá se vláda informovat občany ohledně jednání s lékaři, odbory a ministrem zdravotnictví?

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane premiére, vám odpovím písemně do 30 dnů. Dávám prostor pro vaší další interpelaci.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný premiére, chci hovořit, ostatně jako jeden z mých kolegů zde, k veřejné zakázce na odstranění starých ekologických zátěží. Podle veřejně dostupných informací je známo, že tato veřejná zakázka byla sice na začátku hodnocena částkou zhruba 114 miliard jako součást všech garancí státu privatizovaným státním podnikům za sanaci ekologických škod. Tržní hodnota byla Ministerstvem životního prostředí oceněna na pouhých 26 až 32 miliard korun. Toto ohodnocení bohužel není zveřejněno. Antimonopolní úřad neumí říci, kdy rozhodne o osudu čtvrtého zájemce. Do té doby tendr stojí a nehýbou se ani sanační práce do něj zařazené. Obálky s nabídkami od uchazečů měly být otevřeny již 10. prosince. Nestalo se tak a navíc bylo jednání o této zakázce zařazeno na pokyn ministrů Drobila a Kalouska do režimu utajení. Už tím je silně ohrožena transparentnost této ohromné státní zakázky. Po posledních událostech na Ministerstvu životního prostředí to vzbuzuje velké obavy.

Jak je možné, že vláda hodlá zveřejnit analýzu skutečných nákladů na likvidaci škod až v krátkém mezidobí po otevření obálek a před rozhodnutím o vítězi? Proč nechce zveřejnit skutečnou cenu před otevřením obálek, tak aby se zabránilo možné kartelové dohodě, která neúměrně zvýší cenu za celkovou zakázku? Kde je záruka, že v případě příliš vysokých nabídnutých cen bude takto zakázka celá zrušena? Jsou vůbec nastaveny nějaké podmínky, za kterých by se tato zakázka zrušila a vypsal nové výběrové řízení? Podle některých expertů není také zajištěna dostatečná kontrola toho, zda by vítězná firma sanaci také řádně provedla. Co s tím hodlá vláda dělat? Jak jsou nastaveny kontrolní mechanismy této zakázky?

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, bude vám odpovězeno písemně. Prosím, abyste přednesl svoji poslední interpelaci.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný premiére, můj mnohaletý spolupracovník a přítel Jiří Vyvadil se po dohodě se mnou včera obrátil prostřednictvím sociální sítě Facebook na její účastníky s dotazem, jakou interpelaci byl položili, kdyby na to měli právo, s tím že

nejlepší z nich mi předloží, abych vám ji tlumočil. Přišla jedna velmi jednoduchá interpelace dvou mladých lidí, studujících, bydlících v Brně, pana Igora Červeného a jeho přítelkyně. Ta interpelace mě zaujala svou jasností a zároveň bolestností. Rád vás s ní seznámím a ve svém vlastním zájmu byste na ni měl hledat poctivou a pozitivní odpověď.

Otázka zní: Vážený pane premiére, mohl bych se vás zeptat složitými otázkami předních ekonomů ČR na nynější situaci, ale raději zvolím jednoduchou otázku malého dítěte: Jak pomůžeme rodinám s dětmi v roce 2011 z následků těžké krize, když jsme jim odejmuli peníze, potažmo mnohým z nich i práci? Lépe bych to nevyjádřil. Prosím o vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Na všechny vaše interpelace dostanete odpověď do 30 dnů. V tuto chvíli upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že jsme vyčerpali všechny přihlášky k ústním interpelacím.

Mám tady teď přihlášku od Karolíny Peake.

Poslankyně Karolína Peake: Dámy a pánové, paní předsedající, prosím v tuto chvíli o 10 minut přestávky na kluby. Děkuji. V zastoupení předsedkyně klubu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vyhovují požadavku místopředsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných a vyhlašuji přestávku do 15.10 hodin.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, omylem jsem vyhověla požadavku klubu Věcí veřejných, ačkoliv jednacím řádem tuto situaci neošetřuje, přesto je zde přesně vymezený čas na ústní interpelace. Považuji tedy vyhlášení této přestávky za zmatečné, omlouvám se kolegům a nebudu zkracovat čas určený pro interpelace.

Budeme tedy pokračovat neprodleně v interpelacích na ostatní členy vlády. V tuto chvíli jenom vás upozorním, že je vylosováno 27 poslanců, 27 interpelací.

Vyzývám nyní pana poslance Karla Šidla, aby přednesl interpelaci na ministra dopravy Víta Bárta a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Přípraví se pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Pane ministře, dopravní obslužnost státem financovanými vlaky, včetně EC a IC, je využívána k běžnému dojíždění do zaměstnání, do školy či na úřady. Proto první dotaz:

Považujete vlaky EC a IC za nadstandard, který nepatří do závazku dopravní obslužnosti v území České republiky?

Poskytování finančních prostředků přes smlouvu o závazku je naprosto standardní a z pohledu Evropy korektní způsob. Pokud budou prostředky převáděny jinam nebo úplně škrtnuty, rozpadne se systém dálkových vlaků v České republice, zvýší se náklady na ostatní dopravní obslužnost a zpochybní dlouhodobé smlouvy se státem. Druhý dotaz: Bude Ministerstvo dopravy zajišťovat náhradu za dálkové vlaky novou objednávkou a za jaké finanční prostředky?

Usnesení vlády č. 1132 z roku 2009 vneslo do veřejné dopravy stabilitu. Ovšem současné záměry na neobjednání EC a IC vlaků ze strany Ministerstva dopravy tvoří nenápadný spouštěcí mechanismus celé laviny negativních změn ve fungování osobní železniční dopravy. Nekvalitně připravená úsporná opatření ve finále znamenají zdražení. Třetí dotaz: Je nutné v současné době v této oblasti provádět unáhlená rozhodnutí?

Až v průběhu roku 2011 bude možné přesně vyčíslit ztrátu na vlaky IC a EC. Při změně rozsahu objednávky dálkové dopravy o více než 5 %, vlaky EC a IC přesahují 5 %. Přestane platit smluvní cena za kilometr. Může se snadno stát, že se díky snížení rozsahu a zároveň zvýšení jednotkové ceny nic neušetří. Přitom bude výrazně omezena dopravní dostupnost některých regionů, jako zejména jižní Moravy nebo severních Čech. Čtvrtý dotaz: Nejedná se pouze o váš mediální trik, na jedné straně s úsporou financí na Českých drahách a na druhé se najdou peníze na opravy vagonů? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče, a dávám slovo panu ministrovi dopravy.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Dámy a pánové, snažil jsem si dělat ještě průběžné poznámky.

Začnu odzadu. Včera zde, když jsme projednávali rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury, byla dlouhá diskuse o tom, že je zapotřebí maximum finančních prostředků koncentrovat právě do železa, betonu, asfaltu a obecně jinak do toho, abychom maximum peněz dali na výstavbu českých silnic a dálnic. A pro mne, vážený pane poslanče, dát 250 mil. Kč na dotaci EC a IC, to znamená na dotaci vlaků na dálkové spoje jako nehoráznou, neefektivní dotaci. Jestliže jsou zde prokazatelně společnosti, komerční společnosti, které ne z altruismu k národu, ale s potřebou tvořit zisk chtějí na železnici jezdit tyto dálkové spoje jako spoje ziskové, a nemluvíme jenom o žlutých vlacích, mluvíme i o jiných vlacích, považuji za nehoráznost v době, kdy máme šetřit každou korunu, dávat Českým drahám dotační titul na podporu činnosti, která nemá být dotována, ale naopak má být zisková. To je první rozměr.

Druhý rozměr. Není naopak mediálním trikem, ale uváženým manažerským rozhodnutím, za kterým si stojím, že naopak je pravdou to, že České dráhy mají silně – a podotýkám silně řekněme podhodnocenou kvalitu vagonů a vlaků. A naopak toto je aktivita, kterou z pozice investora je zapotřebí maximálně podpořit, za prvé ve prospěch občanů České republiky, aby jezdili hezčími a lepšími vlaky, a za druhé z hlediska toho, že to je jedna z posledních mála věcí, kterou z pozice akcionáře jako vlastníka Českých drah můžeme učinit pro to, abychom připravili České dráhy na to, co musí přijít a co byla jedna z prvních věcí, které jsem slíbil, když jsem do svého úřadu nastupoval. A ta se jmenuje konkurence na železnici, dámy a pánové! Konkurence na železnici nám totiž nakonec ukáže, že není zapotřebí dotovat zdaleka tolik spojů, že normálně na železnici se dá dělat slušný byznys. Nemusíme si tady pokrývat ceny, musíme si je naopak narovnat a ukázat, že dálková přeprava stejně jako nákladní přeprava jsou aktivity, které mají být ziskové.

Naopak, v následujících letech, pane poslanče, vám sděluji, že já budu činit maximum pro to, abych dále snižoval dotační tituly ve prospěch Českých drah. Já jsem generálního ředitele Českých drah upozornil, že to, že škrtáme, nyní je první krok. I v následujících letech budeme snižovat dotační tituly pro České dráhy, protože České dráhy musí zkvalitňovat své vnitřní fungování a musí se stávat postupně něčím, co nebude mít z pohledu řekněme manažerské krajiny hanlivá označení, že to funguje jako České dráhy, ale naopak, že budeme mít České dráhy, za které se v následujících letech budeme moci pochlubit jako s organizací dobrého hospodáře.

Doufám, že jsem odpověděl na vše. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To posoudí pan poslanec. Chcete-li položit ještě doplňující otázku, prosím, máte prostor.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo i za odpověď pane ministře, ale bohužel nemohu s odpovědí být spokojen, protože na rozdíl od vás za mnou stojí dvacet osm a půl roku práce u železnice. A mohu vám říci, že váš manažerský pohled bohužel vůbec neuspokojuje to, co si myslím, jakým způsobem bychom se měli chovat jako Česká republika ke svému národnímu dopravci.

A chci upozornit jenom na jednu maličkost. Nikdy služby v podobě jakékoliv dopravní společnosti na železnici nebudou výrobní továrnou, nebudou pásem na výrobu výrobků. Všechny služby ve veřejné dopravě, které jsou poskytovány jednotlivými dopravci v Evropě i na světě, jsou dotovány a budou i nadále dotovány. To nezmění ani ministr Vít Bárta. A myslím si, že pokud začneme snižovat dopravní obslužnost, vede to pouze k jedné

cestě a ta cesta je pro občana České republiky nepřijatelná. Nedocílíme plné dopravní obslužnosti –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, promiňte, že vás přerušuji, pouze vás upozorňuji na čas, váš čas už vypršel, tak prosím končete.

Poslanec Karel Šidlo: Snad jenom doplním větu. Nenaplníme tedy dopravní obslužnost pro všechny občany České republiky a navíc celý proces veřejné dopravy velmi výrazně zdražíme.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Máte zde ještě prostor pro reakci, pane ministře, jestli chcete. Je tomu tak. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážený pane poslanče, upřímně řečeno, dvacet osm let zkušenosti na železnici je možná přesně to, co vás limituje v aktuálním pohledu. V minulých letech je pravdou to, že se na železnici koukalo trochu jinak než na byznys. A já vás ujišťuji, že jak dálková osobní přeprava, tak nákladní přeprava jsou aktivity, které budou ziskové, a já se těším, že vám to dokážu.

Co se týče nicméně jedné věci, kterou je zapotřebí zdůraznit, v žádném případě to, že snižujeme dotační tituly pro České dráhy, se neprojevuje zvýšením ceny jízdného. Cena jízdného zůstává pro příští rok konstantní. Pouze se mění slevový systém, který v konečném součtu je pro občany České republiky výhodnější než ten model, který byl doteď. Samozřejmě že pokud vytrhnete z kontextu některé ty slevy, tak se pro určitý typ zákazníků může jevit méně výhodný. Nicméně v celkovém součtu jsem přesvědčen, že bude výhodnější nejenom pro České dráhy, ale i pro standardní každodenní uživatele.

Co se týče snižování dopravní obslužnosti – ano, řekněme si upřímně, že pan prezident má velkou pravdu v tom, že když vidí v jižních Čechách nebo v jiných krajích ve vláčku čtyři cestující, tak je pravdou, že kdybychom vypravili z obce A do obce B taxíka pro ty čtyři občany, tak je to levnější, než když tam vypravíme vlak. A je pravdou to, že musíme po vzoru kupříkladu jižní Moravy, po vzoru pana hejtmána Haška, tvořit systém, kdy páteřní, to znamená především dálková komunikace, na železnici –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, jsem nucena vás také upozornit, že váš čas na odpověď na doplňující otázku vypršel. Prosím o poslední větu. Jednu.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Páteř na železnici – to lokální na silnici, ne vlak do každé obce, není výhodný.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní dávám slovo poslanci Václavu Klučkovi, který byl vylosován na druhém místě k přednesení ústní interpelace na ministra vnitra Radka Johna. Připraví se, prosím, poslanec Adam Rykala.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedající, páni ministři, kolegyně a kolegové, včera před Poslaneckou sněmovnou demonstrovali hasiči. Přivítali je jejich kolegové z integrovaného záchranného systému, policejní zbrojnoši. Ptali se jich, proč chtějí před Sněmovnou demonstrovat, jestli je to demonstrace povolená. Nechtěli je pustit před tu Sněmovnu, pane ministře, abychom slyšeli jejich názory na současný vývoj situace u Hasičského záchranného sboru.

Pane ministře, vy už nemáte problém jenom s hasiči a s policií, vy máte problém i s výborem Poslanecké sněmovny. Vy se vyhýbáte jednání tohoto výboru. A jestli mi dneska odpovíte na to, že jste tady seděl v této Sněmovně od půl třetí jenom proto, že tady nebyl premiér, tak zastupováním premiéra byl přece pověřen úplně někdo jiný. Klidně jste mohl přijít na ten výbor o půl třetí, mohl jste říct: přátelé, já mám interpelace na ministry, přerušme toto jednání, pojďme dále jednat v pět hodin. Neřekl jste to. Nebyl jste tam. Omluvil jste se. A přitom šlo o výbor mimořádný svolaný přímo kvůli vám.

Prosím pěkně, odpovězte mi na tu otázku, proč se takto chováte. Nečtěte to, co vám úředníci napíší na odpověď na interpelaci. Pojďte mluvit vlastními slovy. Pojďte mluvit vlastními slovy, proč se to tak stalo, proč vás nemají hasiči, policisté rádi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo ministru vnitra Radku Johnovi.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Tak čemupak se vyhýbám? Kdopak by tady asi seděl? Kdo by tady pak poslouchal interpelace poslanců levice, že vláda se nezúčastňuje interpelací, že se nezúčastňuje jednání Sněmovny? Na mne jsou tady čtyři interpelace. Kdybych byl na výboru, tak tady budete říkat: Jak to, že zde Radek John není? Čemu se to vyhýbá? A ptejte se mě tady, ptejte se před občany této země. Dovíte se hrozné věci. Dovíte se například to, že před Sněmovnou je zakázáno v určitém okruhu demonstrovat. To za prvé. Čili změňte zákon. Mně to nevadí.

Já s hasiči a dobrovolnými hasiči mluvím každý týden. Objíždím celou

republiku, a řada z nich chápe, co jsem pro ně vyjednal. Proto tady taky bylo jenom 200 hasičů. Ostatní nepřijeli. Tamhle na tribuně sedělo pár desítek hasičů a možná s více z nich jsem mluvil než vy. A říkali jsme si ty věci, které je třeba říci. To znamená například: Jakypak je průměrný plat hasičů? Jakkak to letos dopadlo? Já vám řeknu, jak to dopadlo. Zatímco plánovaný plat policie byl 32 582 korun, ve skutečnosti letos policisté dostali 33 000 korun průměrný plat. A hasiči? 33 833 korun, o 800 korun více než policisté.

Kromě toho jsem vyjednal, pane poslanče, něco, co je docela důležité, a sice že se nebude zdaňovat odchodné. To znamená, že daňoví poplatníci dají policistům a hasičům tři čtvrtě miliardy korun letos a další rok zase a pak zase! Kromě toho jsem vyjednal, že se nebude sahat na výslužné. To znamená, že daňoví poplatníci letos dají hasičům a policistům tři miliardy korun! V době krize.

Takže asi většina hasičů pochopila, proč by se tahala do Poslanecké sněmovny, když si se mnou může promlouvat tam, kam já jezdím. A budu jezdit hodně, protože vyjednáváme a jednáme o tom velmi intenzivně s Kamilem Jankovským, ministrem VV, že dostaneme 600 milionů korun na hasičské vozy. A já se velmi těším, že navzdory dramaticky seškrtnému rozpočtu, a to si dám záležet, budu jim vozit ty stříkačky místo od místa, budu je dávat. A ty stříkačky, které jsou minulé, jako předchozí použití, budeme dávat dobrovolným hasičům.

Mimochodem, jezdím po dobrovolných hasičích, domlouváme se o spolupráci s Německem, Rakouskem, o příhraničních spolupracích, a já prostě makám! A vy mě tady vyzýváte jenom k tomu, abych byl na dvou místech současně, a pak si hlídáte, abyste na tom místě, kde nejsem, mohl říkat „pročpak tady není?“.

Děkuji vám. (Aplaus z lavic poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Doplnující otázku chce položit pan poslanec Klučka. Já mu tímto dávám slovo.

Poslanec Václav Klučka: Pane ministře, podívejte se na pořadové číslo této sněmovny. Kolik těch sněmoven bylo. Odečtete ty, kde nebyly interpelace, a řekněte mi, kolikrát jste tady seděl.

Vy si se mnou nepovídáte, vy si se mnou dopisujete! Odpovídáte mi na otázku, které já kladu v interpelaci. Neučte mě hasičině, tu já dělám čtyřicet let! Se mnou jste nemluvil! Nevím, s kým jste mluvil na těch útvarcích nebo u těch dobrovolných jednotek. Ona je sedmnáctka ještě jedna interpelace na dobrovolné jednotky. Tam se vás zeptám, proč jste hlasoval pro to, aby nebyl přijat návrh na osmimilionové zvýšení grantové situace u dobrovolných jednotek, pane ministře. To mě zajímá. Vy jste

nemluvil slovy svými teď. Znovu jste opakoval to, co vám někdo v pátek připravil.

A jestli si myslíte, že ti hasiči a policie si je nezaslouží, jste na velkém omylu! (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Reagovat bude ještě ministr vnitra.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Nevkládejte mi do úst, co jsem neřekl! Já si myslím, že policie i hasiči si ty peníze zaslouží mnohem víc než třeba řada poslanců v tomhle parlamentu, kteří prostě překrucují skutečnost. (Potlesk VV.) Ano, hasiči tváří v tvář smrti si zaslouží tyto peníze. Proto jsme například v nadaci pro pomoc policistům a hasičům, a já jsem to osobně rozdával, pozůstalým rozdali jeden a čtvrt milionu korun. Prostě proto, aby měly dobré Vánoce rodiny pozůstalých. Já jsem tam viděl ty lidi, já jsem tam viděl děti rok staré, když došlo k tragédii prostě před půl rokem. Viděl jsem tam i těhotné ženy, když došlo k tragédiím nedávno.

Já si té jejich práce nesmírně vážím. A právě proto jsem vyjednal, že odchodné se nebude zdaňovat. A byla to velká bitva. A právě proto jim nesaháme na výsluh. Neříkejte, neříkejte, že si jich nevážím! To za prvé.

A za druhé. Mluvil jsem s desítkami dobrovolných hasičů i hasičů a žádám z nich mi neřekl „a je tam v parlamentu takovej poslanec jeden, kterýho se musíte zeptat, ten ví všechno“. Fakt jsem se o vás nic nedozvěděl, neznají vás. (Potlesk poslanců a hlasitý smích ministra Bárty.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní dávám slovo panu poslanci Adamovi Rykalovi a prosím, aby se připravil pan poslanec Babák.

Poslanec Adam Rykala: Vážený pane ministře, obracím se na vás s interpelací ve věci školného na vysokých školách. Proč? Protože jste zase změnil názor. Chcete vyškrtnout školné z koaliční smlouvy této vlády. Ne že by mně to osobně jako odpůrci školného na vysokých školách nějak zásadně vadilo. Místo školného chcete zavést zápisné na vysokých školách. Zápisné, které jste nedávno zavrhl poté, kdy rektori odmítli zápisné na vysokých školách.

Chcete školné, potom chcete zápisné, potom nechcete zápisné a pak zase nechcete školné. Veřejnost je z vašich kroků zmatená. Vaše kroky, pane ministře, jsou nepředvídatelné. Nepředvídatelné jsou i Věci veřejné. O víkendu jste nečekaně změnili názor na placení školného, přičemž školné jste měli v předvolebním programu. A vy konkrétně jste při vyjed-

návání koaliční smlouvy souhlasil s tím, aby v ní byl jako termín pro zavedení školného rok 2013. Vaše víkendová ideová konference strany vám dala mandát, abyste jednali s koaličními partnery o budoucnosti školného, a zároveň vám dala mandát, abyste porušili svůj volební program. Hlavním argumentem je zmírnění dopadů reformy, které premiér Nečas připravuje. Věcem veřejným jde zároveň o obhajobu principů středních vrstev a sociálních principů. Můžeme vám to ještě věřit?

Pane ministře, řekněte nám, o co vám, Věcem veřejným, vlastně jde. Na mne to působí tak, že jen co jste dostali šanci se realizovat, jste nuceni se připravovat ne na vládnutí, ale na vlastní přežití. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ministr školství Josef Dobeš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Hezké odpoledne, paní předsedající, hezké odpoledne, dámy a pánové. Teď nevím, to přežít, jestli je to k mému věku, tak nevím, ale pojďme k tomu, o co mně jde.

Myslím, že pro poslance sociální demokracie, obecně levice, že vcelku vědí, o co mi jde, protože já to s vámi komunikuji. Já se setkávám s hejtmany, kteří jsou převážně sociální demokraté, a bavím se o tom, jak je třeba léčit české školství. Je potřeba zeshlítl síť středních, vysokých škol tak, aby to odpovídalo demografii. Vyšla PISA 2009 a tady předchůdci, kteří byli z jiných stran než z věcí demokratických, zavedli školství do úskalí a ministr Věcí veřejných musí dělat nepopulární kroky, dělat zásadní kroky a neustupovat z nich. Budeme se bavit o státní maturitě. Doufám, že sociální demokracie si ujasní, když státní maturitu podpořila, proč v Senátu státní maturitu se snaží odstřelit. (Ministr Bárta tleská.) Ano, to jsme byli s Vítkem domluveni.

Pojďme dál, čas běží.

Je potřeba zavést srovnávací zkoušky na základních školách. Je potřeba usilovat o kvalitu v českém školství. To jsou věci, které budu dělat a ze kterých neustoupím, a věřím, že i levice, a bude to už brzy, v lednu, mě v tomto podpoří.

Co se týče odloženého školného, tak je potřeba si říci ano, bylo to v programu Věcí veřejných. Odložené školné, sociálně citlivý model. Na tomto jsme se shodli s koaličními partnery a dali jsme to do programového prohlášení vlády. Také je to pravda.

Když jsme byli na ideové konferenci, tak se na mě obracelo mnoho delegátů s tím, že mě podporují v razantních krocích a v tom, že od těch věcí neustoupím, až ty věci budu prosazovat. Ale že je tu jedna věc, která v rámci všech těch reformy je velmi tvrdá, a myslí si, že by šla otevřít de-

bata, otevřít diskuse, ne škrtnout odložené školné, s našimi koaličními partnery o časování tohoto kroku a že by se velmi přimlouvali o to, aby se to posunulo do dalšího volebního období. Možná už minimálně proto, že naopak tato vláda je nastartovaná k velmi intenzivní cestě na reformních krocích a shodujeme se, že drtivá většina těch kroků musí proběhnout v roce 2011. To je ta doba, kdy společnost je ještě na to připravena.

Takže tolik byly důvody ideové konference a já jsem zavázaný stejně jako moji kolegové ve vládě, že otevřeme diskusi k odloženému školnému, jestli je možné je posunout.

Co se týče zápisného, tak ano, tam z ministerstva vyšla informace o tom, že uvažujeme i o alternativní možnosti výrazně sociálně přijatelnější ve chvíli, kdy ošetříme sociální vrstvy tak, aby to neplatili ti studenti, kteří berou sociální podporu nebo jsou nad tím, zhruba 10 % dalších studentů včetně jako excellence, ti nejlepší studenti, aby neplatili zápisné. A ta idea byla, že to bude nula až šest tisíc za rok, tak jak se běžně platí na voškách. Takže to byla jedna z variant. Já jsem reflektoval na stanovisko rektorů, kteří říkali: Nejdříve je potřeba toto vykomunikovat politicky, a pak s tím přijďte k nám.

Takže to je jenom k zápisnému, tahle varianta, je také možná ji diskutovat. Takže tolik k odloženému školnému.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní předávám opět slovo panu poslanci Rykalovi. Prosím.

Poslanec Adam Rykala: Vážený pane ministře, víte, co je největší slabinou českého školství? Časté změny v tom školství a bohužel teď i názorově nestabilní ministr. Víte, z vaší strany došlo totiž k přiznání, že se jedná o strategický krok, což je vlastně odložení školného, před příštími parlamentními volbami. Rozumím tomu správně, že nechcete ztratit politické body? Vy sám se netajíte obavami, že zavedení školného krátce před dalšími volbami do Sněmovny by mohlo stranu Věci veřejné značně poškodit. Takže tady asi primárně nejde o české školství, že?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan ministr školství bude reagovat na doplňující otázku.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Jenom zareaguji, že pokud pan poslanec ze sociální demokracie vznese nějaký poslanecký návrh, kde bude usilovat o školné či odložené školné, tak je to legální možnost, jak to sem přednést, a tak se o tom pojďme bavit odborně. Ale vcelku mě to překvapuje.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní dávám slovo

poslanci Michalu Babákovi, který chce přednést ústní interpelaci na ministra Radka Johna, a prosím, aby se připravil poslanec Jiří Petru.

Poslanec Michal Babák: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové. Pane ministře vnitra, veřejně jste vyzval ministerstva, ostatní státní správu i samosprávu k tomu, aby dobrovolně přijala etický kodex zaměstnanců ve veřejné správě. Pokud je mi známo, podobné aktivity se v této oblasti objevily již v minulosti. Ovšem osobně jsem nezaznamenal nějaké úspěšné výsledky.

Můžete mi, pane ministře, odpovědět na to, co má být cílem vaší výzvy? Co má tento kodex představovat a co je jeho cílem? Pokud jde o pokus určitého sjednocení, převzali jste inspiraci ze zahraničí, kde jsou mnohdy o velký kus cesty dál?

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo ministru vnitra Radku Johnovi.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Musím říci, že cílem nebylo smutné zjištění, které jsme učinili. Vydali jsme etický kodex, ve kterém jsme speciálně upravili, co je korupční chování, jak ho trestat, co je zakázáno, co je konflikt zájmů, a čekali jsme, že řada úřadů a ministerstev s velikou radostí okamžitě s jásáním ten kodex přijme. Zjištění je tristní. Jako by úřady vůbec nechtěly tuto věc řešit. Jako by si všichni mysleli, že korupce je tady normální. Jako by si mysleli, že to je systém našeho života a že je nezměnitelný. A jako by opravdu nechtěli proti tomu nic udělat.

Když to vezmu bilančně, tak etický kodex přijalo Ministerstvo vnitra jako první 16. listopadu tohoto roku. Vyzýval jsem ministerstva i úřady: „Připojte se k nám. Budte sami vzorovými úřady. Dokažte, že vám o to jde.“ A bilance je, že se připojila k Ministerstvu vnitra pouze tři ministerstva. Budete se divit, jsou to ministerstva Věcí veřejných – je to Ministerstvo dopravy, Ministerstvo pro místní rozvoj a Ministerstvo školství. A jinak nic! Neboli až bude ve vládě různé, já budu znovu říkat: „Vážení přátelé, koaliční spojení, máme v koaliční smlouvě přijetí etického kodexu. Jste po termínu. Termín koaliční smlouvy jste promeškali. Dejte občanům vědět, že vám opravdu záleží na boji proti korupci, a ne že vám to je jedno.“

Neboli to je ten signál. A ten kladný signál je ale pro občany této země, ať si občané všímají, kde mají etický kodex ošetřující, aby nemohla na úřadě být korupce, a kde ho nemají. A ať potom v příštích volbách vystaví účet těm, kteří nechtějí bojovat proti korupci. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní se ptám, jestli pan poslanec chce doplnit nějakou doplňující otázku. Nechce.

V tuto chvíli předávám slovo panu poslanci Jiřímu Petru, který bude interpelovat Radka Johna, ministra vnitra. Prosím, máte slovo. Prosím, aby se připravila paní poslankyně Lenka Andrášová.

Poslanec Jiří Petru: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy a pánové, vážený pane ministře, má dnešní interpelace se týká problematiky příspěvku na výkon státní správy pro kraje. Pokusím se být tedy co nejvíce konkrétní.

V době od 1. ledna 2003 do 31. prosince 2009 bylo v rámci přenesené působnosti delegováno na kraje 307 nových agend. Jen v období roku 2009 to bylo 43 nových agend. Souhrnné výdaje krajů na existující funkční místa v období 2003 až 2009, které byly vyhrazeny z jejich vlastních zdrojů, činily skoro 4,6 mld. korun. V souvislosti se vznikem nových agend v přenesené působnosti mělo být státem vytvořeno souhrnně pro všechny kraje 1156 nových funkčních míst. Souhrnné výdaje na všechny kraje na tato místa činily 651 mil. korun. Takže celkové výdaje krajů za období od 1. ledna 2003 do 31. prosince 2009, které v souvislosti s výkonem státní správy musely uhradit z vlastních zdrojů, činí téměř 5,29 mld. korun.

Z dosud provedených analýz vycházejí dva zásadní problémy ve financování příspěvků. Za prvé nedostatečná výše krytí výdajů na výkon státní správy, za sledované období dosahuje krytí průměrné výše 65,13 %, a za druhé je to narůstání požadavků jednotlivých ministerstev, tedy narůstání agend. Obdobná situace, kterou jsem popsal v souvislosti s výkonem státní správy jednotlivými kraji, platí i pro výkon státní správy, který je delegován na obce.

Vážený pane ministře, jak hodlá váš resort řešit tento problém? Je přece legitimní požadavek krajů i obcí v případě delegování nových agend státní správy rovněž kompenzovat náklady s touto agendou spojené. Kraje i obce mohly využít finanční prostředky smysluplněji pro svůj rozvoj. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ministr vnitra Radek John.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážený pane poslanče, já s vámi plně soucím, ale adresujete interpelaci úplně špatným směrem. Ta je na Ministerstvo financí. Musím vám říct důležitou věc, a sice Ministerstvo vnitra připravilo pro rok 2011 návrh rozdělení příspěvku na výkon státní správy, který vycházel ze stejného objemu finančních prostředků jako v roce 2010 a v žádném případě nepočítal s krácením příspěvku. K tomu přistoupilo Ministerstvo financí.

Takže prosím, tuto interpelaci panu ministrovi. Ale na druhé straně, abych byl objektivní a znovu říkám, soucím s vámi, protože jsem ve stejné situaci. Zatímco vy jste krácení o 17 % a Praha o 16 a kraje o 8, Ministerstvo vnitra bylo zkráceno o 10, o 36 a o 39 %." Zažíval jsem úplně stejné pocity jako vy a končilo to tím, když jsem na vládě říkal, potřebuji alespoň ještě půl miliardy, tak ministr financí říkal: Rozhlédněte se po ministrech. Kterýpak ze svého rozpočtu vám dá tu miliardu? A všichni klopili oči. To mě překvapilo. (Ministr Barta se hlasitě směje.) Nikdo se nehlásil, že by s velkou radostí. Ani pan ministr Barta, musím říci (s úsměvem).

Doba je taková, jaká je. A přesto, že všichni utahujeme opasky a resort vnitra víc než samozřejmě kraje, přesto schodek rozpočtu je 135 miliard. Neboli my se i v tomto drastickém roce dále zadlužujeme a zvětšujeme svůj dluh, a budeme se dokonce, jestli to dobře půjde, zadlužovat ještě jenom do roku 2016. My k tomu bilionu 400 mld. ještě bohužel i při této hrůzně úspoře, která nás všechny bolí, přidáme ještě více dluhů, než konečně dosáhneme vyrovnaného rozpočtu.

A my tady bohužel doplácíme na ty poslance, kteří mě tady interpelují. Za jejich fungování tady vznik dluh bilion 200 mld. korun. My teď jsme popotahováni! Já teď musím chodit za těmi hasiči a bolí mě to, mrzí mě to, a musím říkat: Protože minulé vlády tady promrhaly, zadlužily zemi, bilion 200 mld. A my teď jsme ti chudáci, kteří se to pokusili napravit. (Potlesk poslanců VV.) A ještě vy nás za to kritizujete, vážení pánové!

Na druhé straně znovu: Soucím s obcemi, soucím s kraji a máme pro ně dárek – datové schránky zdarma. Datové schránky, které platí stát, přestože byla velká diskuse na vládě, obce a kraje dříve používaly poštovní – doporučené dopisy. Měly na to rozpočet. S datovými schránkami jsou zbaveny této povinnosti. Víím, že to je slabá náplast. Je mi to líto, stejně jako je mi líto mých lidí na vntru. Je nám líto, ale přece se nezadlužíme úplně definitivně.

Jezdím do Bruselu a tam na Radě pro spravedlnost a vnitřní věci se řeší nějaké oficiální věci, já vám řeknu, co se řeší v kuloárech. V kuloárech se řekne: „Copak, jestli padne Řecko, dobře. Ale jestli padne Irsko, možná s sebou strhne Portugalsko. A jestli pak padne Španělsko, tak jsme ve veliké krizi.“ A tyhle ty škrtky jsou jenom proto, aby pokud ten vítr Evropou půjde, aby nás nebolel a aby nás nesmetl.

Takže je mi to líto. Podílíme se všichni na tom, že se musí šetřit, protože se tady dříve rozhazovalo. Bohužel. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Poslanec položí doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petru: Pane ministře, já jsem rád, že máte takový soucit,

ale velká část mé otázky směřovala k tomu, jakým způsobem, přece jenom ve vaší gesci obce a města jsou, jaká máte připravena opatření k tomu, aby se snížila agenda, protože to nejhorší na tom všem nejsou jenom finance, finance jsou až vygenerované agendou, ale co uděláte pro to, aby agenda tolik nenarůstala. Jak jsem zmiňoval, za šest let je to 307 nových agend jenom u krajů, nemluvíme o obcích.

Čili má otázka také směřuje k této věci: co navrhnete vládě, nebo jaká máte připravená opatření ke snížení agendy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Předávám slovo panu ministrovi.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Promiňte, vynechal jsem tuto část. Já jsem minulý týden byl na semináři o snižování byrokratické zátěže. V tomto státě se ani neměřila, tady byly vlády, které ani neměřily, co dělají! Teprve teď se musí změřit a začít snižovat. Ministerstvo vnitra si dalo závazek, že sníží byrokratickou zátěž o 20 % v průběhu dvou let. Opravdu jste zavaleni často nesmyslnými přípisy. V koalici smlouvě je, že budeme dělat inventury všech byrokratických nařízení a budeme vyhledávat ty, které jsou skutečně nadbytečné, a budeme v nějakých termínech rušit systémem alespoň jeden během měsíce dvou.

Já uznávám, že máte pravdu, ale interpelujte minulé poslance za posledních šest let. Já jsem byl normálním občanem obce, který konzumoval byrokratické hrůzy, které i vaši kolegové ve straně sociální demokracie způsobili. A my se to budeme snažit odstranit, ovšem protože jste nás zavalili v minulých obdobích takovým množstvím byrokracie, nebudeme schopni to snížit tak rychle. Ale budeme se o to snažit.

Musím říct, elektronizace veřejné správy – já velmi doufám, že to bude jeden z velkých příspěvků ke snížení byrokracie. Ale musím zase říct na druhé straně, že mě překvapuje, když jsme tady například prosazovali zákon o základních registrech a navrhovali jsme, aby na občance bylo jenom jméno, aby lidé nemuseli byrokraticky při každém stěhování na úřad, při každém sňatku na úřad, při každém rozvodu na úřad, aby si snížili byrokratickou zátěž, tak tady jsme museli velice složitě jednat a muselo tady dojít ke kompromisu, že ti, kteří to tam budou chtít a budou dobrovolně byrokraticky chodit na úřady, tak aby to tam měli. Takže my navrhujeme větší byrokratické snížení, než tady prochází Sněmovnou! Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní dávám slovo poslankyni Lence Andrášové k přednesení ústní interpelace na ministra vnitra Radka Johna a prosím, aby se připravila paní poslankyně Konečná.

Poslankyně Lenka Andrášová: Vážený pane ministře Radku Johne, jedním z důležitých opatření, která pomohou zprůhlednit politické rozhodování a přiblížit jej občanům, je zveřejňování jmenovitého hlasování při jednání vlády ČR. Občané by měli mít možnost zjistit, jak se který ministr postavil k projednávanému bodu. Pane ministře, v jakém stavu je tento záměr vlády a co brání jeho realizaci? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministrovi.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Jsem velmi rád, že o tomto můžu hovořit... (potlesk poslanců opozice), protože to považuji za velmi důležité protikorupční opatření.

Tleskají mi pánové, za jejichž panování nebylo jmenovité hlasování! Takže ani nevíme, jak kdo z nich hlasoval o které zakázce (potlesk vládních poslanců), za jejichž panování armádní zakázky připravily občany o desítky miliard korun, a oni teď blahobytně v anonymitě se tady smějí! Samozřejmě že se smějí, protože nebylo jmenovité hlasování! A kdo se nesměje, jsou občané České republiky. Ti jsou tedy naštvaní!

A abychom tohle změnili – a znovu říkám, je to protikorupční opatření – poslali jsme v polovině září do vlády platné znění jednacího řádu vlády, ve kterém je například napsáno: Je-li obsahem materiálu podle odst. 6 informace o nakládání s majetkem státu, veřejných zakázkách, dotacích a grantech, je takový materiál vždy vládě předložen s návrhem usnesení a o přijetí takového materiálu vláda hlasuje po jménech. Škoda, že to nebylo dříve, pánové z opozice! Moc rád bych si to přečetl, jak kdo po jménech o které zakázce hlasoval!

Dále bude třeba: Členové vlády hlasují prostřednictvím hlasovacího zařízení, popř. zdvižením ruky, neusnese-li se vláda na tom, že hlasování proběhne podle jmen nebo tajně. Tajně se hlasuje hlasovacími lístky. Každý člen vlády obdrží jeden hlasovací lístek, na němž je uveden atd. atd. Všechno je zalité sluncem, odtěd bude jasno, kdo pro kterou zakázku hlasoval, a novináři nebudou zoufale pobíhat kolem vlády a hledat nějaké skryté zdroje, aby se zjistilo, kdo tady občany připravil o miliardy! Bude jasno! Má to ovšem jeden drobný stín – bylo zadáno do vlády v polovině září. A urgujeme, urgujeme, urgujeme. Já doufám, že to bude přijato v nejbližší době. Děkuji.

(Potlesk poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní tedy předávám slovo paní poslankyni Kateřině Konečné, která se bude ve své ústní interpelaci obracet na pana ministra Schwarzenberga. Jenom bych

ráda připomněla, že pan ministr je z dnešního jednání omluven. A prosím, aby se připravil pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslankyně Kateřina Konečná: Vážený nepřítomný pane ministře, paní předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi přednést na vás interpelaci, na kterou chápu, že mi dáte pouze písemnou odpověď, byť i za ni děkuji, protože se týká bodu, který jsme chtěli jako mimořádný zařadit na schůzi Poslanecké sněmovny, a vládní koalice, ta transparentní vládní koalice, o které tady posloucháme, má asi více transparentních informací, než máme my jako opozice, a proto nám nezbyvá nic jiného, než se ptát tímto způsobem, protože to byla právě tato vládní koalice, která tento bod v návrhu programu zabila. (Potlesk poslanců KSČM.)

Proto se vás ptám, vážený pane ministře, a týká se to summitu NATO v Lisabonu a toho, jak se čeští zástupci na tomto summitu chovali. Summit NATO v Lisabonu schválil tzv. novou strategickou koncepci, která zásadně mění politiku NATO a deklaruje závažné globální cíle. Z tohoto důvodu je třeba začít debatovat podle nás o reformě a rozsahu naší účasti. Vzhledem k tomu, že některé informace, které byly poskytnuty ze strany médií a politiků, jsou natolik závažné, že by měly zaznít a měla by je znát právě i opozice, ptám se vás zcela konkrétně:

V rámci summitu NATO byla přijata nová strategie dalších akcí v Afghánistánu. Já bych se tedy ráda zeptala, jaký je požadavek Aliance na naši účast armády v těchto operacích. Jakým způsobem bude budován protiraketový deštník? Zda to bude deštník NATO pro státy NATO, jaký bude reálný vztah Ruska a NATO při výstavbě tohoto deštníku a jaký bude vztah ke globální protiraketové obraně USA a zapojení ČR do této obrany. Kolik to bude stát české daňové poplatníky a co všechno dalšího jste na summitu NATO svým spojencům slíbili?

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní dávám slovo panu poslanci Jiřímu Paroubkovi, který se ve své ústní interpelaci obrací na pana ministra zdravotnictví Hegera, a prosím, aby se připravil pan poslanec Hulinský.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, 6. prosince byl v časopisu Týden zveřejněn článek s titulem Miliony pro známé, který se týkal vašeho náměstka a hlavního hygienika ČR doktora Víta a kde se také hovořilo o platbách osobě exposlance ODS Vychodila. Žádám vás v této souvislosti o odpověď na následující otázky. (K členům vlády:) Pánové, trochu méně hlasitě! Ono je vás slyšet víc než mě!

Za prvé, Ministerstvo zdravotnictví cestou tiskového mluvčího sdělilo

časopisu Týden informaci, že pan Vychodil byl vybrán na základě nejnižší cenové nabídky. Žádám tudíž tyto nabídky zveřejnit a zveřejnit zároveň i poptávkové řízení na tuto zakázku. Proč ministerstvo nevypsalo na plnění za více než 4,2 mil. korun otevřené výběrové řízení?

Za druhé. Dle sdělení a názoru erudovaných advokátů jde již o překročení zákona o veřejných zakázkách, jde o úmyslné rozdělování této zakázky na více menších částí.

Za třetí. Pan Vychodil pracuje pro vašeho náměstka za miliony ročně, dále pracuje pro Zdravotní ústav v Ostravě na zakázku vašeho náměstka doktora Víta a ještě je zaměstnán na plný úvazek na Krajské hygienické stanici v Olomouci. Plat z ministerstva pobírá i jeho manželka, která měla údajně totožnou náplň práce. Nejde o jasný střet zájmů? Předal jste po zjištění v časopisu Týden celou věc kontrolním orgánům? Jaké závěry z těchto skutečností hodláte, pane ministře, vyvodit? Vážený pane ministře, žádám také o předložení výstupů veškeré činnosti, kterou doktor Vychodil pro hlavního hygienika doktora Víta zpracoval v podobě písemných materiálů. Dle informací, které mám k dispozici, zatím bylo vyplaceno celkem 4,2 mil. korun z veřejných prostředků, a to k této částce není připočítán plat doktora Vychodila na Krajské hygienické stanici Olomouc a jeho manželky na Ministerstvu zdravotnictví.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se, ale jsem nucena vás upozornit na čas. (Posl. Paroubek: Děkuji.) Výborně, děkuji. A nyní má slovo pan ministr Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, ve věci vaší interpelace „podařený náměstek ministra zdravotnictví“ sděluji, že první informace, které v zadaném šetření jsem získal, jsou, že v roce 2003 byla uzavřena spolupráce mezi paní ministryní Součkovou a panem RNDr. Otakarem Vychodilem. Poradenská činnost se týkala práce na koncepci zdravotnictví paní ministryně Součkové a k této spolupráci nemám žádné bližší informace – zatím.

Strategické poradenství v oblasti ochrany veřejného zdraví začalo v roce 2005 smlouvou, kterou podepsal za Ministerstvo zdravotnictví hlavní hygienik dr. Vít, v roce 2007 byla podepsána nová smlouva na základě výběrového řízení. Tato smlouva byla podepsána statutárním zástupcem Ministerstva zdravotnictví a ukončena v polovině roku 2008. Řada podnětů, které v této oblasti dr. Vychodil přinesl, byla již v minulosti aplikována v rámci jednotlivých transformačních kroků v oblasti zdravotních ústavů a hygienické služby.

Ještě bych k tomu dodal, a to je jenom pro všeobecnou informaci:

Hlavní hygienik je ve zvláštním postavení. On je napůl náměstek ministra zdravotnictví a napůl je jmenován vládou jakožto hlavní hygienik jako státní orgán.

K vlastnímu šetření sděluji, že pokračuje a na věci, které jste žádal a které, jak doufám, budou ve stenozáznamu, já jsem si je nestihl všechny zapsat, vám dáme písemnou odpověď. Samozřejmě mi záleží na tom, aby to bylo vyšetřeno řádně, ať bude výsledek jakýkoliv, a podle toho pak udělám definitivní závěr.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě vystoupí pan poslanec Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, já vítám váš přístup. Myslím, že je věcný a správný. Je potřeba, aby o této záležitosti byla veřejnost informována, protože málo platné, jakékoliv skandály tohoto typu, pokud řekneme věcně skutečně jsou naplněny ty věci tak, jak bylo uvedeno v tom článku v časopise, by byly vážné, zejména v situaci, se kterou se teď vláda potýká, toho monumentálního skandálu, který se vyvinul na Ministerstvu životního prostředí.

Ještě jednou vám děkuji za věcný přístup a samozřejmě celou věc budu dále sledovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nechce pan ministr ještě reagovat? Nechce.

Můžeme přistoupit k další interpelaci. Je to interpelace pana poslance Hulinského na ministra obrany Alexandra Vondru. Prosím, aby se připravil pan poslanec Viktor Paggio.

Poslanec Petr Hulinský: Vážený pane ministře, chtěl bych vás požádat o dvě odpovědi. Za prvé, jestli jako ministr obrany jste informován o praxi zadávání dodávek, služeb nebo stavebních prací resortem, kdy se velmi často používá § 18 odst. 1 písm. j) zákona o veřejných zakázkách, což vede k tomu, že se dodávky a služby zadávají státním podnikům v mnoha případech za ceny, jež by mohly být podstatně vyšší, než kdyby byla otevřena výběrová řízení.

Druhá otázka, na kterou bych v této interpelaci rád znal odpověď, je, jestli je vám známo, že k 1. listopadu 2010 byl sloučen Vojenský opravárenský podnik 025 Nový Jičín a Vojenský opravárenský podnik 026 Šternberk a že u nově vzniklého opravárenského podniku 026 Šternberk neměli zaměstnanci v Novém Jičíně ještě k 6. 12. podepsané nové pracovní smlouvy a byli a jsou ve velké nejistotě.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí pan ministr obrany.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Paní předsedající, vážený pane poslanče, obě skutečnosti, ptáte-li se na můj názor, zda jsou mi známy, mi známy jsou.

K té první věci, pokud jde o zadávání veřejných zakázek na státní podniky založené resortem Ministerstva obrany, zda vím o jejich existenci a proč je využíván onen § 18 písm. j) zákona č. 137/2006 Sb., tedy zákona o veřejných zakázkách. Jak jistě víte, resort Ministerstva obrany je dlouhodobě zakladatelem tří strategických státních podniků. Původně to byly čtyři, ale dva byly sloučeny do jednoho. K tomu se dostanu ve druhé odpovědi. Oblast pozemní techniky zabezpečuje Vojenský opravárenský podnik 026, který je ve Šternberku na Moravě, oblast Letecké podniky, tradičně LOM Praha, státní podnik, a pak správu a hospodaření v lesích na území vojenských objektů mají na starosti Vojenské lesy a statky České republiky. Předmětem jsou samozřejmě přednostní dodávky výrobků a služeb, které jsou z podstatné části určeny pro resort Ministerstva obrany.

Výhoda pro zakladatele spočívá u těchto podniků jednak v přímé kontrole jakosti v celém průběhu výrobního procesu, jednak v kontrole nákladové a cenové stránky těchto dodávek. Státní podniky jsou díky své komplexní vybavenosti odborníky v oblasti výzkumu, vývoje a zkušebnictví a stejně tak i výroby a zejména opravárenství, jakož i technickým vybavením připraveny pružně reagovat na požadavky Ministerstva obrany. Z těchto důvodů jsou zejména k opravám vojenské techniky využívány a je jim tedy umožněno zadávání veřejných zakázek s využitím obecné výjimky z působnosti onoho zákona č. 137.

Předmět veřejné zakázky vždy vychází ze zakládací listiny a statutu příslušného státního podniku, v němž má zadavatel, který je zároveň jeho zakladatelem, výlučná majetková práva a kontrolní pravomoci v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 77/1997 Sb., tedy zákona o státním podniku.

Státní podnik vystupuje v rámci uspokojování potřeb státu též jako veřejný zadavatel, kterému je uložena povinnost zabezpečovat tyto potřeby účelně a hospodárně. Za období posledních dvou let bylo prostřednictvím těchto státních podniků realizováno 30 % veřejných zakázek zadávaných sekci vyzbrojování. Příjmy získané ze zakázek realizovaných státními podniky slouží samozřejmě ke zhodnocování majetku České republiky.

Nyní odpověď na druhou otázku, která se týká fúze dvou VOP, jednak VOP 026 Šternberk, jednak VOP 025 Nový Jičín. K této fúzi dvou vojenských opravárenských podniků došlo k 1. listopadu t. r. Přechod práv a povinností pracovních vztahů řeší zákoník práce v příslušném §

338 a následujících. V našem případě šlo o přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů, a to na základě usnesení vlády o sloučení obou podniků a následně usnesení Krajského soudu v Ostravě. V daném případě, tj. převod práv a povinností, přecházejí práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů na VOP 026, čili do Šternberka, aniž by bylo třeba končit jeden pracovní poměr a navazovat nový. O této skutečnosti byli všichni zaměstnanci ve druhém podniku, čili v Novém Jičíně, ve smyslu ustanovení § 279 odst. 1 písm. c) zákoníku práce informováni, že dochází ke sloučení těchto podniků, a informace obsahovala rovněž údaje o tom, že veškerá práva a povinnosti ze všech smluvních vztahů, včetně pracovněprávních, přecházejí automaticky na VOP Šternberk jakožto na nástupnickou organizaci. Tuto informaci dostal každý zaměstnanec.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Promiňte, pane ministře. Já vás potřebuji upozornit na čas.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Ano, končím. Přijetí této informace každý zaměstnanec stvrdil svým podpisem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nevím, jestli chce pan poslanec Hulinský ještě reagovat. Nechce.

V tuto chvíli můžeme přejít k další ústní interpelaci. Jedná se o interpelaci poslance Viktora Paggia na ministra vnitra Radka Johna. Prosím, aby se připravil pan poslanec Ivan Ohlídal.

Poslanec Viktor Paggio: Vážený pane ministře, v září tohoto roku jste veřejnosti, a to jak laické, tak odborné, představil plán boje proti korupci. V souvislosti s tím jste vydali protikorupční manuál pro občany, což lze považovat za chvályhodný krok vůči veřejnosti, ale má otázka směřuje k tomu, jaká je vůbec koncepce či strategie přípravy a realizace protikorupčních opatření. Avizoval jste zpracování protikorupční strategie a já bych se vás chtěl zeptat, co se s touto strategií děje, v jakém je stavu její zpracování i projednávání. Byly-li k ní vzneseny také nějaké kritické připomínky, a pokud ano, jak se s nimi vypořádáváte. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo ministru vnitra Radku Johnovi.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Zatímco se s strategií boje proti korupci Ministerstva vnitra jsme spěchali, aby už konečně se rozjely nějaké kauzy, a podařilo se to i více než jsme čekali,

protože na komunální úrovni policie začala fungovat. Mluvím o zjištěné korupci na radnicích ve Znojmě, v Kolíně, v Žatci, mluvím o vyšetřování kauz v přijímání úplatků, které v tomto roce stoupl o 62 %, mluvím o vyšetřování kauz pletichy při veřejné soutěži, kde máme zvýšení o 700 %. Takže zatímco první plody už ta strategie vnitra nese, musím objektivně uznat, že ale policie se zatím pouští do těch nízkých pater, že odvaha řezat opravdu do těch největších kauz, které by všechny občany této země zajímaly, a vyšetřit je, ta musí přijít teď postupně. Ale my jdeme zdola nahoru, to znamená od obcí, od radnic po kraje, a doufáme, že půjdeme i výš.

Strategie je fungující. Sklidila některé kritické ohlasy. Největší kritika byla, že je represivní, nikoliv preventivní. Na to my jsme namítali, že Ministerstvo vnitra bude ale vždycky represivní. Od toho je Ministerstvo vnitra, a i testy spolehlivosti, které jsme prosadili do koaliční smlouvy a které budou nasazeny na úředníky i politiky, na což se osobně velmi těším, a že i testy spolehlivosti jsou vlastně preventivní opatření, protože vnesou zmatek do řad korupčníků. Každý korupčník žádající o úplatek, když ho bude dostávat, bude si říkat: A sakra, nedává mi ho člověk, který mě testuje na spolehlivost? A i kdyby se povedlo chytit pár desítek korupčníků, tak to má obrovský preventivní dopad na stovky a tisíce.

Mimochodem stejný systém je u testů spolehlivosti policie, které se úspěšně rozvíjely v tomto roce, a máme dramatické navýšení, zatímco v minulém roce bylo provedeno asi 23 testů spolehlivosti policistů, v letošním roce už teď přes 60. Výborně! Výborně! Jsme rádi.

Nicméně sklidili jsme kritiku, že jsme represivní, a vždycky jsme říkali, ale pozor, to je jenom strategie Ministerstva vnitra, my budeme předkládat strategii vlády, kde musí být i preventivní i represivní opatření vyvážená. Takže naše hlavní aktivita v posledních dvou měsících se zaměřila na přípravu vládní protikorupční strategie, gestorem je Ministerstvo vnitra, provedlo Ministerstvo vnitra samozřejmě ve spolupráci s ministerstvy místního rozvoje a spravedlnosti, protože já osobně si myslím, zvlášť když vidím stav v této zemi, že úplně nejdůležitější je transparentní zákon o veřejných zakázkách, který znemožní to drastické rozkrádání, jaké tady bylo v minulých volebních obdobích. To znamená zákon připravuje Kamil Jankovský z Věcí veřejných a principem zákona je všechno zveřejněno, všechno na internetu, žádné šití soutěží na míru, volný přístup společností a přesné informace i o tom potom, kdo vyhrál a za kolik vyhrál. Žádné tajemí před veřejností. Když už si veřejnost objedná službu, tak je vyloučeno, aby před ní bylo zatajeno, za kolik je za služba prováděna. A to musím říci odpovědně můj osobní názor, i když je to jiný resort. Tenhle dobrý zákon, samozřejmě bude povinnost společností prokázat, kdo je vlastník, aby nejasné firmy se nemohly účastnit veřejných soutěží. Tohle je to nejdůležitější protikorupční opatření, které nám může ušetřit desítky a stovky miliard. Samozřejmě

Ministerstvo spravedlnosti bude dělat a má v gesci legislativní změny kromě jednoho, to je docela zajímavé, kromě zákona o lobbingu. Ministerstvu spravedlnosti se nechce do zákona o lobbingu. Říká, že to je těžká norma, že je vlastně složité ji napsat. Tak aby si zákon o lobbingu vzalo do gesce Ministerstvo vnitra a startovací studie dělá poslankyně Lenka Andryšová, která zrovna teď odešla. Obchází ambasády, zjišťuje, kde a jak je upraven lobbying v jiných zemích, a my ten zákon přineseme.

Nicméně, jaký je stav. V této chvíli je hotová vládní –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, já vás musím upozornit na čas, který právě uplynul. (Ministr John: Kolik?) Už nic.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Tak jediná věta. 57 bodů, pochvala i od neziskových organizací, předáno do vlády, vláda se tím bude zabývat na výjimečném zasedání, zřejmě první novoroční zasedání, doufám, že bude schváleno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec už nechce přednést žádnou doplňující otázku. Já tedy nyní dávám slovo panu poslanci Ivanu Ohlídalovi, který se svou ústní interpelací bude obracet na ministra školství Josefa Dobeše, a prosím, aby se připravil pan poslanec Brány.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, ve své interpelaci se pro nedostatek času omezím pouze na regionální školství. Regionální školství je ve velmi špatném stavu. Vy říkáte, že české školství je nemocné, já bych spíš řekl, že toto české školství je v krizovém stavu hraničícím až s úpadkem. Dosvědčuje to řada faktů, například hodnocení zahraničních institucí zabývajících se zprávami o výsledcích studia v jednotlivých zemích. Například poslední hodnocení PISA 2009 je pro nás doslova fatální. Ukazuje se, že naši žáci a studenti patří k těm nejhorším v mnoha disciplínách, když se to srovnává s ostatními zeměmi světa. A co je nejhorší, je to, že tento pokles vědomostí a znalostí našich žáků je nejprudší. Ten trend je nejrychlejší ze všech posuzovaných zemí světa. Je tedy třeba něco s tím naším školstvím rychle a operativně udělat.

Všichni si uvědomujeme, že existuje mnoho negativních faktorů v našem školství, které tento stav zřejmě způsobily. Za prvé je to naprosto nesmyslné financování regionálního školství, které zvláště u středních škol je zaměřeno pouze na kvantitu, na počet studentů. Dále je to samozřejmě přebujelá síť především středních škol v České republice. I přílišná liberalizace výuky je v mnohých směrech neprospěšná, ba dá se říct škodlivá. Je

třeba si všimnout také faktu, proč žáci soukromých škol dosahují většinou horších výsledků než žáci škol krajských nebo obecních.

Pane ministře, nelze čekat na nějakou reformu, i když i ta je nutná. Je nutné provést rychlá a operativní řešení. A já se vás chci zeptat, jestli takováto operativní řešení ke zlepšení stavu regionálního českého školství máte připraveno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předávám slovo panu ministrovi školství.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, pane profesore, dámy a pánové, to mně připadalo jako připravená interpelace od pana profesora, ale nebyla. Já si vážím toho, že pan profesor, který se zejména zajímá o vysoké školy, poukazuje na to, že české školství ať je nemocné nebo v krizi, tak ta krize začíná odspodu, od primárního a sekundárního školství.

Já půjdu velmi rychle, co s tím dělat. Souhlasím, že ne dlouhodobá koncepce, ale třeba operativní kroky, protože mimo jiné každý ministr, co přišel, přinesl koncepci, popřel koncepci toho před ním, a tak vnesl chaos do českého školství.

Já, poslanec za Věci veřejné, si tady směrem k levici dovoluji říci jednu věc. Jsem člověk, který si myslí, že tak jak bylo nastaveno školství před listopadem 1989, v mnohém nebylo špatné, byl tam jen neskutečný politický nános, politická nesvoboda a personální cenzura, co se týče učitelů. Ale základ československého, českého školství byl dobrý. Přišla revoluce a my jsme měli tendence to zbourat úplně celé, a tam začal chaos a začínaly chodit nekonceptní věci.

Nehodlám připravit velkou koncepci. Hodlám do tohoto stavu, s kterým nejsem spokojen, přinášet operativní věci. První věc je změna financování školy, protože nasávací efekt za žákem vytahuje děti, které na to nemají, až někam strašně vysoko a systém to není schopný ufinancovat, a už vůbec se nehovoří o kvalitě školy. Změna systému.

S kolegou náměstkem Němcem připravujeme v II. kvartálu 2011 předložit jiný model financování, ne čistý normativ. Jsou koncepce kolem, můžeme se bavit o třídě a různé kombinace na kvalitě. Toto připravujeme. Předložíme několik variant a pošleme to krajům, odborným asociacím, školskému výboru do Senátu a otevřeme diskusi. Je to polovina roku 2011.

Síť škol, přebujelá, velmi přebujelá. Dva kroky, které podnikám. Víte, že 1. 12., a dnes na to ještě bude jedna interpelace, jsem předložil hejtmanům ideální síť škol. Je to projekt, ale více o něm za chvíli, s kterým mi pomohla Vysoká škola ekonomická, kdy porovnáváme demografii se sítí škol, jednotlivé kraje, a ukazujeme už dneska naplněnost těch škol, a spolu s hejtmany, věřím,

že se už pro rok 2011–2012, tzn. do poloviny března rozhodneme k zeštíhlení sítě zhruba o 20 %. Konkrétní krok.

Třetí věc, měření kvality. Máme systém velmi otevřený, tak jak vy říkáte. Já říkám bezbřehý. A bavíme se o curriculu, rámcovém vzdělávacím programu, školském vzdělávacím programu. Školy na to nebyly připraveny, nebyla poskytnuta podpora učitelům, často se to dělalo jenom formálně. A já do toho systému chci zasadit měření kvality. To znamená červen 2011 bude pilot srovnávacích zkoušek v 5. a 9. třídách V tuhle chvíli vrcholí diskuse v pracovních komisích nad standardy, které chceme mít nastaveny do konce ledna. V tuto chvíli připravujeme výběrové řízení, abychom zavedli podmínky pro firmy, které budou dělat toto měření přes internet. Bude to elektronické. Připravujeme pro ten projekt zhruba sto škol. Hlásí se nám školy z Moravskoslezského kraje. Přijdou srovnávací zkoušky. Věřím, že společně s touto Poslaneckou sněmovnou potvrdíme zavedení státních maturit.

Co se týče vysokých škol, diverzifikace, nastavujeme, posilujeme kvalitativní hodnocení vysokých škol, tak aby akademický rok 2011–2012 byl už v mnohem přísnějším pohledu kvalita proti kvantitě. A pak nepochybně dojde už v tomto akademické roce k reorganizaci, zejména v regionálních vysokých školách, které budou muset reagovat, slučovat se, kooperovat spolu, protože to může udělat jisté ekonomické problémy těmto školám.

Hodlám odbourávat byrokracii. Připravuji v uvozovkách rychlou novelu školského zákona 561, která je v tuto chvíli, mám pocit, ve vnějším připomínkovém řízení. Reaguji tam na několik odstranění byrokratických, reaguji tam na odvolatelnost ředitelů snazší, reaguji na volební období ředitelů, všechny ty změny komunikuji s městy, obcemi a kraji a myslím, že jsme tam poměrně ve shodě.

Co se týče byrokracie, hodlám udělat krok, který tu ještě nebyl, a zeštíhlovat takzvané organizace přímo řízené kolem ministerstva. Kolem jednoho ministerstva je 17 těchto organizací, které dusí školy, regionální školství byrokracií. K 1. 4. slučuji tři v jedno a k 1. 7. další tři v jedno, takže jich budeme mít o čtyři méně a hodlám v tom pak pokračovat. Pokud mi to čas dovolí, na konci volebního období ze 17 organizací mít tři podpůrné směry.

Tolik operativní kroky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Má prostor ještě pan poslanec Ohlídál.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji, pane ministře. To, co jste nastínil, vypadá pěkně. Jenom teď nevím, jestli budete mít na provedení těchto svých záměrů dostatek finančních prostředků vzhledem ke škrtacímu rozpočtu, k-

terý byl schválen. Co se týče vysokých škol, tam samozřejmě je nutné vést zvláštní diskusi. Jenom chci konstatovat, že sociální demokracie, především poslanci této strany, budou bedlivě sledovat činnost ministerstva a budou samozřejmě tuto věc i komentovat.

Na závěr bych vám chtěl poděkovat za vás kultivovaný projev. Chci vám poděkovat za to, že na nás neřvete tak jako váš kolega Radek John. (Potlesk v části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministrovi.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Pane profesore, já na rozdíl od svých razantních kolegů, kteří velmi razantně řídí svá ministerstva, jsem takový plachý ministr.

Co se týče financování, podařilo se vyjednat pro regionální školství 2,1 miliardy. Máme to v tarifech. Dnes už všichni víme, že od 1. 1. to bude platit pro rok 2012. Díky mým kolegům z Věcí veřejných se nám podařilo prosadit do koaliční smlouvy 4 miliardy, v roce 2012 půjdou 4 miliardy, a tam je velká diskuse, jak ty peníze pošleme. Minimálně proto chci učinit ředitele více odpovědnými, aby to nedopadlo jako s liškovným, kdy se peníze ne zrovna spravedlivě rozdělily.

Tolik peníze. Určitě zajímavé peníze přinese redukce sítě škol. Odhadujeme, a říkal jsem to i hejtmanům, že pokud se nám podaří zredukovat síť o 20 %, ušetříme do regionálního školství odhadem 2 miliardy korun a ty bych chtěl smysluplně využít. První věc, co bych chtěl, investovat půl miliardy do psychologů do škol, protože sociálně patologické jevy na školách jsou velmi alarmující. Pak se můžeme bavit, jestli posílíme vysoké školy ze zbytku peněz. Jestliže systém efektivizujeme, tak možná i v těch těžkých ekonomických obdobích budeme mít peněz relativně dost.

Není tu ministr financí Kalousek, a proto vám můžu říci, že moje zkušenost zatím těch pět měsíců ze školství je, že peněz je relativně dost, ale ne úplně šetrně jsme si nastavili, jak je vynakládáme. Jsou tam různá IPn, různé přesně ty organizace přímo řízené, velmi byrokratický aparát. Když se to podaří zeštíhlit, budou peníze na smysluplnější projekty.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní předávám slovo panu poslanci Branému, který se ve své ústní interpelaci obrací na ministra dopravy Víta Bárta. Prosím, aby se připravila poslankyně Marta Semelová.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající,

vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, dosavadní příprava výstavby dálnice D3 a její samotná výstavba byla a je plna spousty problémů. Hlavně však probíhá příliš pomalu. Tato dopravní stavba je naprosto nezbytná pro rozvoj Jihočeského kraje. Rozumím tomu, že omezené zdroje Státního fondu dopravní infrastruktury nedávají velký prostor pro realizaci mnohých záměrů, nicméně bych vám rád položil, pane ministře, několik otázek.

Za prvé, jaký je aktuální stav přípravy trasy D3 z Prahy do Tábora?

Za druhé, uvažuje se o výstavbě české dálnice D3 s pomocí peněz soukromých investorů, tedy cestou programu PPP? Když ano, jak jsou úvahy realizovány?

A konečně to podstatné, za třetí, a to je proslavený obchvat Českých Budějovic. Myslím, že správně nyní kladete důraz na obchvaty obecně. Ale termín výstavby dálničního obchvatu Českých Budějovic stále není znám. Dobře rozumím tomu, co jste při své návštěvě Jihočeského kraje prohlásil, totiž že je třeba najít levnější řešení tohoto obchvatu, neboť jeho uvažovaná délka 22 km by vyšla na 12 miliard korun. Jistě, v porovnání s 35kilometrovým úsekem z Veselí nad Lužnicí do Úsilného u Českých Budějovic, který si vyžádá náklady 14 miliard korun, to je asi mnoho. Ale je třeba mít na zřeteli, že České Budějovice potřebují mít obchvat rychle a jeho zapuštění do terénu umožní další rozvoj východní části města.

V roce 1998 při projednávání územního plánu Českých Budějovic jsme stáli před otázkou, zda dálnici vést na Lišovském prahu a zvláště řešit obchvat města, nebo jít úspornější variantou a ekologicky šetrnější, která nyní čeká na realizaci, tj. že dálnice plní funkci obchvatu města. Nebezpečím při nezapuštění její části do tunelu je, že východní část města bude omezena v dalším rozvoji.

Pane ministře, Jihočeši tedy úsporně uvažovali již při tvorbě územního plánu Českých Budějovic, aby se nebudovaly dvě komunikace, ale pouze jedna. Děkuji za vaši reakci.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministrovi.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Ticho v sále, dobrá nálada, takže není důvod zvyšovat hlas, což je milé. Děkuji naopak vám za milá interpelační slova.

Co se týče Praha–Mezno, to znamená úsek D3 z Prahy ven. Je dokončena dokumentace hodnotící vliv na životní prostředí u obou variant, to znamená takzvané západní i východní, probíhá projednání na Ministerstvu životního prostředí. Následovat bude zpracování posudku a vydání stanoviska, které je plně v gesci Ministerstva životního prostředí, a

předpoklad vydání je září roku 2011. Co se týče financování, tak je zde úvaha o možnosti využití prostředků z OPD II v období 2014 až 2020.

Co se týče PPP, je zapotřebí říci, že jsme v druhém kvartálu mé funkce, to znamená od října nyní do prosince, se začali PPP intenzivně věnovat. Provedli jsme řekněme určitý průzkum trhu, včetně setkání prvního náměstka Martina Sýkory s českými bankéři a s českými stavebními společnostmi na téma PPP. V tuto chvíli existuje několik variant cesty, které nejsou v té pozici, abychom dnes rozhodli, kterou z nich se vydáme. V rámci dopravní superkoncepce budu předkládat určité variantní řešení, které nepředpokládám, že vláda bude rovnou vetovat nějakou variantu PPP, ale ještě během prvního kvartálu příštího roku všechny varianty PPP budeme dále rozpracovávat.

Je jednoznačné, že toto téma se dotýká Ředitelství silnic a dálnic, Státního fondu dopravní infrastruktury i Ministerstva dopravy a závažnost situace i množství úkolů, které v tomto směru jsou jdou tak daleko, že nyní vám sděluji informaci, kterou jsem zatím nikde nepublikoval, a to je to, že od Nového roku jsem pověřil své spolupracovníky, aby změnili organizační strukturu Ministerstva dopravy tak, aby jeden z náměstků byl přímo vyčleněn, alespoň krátkodobě, jako nový náměstek čistě pro PPP projekty, protože, znovu opakuji, jedná se o problematiku velmi zásadní. A já mám tu vizi, že již během příštího roku chci nejenom předložit konkrétní variantu, kterou se vydáme, ale z té konkrétní varianty, kterou se vydáme, ji dát i k dispozici sem do Sněmovny, protože se jednoznačně bude jednat o určitou legislativu.

Co se týče obchvatu Českých Budějovic, omlouvám se, ale vážím si toho, že se spojuje téma výstavby dálnice s obchvatem. Z druhé strany přesto tunel, který je navržen v rámci obchvatu, není z mé hlavy, ale je to z hlavy manažerů Státního fondu dopravní infrastruktury, kteří se z tohoto hlediska zpovídají i do Bruselu, že jak Brusel, tak SFDI v současné podobě, tak jak je projekt navržen, považují tuto stavbu za ekonomicky nenávratnou, za stavbu, která z tohoto hlediska je jednoznačně nevýhodná z pohledu investic, které máme k dispozici.

Já velmi vítám činnost pana poslance Paggia s panem hejtmanem, kteří se velmi pustili do tématu zefektivnění obchvatu, snížení ceny, a pevně doufám, že se jim toto řešení podaří dotáhnout k úspěšnému cíli. Nicméně vnímám to, že došlo ke změně ve vedení radnice ve městě České Budějovice, a je jasné, že o tomto tématu je zapotřebí znovu mluvit i s vedením města České Budějovice.

Z pohledu politiky Věcí veřejných je správné říci, že je skvělé, že na českých radnicích je v mnoha směrech nový management. Z pohledu ministra dopravy přiznávám –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, omlouvám se, ale opět vypršel váš čas a já vás nechci peskovat. Prosím, sledujte čas na tabuli, ale samozřejmě dopovězte svou řeč.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Jen sděluji, že v prvním kvartálu příštího roku pan Paggio pro mne připravuje cestu do Českých Budějovic za panem primátorem a za účasti pana hejtmána, abychom verifikovali, a pevně doufám, že verifikujeme levnější variantu bez tunelu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ještě dávám prostor panu poslanci Brannému, který ho může použít pro doplňující otázku, prosím.

Poslanec Petr Braný: Děkuji zatím za odpověď. Chtěl bych jenom, jestli by pan ministr zareagoval na projekt PPP, že tam je myslím jeden závažný problém a to je maximální délka 30 let pronájmů, když běžně ve světě je spíš 40 až 70 let, a je tam určité nebezpečí návratnosti té investice, aby se tam neplatily nějaké jiné poplatky nebo aby nenesly samosprávy, zejména kraj, popřípadě stát, zvýšené náklady. To je jedna podotázka.

Jinak jestli chce ještě doplnit to, co ho těší, a to, co ho zase trápí jako ministra z hlediska změna managementů na radnici, ale myslím si, že tak dramatická změna zase v Budějovicích není, že by to byl diametrálně jiný názor, toho se neobávám, spíš je tam ten problém, že se zdůvodňovalo, když jsme dělali sdruženou obchvatovou variantu, že tam bude možné zapuštění. Ale rozumím, že budeme muset reagovat i na různé podněty, které jsou mimo tuto republiku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní je ještě prostor pro pana ministra.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Co se týče PPP, rovnou odpovídám: Nemáme rozpracovány dneska PPP do té úrovně, abychom si říkali, jaká je kupříkladu participace nebo dopady ve vztahu ke krajům. Z tohoto hlediska jsme opravdu na začátku. A zcela otevřeně říkám to, že když jsme připravovali PPP projekty, tak je jednoznačné, že např. pražský obchvat nebo D1 je z pohledu PPP projektů mnohem lukrativnější než R35 nebo D3. Nebo řeknu-li to úplně jinak – D3 je nejméně lukrativní úsek z hlediska budování PPP.

Jinými slovy řečeno, rozumím tomu, co říkáte, potvrzuji tuto tezi. A dnes z kuchařky ve vztahu k PPP prozradím jenom to, že právě z toho důvodu nemáme ambici to řešit v nějakém komplexnějším balíčku, který jaksi výhodnost a nevýhodnost zmenší.

Jinak co se týče změny řekněme ve vedení Českých Budějovic, já pevně doufám, a byla by to pro mne skvělá zpráva, to co říkáte, z druhé strany je to natolik zásadní věc, že ji považuji za zásadní a i z a slušné řešit na místě osobně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo paní poslankyni Semelové, která se obrací se svou interpelací na pana ministra školství Dobeše, a prosím, aby se připravil pan poslanec Kádner.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, vy jste už začal odpovídat na moji interpelaci. Ta se týká návrhu projektu Ideální škola, který by měl být obecným modelem pro kraje zohledňujícím demografii a regionální odlišnosti. Podle tohoto modelu by školy měly mít určen ideální počet žáků, učitelů, nepedagogických pracovníků a tříd. Kraje by se jím řídily při rozhodování o budoucnosti té které školy, jejímž jsou zřizovatelem. A v tom právě vidím jistý problém.

Optimalizace, přesněji řečeno rušení a slučování škol se bude týkat škol zřizovaných kraji, tedy škol veřejných, které ubudou, zatímco soukromé zůstanou. Víím, že mnohé střední školy jsou naplněny ze 60 % a na tuto situaci je třeba reagovat. Ale musí to být po důkladné analýze demografické, ekonomické a sociální a na základě dlouhodobé koncepce.

Proto se ptám, v jakém stadiu takové analýzy jsou. Dále, jak bude zaručeno, aby nezanikly celostátně ojedinělé obory, byť v tuto chvíli s nízkým počtem žáků, přičemž reflektuji tu diskusi s hejtmány. A konečně, zda se zabýváte tím, kolika pedagogických a nepedagogických pracovníků školství se to bude týkat a co bude s učiteli, kteří přijdou o místo, zvláště v oblasti s vysokou nezaměstnaností.

Vážený pane ministře, mám obavy, vážné obavy, aby opět nezvítězily ekonomické zájmy, případně snahy získat pozemky či budovy, nad výchovou a vzděláváním, nad jejich kvalitou a dostupností, tak jak tomu bylo v uplynulých dvaceti letech, viz rušení jeslí, rušení mateřských škol, učňovských oborů, jejichž kapacity dnes citelně chybějí. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministru školství.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedající, vážená paní poslankyně, dámy a pánové. Ano, souhlasím, že není možné vystříhnout koncept ideální školy, ideální sítě v kraji, aniž by na to navazovala koncepce.

Nejdříve z ministerstva odešel dlouhodobý záměr pro regionální škol-

ství, které v tuto chvíli je ve vnějším připomínkovém řízení, a přichází tak spousta připomínek z krajů, z měst a obcí, takže ten materiál byl, kde se nastavily základní parametry, kde se řeklo, že ministerstvo vidí výhledově tolik procent gymnázií, tolik procent středních odborných škol, tolik procent učňovských škol apod. Takže ten rámec jsme nastavili a poslali jsme do vnějšího připomínkového řízení. Zhruba měsíc poté jsme s Vysokou školou ekonomickou připravili teoretický model. Teoretický, ale vycházející z reálných čísel v tom kraji. Každý kraj od nás dostal obecné parametry a pak konkrétní parametry toho kraje i s předpokládaným demografickým vývojem. Tady pro zajímavost je potřeba říct, že samozřejmě nejlépe je na tom Praha a střední Čechy. Nejhůře je na tom Moravskoslezský, Karlovarský kraj, jestli se nemýlím. Takže každý kraj tam má tu svou křivku a doporučenou optimalizaci.

Tento materiál dostali hejtmani a řekli jsme si, že si dáme zhruba čas do poloviny ledna, kdy oni pro mě, praktici, protože toto je stále pořád teoretický materiál, který by měl odpovídat tomu dlouhodobému záměru, oni praktici si na to sednou se svými odborníky a budou už konkrétně hovořit o těch školách. Zde já bych chtěl být tím garantem, aby tam nedocházelo k těm jevům, co vy říkáte, a propojovat to s tím dlouhodobým záměrem. A já věřím, že s většinou hejtmanů – já bych byl rád, že se všemi – se shodneme po nějaké míře vyjednávání a nejpозději do poloviny března se shodneme na optimalizaci každého konkrétního kraje. Pak musí kraj na sebe vzít tu odpovědnost a musí tu optimalizaci schválit zastupitelstvem. Zde já před touto Sněmovnou říkám, že pokud takový postup bude, tak v tom zastupitelstvu vedle každého hejtmana bude vždy stát ministr školství, který ocení toho hejtmana. Řekne, že hejtman přispívá ke kvalitě českého školství, a tento hejtman za tu odvahu bude mít ode mne podporu. A já budu spolu-autorem této redukce.

Co se týče mateřských škol, pozemků, ta optimalizace – a bavili jsme se s hejtmany – nesmí kopírovat problémy mateřských školek, jinými slovy, optimalizovat na sto procent naplněnost dneska, protože přece jenom ta malinká demografická vlna doputuje zhruba za deset let na střední školy a my si tam tu rezervu musíme ponechat, abychom pak neměli problémy jako s mateřskými školkami. Tam to bylo nekonceptní. Něco se seškrtalo na sto procent, a pak nám mateřské školky chyběly.

Co se týče soukromých škol, ano, je to velký problém. Hodlám řešit i naplněnost, kvalitu soukromých škol. Já jsem dal opakovaně závazek hejtmanům, že pokud oni půjdou spolu se mnou do redukce, tak já bez jejich souhlasu v jejich krajích nezřídím žádnou školu. Kdybych to udělal, tak by to bylo velmi paradoxní řešení. Řežeme státní a krajské školy, veřejné školy, a schvalujeme soukromé školy. Mohu tady říct, že jsem dal souhlas ke zřízení jedné školy. Bylo to na žádost hejtmana Moravskoslezského kra-

je, kde jsem povolil pobočku ... (nesrozumitelné). Kdybych neměl tento souhlas, tak bych to neudělal.

V současnosti se trošičku peru ještě se Středočeským krajem, kde je žádost o zřízení gymnázia v Hostivících. Tam s panem hejtmanem řešíme nějaké drobné nesrovnalosti, co tam byly. Ale tam opět překvapivě i pan hejtman chce tuto školu v Hostivících.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dávám slovo paní poslankyni.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji za odpověď, nicméně ještě dvě poznámky k tomu, co bylo řečeno, co se týká soukromých škol.

Já vím, že vy jste dal, pane ministře, příslib, že nepovolíte žádnou novou soukromou školu. Nicméně tady je problém těch stávajících soukromých škol, protože redukovat se budou veřejné školy, kdežto těch soukromých se to netýká. To je jedna poznámka.

A druhá poznámka. Já mám obavy z jedné věci – aby tím, že se to bude přenášet na kraje, nedošlo k tomu, že se to rozkouskuje, takříkajíc. Podle mého názoru za vzdělání musí zodpovídat stát a mám obavy, aby nedošlo ke zrušení takové školy, která třeba v rámci jednoho kraje naplněna nebude, ale která přesahuje hranice kraje a zároveň, jak už jsem říkala, může být ojedinělá svým oborem právě pro Českou republiku.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Předávám slovo ještě panu ministroví. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Přesně tohle jsme řešili. Řešili jsme tam, kde spolu sousedí kraje, že je potřeba spolupráce, tak abychom ošetřili tohle, že tam žáci dojíždějí, a neřešili jsme bezhlavě jeden kraj vedle druhého. Druhým garantem by měl být ten dlouhodobý záměr, protože konkrétní celková čísla garantuji já a musím je v těch krajích naskládat. Takže tam to řešíme.

Soukromé školy – tak je tam jistý také nástroj státní podpory ve výši šedesáti, devadesáti procent podpory, a to už je velký rozdíl.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní dávám slovo panu poslanci Davidu Kádnerovi a prosím, aby se připravil pan poslanec Novosad. Pan poslanec Kádner se ve své ústní interpelaci obrací na ministra vnitra Radka Johna.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Paní předsedající, dámy a pánové, vážený pane ministře. Jak je jistě známo, je jedním z prioritních úkolů této

vlády problematika boje proti korupci. S tímto nosným tématem také vstoupila strana Věci veřejné do vládní koalice. Bohužel nabývám dojmu, že dosud bylo zveřejněno jen velmi málo informací o připravovaných záměrech vlády i samotného Ministerstva vnitra v této oblasti. Pokud jsem správně informován, měla v minulých dnech proběhnout jednání vedení koaličních stran, tzv. K9, právě o této oblasti.

Mohl byste nás, pane ministře, seznámit s výsledky těchto jednání a pokud možno sdělit, jaké konkrétní kroky a v jakém časovém horizontu mají být v oblasti protikorupčních opatření připraveny. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ministr vnitra Radek John.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Tak my jsme ta zásadní jednání, která opatření budou prosazena v rámci koaličního projektu, vedli vlastně už v létě při koaličních jednání před podpisem koaliční smlouvy a tam se podařilo dostat prakticky všechno z programu Věcí veřejných včetně těch testů spolehlivosti, to, že bude korunní svědek neboli spolupracující obviněný až korunní svědek. Takže ty základní věci jsme vyjednali. Měli jsme potíže, protože praxe nám ukazovala, že je třeba ještě zpřesnit některé věci tam jednané a některé věci dodat.

Jak jsem mluvil s elitními policisty, tak oni si například nesmírně stěžovali na to, že v minulém volebním období zmizela z trestního zákoníku tzv. účinná lítost, tzn. jasně protikorupční opatření. Člověk, který dává úplatky, třeba třikrát je dá a chtějí po něm úplatek počtvrté, on se konečně našel, a dokud nemá účinnou lítost, to znamená beztrestnost, tak nepůjde na policii. Znovuzavedením účinné lítosti je možné, že získáme mnohem více oznamovatelů. Tak to je jedna věc, kterou se podařilo vyjednat, a já ji považuji za velmi významnou, právě na K9. To byla K9, která se týkala boje proti korupci a byla pro mne naprosto přelomová, protože tam se podařilo domluvit, že bude trestní odpovědnost právnických osob, to znamená opatření, bez kterého nás OECD, jak mě o tom informovalo dopisem, chtělo vyhlásit za zemi podporující korupci. Jsme poslední zemí v Evropě, která neměla trestní odpovědnost právnických osob. Je úplně nepochopitelné, jak to, že tak dlouho jsme ji neměli. A dokonce na tom závislo ratifikování a podpisy asi deseti mezinárodních smluv o tom, jak budeme spolupracovat v boji proti korupci. Takže jsme byli země, která nepodepisovala mezinárodní smlouvy o boji proti korupci, měla být vyhlášena za zemi podporující korupci, a díky této dohodě se to podařilo zažehnat. Od toho si velmi slibují.

Znovu se nám podařilo přejednat, že se sníží trestní sazba pro odposlechy na osm let. Zase to, co bylo zrušeno v minulém volebním ob-

dobí, se vrátí a bude tak možné odposlouchávat korupční kauzy. A potom, co mi říkali odborníci, největší překážka v boji proti korupci, největší kláda, je zrušení možnosti nahlížet do daňového řízení, které opět odhlasovali minulí poslanci před volbami. Od 1. 1. 2011 bohužel policisté ztrácejí možnost nahlížet do daňového řízení. Je to úplná katastrofa, je to zcela nepochopitelné. Dlouhým jednáním se podařilo domluvit na K9, že specializovaný útvar za určitých podmínek právě jako podmínka boje proti korupci, a aby se mohlo bojovat proti korupci, bude moci znovu nahlížet, tzn. opraví se to nesmyslné opatření, které přijali poslanci minulého parlamentu před volbami.

Takže pro mne to byla jedna z nejúspěšnějších K9 a trestní odpovědnost právnických osob, snížení sazby pro odposlechy, aby bylo možno odposlouchat korupční kauzy, účinná lítost a nahlížení do daňového řízení za speciálních podmínek. To bylo takové poslední jednání než jsme mohli tu strategii dát do vlády. Mimochodem, strategie – byli jsme velmi pečliví. Obešli jsme úplně všechny, nejenom ministerstva, a brali si jejich připomínky, ale také NERV, také Oživení, Transparency International, Americkou obchodní komoru, všechny neziskové protikorupční organizace nám ten materiál připomínkovaly. Takže je to nejkomplexnější materiál, kde došlo ke shodě neziskových organizací, protikorupčních organizací, NERVu a ministerstev na jednotné strategii.

Nicméně ta K9 si myslím, že měla veliký význam, a jsem velmi rád, že se toto podařilo vyjednat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se pana poslance Kádnera, zda má ještě doplňující dotaz, nemá. Tím jsme se vypořádali s interpelací, která byla vylosována jako 14. Můžeme se věnovat té 15. Vznáší ji pan poslanec František Novosad, a to na pana ministra Víta Bárta ve věci vlakových čekáren. Prosím, pane kolego.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené dámy a pánové, vážený pane ministře, v mém regionu je značná část obyvatel závislá na vlakových spojkách. Jsou hodně využívány lidmi, kteří jezdí do zaměstnání, důchodci k lékařům, studenti do škol a tak bych mohl dále pokračovat. Jako vážný problém spatřuji současný stav čekáren Českých drah, zejména v obcích. Dříve měli lidé možnost se v zimním období zahřát při čekání na spoje a podobně. Dnes je jejich stav velmi neuspokojivý. Většina z nich je uzavřená, neudržovaná a využívaná lidmi bez domova. Mám za to, že pokud si lidé zaplatí za jízdné, mají právo na určitý komfort při cestování, který s tímto problémem v čekárnách a zastávkách souvisí.

Vážený pane ministře, ptám se vás, jak hodláte tento problém řešit. Děkuji vám za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Novosadovi. Prosím pana ministra Víta Bárta o odpověď, která je limitována pěti minutami. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážený pane poslanče, dámy a pánové, souhlasím s tím, že stav zastávek Českých drah je nedobrou záležitostí. Zvláště je zapotřebí si říci, a úzce to souvisí s tím, co se teď dramaticky diskutovalo, že vůbec tzv. dopravní cesta není úplně efektivně rozdělena mezi Správu železniční dopravní cesty jako jednu instituci a České dráhy jako druhou instituci. Z tohoto hlediska je realita taková, že vlastní stanice vlastní České dráhy, nicméně ty vlastní naopak přístřešky jsou ve správě železniční dopravní cesty.

Situace je asi taková, že pokud bychom měli opravit všechna nádraží Českých drah, stálo by to přes 15 miliard korun. Dneska když se podíváte na to, jakým způsobem seškrtaváme mimo jiné i pro České dráhy dotační tituly, je velmi těžko akceptovatelné, že bychom ze státního rozpočtu místo výstavby tolik potřebných silničních obchvatů a tolik potřebných, z evropských peněz podporovaných výstaveb koridorů přesměrovali zásadní peníze do této položky.

Ještě jedno zajímavé číslo: 80 % všech přepravovaných osob na Českých drahách využívá přibližně 20 % všech nádraží. Jinými slovy řečeno: 80 % našich nádraží slouží 20 % občanů České republiky. Je to opravdu o tom a je to jenom jeden z dalších důkazů o tom, že my jako Česká republika se z jedné strany můžeme pochlubit tím, že máme nej hustší železniční síť v Evropě, jsme velmi úspěšnou zemí z tohoto hlediska, ale z druhé strany samozřejmě dnes silnice je v mnoha směrech především pro to lokální přesměrování osob mnohem efektivnější než železnice. Proto tak jak jsem tady o tom hovořil i v souvislosti s Jihomoravským krajem, ten systém satelitní přepravy autobusové, nebo dokonce mikrobusevé, a naopak páteřní dopravy na železnici je do budoucna jednoznačně východiskem z toho, o čem se bavíme. Prostě přepravovat čtyři cestující vláčkem s personálem je aktivita jednoznačně nevýhodná. A opravdu ironicky platí to, že máme bohužel na Českých drahách spoje, které kdybychom nahradili taxíkem, bylo by to levnější. Proto z tohoto hlediska České dráhy soustředí většinu svých investic na obnovu nádraží na přibližně 200 nejvýznamnějších nádraží, která opravdu slouží pohybu přibližně 80 % všech pasažérů. Řeknu ta čísla ještě jinak: České dráhy jsou vlastníkem 1241 budov. A přibližně 200 nádraží jsou ta, kterým chceme věnovat maximální pozornost. Z těch 200 nádraží 50 nádraží již bylo opraveno, 75 je v určitém s-

tupni rozpracovanosti a zahájení a 75 nádraží je plánováno opravit v roce 2011 až 2013.

To, co pro ministra dopravy v souvislosti s nádražími není příjemnou věcí, je, že některé opravy, jako kupříkladu Hlavního nádraží, jsou otázkou zděděných smluvních vztahů, které dokonce byly uzavřeny ne ani v minulém volebním období, ale ještě v předminulém volebním období, kde tyto smluvní vztahy jsou řekněme příliš výhodné pro některé investory. (Předsedající upozorňuje na čas.) Příliš výhodné pro některé investory. Tečka.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám mockrát. Pan kolega Novosad má ještě příležitost položit doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec František Novosad: Děkuji panu ministrovi. Jenom takovou poznámku. Vážené dámy a pánové, stejně tomu nikdo neutečeme. Vždyť to budou za chvíli ruiny, s tím se bude muset opravdu něco dělat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan ministr má tedy příležitost dokončit, co se nevešlo do pěti minut. Máte ještě další dvě minuty, pane ministře, k dispozici.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Souhlasím s tím, že ten stav je neutěšený. Říkám, že budeme investovat především do velkých nádraží, kde je největší pohyb osob. A znovu podotýkám kupříkladu, že Masarykovo nádraží v centru Prahy je zatíženo velmi zvláštními smlouvami, se kterými se já budu jako ministr snažit něco udělat. Tam jsou z předminulého volebního období uzavřeny velmi nevýhodné smlouvy pro Ministerstvo dopravy, potažmo pro České dráhy. Nádraží už dávno mohlo být opraveno. Přesto není opraveno a je to zablokováno s tím, že naši právníci se s tím postupně budou snažit něco udělat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi za odpověď na tuto interpelaci. Nyní zahajuji projednávání 16. interpelace. Pan kolega Antonín Sedla se obrací na ministra Leoše Hegera ve věci lékové politiky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane ministr, nová úhradová vyhláška má snížit platby ze zdravotních pojišťoven do systému zdravotnictví o 2,2 mld. korun. Zároveň vaše novela o veřejném zdravotním pojištění má přinést úspory kolem 7 mld. korun. Veškeré tyto škrtky mají snížit deficit ve zdravotnictví, který je odhadován na 10 mld. Osobně se domnívám, že tento deficit se měl řešit zvýšením příspěvku za státní po-

jištění, snížením provozních nákladů zdravotních pojišťoven či sloučením VZP s Vojenskou pojišťovnou a Pojišťovnou Ministerstva vnitra.

Vážený pane ministře, existuje ještě jedno řešení, kterým snížíte náklady ve zdravotnictví, a tím je léková politika. Je chybou, že Státní ústav pro kontrolu léčiv nestihá přecenit léky, což by výrazně snížilo výdaje. Na druhou stranu tím, že se snižují výdaje na léky ze strany zdravotních pojišťoven, rostou výdaje za předepsané léky od samotných pacientů. Je nutno si přiznat, že za léky doplácet čeští pacienti na evropské poměry již mírně nadprůměrně. Řešením by bylo například zavedení referenčního systému úhrad léků.

Vážený pane ministře, vámi připravovaná novela zákona opět hodlá řešit úspory v lékové politice na úkor pacientů. Dokonce se odvážím tvrdit, že tato novela bude jakousi zkouškou ochoty platit do systému zdravotnictví. Schází aukce na léky, je nutno rozšířit referenční koš z 8 na 21 zemí a z toho pak počítat cenu samotných léků. Také snížení cen generik o 32 % nakonec zaplatí opět pacienti.

Pane ministře, opravdu jste přesvědčen, že vaše cesta testování veřejnosti, kolik vydrží, je správnou cestou? Nemyslíte si, že například na navýšení platů lékařům a zdravotnímu personálu je vhodnější sáhnout na zisky farmaceutickým společnostem? Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sedovi. Prosím pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera o odpověď na tuto interpelaci.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážený pane poslanče, já bych vás nejprve rád ujistil, že záměrem Ministerstva zdravotnictví je opravdu snížit zátěž fondu veřejného zdravotního pojištění i zátěž občanů, která z toho nepřímo vyplývá. Jestli jsou nějaké spory o to, jak orientovat v detailech i globálně úhradové mechanismy, tak je to pole pro odborníky, kterých v oblasti cenotvorby a hlavně oblasti tvorby úhrad je poměrně málo.

V tento moment nevím, jestli vás úplně plně uspokojím ve vašich argumentech, na kterých se někdy i odborníci neshodují, ale to, co předložilo Ministerstvo zdravotnictví, je maximum toho, na čem byla na ministerstvu shoda jakožto na mechanismech, které by měly vést právě k úsporám, které vy tady naznačujete.

My jsme připravili něco, čemu jsme říkali malá novela zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění. Malá novela ve své subkapitole, která se týká léčiv, se snaží zrychlit vstup nových generik a některých biologicky účinných přípravků, které by zajistily snížení ceny úhrad. Budeme se snažit změnit nakonec přes svoji původní skepsi změnu regu-

lačního poplatku tak, jak je dáno vládním prohlášením, změnu z položky na receptu na jenom jednu na celý recept s tím, že tam bude odložena účinnost až do roku 2012. Maximální cena nebude stanovena jako průměr všech zemí referenčního koše, ale jako průměr tří nejlevnějších léčiv v referenčním koši. Rozšíření počtu zemí referenčního koše bude z dnešních 8 na 17 až 23. V balíčku bude dále zavedena takzvaná jádrová úhrada, která povede k tomu, že pokud by došlo ke zvýšení DPH nebo nařízené výše marží nebo k jakýmkoliv pohybům, tak budou ceny už upravovány automaticky.

Změn je ještě více. Já bych jenom k tomu dodal, že připravujeme již i velkou novelu, která by měla cenotvorbu a úhradotvorbu změnit výrazněji. Měly by se změnit kompetence SÚKLu v tom, že by se rozdělily na rozhodovací a posuzovací. Měly by být regulovány skupiny, ve kterých je zajištěn plně hrazený přípravek. Tam to není úplně všechno teď v pořádku. Měly by být vypisovány cenové tendry, dále prohloubit generickou preskripci a generickou substituci, vyhrazení nejlevnějších léků ze systému úhrad. V současnosti také stále pokračují revize úhrad léčiv, u kterých SÚKL zastal, to je všeobecně známo.

My se budeme snažit podpořit prodloužení Janotova balíčku ještě na celý příští rok, aby v klidu mohly všechny revize být dokonány, získány úspory, které se od nich čekaly, do doby, než bude cenotvorba a všechny administrativní mechanismy, které jsou s tím trošku nešťastně spojené, zjednodušeny tak, aby systém běžel co nejrychleji a nejpružněji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Pan kolega Sedá má ještě doplňující dotaz. Prosím tedy.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji. Vážený pane ministře, já souhlasím s tím, že změníte co nejrychleji regulační poplatek za lékařský předpis a za léky. Zároveň bych byl rád, abyste vzal v potaz i názory opozice na lékovou politiku.

Jenom mám jeden dotaz ještě. Zajisté jste, pane ministře, informován o třech desítkách správních žalob, které žalují stát až o 2 mld. korun. Důvodem je údajně neústavní zákon na úhradu léčiv. Údajně dvě žaloby již ministerstvo prohrálo. Pane ministře, opravdu již není načase udělat pořádek v lékové politice tak, aby čeští pacienti a také zdravotní pojišťovny nemuseli zbytečně vynakládat finanční prostředky ve prospěch výrobců léčiv?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr má nyní prostor pro odpověď na tento doplňující dotaz.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Ano, já musím souhlasit, že celý ten mechanismus úhrady, tvorby a cenotvorby není v pořádku. Má to svoji historii, která pochází z doby, kdy byla snaha pod velkým tlakem udělat v předminulé vládě transpozici a celý ten systém změnit. Stalo se to způsobem, který byl v dobré vůli, ale dopadl z hlediska technického poměrně špatně.

Já bych tu dobrou vůli demonstroval alespoň v tom, že stížnosti, které nyní jsou, jsou nejen od uživatelů, poskytovatelů péče, od České lékařské komory, nakonec i od pracovníků na Ministerstvu zdravotnictví, ale stížnosti na to jsou i od lékových firem, které s tím mají velké problémy technické, a nakonec tlak od nich se právě reflektuje do žalob, které to provázejí. Žaloby jsou víceméně postaveny na technickém řetězci, který s tím souvisí.

Zčásti ta malá a definitivně i ta velká novela by to měla odstranit. My doufáme, že malou novelou prokážeme dobrou vůli vůči těm firmám, tak aby viděly, že v tom chceme pokračovat, a část žalob že bude stažena. To samozřejmě nemohu zaručit, ale i tato úvaha hrála roli v tom, jak se ta novela připravovala.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Můžeme se věnovat další interpelaci. Byla vylosována na 17. pořadí. Paní kolegyně Marta Semelová interpeluje pana ministra Jaromíra Drábka ve věci zpoplatnění posledního ročníku mateřské školy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane ministře, jak bylo zveřejněno v médiích, navrhuje zpoplatnit poslední ročník mateřské školy, a to se zdůvodněním, že tento poplatek mohou rodiče hradit z rodičovského příspěvku. Jako člen této vlády asi nevíte, s jakým příjmem musí většina mladých rodin s malými dětmi vyjít a co všechno z toho musí zaplatit. Oblečení, ze kterého během pár týdnů děti vyrostou, pro ty nejmenší pak pleny, kojenecká strava. Pro ty starší platba za pobyty dítěte v mateřské škole dosahuje v některých regionech až tisíc korun měsíčně, plus stravné a další poplatky, např. za zájmové kroužky. Navíc od ledna dojde díky vládní koalici k dalšímu zdražení, a to při současném krácení a rušení různých sociálních dávek a příspěvků. Váš návrh tak významně zatíží rodinné rozpočty, jež jsou pro většinu mladých rodin s dětmi už dnes značně napjaté.

Mateřská škola sehraává významnou roli pro rozvoj dítěte v předškolním věku, kdy se tvoří základní předpoklady pro další výchovu a vzdělávání. Pomáhá rovněž srovnávat rozdíly mezi dětmi vyrůstajícími v různých sociálních podmínkách. Chci se proto zeptat, zda si tyto všechny souvislosti uvědomujete a jestli opravdu počítáte s realizací zmíněného návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni a prosím pana ministra o odpověď. Slovo má pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážená paní poslankyně, kolegyně a kolegové, bezplatné vzdělávání v mateřských školách se týká dětí, které v daném roce dovršily šest let věku, a také dětí, kterým byl povolen odklad povinné školní docházky. To znamená, jen pro úplnost, že dětem, kterým je povolen odklad povinné školní docházky, je poskytováno předškolní vzdělávání bezúplatně dva roky.

Původní záměr, aby do mateřských škol docházely ve větší míře děti se sociálním znevýhodněním, se bohužel nenaplnil. Počet dětí v posledním roce před zahájením povinné školní docházky se v mateřských školách nezvýšil. Toto opatření však mělo za následek navýšení výdajů zřizovatelů, tedy především obcí. Obce musí finanční prostředky, které mateřské školy nevyberou od těchto dětí, školám dotovat. Případným zrušením bezplatnosti posledního roku mateřské školy by mělo dojít k posílení rozpočtu obcí, které tyto prostředky mohou věnovat na rozšíření míst v mateřských školách. Je tomu totiž v současné době tak, že je evidováno přibližně 30 tisíc neuspokojených žádostí o přijetí do mateřské školy. Přitom do mateřských škol v loňském školním roce docházelo celkem 314 tisíc dětí, tedy ten počet neuspokojených žádostí je poměrně vysoký.

K tomu jen podotýkám důležitou okolnost, že možnost částečně nebo zcela osvobodit zákonné zástupce dítěte od povinnosti hradit úplatu za předškolní vzdělávání se předpokládá i nadále ponechat řediteli mateřské školy, obdobně jako je tomu v současné době v případě dětí mladších šesti let. To znamená, že v žádném případě stát nechce rušit možnost, aby byla zohledněna sociální situace rodiny a aby v konkrétním případě, kdy si to sociální situace rodiny vyžaduje, mohlo být od vybírání poplatku za umístění dítěte v mateřské škole ustoupeno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně hodlá ještě vznést doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Já si uvědomuji, vážený pane ministře, ty záležitosti, které jste říkal o tom, že je možno ustoupit od poplatku. Nicméně za prvé bych chtěla říci, a to vy určitě víte velice dobře, že více než dvě třetiny rodin nedosahuje ani průměrné mzdy, a jsou to kolikrát rodiny s malými dětmi, jimž o pár korun právě uniknou ty možnosti, ať už na příplatek nebo to, o čem jste hovořil, to znamená ustoupení od poplatků. To je jedna věc.

Pokud argumentujete tím, že toho využívali v případě odkladu i rodiče dětí

vlastně na dva roky, tak já si myslím, že zájem by bylo, aby se nejenom nepresouvaly povinnosti za platbu na obce, ale především ne na rodiče, a zájem by mělo být, aby všechny děti mohly do mateřské školy chodit bezplatně po celé tři roky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Jaromír Drábek bude ještě reagovat. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Paní poslankyně, já té argumentaci naprosto rozumím. Nicméně si myslím, že ta zvolená hranice se ukázala skutečně jako neúčinná a že rozdělovat děti na pětileté a šestileté a těm šestiletým to nechat povinně hradit obce – v tom si myslím, že je ten základní špatný princip, že stát nařizuje, aby obce povinně hradily některým dětem docházku do mateřské školy. A tady vzhledem k tomu, že naprostá většina mateřských škol je zřizována právě obcemi, tak si myslím, že obce by měly být ty, které by měly rozhodovat o tom, které děti mají platit, nebo jejichž rodiče mají platit poplatek za docházku do mateřské školy a které právě ze sociálních důvodů poplatek platit nemají.

Můj názor je, a ten názor je velmi pevný, že právě ze sociálního ohledu by nemělo být odpuštění poplatku za návštěvu mateřské školy plošné, ale mělo by být směřováno právě na ty rodiny, které to odpuštění potřebují.

K tomu jenom dodám, že toto je návrh, který Ministerstvo práce a sociálních věcí zveřejnilo, nicméně ta úprava je obsažena ve školském zákoně, tedy kompetenčně to spadá do záležitostí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Já to tady jenom říkám z toho důvodu, aby nebylo pochyb o tom, že to není věc, kterou bych chtěl rozhodovat, nebo Ministerstvo práce a sociálních věcí. Je to jenom podnět Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy k řešení situace, která je podle mého názoru sociálně nesprávná, protože nesměřuje pomoc k těm, kteří ji skutečně potřebují, ale směřuje ji plošně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Jsme u interpelace osmnácté. Pan poslanec Jiří Paroubek se v ní obrací na pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera ve věci Děkujeme, odcházíme. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, dnes jsem se s obdobně zaměřenou interpelací obracel na nepřítomného pana premiéra. Myslím, že ta situace, v tom se asi shodneme, je vážná ve vašem resortu. Počátkem listopadu jste se v souvislosti s nespokojeností lékařů, se stavem českého zdravotnictví a se vznikající inicia-

tivou Děkujeme, odcházíme dal slyšet, že Ministerstvo zdravotnictví připravuje krizové scénáře pro případ, že by čeští lékaři naplnili své hrozby a odešli z práce. Podle možná přehnaných informací sdělovacích prostředků dnes už 4000 lékařů se přidalo k této akci. Od té doby se situace neustále vyhrocuje. Ukazuje se, že stále více lékařů je odhodláno svoji hrozbu naplnit, přitom Ministerstvo zdravotnictví není schopno, jak se zdá, ani základního dialogu s nespokojenými lékaři. Místo hledání účinných řešení se v rámci své poslední iniciativy snaží Ministerstvo zdravotnictví alibisticky přenášet odpovědnost na kraje.

Dosud jste nebyli schopni z Ministerstva zdravotnictví představit žádná systémová opatření, která by mohla situaci vyřešit, a proto se vás ptám, jaké jsou ony krizové scénáře, které jste připravili pro případ odchodu lékařů. Co v takové situaci bude dělat Ministerstvo zdravotnictví, aby zajistilo zákonem garantovanou péči pro všechny občany?

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pana ministra požádám o odpověď. Slovo má pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane poslanče, já nemám ve zvyku svalovat vinu na historii a na své předchůdce v žádném případě, ani nemám ve zvyku věci zbytečně politizovat, ale v tomhle případě bych přece jenom učinil určitou reminiscenci.

Když bylo po revoluci v roce 1989 a vznikala Česká lékařská komora, tak na schůzích lékařů zaznívala obrovská nespokojenost se svým ohodnocením a se svým postavením ve společnosti. Ta nespokojenost se táhne jako červená nit našim zdravotnictvím. Já pokládám tuto nespokojenost a její příčiny za klíčový kořen problému, od kterého je potřeba odvíjet další reformu, a reformní kroky v tomto směru připravujeme. Do té historické reminiscence patří i korupční situace v naší zemi, která je často vyčítána Ministerstvu zdravotnictví jakožto příčina toho, že je málo peněz ve zdravotnictví, a lékařům tudíž nezbývá na platy. Oba tyto fenomény, ten principiální, nespokojenost lékařů, a ten zjevný fakt korupce, jsou tady dvacet let a za těch dvacet let se o moc v této zemi podělily pravicové i levicové vlády a žádná tento stav nebyla schopna úspěšně vyřešit a přinést jakousi stabilitu v dalším vývoji a jeho další udržitelnost.

Já se omlouvám, že jsem ještě nezačal odpovídat na vaše konkrétní dotazy. Já jenom chci říci, že jestli ten program Děkujeme, odejděte, který byl připravován již od začátku letošního roku, a jak je všeobecně známo z příklonu vedení lékařské komory a Lékařského odborového k-

lubu k levicovým stranám, tak možná to byl určitý tlak na předpokládanou vládu sociální demokracie na to, aby byly zvýšené peníze, které mají plynout do zdravotnictví.

Já jsem přijal účast ve vládě, která to neměla v programu, přijal jsem svou účast dobrovolně a tento program jsem akceptoval a rozhodl jsem se, že prostě se pokusím zdravotnictví v těch ohledech, o kterých jsem mluvil, změnit, a od začátku jsem tvrdil lékařům a říkal do očí při jednání s nimi, že v této situaci, jak hospodářské, tak politické, není možno, aby vláda zvýšila peníze plynoucí do mezd aspoň tím způsobem, který by bylo potřeba. Podle odhadů LOK to jsou pro začátek 3 miliardy, podle mých odhadů je to nejméně dvakrát tolik, protože bychom museli uspokojit i další aktéry ve zdravotnictví, nejenom lékaře. To tedy na margo toho, že nekomunikuji s LOKem. Já jsem nesčíslněkrát s těmi uskupeními mluvil, přednášel jsem své komentáře na kongresu lékařské komory, na širokých plénech s představiteli jsem se opakovaně setkal. To, co oni tvrdí, že nekomunikuji, lze přeložit do reálné češtiny – že jejich požadavky jsou takové, že na ně nelze v současné situaci kývnout.

Z toho plyne to, proč se situace zostřuje. Ta věc se díky profesionální agentuře velmi šikovně eskaluje a vnáší napětí do společnosti. Napětí se přenáší i na politickou scénu a je nutno se připravovat na rizika, která z toho plynou.

Po vyhodnocení rizik i při odchodu 4000 lékařů ze zaměstnání, nikoliv do zahraničí, se nestane nic a nastane provoz, který bude možno označit jako prázdninový, se kterým několik měsíců lze vydržet (upozornění na čas) – ano, už končím – než se na něj zadaptuje náš zdravotnický systém. Jediná krize, která může nastat, je odchod většího množství anesteziologů a tam nelze dělat opravdu nic jiného, než očekávat, že nastane krizový stav, který se bude řešit až během těch dvou měsíců, na které bude pauza, protože my to budeme od ledna vědět, kolik kterých lékařů opravdu výpovědi podá. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Paroubek má ještě doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, já opravdu obdivuji k lid, s kterým v té věci vystupujete. Já se přiznám, pokud bych byl na vašem místě, tak bych asi tak klidný nebyl. Hovoříte o minulosti. Možná, že ti vaši předchůdci tu a tam byli velmi špatní, tu a tam nebyli dobří, byla to zkrátka různá stupnice schopností lidí, kteří do těch funkcí přicházeli. Ale já se musím ptát, co se stalo tak zvláštního, že dochází k takovéto aktivitě jako je hnutí. Děkujeme, odcházíme, když 4000 lidí, 4000 kvalifikovaných lidí, chytrých lidí, lékařů, se staví dá se říci do takovéto pozice. A já si myslím,

že tou poslední kapkou, která je k tomu rozhodnutí přivedla, je právě to rozhodnutí vlády o poklesu platů veřejných zaměstnanců. Myslím si, že takovýto pokles paušálně provedený prostě není dobrý. On vůbec není dobrý, já jsem se k tomu vyjádřil mnohokrát, ale pokud už by k němu byla nějaká vláda nucena, tak si myslím, že přece jenom měla selektovat. To je, myslím si, ta poslední kapka, ke které došlo a jejíž řešení podle mého názoru není prázdninový provoz v našich nemocnicích, protože, jak jste správně řekl, jsou úzkoprofilové profese anesteziologů (upozornění na čas), které nenahradíte nikým.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr zdravotnictví Leoš Heger má možnost ještě na dvouminutovou repliku. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedkyně. Dotaz zněl, co byla poslední kapka, proč 4000 lidí se rozhodly takovýmto způsobem rebelovat. Ty okruhy byly tři. Peníze do platů, vzdělávání mladých lékařů a reforma vzdělávání obecně. My jsme vyřešili ideově a zčásti už i reálně ve vyhlášce a další kroky jsou připravené. Na začátek kvartálu dalšího roku jsme vyřešili prakticky ty nejhlavnější problémy vzdělávání. Reformu zdravotnictví jsem představil v hlavních pilířích na České lékařské komoře a tam sklídila víceméně souhlas. Zbývají opravdu jenom ta platová stanoviska a jsou taková, že je není možno řešit. Po dvaceti letech zanedbávání a téměř paralelního růstu průměrné mzdy ve státě a rozdílu, kolik berou lékaři, nelze tento stav zázračně skokově vyřešit bez přijetí velkého množství peněz, které teď nejsou. Do zdravotnictví prostě nejde dát větší množství peněz ze státního rozpočtu, zvlášť když tady je hrozba toho, co jste sám zmínil, prostřednictvím paní předsedající pane poslance Paroubku, že se škrtá ve veřejné sféře a sahá se na platy lidem.

Zakončil bych tím, že se nesahá na platy zdravotníkům. My jsme v nemocnicích zaručili úhradovou vyhlášku, která není radostná a prorůstová jako v minulých letech, je mírně restriktivní, ale velmi mírně restriktivní a měla by platy udržet, a zajistili jsme po dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí, aby se platová tabulka ve zdravotnictví vůbec nezměnila.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já vám musím poděkovat, pane ministře, čas uplynul pro tuto interpelaci.

Prosím nyní paní poslankyni Kateřinu Konečnou, která se obrací též na ministra zdravotnictví Leoše Hegera ve věci SÚKL. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážený páni ministři, paní předsedkyně, kolegyně a kolegové. Pane ministře, vy už jste tady dneska

jednou zmínil problematiku krátké novely, problematiku SÚKLu. Dovolte mi, protože jste ve své funkci poměrně krátce, abych vám připomněla celou historii.

Ve všech médiích je s nepříjemnou periodicitou opakovaně odkazováno na to, že Státní ústav pro kontrolu léčiv neplní povinnost danou zákonem 48, konkrétně povinnost definovanou v § 39i odst. 2 a 39l, tedy povinnost provést nejméně jedenkrát ročně revizi systému úhrad léčivých přípravků a potravin pro zvláštní lékařské účely. Že je mediální kritika ústavu oprávněná, potvrzují i informace prezentované na samotných stránkách SÚKLu, podle kterých do poloviny roku 2009 provedl nebo alespoň zahájil revizi pouze u necelé třetiny kódů léčivých přípravků. Sám SÚKL dne 8. 6. 2009 zveřejnil informaci, že do konce září 2009 bude zahájena revize všech 111 lékových skupin. Tento slib byl a je pouze bezobsažnou proklamací. Ani po třech letech účinnosti zákona není splněna tato povinnost SÚKLu. Ano, mohli jsme v roce 2009 omlouvat SÚKL, že se nově svěřenou agendu v roce 2008 teprve učil, mohli jsme v roce 2009 přijmout a uvěřit slibu, že budou zrevidovány úhrady všech léků. I s vědomím tohoto slibu bylo přijato přechodné ustanovení Janotova balíčku o přechodném snížení cen a úhrad o 7 %. Na konci roku 2010 je zrevidována úhrada sotva poloviny všech léčiv za tři roky po účinnosti zákona. Ani jedenkrát SÚKL nesplnil svou povinnost.

Zcela jistě není možné vinit za tříletou liknavost SÚKLu vás jako současného ministra zdravotnictví, ale je plně ve vaší pravomoci přijmout taková opatření, aby správní úřad podřízený ministerstvu zdravotnictví plnil povinnosti dané zákonem a aby se na sliby ředitele tohoto ústavu, kterého jmenujete a odvoláváte jako ministr zdravotnictví, dalo spolehnout.

Vážený pane ministře, ptám se vás tedy, jak zabezpečíte, aby SÚKL splnil svoji povinnost podle zákona, a jaké přijmete opatření?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl dotaz paní poslankyně Konečné. Pana ministra Leoše Hegera prosím o odpověď na tento dotaz.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená paní poslankyně, já si dovoluji být stručnější než v předchozích interpelacích, díky tomu, že jsem již odpovídal zčásti na problematiku cenotvorby léčiv.

Takže na otázku, jaká přijímáme opatření, je odpověď v nejbližší době malý balíček, nebo malá novela zákona č. 48 s celou řadou bodů, které by měly řízení zefektivnit.

Musím vám dát plně za pravdu, situaci, kterou jste popisovala na SÚKLu, jste popsala správně. SÚKL ta řízení, která běží pod hlavičkou správního řízení, nestíhá. Já k tomu musím přiznat, že nestíhá ani odvolací

řízení Ministerstvo zdravotnictví. Z toho plynou žaloby správní, které už tady byly také dnes zmiňované. A všechno toto by mělo být urychleno, aby se všechna řízení, všechny revize, které visí asi objemově finančně v polovině všech případů, skončily do příštího roku a do té doby se ten mechanismus změnil.

Pokud jde o SÚKL, tam jediné, co lze zcela objektivně vyčíst současnému panu řediteli, je, že přijal pozici ředitele SÚKLu s vědomím, že takovéto řízení, které je administrativně velmi obtížné, že za něj vezme zodpovědnost. V době, kdy řízení vzniklo, si to pravděpodobně nikdo z autorů ani realizátorů nepředstavoval, že to bude takto obtížné, jak se v praxi ukázalo, a bohužel za ty tři roky, kdy zněla obrovská kritika celého procesu, se nepodařilo změnit pravidla legislativně tak, aby byla jednodušší. Jsem přesvědčen, že se nejedná přinejmenším v posledních dvou letech o liknavost SÚKLu a liknavost úředníků, kteří ta řízení vykonávají, ale že se jedná o administrativně velmi špatně nastavený složitý mechanismus, který je neplnitelný, a proto jsme přistoupili k tomu řešení změnou legislativy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně Konečná má ještě možnost vznést doplňující otázku.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, já už jenom velmi krátce zareaguji. Pane ministře, já jsem byla jednou z těch, která tady v roce 2008 připravovala tu novelu tak, aby právě odpovídala těm standardům, protože nám tehdejší ministr zdravotnictví a pan ředitel SÚKLu tvrdili, že díky tomu dojde k vyrovnané cenotvorbě léčiv, že léčiva budou snížena a že je to věc, kterou jsou schopni zvládnout. Pochopím, že se nakonec ukáže, že něco nejsou schopni zvládnout, pak bych ale ocenila, kdyby někdo přišel s nějakou další novelou, případně kdyby přišel s tím, že potřebuje navýšit počet lidí na to, aby to byli schopni obsahově zvládnout, protože je toho opravdu hodně. Nicméně toto se za poslední tři roky opravdu nestalo a nyní my jenom hasíme to, co tady poměrně dlouho doutnalo.

Proto jsem se ptala na to, jaké zcela konkrétní kroky v této věci učiníte, protože si myslím, že došlo k pochybení, nicméně ne vašemu, došlo k pochybení minimálně ze strany ředitelství SÚKLu a vedení SÚKLu, že o těchto věcech neinformovala a že nebyla schopna přiznat, že to prostě nestihnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl doplňující dotaz. Hodlá reagovat pan ministr? Pokud ano, samozřejmě má prostor na dvě minuty. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Myslím si, že dotaz nebyl, že to

nebyli schopni přiznat, to je pravděpodobně pravda, že to tady nikdo neřekl. Dnes to přiznávají, i když to není na půdě Sněmovny. Spolupracují s námi na tom, aby se legislativa upravila. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Nyní požádám o slovo pana poslance Antonína Sedu, který se také obrací na ministra zdravotnictví Leoše Hegera, a to ve věci prevence rakoviny. Prosím, pane kolego.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, podle onkologických odborníků má do roku 2030 trojnásobně stoupnout výskyt nádorových onemocnění. V České republice během života každý třetí občan onemocní rakovinou a každý čtvrtý na ni zemře. Proto je důležitá prevence, která dává šanci nemocným na dobré léčení či úplné vyléčení. Například rakovina prsu za posledních 30 let vzrostla o 120 %, a to nejvíce ze všech druhů onkologických onemocnění.

Od února tohoto roku mají ženy od 45 let neomezenou možnost pravidelného mamografického vyšetření ve dvouletém cyklu. Za toto preventivní vyšetření logicky neplatí, protože prevence šetří obrovské výdaje na léčení zhoubných nemocí.

Vážený pane ministře, podle lékařů je mamografický screening u nás ohrožen. Příčinou je podle onkologů úhradová vyhláška, která pro příští rok bere akreditovaným centrům 7 % plateb, a u běžných mamografických vyšetření se sníží platby o 2 %. To údajně způsobí zavedení poplatku asi 50 Kč za jedno vyšetření, což však může ženy odradit od této prevence. Zároveň snížené platby od pojišťoven prodlouží čekací doby a prodlouží dobu na obnovu či nákup nových přístrojů.

Pane ministře, je pravdou, že Ministerstvo zdravotnictví hodlá novou úhradovou vyhláškou snížit platbu za mamografická vyšetření? Podle prof. Jana Daneše, zakladatele screeningového programu, měla být dohoda, že platby zůstanou stejné. Opravdu vaše ministerstvo nechce podporovat prevenci rakoviny? Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl dotaz pana poslance Antonína Sedi. Ministr zdravotnictví Leoš Heger má nyní slovo a na tento dotaz prosím o odpověď, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, paní předsedkyně, dnes již naposledy.

Vážený pane poslanče, já doufám, že se jedná o nedorozumění. My jsme připravovali úhradovou vyhlášku s podstatně většími restrikcemi než tak, jak byla nakonec napsaná. V poslední verzi, která je nyní již v procesu

vydání ve Sbírce, je oproti původnímu návrhu na snížení hodnoty bodu zavedeno původních 1,1 Kč za bod a screeningové programy nebudou nijak restringovány, podobně jako nebudou restringovány další screeningové oblasti, tj. karcinom děložního hrdla a karcinom konečníku a tlustého střeva. Tyto screeniny jsou funkční. Zdá se podle prvních výsledků, že přispěly ke snižování úmrtnosti na nádorová onemocnění v České republice. Incidence těchto onemocnění pomalu přibývá, zhodnocení screeningů vyžaduje delší období. Připomněl bych, že přestože je screening asi z 80 % propagován a předpokládá se, že je účinný, stále se v odborné sféře vedou diskuse, jestli tomu tak opravdu je, jestli všechny studie jsou opravdu průkazné, ale přes to všechno vzhledem k tomu, že veřejnost si tyto programy oblíbila, věřím, pravděpodobnost, že jsou účinné, přece jenom tady jistá je, tak jsou i nadále Ministerstvem zdravotnictví podporovány. Nedávno jsme mimo jiné schvalovali v rámci evropských integrovaných operačních programů další projekt, který podpoří screeniny a jejich propagaci v rámci české onkologie. Mohu vás ujistit, že k žádné redukci nedojde.

A na konec bych se ještě zmínil, že okolo mamografických screeningů bývají dost velké politické tlaky na zřizování nových screeningových center. Proces ustavování center a jejich kontroly je naprosto přesně popsán a dodržován. Existuje komise, kterou řídí právě prof. Daneš, kterého jste zde citoval. On sám má velký zájem, aby se tato centra už zbytečně nerozšiřovala, protože jsou kvalitní, mají dostatečnou kapacitu, jsou díky tomu, že je screening podpořen, jsou i finančně, na rozdíl od mnoha dalších oblastí ve zdravotnictví, stabilní. Je zájem jak o vyšetřování, tak jejich provozování. Pokládám tedy tuto oblast naší medicíny, kupodivu i s tím personálem, který zde pracuje, za výjimečnou, pokud jde o jejich spokojenost. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Doplňující dotaz pan kolega nemá, můžeme se tedy věnovat další interpelaci. Požádám o slovo pana poslance Václava Klučka, který se obrací na ministra vnitra Radka Johna ve věci státní rozpočet a dobrovolní hasiči. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedkyně. V minulé interpelaci jsem sliboval panu ministroví ještě jednu týkající se věcí kolem dotací nestátním subjektům Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska ve státním rozpočtu.

Pane ministře, já jsem vám chtěl pomoci. Nabízel jsem Ministerstvu vnitra pomoc ve výši 8 milionů korun, posílení grantových věcí pro dobrovolné hasiče. A přiznám se, že jsem byl překvapen tím, že nikdo z koaličních poslanců toto nepodpořil. Byl jsem překvapen názorem ministra financí, k-

terý říkal, že je to proti fiskální politice vlády, 8 milionů pro dobrovolné hasiče.

Prosím, pane ministře, prosím o zvážení, zda tyto peníze neumíme v bídném, opravdu bídném rozpočtu Ministerstva vnitra najít. Dobrovolných hasičů je 375 tisíc, z toho 75 tisíc jednotek požární ochrany.

Ted' mně dovolte ještě jednu noticku. Vy jste říkal něco o bezvýznamném poslanci. Já jsem rád, že jsem bezvýznamný poslanec, to bylo v první interpelaci. Jsem rád, že nestojím, nemusím stát a neukazovat se před kamerami a nemluvit do rozhlasu. Nechci s novináři zbytečně komunikovat. Chci obhajovat myšlenku požární ochrany, pane. Mluvíte s člověkem, který více než deset let dělat funkci velitele hasičského útvaru, s člověkem, který je 40 let v dobrovolné požární ochraně, s člověkem, který řídil povodně v Opavě v roce 1997! Pane ministře, prosím, zvažte to.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento dotaz. Prosím o odpověď pana ministra Radka Johna.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vy hrozně manipulujete tím, co říkám. Já jsem neříkal, že jste bezvýznamný poslanec. Já jsem říkal, že z požárníků, které jsem objel, vaše jméno vůbec nikdo nezná. A vy říkáte, že se necpete před kamery. No, oni o vás nestojí! Máte tady nějaké pořadí novinářů, kterým nedáváte rozhovory? Nebo-li nepřekrucujeme. Ale tím vůbec neříkám, že jste bezvýznamný poslanec. Jenom říkám, že se pasujete do role, která má rozhodnout o tom, jak to tady s hasiči v zemi bude, a ti hasiči vás neznají. To je všechno.

Jinak se mi úplně zatajil dech, když jste říkal, že mi nabízíte 8 milionů. No, to jsem zpozorněl. To je skvělé! Adresa: Nad štolou 15. My přijímáme všechny věcné dary a budeme šťastni.

Mimochodem, já jsem vyjednal, že firma, která tady umísťovala ty svítící krabičky, a ten výjezd nás stál 100 tisíc korun, tak nám to zaplatila. Já jsem vyjednal, že BESIP nám dal 9 milionů na benzin pro ta rychlá auta na dálnicích. Neboli jestli víte někde o nějakých 8 milionech, přineste je, my budeme šťastni. Já to strašně rád rozdělím mezi dobrovolné hasiče.

A jinak vám musím říct – opakuji – budu znovu dělat všechno, abychom získali z evropských peněz stovky milionů, abychom přivezli stovky hasičských cisteren a mohli tak dát dobrovolným hasičům stovky aut, protože si je zaslouží. Děkuji. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla odpověď pana ministra. Prosím nyní pana poslance Klučku, zda má doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Pane ministře, nepůjdu do stenoáznamu z

první interpelace. Těch 8 milionů jsem vám nabízel ve státním rozpočtu. To, že jste to nepochopil, to je mně strašně líto. Osm milionů byl pozměňující návrh ve státním rozpočtu. Vy jste ho nepodpořil. Já jsem to přece říkal, že šlo o návrh na dobrovolné hasiče ve státním rozpočtu.

A pokud se chcete ptát na mé jméno, přijďte do Moravskoslezského kraje, nebo se zeptejte generála Štěpána, ten vám řekne celé moje curriculum vitae o hasičích. Ne o novináře, a o vás prostě nestojí! (Potlesk, smích).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Radek John má možnost reagovat, a to v intervalu dvou minut. Prosím tedy.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Slyším potlesk a smích z levicových řad, protože pan poslanec se vrátil do padesátých let a chtěl by rozhodovat, o koho stojíme a o koho nestojíme. Dělá si snad legraci? Zapomněl, že tady byl rok 1989? Pan poslanec bude rozhodovat, kdo ano a kdo ne? Že by pan novinář byl něco horšího než pán, který je požárníkem? No to snad si děláte legraci!

A jinak vy jste mi nenabízel žádných osm milionů. Vy musíte říct, odkud se ty peníze berou, vezmou, a já potom hrozně rád je přijmu. Ale musíte říct, kde je vzít. Ony totiž v tom státním rozpočtu nejsou.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla 21. interpelace. Můžeme se věnovat dvacáté druhé. Pan poslanec Adam Rykala se v ní obrací na ministra školství Josefa Dobeše ve věci státních maturit. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo.

Děkuji, pane ministře, že jste vydržel do tak pozdních večerních hodin, abyste mi odpověděl na další dnešní interpelaci. A děkuji, že nejste tak arogantní jako kolega John, váš kolega John. (Zatleskání.)

V další interpelaci, se kterou dnes před vás předstupuji, bych se chtěl věnovat generálce státních maturit. Na začátku chci říct, že ideu státní maturitní zkoušky podporuji, ovšem nikoli v současné podobě a za tak nesmyslné peníze. Primárně v této zkoušce státních maturit ani tak nešlo o zhodnocení úrovně studentů jako o zhodnocení připravenosti systému. Mrzí mě, že pan ministr školství celou věc posouvá do úplně jiné roviny, a to interpretací neúspěchu třetiny studentů při této generální zkoušce.

Je mi jasné, pane ministře, že jste na své pozici krátkou dobu a osobně nenesete odpovědnost za minulé roky. Proto žádám Ministerstvo školství o veřejné zdůvodnění vysokých nákladů na organizace české státní

maturity. V rychlosti jenom shrnu nedostatky toho systému: zbytečně vysoká administrativní náročnost, nepřesné a na poslední chvíli se měnící informace o CERMATu, v některých případech nepřesně formulované otázky s možností více správných odpovědí a také nevhodné porovnání výsledků žáků gymnázií se žáky středních odborných škol.

Pane ministře, prosím, jak je možné, že například na Slovensku se roční náklady na státní maturity pohybují v přepočtu okolo deseti milionů korun, přičemž u nás jsou náklady vyčísleny na 240 milionů korun? Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím pana ministra školství Josefa Dobeše o odpověď na tyto otázky.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Vážená paní předsedkyně, kolego z vlády, pane poslanče, dámy a pánové, státní maturitu v té podobě, takto byrokraticky nastavenou schvalovala Poslanecká sněmovna v březnu 2008, takže pokud zde je někdo z března 2008, tak by mi mohl pomoci, proč to takto bylo schváleno.

Souhlasím s tím, že je to administrativně náročné, byrokratické a velmi nešťastné. Náklady na slovenskou maturitu, pokud mám informace, jsou 25 milionů, ty druhé náklady máte správné – 240 milionů skutečně stojí ta legrace, které u nás říkáme státní maturita.

Já jsem měl dvě možnosti. Měl jsem možnost, když jsem zvažoval zhruba měsíc a půl, to bylo asi nejnáročnější zvažování v pozici ministra, jestli do té státní maturity půjdu v této brutální podobě, nebo ji definitivně odpískám. Pokud by vláda do toho nešla, tak už státní maturitu nevzkřísíme a obtížně bych prosazoval srovnávací zkoušky. Když jsem zvažoval, tak jsem vzal tu cenu jako největší daň za tu státní maturitu. Podařilo se mi dodatky snížit cenu první rok o 62 milionů, za všechny čtyři roky 215 milionů. Ty smlouvy jsem zdědil, ty ceny tam jsou takto brutálně nastaveny. Ten systém je špatný.

Já chystám srovnávací zkoušky on-line přes počítač. Pilot budeme mít v červnu 2011, generálku červen 2012, ostrou verzi červen 2013. Takže hodlám ukázat poměrně velmi rychle, jak se dá udělat elektronická jednoduchá podoba s mnohem větším počtem žáků, protože ty základní školy – bude to asi šestkrát více žáků než na středních školách. Takže tohle připravuji.

Jsem si vědom všech těch byrokratických obtíží. Já říkám, a není to fráze, že státní maturita je o odvaze studentů, ale i ministra školství, protože ta náročnost je velkým rizikem, jak proběhne ostrá verze. Generálka skutečně ukázala všechny vaše chyby, co jste jmenoval, a mnoho dalších. A ten černý Petr je na straně ministerstva a CERMATu. Já jsem poděkoval ředitelům a učitelům za nasazení, které do té generálky dali. Bylo to velké.

Jenom díky enormnímu nasazení se to relativně podařilo zvládnout. Já na ředitele a učitele spoléhám, a čeká mě pět měsíců těžké práce s CERMATEm, abychom ty nedostatky odstranili. V březnu musím oznámit vládě, že nedostatky jsou odstraněny a maturita je připravena.

Nicméně státní maturita je klíčovou cestou ke kvalitě českého školství. Pokud bychom na ni rezignovali, stejně jako na srovnávací zkoušky, tak se k té kvalitě neodpícháme. Pak jenom teoretizujeme.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla odpověď pana ministra Josefa Dobeše. Pan kolega Adam Rykala může vznést ještě doplňující dotaz. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Nebude to doplňující dotaz. Jenom, vážený pane ministře, vy jste hovořil o srovnávací zkoušce, o kvalitě, že posune úroveň českého školství směrem vzhůru tato státní maturita. Já si myslím, že kvalitní výuka na kvalitní škole posune kvalitu českého školství. Takže tam vás prosím a fandím vám, abyste se i o to postaral. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci. Pan ministr může ještě též reagovat. Slovo má tedy ministr školství Josef Dobeš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Plně souhlasím, jenom náš problém je, že nevíme, která ta škola je kvalitní, která ta výuka je kvalitní, protože to nedokážeme porovnat. Proto ty státní maturity, proto ty srovnávací zkoušky. Jsme jedinou zemí, která toto porovnání nemá, a to je ten brutální dopad. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Jsme tedy už za touto interpelací a můžeme ještě zahájit interpelaci další. Pan poslanec Petr Hulinský interpeluje ministra obrany Alexandra Vondru ve věci sekce vyzbrojování Ministerstva obrany – akviziční procesy. Prosím tedy, pane poslanče.

Poslanec Petr Hulinský: Děkuji. Vážený nepřítomný pane ministře, pokud ministr obrany chce zavést pořádek do akvizičních procesů resortu obrany, nelze se pouze spokojit s odvoláním pana magistra Staňka z funkce ředitele sekce vyzbrojování Ministerstva obrany. Dovoluji si proto požádat ministra obrany o odpovědi na následující otázky:

Za prvé. Existuje jasný plán na řešení vedení sekce vyzbrojování Ministerstva obrany? V této souvislosti upozorňuji na skutečnost, že pověřený ředitel inženýr Petr Szőnyi přišel na sekci vyzbrojování 6. 12.

2010 a zároveň je i ředitelem jednoho odboru na sekci vyzbrojování. Jsem toho názoru, že obě funkce nelze najednou zvládnout.

Za druhé. Ví ministr obrany o tom, že v odboru řízení vyzbrojování, výzkumu a vývoje sekce vyzbrojování Ministerstva obrany není přítomen půl roku ředitel inženýr Černý a nebyla ani přítomna zástupkyně paní doktorka Kalhusová, která se teprve nyní vrátila z kursu v zahraničí? Jak může tento důležitý odbor kvalitně manažersky být řízen?

Za třetí. Je ministroví obrany známo, že stále existují problémy v plánovací činnosti akvizičních procesů ze strany generálního štábu vůči sekci vyzbrojování Ministerstva obrany? Není optimální, když se například u kolové obrněné techniky změní požadovaný počet z dvou set kusů během půl roku na sto.

Děkuji a čekám písemnou odpověď vzhledem k tomu, že pan ministr obrany zde není.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr je tady, prosím.

Poslanec Petr Hulinský: Ježiš, omlouvám se. Tak už ho vidím. Tak to se mi vrátil nějak rychle.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže netrváte na písemné odpovědi? Může to být hned teď?

Pana ministra Alexandru Vondru poprosím o odpověď.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Paní předsedkyně, pane poslanče, samozřejmě že jsem tady.

Vy jste zmínil několik věcí. Já jsem si jich všech samozřejmě velmi dobře vědom. Asi víte, že jsem se rozhodl, myslím před týdnem nebo před deseti dny, odvolat některé lidi z managementu sekce vyzbrojování včetně sekčního šéfa pana Staňka a včetně ředitele odboru pro pozemní techniku pana Matyáše. Přistoupil jsem k tomuto kroku v rámci celkové obměny managementu.

Pokud jde o vytvoření nového managementu, tak je to proces. Jmenoval jsem pana Szönyiho ředitelem odboru pro pozemní techniku a zároveň jsem ho prozatímně pověřil, aby vedl i sekci vyzbrojování, kam tento odbor patří. Myslím si, že prozatímně, než ustanovím definitivního šéfa sekce vyzbrojování, to v této konstelaci je možno zvládnout, a dnes jsem mimochodem s panem Szönyim mluvil a myslím si, že to začíná fungovat.

Pokud jde o ta dvě jména, tak pan inženýr Černý a paní doktorka Kalhusová z odboru řízení vyzbrojování, výzkumu a vývoje, tak ano, máte pravdu, že odvolaný sekční šéf Staněk je oba zároveň pustil na dlouhodobou cestu do zahraničí. Já jsem nepovažoval tento stav za opti-

mální. Je to mimo jiné jeden z důvodů, proč jsem přistoupil k obměně managementu. Nyní je již paní doktorka Kalhusová zpátky, čili není to tak, že by ten odbor byl bezprizorní. On koneckonců měl svého šéfa i po tu dobu, co byli oba služebně v zahraničí. Řídil to vedoucí oddělení pan inženýr Obdržálek, čili není to tak, že by tam nikdo nebyl, samozřejmě. Ale souhlasím s vámi, že situace nebyla optimální a je to jeden z důvodů, proč pokračuji v obměnách.

A pokud jde o třetí část vaší interpelace, vzájemný vztah generálního štábu a sekce vyzbrojování ve vztahu k dlouhodobému plánování a realizaci akvizičních potřeb Ministerstva obrany – je to samozřejmě určitý problém. A vy jste tu zmínil jednu věc: Pokud jde o kolové obrněné transportéry, kdy původně vláda, vedená mimochodem Jiřím Paroubkem, plánovala akvizici více než 200 kolových obrněných transportérů, pak s odstupem roku dvou se potřeba zformulovala na zhruba 107. Podívejte, je to věc, kterou já chci řešit. A myslím si, že základní koncepční řešení je skutečně postavit něco jako téměř čínskou zeď mezi těmi, kdo na jedné straně se pohybují v oblasti vojenského plánování, a na straně druhé těmi, kdo pak realizují vlastní nákup. Ono to do značné míry je odděleno i dnes, nebo v té minulé praxi, protože plánování akvizičních potřeb je v zásadě v kompetenci generálního štábu, zatímco realizace zadávacích řízení je v kompetenci sekce pro vyzbrojování, ale můj dlouhodobý záměr, je to součástí prací na Bílé knize, o které vás budu na jaře informovat, je skutečně to oddělit výrazněji. Můj dlouhodobý plán je vytvořit Národní úřad pro vyzbrojování, a tím vlastně realizace zakázek by byla důsledněji oddělena od plánování. Protože samozřejmě v této oblasti, kde se většina států často z různých důvodů speciální techniky pohybuje mimo běžný režim výběrových řízení, tak samozřejmě ten problém začíná, když plánování začíná jakýmsi marketingovým průzkumem, a to je samozřejmě špatně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře, za odpověď. Pan kolega Hulinský může mít ještě doplňující dotaz. Nemá. Čímž jsme tedy skončili tuto interpelaci a můžeme zahájit ještě tu následnou. Opět pan poslanec Petr Hulinský se obrací na pana ministra Alexandra Vondru ve věci bezpečnostní strategie, výsledky summitu NATO.

Poslanec Petr Hulinský: Vážený pane ministře, 29. listopadu rozhodla Bezpečnostní rada státu o přípravě nové verze bezpečnostní strategie České republiky. Podle dostupných informací má být přijata do července roku 2011. Podle mého názoru se jedná o velmi významný strategický dokument ustavující priority české bezpečnostní politiky v dlouhodobém

horizontu, který nahradí již výrazně zastaralou bezpečnostní strategií z prosince roku 2003.

Ministerstvo obrany v současné době připravuje Bílou knihu o obraně s předpokládaným termínem dokončení březen 2011. Bílá kniha o obraně ovšem měla vycházet ze závěrů bezpečnostní strategie České republiky jako dokumentu vyššího řádu. V této souvislosti je proto na místě otázka, nakolik to bude možné, pokud existují rozdílné termíny zpracování obou dokumentů. Považuji tedy za důležité, aby příprava bezpečnostní strategie s ohledem na silnou provázanost vnějších a vnitřních bezpečnostních vazeb byla výsledkem úzké koordinace Ministerstva obrany, Ministerstva zahraničí, vnitra, respektive i dalších resortů důležitých pro zajištění bezpečnostní obrany České republiky.

Vzhledem ke krátkosti času určeného pro přípravu bezpečnostní strategie proto žádám o informaci, jak bude zajištěna koordinace mezi příslušnými resorty, jak bude probíhat komunikace o přípravě dokumentů s Poslaneckou sněmovnou, respektive s výborem pro obranu a bezpečnost.

Vzhledem k tomu, že bezpečnostní strategie České republiky bude logicky významně vycházet z nově přijaté strategické koncepce NATO a dalších závěrů summitu NATO v Lisabonu 19. a 20. listopadu 2010, považuji za naprosto nezbytné, aby i přes zamítnutí projednání výsledků summitu NATO vládní koalicí v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky 7. 12. byla podána ministrem obrany poslancům výboru pro obranu a bezpečnost zevrubná informace o výsledcích summitu a pozici České republiky ke všem zde již přijatým rozhodnutím a dokumentům. Důležité je to především v případě protiraketové obrany NATO a mise NATO v Afghánistánu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pana ministra obrany Alexandra Vondru požádám o odpověď. Jenom sdělím, že pan poslanec Jiří Paroubek stáhl svou 24. interpelaci, tak proto jsme se dostali přímo k téhle. Pan ministr obrany následuje.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Tak já myslím, že dvě věci, jestli jsem tomu správně porozuměl. Za prvé, pokud jde o řekněme harmonizaci, koordinaci prací na dvou důležitých dokumentech. Jeden je Bílá kniha o obraně, kterou mám na starosti já, a druhý je bezpečnostní strategie, která bude předložena do vlády ministrem zahraničních věcí jako tím primárním gestorem. Ano, myslím si, že v nějakém prostředí vakua by asi bylo úplně nejlogičtější, aby nejprve byla na světě bezpečnostní strategie a na to by navazovala Bílá kniha. Já ale potřebuji Bílou knihu mít hotovou na jaře příštího roku, protože pak, vyplynou-li z ní nějaké úkoly nejen pro vládu, ale možná i pro Parlament, tak potřebujeme tři čtvrtě roku na to, abychom ten

proces zvládli tak, aby reformy mohly vstoupit v život 1. ledna 2012. Čili jinými slovy, stručně řečeno, nelze čekat.

Z druhé strany, pokud jde o bezpečnostní strategii, tak v plánu prací je tak, že první kvartál příštího roku by byla zpracovávána na exekutivní úrovni a ve druhém kvartále by se dostala i v diskusích do výborů Sněmovny a Senátu. Tudíž možná dojde k tomu, že Bílá kniha bude na světě o něco dříve než definitivní podoba bezpečnostní strategie. Přesto jsme domluveni, že procesy tvorby obou dokumentů budou provázány, bude probíhat a už probíhá koneckonců čilá komunikace a spolupráce mezi příslušnými úřady včetně Ministerstva obrany a Ministerstva zahraničních věcí. Takže já v tom nevidím zásadní problém. A koneckonců měli jsme minulý týden velkou konferenci k Bílé knize na Měříně, kam jsme zvali i poslance této Sněmovny včetně vás, a vy jste zřejmě kvůli nehodě nemohl dorazit. Tam jsme myslím tuto věc vysvětlili. Čili já v tom nevidím žádný fatální problém. Určitě je v zájmu i vlády aby dokumenty spolu vzájemně ladily, a nikoli si protiřečily. Myslím si, že se o to postaráme.

Pokud jde o výsledky summitu NATO, nový strategický koncept aliance, nový projekt protiraketové obrany, reforma aliančních struktur, já si myslím, v tom vymezeném čase pro interpelace samozřejmě není čas to tady podrobně popsat, ale sám za sebe prohlašuji a jistě podobného mínění bude i ministr zahraničí, že jsme tady připraveni, pokud o to výbor projeví zájem, dát podrobnější informaci k této záležitosti.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře, za odpověď.

Je 18 hodin, dámy a pánové, končíme blok ústních interpelací. Končíme také dnešní jednací den. Zítra se sejdeme, schůze Poslanecké sněmovny bude pokračovat v pátek, a to pevně schválenými body, zákony projednávanými ve třetím čtení – bod 148, 143, 146 a 147, a potom dalšími body. Tolik sdělení pro tuto chvíli.

Přeji vám všem příjemný večer. Zítra ráno v 9 hodin 9. schůze Poslanecké sněmovny pokračuje.

(Jednání skončilo v 18.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
17. prosince 2010 v 9.01 hodin
Přítomno: 151 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajují další jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Máte-li někdo náhradní, požádám vás, abyste mi oznámili číslo náhradní karty.

Nejprve k omlouvám. Z dnešního jednání se omlouvají z poslanců Vojtěch Adam – pracovní důvody, Walter Bartoš – pracovní důvody, Václav Baštýř – pracovní důvody, Jan Bauer bez udání důvodu, Zdeněk Boháč – zdravotní důvody, Milada Emmerová – rodinné důvody, Jan Farský – zdravotní důvody, Jan Hamáček bez udání důvodu, Michal Hašek též, Pavel Hojda – zahraniční cesta, Jan Husák – zdravotní důvody, taktéž Petr Jalowiczor, Jana Kaslová – osobní důvody, David Kádner od 12 hodin – pracovní důvody, Lenka Kohoutová – osobní důvody, Jiří Koskuba – pracovní důvody, Josef Novotný ml. – pracovní důvody, Ivan Ohlídal – zahraniční cesta, Jaroslav Plachý – zahraniční cesta, Pavel Svoboda – zdravotní důvody, Bořivoj Šarapatka – zahraniční cesta, Ladislav Šincl – zdravotní důvody, Milan Štoviček – pracovní důvody, Aleš Roztočil – osobní důvody, Jaroslav Vandas do 11 hodin – zdravotní důvody, David Vodrážka bez udání důvodu, paní poslankyně Vlasta Parkanová se omlouvá ze zdravotních důvodů. (Velký hluk v jednací síni.)

Členové vlády: Petr Nečas – zahraniční cesta, Josef Dobeš se omlouvá na část dopoledního jednání pro pracovní důvody, Pavel Drobil – pracovní důvody...

Prosím o klid a všichni si sedněte do lavic! Začal řádný jednací den a prosím, abyste to všichni respektovali.

Leoš Heger – pracovní důvody, Radek John – pracovní důvody od 12 hodin, Jiří Pospíšil – zdravotní důvody, Alexandr Vondra – pracovní důvody. (Trvalý silný ruch v sále.)

To jsou omluvy.

Ale já to myslím vážně, že žádám všechny, aby zasedli do svých lavic a věnovali se zahájení 9. jednacího dne Poslanecké sněmovny. Jakékoliv věci, které potřebujete řešit, řešte prosím mimo jednací síň. Je to druhé upozornění.

Dnešní jednání zahájíme body z bloku třetích čtení, které jsme již pevně zařadili, a dalšími body z tohoto bloku, u kterých byly splněny zákonné lhůty, tj. body 148, 143, 146, 98, 99, 100, 101, 102, 104 a 147. Poté bychom pokračovali dalšími pevně zařazenými body 117, 118 a 119.

Nyní se hlásí o slovo předseda poslaneckého klubu TOP 09 pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, krásné ráno. Milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, dovoluji si navrhnout předřazení bodu 102, tisk 131, Návrh poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky, jako první bod dnešního jednání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Pan kolega Jeroným Tejč se hlásil také o slovo k pořadu schůze, má nyní slovo.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo. Dovolil bych si, byť je pátek a pravděpodobně poslední den jednání předtím, než se sejdem v úterý proto, abychom projednali body vrácené ze Senátu, přesto bych si dovolil navrhnout zařazení nového bodu „důvody pro odvolání policejního prezidenta“.

Včera, jak jste možná všichni četli v médiích, se měla konat schůze výboru pro obranu a bezpečnost, kam byli pozváni ministr vnitra a policejní prezident, a na tomto výboru se mělo jednat o důvodech, které vedly k tomu, že ministr vnitra Radek John vyzval Oldřicha Martinů k rezignaci. A pravděpodobně, tak jak se dozvídáme z médií, ale i z vystoupení zde ve Sněmovně, budou probíhat jednání mezi premiérem České republiky a ministrem vnitra, případně koaličními stranami o tom, zda bude, či nebude odvolán policejní prezident Oldřich Martinů. Nechci se určitě stavět do role obhájce pana policejního prezidenta. Sám jsem měl k jeho činnosti a k jeho práci v minulosti řadu výhrad a mám je i dnes. Nicméně myslím, že pokud někdo říká, že zde důvody jsou a že jsou zde právě v tuto chvíli, nebyly tady před měsícem a nebudou tady za tři měsíce, tak by měl říci proč. Proč je tady důvod teď rychle rozhodnout o odvolání anebo vyzvat k rezignaci práce tohoto policejního prezidenta.

Výbor pro obranu a bezpečnost se měl sejít podle návrhu ve 14 hodin včera. Pan ministr vnitra požádal, a myslím, že každý ministr má právo požádat o drobnou změnu, tak aby se mohl zúčastnit, aby se výbor konal ve 14.30 hodin. Nicméně výbor byl informován o tom, že pan ministr se musí místo jednání výboru zúčastnit interpelací tady ve sněmovně.

Chtěl bych upozornit, že podle zákona od 14.30 hodin neprobíhají interpelace na ministry, ale interpelace na premiéra České republiky, který nebyl přítomen. Pan ministr vnitra jistě ví, že premiéra v těchto interpelacích zastupovat ani nemůže, i kdyby si to premiér přál. S ohledem na neúčast premiéra tyto interpelace netrvaly dlouho a pak následovaly ony interpelace na ministry. Jsem přesvědčen, že kdyby se pan ministr vnitra

John neomluvil, výbor by začal ve 14 hodin, tak do 15 hodin, kdy začaly interpelace na ministry, mohlo být vše vyřešeno a pan ministr by stihl jak jednání výboru pro obranu a bezpečnost, tak jednání Sněmovny a interpelace.

Koneckonců byla by to jistě škoda, kdyby pak ministr John nemohl odpovídat na jistě zákeřné dotazy z dílny poslanců Věci veřejných! Pravděpodobně kromě toho, že v minulosti nechodil pan ministr John na interpelace tady ve Sněmovně, nechodil ani na klub Věci veřejných, protože poslanci, kteří se pravděpodobně nemohou setkávat se svým ministrem a předsedou, museli své dotazy klást tady na půdě Sněmovny, aby se něco dozvěděli. To je mi líto. Ale na druhé straně mají na to právo. Je to jejich věc a já jen doufám, že ty odpovědi nepřipravoval stejný úředník, který připravoval otázky.

Dopoledne byla sněmovna několikrát bez účasti jakéhokoliv ministra vlády. Nelze se tedy vymlouvat ani na to, že by tady v době interpelací měl sedět místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John.

Myslím si, že je důležité, abychom znali důvody, které pana ministra Johna vedly k výzvě k rezignaci a ke snaze odvolat policejního prezidenta. Pokud jsou ty důvody tajné, jsou jistě závažné. Pokud jsou závažné, jistě mohou ohrozit bezpečnost tohoto státu. A pokud mohou ohrozit bezpečnost tohoto státu a lidí v něm žijících, tak by je měla znát Poslanecká sněmovna a měli bychom vědět, jaké jsou skutečné důvody, abychom nemuseli spekulovat o tom, zda to není jen handl mezi koaličními stranami o tom, kdo posílá a kdo vydělá na této vládní krizi.

Pan ministr tady včera, jak jsem viděl v přepisu, říkal: ptejte se mě tady a dozvíte se hrozně věci. Tak já věřím, že on jako poslanec bude hlasovat pro to, aby tady teď na plénum Sněmovny byl zařazen tento nový bod a ty hrozně věci jsme se mohli dozvědět. Pak já rád, když uslyším, že důvody jsou vážné, podpořím pana ministra ve snaze vyměnit policejního prezidenta. Ale podle mého názoru není možné hrát tady hry na schovávanou, vyhýbat se jednání výboru, na sněmovně neodpovídat na dotazy a pouze přes média vzkazovat, že policejní prezident je snad málem bezpečnostním rizikem pro stát.

Já tedy prosím, aby byl zařazen nový bod. Dovolím si ho navrhnout dnes po pevně zařazených bodech, tedy po projednání třetích čtení. Děkuji předem za podporu, zejména podporu pana ministra vnitra, pro zařazení tohoto bodu, aby nám vše osvětlil.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Pan ministr Radek John chce nyní vystoupit, ale upozorňuji, že se nekoná rozprava, konají se pouze návrhy k pořadu schůze.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já bych jenom konkrétně. Všichni jsme tady slyšeli námitky z levicových řad, že členové vlády pohrdají Poslaneckou sněmovnou a nesedí na vládě. A včera odpoledne situace byla taková, že premiér Nečas není v České republice, druhý místopředseda vlády není v České republice a ministři neměli čas tady sedět. Jediný, kdo to tady odseděl, byl druhý místopředseda vlády Radek John. A kdybych tady neseděl, tak mě dnes interpelujete, jak to, že jsem neseděl v Poslanecké sněmovně a byl ve výboru.

Takže nechtějte po mně, abych byl na dvou místech současně. A nepohrdejte Poslaneckou sněmovnou. Jak můžete dávat zasedání výboru, když je Poslanecká sněmovna? (Potlesk ze středu sálu.) Mimochodem, bylo vás tady velmi málo. Pohrdalo Sněmovnou mnoho poslanců! A mě to velmi mrzí, protože ty interpelace jsem si skutečně užil. Upozorňuji na ně veřejnost. Moc se mi líbí a budu na ně chodit velmi pravidelně. Moc se na to těším.

Jinak samozřejmě přijdu na zasedání výboru, ale jenom říkám, že budu chtít, aby zasedání výboru bylo uzavřené, bez tisku. Protože jestli je tady nějaké riziko, tak je například riziko, že se to zítra objeví v novinách. A tadyhle je taková kamera, pane poslanče, a ta všechno natáčí. A ti lidé se na to pak večer dívají. Takže toto není to místo.

Děkuji. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru Radku Johnovi. Byla zde přihláška pana poslance Vidíma. Prosím, pan poslanec Vidím, poté pan kolega Kováčík.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, ze zcela jiného soudku. Chci požádat Sněmovnu, aby pevně zařadila na 13.30 volební body, konkrétně druhá kola těch voleb, která se včera neuskutečnila zvolením, a první kolo volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu práce Kanceláře Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám. Nyní má slovo pan poslanec Pavel Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, paní a pánové, já chci teď hned zařadit a zároveň vyřídít jeden nový bod našeho dnešního jednání. Věřím, že tento bod přispěje ke zklidnění celkové atmosféry, k usazení vzbouřených adrenalinů a třeba i k tomu, že problémy posledních dnů začneme řešit s chladnější hlavou.

Ano, tak jako každý rok, i letos jsme pro vás, paní předsedkyně,

vážená vládo, paní a pánové, připravili jako klub Komunistické strany Čech a Moravy malý dárek, který je zároveň blahopřáním. I letos jsme přišli s kalendářem jako dárkem pro vás, pro pana kolegu Novotného a další. Není to korupce ani pokus o korupci, nechci, abyste hlasovali pro cokoliv.

Dovolte mi, abych vám popřál pěkné svátky, hodně zdraví v příštím roce a osobní i rodinnou pohodu. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Pavlovi Kováčikovi a zeptám se, zda se někdo další hlásí k pořadu schůze. Předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných, paní poslankyně Kočí.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, já bych si dovolila jménem tří poslaneckých klubů, klubu Věcí veřejných, ODS a TOP 09 vetovat zařazení nového bodu, jak ho představil Jeroným Tejc. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Budeme tedy hlasovat o návrzích, které zazněly. V podstatě jsou to návrhy dva.

Pan kolega Gazdík navrhuje zařazení bodu 102, sněmovní tisk 131, jako prvního bodu dnes.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 227 a táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem na přednostní zařazení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 227, přítomno 138, pro 81, proti 27. Tento návrh jsme schválili.

Pan poslanec Vidím navrhuje, abychom dnes ve 13.30 konali druhé kolo volebních bodů a první kolo volby předsedy komise pro práci Poslanecké sněmovny.

Pan ministr Kalousek má náhradní kartu číslo 3.

Pana kolegu Vidíma prosím, zda mě sleduje. Navrhujete zařadit volební body, druhé kolo plus první kolo volby předsedy komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny na 13.30 dnes.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 228. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zařazení druhého kola voleb a prvního kola voleb? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 228, přítomno 144, pro 127, proti nikdo. Tento návrh jsme schválili, volební body zařadili.

To byly všechny návrhy, které zazněly v rámci první ranní půlhodiny, a můžeme se tedy věnovat schválenému pořadu schůze. Prvním bodem je

102.

**Návrh poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka
a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky
a o změně souvisejících zákonů
/sněmovní tisk 131/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Martin Vacek. Zpravodajka výboru pro sociální politiku paní poslankyně Milada Emmerová bude zastoupena paní kolegyní Vladimírou Lesenskou. Obdrželi jste sněmovní tisk 131/3, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otevírám nejprve rozpravu a táži se, kdo se do této rozpravy hlásí. Pan poslanec Opálka má slovo jako první.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Trošku jsem závalhal, neb jsem myslel, že předkladatel bude mít úvodní slovo.

Chtěl bych jenom všechny upozornit na to, co jsem řekl při prvním i druhém čtení. Máme tady teď určitou zkušenost s fondem životního prostředí. Tímto zákonem přistupujeme k tomu, že centralizujeme peníze ze současných 77 úřadů práce na jedno místo, na generální ředitelství. To znamená, že nám vznikne jakoby znovu takový fond. Já už nebudu říkat všechny odborné argumenty, ale chtěl bych varovat ve smyslu toho, čeho jsme v posledních dnech svědky, abychom se tohoto kroku vyvarovali. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Hlásí se prosím někdo dál do rozpravy? Pan poslanec Martin Vacek, prosím.

Poslanec Martin Vacek: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já mám potřebu v tuto chvíli k tomuto tisku říci následující. Návrh zákona o Úřadu práce České republiky je koncepční materiál, který řeší především manažerský způsob řízení tohoto úřadu. Jde nám především o to, tak jak jsme si tady v předešlé době řekli, aby pracovní úřady více plnily účel, pro který jsou zřízeny, aby se nezabývaly nekonceptními věcmi, které jsou zařazeny, typu společná správa majetku, účtárny, jednotlivá právní oddělení a jiné prvky, které řešilo 77 úřadů každý samostatně. Tento zákon toto řeší a je to první krok k tomu, abychom byli schopni systémově řídit koncepční politiku zaměstnanosti v České republice. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci

Vackovi. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Ano, kolega Jeník. Prosím.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já bych jenom na margo vystoupení pana kolegy Opálky, kterého si velmi vážím, prostřednictvím paní předsedající podotkl, že tady se bavíme o organizační změně v rámci resortu a organizační změně v jednom úřadu. Tento resort řídí také Českou správu sociálního zabezpečení a nový centrální úřad práce se jí bude tímto svým novým uspořádáním velmi podobat. Bavíme se o technické záležitosti. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Prosím o další přihlášku do rozpravy. Není-li žádná... Faktická poznámka pan poslanec Opálka. Ještě se zeptám – platí faktické poznámky Cyrila Zapletala, Pavla Kováčíka, Jiřího Paroubka? Faktická neplatí. Takže slovo má pan kolega Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Paní předsedkyně, vašim prostřednictvím bych chtěl poděkovat kolegovi Jeníkovi za poklonu a chtěl bych jenom konstatovat, že to bohužel není obdoba České správy sociálního zabezpečení, protože Česká správa sociálního zabezpečení má významné postavení na okresních správách a my právě jsme z okresních úřadů práce udělali pouze kontaktní místa a vlastně tu manažerskou práci jsme převedli na kraje. Rozumím tomu, že i v krajských městech jsou u české správy ředitelé vlastně na takové určité úrovni jakoby koordinačního článku, ale určitě to nejde srovnat s tímto návrhem. Já vím, že tady je politické rozhodnutí, že je o zákonu rozhodnuto, ale varuji proto, abych se mohl třeba za dva roky odvolat i na to své vystoupení, až tady budeme řešit některé kauzy. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Zeptám se ještě jednou, zda se hlásí někdo do rozpravy. Ještě jednou pan kolega Vacek.

Poslanec Martin Vacek: Dámy a pánové, jen lehce na doplnění. Jeden ze základních argumentů pro to, abychom dnes všichni zvedli ruku pro tento návrh zákona, je i to, říkám i to, že v prvním roce je plánovaná úspora řádově 175 mil. korun. Jestliže víme o této úspoře, je naší povinností, abychom to řešili. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan kolega Bohuslav Sobotka se nyní hlásí o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dámy a pánové, všichni určitě ruku pro tento návrh zákona nezvedneme, to se nepochybně nestane. Odpovědnost bude čistě na poslancích vládní koalice. Jestliže se vládní koalice rozhodla učinit tento riskantní, nepromyšlený, nepřipravený krok, je to čistě její věc. Já to říkám také proto, aby v budoucnu, až se budou hledat viníci chaosu, který nastane na úřadech práce, problémů, které se objeví v resortu Ministerstva práce v příštím roce, až se budou vynakládat nové a další peníze na přepracovávání různých informačních systémů – a nepochybně to bude stát další desítky a stovky milionů korun, možná se někdo také rozhodne podojit stát při té příležitosti, aby řešil mimorozpočtové financování své politické strany, těžko říct, co se všechno bude odehrávat. Ale v každém případě platí, že žádný sociální demokrat pro takto špatně připravený návrh hlasovat nebude. Jestliže vládní koalice tuto změnu chce, pak za ni musí nést plnou odpovědnost. Já bych chtěl jenom poprosit, aby až se o té věci bude v budoucnu mluvit a budou se hledat viníci, aby se neříkalo, že ten návrh zákona schválila Poslanecká sněmovna. Chtěl bych poprosit o to, aby se mluvilo o tom, že ho schválila vládní většina, že pro něj hlasovala ODS, TOP 09 a Věci veřejné. V žádném případě sociální demokracie s takovýmto hazardem souhlasit nebude.

Pokud jde o ty tzv. úspory, domnívám se, že je to velmi relativní číslo, zejména v prvním roce, kdy bude docházet k transformaci. Tato transformace si vyžádá dodatečné náklady, které podle mého názoru ani nejsou ve skutečnosti rozpočtovány v rámci státního rozpočtu, kdybychom se na něj podívali pečlivěji, a myslím si, že to v každém případě bude znamenat zhoršení veřejných služeb pro daňové poplatníky v oblasti politiky zaměstnanosti jak z hlediska zhoršení kvality, tak z hlediska zhoršení dostupnosti těchto služeb a nepochybně to vnese chaos do čerpání evropských prostředků, které se používají na aktivní politiku zaměstnanosti. Já bych jenom chtěl upozornit, že většina peněz, která dnes jde o systému aktivní politiky zaměstnanosti, tak jsou peníze právě z projektů, z prostředků Evropské unie. Jestliže do toho reorganizací vneseme chaos a zmatek, tak je jasné, že to čerpání se zpomalí, a samozřejmě že se zvyšuje riziko chyb, zvyšuje se riziko porušení pravidel a zvyšuje se také riziko toho, že v budoucnu, možná za pár let, až přijde kontrola, tak bude muset Ministerstvo práce a sociálních věcí část těchto prostředků vrátit prostě proto, že tady byla připravena tzv. reforma, která nebyla dostatečně prodiskutována.

Chtěl bych také připomenout na tomto místě znovu, že tento návrh nezískal podporu v tripartitě, nezískal ani podporu zástupců zaměstnanců a nezískal ani podporu zástupců zaměstnavatelů právě proto, že není dobře připraven a v žádném případě nebyl dostatečně prodiskutován. Platí

tedy, že Česká strana sociálně demokratická se jednoznačně od tohoto návrhu zákona distancuje a budeme hlasovat proti němu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Bohuslav Sobotka. Nyní se o slovo hlásí ministr práce a sociálních věcí. Prosím, pane ministře. Pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré dopoledne. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych ujistit prostřednictvím předsedající nejen pana poslance Sobotku, ale i vás ostatní kolegyně a kolegy, že to, co tady padlo, je naprosto zbytečné strašení. Ta organizační změna je pečlivě připravena, pečlivě prodiskutována a velmi výrazným způsobem zlepši schopnosti státu jak při kontrole a vymáhání plnění právních předpisů, tak při obsluze občanů. Děkuji vám za důvěru.

Osobně chci říci, že ta změna v žádném případě nijak nesníží schopnosti úřadů práce, naopak je výrazně zvýší.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Ptám se na další přihlášku do rozpravy. Pan ministr Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dostal jsem jako pravděpodobně řada z vás od poslanců po mé levici krásný kalendář s nádhernými pejsky, který se mi velmi líbí, nicméně přece jenom vzhledem k současné atmosféře pro případ, že to bylo myšleno jako úplatek, abych změnil svůj názor na tento zákon, chci říci, že svůj názor nezměním a pro jistotu budu informovat Obvodní oddělení policie pro Prahu 1. Děkuji. (Pobavení v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kalouskovi. Nyní dvě přednostní práva – pan místopředseda Lubomír Zaorálek byl první, pan kolega Kováčik druhý. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych chtěl poděkovat vládní koalici za tu diskusní atmosféru, kterou vytvořili k této reformě úřadů práce. Já si myslím, že to byl úplně příkladný postup, jak jste v tomto případě do toho zahrnuli veřejnost, jak jste do toho zahrnuli opozici. Já bych chtěl ocenit, že skutečně ten prostor, kdy jsme se mohli vyjádřit a číst, byl mimořádný. Sice se nezdařilo to, co jste si mysleli v prvním okamžiku, že to schválíte, první, druhé, třetí čtení na jedné schůzi během jedné sněmovny. To bylo, přiznám se, na nás trošku moc, protože přečíst si těch 200 stránek během jedné schůze bylo nad naše síly. Nicméně nakonec jsme

dostali příležitost se s tím seznámit. Myslím si, že byla výborná příležitost všech ředitelů úřadů práce dát své připomínky.

Rád bych řekl panu ministrovi, že jsem mluvil s některými řediteli, kteří mi sdělili, jak jim bylo vyhržováno, pokud se zjistí, že se spojili s poslanci a dali jim informace do této debaty, tak že se s nimi naloží podle toho! Takže rozumíte, vytvářet tady dojem, že tady proběhla nějaká debata, pane ministře, vytvářet tady dojem, že jsme se bavili o všem návrhu, to je – aspoň nebudte takto arogantní! Když už nám tady prostě dáváte něco způsobem, který vůbec nedává šanci se o tom bavit, tak tady nehrajte tuhle komedii!

Vy si tady chcete prosadit reformu, která samozřejmě má zřejmě vytvořit prostor pro soukromé agentury, aby převzaly do budoucna činnost úřadů práce, máte svou vlastní představu, jak pustit privátní kapitál do této činnosti. Je tady také příležitost vydělat peníze. To je vlastně vaše politika i ve všech dalších oblastech, ve zdravotnictví, ve školství, tak to děláte i tady! Tak to aspoň řekněte rovnou, nehrajte komedii, a my vám rovnou řekneme, tak si to prosím to tady dneska prohlašujte, důsledky za to ponešete! Se vším! (Hovoří stále důrazněji.)

Ale s debatou s opozicí, s veřejnou debatou, s diskusí to nemá společného vůbec nic! Je to projev arogance vládní většiny, která válkuje sněmovnu, i když na to nemá dneska žádný mandát a nemá na to především mandát morální!

Tady se bude příští týden hlasovat nedůvěra vládě. Opakuji vám, vy tady dnes děláte opatření, která budou mít dopady na tisíce lidí, postižených krizí. Lidí, kteří jsou nezaměstnaní! Vy tady nutíte lidi, aby si utahovali opasky, a sami organizujete ve státě finanční skupiny, které na té krizi budou vydělávat! Tento zákon je součástí této vaší politiky! Já doufám, že to hlasování v úterý vláda nepřežije a že tahle politika v této zemi skončí! (Potlesk v části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další přednostní právo nemá nikdo, nechce vystoupit nikdo. Pan kolega Korte faktická poznámka.

Poslanec Daniel Korte: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegové a kolegyně, já mám vážnou obavu, že když vystupuje kolega Zaorálek, jsou překračovány hygienické normy intenzity zvuku. Já proto žádám vedení Poslanecké sněmovny, aby nám byl rozdán ohropax. Děkuji. (Potlesk)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Já se zeptám, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím.

Přistoupíme nyní k návrhům, o nichž bude třeba hlasovat, ale ještě předtím se zeptám na případná závěrečná slova pana navrhovatele. Prosím.

Poslanec Martin Vacek: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, nebudu hovořit dlouze. Zopakuji pouze to, že to vnímám jako koncepční změnu, která přispěje k tomu, aby se systémová práce na úřadech práce dohnala téměř k dokonalosti, tak abychom byli schopni poskytovat lidem, kteří žádají o práci, kteří jsou v bezvýchodné situaci, do které se velmi často dostali nevlastní vinou, co nejlepší servis. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní kolegyně Lesenská chce mít závěrečné slovo? Nikoliv. Poprosím paní zpravodajku, aby nám nastínila průběh hlasování. Prosím o klid.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: V rámci debaty prvního a druhého čtení bylo řečeno vše, co mělo být řečeno, a byly načteny následující pozměňovací návrhy a návrh na zamítnutí zákona, který přednesl poslanec Mirek Opálka. Pozměňovací návrhy pod bodem A jsou obsaženy v usnesení výboru pro sociální politiku č. 25 z 5. schůze, konané 25. listopadu 2010. Pozměňovací návrh pod bodem B poslankyně Milady Emmerové, který byl načten ve druhém čtení 7. prosince 2010. Je to pozměňovací návrh, který upravuje účinnost zákona.

Můj návrh je následující: hlasovat nejprve o zamítnutí návrhu a následně hlasovat o pozměňovacích návrzích, které jsou legislativní, pod bodem A, a potom pod bodem B. Potom závěrečné hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Nejprve je před námi hlasování o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 229. Ptám se, kdo je pro tento návrh na zamítnutí této normy. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 229, přítomno 150, pro 59, proti 83 tento návrh přijat nebyl.

Budeme hlasovat o návrhu podle písmena A, tedy návrhu usnesení výboru pro sociální politiku. Navrhujete, paní zpravodajko, hlasovat jako o celku? (Ano.) Je námitka proti tomuto postupu? Ne. Stanoviska, prosím. (Zpravodajka souhlasné, navrhovatel souhlasné.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 230. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 230, přítomno 150, pro 125, proti 10, návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod bodem B.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko, prosím. (Zpravodajka souhlas, navrhovatel nesouhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 231. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 231, přítomno 150, pro 55, proti 86, tento návrh přijat nebyl.

Bylo hlasováno o všech návrzích, budeme moci hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 131, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 232. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 232, přítomno 152, pro 86, proti 57. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu navrhovateli, děkuji také paní zpravodajce. Končím projednávání bodu 102 sněmovního tisku 131.

Můžeme se věnovat dalšímu schválenému bodu. Tímto bodem je

148.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 184/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Zpravodajkou hospodářského výboru je paní poslankyně Ludmila Bubeníková. Prosím též, aby zasedla u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 184/2.

Zahajuji rozpravu. Nemám do ní přihlášky. Táži se, kdo se do této rozpravy hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Budeme tedy hlasovat o pozměňovacích návrzích. Slovo dostane paní zpravodajka, paní poslankyně Ludmila Bubeníková. Prosím, abyste nám navrhla postup při hlasování.

Poslankyně Ludmila Bubeníková: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, já bych jenom doplnila informaci v tom smyslu, že návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán. Ve druhém čtení nebyly předneseny žádné pozměňovací návrhy. Drobné pozměňovací návrhy byly obsaženy v usnesení hospodářského výboru č. 52 ze dne 9. prosince 2010, takže mám za to, že nic nebrání tomu, abychom návrh vládního návrhu zákona schválili.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ale my musíme nejprve hlasovat o těch pozměňovacích – zeptám se legislativy. Jaký je postup hlasování? Tam je usnesení hospodářského výboru, které má nějaké doporučení, čili o tomto návrhu hospodářského výboru hlasujeme jako první? Hlasujeme o tomto návrhu, tedy o pozměňovacích drobných úpravách hospodářského výboru. Teprve poté budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku. Tak.

První hlasování je tedy o návrhu usnesení hospodářského výboru, které nám bylo předloženo.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 233. Kdo je pro tento návrh? Pardon, ještě stanoviska. (Ministr i zpravodajka souhlasí.) Souhlasná. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 233, přítomno 151, pro 102, proti 3. Tento návrh jsme tedy přijali.

Nyní můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 184, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 234. Kdo je pro tento návrh? Hlasování je o celku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 234, přítomno 151, pro 108, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji též paní zpravodajce.

Můžeme se věnovat dalšímu bodu a tím je bod

143.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - třetí čtení

Pan ministr Martin Kocourek je na svém místě, též zpravodaj hospodářského výboru, pan poslanec Zbyněk Stanjura. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny jako sněmovní tisk 180/2.

Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Hlásí se, prosím, někdo? Nehlásí. Rozpravu tedy končím a prosím pana zpravodaje, aby nám oznámil postup při hlasování. Pan poslanec Zbyněk Stanjura má slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh na zamítnutí zákona nebyl podán. Hospodářský výbor doporučil pozměňující návrhy, které máte v uvedeném tisku. Ve druhém čtení nebyly předneseny žádné další pozměňující návrhy.

Navrhuji tento postup: Nejprve budeme hlasovat o usnesení hospodářského výboru a potom o zákonu jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji. Není námitka proti tomuto postupu.

Budeme tedy hlasovat nejprve o návrhu usnesení hospodářského výboru. Stanoviska ještě, prosím. (Ministr i zpravodaj souhlasí.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 235. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 235, přítomno 149, pro 106, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 180, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 236. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 236, přítomno 148, pro 120, proti 5. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji. Tím jsme se vypořá-

dali s bodem číslo 143, sněmovním tiskem 180. Končí jeho projednávání.

Je před námi další bod. Je to

146.

Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek /sněmovní tisk 169/ - třetí čtení

O úvodní slovo poprosím – nebo ani ne tak o úvodní slovo, ale o přítomnost – pana ministra Miroslava Kalouska. Je určitě přítomen, doufám, že se dostaví co nejdříve. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím, aby též zaujal místo u stolku zpravodajů. Návrh na zamítnutí, ani pozměňovací návrhy předneseny nebyly.

Otevírám rozpravu. Prosím, kdo se do této rozpravy hlásí? Písemné přihlášky nemám. Nehlásí se nikdo. Rozpravu tedy končím. Budeme moci hlasovat o návrhu zákona.

Vzhledem k tomu, že nebyly podány žádné pozměňovací návrhy, návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2009 převyšujícího rozpočtovaný schodek, podle sněmovního tisku 169.“

Zahajuji hlasování číslo 237. Táhá se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti? (Trvalý hluk v sále.)

Hlasování pořadové číslo 237, přítomno 149, pro 81, proti 30. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Dámy a pánové, jsme ve třetích čteních. Probíhá tady hlasování. Já důrazně všechny žádám, aby věnovali svou pozornost tomu bodu, který je projednáván! Děkuji.

Můžeme pokračovat v našem pořadu. Skončili jsme bod 146, sněmovní tisk 169, a budeme se věnovat bodu

98.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry /sněmovní tisk 98/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr financí Miroslav Kalousek. Již je přítomen. Zpravodajem výboru rozpočtového je pan poslanec Radim Fiala. Pro třetí čtení bude zastoupen panem poslancem Vladimírem Vilímcem. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 98/2.

Otevírám nejprve rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Pan ministr financí Miroslav Kalousek má slovo jako první.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, chci poděkovat rozpočtovému výboru za projednání. Chtěl bych říci, že souhlasím se všemi pozměňujícími návrhy, které jsou obsaženy v usnesení rozpočtového výboru, a tak aniž bych do toho chtěl zpravodaji mluvit, bude-li Sněmovna souhlasit, můžeme o usnesení rozpočtového výboru hlasovat en bloc.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím o další přihlášku do rozpravy. Není-li žádná, končím rozpravu.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, nejprve chci oznámit, že návrh na zamítnutí sněmovního tisku 98 nebyl podán. Ve druhém čtení byl podán jediný návrh, a to návrh rozpočtového výboru, ale také byla ještě načtena legislativně technická úprava odstraňující nesoulad čísla bodu a čísla článku v usnesení rozpočtového výboru.

Postup by byl tedy následující. Nejprve by se Sněmovna vyrovnala s legislativně technickou úpravou usnesení rozpočtového výboru. Pak by se hlasovalo o usnesení rozpočtového výboru. Podobně jako pan ministr financí navrhuji jako o celku, pokud nebude námitek. A poté by se mohlo přistoupit k hlasování celého sněmovního tisku 98.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda je námitka proti této proceduře. Nevidím takovou, poprosím tedy pana zpravodaje, aby přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a poprosím o vyjádření jak pana zpravodaje, tak pana ministra před hlasováním. První návrh.

Poslanec Vladislav Vilímc: První návrh je hlasování o legislativně technické úpravě. Stanovisko doporučující. (Ministr: Souhlas)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 238. Kdo je pro legislativně technické úpravy? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 238. Přítomno 151, pro 128, proti jeden. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji. Druhé hlasování bude hlasování o usnesení rozpočtového výboru s promítnutou legislativně technickou úpravou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Zpravodaj i ministr souhlasí)

Zahajuji hlasování číslo 239 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 239. Přítomno 151, pro 128, proti nikdo. Také tento návrh byl přijat a můžeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupu dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry, podle sněmovního tisku 98, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 240. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 240. Přítomno 151, pro 132, proti jeden. Také tento návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím jsme se vypořádali s bodem číslo 98, sněmovním tiskem 98 ve třetím čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Je před námi projednávání bodu číslo

99.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 129/ - třetí čtení**

Pan ministr je u stolku zpravodajů, též zpravodaj rozpočtového

výboru pan poslanec Václav Votava. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 129/2.

Otevírám rozpravu. Písemnou přihlášku nemám. O slovo se hlásí ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji, jenom stručně. I zde chci avizovat, že souhlasím se všemi pozměňujícími návrhy, které navrhl Sněmovně rozpočtový výbor, i s těmi, které ve druhém čtení byly předneseny na plénu Sněmovny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Pan zpravodaj též se hlásí v rámci obecné rozpravy o slovo. Pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Já bych se nejdříve vyjádřil ještě k § 109 a poté bych načetl jednu legislativně technickou změnu.

Co se týká § 109, což je ručení za daň, takže tento paragraf byl předmětem připomínky i při jednání rozpočtového výboru. Byly vyjádřeny určité obavy z možného používání a zneužívání tohoto paragrafu. Přítomný náměstek pan Minčíř tyto obavy sice vyvracel, ale... O co jde? Paragraf 109 odst. 1 pod písmeny a), b), c) uvádí skutečnosti, za kterých plátce za daň ručí, a tyto skutečnosti jsou uvozeny slovy věděl nebo vědět měl nebo mohl. A v tom je právě kámen úrazu.

Obdržel jsem dodatečně právní názor a podle něho, tak jak tento paragraf zní, příjemce zdanitelného plnění ručí za nezaplacenou daň v podstatě vždy. Právě slůvka vědět měl a mohl toto také zakládají. Myslím, že je to i lehce zneužitelné, nahrává to určitým možným podvodům. Proto já i klub sociální demokracie znění novely v podstatě jako celku nepodpoříme, i když souhlasíme s ostatním, nemáme problém ani s pozměňovacími návrhy, ale právě pro tento § 109 nepodpoříme novelu jako celek. Možná má potom Senát možnost tento paragraf opravit tak, aby zněl v přijatelnější dikci.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Václavu Votavovi. Hlásí se nyní ještě pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, celá Evropa se koordinovaně snaží postupovat proti obrovským daňovým únikům, které se odehrávají právě v dani z přidané hodnoty. Kdybych porovnal problémy, které má Česká republika s daňovými úniky, tak ty, které má u daně z přidané hodnoty, jsou o řád vyšší než ty, které má

u daní z příjmu. To je náš největší problém. To je také, protože vláda ODS, KDU... (Smích a potlesk v sále.) Starý pes se těžko učí novým kouskům (s úsměvem). (Smích a potlesk v sále)

Vláda ODS, TOP 09 a Věci veřejných má boj proti daňovým únikům jako velkou prioritu, to znamená nejenom v exekutivní oblasti, ale i v legislativní oblasti se snažíme používat všechny dostupné nástroje, které máme proti daňovým únikům. Proto jsem usiloval a stále velmi usiluji o revers charge u pohonných hmot. Proto v této předloze, o které budeme hlasovat, je revers charge u všech komodit, u kterých to šestá směrnice umožňuje. Ať už to jsou stavební práce, ať už je to šrot, zlato či emisní povolenky. A ručení je jedním z mála nástrojů, který máme k dispozici zejména u pohonných hmot. Zejména u pohonných hmot, kde stále ještě nemáme výjimku, to znamená, nemůžeme tam mít revers charge.

A upřímně řečeno, bojí-li se někdo zneužití, prosím, aby četl tuto předlohu v souvislosti s novým daňovým řádem, který je platný a který vstoupil v účinnost k 1. 1. 2011. Naprostou zásadou tohoto daňového řádu je princip, že doměrku – a v tomto případě se vždy bude jednat o doměrku – vystavuje finanční úřad s tím, že důkazní břemeno je na něm, nikoliv na daňovém poplatníkovi. To věděl a vědět mohl je přesný překlad z příslušné směrnice, která v rámci boje proti daňovým únikům umožňuje členským státům Evropské unie tento instrument zavést do národní legislativy. A protože i v některých jiných státech Evropské unie – je jich tedy velmi málo, ale i tam jsou poslanci, kteří fandí daňovým únikářům, to znamená asi tři nebo čtyři země to nezavedly a nebylo možné dosáhnout jednomyslnosti, je to tedy dobrovolné. Ale protože je to skutečně jeden z mála nástrojů, který máme proti daňovým únikům, tak ho zavedla a zavádí drtivá většina zemí.

Jsem přesvědčen, že ti, kteří myslí boje proti daňovým únikům vážně, ti, kteří si uvědomují problém u řetězových obchodů zejména u pohonných hmot, kdy prostě někdo nakupuje pohonné hmoty hluboko pod cenou burzy a v takovém případě ví a musí vědět, že je to s největší pravděpodobností cinknutý zboží, a v takovém případě má finanční úřad plné právo se ptát, schválíte-li tuto novelu. A samozřejmě že pokud je mu prokázáno dodavatelem i odběratelem, že to byla zaváděcí cena na trhu a že to bylo v naprostém pořádku, tak nemá právo doměrku vystavit. Má právo ji vystavit jedině tehdy, když prokáže, tak tady neexistuje riziko zneužití. Naopak. Absence tohoto instrumentu z vratky, z DPH udělá tunel. Ti, kdo pro to nechtějí hlasovat, obávám se, že to vědí. A jestli tady dnes někdo mluví nebo kritizuje vládu za to, že nebojuje dostatečně proti daňovým únikům, a současně brání v jednom ze základních instrumentů, který daňovým únikům aspoň trochu zabrání, tak je prostě farizej!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře.

Ještě pan kolega Václav Votava jako zpravodaj se hlásí do této rozpravy.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se opravdu opírám o nějaký právní názor. Bylo mi to vysvětlováno jako opravdu ustanovení, které je velice vágní a právě to, co jsem řekl, může zakládat. Samozřejmě my chceme bojovat proti daňovým únikům a proti korupci, o tom není sporu. Co jste říkal na začátku svého vystoupení, naprosto se s tím ztotožňuji. Nicméně si myslím, že i v tomto zákonu by měla být jednoznačná dikce, aby neumožňovala řadu jiných výkladů.

Já bych si ještě dovolil načíst legislativně technickou úpravu. Zní: Bude-li přijat pozměňovací návrh na změnu data účinnosti zákona na 1. dubna 2011 a současně pozměňovací návrhy obsažené v usnesení rozpočtového výboru A7 a A8, je zapotřebí tuto změnu promítnout do nabytí účinnosti pozměňovacího návrhu A7 a A8 takto: V článku 3 Účinnost se v bodu 1 za slovo „ustanovení“ vkládají slova: Účlanku 1 bodu 62 a 63, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení tohoto zákona, a s výjimkou ustanovení.“

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Pan ministr financí má slovo nyní.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se nechci přit o právní názor, zvlášť když nevím, kdo je autorem. Jenom znovu opakuji: Dikce, jakkoliv může na první pohled vypadat vágně, dikce je za prvé co nejpreciznější implementací textu směrnice. Možná, bude-li někdo další zpracovávat právní názory, nechtě se podívat, jak je to implementováno v ostatních 17 zemích Evropské unie, kde to mají, a prosím, aby to příslušní právní experti, kteří vám budou psát stanoviska, aby posuzovali právě v kontextu s novými pravidly, tedy s novým daňovým řádem. Kdyby tato dikce měla platit v rámci pravidel současného zákona o správě daní a poplatků, tak bych si ji opravdu nikdy nedovolil navrhnout, protože tam jistě riziko zneužití existuje. V dikci s novými pravidly, která budou účinná současně s touto novelou, riziko zneužití neexistuje.

Já o tom mluvím velmi naléhavě právě proto, aby každý, kdo proti tomu bude vystupovat a hlasovat, si uvědomoval, že ať už chce, či nechce, ať tak činí z dobrého, či špatného úmyslu, důsledek je stejný. Brání instrumentům proti daňovým únikům!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Pan kolega Martin Pecina.

Poslanec Martin Pecina: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já se nechci vyjadřovat příliš podrobně k této materii, protože si také myslím, že by asi bylo dobré upravit náš daňový řád, aby nedocházelo k daňovým únikům. Ale pan ministr Kalousek tady zmiňoval problematiku nového daňového řádu, jak se změní. Jenom bych chtěl upozornit vás všechny v této souvislosti, že on se změní od 1. 1. tak, že specializované útvary policie již nebudou mít právo prolamovat daňová tajemství, takže boj proti daňovým únikům zhruba za deset nebo jedenáct dní končí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Martin Pecina. Pan ministr financí má slovo nyní.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já to, prosím pěkně, nechci protahovat, ale chci říci, že to, co teď řekl pan poslanec Pecina, je hrubá, ale opravdu hrubá dezinformace! Samozřejmě, že specializované útvary policie budou mít přístup do daňových registrů a budou mít přístup ke všem informacím, samozřejmě za předpokladu, že dozorový orgán, tedy státní zástupce, shledá jejich žádost jako odůvodněnou a povolí jim to. A to je prosím pěkně dobře, nebo špatně? My chceme mít dozorový orgán nad policií, nebo ji chceme nechat naprosto volné ruce? Není pravda, že nebudou mít specializované útvary přístup. Budou mít! Se souhlasem státního zástupce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě se jednou hlásí o slovo pan poslanec Martin Pecina.

Poslanec Martin Pecina: Ano, pan ministr má pravdu. Budou mít všechny útvary policie po zahájení trestního řízení tak, jak je to dnes. Dodnes to bylo tak, že specializované útvary měly i před zahájením trestního řízení. Rozdíl je velmi fatální a je prostě v tom, že trestní řízení může být zahájeno, až je důvodné podezření. A to důvodné podezření se zatím získávalo tak, že specializované útvary měly přístup do daňových registrů, mohly si firmy prověřit, získat důvodné podezření a potom zahájit trestní řízení podle trestního řádu. Dneska už přístup před zahájením trestního řízení prostě mít nebudou. Proto nebudou schopny získat informace takové, aby jim státní zástupce povolil zahájení trestního řízení. To je velmi jednoduchý princip, který byl pravděpodobně úmyslně v daňovém řádu změněn.

Já jsem tady o tom široce diskutoval při prosazování protikorupčního balíčku. Já myslím, že to je velmi klíčové opatření a že by se vláda, jestli se pořád ještě nazývá vládou boje proti korupci, nad touto zdánlivou drob-

ností měla zamyslet, protože skutečně za jedenáct dní končí tato možnost a těch případů, kde bude schopna policie zahájit a kde bude povoleno státním zástupcem zahájení trestního řízení, těch řádově ubude. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Pecinovi. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí, rozpravu tedy končím.

Budeme se moci věnovat hlasování o pozměňovacích návrzích. Slovo dostane pan zpravodaj Václav Votava. Ještě před hlasováním upozorním, že se z dnešního jednání omlouvá pan poslanec Jiří Papež.

Pan kolega Václav Votava. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, nebyl podán návrh na zamítnutí. Dovolil bych si tedy nastínit, jak budeme hlasovat.

Nejdříve bychom měli hlasovat o legislativní změně, kterou jsem načel. Poté bychom hlasovali o usnesení rozpočtového výboru jako celku, pokud samozřejmě nebude proti tomu námitka. Poté bychom hlasovali pozměňovací návrhy pana poslance Doktora B1, B2, poté paní poslankyně Langšádlové C1 až C7 a nakonec změnu účinnosti, a samozřejmě hlasovali bychom poté o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili C8 bude zvlášť. To je návrh procedury. Zeptám se, zda není nějaká námitka proti tomuto postupu. Není, ale odhlasujeme si ji.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 241. Kdo souhlasí s tímto návrhem procedury? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 241 přítomno 152, pro 141, proti 1. Proceduru jsme schválili.

Prosíme tedy o první návrh a zároveň poprosím o vaše stanoviska.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali o usnesení rozpočtového výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Legislativně technické nejprve.

Poslanec Václav Votava: Pardon. Legislativně technická změna, kterou jsem načel, omlouvám se.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko prosím. (Zpravodaj i ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 242. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 242 přítomno 151, pro 145, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme hlasovat o dalším návrhu.

Poslanec Václav Votava: Děkuji. Nyní bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích, které jsou uvedeny v usnesení rozpočtového výboru, jsou pod body A1 až A9. Můžeme hlasovat jako celek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Zpravodaj: Souhlasné.) Ministr Kalousek? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 243. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 243 z přítomných 151 pro 144, proti nikdo. Tento návrh jsme schválili.

Poslanec Václav Votava: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrhy pana poslance Michala Doktora. Nejprve pozměňovací návrh pod bodem B1. Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 244. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 244 přítomno 151, pro 144, proti nikdo. Tento návrh jsme schválili.

Poslanec Václav Votava: Děkuji. Další pozměňovací návrh je pod bodem B2. Také souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 245. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 245 přítomno 151, pro 144, proti nikdo. Tento návrh jsme schválili. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Nyní budou pozměňovací návrhy paní poslankyně Langšádlové pod body C. Takže C1. Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 246. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 246 přítomno 151, pro 137, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Další je bod C2. Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 247. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 247 z přítomných 151 pro 143, proti nikdo. Návrh jsme schválili. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: C3. Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 248. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 248 přítomno 151, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Děkuji. Dále C4. Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 249. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 249 přítomno 151, pro 136, proti 4. Návrh byl přijat. Prosím dále.

Poslanec Václav Votava: Dále C5. Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 250. Ptám se na souhlas. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 250 přítomno 151, pro 145, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: C6. Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 51. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 251 přítomno 151, pro 140, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: C7. Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Rozhodneme v hlasování číslo 252. Zahajuji toto hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 252 přítomno 151, pro 143, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Nyní budeme hlasovat o změně účinnosti C8. Souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 253. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 253 přítomno 151, pro 145, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Vyčerpali jsme veškeré pozměňovací návrhy, a pokud není námitka, můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku. Své stanovisko jsem vyjádřil ve svém vystoupení. (Ministr Kalousek: Také jsem vyjádřil své stanovisko ve svém vystoupení.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 129, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování pořadové číslo 254. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 254 přítomno 150, pro 114, proti 4. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 99, sněmovního tisku 129.

Pan ministr financí Miroslav Kalousek má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte, dámy a pánové, abych poděkoval té části opozice, která, ač opozice, prokázala, že boj proti daňovým únikům je jí přece jenom milejší než její opoziční role. (Potlesk z řad koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Paní předsedkyně klubu Věcí veřejných prosí o slovo.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych požádala o 15minutovou pauzu na jednání poslaneckého klubu Věcí veřejných. (Poznámka z pléna.) Tak půl hodiny, prosím. Díky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stačí vám, paní předsedkyně do 10.45 hodin? (Souhlas.) Vyhlašuji přestávku do 10.45 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.46 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, skončila přestávka, kterou si na své jednání vyžádal poslanecký klub Věcí veřejných, a my se budeme moci věnovat dalšímu pořadu schůze, tak jak jsme něm rozhodli.

Budeme se věnovat tedy bodu číslo 100. Zahajuji projednávání bodu číslo 100. Je to

100.

**Návrh poslanců Petra Nečase, Karla Schwarzenberga, Radka Johna, Miroslavy Němcové, Miroslava Kalouska, Kristýny Kočí, Petra Tluchoře, Petra Gazdíka a Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů
/sněmovní tisk 11/ - třetí čtení**

Prosím, aby někdo z předkladatelů – pana poslance Petra Tluchoře prosím, aby se jako zástupce předkladatelů ujal tohoto tisku, neboť mám zde napsáno, že by měl vystoupit předseda vlády, ale ten je řádně omluven na jednání v Bruselu. Proto si dovoluji takto požádat pana kolegu Petra Tluchoře.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, přicházíme ve třetím čtení s návrhem zákona, který je evidentně žádán veřejností, dlouho o něm mluvíme. Je to zákon na omezení poslanecké a senátorské imunity. Vedli jsme o tom dlouhou debatu jak v prvním, druhém čtení, tak na jednotlivých výběrech. My jsme prosili při předkládání tohoto návrhu, aby do něj nebylo příliš zasahováno, aby se na něj nebalily další potřebné změny ústavy, o kterých samozřejmě je možné diskutovat, ale báli jsme se, aby další extenze tohoto návrhu nevedla k jeho zamítnutí, k jeho ztracení někde do ztracena. Moc vás tedy prosím i v tuto chvíli, abychom tento návrh podpořili v té podobě, jak byl předložen, a učinili krok, který je od nás očekáván. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tluchořovi. Nyní prosím, abyste zaujal, pane kolego, místo u stolku zpravodajů. Oznámím, že zpravodajem ústavněprávního výboru k tomuto návrhu je pan poslanec Stanislav Křeček. Také ho požádám, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 11/4.

Nyní otevíráám rozpravu. První se do ní hlásí pan kolega Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, kolegové, kolegyně, já bych se chtěl ujistit, jestli skutečně v tuto chvíli projednáváme změnu Ústavy ČR, jestli je to skutečně tak –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Projednáváme bod číslo 100. Je to návrh poslanců, tak jak jsem ho uvedla.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, pak se domnívám, že je špatně nastaveno kvorum pro projednání, pro hlasování při tomto bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě nejsme u hlasování. Pokud k němu dojdeme, určitě kvorum bude nastaveno správně. Pokračujte prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já si s vámi dovoluji, paní předsedkyně, nesouhlasit, protože kvorum pro projednání tohoto návrhu zákona je velmi důležité. Kvorum je 120. (Pokřiky zprava: Ale pro hlasování!)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, ale ještě nejsme u hlasování! Jsme v obecné rozpravě, pane kolego. Dovolte mi, abych vám jenom upřesnila tu informaci. Vždycky před zahájením hlasování je nastaveno příslušné kvorum. Určitě tomu tak bude i v tomto případě.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně, za doplnění této informace. Pouze bych chtěl ještě jednou zdůraznit, že kvorum pro přijetí tohoto návrhu zákona je 120 hlasů. Pokud vím, tak vládní koalice má v této Poslanecké sněmovně 118 hlasů pro to, aby byla přijata ústava. Já jsem dnes sledoval dopolední hlasování, ale všiml jsem si, že vládní koalice tady 118 poslanců k dispozici nemá. A já se chci zeptat, jak je tedy tento návrh zákona míněn! Jestli je to míněno jenom jako politické gesto, které nemá projít, a proto bylo zařazeno na dnešek, kdy vládní koalice prokazatelně věděla, že tady nemá k dispozici 118 hlasů, neboť pan premiér Nečas je v zahraničí, je tedy řádně omluven, čili to je minimálně je-

den hlas, který chybí, ale není to jenom tento jeden hlas. Tady chybí celá řada dalších koaličních poslanců. A já se tedy chci zeptat představitelů vládní koalice, jak to míní se změnou ústavy? To je přece velmi důležité a vážné hlasování. Já kdybych předkládal takovýto návrh, tak bych ho zařadil na den, kdy mohu očekávat, že zde bude dostatečné množství poslanců, a pokud je to vládní návrh, tak by vládní koalice, která myslí vážně něco takového, tak by měla projednávat tento bod v okamžiku, kdy tady má k dispozici 118 poslanců. To je první podmínka pro to, abychom tento návrh mohli pokládat za vážně míněný.

Druhá podmínka pro to, abychom ten návrh mohli pokládat za vážně míněný, je jednání s opozičními stranami, neboť vládní koalice tady nedisponuje ústavní většinou na půdě Poslanecké sněmovny a nedisponuje ani ústavní většinou na půdě Senátu. A já bych chtěl konstatovat jako úřadující předseda sociální demokracie, že se mnou na toto téma nikdo z vládní koalice nejednal. Já jsem nabízel vládní koalici toto jednání, protože my jsme předložili pozměňovací návrh, který je pro sociální demokracii velmi důležitý, a já jsem požádal o to, aby nad tímto pozměňovacím návrhem proběhlo jednání mezi námi a koaličními stranami, a chci konstatovat, že do této chvíle k žádnému jednání ze strany vládní koalice nedošlo.

Myslím si, že není možné, abychom přistupovali k projednání tohoto návrhu v situaci, kdy zde není dostatečný počet vládních poslanců, protože i kdybychom my jako opozice vstřícně přidali ty dva hlasy, které vládní koalici chybějí k ústavní většině, tak to stejně nebude stačit na to, aby změna ústavy v Poslanecké sněmovně byla přijata. Myslím si, že to je velmi zvláštní situace, a nemohu se zbavit dojmu, že to vše je jenom naoko, že vládní koalice předložila naoko návrh na změnu ústavy, na omezení imunity, ale ve skutečnosti dělá vše pro to, aby tento návrh zákona zde v Poslanecké sněmovně neprošel. Nejedná s opozicí, není schopna kompromisu nad pozměňujícími návrhy, a navíc ještě navrhuje zařadit tento bod v situaci, kdy tady ani vládní koalice nemá všech 118 hlasů. Pokud by koalice usilovala o podporu opozice a získání chybějících hlasů, tak přece základním předpokladem je fakt, aby vládní poslanci přišli do práce, aby tady hlasovali a bylo jich přítomno 118 a vytvořili elementární předpoklad pro to, aby změna ústavy byla přijata.

Znovu opakuji, a proto jsem se na začátku ptal na nastavené kvorum – pro změnu ústavy je potřeba 120 hlasů a dnes tady vládní koalice v Poslanecké sněmovně 118 hlasů podle mého názoru k dispozici nemá.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan kolega Bohuslav Sobotka. Nyní faktická poznámka pan poslanec Boris Šťastný, poté pan kolega Marek Benda.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych stručně zareagoval na mého předřečníka pana předsedu Sobotku. Z jeho slov vyplývá, že takto závažné změny ústavy, když se ústava psala, se očekávalo, že bude navrhovat vládní koalice. To je přece naprosto dezinterpretace, proč to kvorum je 120 a proč je potřeba 120 hlasů. No protože to je tak zásadní věc, u které se očekává samozřejmě spolupráce vládních i opozičních stran, čili nějaká širší dohoda na těchto věcech. Automaticky se přece nepředpokládá, že půjde o vládní návrh, protože jinak za normálních okolností by přece při tvorbě ústavy toto kvorum takto nebylo nastavováno a takto požadováno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto faktickou poznámku. Nyní jsou zde řádné přihlášky. Zeptám se paní místopředsedkyně Klasnové, zda chce vystoupit s přednostním právem, protože před vámi je pan kolega Benda. Tedy přednostní právo paní místopředsedkyně Kateřina Klasnová, poté pan kolega Benda, poté pan kolega Gazdík.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, paní předsedající, za slovo, a omlouvám se kolegovi Bendovi, že jsem takto využila svého privilegia.

Dámy a pánové, já se domnívám, že to, co tady bylo řečeno ústy předsedy klubu ČSSD pana Sobotky, je něco, co má své opodstatnění jistě v diskusi týkající se ústavní změny o celostátním referendu, určitě u volby prezidenta. Ale dnes se tady bavíme o omezení poslanecké imunity, o věci, která jaksi zůstala v ústavě jako reminiscence ještě z dob Rakousko-Uherska, resp. první republiky, a od dob Rakousko-Uherska. (Oživení v sále, smích.)

Tady se tolikrát hovořilo o zrušení doživotní imunity, že se domnívám, že nás nikoho nenapadlo z koaličních poslanců, že by někdo zde hlasoval proti omezení imunity. Já v tom nevidím vůbec žádný problém. Myslím si, že to je vizitka nás všech poslanců bez ohledu na to, jestli jsme koaliční poslanci, anebo opoziční, že to je vizitka politické kultury. Tudíž toto mravokárné vystoupení pana Sobotky naprosto nechápu. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo vystoupení paní místopředsedkyně Klasnové. Faktická poznámka pan kolega Vojtěch Filip, poté s přednostním právem pan kolega Gazdík.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, odpusťte mi, ale některé demagogické výroky mi opravdu vadí. V principu dělby moci, to znamená jestliže je oddělena od

sebe moc zákonodárná, výkonná a soudní, vždycky musí platit princip určitých exempcí, tedy imunit, protože jinak by ty moci mohly do sebe zasahovat nekorektním způsobem. Představte si, že soudce nebude mít imunitu, a bude to jednoduché. Zastaví ho policista, protože bude mít ten den soudit jiného policistu, a bude ho zdržovat tak dlouho, než propadne termín jeho nástupu u soudu. Stejným způsobem se samozřejmě zachovat soudce vůči zákonodárci apod. Čili v tomto ohledu nejde o žádnou reminiscenci na Rakousko-Uhersko, ale jde o normální princip, který platí v době moci. Děkuji. (Potlesk levicových poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní prosím o slovo pana poslance Petra Gazdíka.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já si myslím, hlasování o tak závažné věci, jako je novela ústavy ve věci omezení poslanecké imunity, o které se tady baví několik let, ne-li desítek let, ukáže jasně, která strana je pro a která je proti.

Prostřednictvím paní předsedající pane Sobotky, pokud jste proti omezení poslanecké imunity, sdělte to svým voličům svým hlasováním. Děkuji. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Petr Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, paní předsedající. Vaším prostřednictvím jsem se chtěl také zeptat pana kolegy Sobotky, jak to vlastně myslí, po čem vlastně volá, co za kšeft tady chce dělat, když říká, že – (oživení v sále, smích) – počkejte! – že tady není 120 poslanců, a že se tudíž s vámi nikdo nedohodl.

Buď máte nějaký názor na ten zákon a vyjádříte ho hlasováním, anebo ho nemáte. Ale po čem to vlastně voláte, co to chcete? Pojdme vykšeftovat, jak to s tou imunitou má být, anebo nemá? Vy jste se nás nezeptali? Vy jste tady poslanci a budete hlasovat o konkrétním návrhu zákona, o konkrétních změnách, tak buď se najde těch 120 hlasů a víc, anebo ne.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní jsou před námi dvě faktické poznámky. Pan poslanec Paroubek, poté pan kolega Skokan. Faktická poznámka pan poslanec Paroubek.

Dámy a pánové, já tomu velmi dobře rozumím, po čem pan předseda Sobotka volá. Přeci po obvyklé lidské slušnosti, která je i v politice, nebo by měla být, to znamená jednat tehdy, pokud potřebuji jednat, a já potřebuji, pokud nemám hlasy. To je normální a v těch věcech, jako je tento

zákon, by to bylo i prozíravé. Takže jednejte, pánové. Teď ty hlasy nemáte!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní druhá faktická – pan poslanec Skokan.

Poslanec Petr Skokan: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, prostřednictvím paní předsedající pane Paroubku a pane Sobotky, vy jste tady předložili celou řadu nejrůznějších návrhů, některé seriózní, některé legrační, ale o žádném z nich jste nejednali, abyste si zajistili nadpoloviční většinu nebo potřebné kvorum pro jejich schválení. Takže z čeho nás to tady teď chcete cvičit? (Potlesk ze středu sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana poslance Skokana. Nyní se o slovo hlásí s přednostním právem zpravodaj, pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Dámy a pánové, netvařme se, že situace je tak jednoduchá a že je to hlasování černobílé, že je to hlasování ano, nebo ne. Tady přece máme nejméně tři nebo čtyři úrovně hlasování. Především hlasujeme o zrušení té imunity, o které hovořila paní místopředsedkyně, která je pozůstatkem Rakousko-Uherska a která říká, že jestliže Sněmovna nevydá, je navždy vyloučeno stíhání. To je samozřejmě věc jednoznačná, o tom není pochyb. Potom tady máme běžnou imunitu člena zákonodárního sboru, o které hovořil pan kolega Filip. To je druhá věc. Pak tady máme přestupkovou imunitu, kde už to vůbec není tak jasné, a evropské právo to upravuje různým způsobem. Za čtvrté tady máme náš pozměňovací návrh, kde jsme chtěli získat nějakou podporu pro náš pozměňující návrh.

Čili to není tak jednoduché, že jedním hlasováním smázneme všechny čtyři věci. To jsou čtyři odlišné věci a takto je třeba se na to dívat. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Křečkovi. Nyní je přihlášen pan poslanec Marek Benda, poté pan poslanec Rath.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, jsem rád, že po sérii faktických poznámek a přednostních práv jsem se také dostal ke slovu, když se hlásím řádně.

Já bych chtěl říci – samozřejmě, sociální demokracie má plné právo odmítnout tento návrh. Je zcela jasné, že tady její hlasy potřebujeme, ale ať mě pan předseda Sobotka nepřesvědčuje o tom, že potřebujeme právě

dva. Buďto jste pro, nebo nejste pro, pak ten zákon neprojde, protože je zcela jasné, že jde do Senátu, kde máte absolutní většinu, kde máte blokační většinu v třípětinové většině, takže vy se nějakým způsobem vyjádřete. Upřímně řečeno, mně to je celkem jedno. To říkám na rovinu, mně to je celkem jedno. Doživotní imunita nebyla v této zemi využita cca osm let, přestupková imunita nebyla využita v této zemi cca pět let. Takže je to fakticky jedno, je to prostě nějaký závazek, který si vládní koalice dala, předložila ho nikoliv vláda, ale poslanci vládní koalice, jak jste si jistě všimli, a opozice má plné právo říci ne.

Ale nehrajte tady na nás prosím hru, že se o tomhle má nějak složitě jednat a vyjednávat. Já chápu, že až přijdeme se změnami ústavy, které mají být o přímé volbě prezidenta, o referendu, o dalších změnách, pak je to na složité a citlivé vyjednávání se sociální demokracií. Ale tady buď řekněte ano, nebo řekněte ne. Je to vaše plné právo, ale nepřesvědčujte nás, že máme o něčem jednat.

Pozměňovací návrh, který přišel přede mnou do této Sněmovny, který nebyl vznesen ani na jednom z výborů, které ho projednávaly, a byl to mandátový a imunitní výbor a ústavněprávní výbor, v obou těchto výborech byl myslím, že absolutní většinou všech hlasů návrh schválen bez jediné přednesené změny, tak pánové, to jste trošičku zaspali dobu. Od toho jsou ve Sněmovně výbory, aby se na nich projednávaly věcné změny, které chcete. A ne že se to pak nosí na sněmovnu. Když si to přinesete na sněmovnu, tak holt schopnost reakce už taková není.

Já nechci komentovat ten návrh, nechci říkat, že se obávám toho, že takový návrh, který je zde přednesen, znamená plné vrácení přestupkové imunity, a že se tedy pak bavíme jenom o tom, že trestní imunita nebude na dobu výkonu mandátu a nebude nadosmrti, ale bude jen po dobu výkonu mandátu. To je možné. Ale pak se divím, že jste to neřekli v prvním čtení, že jste neřekli ve výborech: my chceme zachovat přestupkovou imunitu. Je to legitimní stanovisko opozice. Já myslím, že je to legitimní stanovisko opozice, protože opozice je vždycky ten, kdo má větší právo bát se moci výkonné než vládní koalice. Ale proč to zaznělo až přede mnou, proč to nezní celou dobu? Mně to připadá v tuto chvíli jako značné pokrytectví.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendovi. Pan poslanec Rath se nyní hlásí.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, můj předřečník tady hovořil o tom, že mu to připadá jako pokrytectví opozice. Já musím říci, že mně zase naopak připadá jako zásadní pokrytectví, že hlavní předkladatel tohoto

zákona premiér Nečas tady prostě není. Toto není běžný zákon a běžná záležitost, kterou tady řešíme každý týden, každý měsíc. To je zásad do ústavy České republiky. A ve věci, kterou možná část veřejnosti bere jako málo podstatnou, nebo jakousi výsadu, která možná je tady někdy od středověku – schválně zlehčuji. Ale ono to není tak triviální.

Já chápu, že třeba pan poslanec Bendl nechápe, oč jde. To mě nepřekvapuje. Ale musíme si uvědomit, že –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Já vás žádám, abyste se zdržel takovýchto osobních poznámek.

Poslanec David Rath: Paní předsedkyně, myslím si, že ve svém projevu mohu mít jakékoliv poznámky. Pokud máte s tím problém, tak mě dejte k mandátovému a imunitnímu výboru. To je jediné, co totiž umíte: vyhrožovat! Takže mě prosím nechte domluvit!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, že vás přerušuji. Podle jednacího řádu –

Poslanec David Rath: Paní předsedkyně, neprominu!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Podle jednacího řádu má řídící schůze povinnost upozornit poslance, pokud vybočí z mezí slušnosti, a já jsem vás upozornila –

Poslanec David Rath: Já jsem nevybočil!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já jsem vás upozornila, abyste se zdržel osobních poznámek.

Poslanec David Rath: Paní předsedkyně, necháte mě domluvit, anebo tady budete hovořit sama?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já jsem vás napomenula a žádám vás, abyste se podle jednacího řádu zdržel osobních poznámek.

Poslanec David Rath: Já vás, paní předsedkyně, žádám, abyste mě nechala domluvit!

Takže, dámy a pánové, já chápu, že někdo to schválně zjednodušuje, že někdo to schválně prezentuje před veřejností způsobem, že jde o odstranění nějaké výsady. To není nějaká výsada. V podstatě imunita je důležitou součástí ústavních systémů všech demokratických zemí.

Vyvinula se skutečně historicky na základě konkrétních zkušeností, kdy především poslanci opozice a poslanci, kteří říkají nepřijemné věci, jako třeba někdy David Rath, jsou násilně různými způsoby umlčováni! Někdy káráním předsedajícího, to je samozřejmě normální a není to nic mimořádného, a někdy, i v historii to bylo běžné, že takoví lidé byli různým způsobem výkonou mocí šikanováni. A různým způsobem. To znamená jsou v historii popsány případy, kdy poslanci, kteří šli na určitá zasedání, byli zadržováni policií, zastrášováni. Právě proto se historicky vyvinula imunita. Imunita chrání parlamentní demokracii.

U nás je ve veřejnosti poněkud mylně zakotvený názor, že imunita chrání zákonodárce absolutně. My ale víme, že to není pravda, že tady se stejně ve Sněmovně hlasuje o tom, zda příslušný poslanec je vydán, či není vydán. Takových hlasování jsme tady přece v minulosti zažili mnoho. V tu chvíli má samozřejmě návrh poslanec vládní koalice, zvláště v situaci, kdy vládní koalice má těsnou většinu, protože málokterá vládní koalice například, která má většinu jednoho dvou poslanců, si troufne jednoduše toho poslance vydat a přijít třeba o tuto majoritu. Takže vždycky ta opozice, ta menšina v Poslanecké sněmovně, v podstatě tu imunitu i dnes má mnohem slabší. Vždyť to vidíme každý den. Já jsem terčem vyšetřování mandátového a imunitního výboru za to, že jsem zde řekl zjevnou, objektivní pravdu. Dnes se už ale nedebatuje o tom, jestli pan ministr Kalousek zde vystupoval opilý, nebo hodně opilý, ale debatuje se o tom, zda jsem to vůbec měl říct, že i kdyby to byla pravda, tak přece i pravda někdy se nemá říkat. Když se pan ministr opije, tak se o tom přece nesmí mluvit.

To bylo přece běžné za minulého režimu, že se nesměla říkat spousta věcí. Nesmělo se říkat, že Miloš Jakeš není příliš chytrý atd. atd., protože kdybyste to řekli, a byla to sice pravda, tak byste byli stíháni. Dneska to v jemnější podobě zase někdo testuje a zkouší, jak je možné nasadit té opozici, těm jiným názorům náhubek. Já tomu rozumím. Jiné názory se špatně poslouchají, kritika se špatně poslouchá. I mně se špatně poslouchá, samozřejmě ani já nejsem dvakrát odvázaný z toho, když mě někdo kritizuje, to je přece logické a běžné. Ale proto tady máme ty objektivní řekněme mechanismy, které se snaží potlačit tu přirozenou lidskou snahu eliminovat nepříjemný názor, umlčet nepříjemný názor, umlčet toho, který ten nepříjemný názor říká. Použít té výkoné moci, policie a dalšího aparátu, abychom nepohodlné poslance byť na chvíli, nebo na delší dobu někam odsunuli.

Čili prosím, abychom si všichni uvědomili, že žádná absolutní imunita prostě neexistuje. To je lež, to je mýtus. O každém vydání se hlasuje ve finále v této Sněmovně a o každém vydání se rozhoduje každý poslanec, nebo měl by se rozhodovat, sám podle toho, jestli jsou, či nejsou objektivní

důkazy k vydání kolegyně či kolegy. Takže zase ještě připomínám znova, že vláda a vládní většina má v tomto silnější postavení.

Dámy a pánové, kdybyste mysleli sami vážně – ale já myslím, že to, o čem tady hovořím, všichni víte a jsou to takové prostopravdy, jenom tady někteří politici a strany hrají takovou hru s veřejností. Najednou chcete vyhovět tomu většinovému názoru, najednou jste ti, kteří sledují názor společnosti, a chcete vyjít vstříc jejím přáním. Když jste tak citliví vůči přáním veřejnosti, proč jste třeba nezrušili poplatky ve zdravotnictví? Ty odmítá 80 % lidí, ale tady tak citliví nejste. Takže je to čirý populismus, skutečně takový ten ryzí, čirý, vlastně bezvýznamný populismus, který ale v podstatě snižuje míru parlamentní demokracie v České republice. Ten návrh totiž není o odstranění nějakých špatných výsad nebo přehnaných výsad, ten návrh je o omezení demokratických principů v České republice. Jistě, teď odřízneme jedno kolečko, příště můžeme odříznout druhé kolečko. Já se ptám, kde se to zastaví.

Proto je potřeba o změnách ústavních zákonů vést podrobnou debatu i s opozicí. Navíc potřebujete naše hlasy. To není náš návrh, to je váš návrh. Dokonce my jsme připraveni, jak tady zaznělo, některé jeho části skutečně i podpořit, protože to nepovažujeme třeba za problematické nebo nebezpečné. Ale s námi nevedl nikdo debatu, nikdo, zdá se, nechce podpořit náš pozměňovací návrh, který by odstranil tu největší chybu předkladatelů, tedy v oblasti třeba té přestupkové imunity. Vždyť si uvědomte, to se může obrátit kdykoli proti každému z nás. Teď jste ve vládě, ale příště můžete být v opozici. Ta přestupková imunita není jen o tom – a to by asi nikdo z nás nechtěl používat – že špatně parkuje nebo jede rychleji, já myslím, že jsme každý připraveni zaplatit pokutu a řešit to tímto způsobem. Ale třeba je o tom, že máte třeba nějaký předvolební mítink nebo jakoukoli politickou akci někde na ulici, na náměstí a poslanec té či které strany nebo poslanci té či které strany tam mají hrát nějakou významnou roli. A třeba ten mítink je neohlášen, takže v danou chvíli, když tam přijdeme, můžeme být zadrženi, protože přijdeme o přestupkovou imunitu, a v podstatě je to zneužito třeba místní policií, městskou policií. Třeba ten mítink je proti příslušnému primátorovi, starostovi a ten poslanec ho přijde podpořit. Vždyť se to může týkat i vás všech. Tady se to schválně zjednodušuje na věci, které jsou málo podstatné, jako třeba přestupky v dopravních situacích. Ty jsou skutečně nepodstatné, ale v situaci třeba politického výkonu mandátu je to už podstatné. Ale i u těch dopravních přestupků je to zneužitelné. Já si dovedu představit – ne třeba teď, tady je 118 hlasů – že poslanec je zadržen policií, protože špatně zaparkoval, když jede na hlasování Poslanecké sněmovny, a třeba důležité hlasování kvůli tomu prostě propadne nebo skončí úplně jinak. To všechno se může stát a v minulosti se to hlavně i stávalo.

Ale já si myslím, že vy všichni jste si vědomi toho, že ten návrh, co jste sami vytvořili, je chybný, špatný a že skutečně snižuje demokratickou míru v naší společnosti, že skutečně snižuje úroveň parlamentní demokracie a ochrany principů parlamentní demokracie. Myslím si, že jasným důkazem je to, že tady nemáte hlavního předkladatele Petra Nečase, protože ten, pokud by to považoval za tak zásadní a klíčové, tak by tady byl a obhajoval by to. Já jsem se rozhlížel a nevidím tady ani vašeho kolegu Drobila. Možná, že dnes pan premiér, který má možná na krku trestní stíhání za to, že kryl korupční jednání, a možná, že ministr Drobil, který má evidentně na krku trestní stíhání za to, že pomáhal při korupci, tak dneska už nebudou mít takovou chuť tady hlasovat pro tento svůj návrh. Možná, že je to s-tachanovské nadšení už přešlo v této věci, protože jinak by přece tady byli a vám ty hlasy k té stoosmnáctce dodali. Možná, že už dneska premiér Nečas přemýšlí o tom, že nastane čas, kdy přijde za vašimi poslanci a bude říkat: probůh, jen mě nevydávajte! A to by zrovna bylo špatné, protože si myslím, že pokud se ukáže, že kryl korupci, a policie sem přinese jasné důkazy, že kryl korupci, věděl o tom, že ministr Drobil ji dokonce spoluorganizoval, tak poté co se tady všichni seznámíme s fakty, tak si myslím, že všichni máme jednotlivě možnost hlasovat o tom, že právě pro premiéra Nečase a právě pro poslance Drobila ta imunita nebude uplatněna. Je to na svědomí každého z nás a na tom, jak posoudíme objektivitu předložených dokladů.

Čili dámy a pánové, ten návrh je pall mall. Část z něho se dá asi s klidným svědomím podpořit, protože to neznamená nějaké podrytí principů a ochrany parlamentní demokracie, ale část tohoto návrhu je skutečně velmi nebezpečná a velmi špatná. My velmi žádáme, podpořte náš pozměňovací návrh, který odstraňuje ty největší chyby. Pak můžeme uvažovat, že společně budeme měnit ústavu. Pokud vy zcela arogantně setrváte na svém špatném návrhu, aniž byste měli plné počty lidí, kteří tady mají být, aniž by tady byl hlavní předkladatel a autor Petr Nečas, tak pak nepočítejte, že my vás budeme tahat z kaše, kterou jste si sami navařili.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo předsedu poslaneckého... Je tady faktická poznámka, pardon. Tak předseda poslaneckého klubu ODS Petr Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já jsem si už před drahnou dobou v této Poslanecké sněmovně zakázal reagovat na vystoupení pana poslance Ratha. Setrvávám na tom. Dovolím si však vyzvat pana předsedu Sobotku, aby se vyjádřil k tomu, zda hulvátské a velmi nepříjemné, abych se vyjadřoval slušně, chování pana poslance Ratha vůči vám, nedodržování základních principů, které jsou za-

kotveny v jednacím řádu Poslanecké sněmovny, aby se od tohoto chování jasně distancoval, abychom si nemuseli myslet, že hulvátské a sprostácké chování vůči předsedkyni Sněmovny je standardem pro celou sociální demokracii. Děkuji. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane poslanci Tluchořovi. Nyní se hlásí předseda – pardon, faktická poznámka David Rath.

Poslanec David Rath: Tak. Jestli se v této sněmovně někdo někdy choval hulvátsky, byl to pan ministr Kalousek, případně váš bývalý premiér Topolánek. Ale pane předsedo Tluchoři, tím, že někoho začnete obviňovat a urážet takovýmto způsobem, nepřekryjete fakt, že váš premiér dneska čelí vážnému podezření z toho, že kryl korupci, a že váš ministr pravděpodobně se na té korupci podílel. Pro vás, chápu, jsou to nepřijemná slova. Já vám rozumím, je to pro vás určitě bytostně nepřijemné. Určitě bytostně nepřijemné. Nicméně je to realita a my jsme ji nezpůsobili. Pak se obraťte na ty, kteří za to mohou. Vašeho premiéra a vašeho ministra!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dvě přednostní vystoupení jsou před námi. Pan předseda poslaneckého klubu Petr Gazdík, poté ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Dobrý den, dámy a pánové. Prostřednictvím paní předsedající bych chtěl požádat poslanecký klub sociální demokracie, aby dodržoval základní principy chování k ženám. Na této půdě sněmovny by se k ženám, zvláště k paní předsedající, mělo chovat slušně. Děkuji. (Potlesk.)

Druhá věc, pan Rath tady obviňuje pana premiéra z toho, že kdyby to pro něj bylo důležité, hlasování o poslanecké imunitě, tak by tady byl. Tím mimo jiné poslal vzkaz středočeským voličům: Milí voliči, kdybyste pro pana Ratha byli důležití, tak by teď seděl na Středočeském kraji a věnoval se práci pro vás. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Gazdíkovi. Další přednostní právo ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Vzhledem k tomu, že tady zazněly věty, čemu čelí či nečelí předseda vlády České republiky. Myslím si, že je důležité připomenout, že náš premiér, můj premiér dnes čelí velmi vážným argumentům, které padají na jedné z nejdůležitějších rad Evropské

unie od doby, kdy Česká republika do EU vstoupila. Tam se skutečně diskutuje o budoucím osudu eurozóny, Evropské unie. Česká vláda tomu věnovala mimořádnou pozornost, aby vycizelovala pozici, s kterou tam předsedu vlády poslala. Předseda vlády dnes čelí a usiluje a bojuje za prospěch všech občanů České republiky v rámci Evropské unie. Tomu dnes čelí český premiér. Ničemu jinému! (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Dvě faktické poznámky, David Rath, poté pan poslanec Marek Šnajdr.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, jednak bych se ohradil, protože tomu, komu bylo zasahováno a skákáno do řeči, jsem tady byl já. To je bráno jako poněkud neslušné, skákat někomu do řeči a přerušovat ho, čili máte-li nějakou výhradu, prosím, abyste ji adresovali na adresu toho, kdo mně skákal do řeči a přerušoval.

Druhá věc, víte, kdyby pro pana premiéra a hlavního předkladatele této normy to bylo skutečně tak důležité, tak jste si to přece mohli přeradit na jiný den. Já nechápu, proč tedy tady pan Kalousek hájí, že pan premiér musí být v Bruselu. Já to nezpochybňuji. Já jenom říkám, že jste si vybrali na projednávání změny ústavy, zásadního zásahu do ústavy, den, kdy tady hlavní předkladatel a premiér není. Tak jak si to vysvětlit, že to myslíte vážně? Tak jste to mohli dát na jiný den. Vždyť vy máte 118 hlasů a můžete si to dát kdykoliv, nebo na to svolat mimořádnou schůzi. A my s tím neuděláme nic. Tak prosím, nebalamute veřejnost.

A panu bývalému starostovi a poslanci: Tak s touto logikou, kterou jste tady řekl, tak jste asi na svoji obec dost kašlal, protože jste tady řadu měsíců byl poslanec.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní druhá faktická poznámka pan kolega Marek Schnajdr, poté ještě třetí faktická poznámka paní kolegyně Chalánková.

Poslanec Marek Šnajdr: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, velmi stručně a krátce. My jsme zde od zahájení bodu sociální demokracií vyzývání ke slušnosti, korektnosti v jednání. Myslím, že všichni z nás, včetně doufám i veřejnosti, jsme viděli, jak v podání sociální demokracie ta slušnost a konstruktivní přístup vypadá. To byla explicitní ukázka pana kolegy Ratha.

Nicméně bych si dovolil tu věc vrátit k vlastní podstatě a dovolil si pojmenovat, o co tady jde. To je velmi jednoduché. A prosím, nenaskakujte na to. Sociální demokracie se prostě zalekla tohoto bodu, jasně deklaruje, že pro něj nechce hlasovat, a zvolila, čímž maličko odpovídám některým

svým kolegům, zvolila tento způsob postupu, klasickou situaci, vypustila krakena, aby tuto Poslaneckou sněmovnu rozsekal, abychom se začali navzájem hádat.

Velmi prosím, pojďme se vrátit k podstatě, pojďme hlasovat a každý poslanec této Poslanecké sněmovny ať odpoví svým hlasováním, zda souhlasí, či nikoliv.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní faktická poznámka paní kolegyně Chalánková. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych pana kolegu Ratha prostřednictvím paní předsedající ujistit, že při hlasování budu sedět na svém místě. Ale je mi těžko poslouchat ty projevy, které tady byly vzneseny vůči paní předsedkyni a vůči ženám jako takovým. To znamená doufám, že se ke mně přidají kolegyně, které mě o to žádají, a při takovýchto projevech odejdeme ze sálu. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Pan kolega Tejce faktická poznámka, pan kolega Kováčík, Rath. Ano.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, děkuji za slovo. Myslím, že mohu navázat na jednoho z mých předřečníků, pana poslance Šnajdra. Řekněme si, o co tady jde, řekněme si, jak můžeme postupovat. Tady koalice bez dohody s opozicí podala poslanecký návrh na změnu ústavy, ač neměla zajištěno 120 hlasů. Potud je to v pořádku. Koalice nejednala o tom, jak tento návrh by měl vypadat, tak aby měl širokou podporu, s nikým z opozice. Potud v pořádku. Opozice, protože se jí znění tohoto návrhu nelíbilo, navrhla jeden drobný, malinkatý pozměňovací návrh, který skutečně řeší jen velmi omezeným způsobem přestupkovou imunitu. Nic zásadního na tomto velkém návrhu nemění. A nyní jsme v situaci, že nám je vyčítáno, že jsme si snad dovolili podat pozměňovací návrh, protože když neprojde, stejně musíme hlasovat pro návrh vládní, resp. koaliční.

Myslím si, že je teď Sněmovna před rozhodnutím, zda vyjde vstříc opozici a bude hlasovat pro drobný pozměňovací návrh, aby alespoň části kompromisu bylo dosaženo, pak se samozřejmě zvyšuje možnost přijetí tohoto návrhu zákona, anebo bude koalice trvat na svém, nebude tady mít ani svých 118 poslanců a bude odmítat jakékoli návrhy jen proto, aby mohla říct, my jsme předložili návrh, vy jste pro něj nehlasovali. Jestli chcete kompromis, je tady pozměňovací návrh, byl předložen skutečně z věcných důvodů, které jsme tady už několikrát zmínili, nebudu je znovu

opakovat. Prosím vás o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka pana kolegy Tejce. Poslanec Rath se hlásil s faktickou, poté pan poslanec Kováčík. Čili pan poslanec Paroubek faktická, poté pan kolega Kováčík.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, možná to některé naše kolegyně překvapí, ty, které nejsou v politice možná tak dlouho, ale institut imunity byl už za starého Říma. Tribunové lidu měli něco jako imunitu. Já to tady nechci rozebírat.

Slušnost není jednosměrná cesta. Jestliže paní předsedkyně skáče někomu bezdůvodně do řeči, myslím si, že to slušné není.

Nedávno mi místopředsedkyně jedné koaliční strany řekla, že si sedím na uších. Všechny tři koaliční strany se tomu báječně smály. Já musím říci, že jsem už tak otupělý, že jsem si toho ani nevšiml. Jenom dvě mé kolegyně pak přišly a říkaly: Vy se necháte takhle urážet? Takže když už je někdo útlocitný, tak budme útlocitní všichni. Jestli tady někdo hovoří o krakenovi, tak je to nevkusnost, neslušnost.

Paní předsedkyně, pak konejte v tomhle tom případě také. Anebo mlčte i jindy! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Další faktická poznámka – pan kolega Pavel Kováčík. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčík: Paní předsedkyně, paní a pánové, nechci využívat přednostního práva. Mé sdělení bude velmi krátké. Je to jednoduché. Pojďme se vrátit k meritu věci tak, jak nám to sdělil například Vojtěch Filip ve svém krátkém vystoupení před delší chvílí, tedy k ústavě, k ústavní poloze, k důvodům, proč ta záležitost, tedy imunita, v naší ústavě je tak, jak je.

Jenom bych chtěl říci – a jako opoziční poslanec a zdá se, že věčně opoziční poslanec – že vím, o čem mluvím, že ta imunita, o které je řeč – děkuji za nápoředu (směrem do k vládní lavici) – chrání především poslance a poslankyně opozice. Například při veřejném vystoupení mimo tuto sněmovnu musím mít nějakou jistotu, že nebudu vláčen po soudech za neškodný výrok typu „vládne nám vláda lumpů“. To se nám totiž může stát, když schválíme vládní návrh.

A proto sděluji, že pokud pozměňovací návrh pana kolegy Tejce, který je i naším názorem, Poslaneckou sněmovnou projde, pak budete ujištěni, že tento vládní návrh ústavního zákona, který potřebuje 120 a více hlasů, poslanecký klub KSČM podpoří. Neprojde-li pozměňovací návrh pana kol-

egy Tejce, pak s tím máme právě ten problém, že se bojíme, že budeme za pravdu popotahováni po soudech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka předsedy poslaneckého klubu KSČM. Jsou zde ještě dvě, pokud se nemýlím, přihlášky k faktické poznámce. Pan kolega Marek Benda, poté poslanec Rath.

Poslanec Marek Benda: Faktická poznámka k tomu, co se tady odehrálo ve střetnutí paní předsedkyně s neslušně se chovajícím panem poslancem Rathem.

Předsedající schůze má právo podle jednacího řádu poslance přerušit. A bylo by dobré, abychom všichni tento zákon o jednacím řádu dodrželi. Já vím, že pro pana poslance Ratha je obtížná představa, že mu někdo vstoupil do slova. Ale ten někdo na to má zákonné právo. Můžete si myslet, jestli to právo bylo správně, nebo nesprávně, můžete to říci, ale není možné, abyste se od tohoto mikrofonu s předsedajícím hádal. Myslím, že je třeba, aby vám příště bylo odebíráno slovo, pokud nebudete v tu chvíli, kdy vstupuje předsedající, kterému vy nemáte právo vstoupit do řeči, pokud tady budete pokřikovat a mít pocit, že – jako jste obvykle zvyklý – ostatní překřičíte.

To je přece to jednoduché a snadné. Předsedající řídí schůzi této Sněmovny. Je jediný, kdo má právo vstoupit do řeči poslance. Poslanec pak může pokračovat. Ale nemůžete se tady s předsedajícím překřikovat. A já žádám paní předsedkyni, aby vám příště to slovo opravdu odebrala, pokud se budete chovat tak, jak jste se choval doteď. (Potlesk koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To byla faktická poznámka. Další faktická – poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Já jsem, dámy a pánové, velmi rád, že pan poslanec Benda tady vlastně demonstroval, jak si on představuje demokracii. Když někdo říká nějaký názor, je potřeba ho umlčet, nejlépe zavřít. To je váš přístup. Proto se vám docela líbí možná i připravit opoziční poslance o imunitu, abyste je mohli šikanovat, zastrašovat, a pak jste říkali: Tento názor se nesmí říkat, nesmí se říkat tímhle způsobem. To je skutečně cesta k totalitě.

Pane poslance Bendo prostřednictvím předsedající, podle mého soudu jste tady projevils skutečně sklony k totalitnímu myšlení a k totalitním způsobům řešení, protože demokracie je o diskusi. Třeba někdy nepřijemné. Ale musíme se naučit akceptovat i nepřijemné názory a

nezacházet s nimi tím způsobem, že někomu budeme odebírat slovo nebo ho šikanovat.

Vy si možná myslíte, že tady mluvím o něčem naprosto imaginárním. Nikoliv. My kupříkladu máme na kraji jednoho zastupitele, což je v podstatě jakýsi regionální parlament, který dnes čelí trestnímu stíhání za pomluvu, za to, že v rámci volební kampaně před komunálními volbami o jiném politikovi řekl nějaký názor. A dnes je stíhán. Myslíte, že to je normální, že to patří do normální demokratické země? A to může potkat za chvíli i nás poslance. Zvláště když v této zemi budou vládnout lidé jako vy.

A k paní předsedkyni jedna poznámka. Víte, tady zazněla jasná urážka. Pan Šnajdr nás nejdříve školí, jak máme být slušní, a pak mě nálepkuje nějakými krakeny a podobnými nadávkami. Já jsem si nevšiml, že byste ho napomenula. Paní předsedkyně, já vás důrazně žádám, abyste když někoho napomínáte, všem měřila stejným metrem a neprotěžovala poslance své politické strany. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní přednostní práva – dvě vystoupení. Ještě faktická poznámka – pan poslanec Richard Dolejš.

Poslanec Richard Dolejš: Dámy a pánové, já bych to tak trochu vrátil k imunitě. Reagoval bych na kolegu Kováčíka. Nedomnívám se, že poslanecká imunita má chránit především opoziční poslance. Domnívám se, že za situace, ve které je současná vláda a vládní koalice, se to týká například i poslanců ODS či poslanců TOP 09. Za situace, kdy ve vládě je infiltrována bezpečnostní agentura ABL, za situace, kdy bývalý majitel agentury ABL, bezpečnostní agentury ABL, zpoza řídí Ministerstvo vnitra, za situace, kdy Věci veřejné tlačí na výměnu policejního prezidenta a je zde jasný střet zájmů, kdy tato bezpečnostní agentura má dominantní vliv na fungování této politické strany, tak si samozřejmě zneužíváním policie nemůže být jista ani ODS a ani TOP 09, takže se to netýká pouze poslanců sociální demokracie či KSČM. A za této situace, kdy tato bezpečnostní agentura a její lidé, kteří jsou ve vládě, jsou bezpečnostním rizikem pro tento stát, je důležité imunitu nějakým způsobem z hlediska ústavy mít ošetřenu.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Ještě je zde jedna přihláška. Promiňte prosím, paní kolegyně, ještě jedna faktická poznámka (směřem k poslankyni Kočí). Pan poslanec Marek Šnajdr.

Poslanec Marek Šnajdr: Velmi jsem uvažoval, jestli mám reagovat na svá obvinění. Já si to ponechám pro příště. Pokusím se zopakovat svůj

návrh: Prosím, vraťme se k tématu. Ukončeme vzájemné reakce, urážky. Já jsem přesvědčen, že o ně jde. Každý z poslanců, nejen koaliční, ale i opoziční má svou nezpochybnitelnou odpovědnost hlasovat. A pojďme k tomu to kroku, prosím, přistoupit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šnajdrovi. Dvě přednostní vystoupení – paní poslankyně Kočí nejprve, pan poslanec Tluchoř poté.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem také moc chtěla poprosit, abychom se už opravdu vrátili k meritu věci. To, co tady dneska probíráme, je omezení imunity. Měli jsme to všichni ve svých politických programech, stejně tak i sociální demokracie. Já bych proto moc poprosila, pojďme vyjádřit svůj názor hlasováním. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Kočí. Pan kolega Petr Tluchoř. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Ano. Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se hned právě chci dostat k té věcné debatě. Mám několik drobných poznámek k věci. Předtím jen si ale neodpustím jednu poznámku ještě k tomu, co tady proběhlo.

Děkuji za to, že k vystoupení pana poslance Ratha se ze strany sociální demokracie vyjádřil pouze pan poslanec Paroubek a podpořil ho. Čili já беру tu svou tezi, kterou jsem zde vyslovil, že tento způsob chování a vyjadřování je politikou sociální demokracie jako celku.

Nyní ale k věci prosím. Když pominu velkou část řečí, která tady probíhá, a logicky rozumím, že ze strany opozice se zaměřuje na aktuální témata, na nějaké aktuální výhrady, tak se konečně dostáváme k tomu, že – ano – vyjadřujeme své názory na návrh, který tady byl přednesen. Jasně politické názory na to, zda má být omezena imunita nebo nemá být omezena imunita.

Dosud jsme slyšeli od všech politických stran v této Poslanecké sněmovně, že má být omezena. Slyšeli jsme to v jejich předvolebních programech ve všech vystoupeních, v řadě různých návrhů, které zde zaznívaly, ale slyšeli jsme to také při jednáních na výborech. Ve výboru mandátovém a imunitním, ve výboru ústavněprávním. Není pravda, že nedošlo k žádnému jednání s opozicí o těchto návrzích. Došlo k jednoznačnému jednání se všemi relevantními zástupci, kteří jsou v těchto klíčových výborech, a tito zástupci sociální demokracie i KSČM, jestli se nemýlím, možná s nějakými výjimkami, ale myslím, že ne, tak na obou těchto výborech jednoznačně

návrh, který byl podán, podporovali. Oba výbory, které jsou pro projednání takto klíčové normy, podporovaly tuto normu ve výborech, nezazněl zde, tedy možná se mýlím, možná zazněl návrh pana poslance Tejce na výboru mandátovém a imunitním, aby došlo k odložení účinnosti tohoto návrhu zákona, odložení účinnosti tohoto zákona, tuším asi o čtyři roky. Tedy od příštího volebního období. Ten nakonec jestli byl stažen, nebo jestli byl hlasován a neprošel, to si, pravda, nepamatuji. Nicméně výbor žádný pozměňovací návrh nepřinesl a neschválil. Oba výbory doporučily jednoznačně schválení toho návrhu zákona, návrhu změny ústavy tak, jak byl předložen.

Pozměňovací návrh, o kterém je zde dnes řeč, na žádném výboru předložen nebyl. Ani na výboru mandátovém a imunitním, kde je pan poslanec Tejc, který ho pak předkládal tady, nebyl na tom výboru ani zmíněn. Čili zřejmě to nebude tak úplně zásadně klíčový pozměňovací návrh, jak o něm je řeč.

Musím říci, že jsem vždycky jedním z lidí, kteří mají výhrady proti takovým řekněme populistickým krokům, které se mají pouze na první pohled zalíbit veřejnosti a nedívají se na tu druhou stranu. Já jsem při debatě o tomto návrhu zákona velmi často upozorňoval na to, že zde existují jisté problémy, že imunita není žádnou osobní výsadou poslanců, ale že to je institut, který chrání tento zákonodárný sbor před zneužitím moci výkonné. Takto byl také tento návrh koncipován. Myslím si, že ani proti tomu nebyla nikdy vznesena žádná námitka. Můžeme samozřejmě debatovat o tom, jestli imunita přestupková má své místo, nebo nemá. Jestli má být nějak upravena, nebo nemá. Já jsem přesvědčen o tom, že tak jak byl postaven pozměňovací návrh pana poslance Tejce, tak v podstatě věčně prolouhuje stávající stav. Pokud jakékoli své jednání, které je přestupkové nebo které činí nějaký přestupek, označím, že je v souladu nebo v souvislosti s výkonem mandátu, například pojededu-li po brněnské ulici ve městě 160 a budu tvrdit, že jedu do Poslanecké sněmovny hlasovat nebo do poslanecké kanceláře něco vyřizovat se svými voliči, je to nepochybně v souvislosti s výkonem mandátu, a mohu tedy takto se z toho vyhat.

Čili já si myslím, že pozměňovací návrh je postaven chybně a že neuvažuje snížení imunity v této věci. Rozumím názoru, že ho nechceme omezit, že nechceme zrušit imunitu přestupkovou, to je politický názor, nepochybně na něj má každý právo a vyjádří ho hlasováním o tomto návrhu. Myslím si, že opravdu zbývá říci si, chceme-li to udělat, nebo nechceme. Tady to není o tom, že nám chybějí dva hlasy. Všechny politické strany v této Sněmovně jasně deklarovaly, že imunitu omezit chtějí. A to, jestli je tady poslanců 150, 160 nebo 200, není důležité. Ano, koalice nemá 120 mandátů, 120 hlasů na změnu ústavy, kterou by bylo možno udělat bez diskuse v Poslanecké sněmovně. Diskuse proběhla na

jednotlivých výborech a je to o tom, zda změna schválena bude, nebo nebude. To je vše.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tluchořovi a mám zde dvě faktické poznámky. Pan poslanec Tejč jako první, pan poslanec Jandák jako druhý. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Já bych si dovolil prostřednictvím paní předsedající požádat pana předsedu Tluchoře, aby nemátl ani veřejnost ani nás tady. Nechci se ho dotknout, nevím, jaké má vzdělání, předpokládám, že nemá právnické, a jistě všichni právníci, kteří jsou v klubu ODS, TOP 09 a Věcí veřejných, mu řeknou, že to, co tady říkal, prostě není pravda.

Návrh směřuje k jedinému. Přestupková imunita bude zrušena a zůstane zachována jenom v případě například projevu na demonstraci případně, shromažďovacího práva. To znamená, my chceme, aby bylo garantováno právo na svobodu projevu, chceme, aby bylo garantováno shromažďovací právo poslanců, senátorů a dalších. V případě, že se někdo z poslanců po přijetí tohoto pozměňovacího návrhu dopustí dopravního přestupku, tak bude postižitelný jako každý jiný občan. V případě, že někdo z poslanců a senátorů si postaví rodinný domek bez stavebního povolení, tak bude postižitelný jako každý jiný občan. O tom tady teď jednáme. A jestli někdo říká, že tady jednáme o tom, abychom zachovali přestupkovou imunitu, tak prostě pravdu nemá. Nemá a je vidět, že tento návrh není myšlen vážně a je tady snaha o to, aby neprošel, protože ani drobná změna, která pro opozici je klíčová, pro opozici, která má dodat chybějící hlasy, tady prostě není vůle.

Musím říci, že skutečně tento pozměňovací návrh je podle mého názoru obhajitelný. Tak jak jsem bavil s řadou poslanců tady ještě v průběhu těch dní, nikdo k němu nevznášel žádné zásadní výhrady. Stejně tak jako nevznášeli poslanci v průběhu projednávání zásadní výhrady k vládnímu návrhu. Takže v tom jsme si rovni a myslím, že skutečně můžeme přistoupit k hlasování. Já jsem jen chtěl, aby bylo jasné, o čem hlasujeme a co pozměňovací návrh znamená. Rozhodně to neznamená, že bude zachována přestupková imunita tak, jak je dnes. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní další faktická poznámka. Pan poslanec Jandák má slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, chtěl bych prohlásit před touto Sněmovnou, že nebudu hlasovat ani pro jeden z pozměňovacích návrhů. Ani pro ten, který chce přednést

pan kolega Tejč. Pro mě je ústava svatá a to, co tady děláme, to je cesta do pekla, vážení. Jestli si myslíte, že se zavděčíte voličům tím, když si sundáte plat nebo si omezíte imunitu, tak se hluboce mýlíte! Lidi nám budou fandit, když budeme dělat a přijímat zákony, které budou pro většinu lidí téhle země. Takže mám pocit, že by na pořadu měly být trochu jiné zákony. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. S přednostním právem žádá o slovo pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Já jsem se zájmem poslouchal debatu a mám pocit, že ona odhalila skutečně deficit nedostatku diskuse mezi vládou a opozicí o tomto návrhu. Nevím, jestli jste to cítili také, ale já jsem to cítil. Prostě ty argumenty se tady vyměňovaly, jako by se vyměňovaly poprvé v Poslanecké sněmovně. A přitom jsme při třetím čtení tohoto návrhu zákona a za malou chvíli bychom o něm měli finálně hlasovat.

Myslím, že to, co je klíčové, je, že u ústavních změn, tam, kde je nutné ústavní kvorum v Poslanecké sněmovně, v Senátu, tak vládní koalice nemůže uplatňovat stejnou metodu, jakou uplatnila u tzv. reformního balíčku. Tady vláda nemůže uplatňovat stejnou metodu, jakou uplatnila u státního rozpočtu. Prostě tady nemůžete opozici válcovat. Chtěl bych vás skutečně požádat, vládní poslance, abyste si to uvědomili. U ústavních změn nemůžete opozici válcovat. Můžete tady na nás křičet, můžete bouchat pěstí, můžete tady dupat, můžete tady tleskat, ale nepřinutíte nás, abychom pro vaše návrhy hlasovali bez toho, aniž byste s námi hledali shodu. V tom je ten podstatný rozdíl a na to bych vás chtěl upozornit. Na to bych chtěl upozornit i veřejnost.

Opozice tady není od toho, aby dělala vše, co uvidí vládní většině na očích. Opozice je tady od toho, aby vládě nastavovala kritické zrcadlo. Opozice je tady od toho, aby fungovala jako zpětná vazba. My nejsme součástí vládní koalice, vy nad námi nemáte vůbec žádnou moc! Vy nás nemůžete přinutit k tomu, abychom hlasovali pro něco, co je podle našeho názoru v rozporu s naší představou o správném světě, o správné správě veřejných záležitostí. Tak to skutečně je.

Vy máte většinu v Poslanecké 118 hlasů a můžete si prosadit změny v běžných návrzích zákonů, ale nemůžete bez dohody s opozicí prosazovat ústavní změny. Tohle je první ústavní změna, která přišla na řadu. Shodou okolností je to imunita. Stejně tak to mohl být jakýkoliv jiný vládní návrh ústavní změny, ale první na řadu přišla změna ústavy, která se týká imunity.

Myslím, že nyní nastavujeme standardy, jak bude vypadat komunikace a debata mezi vládou a opozicí u všech dalších ústavních změn, které přij-

dou do této Poslanecké sněmovny. Jak ty standardy zatím byly nastaveny? Žádná diskuse! Žádné jednání! Ani v jediném okamžiku jsem nebyl jako předseda největšího opozičního klubu tady v Poslanecké sněmovně přizván k nějakému jednání ze strany předsedy klubu vládní koalice na toto téma. Nikdy žádné takovéto jednání zde na půdě Poslanecké sněmovny nebylo zorganizováno, a to jsme ve třetím čtení změny ústavy. Takto není možné postupovat v demokratickém parlamentu. Vy prostě nad námi jako nad opozicí žádnou moc nemáte a nemůžete nás nutit ke schvalování vašich návrhů zákonů, které s námi nebyly konzultovány a kde s námi nebyl dohodnut kompromis.

Druhá důležitá věc, kterou bych chtěl říci, je, že ten kompromis byl navržen z naší strany. Je zvláštní, že si toho vládní většina ani trochu nevážá, ale byla to sociální demokracie, konkrétně náš poslanec Tejc, který předložil návrh kompromisu z naší strany, konkrétní pozměňovací návrh, který je součástí návrhů, o kterých nyní budeme hlasovat. My přece jasně říkáme jako sociální demokracie: to je podaná ruka z naší strany. A co vy jste udělali? Vy jste nás do té ruky kopli! My jsme vám podali ruku ve formě pozměňujícího návrhu a řekli jsme: jednejme o kompromisu, takto může vypadat pozměňovací návrh. A vy jste nám tu ruku ukopli.

Skutečně si myslíte, že jako opozice můžeme hlasovat pro takovou ústavní změnu, jestliže vy s námi nejednáte! Vůbec s námi nejednáte! Používáte vydírání a válcovací metody. Pak máte skutečně velkou odvahu, abyste to tady ještě v této Poslanecké sněmovně zdůraznili, jak nepochoptitelně a nekulturně se vůči opozici chováte jako vládní většina. Nepřijdete ani všichni na hlasování. Je vás tady možná 100, možná 100, a přitom víte dobře, že potřebujete 120 hlasů. Když zjistíte, že je vás tady možná 100 a potřebujete 120 hlasů, tak ani nemáte schopnost navrhnout přesunutí bodu na nějaký jiný termín, kdy budete schopni zmobilizovat svoji většinu a mít tady aspoň těch 118 hlasů, abyste zvýšili šanci na přijetí návrhu zákona.

Je přece jiná situace, jestliže je vás tady možná 100 a potřebujete 120 hlasů a těch 20 hlasů se vám bude shánět obtížně, a jiná situace by byla, kdyby vás tady bylo 118 nebo 117 nebo 116 a chyběl vám jenom velmi malý počet hlasů. Vždyť tohle je návrh, ve kterém často mohou i poslanecké kluby hlasovat napříč. I tady můžou být jednotlivé názory, které budou třeba v souladu s tím, co vy navrhuje. Ale vy jste té možnosti vůbec nevyužili a absolutně jste podcenili způsob projednávání tohoto návrhu zákona.

Nevím, co víc byste ještě chtěli. Je tady na stole pozměňovací návrh, který představuje kompromis. Kdyby návrh prošel, zvyšujete velmi výrazně šanci na to, že projde i změna ústavy a návrh bude v Poslanecké sněmovně přijat a můžeme ho odeslat do Senátu. Vůbec nerozumím tomu,

proč tak agresivně tady od samého počátku vystupují vaši poslanci proti poslancům opozice. Jako byste chtěli vůbec zpochybnit naše právo kritizovat vaše návrhy. Jako byste chtěli zpochybnit naše právo předkládat pozměňovací návrhy.

My jsme vám podali ruku. Podali jsme vám ruku s naším pozměňovacím návrhem a vy jste nám tu ruku v té rozpravě urazili. Nic jiného se tady v těch uplynulých minutách a desítkách minut nestalo. Takhle nebude vypadat debata nad ústavními změnami! Já vám chci jasně říci za sociální demokracie v této Poslanecké sněmovně: Takto do budoucna debata vypadat nebude! Jestliže chcete změnit ústavu a budete na to potřebovat naše hlasy ať už tady v Poslanecké sněmovně, nebo v Senátu, budete muset se sociální demokracií seriózně a včas jednat. Ne takovým způsobem, který tady předvádíte dnes, kdy nás okřikujete, kdy jste na opozici agresivní, kdy máte tendenci využívat své většiny při každé příležitosti, kterou tady v Poslanecké sněmovně máte.

Já si vzpomínám na to, co bylo před pěti šesti měsíci. Vy jste nastupovali a říkali jste, že zlepšíte politickou kulturu. Teď přece máte možnost to ukázat. Teď máte možnost ukázat, že jste schopni se alespoň na něčem s opozicí dohodnout. Máte tu schopnost, vážení kolegové z vládní koalice se alespoň na něčem s opozicí dohodnout? Nebo tu schopnost vůbec nemáte a budete se chovat pouze arogantně a pouze budete trvat na svých návrzích bez nejmenší ochoty ke kompromisu v takovýchto věcech. Jestliže chcete hlasy opozice pro ústavní zákony, musíte být schopni kompromisu. Pokud nebudete schopni kompromisu, tak tady žádné návrhy na změny ústavy nemohou projít, protože opoziční strany bez kompromisu pro takovéto návrhy hlasovat nemohou.

Až přistoupíme k hlasování, chci vás všechny upozornit na důležitou věc. Je zde předložený pozměňovací návrh, který ten vládní návrh modifikuje tak, aby byl pro řadu sociálních demokratů přijatelnější. Buď této možnosti využijete, nebo se budete chovat stejně, jako jste se chovali v uplynulých měsících a budete chtít opozici jenom válcovat. Ale pak se nemůžete divit tomu, že zde k žádné dohodě o změně ústavy nedojde, protentokrát a možná ani během celého volebního období, pokud vládní koalice nebude schopna změnit vzorec svého chování a nebude schopna vést seriózní jednání.

My jsme přece navrhovali, aby tady vznikla sněmovní komise pro ústavní změny, že takováto sněmovní komise by všechny tyto věci mohla projednávat. Čeká nás debata nad celou řadou dalších témat, která se ústavou mohou dotknout. Vy jste tu myšlenku odmítli, tak probíháme diskusi alespoň tam, kde je to možné. Hledejme řešení. A jestliže potřebujete více času, abyste posoudili náš pozměňovací návrh, máte tady v Poslanecké sněmovně většinu a můžete si projednávání této změny ústavy načasovat podle toho, jak vy jako vládní většina potřebujete.

Tohle není státní rozpočet. Tohle není daňový zákon, který musí začít platit od 1. ledna. Máme k dispozici ještě nějaký čas na to, abychom kompromis hledali, ale já se ptám, jestli na vaší straně vůbec je vůle. Když jsem tady slyšel neustálé výzvy k tomu: hlasujme, hlasujme, hlasujme. To přece nic nevyřeší, hlasování v této situaci. Jestliže budete chtít v této situaci hlasovat a hlasování si prosadíte, tak přece sami dopředu víte, že to znamená nepřijetí návrhu zákona, a sami vlastně pracujete na tom, aby vaše ústavní změna přijata nebyla. Hlasovat, hlasovat, hlasovat teď v tuto chvíli neznamená řešení. Řešení znamená jednat s opozicí i třeba teď, i třeba teď jednání přerušit na hodinu, na dvě, jednat s opozicí a mluvit o pozměňovacích návrzích, které byly předloženy, a pak teprve hlasovat. To má skutečně význam a takový postup by byl hodný Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde další přednostní právo a vystoupení pana předsedy poslaneckého klubu ODS Petra Tluchoře. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji velmi pěkně. Já si vybavuji situaci zhruba před dvěma roky. Bylo to také těsně před Vánocemi a byla zde podobná podaná ruka: Existuje tady návrh na zrušení poplatků u lékaře, a budete-li pro náš návrh na zrušení poplatků u lékaře, tak my podpoříme setrvání našich vojáků v Afghánistánu a jinde. – Já takové podané ruce rozumím spíše tak, že se jedná o vydírání. Chtěl jsem to připomenout. Víím, že to není symetrická situace, ale trošku jsme si na ni v tuhle chvíli vzpomněli.

O tom, o čem mluví pan předseda Sobotka, začíná být zcela srozumitelné a jasné. Strany vládní koalice, nebo poslanci stran vládní koalice navrhli a chtějí omezit poslaneckou imunitu, trestní i přestupkovou. Poslanci sociální demokracie a myslím i KSČM před volbami, po volbách vyjadřovali názor, že se tato imunita omezit má. S tím vědomím jsme tento návrh předkládali. Věděli jsme, že nemáme 120 hlasů, tak aby to prošlo. Nechtěli jsme také spojovat tento návrh s žádnými jinými změnami ústavy, protože nám přišla shoda nad tímto tématem tak jasná, že nebylo potřeba hledat žádné změny. Na jednotlivých výborech, kde se ze zákona o takovýchto věcech jedná, a jednání probíhala, já jsem se jich účastnil a debata tam byla velmi věcná, velmi otevřená, nikdy tam nezazněl ani od jednoho poslance sociální demokracie názor, že nemá být omezena nebo zrušena přestupková imunita. Ani jedenkrát na výborech nezazněl názor od sociální demokracie, že se má zachovat imunita přestupková. Říkám to dvakrát. Ne proto, že jsem se zasekl, ale aby to bylo jasně slyšet.

Nebylo ani jednou na jednotlivém výboru řečeno ze strany sociální

demokracie, že má být zachována přestupková imunita. Ten názor se objevil až tady na plénu Poslanecké sněmovny a dnes je tím podmiňována podpora ze strany sociální demokracie k této změně ústavy, tedy omezení imunity.

Nezlobte se, dámy a pánové, mně to přijde jedině tak, že hledáte záminku, aby tento návrh přijat nebyl. Ano, máte na to právo. Máte ty hlasy, které zabrání přijetí změny ústavy, která má omezit a v některých případech zrušit imunitu poslanců a senátorů. Pokud to uděláte, tohoto práva využijete, ale je to i vaše odpovědnost. (Potlesk v řadách koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je zde faktická poznámka – pan poslanec Paroubek má přednost.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedo poslaneckého klubu ODS prostřednictvím předsedající, jediný argument v uvozovkách, který jste použil pro to, abychom tady hlasovali pro něco, co se nám poněkud příčí, a myslím, že předseda našeho poslaneckého klubu jasně řekl, za jakých podmínek jsme připraveni pro toto hlasovat, tak je to, že ve výborech k tomu příslušných neproběhla diskuse a že se tam o tom nediskutovalo. Ale přece i u jiných návrhů zákonů je úplně běžné, že se pozměňovací návrhy dávají z pléna Poslanecké sněmovny. Co je na tom divného! To je demokracie. To je parlamentní demokracie. Tomu se tak říká.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní řádné vystoupení – s přednostním právem pan poslanec Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Paní a pánové, já jsem dalek toho, abych zazlíval kolegovi předsedovi poslaneckého klubu ODS, že ne úplně dokonale zná program KSČM a zná to, co se imunity týká, našich přístupů. Takže já to jenom upřesním.

Ano, omezení imunity, tak jak všichni ostatní, tak i my, toto je omezení imunity ve smyslu návrhu pana poslance Tejce, přesně to, co jsme říkali. Omezení imunity ano, až na to, aby se dotýkala svobody opozičního slova na veřejnosti. Nic více, nic méně. Stejně, když už jsme u připomínání volebních programů, já bych připomenul, že v některých volebních programech jsem našel například sliby o majetkových příznáních, takže se už těším, jak naše návrhy na zákon o majetkovém příznání budou podporovány všemi směry, navzdory tomu, že budou předkládány komunisty.

Ujišťuji vás, tady nejde o to, že návrh předkládá vládní koalice, opozice, poslanci vládní, poslanci opoziční. Poslanecký klub KSČM vždycky hlasoval především o věci, tedy o tom, co se předkládá, nikoli o tom, kdo to předkládá. Já jsem přesvědčen o tom, že ten kompromis, který je a který

přesně naplňuje naše volební programy, naše volební sliby a přesně je dotahuje na místo, kam bychom rádi, aby se to omezení imunity dostalo, v této Sněmovně je možný a že potom, až to tímto způsobem odhlasujeme, se konečně můžeme začít zabývat tím, co skutečně trápí tuto společnost, co trápí skutečně naše občany a ne pouze – a teď řeknu v uvozovkách – hrstku zákonodárců a dalších, kterých se týkají imunity. Ale pozor, nezlehčuji to, je to skutečně záležitost vážná, záležitost ústavní. Ale netýká se běžného občana. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní další přednostní právo – místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, já vystupuji jenom proto, že pan poslanec znovu řekl to, co není pravda a čím veřejnost mate. Protože za sociální demokracii opakují, nevím už – poněkolkáté, že my nejsme pro zachování přestupkové imunity. My jsme pro zachování pouze v okamžiku, kdy se jedná o výkon mandátu poslance, kdy se jedná o právo shromažďovací a právo na svobodu projevu. Takto je to zamýšleno. Jestliže řeknete, že toto je věc, kterou nemáme právo hájit, jestliže nepodpoříte tento návrh, aniž byste argumentovali, co vám na tom připadá špatné, protože to jsou přece práva, na která opozice musí mít možnost si je obhájit ve Sněmovně, potom se podívám na vaši listinu, kde máte dvacet poslanců chybějících, třicet nepodepsaných, a připadá mi, že váš zájem to dnes hlasovat jenom dokazuje, jak vážně to myslíte. Místo abychom se dohodli, místo abyste byli ochotní o tomhle jednat, tak to dneska prohlašujete se všemi vašimi chybějícími poslanci a řeknete: může za to opozice. Takže takto to vypadá s vaším závazkem, který jste dali voličům. Vy jste prostě – aby se vlk nažral a koza zůstala celá. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď mám zde čtyři přihlášky do řádné – pokud jste to nemínili jako faktickou poznámku. Ne. Řádnou. Pan kolega Benda také řádnou? Takže řádné přihlášky jsou tyto: pan kolega Polčák, poté pan kolega Babák, poté pan kolega Staňura, naposledy pan poslanec Marek Benda. Zatím mám tyto přihlášky. Pan poslanec Stanislav Polčák má slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně, členové vlády. Myslel jsem si, že se přes ty faktické a přednostní práva k těmto projevům ani nedostanu k tomuto řečnickému pulťku. Pokud pan kolega Zaorálek chce vědět, co nám na té předložené úpravě vadí, tak já mu to tedy určitě, snad alespoň z naší strany os-

větlím. Nicméně nemohu si nedovolit sdělit i několik nevěcných argumentů, které zde v diskusi zazněly.

Pan předseda Bohuslav Sobotka zde uváděl, že vláda nediskutuje své návrhy, které předkládá, s opozicí. O tomto návrhu, o kterém jsem se já dozvěděl teprve včera, s námi nikdo nediskutoval. Vůbec nikdo s námi nediskutoval. Nepřišel ani pan kolega Tejč, ani pan předseda Sobotka. Já jsem si to ověřoval u pana předsedy Gazdírka. Nikdo za námi nepřišel. Za TOP 09 a Starosty mohu garantovat, že nikdo za námi nepřišel, aby o tomto návrhu diskutoval. Takže já nechápu, jak by měla plnit roli předkladatele a zároveň odůvodňovatele ve vztahu k opozici vláda, resp. páni poslanci, když opačně to neplatí. Já mám pocit, že jednotka politické demagogie se prostě bude nazývat Bohuslav Sobotka. To je snad první poznámka.

Za druhé k tomu –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane kolego, promiňte, já vás poprosím, abychom se vyvarovali... (Poslanec Polčák a předsedkyně Němcová hovoří současně, není rozumět, nelze zaznamenat.)

Poslanec Stanislav Polčák: Omlouvám se tímto panu předsedovi Sobotkovi, ale ta diskuse byla vzrušená.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: ... osobních útoků.

Poslanec Stanislav Polčák: K tomu, co je zde věcně namítáno. Za prvé podle čl. 27 odst. 2 ústavy platí, že za projevy učiněné v Poslanecké sněmovně, resp. v jejích orgánech není poslanec odpovědný. Nelze jej stíhat. Nelze jej ani přestupkově stíhat. Takže to je na ústavní úrovni vyřešeno.

Vy navrhuje, ať se ta přestupková imunita vztahuje na přestupky, které souvisejí se shromažďováním a svobodou projevu. Já si nejsem vůbec jistý tím, proč by měli mít poslanci právo chovat se na veřejnosti, na veřejných shromážděních neslušně. Proč by se měli chovat hrubě. Proč by měli mít možnost někoho urážet. Proč by měla být přestupková imunita na to, že já na veřejnosti budu moci pronášet projevy, které budou za hranici slušnosti a budou přestupkem. Proč bych měl mít toto oprávnění, pokud mám z ústavy toto oprávnění vykonávat zde, tady před tímto pulťkem.

A za druhé, to je zásadní výhrada k tomu návrhu, jestliže urazím jako poslanec druhého poslance, podléhám alespoň disciplinárnímu řízení na půdě této komory. Můžete mi říci, když urazím někoho na veřejnosti a vy tam zasadíte přestupkovou imunitu, kdo mě potrestá? Vy to tam vůbec nemáte vyřešeno. To znamená, že se prostě na veřejnosti poslanci podle vašich návrhů budou moci chovat hulvátsky a nikdo je nebude moci ani

potrestat! (Poznámka kolemjdoucího poslance Tejce: To není pravda.) Pokud to tak není, tak já bych byl velmi rád, abyste přednesli ten návrh, tak jak zde byl sdělen, protože já nevím vůbec, jak to je myšleno. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo řádné vystoupení pana poslance Polčáka. Nyní mám dvě faktické poznámky. Ty mají přednost i před panem zpravodajem. Pokud pan zpravodaj s faktickou – takže faktická. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Vážené dámy a pánové, když už diskutujeme, tak si to aspoň přečtete, pane kolego, prostřednictvím předsedající! Podléhá pravomoci komory! I když na veřejnosti to poruší, podléhá pravomoci komory! To je v tom přece jednoznačně řečeno! Ne, že nebude nikomu odpovědný! A pokud to vykládáte tak, že to chrání jenom neslušné vystoupení, tak před neslušnými vystoupeními by neměl mít přednost ale ani na půdě komory, natož venku. Takže to je úplně stejné. Hovoříte o něčem, co existuje jenom iracionálně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan poslanec Jeroným Tejc, poté pan poslanec Pecina.

Poslanec Jeroným Tejc: Já skutečně nevěřím vlastním uším. Pan Poslanec Polčák tady říkal, že cíl pozměňovacího návrhu je jasný – aby-chom mohli jako poslanci urážet kohokoliv. Prosím, už s tou demagogií skončete! Už skončete s demagogií tohoto typu! Politická kultura s vámi nepřišla a obávám se, že je to ještě horší! Prostě nic takového není ani cílem toho návrhu, ani to nebude umožněno. Je tady jeden jediný cíl: aby poslanci nemohli být šikanováni! My jsme tady měli díky pravicovým vládám, které jste tady součástí, ministry vnitra, jako byl Ivan Langer, a ministry, jako je Radek John. Jestli ta sestupná tendence politické kultury a schopnosti ministrů vnitra bude pokračovat tímto způsobem, tak nevím, kdo přijde příště, a pak možná ještě vy budete rádi, že alespoň imunita v souvislosti s výkonem mandátu byla zachována! Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Tejc. Nyní faktická poznámka – pan kolega Martin Pecina.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, tak jsme se krásně pozurázeli tady všichni a hladina hluku tady byla skutečně vysoká, jak tady někdo říkal. Ale já bych se chtěl vyjádřit skutečně věcně.

Pokud o tom skutečně chceme vědně diskutovat, nám skutečně nejde o to – a já si myslím, že nejde ani primárně o policii a ministry vnitra, ale primárně to, co my chceme, je, aby poslanci nemohli být za to, že přijdou na veřejné shromáždění, nemohli být popotahováni například k přestupkovým komisím. Prostě o to jde primárně, ale o to by mělo jít primárně i vám, přátelé z pravé strany politického spektra! Máme města, kde jsou primátoři z jiných stran, než jste vy, máme tam městské policie, máme tam přestupkové orgány na městech. Dívejte se na to reálně! To není jenom o nás, že jsme my tady teď opozice, ale to je i o tom, že může být poslanec vystavován nějakému šikanování ze strany nějakých místních orgánů. To není o tom, prostřednictvím paní předsedající pane poslance Polčáku, to není o tom, že by se poslanec choval neslušně. To je o tom, že je jakýsi výdobytek demokracie, že poslanec prostě požívá jakési ochrany, jak to tady říkal v diskusi jeden kolega. Požívá nějaké vyšší ochrany než normální občan. A k té vyšší ochraně jsou nějaké srozumitelné důvody.

Ale uvědomme si jednu věc. Prostě neurážejme se tady navzájem z obou stran! Jestli chcete prohlasovat ústavní zákon, tak se fakt s námi budete muset bavit! Anebo ho nechcete prohlasovat, a pak se s námi nebavte. Ale nejúsměvnější bylo, jak jste říkal, že pan poslanec Tejc se s vámi o tom nebavil. To je váš návrh, vy jste za námi měli přijít a konzultovat ho s námi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan kolega Pecina. Nyní další řádné přihlášky. Pan poslanec Michal Babák nebude již vystupovat. Pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já nejdřív pár poznámek k tomu, co tady zaznělo. Je tady návrh vládních poslanců a pozměňovací návrh opozice. To je naprosto v pořádku. Jenom opozice označí svůj pozměňovací návrh jako kompromis. Úplně stejně můžeme říct, a říkal to tady zástupce předkladatelů, že návrh vládních poslanců byl už vytvářen s předpokladem a s takovým úmyslem, aby ho mohla podpořit i opozice. Kompromis je, když se na tom shodnou obě dvě strany. Takže žádný kompromis jste nepředložili, vy jste podpořili svůj legitimní pozměňovací návrh. Sami sobě jste si ho označili za kompromis. Myslím si, že nemá cenu se přetahovat o to, jestli kompromisní je návrh vládních poslanců, nebo pozměňovací návrh opozice. Kompromis tady evidentně není, protože kdyby byl, tak si všichni pochvalujeme, jak jsme se na tom kompromisu domluvili. Takže nemá cenu říkat, kdo komunikoval více či méně.

Já jako poslanec budu hlasovat stejně o vládním návrhu nebo návrhu vládních poslanců i o pozměňovacím návrhu, ať nás tady bude 100, nebo 118. Jestli pro vás je důležité, jestli koaličních poslanců je 118 nebo 100

přítomných v sále, a podle toho se rozhodujete, jak budete hlasovat, prosím. To je váš přístup. Já se budu rozhodovat věcně podle toho, zda návrh mi připadá smysluplný, nebo nikoliv.

A chci poděkovat panu kolegovi Pecinovi, že konečně, když se bavíme o přestupcích, že to vnesl na tu úroveň, kam to patří, to znamená na přestupkové komise. Ty neřídí ani primátor, ani starosta! Neřídí je! Řídí je úředníci. A bohužel v tom návrhu – a proč já to nemůžu podpořit, ten pozměňovací návrh – se nemluví nic o svobodě slova a o svobodě shromažďování. Mluví se o tom, že poslanec nebo senátor spáchal v souvislosti s výkonem svého mandátu. A já se ptám, kdo určí, co je souvislost s výkonem mandátu. Kdo to určí? Ten samotný poslanec, ten samotný senátor? Pro mě je to nejasné. Proto já si myslím, a můžete mi říkat, a nemám právní vzdělání, že když to určuje sám poslanec nebo senátor, když tak mi to potom může pan Tejč vysvětlit na mikrofon, když tak kývá hlavou, že to tak není, kdo to vlastně určí, protože pokud to určí sám poslanec nebo senátor, tak je to skutečně zachování přestupkové imunity a může to být legitimní politický názor. Já ho žádným způsobem nezpochybuji. Ale nemluví se tady o svobodě slova, nemluví se o svobodě shromažďování.

A když už si představíme nějaký dejme tomu vyhocený mítink před radnicí, kde na jedné straně bude starosta nebo primátor z jedné politické strany a na druhé straně bude poslanec nebo senátor, který je třeba na radnici v opozici, a tady je to obecně úplně jedno, a dopustí se přiměřeně stejných výroků na svou adresu. Debata bude vzrušená, emoce se neudrží. A jeden z těch dvou bude chráněn podle tohoto pozměňovacího návrhu imunitou a jeden ne. A já se ptám proč. A nemyslím si, že by měli být chráněni oba. Nevolám po tom, aby starostové a primátoři měli – prostě i já jsem zažil poměrně vyhrocené situace na veřejnosti jako primátor a poradil jsem si s tím i bez přestupkové imunity. A nevidím žádný důvod, kdybych dneska tam přišel dejme tomu jako opoziční vůči městské reprezentaci, abych imunitu měl!

Takže ten argument je podle mě lichý. Můžete mi z praxe vyjmenovat za posledních já nevím x let, kolikrát se to stalo, že by nějaká přestupková komise chtěla někoho řešit – protože oni nemusí znát, ten, kdo oznamuje, že to je poslanec, když obviní někoho z přestupku. A on podle stávajícího zákona řekne: Já mám imunitu, já jsem to mohl říct! Já takový žádný případ neznám. Znám mediálně známé případy o dopravních přestupcích, které skutečně řeší policie a ne obecní úřady, resp. přestupkové komise. Ale co se stane, když poslanec prohlásí, a zaznělo to dneska z opozičních řad několikrát, že spěchá na nějaké důležité hlasování a policie, která ho chce šikanovat, ho zastaví a nedovolí mu dorazit včas do Poslanecké sněmovny. Za prvé předpokládáme, že policie je jednoduše ovladatelná a šikanuje řidiče. Já si to nemyslím A za druhé, pak zřejmě ten poslanec nebo sená-

tor řekne: Já jsem vykonával svůj mandát, jel jsem tu do Sněmovny, tu na Ministerstvo, tu do Poslanecké sněmovny a odvolá se na tohle.

Proto já budu hlasovat proti tomuto pozměňovacímu návrhu. Ne proto, že přišel z řad sociální demokracie, ale protože je příliš široký, nejasný a umožňuje individuální výhodu poslance či senátora. Děkuji. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stajurovi. Dále je přihlášen... Faktická poznámka – pan poslanec Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Bude to potřeba zopakovat ještě několikrát asi, ale já to udělám! Prosím, nesměšujme si tady pojmy. Jestliže je přestupek spáchán v souvislosti s výkonem mandátu, pak se nemůže jednat o dopravní přestupek, že někdo jede odněkud někam. Prostě to posuzování nebude na tom poslanci. To vás ujišťuji! Ale na přestupkovém orgánu. Pokud poslanec nebude souhlasit s tím, že ten to takto posoudil, tak se může samozřejmě cestou soudu, případně soudu Ústavního svého práva dovolat. O to tady jde! Takže prosím, zase nevedme tady debatu směrem k demagogii a neříkejme, že si snad poslanci zase budou o něčem rozhodovat sami! Nebudou! Nebude o tom, zda to je, nebo není v souvislosti s výkonem mandátu, rozhodovat poslanec! Tak to prosím neříkejme! Je to jasné. Já myslím, že to je zcela jasné! Tady pozměňovací návrh opozice je vzat jako důvod pro to, aby ODS a další nehlasovali pro ten návrh, aby prostě neprošel!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čas, pane kolego. Teď tedy pan poslanec Tluchoř s přednostním právem.

Poslanec Petr Tluchoř: Já jen velmi krátce, aby nevznikl falešný dojem. Tento pozměňovací návrh považuje za špatný, nepodpoříme ho. Nicméně pokud by prošel, tak samozřejmě, pane kolego prostřednictvím paní předsedající, celkový návrh v konečném hlasování podpoříme. Nám totiž jde o to, aby imunita byla snížena, aby tento návrh byl přijat, abychom dostáli svým slibům, které jsme učinili. Čili i když váš pozměňovací návrh projde, tak v závěrečném hlasování poslanci Občanské demokratické strany ten návrh podpoří.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tluchořovi. Nyní pan kolega Stanislav Polčák, prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já jsem z vystoupení předkladatelů, to znamená přede-

vším pana kolegy Peciny, skutečně pochopil, v čem je podstata toho návrhu. A je třeba si říci, jak se vlastně vyvinula ta imunita a výsada. Ona se skutečně vyvinula ve starobylé Anglii, kdy poslanci neměli být zadrženi při cestě na hlasování parlamentu. To je prapůvod, počátek imunity a výsady zákonodárců, kteří jedou na zasedání parlamentu. To znamená, kdy nám tady hrozí zabránění výkonu našeho mandátu? Jedině v trestním řízení, v trestním procesu, kdy vás nebo nás může policie skutečně zadržet, může docházet k zajištění osoby až na 48 hodin, může být případně uvalována vazba. To je samozřejmě se souhlasem komory.

Já si myslím, že v přestupkovém řízení nic takového nehrozí. Co hrozí poslanci v rámci přestupkového řízení? Dostane předvolání, a vy jste mi na moji otázku odpověděli, že poslanec bude nadále podléhat disciplinární komoře parlamentu, za to děkuji, to jsem si neuvědomil, protože poslanecký návrh jsme skutečně dostali včera a já jsem se s ním takhle neseznámil. Ale co hrozí poslanci, pokud jde na jednání přestupkové komise? To znamená, vy máte problém s tím, že máte za svá jednání se zodpovídat před přestupkovou komisí. Já tento problém skutečně necítím. Mě v rámci přestupkového řízení nemůže nikdo zadržet, mohu vykonávat mandát poslance, mohu přijet na zasedání Sněmovny, mohu zde hlasovat. A v případě, kdy je rozpor s tím, že mě náhodou přestupková komise předvolá na datum jednání Poslanecké sněmovny, tak se z tohoto důvodu omluvím a přijedu následně a své jednání, i přestupkové, si prostě obhájím.

Takže jestli vám skutečně nejde o to, abyste si mohli povídat na náměstí, co chcete, a můžete si to povídat tady, tak já považuji váš návrh věcně za nesmyslný a hlavně za hloupý.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní faktická poznámka pan poslanec Jeroným Tejce.

Poslanec Jeroným Tejce: Doufám, že dnes už skutečně naposledy. Mrzí mě, že jste se nemohli seznámit s návrhem dříve než včera, a to proto, že tento návrh je součástí sněmovního tisku, a je tedy možné ho dohledat už delší dobu na internetu a na sněmovních schránkách. Ale to není to nejpodstatnější.

Já chci říci toto: S námi nebyl konzultován návrh, který koalice předkládá. To nám nebrání v tom, abychom jej podpořili. My jsme si jako jednu z podmínek stanovili velmi drobnou změnu, kterou jsme předložili. Já za sebe a za řadu svých kolegů říkám, projde-li tento pozměňovací návrh, budu já i další kolegové hlasovat pro změnu ústavy tak, jak je navržena, abychom imunitu omezili.

Jestli někdo říká, že náš pozměňovací návrh je pro koalici tak vážnou

překážkou toho, abychom o této věci nehlasovali, aby tento návrh nebyl přijat, pak je to zcela jasné. Je zde snaha o to, aby se tady sehrálo divadlo, že koalice imunitu omezit chtěla, a nakonec k tomu nedojde. O tom svědčí i vaše počty, protože kdybyste to mysleli vážně, přesvědčujete dva poslance opozice o tom, že ten návrh je správný, zatímco schválně je vás tady co nejméně, jedná se v nejméně vhodném termínu, tak aby šance na projití tohoto návrhu byla co nejmenší. Hrajete divadlo. Já tomu rozumím, není to poprvé a dalo se to čekat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nemám žádnou další přihlášku do obecné rozpravy, proto se ptám, zda se do této rozpravy ve třetím čtení někdo hlásí. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Jsou před námi závěrečná slova. Nejprve se zeptám, zda pan zástupce navrhovatelů chce vystoupit se závěrečným slovem. Ano, prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Dámy a pánové, já jen velmi krátce, protože všechny argumenty tady zazněly. Myslím, že všechny strany, které jsou zastoupeny ve Sněmovně, navrhovaly, slibovaly snížení této imunity. Návrh tady zazněl.

Chci ještě jednou, minimálně za poslance Občanské demokratické strany, jasně deklarovat odhodlání podpořit tento návrh ve všech případech, ve všech kombinacích, tedy při schválení či neschválení návrhu pana poslance Tejce – tím vyvracím jeho argumenty – ať jeho pozměňovací návrh projde, tak my v závěrečném hlasování jej podpoříme, pokud jeho pozměňovací návrh neprojde, tak také podpoříme návrh na snížení imunity poslanců a senátorů. My jsme k tomu připraveni. A hledá-li někdo jiné zástupné problémy, nejsme to tedy my. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zástupci navrhovatelů. Pan zpravodaj avizuje, že nechce vystoupit se závěrečným slovem. O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní a pánové, vzrušená debata, která tady byla a která se chvílemi dokonce i týkala projednávaného tématu, zejména diskuse nad oním návrhem pana kolegy Tejce, který podle mého soudu může být tím kompromisem na půdorysu, na kterém je možné se domluvit, mě vede to k tomu, že ještě jednou musí poslanecký klub KSČM posoudit situaci, která se kolem tohoto návrhu zákona vyvinula, a proto žádám o přestávku na poradě klubu KSČM v délce trvání půl hodiny, resp. do 13 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 13 hodin. (Informace mimo mikrofon.) Pan předseda klubu ČSSD chce hodi- novou pauzu, takže sejdeme se zde ve 13.25 hodin, protože na 13.30 hodin je zařazen blok voleb, tak musíme rozhodnout o tomto bodu, který je rozjednaný.

(Jednání přerušeno ve 12.27 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 13.27 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, budeme pokračovat v projednávání tohoto posledního bodu č. 100, návrhu změny ústavy. Pokud se nemýlím, tak byla ukončena rozprava a bylo už zřejmé i vše řečeno, takže nás čeká pouze hlasování.

Poprosím zpravodaje, aby přednesl pozměňovací návrh. Myslím, že to je jediné, co zbývá učinit. Prosím, jak budeme postupovat?

Poslanec Stanislav Křeček: Kromě hlasování je to jediné, co můžeme skutečně učinit, a to nejdřív hlasovat o pozměňovacím návrhu poslance Jeronýma Tejce, o kterém jsme tady skoro celé dopoledne hovořili. Teprve potom můžeme hlasovat o celém návrhu jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže je tady návrh, jak postupovat, to je celkem jednoduché. Nejdřív tedy o návrhu poslance Tejce a pak o celém textu usnesení, které bych vám pak přečetl. Takže tohle je postup. Doufám, že všichni jsou na svých místech. Ještě gonguji a všechny vás mám odhlásit, takže vás odhlašuji. Teď vás všechny odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili a můžeme se do toho pustit.

Takže nejdříve prosím zpravodaje, aby přednesl návrh a vyjádřil se k němu.

Poslanec Stanislav Křeček: Pozměňovací návrh, o kterém jsme tady celé dopoledne hovořili zní, že čl. 27 odst. 3 zní tak, že za přestupky které poslanec nebo senátor spáchá v souvislosti s výkonem svého mandátu, podléhá jen disciplinární pravomoci komory, jejímž je členem, pokud zákon – nevím sice, jaký – ale pokud zákon nestanoví jinak.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Váš názor? Stanovisko zpravodaje? (Kladné.) A prosím stanovisko zástupce předkladatele. (Negativní.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 255, přihlášeno je 139 poslanců, pro hlasovalo 52, proti hlasovalo 72, takže tento pozměňovací návrh přijat nebyl.

Nyní bychom měli přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Protože se jedná o ústavní zákon, je k přijetí zapotřebí třípětinové většiny. Takže kvorum je nastaveno. Ještě se hlásí pan poslanec Gazdík s přednostním právem, prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se domnívám, že v tomto okamžiku o zákonu jako celku nemůžeme hlasovat, protože je 13.30 a my jsme si odhlasovali, že v tuto hodinu budou probíhat volby. (Mírný rozruch v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Na to je odpověď. Pokud existuje politická vůle, aby proběhlo to hlasování, tak proběhne. Pokud to někdo chce zpochybnit, ať to učiní, ale já si myslím, že to je věc, kterou můžeme dokončit. Sněmovna je suverén, pokud bude pokračovat v hlasování, tak to prostě odhlasuje. Pokud chcete navrhnout...

Poslanec Petr Gazdík: Já si dovoluji dát námitku proti postupu a žádám, abychom nepokračovali v hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, tak tady zazněla námitka proti tomuto postupu. Ta námitka je, že... Vy vlastně chcete, aby se ukončilo jednání Sněmovny? Nebo ne, aby se ukončilo jednání o tomto bodu, nechcete, aby se hlasovalo. Takže je to návrh na přerušení projednávání bodu. Nebo je to námitka... Takže bych se zeptal pana poslance, jestli chce námitku proti postupu předsedajícího, nebo jestli je to návrh na přerušení bodu. Kterou z těch dvou variant si vybere.

Poslanec Petr Gazdík: Je to návrh na přerušení bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Je tady návrh pana poslance Gazdíka – přerušit. Já vás nechám o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přerušit projednávání tohoto bodu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování č. 256 přihlášeno 143, pro hlasovalo 55, proti 29, návrh na přerušení přijat nebyl.

Pan poslanec Martin Vacek se hlásí nebo nehlásí? Nehlásí. Budeme

pokračovat v tom, co jsem tady zrovna chtěl přečíst. Totiž, že budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Korum je nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Petra Nečase, Karla Schwarzenberga, Radka Johna, Miroslavy Němcové, Miroslava Kalouska, Kristýny Kočí, Petra Tluchoře, Petra Gazdika a Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, podle sněmovního tisku 11.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 257. Přihlášeno je 124, pro hlasovalo 89, proti 3, takže tento text usnesení a návrh zákona nebyl schválen.

Pan poslanec Kalousek se hlásí. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já chci jenom konstatovat, že jakkoli je spousta diskusí o poslaneckých a senátorských platech, tak to, co veřejnost dráždí ještě víc, jsou privilegia. Privilegia pro vyvolené. Dnes jsme měli naprosto výjimečnou možnost se těchto privilegií pro vyvolené jednoznačně vzdát a říci, že nejsme nějaká nadřazená elita. Že jsme lidé s rovnými právy a povinnostmi, jako je celá česká veřejnost. Vy jste to, kolegové po levici, odmítli. Odmítli jste to proto, že vy jste ve skutečnosti nikdy nechtěli změnu systému od elit k rovným šancím. Vy jste chtěli vždycky jenom výměnu elit, přičemž jste nikdy nepochybovali o tom, že jste to právě vy, kdo ta privilegia má mít. A proto jste si je dneska zachovali. Je mi to líto. (Potlesk v koalických řadách.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Filip chce ještě reagovat. Ale přednostní právo má pan poslanec Tluchoř. (Otázka z pléna: Jak to? – Hlas: Já jsem fakticky.) Já nevím, jestli pan poslanec Tluchoř taky neměl faktickou. Ale v tom případě, jestli neměl, tak máte vy přednost, pane poslanče. (Hlas: Není rozprava, nemůže být faktická. Hlas: Můžou jenom přednostní práva.)

Poslanec Petr Tluchoř: Dámy a pánové, dlouhá léta tady má plná ústa kdekdo toho, jak si chce snižovat imunitu, odbourávat výhody. Když dojde konečně na hlasování, tak se přesně potvrdí to, co bohužel někteří lidé v médiích i venku říkají: Vždycky nakonec uděláte všechno pro to, aby to neprošlo. Hlasování sociální demokracie a komunistů v tomto případě jsou jasným důkazem – ano, když sociální demokracie dala najevo, že s tím návrhem nesouhlasí a že ho nebude podporovat, a několikrát to tady za-

znělo, my to respektujeme. Bylo také v tu chvíli jasné, že koalice nemá k dispozici 120 hlasů na prosazení tohoto ústavního zákona. Ale jasně se podívejte na to hlasování. My jsme navrhli snížení imunity poslanců a senátorů. Proti hlasovala sociální demokracie a KSČM. Já myslím, že je to jasné a nevyližete se z toho, vážení, nevyližete! (Potlesk z řad koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčik jako předseda poslaneckého klubu dostane slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní a pánové, Komunistická strana Čech a Moravy za prvé nehlasovala proti. (Smích z koalických řad.) A za druhé – myslím si, že když ke 118členné vládní většině přidáme, že by to bývalo mohlo stačit, taky jsme tak učinili. Ale to není to důležité. Myslím si, že toto téma přijde na pořad znovu a lépe. Že konečně se bude projednávat konsensem, nikoli metodou přetlačování. Že se dohodneme všichni, tak jak u každé změny ústavy by mělo být.

My jsme měli velmi vážnou debatu na klubu kolem tohoto tématu. Vzali jsme v úvahu všechna rizika, včetně rizika mediálního, i všechny přínosy. Já odmítám paušalizované, patetické výkřiky, které zde zazněly. Já nabízím za klub KSČM ruku k další spolupráci tentokrát všech parlamentních stran na tom, aby jakákoli změna ústavy byla přijata skutečně vůlí co nejširšího zastoupení v Poslanecké sněmovně, tedy co nejširšího názorového spektra občanů, nikoli jenom toho, který je tu na pravé straně, nebo v případě jiné vlády tu na levé straně, ale co nejširšího spektra občanů, nejenom toho, co si myslí například některé noviny.

Takže tady je moje ruka. Ale to jsem nechtěl říci. Chtěl jsem v této chvíli požádat, abychom toto měli na mysli, když odcházíme na poslední víkend před Vánoci. Abychom to věčné dohadování, které tady je a které neslouží – ne cti této Sněmovny, za pár let, až vymizí i záznamy, tak po nás neštěkne ani pes, ale které především neslouží občanům této země ani tomu, co jsme všichni dali v poslaneckém slibu, že této zemi budeme sloužit.

Možná je to čas, kdy je nutné se zamyslet i před úterním hlasováním, před úterním jednáním této Sněmovny o vyjádření důvěry vládě. Prosím, pojďme pracovat na věcech společně. Některé strany to mívaly dokonce v heslech volebních. A vyvarujme se toho, že na náhradních tématech potom budeme vypadat před občany tu lépe, tu hůře, tu ještě hůře a tu nejhůře.

Děkuji vám za pozornost. Svému poslaneckému klubu KSČM sdělují, že ihned poté, co bude vyhlášena volba, jej zvu na ještě jednu schůzi klubu do prostor klubu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A o slovo se hlásí ještě předseda poslaneckého klubu Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já jsem slyšel vyjádření ministra financí Miroslava Kalouska. Myslím, že ministr financí by měl umět základní počty. Ty počty byly velmi jednoduché. Já jsem si spočítal, že z vládní koalice pro návrh hlasovalo 85 poslanců. 85 poslanců v situaci, kdy vládní koalice tady disponuje 118 hlasy. To je jasné, že vy jste ten návrh nemohli myslet vážně a neudělali jste vůbec nic proto, aby v této Poslanecké sněmovně prošel, jestliže pouze 85 poslanců hlasuje z vládní koalice pro tento návrh. Současně platí, že pokud jsem si dobře všiml, čtyři poslanci z opozice hlasovali pro přijetí tohoto návrhu, čili celkem hlasů bylo 89. A kdyby tady vládní koalice – chápu, že premiér musí být v Bruselu – měla 117 zbylých poslanců, ten návrh byl přijat. V tom není problém, že opozice nedodala hlasy. Problém je v tom, že vládní koalici tady chybělo obrovské množství vlastních poslanců. Jenom 85 koaličních poslanců přišlo laskavě na hlasování o vládním návrhu změny ústavy.

A druhý problém, který nastal, byl, že my jsme jasně řekli jako sociální demokraté ještě před hlasováním, že pokud bude přijat pozměňující návrh poslance Tejce, tak sociální demokracie se ve větším počtu bude moci k vládnímu návrhu připojit. K přijetí návrhu poslance Tejce nedošlo, ačkoliv tady sociální demokracie nabízela ruku ke kompromisu. Nabízeli jsme variantu, která by umožnila, aby zákon získal větší počet hlasů, než je 89, které tady v Poslanecké sněmovně byly. Myslím si, že ze strany koalice to bylo velmi špatně zvládnuté.

Kolegové, kolegyně, až budete chtít příště měnit Ústavu České republiky, doporučuji několik pravidel, která by bylo dobré respektovat, aby tato Poslanecká sněmovna nevypadala jako skupina absolutních chaotiků. A pod vaším vedením tato Sněmovna začíná vypadat absolutně chaoticky.

Za prvé, pokud budete chtít měnit ústavu, doporučuji od samého počátku jednat s opozicí, neboť vy jako vládní koalice nemáte většinu ani tady, ani v Senátu, nedisponujete ani tady, ani v Senátu ústavní většinou. Jestliže příště budete chtít měnit ústavu, prosím, od samého počátku přiberte opoziční experty do pracovních týmů, které se na tom budou podílet, a od samého počátku zapojte opozici do přípravy těchto návrhů zákonů. To za prvé.

Za druhé. V okamžiku, kdy takové návrhy jako vláda předložíte do legislativního procesu, prosím, začněte jednat s opozicí, protože vy nedisponujete ústavní většinou ani tady ve Sněmovně.

A prosím za třetí. Pokud budete chtít měnit ústavu v této zemi, tak si prosím přiveďte do práce alespoň vlastních 118 poslanců vládní koalice, neboť my tady nejsme jako opozice od toho, abychom vám (mohutný potlesk z řad sociální demokracie) dodávali chybějící hlasy. My jsme tady od toho, abychom korigovali vaše chyby. My jsme tady od toho, abychom nastavovali zrcadlo vaší politiky. Ale nejsme tady od toho, abychom nahra-

zovali chybějících – tuším – x poslanců vládní koalice. Minimálně 20, 25 poslanců vládní koalice dnes na hlasování vůbec nepřišlo. Jak je něco takového možné?

Myslím, že nemáte nejmenší právo na to, abyste cokoliv opozici vyčítali v této situaci. Vy jste potřebovali dva opoziční hlasy na to, aby zákon prošel. Čtyři opoziční hlasy tady byly k dispozici. Vy jste nebyli schopni této situace využít, protože vám tady chybělo více než 20 vládních poslanců, kteří se dokonce písemně z dnešního jednání omluvili, ačkoliv tady byla na pořadu změna ústavy.

Říkám to pro příště, protože já se obávám, že příště tady budeme mít další změny ústavy, opět stejně amatérsky připravené, opět stejně neprojednané s opozicí. A my takto nízkou a pokleslou politickou kulturu v této Poslanecké sněmovně podporovat v žádném případě nebudeme. To, že nebyla tato změna ústavy přijata, bylo zapříčiněno tím, že vládní koalice odmítala jednat s opozicí, odmítala přistoupit na kompromis, který jsme nabízeli ve formě pozměňovacího návrhu. A tato vaše ignorance a tato vaše arogance vedla k tomu, že jste shromáždili jenom pouhých 89 hlasů pro přijetí ústavního zákona, ačkoliv jenom vaše vládní koalice tady v Poslanecké sněmovně disponuje 118 hlasy.

To je rekapitulace dnešního hlasování, ke kterému tady došlo. Prosím, příště, až budete předkládat ústavní návrhy zákonů a budete je chtít skutečně schválit, nebude to jenom komedie pro voliče, prosím, jedněte s opozicí a hledejte možnost získat alespoň těch 120 hlasů, které jsou minimem pro schválení příslušného návrhu zákona. 89 je velmi nízké číslo. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím ministra Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane poslanče Sobotko, není to asi poprvé, co se díváme na problém z trochu jiného úhlu. Vy jste ve svém vystoupení asi desetkrát opakoval slova koalice a opozice. Přiznám se, že tento zákon, o kterém jsme teď hlasovali, jsme já a drtivá většina mých kolegů takhle nikdy nevnímali. To byl návrh zákona, který podali poslanci, nikoliv vláda. A byl to návrh zákona, který říkal: Chceme se vzdát privilegií, která nám nepřísluší. Chceme být normální lidé. Na to existovala odpověď jenom ano, nebo ne. Pro odpověď ano tady byla pohodlná ústavní většina. A veřejnost si snadno zváží, až se podívá na tu listinu, kdo se privilegií vzdát chtěl a kdo se jich vzdát nechtěl, byť se přitom teď dvacetiminutovým projevem z toho snaží nějak vymluvit a mávat přitom prstíčkem. Prostě chceme ta privilegia, nebo nechceme? My je nechceme!. Vy jste si je ponechali! (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já mohu dát slovo pouze těm, co mají přednostní právo mluvit. Reagovat chtěl pan poslanec Kováčik, jestli mu to pan poslanec Tluchoř umožní, protože se hlásil jako první. Pan poslanec Tluchoř? Prosím, záleží na vás. Prosím, pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Paní a pánové, nezdržím vás dlouho. Vzhledem k tomu, že tato k ničemu nevedoucí debata se protahuje, dovolím si jenom prostřednictvím mikrofonu svolat poslanecký klub KSČM do prostoru klubu teď hned ke krátkému jednání, aniž bych žádal o přestávku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Prosím pana poslance Tluchoře.

Poslanec Petr Tluchoř: Ano. Já budu také velmi krátký. Může tady pan poslanec a předseda poslaneckého klubu ČSSD jakkoliv žonglovat čísly, dopočítávat se čehokoliv, domáhat se jakýchkoliv kšeftů za dva, tři, čtyři, pět, deset hlasů sociální demokracie, když se podíváme na výsledek hlasování, je to jednoduché.

Občanská demokratická strana, tedy poslanci Občanské demokratické strany, hlasovali pro omezení imunity trestní a zrušení imunity přestupkové. Stejně hlasovali poslanci TOP 09 a Starostů. Stejně hlasovali poslanci Věcí veřejných. Poslanci strany ČSSD a KSČM pro to nehlasovali. To je jediný závěr. Jediný závěr. Žádné čachry s čísly, ani hlasy, ani obchody podivné tady neplatí. Prostě jste nebyli pro omezení imunity. Nebyli! Nevylžete se z toho! (Potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hlásil se pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, já si myslím, že sociální demokracie, která od tohoto pultu často říká řeči o tom, jak má zájem o ty nejchudší, dnes všem vzkázala, že si chce zachovat privilegia a že její poslanci chtějí být nadlidi. My to nechceme.

Protože je tady shoda na trestněprávní imunitě, tak sděluji, že náš klub TOP 09 navrhne tento zákon znovu v rovině trestněprávní imunity, ke které jste se dnes přihlásili.

A já vás, pane Sobotko prostřednictvím pana předsedajícího, vyzývám: Pojdme diskutovat o tom, že spolu souhlasíme v rovině trestněprávní imunity. My ten zákon předložíme. Prosím, připojte se k nám. Tímto vás k tomu vyzývám.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Sobotka se hlásí o slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já samozřejmě pro všechny, kdo sledovali dnešní rozpravu, tak asi víme, že kdybychom schválili návrh poslance Tejce, tak v zásadě se to samozřejmě netýká otázky trestněprávní imunity a ta by byla schválena tak, jak ji vládní koalice navrhla. Čili ten problém už mohl být vyřešen a návrh a v této souvislosti mohl být přijat.

Platí, že sociální demokracie je samozřejmě připravena se o této věci, pokud nebudeme postaveni před hotovou věc a pokud budeme mít šanci do těch věcí zasáhnout ještě předtím, než se tady stanou a než bude zakázáno podávat jakékoliv opoziční pozměňující návrhy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan ministr, ale paní poslankyně Kristýna Kočí má v tomto případě přednost.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Já musím říci, že jako představitelka nové strany jsem velmi znechucena dnešním jednáním opozice. Nebyl to vládní návrh, byl to poslanecký návrh. Měli jsme to jako téma v programu všichni, všichni jsme chtěli omezit imunitu zákonodárců, a teďka vidíme, jaká je praxe.

Já jsem opravdu zklamána tím, že jsme tady desítky minut trávili dohadováním se nad tématy, která nebyla vůbec relevantní, a výsledek je jediný: opozice nepodpořila omezení imunity. Nebavme se tady o počtech. Koaliční poslanci, tak jak tady byli, hlasovali pro. Věci veřejné hlasovaly pro, poslanci ODS hlasovali také pro i poslanci TOP 09 a Starostové. Jediný, kdo pro nehlasoval, byla sociální demokracie a KSČM. To je fakt, a nezastírejme si to nějakými hrami, nehrajme si na nic a přiznejme si to.

Děkuji. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Přiznám se, že mne jako vyžralého a zkušeného dinosaura (smích) pobavila ona věta pana místopředsedy Sobotky, že sociální demokracie je dále ochotna se o té věci bavit.

Já jsem tady třináctý rok a slyším tu třináct let: Ano, sociální demokracie je vždy ochotna se o té věci bavit. Ona samozřejmě, jakkoliv je v zásadě pro, že se její poslanci vzdají těch privilegií, ale vždycky, když dojde k lámání chleba – a za těch třináct let to bylo vždycky to samé – vždycky, když

dojde k hlasování, tak prostě je tam nějaký nepřekonatelný problém, buď se nepřijme dílčí pozměňovací návrh poslance Tejce, nebo byla nevyslyšena podmínka nějakého jiného strejce (smích), nebo to nebylo dostatečně systémové. Prostě vždy se najde nějaký důvod, proč poslanci sociální demokracie se odmítnou vzdát svých privilegií.

Můžeme samozřejmě tuhle debatu vést dál, nepochybuji o tom, jak to dopadne. Nikdy se nevzdáte svých výhod! Vy to máte pod kůží! (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě je přihlášen pan poslanec Sobotka, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Víte, kolegyně a kolegové, já bych chápal tyhle výhrady, kdybychom vás na to včas neupozornili. Ale dnes, než se tady začal tento návrh zákona projednávat, tak jsme jasně řekli, jaká je možnost pro sociální demokracii, aby tento návrh podpořila. Pak současně jsem také upozornil vládní koalici, že vás je málo, že vás tady není rozhodně těch 118 hlasů, které by byly potřeba. A přitom na toto hlasování tady chyběli někteří významní představitelé a předsedové koaličních stran. To je další věc, které je potřeba si všimnout, že nejenom chyběli poslanci, ale chyběli také předsedové koaličních stran, kteří mají poslanecký mandát a mohli se hlasování zúčastnit. Chyběli ministři vlády, kteří mají mandát a mohli se hlasování zúčastnit, a návrh nepodpořili.

Myslím, že tohle je ten problém. Vy jste špatně načasovali projednávání návrhu zákona. Já musím říci, že jsem hlasoval pro to, aby se ta věc přerušila, protože jsem si uvědomoval, jak nízký počet poslanců tady dnes je přítomen, a rozhodovat o ústavním návrhu zákona, když tady bylo 132 zaregistrovaných poslanců pro hlasování, je skutečně velký hazard. Vy jste se do toho hazardu pustili a nemůžete se divit, že tento návrh zákona nedostal potřebný počet hlasů. Ačkoliv opozice dala čtyři hlasy, tak vládní většina tady prostě nepřišla do práce, a tím pádem tento návrh zákona nemohl projít. To je prostě váš problém. Vy tím, že máte většinu v Poslanecké sněmovně, tak přece také máte odpovědnost za to, aby tady ta vaše většina byla a jednala vůlí této většiny a v rámci této většiny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Jiří Besser se hlásil nyní jako první o slovo.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem si řekl, že tady nikdy mluvit nebudu. (Smích.) Ale já bych vaším prostřednictvím chtěl vyřadit panu

místopředsedovi Sobotkovi, že 89 je stále víc než 82. Děkuji. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tuším, že se hlásil pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Myslím, že nejenom vládní koalice má odpovědnost, i opozice má odpovědnost. A pokud opozice hlásá nějaký názor o tom, že si přeje trestněprávní imunitu, tak je její povinnost pro to hlasovat. Pokud pro to nehlasuje, tak říká, že si nepřeje trestněprávní imunitu. To je ten zásadní vzkaz. (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A ještě se hlásí o slovo pan ministr Schwarzenberg. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, mírně vážené dámy a pánové. Dneska jsme se zase jednou před národem předvedli. Po pravdě řečeno, ta diskuse byla docela zábavná, bylo to divadýlko, které jsem si dokonce užil, když jsem to tak poslouchal a vnímal. Ale jak můžeme očekávat, že nás lidé venku, že nás naši voliči – a je to docela jedno, z které strany, které jsou tady zastoupeny, tito voliči jsou – budou ještě moci bráti vážně. To bych rád věděl poté, co jsme tady předvedli.

Všichni jsme slavnostně slíbili všem voličům, že zrušíme imunitu. A pak z různých ješitných důvodů jsme nebyli schopni to udělat.

Velice bych prosil, abychom se teď vlastně v době předvánočního adventu, kdy se člověk má kát z vlastních hříchů, zamysleli, jestli to, co děláme, není vlastně jenom hanobení české demokracie a že tím podkopáváme naprosto důvěru českého národa ve své zastoupení ve Sněmovně.

Děkuji mnohokrát. (Dlouhotrvající potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A jelikož už se nikdo nehlásí, navrhuji bych, abychom hlasovali o vyřazení všech bodů, které zbývají z pořadu schůze, s výjimkou bodu volebních, tuším čtyř. Tím bychom se vypořádali s tím, co zbývá, po 14. hodině se stejně už hlasovat nedá.

Pan ministr Heger má náhradní kartu č. 12.

Prosím, snad je obsah hlasování jasný. Budeme hlasovat o vyřazení všech bodů, s výjimkou bodů volebních.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, vyřadit všechny zbývající body, s výjimkou bodů volebních, z pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 258, přihlášeno je 118, pro hlasovalo 88, proti 3. Vyřadili jsme zbývající body, s výjimkou bodů volebních, které budou následovat.

Bod 106, bod 107, bod 108 a bod 141

Nyní bych požádal předsedu volební komise pana poslance Jana Vidíma, aby nám sdělil, jak postupovat.

Poslanec Jan Vidím: Paní a pánové, není sice půl druhé, ale začneme volit.

Máme před sebou druhé kolo volby člena Rady České televize. Pouze upřesňuji, že do druhého kola postoupili pánové Dobromil Dvořák a Václav Nájemník.

Čeká nás druhé kolo volby čtyř členů Rady Českého rozhlasu. Připomínám, že do druhého kola postoupili paní a pánové Badal, Bartíková, Florian, Hazuka, Herzán, Mazuchová, Orgoníková a Šafařík.

Čeká nás druhé kolo volby člena Rady České tiskové kanceláře. Do tohoto postoupil pan Václav Šlajs.

A konečně nás čeká první kolo volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny a zde je jediným kandidátem pan Václav Votava.

Dovolte mi ještě předtím, než oznámím lhůtu, po kterou budou vydávány hlasovací lístky, abych všem připomněl způsob hlasování. Prosím, na hlasovacím lístku musejí být všechna pořadová čísla označena, a to buď kroužkem, to jsou ti kandidáti, které volíte, nebo velkým písmenem X. Jinak upravený či neupravený hlasovací lístek je neplatný. Opakuji to proto, protože při prvním kole bylo více než 30 % hlasovacích lístků neplatných. Doufám, že se to při kole druhém opakovat nebude.

Nyní prosím, pokud s tím bude pan předsedající souhlasit, vyhlásím lhůtu pro vydávání hlasovacích lístků do 14.20 hodin a ve 14.35 bych zřejmě již poloprázdné, ne-li zcela prázdné Poslanecké sněmovně oznámil výsledek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže ve 14.35 bychom se tady měli ještě potkat. Ano, dobře. Takže v této chvíli tedy vzhůru do voleb. Sněmovna bude ukončena až posléze.

Takže přeji příjemný víkend.

(Jednání přerušeno ve 14.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.41 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím předsedu volební komise pana Vidíma, aby vyhlásil výsledky voleb.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně, pane Zaorálku.

Dovolte, abych vyhlásil výsledky 2. kola volby člena Rady České tiskové kanceláře. Vydáno bylo 126 hlasovacích lístků, odevzdáno 122. Pro navrženého kandidáta byl odevzdán 31 hlas. Ve 2. kole nebyl zvolen nikdo. Tím volba končí.

Co se týče 2. kola volby člena Rady České televize, vydáno bylo 126 hlasovacích lístků, odevzdány byly 123 platné nebo neplatné hlasovací lístky. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: pro Václava Nájemníka 16 hlasů, pro Dobromila Dvořáka 5 hlasů. Ve 2. kole nebyl zvolen nikdo. Tím volba končí.

V 1. kole volby předsedy stálé komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny bylo vydáno 126 hlasů, odevzdáno pak bylo 126 hlasů. Pro navrženého kandidáta Václava Votavu byly odevzdány 93 hlasy. V 1. kole byl zvolen předsedou této komise Václav Votava. Tím volba končí.

Při 2. kole volby členů Rady Českého rozhlasu bylo vydáno 126 hlasovacích lístků, odevzdáno pak bylo 126 platných i neplatných hlasovacích lístků. Pro navržené kandidáty byly hlasy odevzdány takto: Milan Badal – 76, Katarína Bartíková – 1, Jiří Florian – 2, Pavel Hazuka – 5, Martin Herzán – 15, Lenka Mazuchová – 13, Lucie Orgoníková – 24, Petr Šafařík – 5. Ve druhém kole byl zvolen Milan Badal. Tím volba končí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji předsedovi volební komise a konstatuji, že jsme projednali schválený pořad 9. schůze Sněmovny, kterou tímto končím. Přeji vám příjemný víkend. Na shledanou.

(Schůze skončila ve 14.43 hodin.)